

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

000
18314
Αριθ. εις 4343/63

Εξ. αγοράς Δωρεά
Συν. Παράδοσης

GRVER 00755 9747

ΛΕΞΙΚΟ

ΤΟΥ ΡΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΚΩΝ / ΡΟΛΙΣ

1899

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

حقیق } A. **χακική** [ἐκ τοῦ حقیق] ἐπὶ ἀ-
ληθείας, πραγματικὸς, κυριολεκτι-
κός: — معبود ὁ ἀληθὺς Θεός: || —
منافع: — حقیقه. § 0. مجازی. ||
τὰ ἀληθῆ [τὰ καλῶς ἐννοούμενα] συμ-
φέροντα.

حقیقیον } A. **χακικη-γύδν**, ὄν. ψιλόλογοι
ἢ μυθιστοριογράφοι ἐνδιατρίβον-
τες εἰς πραγματικά καὶ θετικά, οὐχὶ ἰδανικά
καὶ φαντασιώδη.

حك } A. **χάκκ**, ὁ. ἀφ. ξέσος, γλῦψή, γλῦψις, χά-
ραξις: — خاراخي سφραγیدος, ἵτοι
ὀνοματεπωνύμου κτλ. ἐπὶ μετάλλου ἢ λίθου.

|| Ρμ. ξέω, γλῦψω, χαράσσω σφραγίδα κτλ.
[αἰτ.] § ξέω ἐκ τινος ἐγγράφου λέξιν, ἵτοι ἐξα-
λείψω ξέων: — ی — خاكه, ἐξάλειψις λέξεως. ||
Ρμ. [αἰτ.] خاكه — خاكه, ἐξάλειψω λέξιν § ξέσμα,
ἐξεσμένος: — سطرده اولق ممنوعدر
ἀπαγορεύεται νὰ ὑπάρχη ἐν τῷ στίχῳ λέξις
ἐσδεσμένη ἢ ἐξεσμένη.

حكاك } A. **χακκιάκ** [ῥζ. حك] ὄν. χαρά-
κτης, γλῦπτης, ἰδία σφραγιδοχαράκ-
της: — مشهور — περιφνημος σφραγιδοχαράκτης.

حكاكى } Π. **χακκιάκ-ι**, καὶ T. **χακ-
κιάκ-ι**, ὄν. τὸ ἔργον τοῦ σφρα-
γιδοχαράκτου.

حكام } A. **χδκκιάμ** [πλθ. τοῦ حاكم] ὄν. ἄρ-
χοντες, δικασταί: — شرع — δικασταὶ
τοῦ Σερῆ, ἱεροδικασταί: || ترك وظیفه سی
τὸ καθῆκον τῶν δικαστῶν: || صنی — ἡ τάξις τῶν δι-
καστῶν: || — سلاطه — ἱεραρχικὴ τάξις δικαστῶν.

حكايت } A. **χικιάγέ**, ταὐτὸ **حک** βλ.

حكاية } A. **χικιάγέ**, ὄν. θ. ἀφήγησις, διή-
γησις: — ی — خصوصك —
ποθέσεως: || — طریق ال — طریقہ
κί-λ-χικιάγέ, διηγηματικῶς [ἀνευ παρατη-
ρήσεων]: || — علی ال —
μεπνι ἀλέ-λ-χικιάγέ, φράσις στενηζομένη ἐπὶ διηγήματος, ἵτοι ὑπαι-
νισσομένη ἐπεισόδιον τι. || Ρμ. ἀφηγοῦμαι, ἐκτί-
θημι [αἰτ.]: — ایلدی —
βικ. بر کچه, μυθιστόρημα: ||
μῦθοι τῶν χιλίων καὶ μιᾶς νυκτῶν, μῦ-
θοι τῆς Χαλμᾶς, ὑπερβολικοί: § πλθ. حکایات
— اطیقه —
τερπνὰ διηγήματα.

حكاية جی } T. **χικιάγέ-δζί**, ὄν. ὁ διηγού-
μενος διηγήματα, μυθολόγος.

حكاية نويس } Π. **χικιάγέ-νδβίς**, ὄν. μυθιστο-
ριογράφος: § πλθ. حكاية نويسان
— οἱ διάσημοι τῶν μυθιστοριογράφων.

حكاية نويسانه } Π. **χικιάγέ-νδβιδανέ**, ἐπὶ
μυθιστοριογραφικός: § ἐπὶ
μυθιστοριογραφικός.

حكم } A. **χάκμ**, ὄν. διαιτητὴς πρὸς διὰ-
λυσιν διαφορᾶς μεταξὺ δύο ἢ περισ-
σοτέρων: — تعیین — διορισμός διαιτητοῦ. βλ. محكم.

حكم } A. **χικέμ** [πλθ. τοῦ حکمت βλ.] ὄν.
μυστήρια: — آیه — μυστήρια τοῦ
Θεοῦ: § ἀποφθέγματα, ἀξιώματα.

حكم } A. **χόκμ**, ἀφ. ἰσχὺς, δύναμις, ἐξουσία,
ἐπιρροή, διαταγή, κέλευσμα: — αρχή,
διοίκησις, κρίσις, δικαστικὴ ἀπόφασις, ἀπό-
φασις, διὰταξις, ἢ πνεῦμα νόμου, ἀπαιτησις,
σπουδαιότης, σημασία, ἐννοια, ἐπενέργεια, ἀ-
ποτέλεσμα: —
بحر —
θεία διαταγή. || —
أمری —
δύναμις [ἐπιρροή] αὐτοῦ —
ی —
جاریدر —
σχέει ἐν τε τῇ θαλάσσῃ [χάκρ] καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ
[χέρο], ἵτοι ἀνάσσει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ξη-
ρᾶς: || غیای —
ἀπόφασις κατ' ἐρήμην [γνύαπτι]:
|| —
آمری —
ἀποφασίς κατ' ἀντιμωλίαν [βιδό-
αχί]: || —
قطعی —
ὀριστικὴ ἀπόφασις: || —
شرعی —
ἀπόφασις ἱε-
ροδικαστικῇ. || —
قانون —
διάταξις τοῦ νόμου. ||
—
دعوائك —
درجه سנה كاديكي حالد —
ὅταν ἡ ἀγωγὴ φθά-
σῃ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως, ἵτοι
γένηται ὥριμος πρὸς ἐκδοσιν κτλ. || —
قره قوش —
ἀπόφασις ἀδικος, ἀδικία: || —
ی —
ماده ك —
διάταξις
ἀθροῦ [νόμου]: || —
ی —
رهنك —
ἀποτέλεσμα [δύνα-
μις] ἐνεχυριάσεως: || —
نجه —
χδκμδνδζε, κατὰ τὴν
διάταξιν τοῦ... ἢ συνωδᾷ τῷ [ἀθροῦ τοῦ νόμου
κτλ.]: || —
زمان —
τὸ πνεῦμα, αἱ ἀπαιτήσεις τῆς
ἐποχῆς: || —
اكا كوردر —
بر ایشان مقصد نه ایه —
ποῖαν σκοποῦ αὐ-
τῆς: || —
ی وار —
او مدهش —
τὸ σημασίαν ἔχει ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα; || —
مدهش —
ἡ φρικτὴ ἐκείνη νό-
δος ἥδη ἐμείνεν ἀνευ οὐδεμιᾶς σπουδαιότητος
شخص واحد || —
موردا كارد —
ἐν μοίρᾳ καρδίας: || —
موردا كارد —
πολλὰ πρόσωπα θεω-
ρούμενα [χδκμδνδζε] ὡς ἐν —
در —
عوجه پدر —
ὁ θεὸς ἐπέχει θεὸν πατρός. || Ρμ. ἄρχω, διατά-
σω, ἀποφασίζω, κρίνω, ἐκδίδω ἀποφασίν [δοτ.]:
—
ایتدی —
اولدینه —
حاکم بو شیک بویه —
δικαστὴς ἐ-
κρινεν [ἐξέδωκεν ἀποφασίν] ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦ-
το οὕτως ἔχει: || —
ویرمك —
ἐκδίδω κρίσιν, ἀπο-

γνητρον: اولانلر — oi εύρισκοντες ήδονήν εν τοῖς ποιήμασι.

حلاوتلی } T. χαλαβετ-λί, έπθ. ήδύς, γλυ-
κύς, θελκτικός, χαρίεις: سس —
γλυκεῖα φωνή.

حلائل } A. χαλαῖλ [πλθ. τοῦ حلیه] όν. θ.
σύζυγοι.

حلب } χαλέπ, όν. κ. Χαλέπιον [πόλις τῆς
Συρίας]: اوزاق ایسه آرشون بونده در —
αν τό Χαλέπιον ήναι μακράν, ό πῆχυσ εἶναι έδω,
ήτοι ιδού ή Ρόδος ιδού και τό πῆδημα [πρμ.].

حلبلی } T. χαλεπ-λί, όν. ίθαγενής ή κάτοι-
κος Χαλεπίου, Χαλεπινός: βλ. حلی.

حلبه } A. χαλ-πέ, όν. θ. αἰγόκερας [ψυτ. τουρκ.
بوی تخی].

حلبی } A. χαλεπ-ί, όν. ό κάτοικος Χαλεπίου,
Χαλεπινός: βλ. και حلی.

حاج } A. χαλδ-ζ, ρ. άψ. τό ξαίνειν βάμβακα·
βλ. حلاج.

حزον } A. χαλεζόν, όν. λείμαξ, κοχλίας: §
κέλυφος κοχλίου θαλασσίου χρησι-
μεύον τοῖς ταχυδακτυλοουργοῖς: || ی چورمك —
διὰ δόλου κατορθώνω τι· § κοχλίας, ήτοι τό
όστωδες μέρος τοῦ λαδυρίνου τοῦ ωτίου: §
[χημ. άρχιτ.] εἰλιξ: — εἰλιξ στροφή εἰλικος.

حزونی } A. χαλεζόν-ι, έπθ. σπειροειδής, έ-
λικοειδής, κοχλιοειδής: § θ. حزونیه:
— σπειροειδής ψυτά [βοτ.].

حزونیت } A. χαλεζονί-έτ, όν. θ. σπειρα-
σις, εἰλιξις, εἰλιγμός [βοτ. άνατ.].

حلف } A. χαλ-φ, όν. τό όρκίζεσθαι, όρκος.

حلف } A. χήλ-φ, όν. όρκια, συνθήκη.

حلق } A. χαλ-κ, όν. λάρυγξ: — حروف γράμ-
ματα λαρυγγοπρόφθετα.

حلقوم } A. χουλκούμ, όν. λάρυγξ [άνατ.].
βλ. راحت.

حلقومی } A. χουλκουμ-ί, έπθ. λαρυγγώ-
δης [άνατ.]: — حلقومی — κρικο-

φαρυγγώδης: || درق — κρικοθυροειδής.

حلقوی } A. χαλκαβί [έκ τοῦ حلقه] έπθ.
δακτυλοειδής, δακτυλιωτός, κρι-

κοειδής, ήμικυκλοειδής: — كسوف —
εκλείψις ή-

λίον δακτυλοειδής: || ثلاثی — τρισχιδής [βοτ.].
§ θ. حلقویہ — حلقویہ حلقویہ.

حلقه } A. χαλκά, όν. θ. κρίκος, δακτύλιον,
κ. χαλκός: سی — حلقه — κρίκος άλυσού·

|| يارمق — سی || κρίκος δακτυλίου·
|| بویون — سی || κρίκος δακτύλου, δακτύλιον·

|| كريك — سی || κρίκος λαιμού, περιδέριον·
|| آياتی — سی || κρίκος καρπού τῆς χειρός, βραχιόνιον·

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| باب — سی || κρίκος ρινός, φημός·

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].
|| حلقه — سی || κρίκος, δακτύλιον ποδός [κόσμημα· βλ. خلخال].

- حنجری** } A. χανδζερῖ [ἐκ τοῦ προηγ.]
ἐπθ. λαρυγγικός: — مرض —
γῆτις § θ. حنجریه χανδζεριγέ.
- حنجقرمق** } T. χυνδζικουμάκ. حنجقریق.
δζικουήκ, βλ. ایخقریق، ایخقرمق.
- حنطل** } A. χαντάλ, ἐπθ. πελώριος, εὐρύς,
ὑπερμεγέθης, κ. χαντάλικος.
- حنطه** } A. χυντά, ὄν. θ. σῆτος: — سودا —
λάμπυρον [βοτ.].
- حنظل** } A. χανζάλ, ὄν. θ. κολοκυνθίς: τ.
ابو جمل قارپوزی βλ.
- حنفاء** } A. χσνεφά, πλθ. τοῦ χνίφ βλ.
- حنفی** } A. χανεφί, ἐπθ. Χανεφίτης ἢ Χανε-
φικός, ἥτοι οἱ ἀνήκων εἰς τὸν Ἀμπου
Χανιφά [ابو حنفه], ἓνα τῶν τεσσάρων ὀρθοδο-
ξούντων διδασκάλων τῆς μωαμεθανικῆς θρη-
σκευίας [βλ. حنبلی]. — χανεφίγυδ-λ-μεζ-
χέπ, Χανεφικοῦ δόγματος § θ. حنفیه: —
ἱερονομικοὶ διδασκαλοὶ τοῦ Χανεφικοῦ δόγμα-
τος: — χανφίον. ἀρχηγοὶ Χανεφικοί: § πλθ. حنفیون.
- حنك** } A. χανέκ, ὄν. οὐρανίσκος: — ὁ
ἀνω οὐρανίσκος: || τὸ κάτω
τοῦ οὐρανίσκου μέρος τοῦ στόματος.
- حنکی** } A. χανεκ-ί, ἐπθ. ὑπερφος, ὁ, ἡ, τὸ
τοῦ οὐρανίσκου: — بلعوی — ὑπερφο-
φαρυγγαῖος [μῦς] § θ. حنکیه.
- حنوط** } A. χανούτ, ὄν. ἄρωμα ἐξ οὐσίων
εὐωδῶν, ραντιζόμενον ἐπὶ τοῦ νε-
κρικοῦ σαδάνου.
- حنومه** } A. χανουμέ, ὄν. θ. ὀξυρεγμία [ιατρ.].
- حنیث** } A. χανίς [ρζ. حنث], ἐπθ. ὁ ἀθετῶν
τὸν ὄρκον αὐτοῦ, ἐπιόρκος.
- حنیف** } A. χανίφ, ὄν. ἀνθρωπος σταθερὸς καὶ
μὲ ὑγιά κλίειν πρὸς τὸν μωαμεθα-
νισμόν § πλθ. حنفاء βλ. حنفی.
- حنین** } A. χανίν, ὄν. ἐπιθυμία, πόθος § θρη-
νός ἐξ ὑπερβολικοῦ πόθου.
- حواء** } A. χάββα, ὄν. κ. Εὐα: — بنات —
τέρες τῆς Εὐας, τὸ γυναικεῖον φύλον.
- حواج** } A. χαδάδζιζ [πλθ. τοῦ حاجه βλ.] ὄν. θ.
προσκυνήτριαι.
- حواجب** } A. χαδαδζιζ [πλθ. τοῦ حاجب] ὄν.
αἱ ὀφρῦς.

- حواجیوه** } χαδαδζιζά, βλ. هواجیوه.
- حوادث** } A. χαδαίς [πλθ. τοῦ حادثه βλ.] ὄν.
θ. ἐπεισόδια, γεγονότα, συμδάν-
τα, συμβάματα, εἰδήσεις: — ساره — εἰδήσεις εὐχά-
ριστον: — مؤله — εἰδήσεις θλδεραι: || قواعده
— εἰδήσεις ἐφαρμογῇ τῶν γεγονότων πρὸς τὰς
ἀρχὰς τοῦ ἱεροῦ Μουσουλμανικοῦ δικαίου §
ἀντὶ ἐνικοῦ: — بیا εἰδηس: § β' πλθ. حوادث
χαδαίιζατ [κακίζεται].
- حوادثچی** } T. χαδαίιζ-τσί, ὄν. δημοδιοργά-
φος, ὁ πωλῶν εἰδήσεις.
- حوادثنامه** } Π. χαδαίιζ-ναμέ, ὄν. δελτίον
εἰδήσεων.
- حواریون** } A. χαδαριγζοίν [πλθ. τοῦ ἀ-
χωρίστου] οἱ μαθηταὶ τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ Ἀπόστολοι § مرهمی —
δω-δεκαφάρμακον [ιατρ.].
- حواس** } A. χαδάος [πλθ. τοῦ حاسه χασέ]
ὄν. θ. αἰσθήσεις: — حاسه — αἱ πέντε αἰ-
σθήσεις: τ. بيش طویغو.
- حواشی** } A. χαδαί [πλθ. τοῦ حاشیه βλ.] ὄν.
θ. σχόλια, σημειώσεις.
- حواصب** } A. χαδαδήπ, πλθ. τοῦ حاصب βλ.
- حواصن** } A. χαδαδήν, πλθ. τοῦ حاصن καὶ
حاصنه βλ.
- حواقر** } A. χαδαφίρ [πλθ. τοῦ حافر] ὄν. θ.
χνλαί, ὄνυχες ζώων.
- حوالة** } A. χαδάλετ-εν [αἰτ. τοῦ حواله] ἐπρ.
διὰ παραγγελίας ἢ μεταθέσεως χρέ-
ους, ἢ δι' ἐντάλματος πληρωμῆς βλ. حواله.
- حواله** } A. χαδαλέ, ὄν. θ. ἀνάθεσις, ἐπιφόρ-
τισις [δοτ.]: — ایشك یا سی — ἀνά-
θεσις τῆς ἐργασίας εἰς ἐμέ: § παραπομπή, ἐ-
πιψηφισις ἀναφορᾶς ὑπὸ ὑπουργοῦ εἰς γρα-
φεῖον: — بال — χι-λ-χάδαλέ, δι' ἐπιψηφίδεως: ||
— عر ضحالك برنجی حكمة تجارتیه — سی
τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ α' τιμήμα τοῦ ἐμποροδι-
κείου: || جمعیتی — συμβούλιον παραπομπῶν: ||
— χρονονολογία ἐπιψηφίδεως ἀγωγῆς κτλ. §
τὸ καταδιδάξαι, καταφέρειν κατὰ τινος κτύ-
πημα διὰ ράβδου, μαχαίρας, ἢ διευθύνειν τι
κατὰ τινος κτλ. § [νμ.] μετάθεσις χρέους:
— مقیده — ἀπόλυτος μετάθεσις: — مطلقه

حوضه } Α. χαθξᾱ, ὄν. θ. λεκάνη, δεξαμε-
 νή: سن نهري — سي ἡ λεκάνη τοῦ
 ποταμοῦ Σηκουάνα [δέν].

١٢١
 حوقله } Δ. καθκαλλέ, ὄν. θ. τὸ ὀδεύειν τα-
 χέως, σπουδῇ: § عجول — ἡ σπουδῇ
 τοῦ ἐπειγομένου: § ταὐτὸ حوافه βλ.

100. **حول** } A. **ἡάβλ**, ὄν. ἔτος: **كل** — **πλῆρες** ἔ-
 τος: § μεταβολὴ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν
 κατάστασιν: § δύναμις [βλ. **حواله**] § τὰ περίεξ, ὁ
 περίβολος: **بيت** — τὰ περίεξ ἢ ἡ αὐτὴ τοῦ οἴκου
 [βλ. **حولى**] **كبه** — ὁ περίβολος τοῦ **Κιζιμπέ**, ἡτοι-
 τοῦ ἐν Μέκκα τεμένους: § **πλθ.** **حوالى** **ἡάβλ**, βλ.

حول } Δ. ἀ62, ὄν. στραβισμός, κ. ἀλλοιω-
 ριὰ [τουρκ. || اشياق || اني] ρινοψία,
 νόσος τοῦ κανθοῦ [ἴσται τῆς ἐσωτερικῆς γω-
 νίας τοῦ ὀφθαλμοῦ] ἀνοίγουσα σύριγγα ἀπ' αὐ-
 τοῦ εἰς τὴν εἴνα.

حول } Λ. χάβλε, ἐπερ περί: الفم — χάβλε-
 λ-φύμμ, περιστόμιος || المبيض — χά-
 βλε-λ-μεπήγέ, περιγύναιος || العرج — χάβλε-
 ἡ-ἀέροδζ, περιδακτύλιος.

حولامق { χαβλαυάν, βλ. هاولامق.

حولان } Δ. χαβλάν, ὄν. : هندى — ἄκμηλον
[φύτ.].

حواله } A. χα62εκd, δν. θ. τὸ ἐκφῶνεϊν τὴν
 } φροσιν: لا حول ولا قوة الا بالله
 } λd χα6-
 } λe 6ε λd κού66ετε ἰλλa πἰλλaχι, οὐκ ἔστι
 } δύναμις, οὐκ ἔστιν ἰσχύς εἰμὴ ἐν τῷ Θεῷ.

حوله } A. ἡ ἀβελέ, ὁν. θ: روميہ — κληθρα [δέν-
δρον].

حولی { καβλñ, ñ آولی άβλñ, ðv. αυλñ, 'H
 λέξις κατὰ μὲν τὸ لهجه ἐκ τοῦ آغل
 ἀγνñ=μάνδρα, κατὰ δὲ τὸ لغت کتابی ἐκ τοῦ

ἀραδ. حول **ἡάδλ** = περί, περιβολός, κατά οὐ
 τὸ قاموس فرانسوی ἡ Ἑλληνικὴ αὐτὴν βλ. خاوی
حوليجان } **Α. ἡαδλιδζάν**, ὄν. ἀκορον, ἡτοι
 φυτὸν τῆς Ἰνδίας ἔχον ἀρωμα-
 τικὰς τὰς ρίζας.

حوليجانيه } A. χαβλιδζαν-ιγέ, ἐπθ. θ. d-
κοροειδῆ [ψτ.].

حويار } хавчлар, βλ. хауиар.

} A. ἡδευῶσα, καὶ O. حویره ηδ-
 6ῶσα λē [ὑποκ. τοῦ حویره ηδ-
 6ῶ] ὄν. κύστις. § πλθ. حویرات ηδευῶσα λῶ.

حویصلی } A. χαρειῶταλ-ι, ἐπθ. φλυκταινο-
ειδής, κύστωδης.

حوين } Δ. ἡδδεῖν [ὑποκ. τοῦ حيوان] ὄν.
ζωύφιον, μικρόδιον· § πλθ. حوينات :

πρωτόζωα. || منويہ — سپرματόζωα. — بسيطه

حویه } A. ḫaḇ-ḡi, ὁν.θ. [ána.t.] ἐξόγκωμα περι-
 την ὀσφύν τῶν ὑδρευκῶν: || ملحة —
 χύμασι, ὁ ἀνώτατος βαθμὸς τῆς ὀφθαλμίας.

حی } A. ἄψψψ, ἐπιθ. ζῶν: و ميت — ζῶν καὶ
νεκρός: لا يموت — جناب ὁ θεὸς ὁ ζῶν, ὁ
ἀθάνατος [ἁ γέμουν]: § πλθ. احيا ἄψψψ: —
ζῶντες καὶ νεκροί: § βλ. حيات.

{ حی A. κἀγε, ἐλθετε, προσέλθετε: على اللا — على اللا — κἀγε ἀλλέ-β-σαλλάτ, κἀγε ἀλλέ-β-φέλλάτ, προσέλθετε εἰς τὴν προσευχήν! προσέλθετε εἰς τὴν σωτηρίαν! [μέρος τῆς προσκλήσεως, δι' ἧς ὁ μουσεζίνης ἀπὸ τοῦ μιναρὲ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν προσευχήν].

حيًا } A. ḡāyʿen [αἰ. τοῦ ἡΐ] ἐπρ. ζῶν:
 أخذ وكرفت أيتك — συλλαμβάνω τινά [κα-
 κοῦρογόν] ζῶντα, ζωογρῶ.

حیا } A. χαῖρά, ὄν. αἰδώς: — صاحب αἰδημάτων.
|| — انْ انايْ.

حيات } A. ζῆναι [βλ. حيوان، ὄν. θ. ζῶν,
βίος: حال—ده ἐν καταστάσει ζῶνς,

ἵτοι ἐν ᾧ ζῆ ἡ ἐξῆ, ζῶν || — مدت دیدارکها زوّه,
 βίου || جاودانی ἡ جاودان — αἰώνιος ζῶν, ἀθανά-
 τια || کاذب — ψευδαίσθησια [καὶ οὐκ ἰκάνει].
 حیات } T. χαῖν, δν. προπύλαιον, πρόθυ-
 ρα οικίας.

حیات } A. καὶ γὰρ [πλθ. τοῦ καὶ γὰρ]
ὄν. θ. ὁφείεις.

11. **ζαχαρίας** - **ἐφ' ἑσά**, ἐπθ. ὁ αὐξάνων τὴν ζωήν: **באד** - **ζωσ-γόνος** αὐρα.

حیاتی بخش } Π. χαῖναι-παῖς, ἡ χαῖναι-
 χαῖναι-παῖς, ἐπθ. ὁ διδοὺς ζωὴν,
 ζωογόνος.

حياتي } A. καὶ ἡμεῖς, θ. καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς [ἐκ
τοῦ] ἐπὶ ζωτικὸς: καὶ ἡμεῖς
ζήτημα ζωτικόν. § ὅν. καὶ ἡμεῖς: καὶ ἡμεῖς ὑπάρχων ὁρ-
γανικὴν ἐνέργειαν εἰς ζωτικὴν ἀρχὴν, ζωτικό-
δοξος: ὁ πλθ. καὶ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς.

χαῖται· { χαῖται· [πλθ. ἀραδ. τοῦ حیدود
 حیاید } χαῖτούς, βλ.] ὄν. λησται· — اشقیاء و
 κακοῦργοι καὶ λησται.

حيطان } A. χητάν [πλθ. τοῦ χαιτ] ὄν. τοῦ-
χοι, φράσσεται: ἄζαν للحيطان لاي-
τάνي أحياناً, τοῖς τοίχοις ὧτα, ἤτοι καὶ οἱ τοῖχοι
ἔχουσιν ὧτα, ἢ πρόσδεχε τοὺς ὠτακουστές.

حيطه } A. χητά, ὄν. θ. αὐλή, περίβολος :
— عقول خارجة — ἔκτος τοῦ περιό-
λου τοῦ νοός, προῦμα ὅπερ δὲν δύναται νὰ ἐν-
νοήσῃ ὁ νοῦς, ἔκτος τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

حيف } A. χαῖφ, ὄν. ἄδικον· § ἐπιφ. κριμα!
βλ. ἐπομ.

حيفا } A. χαῖφ-α, ἐπφ. φεῦ! κριμα! δυστυ-
χῶς! [ἐνίοτε ἀκολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ك
كيم κيم] : ك نائل مقصود اوله مدى — δὲν ἡ-
ξιῶν φεῦ! τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

حيفلا نقي } T. χαῖφ-λανμάκ, ρμ. οὐδ. λέ-
γω κριμα! φεῦ! ταλανίζω, λυ-
ποῦμαι.

حيق } T. χήκ, μορ. ἐν χρήσει μετὰ τοῦ μορ.
ميقي χήκ, σημαίνον ἀσθενῆ ἐνστάσιν:
ديك حيق حيق ميق — δεικ

حيقرمق } T. χαῖκρημάκ, βλ. حايقرمق.

حيل } A. χιγέλ [πλθ. τοῦ χιλε] ὄν. θ. δόλος,
πανουργία: و دسائس — πανουργία
καὶ ραδιουργία.

حيلوات } A. χαῖλουλ, ρ. ἀφ. ἐ-
πιπρόσθεσις, παρενθεσις [ἐμπο-
δίων]: موانع — ἢ موانع — ἐπιπρόσθεσις ἐμπο-
δίων. || Pμ. ἐπιπροσθῶ, παρεντίθεμαι [δοτ.].

حيله } A. χιλέ, ὄν. θ. δόλος, πανουργία, ἀ-
πάτη: و خداع — δόλος καὶ ἀπάτη. ||
Pμ. δολιεύομαι [δοτ.] || — μετὰ δόλου, δολι-
ῶς § πλθ. χιλ χιγέλ.

حيله باز } Π. χιλέ-πάζ, ἐπθ. δόλιος, πανούρ-
γος, ἀπατεών.

حيله ساز } Π. χιλέ-σάζ, ἐπθ. ταῦτο τῷ
προηγ.

حيله سز } T. χιλε-σίζ, ἐπθ. δόλος, μὴ νενο-
θυμένος, μὴ παραπεποιημένος.

حيله کار } Π. χιλε-κιάρ, ἐπθ. πανούργος, δό-
λιος, ἀπατεών.

حيله کارانه } Π. χιλε-κισαράν, ἐπθ. καὶ ἐπρ.
ὁ ἀνέκων, ἀρμόζων δολίφ, πα-
νούργος, πανουργικός-ως.

حيله کارلق } T. χιλε-κισαράν, ὄν. δολιό-
της, πανουργία.

حيله کاری } Π. χιλε-κισαρί, ὄν. ταῦτο προη-
γούμενον.

حيله لی } T. χιλε-λί, ἐπθ. ὁ περιέχων δόλον,
πανουργίαν, δόλιος, νενοθυμένος,
παραπεποιημένος: افلاس — πτώχευσις δολία· ||
مفلس — δόλιος χρεωκόπος· || یاغ — ἔλαιον νενο-
θυμένον.

حین } A. χιν, ὄν. χρόνος, καιρός, ὥρα: —
عزمت — χρόνος ἢ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως·
|| — ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἀναχωρήσεως του,
κατὰ τὴν ἀναχωρήσιν του· || — χρόνος ἢ ὥ-
ρα ἐπιστροφῆς· || — ἔν ὥρᾳ ἀνάγκης· || —
χρόνος σπουδῆς· || — استراحت — ἐν ὥρᾳ
ἀνέσεως· § πλθ. احياناً أحياناً.

حینونت } A. χαῖνουν, ἐκ τοῦ [حین] ὄν. θ.
προσέγγισις χρόνου: موسم — ἢ
προσέγγισις τῆς ὥρας τοῦ ἔτους.

حیوان } A. χαῖβαν [ρζ. حیو] ὄν. ζῶον: —
ناقص — ζῶον λογικόν, ἤτοι ὁ ἀνθρω-
πος· || — ناقص — πρωτόζων· || —
اکتینωτόν· || — منفرد — μονοζῶικός· §
کتیّνος, ζῶον πρὸς ἐπίδασιν, ἵππος: —
یندم — ἐπέδον τοῦ ἵππου· || — سرقی — ζωοκλοπή· §
مظفر. — εὐήθης, κτηνός· § πλθ. حیوانات. βλ.

حیوانات } A. χαῖβαν-άτ, πλθ. θ. ζῶα: —
باطنه — ἐνδόζωα· || — بیتیة — κατοικίδια
ζῶα· || — زاحفه — ἐρπετά· || — مجتمع —
πολυζῶικά· || — متويه — ζωοσπερμία· || —
مکبسه — μαρσιπποφύρα· || — ناعمه —
μαλάκια· || — تقیيعه — ἐγχυματικά.

حیوانجه } T. χαῖβαν-δζα, ἐπρ. κτηνωδός,
ὡς κτηνός, βλακωδός.

حیوانلق } T. χαῖβαν-λνκ, ὄν. κτηνωδία,
βλακεία, εὐήθεια.

حیوانی } A. χαῖβαν-ί, θ. حیوانیه χαῖβανιγέ,
ἐπθ. ζῶικός· § κτηνώδης.

حیوانیت } A. χαῖβαν-ιγέ, ὄν. θ. ζωότης,
κτηνωδία.

حیه } A. χαγγέ, ὄν. θ. δφης: — سودا — ἀσπίς,
ὁφής θανατηφόρος· § πλθ. حیات —
حیات — ὄφεις καὶ σκορπίοι.

δυντων' || زمین و آسمان — ὁ δημιουργός τῆς
 γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ' || انس و جن — ὁ δημιουργ-
 γός τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πνευμάτων· § πλθ.
 خالقين || — احسن ال — ἀγγενου-λ-χαλικίν, ἢ
 — خير ال — χαϊρου-λ-χαλικίν, ὁ ἀριστος, ὁ ἀ-
 γαθώτατος τῶν δημιουργῶν.

خالقيت } Α. χαλικ-ιγέτ, ὄν. θ. ἡ ιδιότης
 τοῦ δημιουργοῦ.

خاله } A. χαλᾶ [θηλ. τοῦ خال βλ.] ὄν.θ. θεία
 προς μητρος [τουρκ. تيزه τειζέ, βλ.] §

τουρκιστὶ προφέρεται χάλα καὶ σημαίνει θεία
πρὸς πατρός: خالہ — ἡ κυρία θεία.

خاله زاده } Π. χάλα-ζατή, ὃν. υἱὸς ἢ θυγά-
 τηρ τῆς πρὸς πατρὸς θείας, ἵτοι
 ἔξαδελφός, ἔξαδελφή.

خالی } T. χαλῆν καὶ قالى χαλῆν, ὄν. τάπητες, κ.
χαλί: دوشمك — στρώνω τάπητα.
|| عى — عشاق τᾶπης ἐξ Οὐσακίου [συνηκδ. περι-
φημιος]. || عى — فرك γαλλικὸς τᾶπης.

خالى } A. χαλῖ [ἐκ τοῦ خلا] ἐπθ. κενός, ε-
 ρημος, ἀπηνάλαγμένος: ر — τόπος ε-
 ρημος, ἀκαλλέργητος, χέροςος. || وقت — ὥρα ἀ-
 νέσεως [καθ' ἣν δὲν εἶναι τις ἀπηνόχολημένος].
 || الذهن — χαλίου-ζ-ζήν, οὗ ὁ νοῦς κενός, ὁ μὴ
 προκατειλημμένος ἢ ἀδασής. || ايكیدن — دکل
 εἶναι ἀπηνάλαγμένον τῶν δύο, ἥτοι δυοῖν ὁδ-
 τερον. || قالى — اولقى ἢ قالى — παύω [دن] صوته
 قدر تعلم دهن — تدریسن — قالدی
 τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νᾶ διδάσκει.

خَالِيًا } A. χάλι-γεν, ἐπορ. κενῶς.

خاليجي } T. χαλιν-δζή, ὄν. ταπηνουργός· §
 خاليجلق } δψ. χαλινδζηνλήκ, ταπην-
 ουργία.

خَالِيحَه } Τ.χαλν-τοδὲ καὶ خَالِيحَه καλντοδὲ, ὄν.
μικρὸς τάπητος.

خام } Π. **χάμ**, ἐπθ. ὤμους, ἄψυκτος, ἄωρος·
 χερσός, ἀκαλλιέργητος· ἀκατέργαστος,
 ἀμύρψωτος, κενός, μάταιος, ἄτοπος, ἀνόητος·
 میوه — καρπὸς ἄωρος· || اشيا — ἀκατέργαστα
 πράγματα· || — ایک — μετὰξα ἀκατέργαστος· || —
 اراضی — γαῖαν χερσόν· || کومش — ἄργυρος ἀκατέργα-
 στος· || شکر — δάκχυρον ἢ δάκχυρις αὐτοψυής,
 ἀκατέργαστος· || خیال — ἄτοπος πρότασις· ||
 ادعای — ματαία φαντασία, φαντασιοπληξία· || —
 ἄτοπος, ἀνόητος δι᾽ ἄχρηστος· || تعصب — ἀνόη-

τος θανατισμός· || — سودای άτοπος, ματαιά ε-
φεσις: یـسودای اولم زنکین ή ματαια έφεσις
του πλουτισταί · || ه دوشمك طبع — πίπτω εις
ματαιαν απληστian, ητοι καταλαμβάνομαι υπό
ματαιας πλεονexίας · || آدم—άμαθής, άπαιδευ-
τος άνθρωπος.

خام } T. χάμ, μόριον ἐπιτατικόν : خلط —
 χάμ-χαλάτ, λίαν ἀνόητος.

خامخوم } T. χαῦ-χούυ, μόνιον παριστάνον
 πολυλογίαν ἀνόντον καὶ ὄχλη-
 σιν. — اثمك يـ μωρολογεῖν πρὸς δάλληλους.

خامجی } T. χαμ-δζή, δον. ὁ κλώθων ἀκατέργαστον μέταξαν.

خامد } Α. χαμίτ, ἐπθ. οὐ ἡ φλόξ κατέπε-
σε, κατπυνασμένος [ἐπὶ πυρός].

خمس } Α. χαμῖς [ἐκ τοῦ خمس] ἀριθ. πέμ-
 πτος: — فصل | τόμος πέμπτος ||
 — κεφάλαιον πέμπτον § θ. خامسة : —
 — πτη φορά || — مقالة | πέμπτη πραγματεία ||
 — πέμπτος βαθμός [πολιτικῶν ὑπαλλήλων].

خامساً } Α. χάμισ-εν, ἐπρ. πέμπτον.

خامسه } Α. χαμιά [βλ. خامس] ὄν. θ. πέμ-
 πτος πολιτικός βαθμός κυρίως ἐπι-
 θετον κατὰ παράλληλιν τῆς λέξεως رتبة
 βαθμός, ἥτοι: رتبة خامه ρετπί χαμιά.

خامش } II. χαμούς, ἀντί خاموش βλ.

خاملاق } T. χαυ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. χαυ-
νοῦμαι, συνειθίζω εἰς τὴν χαυ-
νωσιν, τὴν μαλακότητα οὕτως ὥστε δὲν δύ-
ναμαι ν' ἀνθέξω εἰς τοὺς κόπους. [λέγεται ἐπὶ
ἀνθρώπων ἀδρανούντων, ἢ ἡπίων καὶ ζῶων
ἐπὶ μακρὸν μὴ ἐξαγομένων ἐκ τοῦ σταύλου].

خامل } A. χαμῖλ [ρζ. خمل, βλ. خول] ἐπθ.
ἀφανής, ἄσημος.

خاملاً } A. χαμῖλ-εν, ἐπρ. ἀφανῶς, ἀσκήτως.
 — ياشامي ترجيح ايلدى — προούτινυnde va
 ζῆ ἀφανῶς.

خاملق } T. χαμ-λήκ, ὄν. χαύνωσις, μαλ-
θακότης· ἡ ἀπειρία, ἀδυναμοσύνη.

خاموش } Π. καὶ ἐνίοτε خامش ή خوش za
 μουός, ἐπιθ. σιωπηλός. ¶ Πμ. اولی—
 σιωπῶ, σιγῶ: اولدی — جواب اوزویه — ἐπὶ τῇ
 ἀπαντήσῃ ταύτῃ ἐσιώπησεν. § ἐπιθ. σιωπηλ.

خاموشانه } Π. ἡ خاموشانه ἡ αἰμων-ανέ, ἐπιθ.
 διαπνυλός [προᾶξις] : — فریاد
 θρηνηός διαπνυλός.

خاموشی } Π. χαμουσι, ἀφ. σιωπή, σιγή.

{ Π. χαμέ, δν. κάλαμος: — ۱۰۰ کالات علامه لی: —
 { ἐδέρη χαμέϊ κεμαλάτ-άλαμελερί, ερ-
 γον τοῦ σοφῶ Αὐτῆς καλάμου. || ز — χαμε-ζέν,
 κοπιτῆρ καλάμου. || موی — ۱۰۰ مویین — κάλα-
 μος ἐκ τριχός.

خامه دان } Π. χαμε-τάν, ὄν. μελανοδοχεῖον
περιέχον θήκην διὰ τὸν κάλαμον.

خامه ران } Π. χαμε-ράν, ἐπθ. ὁ κινῶν τὸν
 κάλαμον. || Ρμ. اولقى—κινῶ τὸν

κάλαμον: —ἐκίνησε τὸν κά-
λαμον τῆς ἀναπτύξεως καὶ διασαφήσεως, ἦτοι
διὰ τοῦ καλάμου ἀνέπτυξε καὶ διεσαφήνισεν.
|| مقال اولق —πραγματεύομαι [دن].

خامه گذار } Π. χαμε-γκυδζάρ, ἐπθ. γεγραμ-
μένος [διελθὼν διὰ καλάρου].

خامیازه } Π. χαμύλαξ, ὄν. χαμύλινος: کش —
 χαμύλαξ-ε-κὲς χαμύλωμενος.

خان } Π. χάν,ον. ξενών, ξενοδοχείον, κ. χάνι·
 § μτφ. εὐρύς: قوسى — πύλη, εἴσοδος
 εὐρεία [ὡς ἡ τοῦ ξενοδοχείου].

خان { Π.χάν [κατὰ τὸ ἑλῆκ τοῦ σινικοῦ خان
 χάνγ] ὄν. ἡγεμόν, μονάρχης· στρατός
 Σουλτάνων, ἡγεμόνων Ἀσίας καὶ εὐγενῶν Περ-
 σίας: خضرلری — سلطان عبد الحميد ἢ A. A. M. ὁ
 Σουλτάνος Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν ὁ Β'. || 82. خان.

خانجی } T. χαν-δζή, ὄν. ξενοδόχος ἀνατο-
λικοῦ ξενοδοχείου, χανίου.

خانچیلق } T. κανὼξ-λῆκ, ὄν. τὸ ἐπάγγελ-
μα, τὸ ἔργον τοῦ ξενοδόχου.

خاندان } Π. *χανετάν*, ὄν. οἰκογένεια ἡγε-
 μόνος ἢ εὐγενοῦς: عمان آل — οἰκο-
 γένεια τῆς ὀθωμανικῆς δυναστείας: || نبوت — οἰ-
 κογένεια τοῦ προφήτου [Μωάμεθ]: || سلجوق —
 οἰκογένεια, δυναστεία τῶν Σελτζουκιδῶν: || قرالى
 βασιλικὴ οἰκογένεια: § εὐγενὴς τὴν κατα-
 γωγὴν, γενναῖοδωρος, φιλόξενος, φιλόπτεχος: ||
 نندرك — بو ذات شهر سرك — ὁ κύριος οὗτος εἶναι ἐκ
 τῶν εὐγενῶν [*χανετάνητάν*] τῆς ἡμετέρας
 πόλεως: || يدر — بو آغا شو كوكي — ὁ ἀγῶς οὗτος εἶναι
 εὐγενὴς τοῦ χωρίου τούτου: || بو ذات — در ير

آدم — ὁ κύριος οὗτος εἶναι εὐγενής, ἢ εἷς εὐγενής ἄνθρωπος.

خاندانلق } Τ. Κανέταν-λήκ, ὄν. γενναιοδω-
ρία, ἐλευθεριότης, φιλοξενία.

خانزاده } Π. Καν-ζατζέ, υἱὸς Χάν, ἡγε-
μονόπαις, βασιλόπαις.

خائق } A. χανήκ [ρζ. خنق] μτχ. ὁ πνίγων,
στραγγαλίζων : — 'سارق κλέπτης

στραγγαλίζων· στενότατος· الذب — **χανήκου-**
ζ-ζήτ, άκόνοιτον τὸ λυκοκτόνον [φτ.]. — **الكلب-**
χανήκου-λ-κέλτ, κολχικόν [φτ.]. — **العمر** — **χα-**
νήκου-ν-νίμο, άκόνοιτον τὸ κυανούσιν [φτ.].

خانقاه } A. η خانقا $\chi\alpha\nu\kappa\acute{\alpha}\chi$ [ἐκ τοῦ π. $\chi\alpha\iota\kappa\alpha$
 $\chi\alpha\nu\gamma\kappa\acute{\alpha}\chi$] ὃν μοναστήριον δεσπο-
 σῶν: مولوی — μοναστήριον Μεγλεδιδῶν [τάγμα
 δεσποδῶν].

خانگی } Π. χανε-γκί [βλ. خان] ἐπθ. οἰκια-
κόος, κατοικίδιος· — کبوترِ پرستەرہ
κατοκίδιος || — کل κύων κατοκίδιος.

خانلق } T. *ξαν-λήκ*, δν. ὁ τίτλος, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἡγεμόνος, τοῦ Χάν [βλ. *خان*].
 § ἡγεμονία, Χανάτον : *قريه*—τὸ Χανάτον τῆς Κοριματς.

خانم } A. **ξανήμ** [θ, τοῦ خان] ὄν. κυρία, δέ-
σποινα. || ی—او **ξδ ξανημή**, οἰκοδέ-

σποινα" || قَيْنَ—δεσποινίς· || [καὶ ὁμοῦ μετὰ τοῦ
افندی]: عایشہ خاتم افندی ἡ κ. *Αἰδέ. § الی—ai-
γούκλημα [ψτ.]· بولج. § —كيرلو τυρός
τοῦ βουτίου.

خانمان } Π. ξανουμαν, ὄν. οἰκογένεια, οἶ-
κος: — ἀνευ οἰκογενεας.

خانمان بر انداز } Π. ἡ ανουμὴν-πὲρ-ἐν-τάξ,
ἐπθ. ὁ ἀνατρέπων οἰκογε-
νείας, καταστρέφων, καταστροφεύς.

خاتمان براندازانه } Π. χαλουργαν = πῆρ-ἐν-
 ταζανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. κα-
 ταστρεπτικὸς-ῶς.

خانمانسوز } Π. χανονιμάν-δούζ, ἐπθ. ὁ
 καίων οἰκογενείας, καταστρε-
 πτικός: — حرق πυρκαϊὰ καταστρεπτική.

خانه } Π. *χατέ*, ὄν. *οἰκία*: واسع — *eûreĩa*
 } *οἰκία* || جديد — *néa oĩkia* || — *ی*. کهنه
 παλαιά, σεσαθρωμένη οἰκία || خدا — *oĩkos*
 Θεοῦ, τὸ ἐν Μέκκᾳ τέμενος, *Κιαμπὲς* [بلکعبه].
 || فردا — ὁ οἶκος τῆς ἐπαύριον, ἄιτοι ὁ μέλ-

خدم } Α. **χῑτέμ** [πλθ. τοῦ خدمت] ὄν. θ. ὑπηρεδῖαι [σπν.]· συννηθέστ. خدمات بڤل.

خدمات } Α. **χῑτεμάτ** [πλθ. τοῦ خدمت] ὄν. θ. ὑπηρεδῖαι: صادقانه — ὑπηρεδῖαι πισταί· || مدوحه — ὑπηρεδῖαι ἐπαινεταιί, ἀξιέ-
παινοι· § ὑπουργήματα, θέσεις.

خدمت } Α. **χῑτέμ**, κ. **χῑζιμέτ**, ὄν. θ. ὑπηρεδῖα, ὑπουργήμα, καθῆκον, ἀποστολή, θέσις· τὸ ἔργον τοῦ ὑπηρετοῦ, τῆς ὑπηρετρίας: دولت — ὑπηρεδῖα τοῦ κράτους, θέσις κυβερνητική· || كتابت — ὑπηρεδῖα γραφική, θέσις γραμματέως· || مفتخره — ὑπηρεδῖα περιποιοῦσα τιμὴν, τιμητική· || عسكریه — ὑπηρεδῖα στρατιωτική· || موظفه — ὑπηρεδῖα ὑποχρεωτική στρατιώτου, θητεία· || محافظه — ὑπηρεδῖα φρουράς· || ردیفه — ὑπηρεδῖα ἐφεδρείας· || استكشافیه — ὑπηρεδῖα κατασκοπεύσεως τῶν θέσεων τοῦ ἐχθροῦ. || Р.м. ايتك — ὑπηρετῶ, κάμνω ὑπηρεδῖας [δοτ.]: اعتمد — ὑπηρετῶ, κάμνω ὑπηρεδῖας εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κλέους τοῦ κράτους· || ايدیور — ὑπηρετῶ, κάμνω ὑπηρεδῖας· || كورمك — ὑπηρετῶ, κάμνω ὑπηρεδῖας· || بولنق — نده — ὑπηρετῶ, κάμνω ὑπηρεδῖα τοῦ δεῖνος, ἥτοι ὑπηρετῶ ὡς ὑπάλληλος ἢ ὡς ὑπηρετής παρὰ τῷ δεῖνι· || فلائی — متاخریوژومای, ἔχω τὸν δεῖνα ἐν τῇ ὑπηρεδίᾳ μου [χῑτεμετιμέ]· § πλθ. خدمات **χῑτεμάτ**, καὶ σπν. خدم **χῑτέμ**.

خدمتچی } Τ. **χῑτεμε-τσί**, κ. **χῑζιμε-τσί**, ὄν. ὑπηρετής: قاری ἢ قاری — ὑπηρετρία [κόρη ἢ γυνή]· || سی — خسته νοσοκόμος.

خدمتچیلک } Τ. **χῑτεμε-τσίλίκ**, κ. **χῑζιμε-τσίλίκ**, ὄν. τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ἔργον τοῦ ὑπηρετοῦ ἢ τῆς ὑπηρετρίας.

خدمتکار } Π. **χῑτεμε-κιάρ**, κ. **χῑζιμε-κιάρ** ὄν. ὑπηρετής, θεράπων· § ὑπάλληλος καταστήματος· § πλθ. خدمتکاران.

خدمتکارلق } Τ. **χῑτεμε-κιαρλῆκ**, κ. **χῑζιμε-κιαρλῆκ**, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑπηρετοῦ ἢ τοῦ ὑπαλλήλου καταστήματος.

خدمتگذار } Π. **χῑτεμε-γκιόζάρ**, ὄν. ὁ ὑπηρετῶν τὸν μὲν, τὸν δέ.

خدمه } Α. **χατέμε** [πλθ. τοῦ خدم] ὄν. κλητῆρες ὑπουργείου ἢ δικαστηρίου, ὑπηρετῶν σχολῆς ἢ τεμένους ἢ ἄλλου ὀνημοσίου καθιδρύματος κτλ: خاصه — ἰδιαίτεροι θερά-

ποντες τοῦ Σουλτάνου φέροντες στολὴν ἀξιοματικοῦ· || سی — نظارت κλητῆρες ὑπουργείου· || خسته خانه — سیطریقخانه — سیطریقخان — μικροὶ ὑπάλληλοι, ὑπηρετῶν νοσοκομείου· § ἐν χρήσει καὶ ἀντὶ ἐνικοῦ: — آدم جامع — سیدر — سندر — ὁ ἀνθρώπος οὗτος εἶναι ἐκ τῶν ὑπηρετῶν τεμένους [χατέμεδιντέν], ἢ ὑπηρετῆς [χατέμεδῖ] τεμένους· || — سدر — خاتمه — ὁ πρῶτος τῶν κλητῶν, ἀρχικλητῆρ.

خدمك } Π. **χατένκ**, ὄν. βέλος [ἐν χρήσει παρὰ ποιηταῖς].

خدوش } Π. **χατούς**, ὄν. μυῖα· § ψύλλος: كندش — خدشات — خدشات — ψύλλου τολμυροῦ.

خدیح } Α. **χατίδζ**, θ. **χατίδζέ**, ὄν. βρέφος γεννώμενον πρὶν ἢ συμπληρώσῃ τὸν χρόνον τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὸ ἐμδρυν· § خدیجه — τὸ ὄνομα τῆς πρώτης συζύγου τοῦ προφήτου Μωάμεθ.

خدیش } Π. **χατίς**, καὶ **χστίς**, ὄν. μεγάλη οἰκοδόμοινα.

خدیه } Α. **χατί'ά**, ὄν. θ. δόλος, στρατήγημα· § πλθ. خدایه **χαταί**.

خدین } Α. **χατῖν** [ρζ. خدن, βλ. مخادن] ἐπθ. φίλος, φίλος ἐπιστήθιος: امین — φίλος πιστός.

خدیو } Π. **χῑτίδ**, ὄν. ἡγεμὼν· ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, Χεδίβης [τίτλος ἀπονεμόμενος καὶ εἰς Βεζύρας [βλ. وزیر]· ἀλλοτε οὕτως ἐκαλοῦντο καὶ οἱ βασιλεῖς].

خدیوانه } Π. **χῑτίδ-ανέ**, ἐπθ. ἡγεμονικός, ἀνῆκων τῷ ἀντιβασιλεῖ τῆς Αἰγύπτου, Χεδιδικός.

خدیوی } Π. **χῑτίδ-ι** [συννηθέστ. βλ.] ἀφ. ἀντιβασιλεία τῆς Αἰγύπτου, Χεδιδάτον· § ἐπθ. ἡγεμονικός, Χεδιδικός, καὶ θηλ. ἀραβ. خدیویه **χῑτίδιγέ**.

خدیویت } Α. **χῑτίδ-ιγέτ**, ὄν. θ. ἡγεμονία, ἀντιβασιλεία τῆς Αἰγύπτου καλουμένη: مصریه — **χῑτίδιγέτ** **μυδριγέ**, Χεδιδεία, Χεδιδάτον [ἢ λέξις καίπερ βάρβαρος, διότι ἐκ π. λέξεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σχηματισθῇ ἀφηρημένον ἀραβιστί, οὐχ ἥττον καθιερώθη].

خدان } Α. **χῑζλάν** [ρζ. خذل] ἀφ. ἐγκατάλειψις ἀνευ βοήθειας, ἐξευτέλις:

ἀπέπεσεν εἰς ἑγκατάλειψιν, ἢ
 — دوشدی وادی. — ἀπέπεσεν εἰς τὸ βάραθρον τῆς
 ἑγκατάλειψως, τοῦ ἐξευτελισμοῦ, ἑγκατελει-
 φθῶν, ἐξευτελισθῶν.

خَذَلْ } A. χαλῆλε [πλθ. τοῦ σπανιώς ἐν χορή-
 } σει χάζλ] ὄν. ἀχρεῖοι, εὐτελεῖς, οὐ-
 τιδανοί, ἄθλοιοι: ٧ — ἐκ τῶν οὐτιδανῶν.

خذول } Α. καὶ ἔπειθ, ἐγκαταλειμμένος
καὶ ἐξηνυτελισμένος: — ايليس دايمون
ἐξηνυτελισμένος.

خذولانه } Π.χαζουλ-ανέ, ἐπθ. ἐπρ. ὁ ἀνθ-
κων ἢ ὡς ἀνθήκει ἐξηγυτελισμένω.

خديم } A. χαζιμ, θ. خذيمه χαζιμè [οζ,
خدم] èπθ. μεμεθυσμένος, μεθυσος.

خدیمانه } Π. χαζην-ανέ, ἐπθ. ἰδιος μεθύσθω:
 — رفتار βᾶδισμα μεθύσου.

خر } Π. χάθ, ὄν. ὄνος: دشتی — χάθι τέστι.
 ὄναγρος: § πλθ. خزان χαθάν.

خر } Τ. χήρ, μόριον λεπτότερον τοῦ خا πα-
ριστάνον τὴν ἀπειλητικὴν φωνὴν τοῦ

κυνός, ὅταν μετὰ κλειστοῦ στόματος καὶ οἰο-
ναι βέγγων γοῦζει, γρουθμός: كور—χηρ-γκεδρ,
διπνεκὴς ἔρις, φιλονεικία.

خراب } A. χάραξ, ρ.άψ. καταστροφή, ἐρή-
μωσις; اوينك — نه سبب اولدى ἐγένετο

αἴτιος τῆς καταστροφῆς [χαρὰ πινέ] τοῦ οἴκου
αὐτοῦ· || ممالكك—بنی موجب اولدی ||

κλίσας ὡς ἐν ὁρίῳ || كليسا وقفى — نندن || τὴν καταστροφὴν τῆς χώρας || τὸ βακουΰφιον τῆς Ἐκκλησίας πωλεῖται ||

σταυρωμένος, καταρτηνωθείς: — دار οἶκος κατε-
δοταυμένος: || — ٤١ πόλις καταδοταυμένη: ||

— μέθυσος εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν. || Ρμ.
ἐροῦμῶ, καταστρέφω [αἰτ.] || اولقى — καταστρέ-

φομαι, ἐρηνοῦμαι· [ἐπὶ προσώπων καὶ πραγ-
μάτων]: مـوال — κατεστράφην.

خرابات } A. καρπὰτ [πλθ. τοῦ خرابه ἐρεϊ-
 πιον] δν. θ. καρπηλεῖον, τὸ σύνο-

λον τῶν καπνλείων· || مداومی — θαμῶν τῶν
καπνλείων· [κακίζεται ἡ χοῦσις τῆς λέξεως

Π. χαράσσας-η, ἐπθ.ὁ διδάγων τὸν
βίον αὐτοῦ ἐν τοῖς κατηλείξις καὶ

ἐν κραυπάλῃ· μέθυος, ἐκδεδιητημένος, θυπα-
ρὸς κακοενδεδιημένος· § πλθ. خالطاً

خرابا تيلق } Τ. χαράπτη - λήκ, ὄν. μέθῃ
 κραিপάλῃ, ἀσωτία· ρυπαρότης

καὶ κακὴ κατάστασις ἐνδυμάτων· — ه اورمق
 παραδίδομαι εἰς τὴν κραιπάλην.

خرابه } Δ. χαράκη, ὄν. θ. ἐρείπιον: — ب. شهر
 لری ἐρείπια πόλεως: § πλθ. خرابات βλ.

خرابه زار } Π. χαράκη=ζάρος, ὄν. τόπος πλῆ-
ρης ἐρειπίων: جهانده بولور فنا—

١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥

خرابه نشین } 11. χαράπῃ-νισιν, εἰθ. ὁ ἐν
τοῖς ἐρειπίοις καθήμενος: فقير

Π. **καταπ-ι**, ὄν. καταστροφή, ἔρη-
μωσις: خرابی — καταστροφή οἴκου.

خرابیت } Α. χαρακ-ιγέτ, ὄν. θ. καταστρο-
φή, ἐρήνουσις; ρ—كرب و κατα-

στροφήν, ἐρήμωδεις τοῦ χωρίου· || بوشى — مرمى
 τὸ πρᾶγμα τοῦτο προξενεῖ τὴν

καταστροφὴν ἡμῶν [χαραπιγεταιιζί].
 1 :) Α. χαράδζ, ὄν. ἐπικεφάλαιον, ἥτοι

خراج } φόρος κεφαλικός, κ. χαρατὶν: ο —
 كـمـك καθιστῶ φόρου ὑποτελῆ· || اراضى — ἔγ-

γείος φόρος· βλ. خراجیه.

χ. α. } Α. χυράδζ, ὄν. ἀπόστημα: السرة

τοὶ ἐντεροκῆλην τοῦ ὀμφαλοῦ περιέχονσα πύον·

|| 𐌶𐌵𐌹𐌸𐌰 — χροῦτος-λ-καχρ, υποκρανιον, ἀ-
πόστημα εἰς τὸ κρανιον· || 𐌶𐌵𐌹𐌸𐌰 — 𐌶𐌵𐌹𐌸𐌰-
λ-𐌶𐌹𐌸𐌰𐌸𐌰, ἀποροπύωσις.

خراجی { Τ. χαρᾰδζ-δζί, ὄν. εἰσπράκτωρ
ἐπικεφαλαιου, κεφαλικοῦ φόρου.

خراجگذار } Π. χαράδζ-γκυδζάρ, ἐπθ. φδ-
ρου ὑποτελής.

خراجیه } Α. χαραδζ-ιγέ, ἐπθ. θ. φθορολο-
γούμενος: — اراضی خراذی᾿ χαρα-

δοξίᾳ, γὰρ αἱ πληροῦνται φόρον, φορολογούμεναι· λέγονται οὕτως αἱ κατὰ τὴν ἑλπίδα τό-

πλουτιος ἐπαφινόμεναι εἰς τὰς χεῖρας τῶν μὴ
μουσουλμάνων κατόχων αὐτῶν· βλ. عشرى .

خرار } Τ. χαράρ, ὄν. μέγας σάκκος ἰδίᾳ δερ-
 μάτινος διὰ στρώματα, ἐφαπλώματα

κτλ. στρωματεὺς, στρωματοδιδασκός· § βλ. غرار.

خازنه } T. χαράζω, ὄν. μικρὸς σκληρὸς ὄν-
μας παρακείμενος ἐν τῇ μακροδιδασκαλίᾳ.

κύσσει τῆς δαμάλως καὶ τοῦ βοός· ἢ ἐν τῷ ὄγκῳ τούτῳ ὕλη θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς φάρμακον κατὰ τοῦ ἰκτέρου καὶ ἄλλων νόσων.

خراس } Π. **χαρ-άς**, ὄν. μύλος στρεφόμενος δι' ὄνου: خراب — κόσμος.

خراسان } **χοραδάν**, ὄν.κ. Κοραδάν [ἐπαρ-χία Περγίας]· § κεραμοκονία, ἵτοι

κέραμος κοπανισμένη ἐν καταστάσει κόνεως, ἐξ ἧς ἀναμιγνυομένης μετ' ἀσβέστου καὶ ἁμμου σχηματίζεται πηλὸς χρησιμεύων εἰς τὴν οἰκοδομήν· § — قره لپلیس ξιφους κατασκευαζομένη ἐν Κοραδάνῃ καὶ περὶ πολλοῦ οὔσα.

خراستر } Π. **χαρεδτέρ**, ὄν. ἔντομον ὀχληρόν.

خراش } Π. **χηράς** [προστ. τοῦ خراشیدن **χη-ραϊτέν** = ἀμύσσειν, ἐν χρήσει πρὸς σχηματισμὸν συνθέτων ἐπιθέτων]: — دل د سپارادسων τὴν καρδίαν, σπαραξικάρδιος, τραγικός· || — خاطر ὁ ἀμύσσειν τὸ πνεῦμα, ὁ προξενῶν ἀνησυχίας καὶ φόδους, ἀνησυχητικός.

خراط } Α. **χαρράτ** [ρζ. خراط] ἐπθ. τορνεν-τὴς [τ. جيقريقی].

خراطم } Α. **χαρατῦμ**, πλθ. τοῦ خرطوم βλ.

خراطين } Α. **χαρατὴν** [ἐκ τοῦ περσ. خراطين **χαρατίν**], ὄν. ἐλμινς ἢ σκώληξ

τῆς κοιλίας, τῶν ἐντέρων, ταινία.

خرافات } Α. **χθραφάτ**, πλθ. τοῦ ἐπομένου.

خرافه } Α. **χθραφέ**, ὄν. κ. Ἀραβὸς ὅστις διδάσκει τι ἀφανὲς γενόμενος, ἡρξιδεν ἐν τῇ ἐπανόδῳ τοῦ νὰ λέγει ὑπερβολικὰ ψεύδη, διαδίδων ὅτι διήθεν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ τὸ πνεῦμα [جن دڙين] ἀπήγαγεν αὐτόν: — حديث ψεύδος καθαρὸν· § πλθ. خرافات **χθραφάτ**, μῦθοι, μυθεύματα.

خرام } Π. **χηράμ** [προστ. τοῦ خرامیدن **χη-ραμτέν**] ἀψ. βάδισμα ὑπερήφανον, τὸ νὰ περιπατῇ τις σειόμενος μετὰ χάριτος. || Ρμ. περιπατῶ ὑπερηφάνως καὶ μετὰ χάριτος: مالک بر کوه کنج پرلر ايچنده اوکدن — ايدرايدی ἢ Θεά [Καλυψώ] ἐντὸς ὁμίλου νέων νυμφῶν προεπορεύετο βαδίζουσα ὑπερηφάνως.

خرامان } Π. **χηραμ-άν** [μτχ. τοῦ خرامیدن **χηραμτέν**] ὁ περιπατῶν ὑπε-

ρηφάνως καὶ μετὰ χάριτος, ὁ σειόμενος ὅταν περιπατῇ: — طالس ταὼς περιπατῶν ὑπερηφάνως. || Ρμ. اولی — περιπατῶ ὑπερηφάνως.

خرامنده } Π. **χηραμεντέ**, παθ. μτχ. ἐν χρή-σει ἐν τῇ ποιῇ ἀντὶ خرامان βλ.

خراند } Α. **χαραῖτ** [πλθ. τοῦ خرید] ὄν. θ. μαργαρίται ἀτρητοί· § παρθένοι.

خرائط } Α. **χαραῖτ** [πλθ. τοῦ خریطه] ὄν. θ. χάρται: منتظمه — χάρται κανονικοί· || سقیمه — χάρται λελανθασμένοι.

خربان } Π. **χαρ-πάν**, ὄν. ὀνηλάτης: خي اذعان ὀνηλάτης ἀνόητος [خا اذعان].

خر بزه } Π. **χαρ-βζέ**, ἢ خربزه **χαρ-βζ** [βζ οὗ τὸ قابوز βλ.] ὄν. πέπων, ὕδρονέ-πων: خربزه فروش ὁ πωλητὴς πεπόνων κτλ. || خربزه اڭرودس پيپونان کتل· § λογοπαίγνιον ἐκ τοῦ خر **χάρ** ὄνος, καὶ بزه **πβζ** αἰξ.

خربط } Π. **χαρ-πάτ**, ὄν. χλὴν πελωρία [γαϊ-δουρόχνηνα] μτφ. εὐάθης ἔχων ἐ-ξωτερικὸν ἐπιδεικτικόν.

خر بق } Α. **χαρπάκ**, ὄν. ἐλλέβορος [τουρκ. چوبله].

خر بقیه } Α. **χαρπάκ-ιγέτ**, ὄν. θ. ἐλλεβο-ρισμός.

خر بقیه } Α. **χαρπάκ-ιγέ**, ἐπθ. θ. ἐλλεβορο-ειδὴ [ψυτ].

خر بله } Π. **χαρ-πέλέ**, ὄν. γαυλός, κ. μαγα-νοπήαδον: کردان — خركله **χαρκε-λέτ** **χαρ-πέλέ-γκερτάν**, ἵππος ἢ ἡμίονος στρέ-φων τὸν γαυλόν.

خر بنده } Π. **χαρ-πεντέ**, ὄν. ὁ ἔχων ἔργον νὰ περιποιῇ τὸν ὄνον καὶ τὰ ἄλλα φορτηγὰ ζῶα, ὀνηλάτης· § πλθ. خربندگن **χαρ-πεντέγκιάν**.

خریالامق } Τ. **χηρπα-λατ-μάκ**, ρμ. διὰμ. βάλω ἢ ἀφίνω τινὰ νὰ κακο-μεταχειρίζεται, τυραννῇ, ταλαιπωρῇ ζῶον ἢ ἄνθρωπον [δοτ. αἰτ.].

خریالامق } Τ. **χηρπα-λαμμάκ**, ρμ. μτθ. κα-κομεταχειρίζομαι, κακῶ, τυ-ραννῶ, ταλαιπωρῶ, κάμνω νὰ ὑποφέρῃ ζῶον ἢ ἄνθρωπον [αἰτ.]: — حیوانی τυραννῶ τὸ ζῶον· ذخیره کله جک یولاری قطع ايله انلری بر مدت خریالا || دقدنفسکره بر میدان محاربه سنده مغلوب ایتش ἔταλαιπώρησε κόλιν ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὴν συγ-

κοινωνίαν τῶν τροφῶν, ἐπὶ τέλους ἐνίκησεν αὐτοὺς ἐν τινὶ μάχῃ.

خریالانق } T. χηροπα-λανμάκ, ρμ.πθ. κα-
κούμαι, ὑψίσταμαι κάκωσιν,
ταλαιπωρίαν, κακοπαθῶ, ὑποφέρω.

خرپوشته } T. χαρπουνάτε [ἐκ τοῦ π. χριπ-
στ] ὄν. εἶδος κατασκευῆς τῆς στέ-
γης ἐν σχήματι βράχως ἰχθύος.

خرپه } χαρπέ, βλ. آریا.

خرتاوی } T. χαρταβί, ὄν. εἶδος κυκλοτε-
ροῦς καλύμματος κεφαλῆς, ὅπερ
οἱ Σιπαχῆδες [βλ. سپاهی] ἐφόρουν ἀντὶ κράνους.

خرتلاق } T. χηροτλάκ, ἀντὶ غرتلاق βλ.

خرتوت } Π. χαρ-τούτ, ὄν. μέγα καὶ ἀνοστον
μέλαν συκάμινον [γαϊδουροσυκά-
μινον]: خور — خورتوت فرتوت χαρτούτ-χόρ, ἐ-
σχατογόνηρος τρώγων μέλανα συκάμιννα.

خرتوج } Γλ. χαρτοιότζ [cartouche] ὄν. πυ-
ριτιδοβολή.

خرتی } T. χηροτῆ, ὄν. ἐν χρήσει πάντοτε μετὰ
τῆς λέξεως خرتي پهرتي χαρτῆ, ἡτοι خرتي پهرتي
ἀποσκευή, κουρέλια [ἐπὶ εὐτελοῦς ἀποσκευῆς
καὶ ἐπίπλων].

خرج } A. χάρτζ, ὄν. δαπάνη, ἐξοδόν: وکیل
— बेकि-ल-खार्τζ, ὁ ἐπὶ τῆς δαπάνης,
οἰκονόμος, φροντιστής: مطبخ — δαπάνη μαγει-
ρείου: § ἐξοδα συντηρήσεως: عيش سواری —
ἐξοδα συντηρήσεως πέντε ἡπείων, ἥτοι σιτη-
ρέσια, μισθός: § τέλος ἢ δικαίωμα δημοσίου τα-
μείου: فراغ — δικαίωμα κυβερνητικοῦ ταμείου
λαμβανόμενον ἐκ πωλήσεως ἀκινήτου: || —
مصارف محاکمه و دیکایماتا ταμείου καὶ δικα-
στικά ἐξοδα: § ὑλικόν, ἥτοι ὅ,τι ἀπαιτεῖται ὅ-
πως κατασκευασθῇ τι: عا — ὑλικόν οἰκοδο-
μῆς: || عا — عا — ὑλικόν τοίχου, ἥτοι μίγμα ἀ-
σβέστον, ἄμμου καὶ ἄμμοκονίας ἐν χρήσει ἐν
τῇ κατασκευῇ τοίχων λιθίνης οἰκοδομῆς, κ.
خارτζي: || طعام — τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς παρα-
σκευὴν φαγητοῦ [κρέας, λαχανικά κτλ.] § σει-
ράδιον, ἥτοι σειρήτι ἢ ἄλλο κόσμημα δουλευό-
μενον ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων: § ἔργον, ὅπερ δύνα-
ται τις νὰ πράξῃ: دکل — δὲν εἶναι ἔργον
του, ἥτοι δὲν δύναται νὰ τὸ κάμῃ, δὲν εἶναι
ἱκανός: || دکل — δὲν εἶναι ἔργον παν-

τός [τοῦ τυχόντος]: عالم — ἐφικτός εἰς τὸ κοι-
νόν [τὸν κόσμον], πρόστυχος [ἐπὶ πράγματος
εὐώνου]. || Pm. عاك — δαπανῶ, ἐξοδεύω [αἰτ.]:
چوق پاره — ἐξοδεύει πολλὰ χρήματα: || —
اولی γίνεται δαπάνη, ἐξοδόν, ἐξοδεύεται τι.

خرج } A. χούρτζ, ὄν. διδάκκιον: βλ. خورج.

خرجامق } T. χαρτζ-αμάκ καὶ خراجق
χαρτζ-ανμάκ, ρμ.οὐδ. ἐξοδεύω,
ποιῶ δαπάνην.

خرجراه } Π. χαρτζ-ι-ράχ, ἐξοδα ὁδοιοπορι-
κὰ διδόμενα ὑπαλλήλῳ ἀποστελ-
λομένων εἰς τι μέρος: المي ویرمک — δίδω ἢ
λαμβάνω ἐξοδα ὁδοιοπορικὰ: اولارق درت یوز —
ἐλαβεν ὡς ὁδοιοπορικὰ γρ. 400.

خرجلق } T. χαρτζ-λῆκ, ὄν. χρήματα διὰ
τὴν τρέχουσάν καθήμερινήν δα-
πάνην, κ. χαρτζιλίκα: ج — ج — χρήματα πρόχειρα
[τῆς τσέπης دژεپ], ὅσα ἀρκοῦσιν τινὶ διὰ τὰ μι-
κρὰ ἐξοδα αὐτοῦ: || م یوق — στεροῦμαι ἀπολύ-
τως χρημάτων, δὲν ἔχω χαρτζιλίκα.

خرجلی } T. χαρτζ-λῆ, ἐπθ. κατασκευασμέ-
νος μετ' ἄμμοκονίας [ἐπὶ οἰκοδο-
μῆς]: § δεδουλευμένος μετὰ σειραδίων ἢ ἄλ-
λων κοσμημάτων [ἐπὶ ἐνδυμάτων]: § δαπα-
νηρός, ὁ ἀπαιτῶν πολλὴν δαπάνην.

خرجی } T. χαρτζί, ἐπθ. πρόστυχος, κατω-
τέρας ποιότητος: عاك — πρόστυχος
[μέλας] ἄρτος.

خرچنک } Π. χαρτζένκ, ὄν. καρκίνος.

خرچین } T. χηροτῆν, ἐπθ. δύστροπος, ἰ-
διότροπος: قز — δύστροπος κόρη.

خرچینلق } T. χηροτῆν-λῆκ, ὄν. δυστρο-
πία, ιδιοτροπία: عاك — κάμνω
δυστροπίας, δυστροπῶ.

خرخره } A. χαρχαρά, ὄν.θ. ῥόγχος [ιατρ.]:
غاطه — ῥόγχος βροντώδης.

خرخشه } Π. χαρχησῆ [ἐξ οὗ τ. قارشه]
καρχησῆ ὄν. θόρυβος, ταραχή.

خرد } Π. χιρέτ, ὄν. νοῦς, νοημοσύνη, σύ-
νεσις: — عا — ἄνους, ἀψυχός: βλ. خردمند
καὶ خردفرسا.

خرد } Π. χιρότ [βλ. خرد] ἐπθ. μικρός: —
سال — ὁ μικρὸς ἡλικίας [παῖς]: || مراد —
خردت — μικρὸς ἡλικίας [παῖς]: || مراد —

άλωνίω· || ایتک — σωρεύω ἐν τῷ μέσῳ ἐγγρα-
φα, ψύλλα καπνοῦ ἢ ἄλλα πρὸς ταξιθέτησιν.

خرمانجی } T. ἡ χερمان-δζή, ὄν. ἁ-
λωνιστής.

خرمانده } T. χερμαν-τά [ἐκ τοῦ π. χερνδ. βλ.]
ὄν. ὀνολάτης.

خرمانلامق } T. χερμαν-λαμ-άκ, ρμ. μτθ.
προπαρασκευάζω [αίτ.]: توتونی.

— χύνω εἰς μέσον καὶ τακτοποιῶ ψύλλα κα-
πνοῦ· βλ. خرمā § στρέφωμαι κυκλικῶς ὡς ἐν
άλωνίῳ [ἐπὶ ἱππων κτλ.].

خرمن } Π. χρομέν, ὄν. ἁλώνιον, βλ. خرمā
§ — ἁλως ἦτοι φωτεινὸς κύκλος

περὶ τὴν σελήνην.

خرمنش } Π. χάρ-μενίς, ἐπθ. ὁ ἔχων ἔξεις,
ιδιόματα ὄνου· § πλθ. خرمشان.

خرمهیره } Π. χάρ-μυχρ-έ, ὄν. μικραὶ ὑάλι-
νοι σφαῖραι ἢ κομπολόγια ἀναρ-
τώμενα εἰς τὸν τράχηλον ὄνων, ἡμιόνων.

خرنوب } A. χερνούπ, βλ. خروب.

خروات } χερβάτ, ὄν. κ. Κροάτης· § خروا تلق
χερβατ-λίηκ, Κροατία.

خروار } Π. χάρ-δάρ, ὄν. φορτίον ὄνου.

خروب } A. χερρούπ [καὶ خرنوب χερνούπ]
ὄν. κεράτιον κ. ξυλοκέρατον [τ.

چگی بونوزی : — کراتیا — آغاجی : [τὸ δένδρον].

خروج } A. χερρούδζ, ρ. ἀφ. ἔξοδος, ἐμ-
φάνισις κατακτιητοῦ κτλ. στάσις :

— ἔξοδος ἐκ τῆς οἰκίας· || — ὁδόν-
τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

— ὁδόν-τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

— ὁδόν-τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

— ὁδόν-τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

— ὁδόν-τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

— ὁδόν-τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

— ὁδόν-τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

— ὁδόν-τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

— ὁδόν-τοψήτα [ἔξοδος ὁδόντων]· || — اطاعتن —

اور — کندی چولککنده — πᾶς ἀλέκτωρ ἐν τῷ ἰδίῳ
φορυτῷ [σκομπιδαιεῖ] (ἴδει, ἦτοι ἕκαστος ἐν
τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κομπάζεται [πρμ].)

خروسیلینه } T. χεροο-πίνα, ὄν. εἶδος ἰχθύος,
οὗ τὸ κρέας ὄν. τρώγεται καὶ

ὅστις ὁμοιάζει πῶς τῇ ψάκῃ, ψώκαινα.

خروسجق } T. χεροο-δζήκ, ὄν. καλαμίν-
θη [ψυτ.].

خروسلامق } T. χεροο-λανμ-άκ, ρμ. οὐδ.
γαυριῶ ὡς ὁ ἀλέκτωρ.

خروش } Π. χουροῖς [προστ. τοῦ χρο-
ουσιέν] ἀφ. ἀναδρασμός, ὁδ-

ουδος, βοή, ταραχή, ἐνθουσιασμός· دریا — ἀναδρα-

σμός, βοή θαλάσσης· || — جاعت — βοή, ἀναδρασμός

ὁμιγύρεως· || — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

|| — جاعت — βοή, ἀναδρασμός ποταμῶν·

γρίων ζώων ἵνα μὴ δάκνωσι· § κρίκος, ὃν ἐν Κουρδιστὰν αἱ γυναῖκες φέρουσιν εἰς τὴν ρίνα ὡς κόσμημα· § μικρὸς σκληρὸς ὄγκος ἐξαγόμενος ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ βοῦς καὶ θεωρούμενος ὡς πανάκεια· βλ. حراز .

[illegible]

خریطه لی } T. χαρίτα-λη, ἐπθ. ὁ ἔχων χάρι-
την [γῆπεδον, τόπος].

خریف { A. χαρίφ, ὄν. φθινόπωρον : فصل
 ἡ—موسم ὥρα, ἐποχὴ φθινοπώρου.

خریفی } A. χαριῶ-í, ἐπθ. φθινοπωρινός.

خریم } Δ. χαρίῳ [ρζ. خرم] ἐπθ. ἀμέριμος,
ἀδιὰφορος.

خز { A. χαλξ, ὄν. ὑψασμα ἐκ μαλλίου αἰγὸς
μόνου ἢ μετὰ μετάξης ἀναμειγμένου.

خز } xñz, βλ. خيز.

خزار { χαζάρο, βλ. حزار.

خزاف } Δ. χαρτῶφ [ρζ. خرف] ὄν. ἀγγειο-
πλάστης, ἢ πωλῆτης πηλίνων ἀγ-
γείων.

خزان } Π. χαζάν, ὄν. φθινόπωρον: يبراغی ---
 کھانہ کی دواکلی } ὡς φθινόπωρον φθινόπωρον
 ἐφθνήλωσεν.

خزان } A. $\chi\alpha\zeta\acute{\alpha}\nu$ [πλθ. τοῦ $\chi\alpha\zeta\acute{\alpha}\nu$] ὄν. θη-
 σαυροφύλακες βλ. خزنة.

خزانة } A. *χαζανέτ*, ὡν. θ. τὸ ἔργον τοῦ
 θησαυροφύλακος: — خدمت ὑπην-
 ρεσία θησαυροφύλακος.

خزانہ } A. **κτεάνε**, καὶ ἐπομένον τοῦ ἀριθ.
ἀριθ. **خزانه κτεάνε**, ὅν. θ. θησαυ-
ροφυλάκιον, ταμειόν : **خزانه الكتب κτεάνετ-**
ου-λ-κ-β-ε-τ-ε, θησαυροφυλάκιον βιβλίων, ἥτοι
βιβλιοθήκη· βλ. **خزینه**.

خزان } A. χαζαῖν [πλθ. τοῦ خزینه] ὄν. θ.
 θησαυροφυλάκια, ταμεῖα: كسبخانه
 علومدر αἰβιβλιοθηκαὶ εἶναι ταμεῖα ἐπιστημῶν.

خزر } χαζῆρ [ἡ خوزار χουζᾱρ] ὁν. κ. λαοῦ
 τουρκικοῦ κατοικοῦντος κατὰ τὸν
 ὅον καὶ ὅον αἰῶνα περὶ τὴν Κασπίαν, Χαζαροί:
 ذكري خزر ἡ — بحر ἡ Κασπία θάλασσα.

خزع } A. χάζ'·ο·άψ·τομή, ἀποτομή [χειρ·]:
 البطن — χάζ'·ου·λ·π·ά·τ·ν, γαστροτο-
 μία, τομή τῆς γαστρούς· || لاذن — χάζ'·ου·λ·δ'·ζ·ν,
 ὠτοτομία· || البلعوم — χάζ'·ου·λ·π·ε·λ·ο·ύ·μ, φάρυγ-
 γοτομία· || الرأس — χάζ'·ου·ρ·ρ·ε·ς, κεφαλοτο-
 μία· || الكيلة — χάζ'·ου·λ·κ·ι·λ·γ·ة, νεφροτομία.

خزء } A. χιζ'ā, ὄν. 0. τεῖμα, τεμάχιον.

خزف { A. χαζέφ, ὄν. ἀγγεῖον πηλινόν:—
پاره تمأخيون أγγعئو پهلينون.

خزلی { T. $\chi\eta\zeta\lambda\tilde{\eta}$, $\beta\lambda$. خیزی.

خزم } A. χάζμ, ὄν. δίσημα, πλέγμα ἐκ βα-
 θακίου ἢ μετάξης χρησιμεύον εἰς ἐγ-
 χειρίσεις χειρουργικὰς [τ. اغطان بالقسم].

خزنه } $\kappa\alpha\zeta\nu\acute{\epsilon}$, خزنده دار $\kappa\alpha\zeta\nu\epsilon\acute{\iota}\alpha\theta\circ$, $\acute{\alpha}\nu\tau\iota$ خزینه,
 } $\beta\lambda$. خزنده دار

خزى { نهایت درجہ: Ἀκρίθειαν, ἐξευτελισμός: — و خدا نہ گرفتار اولدی
 ὑπέπεσεν εἰς τὸν ἑσχατὸν βαθμὸν τοῦ ἐξευτελισμοῦ. || گل. خزه.

خزينه } Α. χαζινέ, κ. χαζνέ, ὄν.θ. θησαυ-
ροφυλάκιον, ταμεῖον, ἀποθήκη κα-

τασθήματος κτλ: ٥١٠ — αὐτοκρατορικὸν θη-
σαυροφυλάκιον, σκευοφυλάκιον. || ٥١١ — τὸ
ἰδιαίτερον Αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον. || ٥١٢ —
نظامه — ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν. || ٥١٣ —
سی — τὸ ταμεῖον τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. ||
٥١٤ — ٥١٥ — ٥١٦ — ٥١٧ — ٥١٨ — ٥١٩ —
٥٢٠ — ٥٢١ — ٥٢٢ — ٥٢٣ — ٥٢٤ — ٥٢٥ — ٥٢٦ — ٥٢٧ — ٥٢٨ — ٥٢٩ — ٥٣٠ — ٥٣١ — ٥٣٢ — ٥٣٣ — ٥٣٤ — ٥٣٥ — ٥٣٦ — ٥٣٧ — ٥٣٨ — ٥٣٩ — ٥٤٠ — ٥٤١ — ٥٤٢ — ٥٤٣ — ٥٤٤ — ٥٤٥ — ٥٤٦ — ٥٤٧ — ٥٤٨ — ٥٤٩ — ٥٥٠ — ٥٥١ — ٥٥٢ — ٥٥٣ — ٥٥٤ — ٥٥٥ — ٥٥٦ — ٥٥٧ — ٥٥٨ — ٥٥٩ — ٥٦٠ — ٥٦١ — ٥٦٢ — ٥٦٣ — ٥٦٤ — ٥٦٥ — ٥٦٦ — ٥٦٧ — ٥٦٨ — ٥٦٩ — ٥٧٠ — ٥٧١ — ٥٧٢ — ٥٧٣ — ٥٧٤ — ٥٧٥ — ٥٧٦ — ٥٧٧ — ٥٧٨ — ٥٧٩ — ٥٨٠ — ٥٨١ — ٥٨٢ — ٥٨٣ — ٥٨٤ — ٥٨٥ — ٥٨٦ — ٥٨٧ — ٥٨٨ — ٥٨٩ — ٥٩٠ — ٥٩١ — ٥٩٢ — ٥٩٣ — ٥٩٤ — ٥٩٥ — ٥٩٦ — ٥٩٧ — ٥٩٨ — ٥٩٩ — ٦٠٠ — ٦٠١ — ٦٠٢ — ٦٠٣ — ٦٠٤ — ٦٠٥ — ٦٠٦ — ٦٠٧ — ٦٠٨ — ٦٠٩ — ٦١٠ — ٦١١ — ٦١٢ — ٦١٣ — ٦١٤ — ٦١٥ — ٦١٦ — ٦١٧ — ٦١٨ — ٦١٩ — ٦٢٠ — ٦٢١ — ٦٢٢ — ٦٢٣ — ٦٢٤ — ٦٢٥ — ٦٢٦ — ٦٢٧ — ٦٢٨ — ٦٢٩ — ٦٣٠ — ٦٣١ — ٦٣٢ — ٦٣٣ — ٦٣٤ — ٦٣٥ — ٦٣٦ — ٦٣٧ — ٦٣٨ — ٦٣٩ — ٦٤٠ — ٦٤١ — ٦٤٢ — ٦٤٣ — ٦٤٤ — ٦٤٥ — ٦٤٦ — ٦٤٧ — ٦٤٨ — ٦٤٩ — ٦٥٠ — ٦٥١ — ٦٥٢ — ٦٥٣ — ٦٥٤ — ٦٥٥ — ٦٥٦ — ٦٥٧ — ٦٥٨ — ٦٥٩ — ٦٦٠ — ٦٦١ — ٦٦٢ — ٦٦٣ — ٦٦٤ — ٦٦٥ — ٦٦٦ — ٦٦٧ — ٦٦٨ — ٦٦٩ — ٦٧٠ — ٦٧١ — ٦٧٢ — ٦٧٣ — ٦٧٤ — ٦٧٥ — ٦٧٦ — ٦٧٧ — ٦٧٨ — ٦٧٩ — ٦٨٠ — ٦٨١ — ٦٨٢ — ٦٨٣ — ٦٨٤ — ٦٨٥ — ٦٨٦ — ٦٨٧ — ٦٨٨ — ٦٨٩ — ٦٩٠ — ٦٩١ — ٦٩٢ — ٦٩٣ — ٦٩٤ — ٦٩٥ — ٦٩٦ — ٦٩٧ — ٦٩٨ — ٦٩٩ — ٧٠٠ — ٧٠١ — ٧٠٢ — ٧٠٣ — ٧٠٤ — ٧٠٥ — ٧٠٦ — ٧٠٧ — ٧٠٨ — ٧٠٩ — ٧١٠ — ٧١١ — ٧١٢ — ٧١٣ — ٧١٤ — ٧١٥ — ٧١٦ — ٧١٧ — ٧١٨ — ٧١٩ — ٧٢٠ — ٧٢١ — ٧٢٢ — ٧٢٣ — ٧٢٤ — ٧٢٥ — ٧٢٦ — ٧٢٧ — ٧٢٨ — ٧٢٩ — ٧٣٠ — ٧٣١ — ٧٣٢ — ٧٣٣ — ٧٣٤ — ٧٣٥ — ٧٣٦ — ٧٣٧ — ٧٣٨ — ٧٣٩ — ٧٤٠ — ٧٤١ — ٧٤٢ — ٧٤٣ — ٧٤٤ — ٧٤٥ — ٧٤٦ — ٧٤٧ — ٧٤٨ — ٧٤٩ — ٧٥٠ — ٧٥١ — ٧٥٢ — ٧٥٣ — ٧٥٤ — ٧٥٥ — ٧٥٦ — ٧٥٧ — ٧٥٨ — ٧٥٩ — ٧٦٠ — ٧٦١ — ٧٦٢ — ٧٦٣ — ٧٦٤ — ٧٦٥ — ٧٦٦ — ٧٦٧ — ٧٦٨ — ٧٦٩ — ٧٧٠ — ٧٧١ — ٧٧٢ — ٧٧٣ — ٧٧٤ — ٧٧٥ — ٧٧٦ — ٧٧٧ — ٧٧٨ — ٧٧٩ — ٧٨٠ — ٧٨١ — ٧٨٢ — ٧٨٣ — ٧٨٤ — ٧٨٥ — ٧٨٦ — ٧٨٧ — ٧٨٨ — ٧٨٩ — ٧٩٠ — ٧٩١ — ٧٩٢ — ٧٩٣ — ٧٩٤ — ٧٩٥ — ٧٩٦ — ٧٩٧ — ٧٩٨ — ٧٩٩ — ٨٠٠ — ٨٠١ — ٨٠٢ — ٨٠٣ — ٨٠٤ — ٨٠٥ — ٨٠٦ — ٨٠٧ — ٨٠٨ — ٨٠٩ — ٨١٠ — ٨١١ — ٨١٢ — ٨١٣ — ٨١٤ — ٨١٥ — ٨١٦ — ٨١٧ — ٨١٨ — ٨١٩ — ٨٢٠ — ٨٢١ — ٨٢٢ — ٨٢٣ — ٨٢٤ — ٨٢٥ — ٨٢٦ — ٨٢٧ — ٨٢٨ — ٨٢٩ — ٨٣٠ — ٨٣١ — ٨٣٢ — ٨٣٣ — ٨٣٤ — ٨٣٥ — ٨٣٦ — ٨٣٧ — ٨٣٨ — ٨٣٩ — ٨٤٠ — ٨٤١ — ٨٤٢ — ٨٤٣ — ٨٤٤ — ٨٤٥ — ٨٤٦ — ٨٤٧ — ٨٤٨ — ٨٤٩ — ٨٥٠ — ٨٥١ — ٨٥٢ — ٨٥٣ — ٨٥٤ — ٨٥٥ — ٨٥٦ — ٨٥٧ — ٨٥٨ — ٨٥٩ — ٨٦٠ — ٨٦١ — ٨٦٢ — ٨٦٣ — ٨٦٤ — ٨٦٥ — ٨٦٦ — ٨٦٧ — ٨٦٨ — ٨٦٩ — ٨٧٠ — ٨٧١ — ٨٧٢ — ٨٧٣ — ٨٧٤ — ٨٧٥ — ٨٧٦ — ٨٧٧ — ٨٧٨ — ٨٧٩ — ٨٨٠ — ٨٨١ — ٨٨٢ — ٨٨٣ — ٨٨٤ — ٨٨٥ — ٨٨٦ — ٨٨٧ — ٨٨٨ — ٨٨٩ — ٨٩٠ — ٨٩١ — ٨٩٢ — ٨٩٣ — ٨٩٤ — ٨٩٥ — ٨٩٦ — ٨٩٧ — ٨٩٨ — ٨٩٩ — ٩٠٠ — ٩٠١ — ٩٠٢ — ٩٠٣ — ٩٠٤ — ٩٠٥ — ٩٠٦ — ٩٠٧ — ٩٠٨ — ٩٠٩ — ٩١٠ — ٩١١ — ٩١٢ — ٩١٣ — ٩١٤ — ٩١٥ — ٩١٦ — ٩١٧ — ٩١٨ — ٩١٩ — ٩٢٠ — ٩٢١ — ٩٢٢ — ٩٢٣ — ٩٢٤ — ٩٢٥ — ٩٢٦ — ٩٢٧ — ٩٢٨ — ٩٢٩ — ٩٣٠ — ٩٣١ — ٩٣٢ — ٩٣٣ — ٩٣٤ — ٩٣٥ — ٩٣٦ — ٩٣٧ — ٩٣٨ — ٩٣٩ — ٩٤٠ — ٩٤١ — ٩٤٢ — ٩٤٣ — ٩٤٤ — ٩٤٥ — ٩٤٦ — ٩٤٧ — ٩٤٨ — ٩٤٩ — ٩٥٠ — ٩٥١ — ٩٥٢ — ٩٥٣ — ٩٥٤ — ٩٥٥ — ٩٥٦ — ٩٥٧ — ٩٥٨ — ٩٥٩ — ٩٦٠ — ٩٦١ — ٩٦٢ — ٩٦٣ — ٩٦٤ — ٩٦٥ — ٩٦٦ — ٩٦٧ — ٩٦٨ — ٩٦٩ — ٩٧٠ — ٩٧١ — ٩٧٢ — ٩٧٣ — ٩٧٤ — ٩٧٥ — ٩٧٦ — ٩٧٧ — ٩٧٨ — ٩٧٩ — ٩٨٠ — ٩٨١ — ٩٨٢ — ٩٨٣ — ٩٨٤ — ٩٨٥ — ٩٨٦ — ٩٨٧ — ٩٨٨ — ٩٨٩ — ٩٩٠ — ٩٩١ — ٩٩٢ — ٩٩٣ — ٩٩٤ — ٩٩٥ — ٩٩٦ — ٩٩٧ — ٩٩٨ — ٩٩٩ — ١٠٠٠ — ١٠٠١ — ١٠٠٢ —

μενῆς § ποσὸν δέκα βξ χιλιάδων γροσίων § φορτίον συνιστάμενον εἰς χρήματα ἢ ἄλλα πολύτιμα πράγματα § πλθ. خزانة خزائن.

خزینه دار } Π. χαζινέ-τάρ, κ. χαζνατάρ, ὄν. θησαυροφυλάξ, ταμίας: — ἔπαρχηγός τῶν εὐνοούχων || قلعه — ἐπιστάτης ἢ ἐπιμελήτρια τοῦ παλατίου.

خزینه دارلق } T. χαζινε-ταρλίκ, ὄν. ἡ θέσις, τὸ ἔργον τοῦ خزینه دار βλ.

خزیه } A. χιζιέ [βλ. خزی] ὄν. θ. ἐξευτελισμός: عظيمه — μέγας ἐξευτελισμός.

خس } A. χάδς, ὄν. θρίδαξ κ. μαρούλιον [τ. مارول] || کاذب — σόγχος κ. ζόχος [ψτ.].

خس } Π. χάδς, ὄν. ἀνωφελὲς χόρτον, κάρφος ἥτοι τεμάχιον ἀχύρου, σκύδαλον, πρᾶγμα εὐτελές: و خاشاك — κάρφη καὶ σκύδαλα || و خار — κάρφη καὶ ἀκανθαί.

خسار } A. χασάρ [βλ. خسارت] ὄν. ζημία, ἀπώλεια: عظيمه — μεγάλην ζημίαν ||

— ὑφίσταμαι ζημίας, ἀπώλεια: — او غرامت خاسار — دیدۀ خاسار — دیدۀ ἰδὼν ζημίας, ἢ زده — خاسار — ζετέ, ὁ πληγεὶς ὑπὸ ζημίας, ἥτοι ὁ ὑποστὰς ζημίας, ἀπώλεια, ὁ ζημιωθεὶς.

خسارت } A. χασαράτ [βλ. خسار] ὄν. θ. ζημία, ἀπώλεια: عظيمه — μεγάλην ζημίαν || چكك — ὑφίσταμαι ζημίας ἢ ἀποζημιῶ § πλθ. خسارات خاسارات.

خساست } A. χασασέτ [βλ. خست] ὄν. θ. ποταπότης, χαμέρπεια, μικροπρέπεια: طبع — مزاج — ποταπότης χαρακτήρος ἢ διαθέσεως || دندر — طينته — فکرنده — ἢ ἐν τῇ σκέψει αὐτοῦ ποταπότης προέρχεται ἐκ τῆς ἐν τῇ ψύσει αὐτοῦ ποταπότητος.

خسائس } χασαίς, πλθ. τοῦ خسيه βλ.

خست } A. χιστέτ, ὄν. θ. γλισχροτής, φιλαργυρία: طبع — γλισχροτής χαρακτήρος || جليله — γλισχροτής φυσικῇ || βλ. خساست.

خستكان } Π. χαστε-γκιάν [πλθ. τοῦ خسته] ὄν. ἀσθενής.

خستكي } Π. χαστεγκι [ἐκ τοῦ خسته] ὄν. ἀσθενεία.

خستلنك } T. χισδετ-λενμέκ, ρμ. οὐδ. γίνονται γλισχρος, φιλαργυρος: كاسته — فقور البريز اولسه هيج ويرمز صدا ثروت افزايش بولنجه

اغنيا خستلور τὸ ἐκ πορσελάνης ἀγγεῖον, ὅταν ἐκ χειλίστη, οὐδόλως ἵχηε· ὁ πλοῦτος ὅταν περισσεύσῃ, οἱ πλούσιοι φιλαργυρεύονται.

خسته } Π. χαστά, [μτχ. τοῦ خست] χαστέν, τετραυματισμένος] ἐπθ. ἀσθενής: —

آدم ἀσθενής ἄνθρωπος: حيوان — ἀσθενὲς ζῷον. جكر — φιλᾶσθενος, ἐμπαθής: || حال — οὐ ὁ πνεύμων πάσχει, φθισικός, ἐμπαθής: || اولق — οὐ ἡ καρδία ἀσθενής, τεθλιμμένος: || دل

ه — ἀσθενῶ, πίπτω ἀσθενής: || دوشك — ἀσθενεῖ δὲν γίνεται ἐρώτησις περὶ κλίνης [πρμ. περὶ πραγμάτων ἀναγκαίων καὶ ἐπιθυμητῶν] § πλθ. خاسته خاسته باند

Π. χαστά-πέντ, ὄν. νάρθηξ, ἥτοι τεμάχιον ξύλου προσδεγόμενον εἰς τὰ κατεαγμένα μέλη ὥπως κρατῇ αὐτὰ ἀκίνητα μέχρις οὗ ἰαθῶσι.

خسته خانه } Π. χαστά-χανέ, ὄν. νοσοκομεῖον: ميون: مکت — سی — νοσοκομεῖον τῶν Ὀρθοδόξων || سيور — φιορτὸν νοσοκομεῖον.

خسته لائق } T. χαστα-λανμάκ, ρμ. οὐδ. ἀσθενῶ.

خسته لاق } T. χαστα-λίκ, ὄν. ἀσθενεία: جلد — ἀσθενεία τοῦ δέρματος: || ی — ἀσθενεία καρδίας: || ی — ἀσθενεία τῶν νεύρων: || بولاشيق — ἀσθενεία, νόσος μεταδοτικὴ, ἐπιδημία: || ستی — εἶδος ἀσθενείας, ἥτοι νόσου ἐπιδημικῆς.

خسته لقی } T. χασταλίκ-λίκ, ἐπθ. φιλᾶσθενος.

خسر } A. χσδρ καὶ خسار [συνών. خسار] ὄν. ζημία, ἀπώλεια, στέρησις: قلقي — خسرانده — قلقي — μένω ἐν τῇ κοιλάδι τῆς ζημίας, στέρησεως, ἥτοι ἐστερημένος § ἀποπλάνησις, πλάνη [θρησκ.].

خسرو } Π. χσδρεδ, [ὄνομα τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας خسρόν] ὄν. ἡγεμῶν, μονάρχης, βασιλεὺς.

خسروانه } Π. χσδρεδ-ανέ, ἐπθ. βασιλικός, αὐτοκρατορικός: — احسان — δωρεὰ βασιλική § ἐπρ. βασιλικῶς, αὐτοκρατορικῶς.

خسروانی } Π. χσδρεδ-ανί, ἐπθ. βασιλικός, μεγαλοπρεπής: — لباس — βασιλικόν, μεγαλοπρεπές.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

خفاف { A. χαφφαφ [ρζ. خف] ὄν. ὑποδη-
ματοπώλης: ذكاف — ὑποδηματοπω-
λεῖον || ايشى — ὑπόδημα πρόστυχον, οὐτινος
δηλ. καὶ τὸ δέσμα καὶ ἡ κατεργασία εὐτελής,
καὶ ὅπερ κατεσκευάσθη ὅπως πωληθῇ ἑτοιμον
[ἀντίθ. اصهارامه ἐκ παραγγελίας]. Κοινῶς προ-
φέρεται καὶ γράφεται قواف **καβάφ**. βλ.

خفا کاہ } Π. χαφά-γκιάχ, ὄν. κρύπτη, κ.
κρυψιῶνα.

خفایا } A. χαφαγιά [πλθ. τοῦ χφieh] ὄν. θ.
 μυστικά, μυστήρια : — امور — μυστήρια τῶν ὑποθέσεων || وجدان — μυστήρια τῆς συνειδήσεως βλ. καὶ خفات .

خفت } A. $\chi\iota\phi\phi\acute{\epsilon}\tau$, ὤν. θ. ἐλαφρότης [ἀντίθ. $\phi\iota\kappa$ $\sigma\iota\kappa\lambda\acute{\epsilon}\tau$ =βαρύτης]: بار — ἐλαφρότης βάρους || $\alpha\lambda$ — ἐλαφρότης φορτίων § $\mu\tau\phi$, κουφότης: $\epsilon\kappa\lambda$ — κουφόνοια || $\mu\tau\alpha\chi$ — κουφότης χαρακτήρος, ἐλλειψίς σοφιστικῆς || $\kappa\tau\mu\kappa$ — παραφρονεῖν § [ιατρ.] $\alpha\mu$ — ὑψεῖς πυρετοῦ.

38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 5

خفته } Π. ἡδὲ τὲ [μτχ. τοῦ ἡδὲ ἡδὲ τὲν =
 κοιμᾶσθαι] κοιμώμενος : — مار ὁφίς
 κοιμώμενος : § πλθ. خفتان ἡδὲ τὲγκλάν.

خفش { A. χάψς, ὄν. νυκταλωπία· βλ. خفاش.

خفض } Α. χάρις, ἀφ. πλεον, θλίψις, ταπει-
νωσις διὰ τῆς πλεονεξίας § βλ. تنوين.

خفقان } A. χαφκάν, παλμός καρδίας, κ.
καρδιοκτύπη: قلب — παλμός καρ-
δίας [ή λ. قلب περιττεύει]: بوعقم — πνίγει ο
παλμός: اوغرامق — καταλαμβάνει παλμός.

خفي } Δ. χαφί [ἐκ τοῦ خفاء] ἐπθ. κεκρυμμέ-
 μένος, λανθάνων, κρυπτός, μυστικός:
 جلي — κρυπτός καὶ φανερός. || — امر — ὑπόθε-
 σις κεκρυμμένη, μυστική. || — سر — μυστήριον
 ἀπόκρυφον. §θ. خفيه. — امور — ὑποθέσεις μυστικάι.
 || — اسرار — μυστήρια ἀπόκρυφα. §[ψυδ. ιδε.] خفية
 الخاف χαφίγεται-λ-δ-ξενάχ, κολεόπτερα βλ. خفيه.

خفي } A. χαῖροι, ἐπθ. πνευματικός [ἀνατ.] §
 θ. حَفِيه .

خفياً } A. χαφί-γεν, ἐπρ. κρυφίως, μυστι-
 κῶς — مندا کره ایتدیلر — κρυφίως συνε-
 σκέψονσαν.

خفیات } A. χαφίνγιάτ [πλθ. τοῦ خفيه, θ. τοῦ
 خفی] ὄν. θ. μυστικὰ: — عالم الـ
 μου-λ-χαφίνγιάτ, ὁ γνώστης τῶν μυστικῶν, ἵ-
 τοι ὁ Θεός. || βλ. καὶ خفا .

خفيف } A. χαφίφ, ἐπιθ. ἐλαφρός: يوك —
 φεορτίον ἐλαφρόν· || بار — βάρος ἐλα-
 φρόν· || صو — ὕδωρ ἐλαφρόν· || عسكر — ἐμπροσθο-
 φυλακή [ἐλαφρός στρατός]: § μεφ. κοῦφος: —
 العقل χαφίφ-ε-ἄν-ε, κουφόνους· || المزاج — χα-
 φίφ-ε-ἄν-ε-ἄν-ε, κοῦφος τὸν χαρακτήρα· § θ.
 خفنه: — استحكامات — || παράγματα ἐλαφρά·
 ὀχυρώματα ἐλαφρά· § ἐπρ. ἐλαφρώς: خفيف
 تكدبر — ἐπετίμωσεν ἐλαφρώς.

خَالِفٌ } Τ. χαλιφ-τσί, ἐπθ. ὁ ὀλίγον ἐλα-
 φρόος· § ἐπρ. ὀλίγον ἐλαφρώς.

خفيلةك } T. χαφίλε-λετμέκ. ρυ.μτδ. κα-
θιστῶ ἐλαφρόν, ἐλαφρόνως, ἀνα-
κουφίζω [alt.]: — يوكنى ἐλαφρόνως τὸ βάρος τι-
νός. || — اضطر, ائجى ἀνακουφίζω τὴν ἀγωνίαν τινός.

خفيفك } Τ. χαφίφ-λίκ, ὄν. ἐλαφρότης,
κουφότης: ἃ—μετ' ἐλαφρότητος,
ἐλαφροῶς, ἀπερισκεπτόως.

خفيلنك } T. χαφιζ-λενμέκ, ρμ. οὐδ. ἐ-
 λαφύνομαι, ἀνακουφίζομαι :
 τὸ ὁλοκληρώσθαι τὴν ἰατρικὴν ἐν τῇ
 ἀντιμετώπῳ τοῦ νοσήσαντος.

خفيه } Δ. χαφίνῃ [θελ. τοῦ خفي] ἐπθ. κεκρυμ-
 μένος, μυστικός· § ὄν. κατάσκοπος,
 ἥτοι ὑπάλληλος τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας· ἐν
 τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ εἶναι κατὰ παράλειψιν, ἀντι-
 ماموری خفيه امور ὑπάλληλος τῶν μυστικῶν ὑ-
 ποθέσεων, ἥτοι τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας.

ἀνέχ } Α. χουφύγέ, ρ. ἀφ. θ. τὸ ἀποκρύπτεσθαι.

خفية } Δ. κούφ'ε-τεν, ἐπρ. κρυφίως, μυστικῶς: تضرع — ikedía ἐν τῷ κρυπτῷ.

خل } A. χαλάω, ὄν. ὄξος [τ. سرکه]: معطر —
 } χαλάλι μονατάρ, ὄξονικός: وردی —
 χαλάλι βερτί, ὄξος ρόδου, τριανταφυλλόδεϊδον.
 || — حامض ὄξικόν ὄξύ: || — روح ὄξονη [ὄξος
 μετὰ μύρου].

خلاعت } A. χαλαύτ, ὄν. θ. αὐθάδεια, ἀ-
ναΐδεια: غدار—ἀναίσχυντία.

خلا فکیرانه } Π. χηλαφ-γκιρανέ, ἐπθ. καὶ
ἐπρ. ὁ ἀνήκων ἀντιπάλω, ἀν-
τιπολιτευομένο, ἐναντίος, ἐχθρικός-κῶς.

Χλαφκίρι } Π. χηλαφ-γκίρι, ὄν. ἀντιπο-
λίτευσις, ἀντίπραξις.

Χλακ } Α. χαλλάκ [ρχ. χλακ] ὄν. ὁ δημιουργ-
γός [Θεός]: جهان ή عالم — ὁ δημιουργός τοῦ
παντός || معانی — δημιουργός ἐννοιῶν [me'ani],
ἡτοι φιλόλογος ή ποιητής διάδημος.

Χλακτ } Α. χαλακάτ, ὄν. θ. χρηστούθεια:
اولاد — χρηστούθεια τέκνων §
ἐπίπεδον: سطوح — τὸ ἐπίπεδον ἐπιφανειῶν.

Χλαλ } Α. χηλαλ, ὄν. ὀδοντογλυφίς ή ὠ-
τογλυφίς: استعمال — χρῆσις ὀδοντο-
γλυφίδος § μέσον, διάστημα [ἐπὶ τόπου ή χρό-
νου] || سطور — διάστημα μεταξὺ γραμμῶν ||
|| اشجار — διάστημα μεταξὺ δένδρων ||
بو سال — ἐν μέσῳ τοῦ μηνὸς Ραμαζάν ||
— ἐν μέσῳ τοῦ ἔτους τοῦτον § βοτ. χάσμα.

Χλαλτ } Α. χαλαλέτ, ταῦτο χلت χαλλέτ-βλ.

Χλαλαμ } Τ. χηλαλ-λαμάκ, ρμ. μτδ. κα-
θαρίζω διὰ τῆς ὀδοντογλυφίδος
[αἰτ.]: — صقارليك و مققرينك — καθαρίζω
τὰ μεταξὺ τῶν δακτύλων καὶ τῶν γενειῶν.

Χλαλί } Α. χηλαλί, ἐπθ. χασμώδης [βοτ.].

Χλαν } Α. χηλάν [πλθ. τοῦ خليل] ὄν.
ψίλοι [σπν.].

Χλατκ } Α. χαλατκ [πλθ. τοῦ خلیقه] ὄν. θ.
πλάσματα, δημιουργήματα, ἄνθρω-
ποι: — كلّا تὰ πλάσματα || βλ. ἐπόμεν.

Χλαικ } Τ. χαλαϊκ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
δούλη, ὑπηρέτρια: — دούله چركس —
δούλη Κιρκασία || — دούله اثيوپيس [μαύρη].
|| قسمی دائماً خاتم اولمی صایقار ||
ὑπηρετριῶν [δούλων] πάντοτε ὀνειρεύεται νὰ
γένηται κυρία.

Χλαβ } Α. χιλβ, ὄν. ὄνουξ [πτηνῶν].

Χλτ } Α. χηλλέτ, ὄν. θ. ψιλία εἰλικρινής·
βλ. χλατ, χλατ.

Χλτλτ } Α. χαλτλτ, ὄν. θ. σίλφιον συν-
ων. شیطان بوق. βλ. بوق.

Χλτζαν } Α. χαλετζάν, ὄν. ταραχή, κίνησις,
σύγχυσις, παλμός, ἀγωνία: قلب —

παλμός καρδίας [βλ. خفقان] — اوغرامق — κα-
ταλαμβάνει παλμός, ταραχή, ταραττομαι.

Χλτζανλί } Τ. χαλετζαν-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων ή
ψέρον ἀγωνίαν, ταραχήν, τεταραγ-
μένος, ἀγωνιώδης, ἀνδραχνητικός.

Χλχλ } Α. χαλχάλ, ὄν. κρόκος, ὄν. αἱ γυναῖ-
κες τῶν Ἀράβων ψέρουσιν εἰς τὴν
κνήμην ὡς στολισμα: § πλθ. خلاخل χαλαχιλ.

Χλδ } Α. χηδλ, ὄν. παράδεισος: دار — ὁ ἀ-
νώτατος παράδεισος § αἰωνιότης: دار
— ابدی — οἶκος αἰωνιότητος, παρά-
δεισος.

Χλδε } Α. χαλδε, [γ' προσ. ἀορ. ἀορ. ἐν χρή-
σει ἐπὶ εὐχῆς] καταστήσαι αἰώνιον: —
الله ملكا χαλδετά-λλαχσ μιλιχδεχσ, ὁ Θεός
καταστήσαι αἰώνιον τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Χλδτ } Α. χηδτ, ρ. ἀψ. μίξις, ἀνάμξις [δοτ.]:
اجزائک یکدیگره — ی
— ἀνάμξις στοιχείων χημικῶν || اموال —
ἀνάμξις πραγμάτων || جنین — χηδτλ ὄζιν-
δέτν, νοθογενής § λόγος ἀνόητος, ἀτοπος, ἀ-
νοησία, φλυαρία: || Рм. μιγνύω δύο ή περισσό-
τερα πράγματα [δοτ. αἰτ.] § λέγω ἀνοησίας, ἀνοη-
ταίνω.

Χλδτλ } Α. χηδτλ, ὄν. ὑγρόν, χυμός, κραῖμα
[ιατρ.]: — صفراء — τὸ ὑγρόν τῆς χολῆς·
§ πλθ. خلط ἀχλάτ-βλ.

Χλδτλτ } Α. χηδτλτ, θ. χηδτλτ, ἐπθ. ὑ-
γρογενής [ιατρ.].

Χλδτλτλτ } Α. χαλτλτλτ, ὄν. πλθ. θ. φλυα-
ρίαι.

Χλε } Α. χηλ, ρ. ἀψ. ἀφαίρεσις, ἀπέκδοσις, κα-
θαίρεσις, ἐκθρόνισις, διάζευξις, ἀπο-
κήρυξις τέκνου: نوب — ἀπέκδοσις ἐνδύματος·
§ παράθροσις κ. στραγγούλισμα [βλ. και جقيق]·
|| مفصل — ἐξάρθρωσις || ناقص —
ἀπολεπίδωσις, κάθαρσις ἀπὸ τῶν λε-
πῶν [ιχθύος]. || Рм. ἀπεκδύω, καθαιρῶ, ἐκθρο-
νίζω, διαζευγνύω, ἀποκηρύττω, ἐξαρθρῶ [αἰτ.].

Χλελ } Α. χηλλ, πλθ. τοῦ خلت βλ.

Χλετ } Α. χηλάτ, ὄν. θ. ἐπανωφόριον τι-
μητικὸν ἀπονεμόμενον ἄλλοτε ὑπὸ
τῶν μεγιστάνων εἰς πρόσωπα θεωρούμενα ἄξια
εὐνοίας [βλ. خفتان] || فاخره — λαμπρὸν ἐνδυμα·
|| بادشاهی — ἐνδυμα βασιλικόν § πλθ. خلع χηλάτ.

Δεχ. } Α. ἡδύα', ὅν. θ. διαζύγιον τῇ συγ-
καταθέσει τῶν δύο συζύγων.

خلف } A. χαλφ, ὄν. ῥάχις, τὸ ὀπισθεν μέ-
ρος: امام — τὸ ὀπισθεν τοῦ Ἱμάνη.

خلف A. ἡλάφε, ἐπρ. ὀπισθεν [σπν.] §
الرحم — ἡλάφε-ο-ράχου, ὀπισθομετρί-
κος [ἀνατ.].

خلف } A. χαλῆς, ὄν. διαδοχος, ὁ διαδεχόμενος τινα ἐν τινι θέσει· υἱός, ἀπόγονος: — خير χαῖρ-χαλῆς, ἡ — خیر χαῖρ-λ-χαλῆς, καλὸς υἱὸς ἢ διαδοχος ἀντάξιος τοῦ πατρὸς: || —| نأ χαλῆς, ἡ — شر σέρρ-λ-χαλῆς, υἱὸς ἀνάξιος τοῦ πατρὸς, διεφθαρμένος: || كدولرینه خير ال-اوله جق مقتدر مأمورل تشديرلسی || ἢ μόρφωσις ἱκανὴν ὑπαλλήλων, ἀξίων διαδόχων αὐτῶν: || سلف — χαλῆς σελῆς, διαδοχος καὶ προκατοχος: سلف اولی بر مأمورله — διαδέχομαι ὑπάλληλων ἐν τινι θέσει: § πλθ. اخلاف ἄχλῆς.

خلف } A. ἡδύφ. ἀφ. ἀθέτησις: وعد — ἀ-
 θέτησις ὑποσχέσεως. || B. — ἀθέτη-
 σις ὄρκου. || P. ἀθετώ [τῇ ده]: وعدنه —
 وعد دكلر ὁ ἀθετῶν τὸν λόγον τοῦ δὲν εἶναι
 ἄνθρωπος.

خلفاً } Α. χάλεφ-εν, ἐπρ.: عن سلف — χάλε-
 φεν ἂν δέλεφιν, ἐκ προκατόχου εἰς
 τὸν διάδοχον, κατὰ διαδοχὴν.

خلفاء } Α. ἡγεμόνα [πλθ. τοῦ خليفه] ὀν. διὰ-
 δοχοί, τοποθετοῦνται, διὰδοχοί τοῦ
 Μωάμεθ ἢ Καλίφαι : — οἱ ἀρθοδο-
 ξοῦντες Καλίφαι· ἐπίθετον τῶν διαδεχθέντων
 τὸν Μωάμεθ τεσσάρων Καλίφων, ἅτοι τοῦ Ἀβου-
 δέερ [ابو بكر], τοῦ Ὁμάρ [عمر], τοῦ Ὁσμάν
 [عثمان] καὶ τοῦ Ἀλῆ [علي] · § γραμματεῖς κυ-
 βερνητικῶν γραφείων: مکتوبی قلمی — سندن
 ἀρχιγραμματείας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτε-
 ρικῶν.

خلفا } A. χαλφᾶ, ὄν. [βοτ.] ἄγνος, λύγος κ.
 } ἄνγαριά.

خلفالق } T. χολεφα-λήκ, ὄν. τὸ εἶναι τινα
 } خلفا βλ.

خلفی } Δ. καὶ ἐπθ. ὁπίσθιος.

خلفي } Α. καλεῖ - i, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῷ δια-
δοχῶ, ὁ τοῦ διαδόχου, διαδοχικός.

Πλάσις. ἡ δημιουργία τῶν ὄντων·
ὁ κόσμος, οἱ ἄνθρωποι. || — الـبنيان
— الخلق، μεταξὺ τοῦ λαοῦ, δημοσία. || كـ
— بوزولسون ἄγρυ τὸ στόμα τῶν ἀν-
θρώπων δὲν εἶναι πύρα ὥστε νὰ περισταλῇ.
|| — خانہ οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας, οἱ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ, σύζυγοι, τέκνα, ὑπηρετάι. || Ρμ. δημιουρ-
γῶ, πλαττω [αἷτ.] || ابدن — کثاتی ὁ δημιουργή-
της τὰ πάντα.

خلق } Δ. κοῦλκ, ὄν. ἦθος, χαρακτήρ : —
 حن — καλὸς χαρακτήρ || كرم — εὐγε-
 νίς, ἐλευθέριος χαρακτήρ || — د, κακὸς τὸ ἦ-
 θος, κακοήθης.

خَلَقَ } Α. χάλα-αν, ἐπρ. πλάσει, φύσει, ἐ-
ξωτερικῶς.

خلقاً } A. *χοῦλκ-αν*, ἐπρ. κατὰ τὰ ἴθνη: هر
 پدرینه بجزه من — اوغل پادس وندس دهن د-
 مودايزي تون پاتيرا اوتوس کا تا ἴθνη. || خلقاً
 — و *χάλκκ-αν* βε *χοῦλκ-αν*, ἐξωτερικῶς τε καὶ
 κατὰ τὰ ἴθνη.

خلقت } Α. ἡνελκάτ, ὄν. θ. δημιουργία, πλά-
σις: عالم — δημιουργία τοῦ κόσμου

|| آدم — πλάσις τοῦ ἀνθρώπου· § φύσις, χαρα-
κτῆρ· || بشره — ἀνθρωπίνη φύσις· || حيوانه — φύσις
ζωική· || — مقتضى ἀπαιτήσις τῆς φύσεως, τοῦ
φυσικοῦ χαρακτῆρος· || — عجيبة ἔκτρομα [παρά-
δοξον πλάσμεν].

خلقة } A. ἡλκατ-εν, ἐπρ. πλάσει, φύσει: —
 آدم بيوك } φύσει [γεννηθεῖς] μέγας ἀ-
 νήρ || كرم — φύσει γενναϊδωρος.

خلق } Δ. *γενεκή* [ἐκ τοῦ *χλτ*] ἐπθ. *φυσι-*
 κός, *ἐμφυτος*, *κληρονομικός*: → *کرم*
γενναιοδωρία *ἐμφυτος*: § θ. *خليه*: → *مزيات* *προ-*
τερόμιατα *ἐμφυτα*: § [ιατρ.] *σύμφυτος*.

{ A. ἡνελανήιατ [πλθ. τοῦ خلق] ὄν
 0. προσόντα ἐμφύτα, χαρακτήρες
 فاضله = προσόντα ἐξοχα|| ذميه = χαρακτήρες
 ἀειδίμεπτοι.

} A. κηλικήντες, ὃν. θ. τὸ εἶναι τ
 } ἐμφυτον, φυσικότης: سولاقفك: ی
 τὸ εἶναι τινα φύσει ἀριστερόχειρα. || بعض اوضاعك
 ی—ή φυσικότης στάσεων τινων.

خلل } A. χαλέλ, ἀφ. διατάραξις, βλάβη, ἐ-
λάττωμα || طارى اولى كلك — ἐπέρ

χεται εἰς τι διατάραξις, βλάβη, βλάπτεται τι·
 — کای بر سوز حجتہ — ἐνίοτε δι' ἐνὸς χαρεκὲ
 [φώνηεντος] βλάπτεται ὁ θυμὸς. — عبارہ دیا-
 تاراخیز ἐν τῇ φράσει, ἦτοι ἀσυνταξία. — تجارتنہ
 کلش — ἐπαθε τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ. — کتیر مک — ἡ
 ویر مک ἡ ایراث ایراث φέρω, προσενῶ διατάραخين,
 βλάβην, βλάπτω: — کتیر — کای بر سوز حجتہ — ἐν-
 οτε εἰς λόγος βλάπτει τὴν φιλιάν. — عقلہ —
 پدرینک نامو سنہ — ویر مش — ἐπαθε τὸν νοῦν.
 — عذابہ τὴν ὑπόληψιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

خلیفہ } Π. χαλὲδ-πεῖσιρ, ἐπθ, ὁ ὑποστὰς
 διατάραξιν, βλάβην, βλαφθεῖς. ||
 Pm. اولی — βλάβομαι, διαταράττομαι: محبت
 صمیمه قولاً یلقه — اولاً
 ἡ εὐκρινὴς φιλία εὐκό-
 λως δὲν ταράττεται.

خلدار } Π. χαλῶ-⁴αρό, ἐπθ. διατεταραγμέ-
 νος, βεβλαμμένος. || Ρμ. كَلْدَارٌ — βλά-
 πτω, ταραττω [αἰτ.].

خليج } Α. χαλένος, ὄν. ἐρείκη κ. σκουπια,

خلو } A. ٤٥٢٥٦٦, ὄν. κενότης: ذهن — κε-
νότης νοός. || مكان — κενότης τόπου.

خلوت } A. χαλότης, ὅν. θ. ἀπομονώσεως, μο-
 ναξία, τὸ ἀποσύρεσθαι καὶ μένειν
 μόνον· — اعتيادٌ ἔξῃς ἀπομονώσεως· || — روزی
 ἐπιθυμία ἀπομονώσεως· § τόπος μονήρης, μο-
 ναξία· δωμάτιον ἰδιαίτερον ἰδίᾳ θεοδιδῶν ἐνθα
 κλείονται πρὸς προσευχὴν· — مَكْرَمٌ ἢ كِبْرِيَا
 ἢ كِبْرِيَا εἰσέρχομαι ἢ κλείομαι, ἢ ἀποσύρομαι
 εἰς ἰδιαίτερον δωμάτιον ὅπως προσευχηθῶ [ἐπὶ
 θεοδιδῶν]· || — حمامٌ δωμάτιον ἰδιαίτερον λου-
 τήριον· || — اوطه — دونهك — τὸ δωμάτιον μεταδάλ-
 λεται εἰς δωμάτιον λουτήριον, ἥτοι θερμαίνε-
 ται πολὺ· || — واقع اولى — συνευρίσκεισθαι
 [ἐπὶ συζύγων]· — اَمَّاك — ἀπομακρύνω ἐκ τινος
 μέρους ὡς δωματίου, αἰθούσης, οἴκου κτλ. τὸ
 πληθὺς καὶ μένω μόνος μετὰ τινος, συνομιλῶ,
 συνεννοοῦμαι μετὰ τινος ἰδιαίτερος καὶ κατὰ
 μόνον· || — اولى — ἀπομακρύνεται τὸ πληθὺς ἀπὸ
 μέρους τι ὅπως μένων ἐν αὐτῷ δύο ἢ περισ-
 σότεροι καὶ συνομιλήσονται κατὰ μόνον.

} Π. χαλδαι-χανέ, ὄν. οἰκία, δω-
 μάτιον ἢ τόπος ἐνθα ἀποδύρεται
 τις πρὸς ἡσυχίαν, ἀπομονοῦται· μονῆρες ἀνα-
 παυτήριον, ἐρημητήριον.

خلوتسرای } Π. χαλθῆτ-θεράϊ, ὄν. μονῆ-
 ρες παλάτιον βασιλικόν: ى—
 خاص βασιλικὸν ἀναπαντήριον.

خلو تکاه } Π. χαλδαι-γκυάχ, ὅν. τόπος κα-
τάλληλος πρὸς μοναξίαν, τόπος
ἐνθα ἀποσύρεται τις.

خلو تکزین } Π. καλὸν-γμουζίν, ἐπθ. ὁ
 προτιμῶν τὴν μοναξίαν, ἐρη-
 μίαν:— دروش δεροδίνος ἀγαπῶν τὴν μοναξίαν.

خلو تښين } Π. χαλδαι-νισαῖν, ἐπθ. ὁ ἐν τῇ
→ زاهد } ἑρμητὰ καθήμενος, ἑρμητῆς:
δοκῆτης ἑρμητῆς.

خلوقی } A. χαλδαι-ι, ἐπὶ, δερδίδους ἀνήκων
 εἰς τάγμα δερδιδῶν, οἵτινες τελού-
 σι μυστικὴν προοδευχὴν ἀποσυρόμενοι εἰς μο-
 νήρας μέρος· § 0. خلوتہ .

خلود } A. χουλούτ, ὄν. αἰωνιότης.

خلوص } Α. χοιλοῦς, ὄν. εἰλικρίνεια, φι-
 λία, κολακεία : نیت — εἰλικρίνεια
 προθέσεως, εἰλικρινῆς προθέσεως. || بال ή قلب — ei-
 λικρίνεια καρδίας. || ايتك ή جائق — πωλῶ αἰ-
 σθήματα, ἐπιδεικνύω ψευδοῦς φιλίαν, εἰλικρί-
 νειαν, κολακεύω τινά ὅπως ἐφελκύσω τὴν εὐ-
 νοίαν αὐτοῦ. || عر — ὑποβάλλω προσφορὰς.

خلوصكار } Π. χουλουσ-κάρ, ἐπθ. εἰληκρι-
 νής [ψίλος]: § κόλαξ: → مكار پا-
 نوڤوروس κόλαξ.

} Π. ζουλουδ-καρνανέ, ἐπθ.
 } ὁ ἀνήκων ὑποδύων, εἰλικρι-
 νεῖ, εἰλικρινὴς [λόγος, πράξις], κολακευτικός·
 ἐπρ. εἰλικρινῶς, κολακευτικῶς.

خلوصكاراق } Τ. χουλουδ-κιαρλήκ, ὄν. εἰ-
λκρίνεια· § κολακεία,

} Π. χουλουδ-εγαρι και χλο صورى
 } χουλουδ-δεγρι, δν. θυνων. προ-
 γουμένω.

خلق } Α. χαλούκ, ἐπθ. χρηστοθήης, ὁ κα-
λῶν ἡθῶν; — حَكَم σοφὸς χρηστοθήης.

خلي } A. χαλὶ [ρζ. خلو] ἐπθ. κενός, ἀμέρι-
 μνος: البال — χαλιγλου-καάλ, ἀμέρι-
 μνος: § ἀνὴρ μὴ συζευχθεὶς, ἀγαμος.

خلى } Α. χαλι [ἐκ τοῦ *خل] ἐπθ. ὀξεικός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

- خوتوز } T. xotóζ, βλ. χούτοζ .
- خوخلامق } T. xoux-λαμὰκ [ὀνοματοποι-
ia] ρημ. οὐδ. χουχουλιζω, ἀά-
ζω : — اغز ايله χουχουλιζω με τὸ στόμα· βλ.
موهلامق .
- خود } Π. xótē, ἀντ. ὁ ἴδιος, αὐτός ὁ ἴδιος :
— ب — xotē πὲ xótē, ἀψ' ἐαυτοῦ, οὐ-
κοθεν, αὐθαίρετως, αὐτοδοῦλως· § ἀψ. خودی xotē,
ἐγωϊσμός,
- خود } Π. xótē, ὄν. κράνος, περικεφαλαία
[σπν.].
- خودان } T. xotán, ὄν. πεντάνευρον, βού-
γλωσσον [ψυτ.].
- خوداندیش } Π. xotē-ἐντίς, ἐπθ. ὁ περὶ
ἐαυτοῦ φροντίζων, ἰδιοτελής,
ἐγωϊστής.
- خودبین } Π. xotē-πίν, ἐπθ. [ὁ ἐαυτὸν βλέ-
πων] ἀλαζών, ἐγωϊστής.
- خودبینک } T. xotē-πινλίκ, καὶ Π. خودبینی
xotē-πινί, ὄν. ἀλαζονεία, ἐγωϊ-
σμός.
- خودپرست } Π. xotē-περέστ, ἐπθ. [ὁ λα-
τρεύων ἐαυτὸν] φίλαυτος, οἰη-
ματίας, ἐγωϊστής.
- خودپسند } Π. xotē-πεδέντ, ἐπθ. [ὁ ἀρέσκων
ἐαυτόν] φίλαυτος, ἐγωϊστής.
- خودرأى } Π. xotē-ρεΐ, ἐπθ. αὐτογνώμων,
αὐθαίρετος.
- خودرو } Π. xotē-ροῦ [ἢ خودروی] ἐπθ. αὐ-
τοψής : — رودون αὐτοψής.
- خودستا } Π. xotē-στὰ [ἢ خودستای] ἐπθ. ὁ
ἐπαινῶν ἐαυτόν, κομπορημῶν.
- خودسر } Π. xotē-δέρ, ἐπθ. ὁ ἀκολουθῶν τὴν
ἐαυτοῦ κεφαλὴν, αὐθαίρετος, αὐ-
τόδουλος.
- خودسرانه } Π. xotē-δερανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ.
ὁ ἀνήκων αὐθαίρετῳ, αὐθαί-
ρετος [πράξις, λόγος]· § ἐπρ. αὐθαίρετως.
- خودفروش } Π. xotē-φύρουζ, ἐπθ. συνών.
βλ. خودستا
- خودکام } Π. xotē-κιάμ, ἐπθ. ὁ μὴ σκεπτό-
μενος ἄλλο ἐκτὸς τοῦ ἰδίου πόθου,
σχοποῦ, ἰδιοτελής.

- خودنما } Π. xotē-νύμα, ἐπθ. ὁ ἐαυτὸν ἐπι-
δεικνύων, ἐπιδεικνύμενος.
- خور } T. xóρ, μόριον ἐπαναλαμβανόμενον
πρὸς ἐκφραδὴν ἀφθονίας : خور خور
xóρ xóρ, ἀφθόνως· βλ. خار ἢ خارل .
- خور } Π. xóρ [κυρίως خوار βλ.] ἐπθ. κατα-
πεφρονιμένος : طومتق ἢ قولانتق — δὲν
προσέχω ἐνδύμα κτλ., ἢ μεταχειρίζομαι τι ἀ-
προδέκτως, δὲν περιποιῶμαι, κακομεταχειρί-
ζομαι· || باقى — βλέπω μετὰ περιφρονήσεως· § ὁ
τρώγων [βλ. خوار]· § φανητόν, τροφή : —
خواب ὁ ὕπνος καὶ ἡ τροφή· βλ. خورد .
- خور } Π. xóρ, ὄν. ἥλιος· βλ. خورشید .
- خورا } Ελλ. ἢ خورہ xorā, ὄν. χορός : —
σκοپὸς χορευτικός· || Pm. —
خورعۇم .
- خوراته } Ελλ. ἢ خوراطه xorata, ὄν. ἀστερό-
της : — كوكب — κάμνω ἀστερότητα, ἀ-
στερεύομαι.
- خوراته جى } T. ἢ خوراطه جى xorata-džh,
ὄν. ὁ ἀγαπῶν νὰ κάμνῃ ἀστερό-
τητας, φιλοπαίγμων, εὐτράπελος.
- خورتلاق } T. xort-lák, ὄν. σκιά νεκροῦ,
φάντασμα, κ. βρυκόλακας.
- خورتلامق } T. xort-λαμὰκ, ρημ. οὐδ. φω-
νάζω [ἐπὶ ἀγρίων ζώων]· § μέ-
νω ἄταφος, τυραννοῦμαι ἐν τῷ τάφῳ, κ. βρυ-
κολακιάζω.
- خورج } xóρj, ἀντὶ خرج βλ.
- خورد } Π. xóρj [γ' πρόσ. ἀορ. τοῦ خوردن
xóρj-én = τρώγειν] ὄν. τροφή : —
خواب καὶ ὕπνος.
- خوردنى } Π. xóρj-én, ὄν. συνών. خورد .
- خورده } Π. xóρj-én [μτχ. τοῦ خوردن xóρj-
én = τρώγειν] ὁ φάγωνθεῖς, ποθείς :
— طعام φανητόν φάγωνθέν· || شراب —
πῖρ· § [ἐν συνθέσει ἀντὶ τοῦ φάγων, πίων] : پير
— γέρον φάγων ἐπθ. [dāz-xóρj-én], ἥτοι
ὑπέργηρος· || — دده ὁ πίνων οἶνον, οἰνοπότης.
- خورشيد } Π. xóρj-aiē [βλ. خور] ὄν. ἥλιος :
— نشان شیر و —
λέοντος καὶ τοῦ ἡλίου [παράσημον περιδικόν].

خورل } T. χορήλ, μόριον ἐπαναλαμβανόμενον πρὸς παράστασιν τοῦ ἵχου

συνεχοῦς ῥόγγου: خورل خورلايوب اويومق: κοινῶμαι ῥέγγων ἀδιακόπως || βλ. خورل, مشيل.

خورلامق } T. χορ-λαμάκ [ἐκ τοῦ خور = καταπεφροννημένος] ρι. μτδ.

καταφρονῶ, ἐξευτελιζῶ, ἐπιπλήττω [αἰτ.] § [ἐκ τοῦ μορίου] ῥέγγω, κ. ροχαλιζῶ βλ. خورل.

خورلدامق } T. χορηλ-τάμακ, ρι. οὐδ. κε-
λαρύζω, θορυβῶ [ἐπὶ θορύβου,

ὃν παράγει τὸ ἐντὸς σφαλῆνος ἐν ἀφθονίᾳ ῥέον ὕδαρ] βλ. خورلدامق.

خورلدى } T. χορηλ-τή, ὄν. κελάρυσμα,
θόρυβος ὕδατος ῥέοντος ἐντὸς

σφαλῆνος ἐν ἀφθονίᾳ: خورلدى كورك-سى: κελάρυσμα ὕδατος § βλ. خورلدى.

خورلق } T. χορ-λήκ, ὄν. περιφρόνησις,
ἐξευτελισμός, ταπεινώσις.

خوروز } T. χορόζ, βλ. خروس.

خورول } T. χορούλ, βλ. خورل.

خوره } χορά, βλ. خورا.

خوره } χάθρα, βλ. خاوره.

خوريات } Ελ. χοργιάτ, ἢ χοϊράτ, ὄν. ἀγροῖκος, κ. χωριάτης.

خورياتلق } T. χοργιάτ-λήκ, ἢ χοϊράτ-λήκ, ὄν. ἀγροικία, κ.

χωριατιά.

خوش } Π. χόζ, ἐπθ. καλός, ὠραῖος, εὐάρε-

στος, νόστιμος, παράδοξος, περίεργος: آدم — بر آدم — ἀγαθός

ἄνθρωπος § [ἐπρ.] καλῶς: کدیکز — καλῶς ὠρί-
σate [ἤλθετε] || بولاق — καλῶς οἶς εὐρομεν [βλ. صفا]

کورمک — παραδλέπω, ἐπιτρέπω, δὲν ἐ-
νίσταμαι εἰς τι || مه کادی — χοσοῦμα γκελτί, μοι

ἤρεσε, μοι ἐκαλοφάνη, νύχαριστήθην || ن —
خوσοῦνα γκελτί, τῷ ἤρεσε, τῷ ἐκαλοφάνη,

νύχαριστήθην || کیتمک — προξενῶ εὐχαρί-
στησιν || کچمک — διάγω καλῶς, ἐν ἀνέσει, καλο-

περνῶ || ایتک — کوکئی ἢ خاطرینی περιποιοῦμαι,
ἱκανοποιῶ, καλοκαρδιζῶ || اولق ایچون — خاطری

διὰ τὰ εὐχαριστήθη || اولق — ي. لایپوθυمد —

خوڭ ایچی, κ. χοσοῦντου [γράφεται καὶ خوشکدی ἢ خوشندی]

καλὰ | τὰ ἐνθυμηθῆς | [ἐκφρασις ἀπειλητικῆς] || بش — φιλοφρόνησις.

خوشا } Π. χόσα, ἐπθ. πόσον ὠραῖον! πό-
σον καλόν!

خوشاب } Π. χόσ-άπ καὶ κατὰ παραφθοράν
Π. χόσάφ, ὄν. ποτὸν χρῆσι-

μεῦον ὡς ἐπιδόρπιον, καὶ κατασκευαζόμενον ἐξ

ὀπωρικῶν ξηρῶν, οἷον βερυκκόκων, δαμασκῆ-
νων, σταφίδων, ξυλοκεράτων κτλ. ἐδραμμένων

μετὰ ζακχάρεως, κ. χόσάφι: كرك ياغي کلدی —
ἐκόπη τὸ λίπος τοῦ χόσάφιου, πάγει ἢ γλυκύ-

της του [λέγεται ἐπὶ κακῆς ἐκβάσεως πράγμα-
τός τινος, καὶ ἐπὶ μεγάλου φόδου]: طولاندريچيد —
ὁ αἰσχροκερδὴς ἔμεινεν ἐννεός.

خوشاف } χόσάφ, ἄντι خوشاب βλ.

خوش آمد } Π. χόζ-άμετί, φρ. καλὴ ἐλευσις,
ἦτοι καλῶς ὠρίσate [φιλοφρό-

νησις πρὸς ξένον ἐρχόμενον]: كو — χόσάμετί-
γχεού: کولاس [ὁ λέγων καλῶς ὠρίσate].

خوش آمدی } Π. χόζ-άμετί, ἀφ. τὸ καλῶς
ὠρίσate, τὸ ὡς εὐ παρέστις:

رسم — بي ايغا ايتك — ἐκτελῶ τὴν ἐθιμοτυπίαν τοῦ

ὡς εὐ παρέστις, ἦτοι μεταδίδω εἰς προϋπάν-
τησιν καὶ ὑποδοχὴν ξένου προσφώνων αὐτῷ

τὸ ὡς εὐ παρέστις || βλ. كلك.

خوشبو } Π. χόζ-πόυ, ἢ خوشبوی χόζ-πόυ,
ἐπθ. εὐώδης: ازهار — ἄνθη εὐώδη.

خوش جريان } Π. χόζ-δζερεγιάν, ἐπθ. καλ-
λίτρους: جوى — ποταμὸς

καλλίτρους.

خوشجه } T. χόσ-δζε, κ. χόσάσα, ἐπρ. κα-
λῶς: قالک — χόσάσα κάλην, ἔχετε

ὑγιεινὰ [ἀποχαιρετισμὸς ἀναχωροῦντος].

خوشحال } Π. χόζ-χάλ, ἐπθ. ὁ ἐν καλῇ κα-
ταστάσει, εὐνμερῶν, εὐτυχῆς.

خوشدل } Π. χόζ-τίλ, ἐπθ. εὐχαριστημένος.

خوشدم } Π. χόζ-τέμ, ἐπθ. εὐνμερῶν.

خوش روش } Π. χόζ-ρεβίς, ἐπθ. καλλίδρο-
μος, καλλίτρους: جوى —
ποταμὸς καλλίτρους.

خومر دانمق } T. **χουμουρ-τανυμάκ** [λ. πεποιημένη ἐκ τοῦ **χουμ**, ἢ **μουρ**· βλ. καὶ **كومورده**] ρμ. οὐδ. **μυκῶμαι**, **μουγγρίζω** [ἐπὶ ζώων]· **ὀμάζω** [ἐπὶ ἄρκτου]· **ὑποτονθορίζω**, **μουρμουρίζω** [ἐπὶ ἀνθρώπων]· — **خومر خومر** **χουμουρ χουμούρ χουμουρτανυμάκ**, **μυκῶμαι**, **μουγγρίζω**.

خون } Π. **χόν**, ὄν. **αἷμα**.

خون آشام } Π. **χόν-ἀσάμ**, ἐπθ. **αἱμοδυνός** [ὁ πίνων **αἷμα**], **ἀπηνής**.

خون افشان } Π. **χόν-ἐφσάν**, ἐπθ. ὁ **προχέων αἷμα**, **αἱμοσταγής**: — **خون افشان** **ξίφος** **αἱμοσταγές**.

خوناب } Π. **χόν-ἄπ**, ἢ **χόν-ἄπ**, ὄν. **ὕδωρ αἵματι μεμιγμένον** §[ποιπτ.] **δάκρυ**.

خون آلود } Π. **χόν-ἀλουέ** ἢ **χόν-ἀλουέ**, ἐπθ. **αἱματόφυτος**.

خونبار } Π. **χόν-πάρ**, ἐπθ. ὁ **χύνων αἷμα**: — **خونبار** **ὀφθαλμὸς χύνων αἷμα**, ἵτοι **πύρινα δάκρυα**.

خون بها } Π. **χόν-πεχά**, ὄν. **τιμὴ ἢ ἀντίτιμον αἵματος**, ἵτοι **ἀποζημιώσις πληρονομένη ἐκ μέρους δολοφόνου πρὸς τοὺς συγγενεὺς δολοφονηθέντος**.

خونخوار } Π. **χόν-χάρ**, ἐπθ. **αἱμοδόρος**.

خونخوارانه } Π. **χόν-χαρσάν**, ἐπθ. ὁ **ἀνήκων**, **ἀρμόζων αἱμοδόρῳ**, **ἀπηνής**, **σκληρός**.

خونخوارلق } T. **χόν-χαρσάν**, ὄν. **τὸ αἱμοδόρον**, **σκληρότης**, **ἀπηνεία**.

خونریز } Π. **χόν-ριζ**, ἐπθ. ὁ **χύνων αἷμα**, **φονικός**, **αἱμοχαρής**.

خونریزانه } Π. **χόν-ριζάν**, ἐπθ. ὁ **ἀρμόζων αἱμοχαρεῖ**, **αἱματηρός**, **φονικός**: — **خونریزانه** **μάχη αἱματηρά**.

خونریزلك } T. **χόν-ριζλίκ**, ὄν. **φονικότης**, **σκληρότης**.

خون فشان } Π. **χόν-φσάν**, βλ. **خون افشان**.

خونه } A. **χαβεν** [πλθ. τοῦ **خانی**] ὄν. **πρόδοται**, **ἀπιστοι**, **κακοῦργοι**: — **خونه** **ἀδενέ** **χαβεν**, **κακοῦργοι** **ἐταῖροι**.

خونی } Ελ. **χουνί**, ὄν. **χώνη**, **χωνίον**.

خونین } Π. **χόν-ίν**, ἐπθ. **αἱματόχρους**, **αἱματόφυτος**, **αἱμάσμων**: — **خونین** **ὀφθαλμὸς αἱματόφυτος** || — **خونین** **πληγὴ αἱμάσμουσα**.

خوی } Π. **χούϊ**, ὄν. **ἐξίς**, **χαρκτήρ**, **ἦθος**, **φυσικόν**: — **خوی** **καλὸν ἦθος** || — **خوی** **ἀνοικτὸν ἦθος**, **ἀσεμνός** || — **خوی** **κακὸν ἦθος**, **κακὴ ἐξίς** || **خوی** **ἀποκτῶ κακὰ ἦθη** || — **خوی** **ἐξίς εἶναι ὑπὸ τὴν ψυχὴν**, ἵτοι **ἐξίς δὲν χάνεται ἢ μετὰ τῆς ζωῆς** [πρμ.] § **ἐν συνθέσει** **خو خوی** **خو خوی** **κακοήθης** || **خوی** **νیک-خوی**, **χρηστοήθης**.

خویار } **خاویار**, βλ. **خاویار**.

خویرات } **خویرات**, βλ. **خویرات**.

خویسر } T. **χούϊ-δούζ**, ἐπθ. ὁ **ἐχων κακὰς ἐξίς**, **κακοήθης**, **δυστροπος**.

خویسر لانمق } T. **χούϊ-δούζλανμάκ**, **ταύτ** **τὸ χویلا نمق** βλ.

خویسرلق } T. **χούϊ-δούζλίκ**, ὄν. **κακὴ ἐξίς**, **κακοήθεια**, **δυστροπία**.

خویش } Π. **χί** [βλ. **خویشت**] **ἀντ.** ὁ **ἴδιος** § **οἰκεῖος**, **συγγενής**: — **خویش** **οἰκεῖος** **καὶ ξένος** § **πλθ.** **خویشان**.

خویشان } Π. **χί** **ἀδεν**, ὄν. ὁ **ἴδιος** § **συγγενεὺς** [ἀντ.] **خویشان**.

خویشتن } Π. **χί** **ἀδεν**, **ταὐτὸ** **خوی** βλ.

خویشتن دار } Π. **χί** **ἀδεν** **-** **τὰρ** **καὶ** **خویشتن دار**, ὄν. ὁ **προφυλάττων** **ἑαυτὸν**, ὁ **τηρῶν τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς**: **خویشتن دار** **ἵατρος** **τηρῶν τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς** § ὁ **ἐκτὸς ἑαυτοῦ οὐδὲν ἄλλο σκεπτόμενος**: **خویشتن دار** **ἀνθρώπος** **περὶ ἑαυτοῦ μόνον σκεπτόμενος**.

خویشتن } Π. **χί** **ἀδεν**, **ταὐτὸ** **خوی** βλ.

خویشتن دار } Π. **χί** **ἀδεν** **-** **τὰρ** **καὶ** **خویشتن دار**, ὄν. ὁ **προφυλάττων** **ἑαυτὸν**, ὁ **τηρῶν τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς**: **خویشتن دار** **ἵατρος** **τηρῶν τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς** § ὁ **ἐκτὸς ἑαυτοῦ οὐδὲν ἄλλο σκεπτόμενος**: **خویشتن دار** **ἀνθρώπος** **περὶ ἑαυτοῦ μόνον σκεπτόμενος**.

خویشتن } Π. **χί** **ἀδεν**, **ταὐτὸ** **خوی** βλ.

خویشتن دار } Π. **χί** **ἀδεν** **-** **τὰρ** **καὶ** **خویشتن دار**, ὄν. ὁ **προφυλάττων** **ἑαυτὸν**, ὁ **τηρῶν τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς**: **خویشتن دار** **ἵατρος** **τηρῶν τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς** § ὁ **ἐκτὸς ἑαυτοῦ οὐδὲν ἄλλο σκεπτόμενος**: **خویشتن دار** **ἀνθρώπος** **περὶ ἑαυτοῦ μόνον σκεπτόμενος**.

خویشتن } Π. **χί** **ἀδεν**, **ταὐτὸ** **خوی** βλ.

خویشتن دار } Π. **χί** **ἀδεν** **-** **τὰρ** **καὶ** **خویشتن دار**, ὄν. ὁ **προφυλάττων** **ἑαυτὸν**, ὁ **τηρῶν τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς**: **خویشتن دار** **ἵατρος** **τηρῶν τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς** § ὁ **ἐκτὸς ἑαυτοῦ οὐδὲν ἄλλο σκεπτόμενος**: **خویشتن دار** **ἀνθρώπος** **περὶ ἑαυτοῦ μόνον σκεπτόμενος**.

خویشتن } Π. **χί** **ἀδεν**, **ταὐτὸ** **خوی** βλ.

خویلا ندمق } T. **χούϊ-λαντημακ**, ρμ. **μτθ.** **κάμνω** **τινὰ** **ν' ἀποκτῶ** **ἐξιν** **κτλ.** [αἱτ.] **βλ.** **خویلا نمق**.

خویلا نمق } T. **χούϊ-λανμακ**, ρμ. οὐδ. **ἀποκτῶ** **ἐξιν** [μᾶλλον **ἐπὶ** **κακοῦ**]· **καθίσταμαι** **δυστροπος**, **ἀνάποδος**, **ὀργίζομαι** [ἐπὶ

خيرسر } T. καὶ ὁ-δὴ, ἐπὶ ἀνωφελὲς, ἀ-
χρηστός, ὁ μὴ ὠφελῶν εἰς τι, ἀ-
χρεῖος, κακός, ἀθλιός: אוֹלָא—τέκνον ἀνωφελές
εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, κακόν, ἀχρεῖον· § —
قَوْمٌ يَتِيمٌ κακός.

خير سزلق } T. καὶ ἰσθούζ-λίκ, ὅν. τὸ μὴ εἶ-
 ναι εἰς οὐδὲν χρῆσιμον, ὡς ἐλ-
 μον, ἀλλ' ὁτις βλ. خير سزلق .

خير لاشمق } T. χαῖρο-λαῖμακ, ρμ. οὐδ. εὐ-
 χομαι τῷ ἀγοραστῇ ν' ἀπο-
 λαύη ὑγιῶς τοῦ ἀγορασθέντος λέγων: خیرینی کور
 χαῖρόνι γκυόρ = νὰ τὸ χαῖρεσαι κτλ. || συνεκδ.
 κλείω συμφωνίαν [ἐπὶ πωλήσεως].

خیرلو } T. ἡ χίρλι χαίρο-λῆν, ἐπθ. ἀγαθός,
 καλός, αἰσιος, ὠφέλιμος [ἰδίᾳ ἐπὶ
 μνηστέας, γάμων καὶ τῶν τοιούτων]: ایش —
 καλὴ, ὠφέλιμος ὑπόθεσις: خیر — ἀγαθὴ εἰδὼσις:
 اولدی — بونک بورایه کاسی — بزم ایچون — اولدی
 τοῦ ἐνταῦθα ἐγένετο δι' ἡμᾶς καλὴ [ἀπέβη εἰς
 καλὸν ἡμῶν]: سیله — χαίρο-λῆν-οἰῖ-λῆ, αἰσίως, μὲ
 τὸ καλόν: کایم وقته یقین سیله — انشا الله
 θελόντος, προσδεχῶς ἐρχομαι αἰσίως.

خيره } A. $\chi\acute{\iota}\varphi\epsilon\rho\acute{\epsilon}$, ἀφ. 0. προτιμυνης, ἐκλο-
γή: —حق $\delta\iota\kappa\alpha\iota\omega\mu\alpha$ ἐκλογῆς $\xi\epsilon\kappa\lambda\epsilon\kappa-$
τὸς; ناس —ἐκλεκτὸς τῶν ἀνθρώπων. || خيرۃ الله
 $\chi\acute{\iota}\varphi\epsilon\rho\epsilon\tau\omicron\upsilon\lambda\lambda\acute{\alpha}\%$, ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ.

خيره } Π. κρητή, ἐπὶ θ. ἀμαυρός, τεθαυμάζε-
 νος, ἐσκοτισμένος: — چشم ὀφθαλμός
 ἀμαυρός: § ἐκπληκτος, ἡλίθιος, θρασύς, αὐθά-
 δης, ἐπίμονος, ἀνωφελής.

خير چشم } Π. χιρο-τὸξῆμ, ἐπὶ. ὁ ἔχων τὸν
 ὀφθαλμὸν τετατωμένον, ἀμαυ-
 ρόν, ἐσκοτισμένον, ὁ ἡλιγγῶν: راصد ἄσπερο-
 σκόπος τετατωμένος, ἡλιγγῶν.

خير دست } II. χιρε-τέστ, ἐπθ. ἀδέξιος.

خيرہ راى { Π. χιρε-ρεϊ, ἐπθ. κακόδουλος.

خیره ساز } Π. χιρε-δάτζ, ἐπθ. ὁ προξενῶν
θάμβος, ἔκπληξιν, ὁ ἐκθαμβῶν.

آثار جلیله سی — اصار جهان: ἐκθαμβώ: — اولوق. Ρμ. ||
 اولوق درجه ده ششمه پاش اولان عصر ترقیاتحضر
 ο προοδευτικὸς τῆς Α. Α. Μ. αἰών, οὗ τὰ λαμπρὰ ἔργα τοσαύτην αἰγλὴν δια-
 χέουσιν, ὥστε νὰ προξενῶσι θάμβος εἰς τοὺς ὀ-
 φθαλμοὺς. || خیرت اولوق — ἐκθαμβώ ἐκ θαυμασμοῦ.

خير ۵ سر } II. χιρε-δέρ, ἐπθ. ἡλιθιος· § 4φ.
خير ۵ سر } χιρε-δερí, ἡλιθιότης.

} Π. χιρε-γνὴ καὶ T. خيره-γν
 } 214, ὄν. ἀμαρτωπός, ὁδμῶς, δού-
 } γος, ἐκπληξίς.

خير هلئك } Τ. χιρε-λενιέκ, ρμ. οὐδ. θαμ-
δοῦμαι, συγγέομαι.

خیری } A. χαῖρο-ι, ἐπθ. ἀγαθός, αἰδιος, κοι-
νωφελής, ἀγαθοεργός § 0. امور: خیره
→ ἀγαθὰ ἢ κοινωφελῆ πρᾶγματα, ὑποθέσεις ||
→ آمال: مونسات → προθέσεις ἀγαθαί || →
→ مونسات: χαῖροί γε, ἀγαθοεργὰ καθιδρύματα.

خير } II. **χῆζ** [προστ. τοῦ **χασέν**, ἐ-
χειροδοῦναι, ἐν χροῖναι ἐν συνθέσει] ὁ ἐ-
χειροδόμενος: — **سحر** **σεχάρ-χῆζ**, ὁ πρωτὶ ἐχειροδ-
όμενος, ἑσθινός: || **مرغ سحر** — **ربيع** τὸ πτηνὸν
ὁ ἑσθινὸν τοῦ **ξαρος** [ἀνδῶν].

خير } T. ἡ χυζή, ὄν. δύναμις, ὁρμή, σφο-
δρότης, ταχύτης: هـ — μεθ' ὁρμῆς: ||
المق — λαμβάνω ὁρμήν ὅπως τρεῖς· || رمى المق
κατευνάσσομαι, παίρνω τὴν ὁρμήν μου [χυζή-
μή]. || رمى الهمامق دهن دینايمای ناه کراتنید،
أه نأروا تهن ὁρμήν μου.

خيزاب } Π. χηζ-αβ [ἐκ τοῦ χιζ καὶ ἀβ] ὄν.
 κύμα: αἰκίζ → باد ἀνεμος ἐγειρών
 ύματα [χηζ-αβ-ἐνγκιζ].

خیزان } Π. χηζάν [μυχ. ἐκ τοῦ χιζ βλ.] ὁ
 ἐργαζόμενος, ἀνορθούμενος· ἐν χρο-
 νῷ μετὰ τοῦ افتان **هفتان**, πίπτων : — افتان و
 هفتان καὶ ἀνορθούμενος.

خيزران { A. χηζράν, ὄν. σχοῖνος.

خيزرانیه } A. χυζραν-γέ, ἐπθ. θ. σχοινοει-
δῆ [βοτ.].

خيزلی } T. ḥ *χίζλι* *χίζλι*, ἐπθ. ὁ μεθ' ὀρυγῆς,
 σφοδρότερος γινόμενος ὀρυγτικῶς,
 σφοδρός, ταχύς. § [ἐπρ.] ὀρυγτικῶς, ταχέως :
 قوشق، يوروما — τρέχων, περπατῶν ὀρυγτικῶς,
 ὀρυγτικῶς. || — — λίαν ὀρυγτικῶς.

خیزنده } II. χηζεν+ε [βλ. χιζαν, χιζ, χιζεν] ἐγειρό-
μενος, ἀνορθούμενος, ἀλλόμενος :
اسبر } ἐπρος ἀλλόμενος || —————> ἀνορθού-
μενος.

خیشوم } Δ. χαῖσόνυ, ὄν. ἡθμοειδὲς ὅσπουν.
 ῥώθων.

خيول } A. κουγιούλ [πλθ. τοῦ خيل] ὄν. ἀ-
γέλαι.

7

φρονῶς, δύσπλις || الخنازير — ἰάσ-λ-χνασίρ,
χοιράδες || الحدر — ἰάσ-λ-χίρ, ναρκωτισμός ||

— τᾶσ-λ-ῥιζ, ἐλεφαντias· || كلب — τᾶσ-
 λ-κ-ἔλζ, λυσσα· || القمل — τᾶσ-λ-κ-άυλ, φθειρία-
 σις· || المفصل — τᾶσ-λ-υ-εῤ-αδῶνλ, النوك — τᾶσ-
 λ-υ-εῤ-αῖε, ἀρθροίτις· || الصلابة — τᾶσ-σ-σ-αῖνλ, νο-
 σταλγία.

دَاب { A. ἔθ' ἡ, ὄν. ἔθος, τάξις, ἐθιμοτυπία:
حسن || دیرین ἢ قدیم — ἔθος ἀρχαῖον.

ἔθος καλόν· § πλθ. ادا اذات.

دابة } Δ. *ταππῆ*, ὄν. θ. ζῷον, κτῆνος οἶον-
δῆποτε πρὸς ἑπασίαν : دابة الارض

ἑταῖροις τοῦ β-ἡγοῦ, ζῶον ψρικτόν, ὅπερ μέλλει νὰ
 ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῆς γῆς ὡς σῆμα τοῦ συντε-
 λείας τοῦ αἰῶνος· τὸ θηρίον τῆς Ἀποκαλύ-
 ψεως· § πλθ. دواب **ἑταῖροι**.

داحس } A. *ἄχις*, ὄν. παρωνυχίς, κ. τρυ-
γυρίστρα [παθ.].

داخل { A. ταχὺν [ἐκ τοῦ دخول, ρζ. دخل]
ἐπθ. εἰσερχόμενος, συμπεριλαμβανόμενος

νόμος. || Ρμ. ايتك — εἰσάγω, συμπεριλαμβάνω
[δοτ. αἰτ.]: حساب ايتك — ἡ ايتك —
συμπεριλαμβάνω τι εἰς τὸν λ[ό]γον, συνυπολογί-
ζω. || ايتك — دعوى — συμπεριλαμβάνω εἰς τὴν ἀγω-
γὴν. || Ρμ. οὐδ. اولى — εἰσέρχομαι [δοτ.] συμπε-
ριλαμβάνομαι [د] اولى — شهره — εἰσῆλθεν εἰς τὴν
πόλιν. || در — اوده حسابده —
συμπεριλαμβάνεται ἐν τῷ λογαριασμῷ, συνυπολογίζεται.
|| قوناغك ببعند مطبخ و كيلارى من غير ذكر — اولور
ἐν τῇ πωληθείσῃ οἰκίᾳ συμπεριλαμβάνονται ἄ-
νευ μνείας τὸ μαγειρεῖον καὶ ἡ ὀψοθήκη. || اولقى —
προστίθεμαι [ἐπὶ μωρίου ἢ συλλαβῆς ἐν ἀρχῇ
λέξεως] [δοτ.]: اولور — اداى جمله لك اولته —
τὸ μόνον «διότι» τίθεται ἐν ἀρχῇ [προτάεται]
τῶν προτάσεων ἀντίθ. لا حق. § 5δν. τὸ ἐσωτερι-
κόν, ἐντός [ἀντίθ. خارج] بلد — τὸ ἐσωτερικόν
τῆς πόλεως. || خانه — τὸ ἐσωτερικόν τῆς οἰκίας. ||
الرحم — تاخيلول-و-رأخو، τὸ ἐσωτερικόν τῆς
μήτρας. || نند — بازارقى — ἐντός τῆς συμῆωνίας. §
ث. زاولتن. § 5δ. داخلتن، داخلتان. § 5δ. داخله.

داخل { A. ἡγχιλ-εν, ἐπρ. ἐσωτερικῶς: —
تعير ἐπισκευῇ ἐσωτερικῶς: || —

ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. و خارجاً

داخلي { A. ἑαχνηλ-ί, ἐπθ. ἐσωτερικός, ἐγγώ-
ριος: — نظامنامه: ἐσωτερικός κανονι-

ὁμοίως, ἡτοι διοργανισμὸς συμβουλίου, διεθύν-
σεως, ἐταιρίας κτλ. || — آسایش εὐωατερικὴ ἡσυχία § 9. داخله βλ.

داخلیه } Α. ταχυνλγῆ [0, τοῦ داخلی] ἐπθ.
ἐσθωτερικὸς : نظارتی — ὑπουργεῖον

τῶν Ἐσωτερικῶν [κατὰ παράκλησιν τοῦ **موروثي** = ὑποθέσεων] || **ناظري** — ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν || **حوادث** — εἰδήσεις ἐσωτερικαί || **ضابطي** — ἀξιοματικὸς ἐπιπεφροτισμένος τὴν ἐπιτήρησιν ἐν στρατιωτικῇ σχολῇ.

داخنه } A. τὰχινὲ [ἐκ τοῦ دخن] ὄν, θ. κα-
πνοδόχος.

ד' } II. חָטָה [ἀόρ. τοῦ دادن חָטָה=διδό-
 ναι] ὄν, δόσις, δῶρον : ستاد و — חָטָה-

ου· οὐτάς, δόσις καὶ λήψις, διοδοληψία, ἐμπό-
ριον· || حق — ὁμῶρον τοῦ Θεοῦ· § δικαιοσύνη,
ἐπικλησις δικαιοσύνης, παράπονα, ὁλοφύροσις·
اتك — ὁλοφύρομαι, ἐπικαλοῦμαι δικαιο-
σύνην· || كلك — ἀρχίζω νὰ παραπονῶμαι, ἐπι-
καλοῦμαι δικαιοσύνην· || الحق — ἐκδικοῦμαι·
§ ἐπιφ. δικαιοσύνη! χάρις!

داد { T. *τάτ*, *ἀντί* طات βλ.

دادا { Π. πατήρ, ὄν. τροφός: ای درشت ادا—
 πατρί τροφόν-τά, τροφός σκαια τους

τρόπους· βλ. دادی.

دادار } II. ἀντὶς [τὸ ἄν ᾧ προστ. τοῦ
 آوردن ἀνεργόν, φέρειν] ὄν. δίκαιος,

δικαιοκρίτης [Θεός ἢ καὶ βασιλεύς] : جهان — ὁ
δικαιοκρίτης τοῦ κόσμου, ἔτσι ὁ Θεός.

داداند یرمق { T, *ta-tan-tin-ya-k*, 9m. m. 16.
δελεάζω, γλυκαίνω τινά[αιτ].

دادامق } T. *ta-tan-uak* [ἐκ τοῦ داد *h* طات
= *veūdic* γλυκύτης] ου. οὐδ.

λαμβάνω γούσιν, δελεάζομαι, κ. γλυκαίνομαι
[δοτ.]: — عطاياہ δελεάζομαι ἐκ τῶν δώρων
[ἀταγιαχίῃ]· || βλ. طاد ائتى.

داد بخش } Π. τὰτ-πάχς, ἐπθ, ὁ ἀπονέμων
δικαιοσύνην.

دادخواه } Π. τατ-χάχ, ἐπθ. ὁ ζῆτων δι-
καιοσύνην. ἐγκαλῶν

دادخواهانه } Π. τὰτ-χαχανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
κων τῷ ζητοῦντι δικαιοσύ-

ζητοῦντες: → استرحامات ἰκεσθαι ἀνθρώπου ζητοῦντος
δικαιοσύνην.

دادار { Π. πατήρ, ὃν, ἀδελφός· § φίλος εἰλ-
κοινης.

} T. *ἄνευ-λαμπάκ* [ἐκ τοῦ
 } ἐπομ.] ῥμ. μτθ. χορεύω τὸ
 μικρὸν παιδίον πρὸς διασκέδασιν, βαυκαλίζω·
 ὠπεύω κ. χαϊδεύω, κανακεύω.

δανδίνι } *ἰαντίνην* [*dandin*] μόριον, ἐν χρή-
 σει ὅταν χορεύωσι τὰ μικρὰ παι-
 δία πρὸς κατεύνασιν καὶ διασκέδασιν: بك — *ἰαν-
 τίνην* *ἡεπέκ*, ἄνθρωπος ὅστις φέρεται ὡς μι-
 κρὸς παῖς, μαμυόθρεπτος, κοῦφος, γελοῖος.

دانش } Π. ταν-ις [ἐκ τοῦ دان] ἀφ. γνῶσις,
σοφία, παιδεία: — صاحب ἢ اهل دس-
فوس, πεπαιδευμένος. || اصحابِ σοφوي || انجمن
— ἐνδὸς οὐμὲν τανις, σύλλογος σοφῶν, ἀκαδημία:
— فرانسه انجمن — ἢ γαλλικὴ ἀκαδημία.

دانشمق { T. ταννισμάκ, ἀντι ταννισμάκ βλ.

دانشمند } Π. τανιό-μέντ, ἐπθ. σοφός, πεπα-
 δευμένος : خواجۀ سوفيۀ ديدد-
 گاهۀ موي! § σπουδαστῆς τῆς νομικῆς ἀκού-
 τως προοιδεύσας ὥστε νά δύναται νά χρονημέυ-
 σθ. ὡς πάρεδρος δικαστηρίου. دانشمندی.

دانشور } Π. τανισ-δέρ, ἐπθ. δοφός, πεπαι-
δευμένος.

دانشیق } T. τανσίης, βλ. طانیشيق .

دانغالاق } T. τανγαλάκ, ἀντὶ طانغالاق βλ.

11, τανέ, κ. τανέ, ὄν. κόκκος, πυρήν,
 δπειρί : خردل — κόκκος δινάπεως.
 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 83

دانه چك } T. $\tau\alpha\nu\epsilon\delta\epsilon\iota\kappa\epsilon$ [$\tau\mu\kappa\omicron\rho\omicron\varsigma$.] $\delta\upsilon$, $\mu\omicron$ -
 $\nu\omicron\gamma\epsilon\nu\eta\varsigma$: γ — γ , $\tau\alpha\varsigma\kappa\epsilon$ $\tau\alpha\varsigma\kappa\epsilon$ $\mu\omicron$ -
 $\nu\omicron\gamma\epsilon\nu\eta\varsigma$ $\nu\iota\delta\epsilon$ η $\kappa\omicron\rho\eta$ $\tau\omicron\upsilon$ $\pi\alpha\tau\rho\epsilon\varsigma$ $\kappa\alpha\iota$ $\tau\eta\varsigma$ $\mu\eta$ -
 $\rho\omicron\varsigma$ $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$, $\kappa\alpha\tau\alpha\kappa\alpha\rho\eta\varsigma$.

دانه لك } Γ. τανε-λίκ, ὄν. τὸ εἶναι ἓνα καὶ
μόνον, μοναδικότης.

دانه ملك { Τ. πανε-λεμέκ, ρμ. μτθ. ἐκκοκί-
 ζω, ἐδγάζω τοὺς κόκκους ὡς ἀ-
 αδοδίτου, ρωδίτου κτλ.

3. **ΔΑΝΕΛ** { T. *ἄνε-λενυέκ*, ρμ. οὐδ. ἐκκο-
 κίζομαι ὡς ὁ ἀγαθόστροφος, τὸ θῶ-
 ριον κτλ. § σπερματίζω, ἐρχομαι εἰς τὸν σπό-
 ρον, σποριάζω [ἐπὶ σιτηθῶν].

دانه‌لی } T. *ἄνελ-ι*, ἐπθ. ὁ ἔχων κόκκους,
ὁ συνιστάμενος ἐκ κόκκων, κοκκω-
τός, κοκκώδης οὗ οἱ κόκκοι εἶναι εὐδιάκριτοι.

دانيمارقة { *ἡαννιάρα*, ὄν. κ. Δανιμαρκία,
Δανία· § دَانِمَارْقِي دَانُور.

داو } II. τὰς, ὅν, ἢ ἐκ περιτροπῆς σεῖρά τῶν
 παιζόντων ἐν τῷ παιγνίῳ ζατροκίου,
 ταβλίου, χαρτοπαιγνίου· βλ. طاو.

داوار } T. τὰράρ, ἀντὶ طاوار βλ.

داود { A. τσούτ, ὄν. κ. Δαυΐδ.

داودی } Δ. ταυντί, ἐπθ. Δαυίτικος: —
 φωνή Δαυίτική, ἤτοι δοδαρά καὶ
 μελαγχολικὴ ὡς ἡ τοῦ Δαυὶδ.

داور } Π. τὰβέρ, ὄν. ἄρχων, ἡγεμὼν, βασι-
λεὺς, δικαστής, διοικητής· § Θεός.

दावρανε } Π. ἀθερ-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. βα-
 σιλικός, ἡγεμονικός-κως-§ ἐπίθε-
 τον κοσμητικὸν ἀπονεμόμενον ἐκ μέρους τοῦ
 Μ. Βεζύρου πρὸς ὑπουργοὺς καὶ νομάρχας ἔ-
 χοντας τὸν βαθμὸν Βεζύρου [وزارت: ذات عالی
 — لی ἢ Ὑμετέρα Ἐξουχότης.

داورامق } T. καθρανυακ, άντι طاورامق
βλ.

داوری } Π. ἡγεμονία, ὄν. ἡγεμονία, βασι-
 λεία, ἀρχή, ἐξουσία: ذات عالی—لى
 ἡ Ὑμετέρα Ἐξουχότης βλ. داورا.

داول { T. ταβούλ, ἀντὶ طاوول βλ.

101 } Τ. τὰς, ἐπιφώνημα ἐν χορδαίᾳ πρὸς πα-
 102 } ρακίνησιν τοῦ ἵππου ἢ τοῦ ζώου ὅπως
 103 } δδεύη· | تَكْ — ἀποπέμψω περιφορητικῶς.

τὸ δέσμα τὸ ὁποῖον ἀγαπᾷ [πρμ. ἀντιστοιχοῦ-
σα τῇ ἡμετέρᾳ «ὦν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει»].

دباغت } A. *ἑπαγαγῆ* [ρζ. دباغ] ὄν. θ. τὸ ἐρ-
γον τοῦ βυρσοδέψου: — صنعت ἡ τέ-

χνη τοῦ βυρσοδέψου § βυρσοδέψης. || Pμ. βυρ-
σοδέψω, κατεργάζομαι δέσματα [αἰτ.]: — درى
کاترغاذومى τὸ δέσμα.

دباغخانه } Π. *ἑπαγ-χανέ*, κ. *ἑπακ-χανέ*,
ὄν. βυρσοδέψιον.

دبدبه } A. *ἑπῑπῑέ*, ὄν. θ. πάταγος, θόρυ-
δος: — کوس — πάταγος κυμβάλου §
πομπή, μεγαλοπρέπεια: — ايله — کال — μετὰ μεγά-
λης πομπῆς.

دبدبهلى } T. *ἑπῑπῑε-λί*, ἐπθ. πομπῶδης:
سفرك سراى ايمراطوریده قبولی غایت

— ἡ ὑποδοχή τοῦ πρεσβευτοῦ εἰς τὰ Αὐ-
τοκρατορικὰ ἀνάκτορα ἢ το λῖαν πομπῶδης: ||
صورته — πομπῶδως.

دبر } A. *ἑσθῑρ*, ὄν. ῥάχης, νῶτα, πρωκτός.

دبس } T. *ἑῑς*, *ἑσῑμ*, *ἑσῑμ*, βλ. *ἑσῑμ*.
تبس — تبس.

دبستان } Π. *ἑπῑσῑάν*, ὄν. σχολεῖον: — عرفان
— σχολεῖον παιδείας.

دبستانی } Π. *ἑπῑσῑαν-ί*, ἐπθ. ὁ φοιτῶν εἰς
σχολεῖον, σπουδάζων, μαθητής:

— طفل — παις σπουδάζων.

دبغ } A. *ἑῑγ*, ἄψ. βυρσοδέψης: βλ. *دباغت*.

دبق } A. *ἑῑκ*, ὄν. ἰξός [τ. اوکسه].

دبور } A. *ἑσῑούρ*, ὄν. ζέφυρος: τ. باتى.

دبوس } A. *ἑπῑπῑοῖς* [καὶ κατὰ παραφθοράν
— طوبوز βλ.] ὄν. ῥόπαλον: — آهنگ —
ῥόπαλον σιδηροῦν § πλθ. *ἑπῑπῑοῖς*.

دبوسى } A. *ἑπῑπῑοῖς-ί*, ἐπθ. ῥοπαλοειδής:
— الشكل — *ἑπῑπῑοῖς-ῑ-ῑ-ῑ-ῑ*, κο-

ρυνοειδής [βοτ.].

دبوى } Pλ. *ἑπῑπῑοῖ* [dérôt] ὄν. ἀποθήκη ἰδίᾳ
στρατιωτικῇ ὀπλῶν, πολεμφοδίων.

دبه } T. *ἑπῑέ*, ὄν. σκεῦος χάλκινον, οὗ ὁ πυθ-
μὴν σφαιροειδής, καὶ τὸ ὁποῖον κυλιό-

μενον δὲν ἀνατρέπεται.

دبه } T. *ἑπῑέ*, ἐπθ. κηλήτης, ὁ ἔχων ἐντε-
ροκήλην κ. σπασμένος.

دبهلك } T. *ἑπῑε-λί*, ὄν. κήλη, ἐντεροκή-
λη κ. σπασίμων.

دبهلفك } T. *ἑπῑε-λεν-μῑέ*, ρμ. οὐδ. κεκλι-
μένος ὢν ἐπὶ τῆς ῥάχεως προσ-

παθῶν ν' ἀνορθωθῶ κυλιόμενος.

دبیب } A. *ἑπῑί*, ὄν. βάδισμα βραδὺ ἰδίᾳ
ζῶν: — نل — βάδισμα μύρμηκος.

دبیر } Π. *ἑπῑίρ*, ὄν. γραμματεὺς, γραφεὺς:
— فلك — Εὐμήης [πλανήτης].

دبیرستان } Π. *ἑπῑίρ-ισῑάν*, ὄν. γραφεῖον:
§ *ἑπῑίρ-ισῑάν* βλ.

دپرتمك } T. *ἑπῑρε-τ-μῑέ* [ἐκ τοῦ *دپرتمك* βλ.]
ρμ. μτθ. ταράττω, κινῶ, μετα-

κινῶ [αἰτ.].

دپرشدیرمك } T. *ἑπῑρε-ῑ-μῑέ*, ρμ. μτθ.
θέτω εἰς κίνησιν, ταράττω,

ἀνακινῶ, ἐρεθίζω [αἰτ.]: — اسكى يارهنى دپرشدیرمه
μὴ ἀνακίνει [μὴ ἀνάξει] παλαιὰν πληγὴν.

دپرشمك } T. *ἑπῑρε-ῑ-μῑέ*, ρμ. οὐδ. ταράτ-
τομαι, κινουμαι, προσπαθῶ.

دپرتمك } T. *ἑπῑρε-ν-μῑέ*, ρμ. οὐδ. ταράτ-
τομαι, κινουμαι, δονουμαι, κατα-

βάλλω προσπάθειαν: — اعصاب دپرتمك تان
μου ἐταράχθησαν.

دپرهمك } T. *ἑπῑρε-μῑέ* [ἐκ τοῦ *دپرهمك* βλ.] ρμ.
οὐδ. ταυτόσημον *دپرهمك* ἀλλ' ἄ-

χρηστον ἐν χρήσει τὰ ἐξ αὐτοῦ παράγωγα.

دپرهمك } T. *ἑπῑμῑέ*, *ἑπῑμῑέ*, *ἑπῑμῑέ*, βλ. *ἑπῑμῑέ*,
تپمك، تپمك، تپمك.

دپوزيتو } It. *ἑπῑόζιτο* ἢ *ἑπῑόζιτο* [depo-
sito] ὄν. παρακαταθήκη χρημα-

τικῇ ἢ ἄλλῃ παρακατατιθεμένη ὡς ἐχέγγυον
ἐκτελέσεως ὑποχρεώσεως ἢ ἐπιχειρήσεως.

دپه } T. *ἑπῑέ*, *دپهلك*, *دپهلك*, *دپهلك*, βλ.
تپهلى، تپهلى، تپهلى، تپهلى.

دترتمك } T. *ἑπῑρε-τ-μῑέ*, ρμ. μτθ. κἀμνω
τινὰ νὰ τρέμῃ, προξενῶ πολὺν

ψόδον, ἐκψοδῶ [αἰτ.]: — دترتمك م' څه څه څه څه
ἔξελθονδε.

دترشمك } T. *ἑπῑρε-ῑ-μῑέ*, ρμ. ἀλλ. τρέμω
[ἐπὶ πολλῶν ὁμοῦ ἀνθρώπων ἢ

ζῶων].

دترك } T. *ἑπῑρε-ῑ* [ἐκ τοῦ *دترك* βλ.] ἐπθ. τρέ-
μων: — الى — οὐ ἢ χεῖρ τρέμει, ὑπερ-

γηρως: — سس — φωνὴ τρέμουσα § κόσμημα ἀδα-

دراك } A. ἀρεθᾶς [ῥζ. درك] ἐπιθ.εὐθυέστα-
τος, ἀγχινοῦστατος: — شخص πρὸ-
σωπον ἀγχινοῦστατον || — عقل νοῦς εὐθυέστα-
τος: § 0. دراک: — دینا میس بزرگوار و
عقلی، دینا میس.

دراقی } دراکی

درام { Ελ. δράμα, ὄν. δράμα· βλ. هائله .

در انبار } Π. *ἀν-ἀρ*, ἐπθ. ὁ ἐν τῇ ἀπο-
 αποθηκεύω [αἰτ.]: *انبار* — *ἐναποθηκεύω*
 τὸν σίτον.

دراهم } A. δραχμή, πλθ. τοῦ درهم βλ.

درایت } A. *ἡραγέε*, ὄν. θ. νοημοσύνη, πε-
 ρίνοια, σύνεσις, ἐμπειρία, ἱκανότης:
 مسئله — περίνοια ὁμολογημένη, ἐγνωσμένη. ||
 — ادراک — συνेतός.

درایتسن } T. τῆραγετ-διζ, ἐπθ. ἀνίκανος, ἀ-
δέξιος.

درايتكار } Π. τραγέτ-κυάο, ἐπθ. συνετός,
περίνους, ἱκανός, ἐπιτήδειος.

درايتلی } T. τὸ ἀγαθὸν ἐπὶ τοῦ ταυτὸς درايتکار
βλ.

درایندہ { Π. τέραγεντέ [μτχ. τοῦ درایندہ
 τέραγιτέν] φωνασκῶν, φλύαρος.

درب } A. $\dot{\alpha}\epsilon\rho\dot{\alpha}$, ὄν. θύρα, ὁδός § πλθ. دروب
 $\dot{\alpha}\sigma\rho\alpha\dot{\alpha}$.

دربار } Π. **ἐξο-παρό**, ὄν. αὐτὴ βασιλεύει: —
ἐξοπαρί **ἐεδκὲτ-καρό**, αὐ-
 τὴ ἐνθα ἐδρεύει τὸ μεγαλεῖον ἥτοι ἡ πρωτεύου-
 σα τοῦ ὄθωμ. κράτους, Κων[πολεις]|| **معدلتقرار** —
ἐξοπαρί **ματελετ-καρό**, αὐτὴ ἐνθα ἐδρεύει ἡ
 δικαιοσύνη, φιλοδικαίος.

دربان } Π. τέρ-παν, ὄν. θυρωρός,

در بدر } Π. τὲρ-πε-τὲρ, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ ἀπὸ
 θύρας εἰς θύραν περιφερόμενος, πε-
 ρέοικος, ἀλήτης, τυχοδιώκτης, ἄθλιος.

در بدرلك } Τ. ἀροῦρετρο-λίκ, ὄν. τυχοδιω-
κτική, ἀθλιότης.

در بند } II. τέρ-πέντ [κ. دروید τέρπεντ] ὄν.
 μικρόν φρούριον ἐν τοῖς μεθορίοις.

§ στενὸν μεταξὺ δύο ὁρέων, κλεισθῶρεα : —
 أغاسى ἢ محافظى ἀρχηγὸς ἄλλοτε στρατοῦ ἀτάκτου
 ἐπιπεφορισμένου τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁδῶν.

در بندجی } T. τέρεντ-ὀζί, ὄν. φύλαξ στε-
νοῦ, ἥτοι κλεισθρείας.

دربی } T. ٢٥٠π٥, βλ. تورپی.

دریش } Π. *ἐπε-πί-ει*, ἐπεθ, ὁ ἐμπροσθεν εὐ-
 ρισκόμενος, ὁ ὑπ' ὧν, || Ρμ. —
 ايتك λαμβάνω ὑπ' ὧν [αἰτ.] || [πθ.] ايدلك —
 λαμβάνομαι ὑπ' ὧν: ايدلى —
 φθον ὑπ' ὧν ἢ ἀναφθορά ὑμῶν

درت } T. τὸρε, τέσσαρες, τέσσαρα: يور —
τετρακόσια: بك — τέσσαρες χιλιά-

des: || — δεκατέσσαρα· || د ه — ἔν τεταρτον·
|| كوزله بكمك — ἀναμένω με τέσσαρας ὁφθαλ-
μούς, ἵτοι ἀνυπομόνως· || يايشق — ال ايله — προσ-
κολλῶμαι με τέσσαρας χεῖρας, ἵτοι ἐπιχειρῶ τι
μετὰ ζήλου, μετὰ μεγάλης δραστηριότητος· ||
نعل كيتك — καλπάζω, πηγαίνω με τὰ τέσσαρα
[πέταλα], ἵτοι μετὰ μεγάλης ταχύτητος· || لرى —
آپتونہ سے ك. كاكارونہ [تيندھ تὰ τέσ-
sara] || يانه باقى — παρατηρεῖ περὶ αὐτὸν [eis
τὰ τέσσαρα μέρη του] εἶναι τετραγαγμένος, τε-
θορυβημένος· || يورومك ه اولقى — περιπατῶ
τετραποδῆτι· || دوتمك — اوپلك ايچنده —
eis τὰ τέσσαρα μέρη ἐντὸς τοῦ ὧματιου [ἐκ
ταραχῆς]· || دوتمك — يول آغرى — τὸν γύρον
τοῦ κήπου· || آپلى — آپلى — τετραγώνος· ||
كوشلى — باشى — τὰ τέσσαρα μέρη, πανταχόθεν· ||
معمور — پاشى — ἐν καλῇ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὶν καταστάσει· ||
اوسته — ذوق ه — διασκεδάσεις ἢ ἡ διάθεσις
του eis τὴν ἐντέλειαν.

درتلمه } T. τὸ ὄφ-λεμέ, ὄν. με τὰ τέσσαρα,
καλπασμός : قوشق — καλπαῖζω,

τρέχω με τὰ τέσσερα.

درتلی } T. τὸρ-λου, ὄν. τεσσαρίον χαρτο-
παιγνίου.

درج } A. ἡγεῖς, ρ.αθ. καταχῶρις [δοτ.] :
 ی—حو ادثک عز ته ه—η καταχῶρις τῆς

εἰδιδωσεν ἐν τῇ ἐφημερίδι· || بوقدرتك مكتوبه — ی
 ἢ καταχώρισε τῆς παραγράφου ταύτης ἐν τῇ
 ἐπιστολῇ. || Рп. καταχώριζω [δοτ. αἰτ.]: او
 ائدى — مسئلهي كتابه τὸ ζήτημα ἐκεῖνο δὲν
 κατέχωριδεν εἰς τὸ βιβλίον αὐτοῦ· § συλλογῇ,

ταστήματος, καφενείου, οίνοπωλείου, ιδιότη-
τος πρὸ τῆς τροπῆς ἐνθα γίνεται ἡ συμφω-
νία ἢ ἀνωδοσία.

دستگاهلامق } T. τετογκιαχ-λαμάκ, ἡ τετ-
 γκιαχλαμάκ, ρμ. μεθ. θέ-
 τω τὴν ἐργασίαν εἰς τὴν τηλίαν ἢ εἰς τὴν μη-
 χανήν· μεθ. θέτω τὰς βάσεις τοῦ ἔργου, διορ-
 γανίζω τὸ πρᾶγμα [αἰτ.].

دستکش } Π. ἡ ἐστ-ἐξ, ἐπθ. ὁ ἀποσύρων
τὴν χεῖρα, ἀποσυρόμενος, παραι-
τούμενος.

دستکشا } Π. ἀποτ-ἐ-ῶσθαι, ἐπθ. ὁ ἀνοίγων
 χεῖρα: ی تضرع اولق: ἀνοίγω χεῖ-
 ρα ἱκεσίας, δέομαι. || سؤال اولق: ἀνοίγω χεῖ-
 ρα ἐπατείας, ἐπατῶ.

دستگاه مک } T. θεοτεκ-λεμεκ, ρμ. μτδ. ὕ-
ποστηρίζω διὰ δοικοῦ τοῦχον,
δένδρον κτλ. [ait.].

دستگیر } Π. ἐξούγκιρ, ἐπθ. ὁ χεῖρα κρα-
τῶν, ἀρωγός, βοηθός, προστάτης.

دستگیرك } T. δευτερο-λιε και Π. دستگیری
 δευτερο-ις, ον. αρωγη, βοη-
 θεια, προσταδία.

دستمال } Π. τὸ δὲ-μάλ, ὄν. χειρόμακτρον,
μανδήλιον.

دستایه } Π. ἑξῆς-μαγέ, ὄν. κεφάλαιον [βλ.
καὶ سرمایہ].

دستور } Π. θεοῦ, ὃν. ἄδεια: سز باغه کیرلز —
 ἀνευ ἁδείας δὲν εἰσέρχεται τις εἰς
 τὴν ἄμπελον [πρμ.] · § ἐπιψ. ἐπιτρέπεται; ἢ
 κάμειτέ μοι τόπον, προοξάτε, δῶσατε τόπον
 ὅπως διέλθω.

دستور { A. νόμος, ὅν. συλλογὴ νόμων,
 κανονισμῶν. ῥωμανικοὶ κώδικες.

|| العمل — ἐπορεύου-2-ἀμείλ., κανὼν ενεργείας.
ἦτοι ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος, κανὼν· § ἀξίωμα ἦτοι
λόγος μὴ χρηζών αποδείξεως: ریاضی — ἀξίωμα
μαθηματικόν· § βεζιους: مکرم — βεζιους εἰσοχος
[υπερερρέμ.] · § πθλ. دستار ἐδασιο.

دسته } II. τέττε [κοινῶς τέττε] ὄν. δέσμη,
 δεσμίς, ἀνθοδέσμη, δωδεκάς: کاغذ —
 μία δέσμη χάρτου. || چوراب — μία δέσμη πε-
 ρικνημίδων. || — گچک — τέττε, ροδοδέσμη. ||
 — — κατά δεσμίδας. || جوجق — δωδεκάς
 παίδων § λαβή· ὑπερος κ. γονδοχέρι.

دسته ملك } T. τεοτε-λεμεék, κ. τεοτελεμεék,
 ρμ. μτδ. κάμνω δέσμην, δέμα,

δένω εἰς δεμάτιον [αἰτ.].

دستی } Π. τεστ-ί, κ. τεστ-ί, ὄν. ἀμφορεύς,
 } λάγνος, στάμνος, ὑδρία : صو — سی
 ὑδρία : || سی — یاغ — λάγνος ἐλάτου.

دستیار { Π. ἡγετ-ἡγάρ, ὄν. ἀρωγός, βοηθός.

دستیاری { Π. *ἡδονή*-i, ὄν. ἀγωγὴ, βοή-
θεια: — هم و عنایت محطه حضرت

پادشاهی τῇ ἀρωγῇ τῆς σεβαστῆς μερίμνης καὶ
τῶν χαρίτων τῆς A. M. τοῦ Σουλτάνου.

دستینه { Π. τέτ-ινέ, ὄν. βραχιόνιον.

دسکره { τεοκερε ή τεοκερε, βλ. تسكره .

} A. *ἑδὲμ* ὄν. στέαρ, λίπος κ. ἀλει-
 } μα: *نعثى* — στέαρ τῶν πτωμάτων §
 βοῦτυρον νενοθευμένον § ἐπθ. παχύς· θ. *دسمه*
ἑδεμε: *احسام دسمه* σώματα παχέα, λιπαρά.

دسیسہ } A. $\tau\epsilon\delta\iota\delta\epsilon$, $\delta\nu$. θ . $\delta\acute{o}\lambda\omicron\varsigma$, $\acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\tau\eta$,
 ραδιουργία, τέχνασμα. § πλθ. دسائس
 $\tau\epsilon\delta\alpha\iota\varsigma$.

دسیسہ کار } Π. τεθιδε-κyάρ, ἐπθ. ραδιοῦρ-
γος, δόλιος.

دسیسہ کارلق } T. τεδιδακταρ-λήκ, ὄν. ὄο-
λότης, ραδιουργία.

دسیسہ لی } T. τρισιδε-λί, ἐπθ. ὁ περιέχων
δύο-λον, ἀπάτην, ραδιουργίαν.

دسيمتر } Γλ. δέκιμετρο [décimètre] ὄν.
 δεκατόμετρον.

دشت } Π. τέρετ, ὄν. πεδίαε ξενημος.

دشك { T. tēsūmek, βλ. دیشک.

دشمن } II. ἡδμεν κ. τουδμεν, ὄν. ἐχθρός :
 اوامر — اسکی دوست ὁ ἀρχαῖος φίλος
 δὲν γίνεται ἐχθρός [πρὸς.] || حرجان — ἐχθρός θα-
 νάσιμος, ἀσπονδός || عاشقی — οἰκογένεια,
 ἄνθρωποι ὧν ἡ συντήρησις εἶναι εἰς βάρος τι-
 νός [κ. λ. ἐχθρός τοῦ κοχλιαρίου] || اولقی — γί-
 νομαι ἐχθρός § πλθ. دشمنان ἡδμενάν.

دشمنان } II. τὸ ἄμεν-άν, πλθ. τοῦ دشمن βλ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

دک } T. ἡ δὲ δὲ ἐνὶ [κατὰ τὸ ἐν, κυρίως
 δὲ ἐν] ἐκ τοῦ ἐν = οὐα-
 [δὲ, θάλασσα:—ἀλλὰ θάλασσα, ἡ Μεσό-

γειος· || — قره Μαύρη θάλασσα, Εὐξεινος· ||
ی — مرمره ἡ θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ, Προπον-
της· || ی — اطلر τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, Ἀρχιπέλα-
γος· || ونديك — Ἀδριατικὸν πέλαγος· || باطنق
ی — η Βαλτικὴ· || آراق — Ἀζοφικὴ· || چ
— μεσόγειος ἀντίθετον· — طيش έξωτερική θά-
λασσα, ἥτοι ὠκεανός· || اجتي — πέλαγος, ὠκεα-
νός· || ی — شاب — 'Ερυθρὰ Θάλασσα· || صارى
Kitrín θάλασσα· || مائى Kyanē θάλασσα· ||
قیسی — تينيز kníōñ, η καρί — παραλία, ἀκτή· ||
آشورى — πέραν τῆς θαλάσσης, ὑπερθαλάσσιος·
|| محاربه سى — ναυμαχία· || كوخۇ-
ليا· — قاطيقي · || فوردى — σκώληξ τῆς
θαλάσσης· μτφ. ἄνθρωπος διελθὼν τὸν βίον
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, δεινός ἐν θαλάσσῃ,
κ. θαλασσοπνίκτης : قوردى اولمش —
ἐκείνος εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς τὸ
Βενετικόν· § تريकुμία : — Exci تريकुμیان·
— — — — — || طوتقى — ναυτιῶ, με πιάνει ἡ θάλασσα· ||
طوتلق درت· || καταλαμβάνομαι ὑπὸ تريकुμίας· ||
كلملك يان — تۇ تەسۋارا مەرھ [πανταρχόθεν]
κόπτονται θάλασσα, ἥτοι περιέρομαι εἰς ἀπο-
ρίαν, ἀμηχανίαν· || مال آلتقى — ποιῶ χύσιν,
ρίπτω πράγματα εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς ἀπο-
ψυχὴν ἀπὸ ναυαγίου· || دوشن بيلانه صاريلور —
ὁ πίπτων εἰς τὴν θάλασσαν ὅφιν περιπτύσσε-
ται· [προμ. δηλοῦσα ὅτι ὁ ἐν ἀμηχανίᾳ εὐρισκό-
μενος δὲν γινώσκει τί πρόκειται].

دکتر لک

دکړلک } T. *ἀντι-ἀλλ.* ὃν. σάνις κυρτή τι-
θεμένη πρὸ τοῦ παραθύρου ἢ εἰς
τὸ ἄκρον τῆς λέμβου ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν εἰ-
σοδὸν τῶν ὑδάτων τῆς βορρῆς ἢ τῆς θαλάσσης.

دکستر

دکسر } Τ. τέτυξι ἐπθ. ἀσήμενος, εὐτελής,
 πρόστυχος, ἀδιάκριτος, μικροπρε-
 πής, μωρός, βλάδι, ἄνοστος, ἀνδροστος. βλ. دکو.

دکمبر لک

دکسترالک { T. *τενοειδής-λίη*, ὄν. εὐτέλεια,
 προστυχή, μικροπρέπεια, ἀνάρ-
 μοστος προῆξις ἢ λόγος, ἀτοπία, ἀνοστιά, ἀδία-
 κροσία, ἀνοσσία, μωρία βλ. دکس.

دکستر لٹمک

دکسر لئک } T. θεοῦ-λανεύε, ρμ. οὐδ.
 ἕξεσθαι ἀτόπως, ἀπρεπῶς, ἀ-
 νοήτως, μωρῶς.

{ دکش

دکش } T. $\tau\epsilon\gamma\acute{\iota}\varsigma$ [ἐκ τοῦ דכמ] ἀφ. ἀλλανή,
ἀνταλλανή. || P.م. ايتك — ἀλλασσω,
ἀνταλλασσω. B.م. دكشد مك, دكشمك.

دکشد بر مک

دکشدير مک } T. *teγiō-tig-mék*, ρμ. *μτδ.*
ἀλλάσσω, μεταβάλλω [*αἰτ.*]:

—البسه ḥ qāṭ ḍlāḍṣṣa ḥ ḥḍḥḥḥḥḥḥ ḥ ḥḍḥḥḥḥḥḥḥ
 —فكر μεταβάλλω ἰδέαν|| —نيت μεταβάλλω
 πρὸρθεῖν, σκοπὸν.|| —كلامی ḍlāḍṣṣa ḥ ḥḍḥḥḥḥ
 || —تولي ḍlāḍṣṣa ḥ ḥḍḥḥḥḥḥḥḥ || —اوى ḍlāḍṣṣa ḥ ḥḍḥḥḥḥḥḥḥ.

دکشمک

دکشمک } T. *teγ-ia-uēk* [ἐκ τοῦ دکک] ρη.
 οὐδ. μεταβάλλομαι, ὑφίσταμαι με-
 ταβολήν, ἀλλάσσω, γίνομαι διάφορος, διαφέρω,
 ἀλλοιοῦμαι : — *هو* ὁ καιρὸς μεταβάλλεται' ||
 — *ماده، ایش* ἀλλάσσει, διαφέρει τὸ πρᾶγμα, τὸ
 ζήτημα. || — *عبارة، تعبیر* ἡ φράσις, ἡ ἐκφρασις
 μεταβάλλεται. || — *چهره* ἀλλοιοῦται τὸ πρόσω-
 πον, ἡ μορφή. § *متد.* [δοτ. αἰτ.] : *دنیای آخرته*
دکشی πᾶλλαξε τὸν κόσμον μετὰ τοῦ μέλλοντος,
پرلخی دکشدیلر ἀνταλλάσσω : *مالی ماله* ἀν-
 ταλλάσσω πρᾶγμα πρὸς πρᾶγμα.

دکشمه

دکشمه } T. ἐγὶσμε [ἐκ τοῦ دكشمك] ἀφ. με-
ταβολή, ἀλλαγὴ.

کشکی

دکشیچی { T. ἐγὼ αὐτὸς [ἐκ τοῦ دكشك] ἐπθ.
μεταβαλλόμενος, εὐμετάδολος.

دکشا

دكشيك } T. *teḡsiik* [ἐκ τοῦ دكشك] ἐπθ.
μεταδεδλημένος, μεταπεποιημέ-

νος, ἀντηλλαγμένος, ὑποκατεστημένος, ὁ εἰς
θέσιν τινός τεθείς· § παῖς ὑποκατάστατος.

کشیک

دکشیاک } T. tēyōuk-lāik, ὄν. μεταβολή,
ἀνταλλαγή, ὑποκατάστασις.

دکل { T.

دکل } T. τὴν ἐλ, μῦθ. ἀρνῆν. οὐ, δὲν προ-
τάσσεται τοῦ συνδετικοῦ م يم, ك

iv κτλ: (b)

δὲν κτλ: כִּד תִּרְיֵל-יָמִי, δὲν εἶμαι, כִּד תִּרְיֵל-
 דִּינִי, δὲν εἶσαι κτλ: ἐν τῷ γ' προσώπῳ πολλὰ.

κίς τὸ **د** παραλείπεται: || **بن** — **م** **فلاندر** || δὲν εἰ-
μαι ἐγώ, εἶναι ὁ δεῖνα· || **او** — **د** || **او** — **ه** || δὲν

εἶναι ἐκεῖνος· || — 42 | διὲν εἶναι τοιοῦτοτρόπως,
ἥτοι διὲν ἔχει τοιοῦτοτρόπως· 50 | μόνον: 5 —

οὐ μόνον νὰ κάμῃ
τις περίπατον, ἀλλ' οὐδὲ νὰ κινηθῇ δύναται. ||

οὐ μόνον νὰ
 γράψῃ δὲν δύναται, ἀλλ' οὐδὲ ν' ἀναγνώσῃ. §

ὁχι οὔτι· حَقُّكَ يَوْقُ — فقط سزده اعتراف ایدرسنکرک
 ὁχι οὔτι δὲν ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς ὁμο-

δοῦναι ὅτι... || ايسوده ايسمدى
δοῦναι ὅτι δὲν ἐσκέφθην, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα....

{ دلك

دیکمک } T. dikimék, βλ. دیکمک .

دکلمک

دکلمک } T. $\tau\iota\nu\lambda\epsilon\mu\acute{\epsilon}\kappa$, βλ. دیکلمک.

— κακοήθης, ἀχρεῖος, ἀναιδής.

νω, ἐμψαίνω, συντελῶ [δοτ.]: — طريق استقامته
إتقى إلتحقوا بأى معي وهدى إلى الطريق
الهدى من الهدى العظمى || ابدركم بوجوههم
الذخيرة لكفى هذا [التفكير فى هذه] شـ
ماين.

دلالة } Δ. τελέλει-εν, ἐπρ. ἐξυπονοουμένης: — ἄذن صراحةً ἄذن کې در — ἡ ἐξυπονοουμένη ἄδεια θεωρεῖται ὡς ὁπτιῇ ἄδεια.

دلالتی } T. τελλαν-λῆκ, ὄν. μεδιτεία· τὸ
 ἔργον τοῦ δημοσίου κήρυκος : —
 اَمَّا مَعْتَرِجُوا تَدَن مَعْدِيْتَن اَوْ تَدَن دِهْمَدِيُون
 κήρυκα.

دلايه } Α. τελλαλιγέ κ. τελλαλιέ, ὄν. θ.
ἀμοιβή μεσίτου, μεσιτεία.

دلانيه { Α. τελανιγέ, ἐπθ. θ. κυστοειδῆ φυτά
[βοτ.]

دلاور } Π. τίλ-άβέρ, ἐπθ, καὶ ὄν. ὁ ἔχων
καρδίαν, γενναίως, ἀνδρεῖος· § πλθ.
دلاورن } λαδεράν.

Δλαورك } Τ. ἡλιαθερ-λίκ καὶ Π. دلاوری
 } ἡλιαθερ-ί, ὄν. γενναϊότης, ἀν-
 } δρεία.

دلاویز } Π.τιλ-άβιζ, ἐπθ. ὁ ἀναρτῶν ἥτοι
ἐλκύων τὴν καρδίαν, θελκτικός.

دلائل } A. τέλειαι [πλή.του دلیل] ὄν. ἀπο-
δείξεις, τεκμήρια: واضح — ἀποδεί-
ξεις ἐναργεῖς || قطعیه — ἀποδείξεις τέλειαι, ὀρι-
στικά: || حدیده — νέαι ἀποδείξεις.

دلباز } Π. διλ-πάζ, ἐπθ. ὁ θελγων τὴν καρ-
 διαν, ὁ ὀμιλῶν εἰς τρόπον ὥστε νά
 θελγη, στωιμύλος, πολυλόγος.

دلبازلق } T. διπλαζ-λήκη καὶ II. دلبازی δι-
 παζ-i, ὄν. στρωμνία, πολυλογία.

دلبر } Π. **ἡλ-ἡέρ**, ἐπθ. ὁ ἀρπάζων, κατακν-
 λῶν τὴν καρδίαν, θελξικάρδιος § ὄν.
 ὠραία γυνή, ἀντικείμενον ἕρωτος, ἀγάπης.

دلبرانہ } Π. ἀλλήλο-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. θελ-
κτικός-κῶς, ἐπαγωγὸς ἢ κατὰ τρό-
πον ἐπαγωγόν.

دلبستگی } Π. τιλπεδτε-γκι,δν,ερωτοληψια.

دلېسته } Π. τίλ.-πεδτέ, ἐπθ.οὐ ἡ καρδία δε-
δευμένη, ἐρωτόληπιτος, ἐραστής.

دلبند } Π. ἰδλ.πένε κ. τδλ.πένε [تولبد] ὄν.
μουσελίνα, τουλπάνι.

دلپذیر } Π. τιλ-πειρ, ἐπθ. ὁ ἀρέστων τῆ
καρδία, θυμήτης, εὐάρεστος.

دلیسند } Π. τιλ-πεθέν', ἐπθ. ὥτινι ἀρέσκει-
ται ἡ καρδιά, εὐάρεστος, θυμῆρης.

دلشنکی } Π. ἡλπεύετε· γὰρ, ὅν. διψᾷ καρ-
 δίας, διακαῆς ἐφείδε.

دلشنه } Π. ἡλ-τερέ, ἐπθ.οὐ ἡ καρδία δι-
ψῶ, ἐφίεται διακαῶς. || عاشق eṣa-

στῆς ἐφύμενος διακαῶς· βλ. تَشَنُّه .

دلتك } Π. ἡλ-τένκ. ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν καρ-
 διαν στενὴν, ἐστενοχωρημένην, τε-
 θλιμμένος τὴν καρδίαν.

دلتي } Π. ἐλ-τενγκί, ὄν. στενοχωρία,
θλίψις καρδιας.

دلك } T. διδῶσκ, ἀντι ديلجك βλ.

دلجو } Π. τίλ-δζουή ή دلجوی τίλ-δζουή, επθ.
 } ἐκεῖνο ὁπερ ζητεῖ ή καρδιά, επιθυ-
 υπτός.

دخراش } Π. δι-χρησμός, ἐπθ. ὁ σπαράσ-
 διος: — فاد ohiawñ σπαραξικάρδιος.

دخسته } Π. ἐλ-χαστά, ἐπθ. ὁ πάσχων τὴν
καρδίαν, τεθλιμμένος.

دلواد } Π. εἰλ-χαχ. δν. ὅ,τι θέλει ἡ καρ-
 δια, ἐπιθυμία: — ووجه، پەر بەدۆخت
 εἰλχαχ, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας. ||
 [16] — ὑψηλὴ ἐπιθυμία [τοῦ "Ανακτος].

دلخون { Π. ἡλ-χόν, ἐπθ. ὁ αἱμάσδων τὴν
 καρδίαν, λίαν τεθλιμμένος.

دلدادہ } Π. τίλ-ταξέ, ἐπθ. οὐ ἡ καρδία παραδε-
δομένη, ἀψωσιωμένη, ἐρωτόληπτος,
ἐραστής. || اولی — ἐρωμαι [δοτ.]: ترجمه — اولی:
εἶμαι ἐραστής τῆς Τουρκικῆς γλώσσας· § κε-
φαλῶδεςμος χρωματιστός, ἵτοι εἶδος καλεμκε-
ρίου [قلمکاری] ἡ γεμενίου [غنی] δι' οὐ δένουσι
τὴν κεφαλὴν.

دلدار } Π. τίλ-τάρ, ἐπθ. ὁ κρατῶν τὴν καρ-
 διαν αἰχμάλωτον, ἐρωμένη.

دل دل } A. τοῦτο, ὅν. τὸ ὄνομα τῆς ἡμιό-
 νου τοῦ προφήτου Μωάμεθ, δωρη-
 θείσης εἰτα τῷ Ἀλῆ: شاد—سوار βασιλεὺς ἐπι-
 δαίνων τῆς ἡμιόγου ταύτης, ἵτοι ὁ Μωάμεθ.

دلوز } Π. το. τοῦζ, ἐπθ. ὁ διαπερῶν, τι-
τρώσκων τὴν καρδίαν.

دليرمك } T. *τελ-τιρ-μέκ*, ρμ. διαμ. βάλ-
 λω νᾶ τρυπηθῶσι· τρυπῶ τὰ
 ὅτα τῶν κορασίων πρὸς ἀνὰρτησιν ἐνωτίων
 δοτ. αἰτ.].

دلربا } Π. ἁλ-ρδῆα, ἐπθ. ὁ ἀρπάζων ἦτοι
 μαγεύων τὴν καρδίαν, μαγευτικός·
 συνεκδ. ἐρωμένη.

دلریش { Π. ἐλ-θίζ, ἐπθ. ὁ τετρανματιζόμε-
νος τὴν καρδίαν, τεθλιμμένος.

دلساز } Π. ἡλ-δάζ, ἐπθ. ὁ περιποιούμενος
τὴν καρδίαν, περιποιητικός.

دلستان } Π. τιλ-θιάν, ἐπθ. ὁ κυριεύων,
κατακτῶν τὴν καρδίαν.

دلسز } T. τιλοίς, ἀντὶ δὲ βλ.

دل سوخته } Π. τὴν-δοῦν-τέ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν
 τὴν καρδίαν. } καρδίαν καίουσαν, ὁ πάσχων

دلوز } Π. τιλ-δούζ, ἐπθ. ὁ καίων τὴν
καρδίαν, μαγευτικός· § τραγικός.

دلسیر } II. τίς-δὲ, ἐπὶ. ὁ ἔχων τὴν καρ-
 διὰν κεκορεσμένην, ἀπολαύσας ἐν
 ἀφθονίᾳ: تم بی پایان — ὁ κεκορεσμένος εὐεργε-
 σίων ἀπειρών.

دلشاد } Π. τὴν-καρδίαν, ἐπιθ. ὁ χαίρων, ἀγαλλο-
 νος τὴν καρδίαν, φαιδρός, ἱκανο-
 ποιημένος, εὐχαριστημένος. || Ρμ. اَلْحَمْدُ — χαρο-
 ποιῶ [αἰτ.]: اَوْلَى — χαίρω, ἀγαλλομαι, ἱκανο-
 ποιοῦμαι.

دلشادی } Π. τίλ-ιατί, ὄν. χαρά, ἀγαλλίασις
καρδίας, παιδοφότης, εὐχαρίστη-
σις, ἱκανοποίησις ψυχική.

دلشده } Π. τιλ-σσύτέ, ἐπθ, οὐ ἡ καρδιά ἀ-
φηρεθῇ, ἐραστής.

دلشکار } Π. τίλ. = *εικάζω*, ἐπθ. ὁ ἀγρεύων,
 θέλγων τὴν καρδίαν.

داشکاف } Π. τιλ-τικιάφ, επθ. ὁ σχιζων ἦτον
σπαράσσων τὴν καρδίαν.

داشکسته } Π. τίλ-σικεστέεποθ.ὁ ἔχων συν-
 τετριμμένην τὴν καρδίαν, τε-
 θλαμμένος, περίλυπος.

دلفروز } Π. τίλ-φύρουζ, ἐπ. ὁ φωνιζων, φαι-
δρύνων τὴν καρδίαν, τερπνός.

دلفریب } Π. τίλ-φίριπ, ἐπθ. ὁ ἀπατῶν, μα-
γεύων τὴν καρδίαν, θέλγων.

دلفریبانه } Π. ἡλφριπ-ανέ, ἐπθ. μαγευτι-
κός, θελκτικός, ἐπαγωγός.

دلفکار } Π. τίς-φικάρ, ἐπθ. ὁ ἔχων τετρα-
μένην τὴν καρδίαν, ἐραστής.

دلفین } Ελ. τέλειφιν, ὄν, δελεφιν [κῆτος] § Δε-
φιν [ἀστερισμός].

دلق } Π. τὰ δὲ, ὅν. ἐνδυμα παλαιὸν [idia ῥά-
 σον διεργάσθου]. || بوش — τὰ δὲ-πομφύ-
 δοφόρος [διεργάσθης].

ذلك } A. ἁλῆ, ρ. ἀφ. τριῖς διὰ τῆς χειρός,
μάλαξις, χειρομάλαξις [ιατρ.]: ونامس—
ἐπαφή καὶ χειρομάλαξις || Ρμ. τριῖς, χειρομαλίσ-
σω [δοτ. αἰτ.] § زيقى — ὑδροαργύρωσις, ἐντρι-
ψις δι' ὑδροαργύρου || يابس — ξηροτριβία, ξηρὰ
ἐντριψις.

دلکداز } Π. ἡλ-γκυδιάζ, ἐπθ. ὁ τήκων
τὴν καρδίαν.

دلکش } Π. τίλ-κέζ, ἐπθ.ὁ ἐλκύων τὴν καρ-
 δίαν, [θελξικάρδιος, μαγευτικός.

دلکشا } Π. ἡλ-ἡυδᾶ, ἐπθ. ὁ ἀνοίγων, τέρ-
πων τὴν καρδίαν, εὐρύς, ἀνοικτό-
καρδος: — موقع θέσις ἀναπεπταμένη, τερπνὴ

دلکشی } Π. ἐλκεσ-ί, ὄν. θέλγητρον.

دلگیر { Π. ἡλ-γκίρ, ἐπθ. δυσθρεδτημένος.

دالشمك } T. διλ-λεσμεκ, دالتمك, دالو, αντι
 ديلو, ديلانمك, ديلالشمك

۱۱۰۰ { Π. τίλ-υδρτίε, ἐπθ. ὁ νεκρὸς τὴν
 καρδίαν, ἀναίσθητος.

ذلك } T. *ἐλμῆκ*, *ρμ.* *μεδ.* *τροπῶ* [αἰτ.] :
— *τροπῶ τὸν τοῖχον*, διορύσ-

σω·|| — ἱερὺ τρυπῶ τὴν γῆν, ποιῶ ὑπόνομον·||
 قورشون دانسی دلوب چکر ἡ σφαῖρα τρυπᾷ καὶ
 διέρχεται, διατρύπᾷ· || — τρυπῶ τὸ οὖς,
 διεγείρω τὴν προσοχὴν [βλ. ديك]· || —
 ايشى — ἐξετάζω βαθέως τὸ πρᾶγμα, τὴν ὑπόθεσιν.

42 } T. *τελευτῇ* [ἐκ τοῦ προηγ.] ρ. ἀφ. ἀνά-
 τρησις, τρύπημα πέρα πέρα· § ἐπιθ.
 ἀνάτρητος.

دلنشین } Π. τιλ-νισίν, ἐπιθ. ὁ ἐδρεῦων ἐν
τῇ καρδίᾳ, θυμῆρος, εὐάρεστος,
ἠρεῖος: معنای طرز — ἀρχιτεκτονικὸς οὐθυμός.

دلتمك } T. *te2-in-uēk* [ἐκ τοῦ دلك] ὅμ.
οὐδ. καὶ πθ. *τρυνπῶμαι*. — چيان τὸ

ῥῆμα τρυπᾶται, ἀνοίγεται· || — ὁ νοῦς τρυπᾷ ἥτοι δὲν κρατεῖ τι, ἢ μνήμη ἐξασθενεῖ.

دلنواز } II. ἡλ-νδδαζ, ἐπθ. ὁ θωπεύων, θελ-
γων τὴν καρδίαν, φιλόφρων.

Δινοαζαλε } Π. διλνσβαζ-ανέ, επθ. θωπευ-
τικός, φιλοφρονητικός, περιποιη-

τικός:—εἰς τὴν συμπεριφορὰ φιλοφρονητική.

Δινοαζιζ } Τ. ζιλνθαζ-λζζ, ζν. ζαπεια,
πειπιπζζιζιζ, ζιζοζοζνζιζ.

دلو } A. τέλει, ὁν. κἀδοος, κουνῶς [آغ]·§ Ὑδρο-
χόος [ἀδορ].

دلو } T. *ṭelī*, دلورمك *ṭel-i-ruēk*, دلورتمك
ṭeli-ruēk, βλ. دلی، دلورمك، دلورتمك.

دلہ } Π. τέλει, ὄν. λευκή ἰκτίς, κ. κακοῦμι
βλ. قاقم.

دلی } T. *τελι*, ἐπὶ. παράφρων, ἀνόητος, μα-
 νιώδης: صاحجه سی — παραλήρημα, λόγος
 παράφρονος: || آلجاهه سی — πρᾶγμα παραδιδόν, κ-
 τοι κεχωρωματισμένον εἰς τρόπον γελοῖον: || —
 دومان γυνὴ θαύλη, ἐκδεδιτημένη, πόρνη: || —
 αὐλοῦ ἀπερίσκεπτος: || نه اولدم — νόμος
 ὅτι εἶναι κἄτι τι [κ. λ. *τρελλός* τοῦ τί *ἐγι-*
να]: || — زیر — δόλος διδόν παράφρων, ἐμμανής, θεό-
τρελλός: || اورمان — δάσος ὑλομανές, ἄγριον, ἀπε-
 ριποίητον: || ايرماق — ποταμός ὀρηκτικός: ||
 سی اولتی — *παραφρονῶ*, γίνομαι *τρελλός*: || اولتی
 دلقان. بل. دلیل. باشی — *ἀγαπῶ* ἐμμανῶς: ||

دلیجه } T. τέλι-θζέ, ἐπθ. ὀλίγον τρελλός,
τρελλούτσικος· § ἄγριος, παράσιτος

ὥς ἡ ὀργὴν σου κ' [ἐπὶ θυτῶν κατ.]. § αἶρα, κ. ἡ-
ρα, ζιζάνιον, ἡτοι χόρτον ἀγρίον θυόμενον ἐν τὸς
τοῦ σίτου· || وَاغَا — ἀγρίος ἰέραι· || منظر — ἀμα-
νίτης ἀγρίος· § ἐπρ. ἀφρόνως, ἀνοήτως, μωρῶς.

|| — **دلیر** στρατόδραχος γενναῖος § πλθ. دلران.

دلیرانه } Π. *ἡλθ-ανέ*, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων, ἀρ-
 μόζων ἀνδρείω, ἡρωϊ, ἡρωϊκός· §
 ἐπρ. ἀνδρείως, ἡρωϊκῶς,

دلیر تمک } T. *τελιε-τ-με-ε*, ρμ. μεθ. καθιστω
τινα παρόφθονα, hi ἐραστην ἐμ-
μανή [ait.].

دلیرلک { T. $\pi\lambda\eta\sigma\text{-}\lambda\acute{\iota}\kappa$, $\beta\lambda$. دلیری.

دلیرمک } T. $\tau\epsilon\lambda\iota\sigma\mu\epsilon\kappa$ [ἐκ τοῦ $\tau\epsilon\lambda\iota$] ὁμ. οὐδ.
καθίσταμαι παρὰ φθων, παρὰ φθο-
νῶ ἢ ἀγαπῶ ἐμμανῶς.

دلیری } Π. *τίμιος-ἰ, ὄν. ἀνδρεία, γενναίότης,*
ἡρωϊσμός.

دیشمن } Τ. τέλι - σμέν, ἐπθ. ὀλίγον τρελ-
λός, ζωηρός, τρελλοῦτσικος.

دليقانی } T. ἡ δλιγανὸς ἐξελ-κανλῆ, ὄν. νέος,
νεανίας [κ. λ. οὐ τὸ αἷμα ζωηρόν,
τοελλόν] : πλθ. — οἱ νέοι, ἢ νεολαία.

دلیقانلیق } T. ḥ دلیقانلوق ḫelikānlan-lūk,
δν. νεότης, νεανική ὁρμή.

ديك } T. τελειν [ἐκ τοῦ ديك] ὁν. ὁπλή, τρύ-
 πα: ι — يرون ὁπλή ρινός, ρώθων.

ایکنه — ی || ὁπὴ λαίμοῦ, οἰσοφάγος· ὁπὴ βελόνης, τρουμαλὴ ραφίδος· تفنك fi طوب || — ὁπὴ, ἀνοίγμα πυροδόλου, τηλεδόλου· βλ. قالیه — اچق || — ἀνοίγω ὁπὴν· اچلق || — παρoυσιάζεται ἀνάγκη ἐξοδῶν || فاقق — — φεύγω τρύπα τρύπα, τρυπῶ, χάνομαι, κρύπτομαι· §ēpθ. τετροπμένος, τρύπιος· ديشيك || — ἐελίξ· ἐελίξ, διάτροπος, τετροπμένος πανταχόθεν, τρύπα τρύπα· قولاغی — — εἰδήμων, ἀνθρῶπος πεπειραμένος καὶ εὐκόλως ἐννοῶν [βλ. ذلك].

} T. ἡ δὲ λέξις *τελειό-λι*, ἐπὶ. ὁ ἔχων
 } ὁπὴν ἢ ὁπάς, τροπτός, διατροπτός.
 || طاش — λυθὶν πλὴξ τιθεμένη εἰς τὸ στόμιον
 ὑπονόμιον ἢ ὀχετοῦ ὑδάτων καὶ ἔχουσα ὁπὴν.

دلیل } A. **ἡλειλ** [ἐκ τοῦ دل, ډل, ډل] ὄν.
 ὁδηγός: راه — ὁδηγός ὁδοῦ [πλθ. دل
ἡλειλά] § ἀπόδειξις, τεκμήριον, ἐπιχειρήματα :
 قوی — ἀπόδειξις ἰσχυρά. || قطعی — τεκμήριον
 بوی اثر موقفات جلیله به بر — واجب : [δοτ.]
 τέλειον. || [δοτ.] موجب : التبعیل دیگر تشکیل ایتش
 میان نیان اذیوذهبداستون [**βαδίζονται-τε-πείθειν**]
 ἀπόδειξιν τῶν ὑψηλῶν κατορθωμάτων. || دعواسته
 اقامه ایلدی — فصل — ὅποیان ἀπόδειξιν τῆς ἀγωγῆς
 του προδήγαγε; [πλθ. دل] **ἡλειλ** καὶ دل
ἡλειλέ βλ.] § **ἡλειλ** καὶ κοινῶς **ἡλει**
 [دلی] ἐλέγοντο ἄλλοτε οἱ ἱππεῖς τοῦ ἐλαφροῦ
 ἱππικοῦ τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ· ὁ ἀρχηγός
 αὐτῶν ἐκαλεῖτο دل **ἡλει-πάση**.

دليلك } T. τέλει-λίκη, ὄν. παραφροσύνη, ἀ-
νοησία, μωρία, τρέλλα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

} T. *ἡθεσίαιον* - λί, ἐπθ. περι-
 } σταλμένος: قَاب—δοχεῖον οὐ τὸ
 στόμιον εἶναι περιεσταλμένον, ἀπιοειδές.

دوشس } Γλ. δὺξ [duchesse] δν. δού-
κισσα.

دوشش } Π. ἡ-αίς, ἀρθ. δις ἑξ [ἀριθμὸς περ-
σῶν ἐν τῷ ταβλίῳ].

دوشش { T. ἡ δούσις τοῦ ἀφ. δύμπτω-
σις· ἐπο. τυχαίως.

دوشك } T. $\tau\acute{o}\sigma\acute{\eta}\kappa$ [ἐκ τοῦ دوشهك] ὄν.
στρογγύη στρογγύη κλίμα: — | 5

κατακλίνομαι ἐν στρωμνῇ ἀπαλῇ. || راحۃ — ی — κλίνη θανάτου [ἀναπαύσεως]. § φυτῶ-
ριον, ἥτοι μέρος ἐνθα τὸ πρῶτον φυτεύονται
φυτὰ, ἣ δένδρα καὶ ἐξ οὗ μεταφυτεύονται ὅ-
ταν αὐξηθῶσι. || بذر. دوشوك.

دوشکلی } T. τὸ σκεῖ-2. i. ἐπὶ θ. ὁ ἔχων τὴν βάσιν
 εὐρεῖαν [ἀντιθ. نَارِيْن *naṛīn* = λε-
 πτός]: قاق — ἀκάτιον οὗ ἡ βάσις εὐρεῖα.

} T. *ἡδαικῶν* [ἐκ τοῦ دوشك پی-
 πτω] ἐπιθ. ἐκπιωτος κ. ξεπεσμέ-
 νος: ی — دولت ἐκπιωτος δόξης, εὐτυχίας, δυσ-
 τυχήδας, ξεπεσμένος: || — یزی —
 ید، δυστυχήδας, ἐν δυσμενείᾳ διατελών: || کبار
 ی — εὐγενὴς δυστυχήδας, ἀρχοντοξεπεσμένος:
 || ی — چهره ἄσχημος, δυσειδής: § ὑποτετιμημέ-
 νος [ἐπὶ ἐμπορευμάτων κτλ.]: || — در —
 اسهامك فیائی — αἱ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων εἶναι ὑποτετιμημέ-
 ναι: § ἐκδοτος [δοτ.]: — شراہ —
 οἶνον: || ی — بواغ —
 لاہمارگος.

} T. ἰσοῦσον-λὸν, ὅν. εκπτω-
 ρισ ἀπὸ τῆς προτέρας δόξης,
 εὐτυχίας, πλοῦτου κτλ. § ὑποτίμησις ἐμπο-
 ρευμάτων, χρεωγράφων κτλ. § πάθος, ἥτοι τὸ
 εἶναι τινα ἐκδοτον εἰς τι.

T. ἄνθι-μενί, ρμ. οὐδ. πίπτω· συμ-
 πίπτω ἐκ τύχης, συμβαίνω· ἐκ-
 πίπτω· ἀναλογῶ· ἀρμολῶ [δοτ.]: — غرهدن ۾ —
 πίπτω ἐκ τοῦ παραθύρου κατὰ γῆς || — اوک —
 πίπτω ἐμπρός, ὀδηγῶ || — آرقسته ۾ ۾ اردینه —
 πίπτω κατόπιν, παρακολουθῶ κατὰ πόδας, ἐ-
 ρευνῶ || — اوسته —
 προσβάλλω, δεικνύω πολλὰν ἐπιθυμίαν ἢ βιά-
 ζω τινὰ νὰ κάμῃ τι· παραδίδομαι εἰς τι ||
 — آباغه —
 προσπίπτω εἰς τὰ κρᾶσπεδα, εἰς
 τοὺς πόδας τινός, ἐκλιπαρῶ || اوغاغه ۾ ۾ عرطنه —

— καταφεύγω εἰς τὴν ἐστίαν τινός, ἥτοι εἰς
τὴν προστασίαν· || — قومه پیٚتو عیٚس τὴν ἀγ-
μον, ἐξοκέλλω [πλοῖον] · || — اعجکیه παραδί-
δομαι εἰς τὸ ποτόν· || — یوله پیٚتو عیٚس τὴν ὁδόν,
ἥτοι ἀναχωρῶ, κινῶ· || — اغزیته ال پیٚتو عیٚس
τὰ στόματα τῶν ξένων [12], εἰς τὴν καταλαλίαν·
|| — سوزی یره ὁ λόγος τοῦ πίπτει χαμαί, δὲν
εἰσακούεται, δὲν ἔχει ἐπιρροήν· || — کولکه یرخه-
ται εἰς τὴν μνήμην· || — فکریته پیٚتو عیٚس τὴν
ιδέαν, συλλαμβάνω τὴν ιδέαν· || — صاغه sym-
πίπτει δεξιᾷ· || — ایش συμπίπτει, συμβαίνει,
παρουσιάζεται ἐργασία· || — یایه پیٚتو, ἀναλο-
γεῖ εἰς τὸ μερίδιόν μου· || — شاعه ۱) ὑποθέτει εἰς
τὴν θέσιν μου, εἰς τὴν ὑπόληψίν μου [éavnu-
ya] || بو بکا دوشز 2) τοῦτο δὲν μοι ὑποθέτει, ἢ
δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας μου· || بو سزه دوشر 3)
τοῦτο ὑμῖν ὑποθέτει ἢ εἶναι τῆς δικαιοδοσίας ὑ-
μῶν· || گلان شی کوزل دوشمش 4) πρᾶγ-
μα καλῶς ἠρμοδε, ἢ ταίριαξε· || — آشاغی 5)
ἐκπίπτω, χάνω τὴν ἀξίαν· || اولاز 6) τοῦ
ἐκπίπτοντος [δυستυχοῦντος] φίλος δὲν γίνεται,
ἥτοι τὸν δυστυχοῦντα ἐγκαταλείπουσιν οἱ φί-
λοι· || معاشی دوشه دوشه یوز غروشه دوشدی 7)
μισθός του ὅλον ἐκπίπτων ἐξέπεσεν εἰς τὰ ἐκα-
τὸν γρόσια· || — حابدن 8) ἐκπίπτω, ἀφαιρεοῦμαι
ἀπὸ τὸν λογαριασμόν· || — اتدن 9) ἐκπίπτω τῆς
σαρκός, ἥτοι ἰσχυναίω, ἐξασθενῶ· || آقاندن 10)
— ἐκπίπτω τῶν χειρῶν, τῶν ποδῶν, ἀποκά-
μνω· || — کوزدن 11) ἐκπίπτω τῶν ὀφθαλμῶν, ἥτοι
τῆς εὐνοίας· || — طامدن 12) πίπτω ἀπὸ τῆς στέ-
λης, λέγω τι ὁλῶς διόλου ἀκαταλάλητως: طامدن
کوچک 13) πίπτω ὁλῶς διόλου ἀκαταλάλητως:
— خسته 14) πίπτω μικρός, ἐντρέπομαι, ἐκτιθεμαι·
— برله دوشوب قالتمق 15) πίπτω ἀσθενής, ἀσθενῶ·
— پیٚتو 16) πίπτω καὶ ἐγειρομαι ὁμοῦ μετὰ τινός, συνοι-
εῶ, συζῶ στενωδὸς καὶ ἀχωρίστως· || دوشه قالته 17)
یاغمور, قار, طولو 18) πέσε σήκω· || — پیٚتو 19)
— پیٚتو 20) πίπτει βρογχή, χιών, χάλαζα· || —
پیٚتو 21) πίπτει ἡ τιμή [ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων].

دوشمک { T. τὸσευέν, βλ. دوشه مك.

دوشمه } T. *troumē* [ἐκ τοῦ دوشمك πίπτειν]
 ὄν. ἀπαρ. πτώσις κτλ. βλ. دوشمك.

دوشمه } T. $\tau\acute{o}\sigma\tau\epsilon\mu\acute{\epsilon}$, دوشمه لی $\tau\acute{o}\sigma\tau\epsilon\mu\epsilon\lambda\acute{\iota}$, βλ.
دوشمه } دوشمه مه لی، دوشمه مه

دوشنبه } Π. τὸ-δευτῆρας, ὄν. Δευτέρα [ἡμέ-
ρα].

دوشندیرمک } T. βλ. δουσνδیرمک } *δουσνδیرمک*

دوشمک } T. *δουσνδیرمک* [ἐκ τοῦ δουσνδیرمک] ρμ. πθ. στρώνομαι, ἐ-

πιπλοῦμαι § μδ. [δοτ.]: — يول στρώνομαι εἰς τὴν ὁδόν, κινῶ, προχωρῶ § πίπτω εἰς τὴν κλίνην [ἐπὶ ἀσθενούς]: کنج یاشنده یتاغه دوشندی ἐν νεαρόῃ ἡλικίᾳ ἐπεσε κλινήρης § ἀναπτύσσομαι, εἰσέρχομαι εἰς λεπτομερείας.

دوشمک } T. *δουσνδیرمک*, βλ. دوشونک.

دوشوت } T. *δουσνδیرمک* [ἐκ τοῦ δουσνδیرمک] ἐπθ. πη-
ρός, χωλός, ἡκρωτηριασμένος §
ἐκτρωμα βλ. دوشوک.

دوشورتمک } T. *δουσνδیرمک*, ρμ. διαμ. κά-
μνω ἢ βάλω τινὰ νὰ ρίψῃ
[δοτ. αἰτ.]: — قاریه چوقی کاμνω τὴν γυναι-
κα νὰ ἐκτρώσῃ, ν' ἀποβάλλῃ τὸ ἔμβρυον.

دوشورمک } T. *δουσνδیرمک*, ρμ. μτθ. ἀφί-
νω νὰ πέσῃ, ρίπτω· ἀνατρέ-
πω, καταβάλλω, ἐκπίπτω· ἐκτιτρώσκω, ἀπο-
βάλλω· εὐρίσκω εὐκαιρίαν, ἐπιτυγχάνω [αἰτ. دن]:
— ρίπτω [ἐξ ἀπροσεξίας] τὸ ρινόμακ-
τρον· — [ἐξ ἀπροσεξίας] ἀφίνω τι
νὰ πέσῃ ἐκ τῆς χειρός || الدن بر شی —
شو قدر غروش حسابدن || [δοτ. αἰτ.]: —
یکدی یکدیگرینه || [δοτ. αἰτ.]: —
βάλω δύο νὰ συγκρουσθῶσι, διεγείρω κατ'
ἀλλήλων· — [ἐκτιτρώσκω, κάμνω ἀ-
ποδολὴν [ἐπὶ ἐγκού]] || — [ἐκθέτω τι-
νὰ, ρίπτω μικρόν] || — [φέρω τι εἰς τὴν
σειρὰν του, εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν [διὰ
νὰ τὸ εἶπω, ἢ νὰ τὸ πράξω]] || — [ἐπιτυγχάνω τι
εὐθηνὸν καὶ τὸ ἀγοράζω,]

دوشورمه } T. *δουσνδیرمک* [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀ-
παρ. ρίψις, ἐκπίπτω, ἐκτρώω.

دوشوک } T. *δουσνδیرمک* [ἐκ τοῦ δουσνδیرمک] πῖπτειν
ἐπθ. ὁ πεσών, πεπτωκός: جکسی

— οὗ ἢ διαγών ἐπεσε, φλύαρος || قنادی —
ἡ πεσοῦσα πτέρυξ τοῦ πτηνοῦ § ὕψος ἀσυ-
νάργητον § ἐκτρωμα βλ. دوشوت.

دوشوکلک } T. *δουσνδیرمک*, ὄν. ἀσυναρτη-
σία ὕψους κτλ. βλ. دوشوک.

دوشونجه } T. *δουσνδیرمک* [ἐκ τοῦ δουσνδیرمک] ὄν.
σκέψις, φροντίς, μέριμνα: شديک

τώρα δὲν πρέπει νὰ ἐχῆτε ἄλλην σκέψιν ἐκτὸς τῆς σπουδῆς.

دوشوندیرمک } T. *δουσνδیرمک*, ρμ. μτθ. κάμνω τινὰ νὰ σκέ-

πτῇται, ἐμβάλλω εἰς σκέψεις, διεγείρω σκέψεις,
προξενῶ ἀνυσυχίας [αἰτ.]: بوی دوشوندیریور
τοῦτο μ' ἐμβάλλει εἰς σκέψεις, ἀνυσυχίας.

دوشونمک } T. *δουσνδیرمک*, ρμ. οὐδ. σκέπτο-
μαι, συλλογίζομαι, ἀναλογίζο-

μαι [αἰτ.]: دوشونوب طاشینه || سنی دوشونیورم ||
δὲ συλλογίζομαι.

دوشونمه } T. *δουσνδیرمک* [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπαρ. σκέψις, βλ. ἐπόμε.

دوشونیش } T. *δουσνδیرمک* [ἐκ τοῦ δουσνδیرمک] ρ.
ἀφ. ταῦτο δوشونمه βλ.

دوشه مک } T. *δουσνδیرمک*, ρμ. μτθ. στρώνω
[αἰτ.]: — او طه ἢ στρώνω οἰ-

κίαν ἢ δωμάτιον, ἵτοι ἐπιπλῶ || بر دائره
کای دوشه یوب طایادی ἔστρωσε καὶ ἐπιπλῶσεν ἐν τμή-
μα· || — حصیر ἢ στρώνω τάπητα ἢ ψίαθον
κτλ. || — [στρώνω λιθόστρωτον] —
مرمر — στρώνω μάρμαρα εἰς τὴν αὐλὴν κτλ. § κάμνω
τὸ πάτωμα, σανιδῶ κτλ.

دوشه مه } T. *δουσνδیرمک* [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπαρ. στρώσις, ἐπιπλῶσις μιντέ-
ριον [مندر] μαξιλάρες κτλ. § πάτωμα, δάπεδον:
سانίδες πατώματος.

دوشه مه لی } T. *δουσνδیرمک*, ἐπθ. ἐστρωμένος,
ἐπιπλωμένος: — طایامه لی خانه
κτλ. ἐστρωμένη καὶ ἐπιπλωμένη βλ. ἐπόμε.

دوشه لی } T. *δουσνδیرمک*, ἐπθ. ἐστρωμένος: جاق
ماله || — ὁδὸς χαλικοστρωτος || —
ἐστρωμένος διὰ πλακῶν τῆς Μελέτης [αὐτὴ
κτλ.] βλ. دوشه مه لی.

دوشیزه } Π. *δουσνδیرمک*, ὄν. κόρη.

دوشین } Π. *δουσνδیرمک* καὶ دوشینه, ἐπθ.
ὁ χθὲς τὴν νύκτα: صحبت دوشینه ἢ
χθὲς τὴν νύκτα συναναστροφῇ.

دوغ } Π. *δουσνδیرمک*, ὄν. ὀξύγαλα· τ. آبران βλ.

دوغرامق } *δουσνδیرمک*, دوغرامه جی, *δουσνδیرمک*,
دوغرامه جی, طوغرامق, βλ. *δουσνδیرمک*.

دوغمق } *δουσνδیرمک*, βλ. طوغمق.

- δουε** } A. *δεγά*, ὄν. θ. ἐπιδημία § *جلدي* —
αὐτομάστικτοι.
- δουε** } Aγ. *δοκ* [dock] ὄν. εὐρεία ἀποθήκη
ἐνθα ἀποτίθενται προσωρινῶς τὰ πρὸς
διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα.
- δουε** } Γλ. *δοκτορ* [docteur] ὄν. διδάκτωρ
ἰδία τῆς ἱατρικῆς, ἱατρός.
- δουε** } It. *δοίκα* [duca] ὄν. δοῦξ: *دکری* —
ἡ Τυρρηνικὴ θάλασσα.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ὄν. δοικάτον· τὸ
ἀξίωμα τοῦ δοικός.
- δουε** } Π. *δοίκα*, ὄν. ἀτρακτος· τ. *ايك* βλ.
- δουε** } Π. *δοίκα-λίκ*, ὄν. ἀνὰ δύο § γο-
νυκλίσια διπλῇ κατὰ τὴν προσει-
χὴν τῶν Μουσουλμάνων.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, βλ. *توكتك*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ* [ἐκ τοῦ *δοίκα* τύπτειν]
ὄν. κόπανος τῶν πλυνόντων ἀσπρό-
ρουχα.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ* ἢ *δοίκα-λίκ* [ἐκ τοῦ *δοίκα*
τύπτειν] ὄν. ῥάχης πελέκεως, μα-
χαίρας, σκεπάρνου κτλ. ἥτοι τὸ ἀντίθετον τοῦ
κοπτεροῦ μέρους τὸ χρησιμεῖον μόνον ὅπως
κτυπᾷ τις: *سي* — *بياق* ῥάχης μαχαίρας § *σφυρίον*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, βλ. *طوكيرمق*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ὄν. διδάμ. κάμ-
νω ἢ βάλλω νὰ χύσωσι τι ἢ ἀ-
ναλύσωσι μέταλλον καὶ χύσωσιν εἰς τὸν χυτῆ-
ρα, καλοῦσι [δοτ. αἰτ.] βλ. *دوكك*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ἢ *δοίκα-λίκ*
μείκ, ὄν. διδάμ. βάλλω νὰ κτυ-
πήσωσι, κοπανίσωσι, συντρίψωσι, βομβαρδίσωσι·
§ κάμνω νὰ κλυδωνίζηται τὸ πλοῖον [αἰτ.].
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ἢ *δοίκα-λίκ* [ἐκ τοῦ *δοίκα*
μείκ] ἀφ. διαπληκτικὸς, πάλη,
κούρι· κοπάνισμα, τριψί· βομβαρδισμός: *سي* —
طائيشق πάλη τυφλή, εἰς τὰ σκοτεινά: βλ. *طائيشق*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ἢ *δοίκα-λίκ*
μείκ, ὄν. μτθ. κάμνω
ἢ βάλλω δύο ἀνθρώπους ἢ ζῶα νὰ διαπληκτί-
ζονται, παλαίωσιν [αἰτ.]: — *خروس* βάλλω ἀλέ-
κτορας νὰ παλαίωσιν.

- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ἢ *δοίκα-λίκ*
ὄν. ἀλλ. παλαιῶ, διαπληκτί-
ζομαι μετὰ τινος: — *چوچقلر* οἱ παῖδες διαπληκτί-
ζονται πρὸς ἀλλήλους.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ὄν. πθ. καὶ οὐδ.
χύνομαι, χέομαι, πίπτω· ἀνα-
λύομαι, χύνομαι εἰς τὸν χυτῆρα κ. καλοῦσι
[δοτ.]: *طونه نهری قره دکره دوکيلور*:
Δούναδης χύνεται εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν· ||
— *صاچلر* ἡ κόμην χύνεται, πίπτουσιν αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς· || — *دیشلر* πίπτουσιν οἱ ὀδόντες·
μτθ. ἀποβάλλω τὴν δύναμιν· || — *پراقلر* ψυχο-
ροῶ· || — *اتلر* τὰ κρέατα χύνονται, χωρίζονται
ἀπὸ τῶν ὀστέων· || — *باشدن صغوق صو* —
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑδωρ ψυχρόν· || — *يوله* χύνο-
μαι, ἐξέρχομαι εἰς τὰς ὁδοὺς [τὸ πλῆθος]· ||
— *دکره* χύνομαι ἢ πίπτω εἰς τὴν θάλασσαν
[ἐν ἀνατροπῇ ἀκατίου]· || — *قرهيه عسكر* ἀπο-
βιβάζεται στρατὸς εἰς τὴν ξηράν· || *آغردن*
— οἱ λόγοι χύνονται ἐκ τοῦ στόματος, μηχαν-
ικῶς ἐκφέρονται· || — *مسئله شخصيات* —
ايشك رسمه || εἰς προσωπικότητας· ||
— *دوكله سي* τὸ νὰ τεθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὴν ἐπισημό-
τητα, ἥτοι τὸ νὰ γένωνται ἐπίσημα διαδήματα
παρὰ τῇ ἀρχῇ· || βλ. *قيراق*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ἢ *δοίκα-λίκ*
ὄν. πθ. τύπτομαι, κοπανίζομαι,
συντριβομαι· βομβαρδίζομαι § *στίζομαι*, ἥτοι
διὰ βελόνης ἢ διδύμου ἐγχαρασσονται λέξεις ἢ
σημεῖα ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἢ ἀλλαχοῦ τοῦ σώ-
ματος: *قوداك كوكی و قوللرند ايكه ايله دوكلش*
— αἱ λέξεις αἱ κεχαραγμέναι διὰ βε-
λόνης ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῶν βραχιόνων τοῦ
πλοιάρχου· βλ. *دوكون* *δοίκα*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ* [λ. ἀρχ.] ἐπθ. πᾶς-σα,
πάντες.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ* [ἐκ τοῦ *δοίκα* χύ-
νεται βλ.] ρ. ἀφ. χύσις.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ἢ *δοίκα-λίκ* [ἐκ τοῦ
δοίκα τύπτεσθαι βλ.] ρ. ἀφ. τύψις.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ἢ *δοίκα-λίκ* βλ. *دوكم*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, βλ. *دوكمخانه*.
- δουε** } T. *δοίκα-λίκ*, ὄν. μτθ. χύνω, ἀνα-
λύω μέταλλον κτλ. [αἰτ.]: *كوز ياشی*

— χύνω δάκρυα: || — χύνω ἑλαιον: || تر —
 νω ἰδρωτα: || — χύνω αἷμα: || — قراققق ه قججك —
 χύνω ἰλαρὸν ἢ εὐφλόγιαν: || — عجججج كأممن كأممن-
 كاس, كالضكككك: || [δοτ. αἷτ]: — طاققرق ع —
 ἢ ῥίπτω τροφήν εἰς τὰς θορνίθας: || — ائق قاقه —
 χύνω τὴν ὑπόθεσιν εἰς τύπον, διοργανίζω τὸ
 προᾶγμα: || — ائق قعقق τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν
 ἐπιστημότητα, ἥτοι κάμνω ἐπίσημα διαθήματα
 παρὰ τῇ ἀρχῇ: || — رومان وادقسنه —
 προᾶγμα εἰς τύπον μυθιστορήματος, διδω τύπον,
 ὄψιν μυθιστορήματος: || — ابرو — ابرو —
 — يوز صوقى — ἐξευτελίζομαι [χύνω τὸ ὕδωρ τοῦ
 προσώπου]: || — اأع صججاق صو —
 ᾧδ[ος] [χύνω εἰς τοὺς πόδας θερμὸν ὕδωρ]: || — قوقه —
 — αποθقდაقق سقراققن عقس ققن ققن ققن —
 — رورقار داملك كقرومقذر قق سواقع دوقش —
 ἐρρηγεν [εἰχυσε] εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς κεράμους τῶν
 στεγῶν: || — صاقق صاقق —
 [ἀναμνήσεις κτλ.]: || — ققن ققن عقس —
 σην, λέγω ἢ ἐκθέτω ἰδιαιτέρα.

دومك } T. ἄόμυέκ, ἢ ἄόμυέκ, ρμ μτδ. τῦ-
πτω, δέρω, κτυπῶ, κοπανίζω, συν-
τρίβω, βομβαρδίζω [αιτ.] : — کوپی δέρω τὸν
κύνα. || — قویو κτυπῶ, κρούω τὴν θύραν. || قیو
— κοπανίζω καθέ. || — قلعی βομβαρδίζω τὸ
φρούριον. || — خرمن — αλώνίζω. || — شانه
— ἵτοι κάμνω στίγμα ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἢ ἀλλα-
χοῦ τοῦ σώματος διὰ βελόνης ἢ σιδήρου πεπυ-
ρακτωμένου.

دوكم } T. ḥ تو كم ἡτογῆς, ρμ. μτδ. απο-
 δέν, κομδόνω, κομδοδένω [σπν].
 βλ. دوكم ἡτογῆ και دوكوم ἡτογῆ.

دوکه } T. *ἡδομή* [ἐκ τοῦ دوک *χύνω*] ὄν,
 ἀπαρ. χύσις, τῆξις, ἀνδάνσις μετὰ δ-
 λου. § ἐπὶ. χυτός: دمرین یا بلش — κατασκευα-
 σμένος ἐκ χυτοῦ αἰδήρου. βλ. ἐπὶ μ.

δοκῇ } T. τὸ δοῦν ἢ τὸ δοῦν [ἐκ τοῦ δοῦν τῷ
 πτω] ὄν. ἀπαρ. τύπης, κοπάνισμα,
 βομβόδοδισμα· § ἐπθ. ἐσφυρηλατημένος.

دوکە } T. τρυφή [ἐκ τοῦ دوکە ἀποδιδω] ὄν.
 κομδίον: البسه — البسه — البسه — البسه —
 τος: σημείον οἰδημάτων, φρύματος: βλ. تکه.

دو کہ جی } T. τὸ κε-ὄξι, ὄν. μεταλλοχύτης
 سی — χύτης στοιχείων
 αλφαριθμητικῶν. βλ. دو کو مجی και حروفاتی.

دو کھ جیلک } T. tókmeōzi-lík, ὅν. τὸ ἔρ-
γον τοῦ μεταλλοχύτου.

دو کمه خانه } T. τὸ κμε-χανέ, ὄν. χυτήριον·
συνηθέστ. دو کو مخانه βλ.

دوکمه خانه } T. ἄδμε-χανέ, ὄν. μέρος ἐνθα
 κοπανίζουσι τι: κα- ٢هوه — سی
 πατοῖδ' ὄν.

دوكمه ملك } T. τὸ ὄνομα = λευκὸν [ἐκ τοῦ دوکه
κομδίων] ρμ. μτδ. κομδόνω[αίτ.].

دو کھلی } T. τρυμε-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων κομβία,
ὁ κομβούμενος.

δοκν } T. ἑὸν ἢ ἑὸθεν [ἐκ τοῦ دوك ترو-
 پتا] ὄν. τυκάνη, ἥτοι ῥαδδορς δι-
 ῖς ἐν τῷ ἀλωνίῳ κτυπῶσι τὰ σιτηρὰ πρὸς ἀ-
 τοφλοίσιν.

} T. ἢ **δοκτι** **τόκιυντθ** [ἐκ τοῦ
 } **δοκκ** **χύνειν**] ὄν. ψυχία, κόκκοι
 καὶ παρόμοια κεχυμένα ἢ ἔρρηγμένα, σκύβαλον:
 — **δοκκ** **τόκιυντθ**, λείψανα συμπο-
 λίου γάμου· § λίθοι ἔρρηγμένοι παρὰ τὴν ἀκ-
 τὴν καὶ σχηματίζοντες μικρὸν λιμένα, ἐξασφα-
 λίζοντα τοῖς πλοίοις ἀκίνδυνον τὴν προσόδου
 ἀπὸ τῶν κυμάτων τῆς τρικυμίας.

دو کندی } T. τὸ ἐκ τῶν ἀνδ-λῶν, ἐπὶ θ. ὁ ἔχων
 παρὰ τὴν παραλίαν λίθους σχη-
 ματίζοντας εἶδος τι λημένος [βλ. دو کندی] : —
 ساح παραλία ἔχουσα τοιοῦτους λίθους.

دو کفر } $\epsilon\upsilon\kappa\epsilon\nu\mu\epsilon\zeta$, βλ. تو کفر.

دوکنک } $\dot{\text{t}}\ddot{\text{o}}\text{k}\ddot{\text{e}}\text{n}\ddot{\text{y}}\ddot{\text{t}}\ddot{\text{e}}\text{k}$ βλ. نوکنک.

دوکنک } T. $\tau\acute{o}\nu\sigma\theta\nu\mu\acute{\epsilon}\kappa$ [ék toú دوکک خۇ-
 νω] ρμ. μθ. περιχέομαι: — صو
 περιχέομαι ὑδωρ, λούομαι.

دوکنک } T. τὸν-ὄν-μὲκ ἢ τὸν-ὄν-μὲκ, ρμ.
 μσ. τύπτω ἑμαυτὸν ἐκ λύπης, με-
 μελείας. آخر شدي دوکنسی باره τὼρα τὸ νῦ
 νύπη ἑαυτὸν δὲν ὤφελεῖ.

1. τὸν οὖν ἢ τὴν οὖν [κατὰ τὸ **دو کو**
 ἐκ τοῦ **دو کو** ἀποδένω] ὅν. ὁ πα-
 τὴρ τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης ἐν σχέσει
 εἰς ἀλλήλους, ἥτοι διὰ κηδεστίας συνδε-
 νοί, συγκαθεστῆς, συμπάνθερος· ὁ παρὰ νύμφος.

دوکوش } T. tōbōc, βλ. دوکش .

دوکول } T. ἡ دوکیک tòkudék [ἐκ τοῦ دوک
 } tòkudék, χύνω] ἐπθ. κεχυμένος, πα-

دومنجی } T. τῆμεν-ὁζί, ὄν. πηδαλιούχος §
 ἄφ. دومنحك πηδαλιουχία.

200 } II. ἑθ-μου, ἡ ἑθ-μου, ὅν, ἀν-
 201 } θρωπος οὐτινος ἡ κόρη καὶ ἡ γενεὰς
 202 } ἤρχιδε νὰ λευκαίνηται[κ.λ. δύο εἰδῶν τριῆς].

دومينو } Ἰτ. **domino** [domino] ὁν. ἐνδυσμα-
 διά προσωπαδιοφόρου· § εἶδος παι-
 γνίου.

دون { T. ἄν [λ. ἀρχ.] ὄν. νύξ. βλ. آیدین
καὶ ἐπόμε.

دون } T. εὖν, ἐπερ. ἄρξ: صباح — ἄρξ τὸ πρωί.
 } || اختام — ἄρξ τὸ ἐσπερας. || كجه — ἄρξ
 τὴν νύκτα. || دکل اولی کون — προἄρξ: || دکل —
 کون ἀντιπροἄρξ.

دون } A. *τοῦν*, ἐπθ. εὐτελής: *هـ*—εὐτελής
 τμήη || *نأله*—ἐπὶ εὐτελεῖ ἀντιτμήω ||
 در—اندن } τοῦτο εἶναι εὐτελέστερον, ὑποδεέ-
 στερον ἐκείνου· § χαμερπής, εὐτελής: *دشن*
 ἐχθρὸς χαμερπής· || *طالع* εὐτελής τύχη· §
 ἐπρ, ὑπό, ὑποκάτω: —*ما* ὑποδεέστερος [ἀντίθ.
ما فوق]· || *نزد* *ما* *بوك* *نكونون* *مأ-توني* *نزد*
 ὑποδεέστερος τούτου· || βλ. καὶ ἐπομ.

دون { A. τοῦνε, προθ. ὑπό, ὑποκάτω : من
 — μὲν τοῦνε, πέραν || دون π. τοῦνε
 δνευ: سلاطين عظام حضراتك اراضي اميريه دن بدون
 التملك جهات خيره دن برينه تعيين بيوردقلى اوقاف
 τὰ βακούφια, ἅτινα οἱ μεγάλοι Σουλτάνοι ἐ-
 προώρουν ἐκ τῶν δημοσίων γαιῶν ὑπὲρ ἀ-
 γασθεργοῦ σκοποῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένης
 τῆς κυριότητος τῆς γῆς [π. τοῦνε-τ-τεμελλὺς].

دوناتاق } T. *donatīak*, βλ. طوناتاق .

121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632

دونديرمك } T. τόν-τὸν-μὲν, ρμ. μτθ. στρέ-
φω, κάμνω νὰ στρέφῃται κυ-
κλωτερώς· κάμνω νὰ μεταβάλλῃ διεύθυνσιν, νὰ
ἐπιστρέψῃ, μεταβάλλω, στρέφω τὸ ἐντὸς ἐνδύ-
ματος κτλ. εἰς τὰ ἔξω [αἰτ.]: — فرداق στρέφω
στρόβιλον, ραδιοσυγῶ, ταράττω.

دانش } T. τόνος [ἐκ τοῦ τόνου] ἄψ, ἐπι-
στροφή: ο— ἐν τῇ ἐπιστροφῇ· βλ
καὶ دانش.

دوشدیرمک } T. τὸν-ὑστέρ-μῆκ, ρμ. μτδ.
ἀναζντῶ, ἀνερευνῶ.

دو شمشک } T. τὸν-θῶ-μῆν, ρη. ἀλλ. στρέψο-
μαι μετ' ἄλλου, συστρέψομαι.

دوشین } T. τὸν ὄν-ον, ἐπρ. ἐν τῇ ἐπιστροφῇ
βλ. دوش .

دونك } T. τόνεκ [ἐκ τοῦ دونك] ἐπθ. ὁ στρε-
φόμενος ἦτοι εὐμετάδελτος ἀσταθής.

دونك } T. $\tau\acute{o}\nu\epsilon\kappa$, βλ. تونك.

دونكل { T. τὸν γὰρ [λ. ἀρχ.] ὄν. μέσπ-
λον· βλ. موشول.

دونكلك } T. τόνεικ-λίξ, ὄν. τὸ εὐμετά-
βλητον, ἀστασία, ἀστάθεια.

دونکی } Ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ,
 νόκος — τὴν ἐκκλησίαν ἡμέραν ὅλην
 φάτος.

δονμ } T. δόνδυ [ἐκ τοῦ دونك] ὄν. στρέμμα, ἥτοι μέτρον ἐπιφανείας τεσσαράκοντα βημάτων πανταχόθεν, ἥτοι τὸ ὅλον 1600 πήχεων: اراضى — يش — γαίαι πέντε στρεμμάτων.
|| — اعشارى || δεκαδικόν. || βλ. دونم.

دوتمک } T. τὸν-μέε, ρμ. οὐδ. στρέβομαι κυ-
κλικῶς· ἐπιστρέφω, ἐπανέρχομαι,
μεταβάλλομαι· ἐξομνύω· ἀνακαλῶ, ἀθετῶ λό-
γον, ὑπόσχεσιν, ἐγκαταλείπω πατρίδα· ἀποβαι-
νω· — فداق كې باش|| στρέβομαι ὡς στρόβιλος· —
— στρέφεται ἢ κεφαλῇ, ζαλιζεται· || كوز —
στρέφονται οἱ ὀφθαλμοί, ταράττομαι, ὀργίζομαι·
|| — ديل ἢ γλῶσσα στρέφεται, προφέρω, ὁμιλῶ·
|| ديل دونامك ἢ γλῶσσα δὲν στρέφεται, δὲν
δύναται νῦν προφέρειν· || — كيو ἐπιστρέφω ὀπί-
σω, ἐπανέρχομαι· — يرد دوندی ἐπιστρε-
ψεν ἐκ τοῦ μέρους εἰς ὃ μετέβη· || اولك وار —
θάνατος ὑπάρχει, ἐπιστρέφῃ δὲν ὑπάρχει, ἀπο-
θνήσκω δὲν ἐπιστρέφω· || [دن] — سوزدن ἀθετῶ
τὸν λόγον· || بازارادن ἢ — ادهتد تهن
συμφωνίαν· || ديندن دوندی· || صوی —
ἐκφυλίζομαι· || [دوت:] دلی به دوندی· || سوخندن
ἐκ τῆς χαρᾶς ἀπέβη, κατήντησε παράφρων· ||
اختيار پر قادينه دوندی — ادهتد تهن
ἐκφύεω· || عيسا گوناگون گوناگون
ἐκ τῆς ἀποφροσύνης ἀπέβη, κατήντησε ἀποφρο-
νός· || — عيسا گوناگون گوناگون
ἐκ τῆς ἀποφροσύνης ἀπέβη, κατήντησε ἀποφρο-
νός· || — عيسا گوناگون گوناگون

دوامة } T. τόνυμ, ρ. ἀψ. στροφῆ, ἐπιστροφῆ,
ἀνάκλησις, ἀθέτησις: § ἐπθ. ἐξομότης.

دونما } T. τὸνανυμᾶ [ἀντὶ τῷ ἁγίου τοῦ ἡμετέρου] — ὄν. φωταψία: کجھ سی — νῦξ φωτα-

να τινά να κάμη βήκ, ἥτοι δὲν ἐπιτρέπω εἰς τι-
να ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα, να παραπονεθῇ.

دیدنی { T. *teñiñ*, βλ. دیدنی.

دیدک { T. *teñik* [ἐκ τοῦ *teñi* = λέγειν] ὄν.
λόγος, ὑπόσχεσις: آدم — *teñi* —

γὶ *teñik* *átēu*, ἄνθρωπος τηρῶν τὸν λόγον του,
σταθερός, ἐπίμονος [ὁ λόγος του λόγος].

دیر { A. *teñi*, ὄν. μονὴ χριστιανικὴ ἢ ναὸς
ειδωλολατρῶν § πλθ. *teñi* *teñi*.

دیر { H. *teñi*, ἐπρ. ἐξώρας, βραδέως.

دیر { T. *teñi* καὶ *teñi* *teñi*, μόνον πρὸς
παραστάσιν τῆς ὀχληρᾶς καὶ ἀφορήτου
φλυαρίας, μουρμούρα, παρατηρήσεις βλ. *teñi*.

دیرانی { A. *teñi* *an* [ἐκ τοῦ *teñi* *an* ὄν.
κάτοχος μονῆς, μοναχός.

دیرسک { T. *teñi* *sek* [ἐκ τοῦ *teñi* *sek* ὄν. ἀγ-
κῶν: *teñi* *sek* — *teñi* *sek* — *teñi* *sek* —
τοῦ ἀγκῶνος: *teñi* *sek* — *teñi* *sek* — *teñi* *sek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. δοκός, στύλος: *teñi* *ek* —
δοκός οἰκοδομῆς: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

λῆ συμπίπτει: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —
μονία, συμπίπτει: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —
ὁ Θεὸς νὰ χαρίζῃ αὐτοῖς καλὴν συμπίπτει καὶ
ἀρμονίαν [εὐχὴ ἐπὶ νεονύμφων].

دیرک { T. *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —
στος, ἀδίκτος: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

νεια ἥτοι σύζυγοι διάγοντες βίον ἀδίκτον.

دیرک { T. *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —
λεῖψις συμπίπτει, κακὴ

συμπίπτει, τὸ ἀδίκτον: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐδαμῶς ἠδύνάτο νὰ συμπίπτει μετὰ τῆς συ-
ζύγου αὐτοῦ ἢ δ' αἰτία τοῦ ἀδίκτου τούτου...

دیرک { T. *teñi* *ek* [ἐκ τοῦ *teñi* *ek*] ὄν.
οὐδ. ἀνίσταμαι, ἐπανερχομαι εἰς

τὴν ζωὴν, κ. ζωντανεύω, ἀναζωογονοῦμαι, ἀ-
ποκτῶ δύναμιν, θάρρος.

دیرک { T. *teñi* *ek* [ἐκ τοῦ *teñi* *ek*] ὄν.
οὐδ. συναθροίζομαι.

دیرκ { T. *teñi* *ek* [ἐκ τοῦ *teñi* *ek*] ὄν.
ἐπρ. εὐσταθῆς, συμμάζωμενος, περιω-

ρισμένος: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —
διαμέρισμα οἰκίας πε-

ριωρισμένον, εὐθετον.

دیرκ { T. *teñi* *ek*, ὄν. μτθ. συναθροί-
ακτὴς *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

τὸ νὰ θεωρηθῇ τὰ σπαρέντα καὶ νὰ
συλλεγῶν || βλ. *teñi* *ek*.

دیرκ { T. *teñi* *ek*, ταὐτὸ *teñi* *ek* βλ.

دیرκ { T. *teñi* *ek* [ἐκ τοῦ *teñi* *ek*] ὄν. ἀπαρ.
συνάθροισις, σωρός: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

σωρός θάμνων, χαμοκλάδων ἢ ἄλλων
εὐτελῶν πραγμάτων συνθερισμένων καὶ τε-

θειμένων ὅπως τύχη § εὐτελής, τυχεῖος, ἀθλῖος:
στρατὸς ἀτακτος, συνελεγεμένος ἐκ τῶν

τυχόντων || βλ. *teñi* *ek*.

دیرک { T. *teñi* *ek*, ὄν. μεγάλην τρίαυα ἢ τρί-
κρανον ἐξύλινον χρῶσιμεῖον εἰς τὸ

ἀλῶνιον.

دیرκ { T. *teñi* *ek* [ἐκ τοῦ *teñi* *ek*] ὄν. σω-
ρός πραγμάτων εὐτελῶν στρατὸς

ἀτακτος συνελεγεμένος ὅπως τύχη.

دیرک { T. *teñi* *ek* [ἐκ τοῦ *teñi* *ek*] ὄν. συν-
άθροισις, ὁμήγυρις γάμου, διασκε-
δάσεως: *teñi* *ek* — *teñi* *ek* — *teñi* *ek* —

ديك } Π. **τίγκ**, δν. χύτρα πηλίνη: جوشان —
χύτρα κοχλάζουσα.

ديكجه } T. **τίκ-δζέ**, ἐπθ. ὀλίγον ἢ ἀρκετὰ
ὀρθός ἢ τραχύς, ἀπότομος: § ἐπρ.
ὀλίγον ἢ ἀρκετὰ τραχέως, ἀποτόμως: سويلك —
ὀμιλῶ ὀλίγον ἀποτόμως, τραχέως.

ديكديرمك } T. **τίκ-τιο-μἐκ**, ρμ. διὰ μ. βάλ-
λω νὰ φυτεύσωσι, στήσωσιν,
ὑψώσωσι, ράψωσι [δοτ. αἰτ.]: — بفجوانه آغاچ —
φυτεύω δένδρα διὰ τοῦ κηπουροῦ: || — ترزی به اثواب —
ράπτω ἐνδύματα εἰς τὸν ράπτην.

ديكديرمك } T. **τιν-τιο-μἐκ**, ρμ. μτθ. κά-
μνω νὰ παύσῃ, νὰ σταθῇ,
κατευνάζω [αἰτ.]: — كوز ياشلى —
τά δάκρυα: || — سدύνω τὸν κηρόν.

ديكر } Π. **τίγκερ**, ἐπθ. ἄλλος, ἕτερος, διά-
φορος: — طرز — διάφορος τρόπος: || —
مكتوب — ἑτέρα ἐπιστολή: || — شخص —
ἕτερον πρόσωπον: || — كوز —
τίγκερ γκζόν, μεταβεβλημένος
ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἡλλοιωμένος: || روز —
μεθαύριον.

ديكسمنك } T. **τίκσινμἐκ**, ἢ **τικσινμἐκ**, ρμ.
οὐδ. αἰσθάνομαι ἀποστροφῆν,
ἀηδῖαν: βλ. تينمك.

ديكش } T. **τίκίς**, βλ. ديكش.

ديك } T. **τίκί** [ἐκ τοῦ **ديكمك** φυτεύειν]
δν. νέον ἥτοι νεοφύτευτον κλῆμα.

ديكتديرمك } T. **τιν-λε-τιο-μἐκ**, ρμ. διὰ μ.
βάλλω ν' ἀκούσωσι [δοτ. αἰτ.]:
— شاهد — βάλλω τὸ δικαστήριον ν' ἀκού-
σῃ, ἥτοι ἐξετάσῃ μάρτυρας, ἀπαιτῶ τὴν ἐξε-
τάσιν μαρτύρων.

ديكلك } T. **τιν-λε-τ-μἐκ** [βλ. **ديكمك** ἢ
دين-λε-μἐκ] ρμ. μτθ. κά-
μνω τινὰ ν' ἀκούσῃ [δοτ. αἰτ.]: § βάλλω ν' ἀνα-
παυθῇ: βλ. ديكلنديرمك.

ديكلكم } T. ἢ **دين-λε-μἐκ** [κατὰ τὸ
ديكجه, ἐκ τοῦ **ديك** βλ.] ρμ. μτθ.
ἀκούω, δίδω ἀκρόασιν, προσοχὴν [αἰτ.]: جالنى —
ἀκούω μουσικὴν: || — سوز —
ἀκούω λόγους, εἶ-
μαι εὐπειθής: || — سوز ديكلمز —
δὲν ἀκούει λόγους,
εἶναι ἀπειθής.

ديكاشديرمك } T. **τίκ-λε-στίο-μἐκ**, ρμ. μτθ.
καθιστῶ ὀρθόν, τραχύ, τρα-
χύων, ὑψῶ [αἰτ.]: — صداني —
τὴν φωνήν, μεγαλοφωνάζω.

ديكشتمك } T. **τίκ-λε-μἐκ**, ρμ. οὐδ. γίνο-
μαι ὀρθός, τραχύς, ἀπότομος.

ديكلكم } T. **τίκ-αλ-μἐκ**, ρμ. πθ. καὶ οὐδ.
φυτεύομαι, ἐμπήγομαι, ἐγείρο-
μαι, ὑψοῦμαι: § ἴσταμαι ὀρθίος καὶ ἀκίνητος ἐ-
νώπιόν τινος ἀναμένων ἢ διὰ νὰ ἐμποδίσω εἰ-
σοδὸν κτλ: § ράπτομαι: § πίνομαι ἐξ ὀλοκλήρου
[ἐπὶ ποτοῦ]: — شمعدان كى —
ἴσταμαι ὀρθίος ὡς
κηροπῆγιον: || — آغاچلار —
τὰ φυτευθέντα δέν-
δρα: || — ديكلان سترى —
τὸ ραψθὲν ἐπανωφύριον.

ديكلنديرمك } T. **τιν-λε-τιο-μἐκ**, ρμ. μτθ.
βάλλω ν' ἀναπαυθῇ, ἀνα-
παύω, ξεκουράζω [αἰτ.]: — اراضىنى —
ἀναπαύω
τὴν γῆν, ἥτοι μετὰ συνεχῆ ἐπὶ δύο τρία ἔτη
καλλιέργειαν ἀφίνω ἐπὶ ἐν ἔτος τὸν ἀγρὸν ἀ-
καλλιέργητον ὅπως ἐνδυναμωθῇ ἢ γῆ: || —
قالى —
ἀναπαύω τὸ σῶμα, ἥτοι ἀποθνήσκω καὶ ἀπαλ-
λάττομαι τῶν κόπων καὶ μόχθων: || —
موى —
σδύνω τὸν κηρόν.

ديكلكم } T. **τιν-λε-μἐκ**, ρμ. οὐδ. ἀναπαύ-
ομαι, ξεκουράζομαι: بر از ديكلم —
ἀναπαυθῶμεν ὀλίγον: § πθ. [ἐκ τοῦ **ديكمك** **τιν-λε-
μἐκ**] ἀκούομαι, εἰσακούομαι: سوزى ديكلنر —
ὁ λό-
γος τοῦ εἰσακούεται [τιν-λε-νίو].

ديكله مك } T. **τιν-λε-μἐκ**, βλ. ديكلكم.

ديكلى } T. **τίκίλι**, βλ. ديكليو.

ديكلىجى } T. **τιν-λε-ϊθζι** [ἐκ τοῦ **ديكمك**]
ἐπθ. ἀκροατής, ὁ σιγῶν, ὁ μὴ ἀ-
ναμιννύμενος εἰς τὴν συζήτησιν.

ديكم } T. **τίκίμ**, βλ. ديكيم.

ديكمك } T. **τίκ-μἐκ** [ἐκ τοῦ **ديك** ὀρθός] ρμ.
μτθ. φυτεύω, ἐμπήγω, ὑψώνω, στή-
νω, ράπτω, προσηλόνω [αἰτ.]: — آغاچ —
φυτεύω
δένδρα: || — كوز —
ἐμπήγω πάσσαλον: || —
پروغى —
προσηλῶ ὀρθοτάτον: || —
ك. —
κακκαρόνω, [ὑψώνω τὴν οὐράν]: || —
طاش —
ἐπιτύμβιον λίθον: || —
سترى —
ράπτω ἐπανωφύ-
ριον: || —
سوكوك —
ράπτω ἐξηλωμένον [ψόρεμα]
κτλ.: || —
سوزى —
ἀνθίσταμαι, ἐπιμένω: || —
اوچاغ —
ἀναρτῶ εἰς τὴν ἐστίαν οὔκα, καταστρέ-
φω οἰκογένειαν: || —
صوى —
κενόνω τὸ ποτήριον
κτλ. πίνων διὰ μίαν ὅλον τὸ ὕδωρ.

ديانجيلك { T. διανῶξι-δικ, ἀφ. ἐπατεία.

ديلنديرمك } T. τιθεν-τιθ-μεν, [ἐκ τοῦ
 ديلنك } ρη. μετ. περιάγω ἢ φέ-

ρω τινὰ εἰς θεῶν νὰ ἐπαιτῇ [αἰτ.].

ديلمك } T. διελνυέκ [ἐκ τοῦ ديلمك] ou.
 ουδ. ἐπαιτῶ : آبا صه فهدم ديلمك

ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἐπαίτεῖ, ἐν τῷ [τεμένει] τοῦ Σουλτάν Ἀχμέτ δίδει ἐλεημοσύνην [πρω. ἐπὶ ἐνδεῶν ἐπιδαικνυμένων].

ديلهك { T. $\tau\iota\lambda\acute{\epsilon}\kappa$, βλ. ديلاك .

دِيلَه مَك } T. διλεμέκ, ρμ. μεδ. θέλω, ζητώ,
ἐπιθυμῶ [aίτ.] : مَحْ أو لَنْ كَمْسَه

مدت خیارنده دیلر ایسه اچارمی فسخ ایدر و دیلر ایسه
 μουκαγγερὸν ὁλάν κινεθε μωττετι κα-
 γισαρνεά τιλερ ιδε ιδζαρεγί φιδεχ ιτερο, βε
 τιλεροδε μωδιζιζ ὁλοουρ, ὁ εχων την επιλογην
 εντος της προθεσμιας αυτης εαν θελη διαλυει
 την μισθωσιν, η αν θελη διατηρει αυτην.

ديلم } T. διελυ [ἐκ τοῦ ديلمك] ὃν τμήμα,
 κ. θελά θετα: و. ق. — γ. ἐν τριτάκιον

υδροπέποντος || אֶלְ—*y*, ἐν τεμάχιον (φέτα) ἀρ-
του || אֶלְ—*y*, δι' ἐν τεμάχιον ἄρτου, ἥτοι εὐ-
θηνότατα [ἀγοράζω ἢ πωλῶ τι].

52 } T. τίη [βλ. دوم] μόριον ἐπιτακτικόν: —
 ἡ δὲ βίβλος διακρίνει ἀποφάσις, βλ. ἡ δὲ

(ε) 33 } T. τεμέει, ρμ. μτδ. λέγω, καλῶ, ὁ-

νομάζω, χαρακτηρίζω, κάμνω πα-
ρατήρησιν, ῥηρονῶ, σημαίνω [δοτ. αἰτ.]: **ه**
ديور τί λέγει; || **بوني** سزه كيم ديش || **تيس** εἶπεν ὑμῖν
τούτου; || **بوکا** نه ديرسکز || **تیس** λέγετε εἰς τούτου; τί
بر شی || **نأ** εἰπντε, **نأ** παρατηρήσντε; || **ديدی** می
δὲν εἶπε τίποτε; δὲν ἔκαμε καμμίαν
παρατήρησιν; || **دیه** چککز واری || **دیه** εἰπντέ
τι; || **بوکا** قیا بالی درلر || **تیس** εἰπντε, τί σημαίνει
κωδιόν; || **بو** نه دیک || **تیس** εἶπν, τί σημαίνει
σν-**دیک** اولور || **تیس** εἶπν, τί σημαίνει
ισοδυναμεῖ [θά πῃ]; **وقت** فرصت **دیک** اولان;
بو ملاقات **ه** συνέντευξις αὐτη **ήτις** ἀποτελεῖ [θά
πῃ] εὐκαιρον περίστασιν; || **دیک** θά εἶπν
دتی..., λοιπόν, ἀλλὰ τί λέξεσιν; || **دعی** **ه** τί **نأ** εἶ-
πν **تیس**! **ήτοι** δὲν δύναται **نأ** κάμη παρατήρη-
σιν; || **دیک** کیسون || **اما** بکندک **دیه** **ه** **کدتی**
تیس, ἀλλὰ ἄφησε [τέμμε, μὴ λέγε] ὡς ὑπάγῃ, **ήτοι**
εἶναι ἐξαιρέτον; || **دیک** معروف **ه** **γνωστος** ὑπὸ τῷ

ὄνομα [τέμεν-λε] || اِيَكُنْ دِير *ḥēr ikén, aīḥnēs,*
ἐπὶ τούτοις, μετ' ὀλίγον· || βλ. καὶ دِيدي.

ديومت } Δ. ζεινουμεν, ὄν. θ. διάρκεια,
μονιμότης: اقبال — διάρκεια εὐ-

τυχίας, εὐτυχία ἀμετάπτωτος. || عافيت — μονηό-
της ὑγείας, ὑγεία ἀμετάπτωτος.

دين { Α. τέιν, ὄν. χρέος, ὀφειλή: معجل — τέιν-
 νι μου' αὐτὸς ὁ δέχεται χρέος ἀμέσως ἀπαι-
 τήσεως.

τητόν || مؤجل — τίενι μουεῖζδζέζ, χρέος ἐμπρό-

θεσμον· || — ادای n — ایهای n — سویه απότις
 χρέους· || — سندی — ὁ μὲν λογὸν χρέους· § πλθ. دیون

ἑσθύνουσιν, καὶ δ' πλθ. ديُونَات ἑσθύνونات.
) Α. τίν, ὄν. πίστις, θρησκεία: وملت —

دیں } τὸ ἔθνος καὶ ἡ θρησκεία αὐ-
 τῶν ἐσθλὰ ἔσονται· καὶ ἐν τῷ μένῳ, ὃ ἀγαπᾷ

θρησκεία, καὶ مبین—τίμι υἱὸν, ἡ θρησκεία ἡ

εναργῆς [λέγονται περὶ τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας]· || باطل — θρησκεία ψευδῆς· || — کیزی

خرستانان — نده بولمق || θρησκεῖαν, γαζδὴ τὴν [κ.λ. ἔχω μυστικὴν
قولالامق eĩmai ὑποκριτής]

προεδρεύω τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν· § πλθ.
ἀλλὰ ἐξῆς.

دستار } A. **τινάριον**, ὄν. **δινάριον**, ἢ νόμισμα
monetae monetae S. 10. ille.

νίος: مسروق — τὰ κλαπέντα δυνάρια, χρήματα.

ديپور } Π. τιν-περδέρ, ἐπιθ. φιλόπονος,
 προστάτης τῆς βοσκῆς, εὐσεβής,

دینرورانہ } Π. τιν-περδε-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-

κτλ. § ἐπρ. φιλοθρήσκως κτλ.

دینیناہ { II. τιν-πενάχ, ἐπθ. τὸ ἄσυλον ἤτοι
ὁ προστάτης τῆς θουσκείας.

πινδ } T. $\pi\iota\nu\delta\zeta$, ἐπθ. εὐρωστος, ὑγής.

ت. τινδ-λίη, εὐρωστία, ὑγίεια,

ζωηρότης.

ديجلامك } εὐρωστος, ὑγιής.

دیندار } Π. τιν-τάρ, ἐπθ. εὐσεβής, εὐλα-
 βής [ἀνθρῶπος] § πλθ. دینداران .

دیندارانه } Π. τινταρ-ανέ, ἐπὶ τὸ ἀνήκων
ἢ ἀουόζων εὐσεβεῖ, εὐλαβεῖ εὐ-

δεῖν [προῖξας, λόγος]· ἔπειθ. εὐλαβῶς, εὐσεβῶς.

دیندارلق } T. τινταρ-ληκ, αφ. ευθεθεια,
ευλαθεια.

— قورمق Neφñ·§ — συλλογή η ποιήματα τοῦ συγκαλῶ συμβούλιον· || اولقى — γίνεται συμβούλιον ὑπουργικόν, ἢ στρατιωτικόν, ἢ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων· || طورمق — ἵσταμαι ὁρθίος ἐνώπιον ἀνωτέρου ἢ ἐξόχου προσώπου ὥπως λάβω τὰς διαταγὰς ἢ τὸν χαιρετισμὸν αὐτοῦ· § ἄθροισμα 50 ἢ 100 οἰκιῶν διεσπαρμένων, θεωρουμένων ὡς ἐν χωρίῳ καὶ οὕτω καταγραφόμενων· τὰ τοιαῦτα χωρία εὐρίσκονται ἐν τοῖς παραλίοις τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ ἰδίᾳ ἐν τοῖς Σανδζακίοις Μπολοῦ καὶ Δζανίκ· § πλθ. ἀρδ. دواوين. **ζεδαβίν.**

διοαίχ } Π. **ζεδαν-τεδέ,** ὄν. μικρὰ συλλογὴ ποιημάτων· — شناسى — μικρὰ συλλογὴ ποιημάτων τοῦ Σινασή.

διοανχانه } Π. **ζεδαν-χανέ,** ὄν. αἰθουσα συμβουλίου, δικαστηρίου· § μεγάλῃ αἰθουσα, προβάλαμος.

διοανέ } Π. **ζεδανέ,** ἐπθ. παράφρων, τρελλός, μωρός, ἀνόητος.

διοανέجه } Τ. **ζεδανέ-δζε,** ἐπθ. παραφρόνως, ἀνοήτως, μωρῶς.

διοανελك } Τ. **ζεδαν-ελκ,** ἀφ. παραφροσύνη, μωρία, ἀνοησία.

διοανί } Α. **ζεδαν-ί,** ἐπθ. ὁ ἀνέκων εἰς τὸ Διδάνιον, τὴν Αὐλὴν· — خط γραφὴ τοῦ Διδανίου, ἥτοι ἐν χρήσει πρὸς γραφὴν Φερμανίων καὶ Βερατίων· § θ. ديوانيه.

διοθ } Α. **ζεγγιούς, ὄν.** ὁ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γυναικὶ προαγωγός, μαστροπὸς γινόμενος.

διοθلق } Τ. **ζεγγιουδ-λοίκ,** ὄν. μαστροπεῖα.

διοيرمك } Τ. **ζεδιοιρέκ,** **διοيرمك** **ζεδιοι-ιρέκ,** βλ. دورمك, دورمك.

διοشرمك } Τ. **ζεδιοιρέκ,** βλ. دوشرمك.

ديون } Α. **ζεγγιούν** [πλθ. τοῦ **ζεέν**] ὄν. χρέη· — عموميه — δημόσιον χρέος· || — غير منتظمه || χρέος κεκανονισμένον· || — خروء اكانونيستون, κυμαινόμενον.

ديونات } Α. **ζεγγιουνάτ** [πλθ. τοῦ **ζεέν**], ἐκ τοῦ **ديون** ὄν. χρέη.

ديويت } **ζεδیت,** βλ. دويت.

ديه } Τ. **ζεγγέ,** βλ. ديو.

ديه } Π. **ζεχ,** βλ. ده.

ديهم } Π. **ζεχί,** ὄν. διάδῃμα, στέμμα· — آراى سلطنت **ζεχί-ἀράϊ δαδανάτ,** ὁ κοσμὼν τὸ διάδῃμα τῆς βασιλείας || معالى وسيم || — خلافت و سلطنت τὸ ὑψηλαῖς ἀρεταῖς σεσημασμένον [**μεαλι-βεδύ**] διάδῃμα τῆς Καλιφείας καὶ Βασιλείας [τῶν Σουλτάνων].

ذ

ذ } **ζάλ,** ἐνδέκατον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ αλφάβητου, ἀπαντῶν μόνον ἐν λέξεσιν ἀραβικαῖς καὶ ἐν τισὶ περσικαῖς καὶ προφερόμενον ἐν μὲν τῇ ἀραβικῇ ὡς τὸ **ḏ** τῆς ἑλληνικῆς, ἐν δὲ τῇ τουρκικῇ ὡς **z**· βλ. ذال. Ἀριθμητικῶς σημαίνει 700 [βλ. سبعة], ἐν δὲ χρονολογίαις εἶναι συγκοπὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀραβικοῦ μηνὸς ذى الحجه **ζι-ζ-ζι-δζ-ζέ.**

ذا } Α. **ζά,** συγκοπὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀραβικοῦ μηνός: ذى القعدة **ζι-ζ-κα-ζέ.**

ذا } Α. **ζά,** ἀντ. οὗτος, ἐκεῖνος [ἐν χρήσει ὡς ἔπεται]· — **هذه** **ζά,** μετὰ τοῦτο· || **هنا** **κζ-ζά,** ὡς τοῦτο, ἐπίσης· § βλ. **هنا** καὶ **هنا**.

ذابج } Α. **ζαπύχ** [βλ. ذابج] **μτζ.** ὁ σφάζων, σφάκτης· — غنم — σφάκτης προβάτου [**γανέμ**]· || — ذبيحه — σφάκτης σφαγίου [**ζεπιχά**].

ذوى } A. ζέβι [πλθ. τοῦ ذو βλ.] ἐπθ. κάτοχοι, κύριοι, πεπρωμένοι: —

ζέβι-λ-σκούλ, κάτοχοι νοός, λόγου, ἥτοι νοήμονες, λογικοί. || الاعتبار — ζέβι-λ-ιτιπάρ, κάτοχοι ὑπολήψεως, εὐὐπόληπτοι. || الاقتدار — ζέβι-λ-ικτιπάρ, κάτοχοι δυνάμεως, ισχυροί, κραταίοι. || [Zωολ.] الذئ — ζέβι-λ-ζετί, μαστοφόρα. || الفقار — ζέβι-λ-φειάρ, σπονδυλωτά. || الفاضل — ζέβι-λ-μεφασήλ, ἀθροωτά. § 8. الرحام — ζέβι-λ-ερχάμ, ἀπλοὶ κληρονόμοι [βλ. عصبه και فروض].

ذهاب } A. ξεχάπ, ρ. ἀφ. ἀπέλευσις, ἀναχώρησις: —

ἀναχώρησις και επιστροφή [ιγιάπ]. § 8. δοξαδία, ιδέα, εικασία, ὑπόθεσις [ἐσθαλμένη]. || صواب — δοξαδία ὁρθή [δαδάπ]. || بولقى — eύρίσκειν ἐν τῇ ιδέᾳ, τῇ εικασίᾳ, νομίζω, εικάζω. || Pm. νομίζω, εικάζω, ὑποθέτω [δοτ.]: — بيورلسون — انى مدافعه ايتديكمه —

as μη νομισθῇ ὅτι ὑπερασπίζομαι αὐτόν. **ذهاباً** } A. ξεχάπ-εν, ἐπρ. ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, δοξαδία, νομίζων [δοτ.]: — مبلغ مربورك —

— على قبول ايدلديكمه — **ذهب** } A. ξεχέπ, ὄν. χρυσός: — καθαρός χρυσός. || كاذب — ψευδὴς χρυσός. || ابوال — Eπου-ζ-ξεχέπ, ζάπλουτος [κ. λ. πατήρ τοῦ χρυσοῦ].

ذهبي } A. ξεχεπ-ί, θ. ذهبى ξεχεπιγέ [ρζ. ذهب] ἐπθ. χρυσοῦς.

ذهيب } A. ξεχιπ [ρζ. ذهب] ἐπθ. κεχρυσωμένος: συνών. ذهب. || مذهب — ξεχεπ, βλ.

ذهن } A. ζίχιν, ὄν. πνεῦμα, νοῦς, διάνοια, μνήμη: — ماله يراشديرمك — قوميقي — **ذهناً** } A. ζίχιν-εν, ἐπρ. κατὰ διάνοιαν, νοερός, διὰ τοῦ νοός, διανοητικώς: —

بورغون — **ذئب** } T. ζίχιν-λί, ἐπθ. νοήμων, εὐφύης. —

ذهنى } A. ζίχιν-ί, ἐπθ. διανοητικός, ὁ κατὰ διάνοιαν, νοερός: — حساب — **ذهني** } A. ζίχιν-ί, ἐπθ. διανοητικός, ὁ κατὰ διάνοιαν, νοερός: —

ذهول } A. ζιχούλ, ρ. ἀφ. παράλειψις ἀποσκοποῦ. λήθη ἐνεκα ἐνασχολήσεως.

|| Pm. παραλείπω, λησμονῶ [τῇ دن] — مؤلف بوكه دن — **ذئب** } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ.

ذئب } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ. **ذئب** } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ.

ذئب } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ. **ذئب** } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ.

ذئب } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ. **ذئب** } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ.

ذئب } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ. **ذئب** } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ.

ذئب } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ. **ذئب** } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ.

ذئب } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ. **ذئب** } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ.

ذئب } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ. **ذئب** } A. ζιάπ, πλθ. τοῦ ذئب βλ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀγαθοεργίας. || Pm. اولقى — ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι [δοτ.].
§ 0. راعه.

راف } T. ράφ, ὄν. θέσις, ἥτοι σανὺς ἐν τῷ
τοίχω ἢ ἐν ἐρμαρίῳ πρὸς ἀπόθεσιν
πράγματος ἢ σκεύους: لى — طولاب θέσεις ἐρ-
μαρίου: || — آصه θέσεις ἀκίνητος: || —
πρόσθετος, κρεμαστή: || قومق — θέτω εἰς τὴν
θέσιν: || μτφ. παραγκωνίζω, ὀρίπτω εἰς τὰς ἐλλη-
νικὰς Καλένδας.

ράفت } A. ρε'φ'έτ, ὄν. θ. ἐπιείκεια, εὐσπλαγ-
χνία, συμπάθεια, εὐμένεια.

ράفتلو } T. ἢ ράφτι ρε'φ'έτ-λ, ἐπθ. ἐπιει-
κής, εὐσπλαγχνικός: § τίτλος τιμη-
τικός ἐν χρήσει ἄλλοτε ἐν ἐπιστολαῖς, ἀναφο-
ραῖς: — دولتو — ἐξοχώτατε [ἐπὶ στρατηγῷ].

رافدان } T. ραφ'ε'άν [κατὰ τὸ رافد] καὶ τὸ
رافد — لغت ابو الفيا — ἡ λέξις πιθανῶς ἐκ τοῦ
ἀρδ. رافد = κέλυσφος] ὄν. ὠν ἐψημένον
μετὰ τοῦ κελύφους αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνθρακίῃ ἢ
ἐν τῷ ὕδατι ὠν ῥοφντὸν ἢ μελάτον.

رافض } A. ραφ'ιζ [ρζ. رافض] ἐπθ. ὁ ἐγκα-
ταλείπων: راد صواب — ὁ ἐγκαταλεί-
πων τὴν εὐθεῖαν ὁδόν: § 0. رافضه βλ.

رافضه } A. ραφ'ιζ-ά, θ. τοῦ προηγ. βλ. §
ὄν. μερὶς τῶν σιτίων [βλ. شيعه], ἢ-
τις ἀναγνωρίζουσα πρῶτον τὸν Zeit-Biv-² Ἀλῆ
ὡς Καλίφην, εἶτα ἐγκατέλειπεν αὐτόν: αἰρεσις:
§ πλθ. روافض ρε'φ'ιζ.

رافضى } A. ραφ'ιζ-ι [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ
ἀκολουθῶν τὴν αἰρεσιν βλ. §
πλθ. رافضون ραφ'ιζ-ι-ν: § 0. رافضيه.

رافضيلىك } T. ραφ'ιζ-λιك, ἀφ. τὸ εἶναι
τινα رافضى βλ.

رافع } A. ραφ'ι' [ρζ. رافع] ἐπθ. ὁ αἰρων, ὑ-
ψών, φέρων: توقع — φέρων τὸ Αὐτοκρ.

διάταγμα: || اعلام الشريعة والدين — ραφ'ι' ἁλάμι-
-ε'ε'ριὰ βέ-ε-τιν, ὁ αἰρων τὰς σημαίας τοῦ ἱεροῦ
νόμου καὶ τῆς θρησκείας [τίτλος ἀνωτέρων οὐζε-
μάδων]: || راف'ι' — ραφ'ι' — π'ε'λ'ά, ὁ αἰρων τὰς συμφο-
ράς [ἐπθ. τοῦ Θεοῦ]: — يا — Θεέ, ὁ αἰρων τὰ
δεινά: § [ἀνατ.] μῦς ὑψωτής: § 0. رافعه ραφ'ι'ά.

رافه } A. ραφ'ιζ [ἐκ τοῦ راف] ἐπθ. ὁ ζῶν ἐν
ἀνέσει: — مؤمن — πιστὸς ζῶν ἐν ἀνέσει.

راقم } A. ρακ'ιμ [ρζ. راقم] ἐπθ. ὁ γράφων: عريضه —
ὁ γράφας τὴν ἀναφοράν, τὸ γράμμα: ||

الحروف — ρακ'ιμ-λ-χ'δ'ρ'ο'φ, ὁ γράφων τὰ
γράμματα, ἥτοι τὰς γραμμάς ταύτας, ὁ ὑπο-
φαινόμενος: § [τοπογραφ.] γραμμὴ μετροῦσα ἀ-
πόστασιν σημείου πρὸς μόνιμον ὀριζόντιον ση-
μεῖον.

راقى } T. ρακ'ι [ἐκ τοῦ ἀρδ. عرق] ὄν. ρακ'ι:
دوز — راک'ι ἀπὸ τσ'η'πουρο: || — صيقتة — ὁ ἐκ τῆς ρα-
κοποδίας ὑδρωπικός.

راقىجى } T. ρακ'ι-δ'ζ'η, ὄν. ὁ κατασκευα-
στής ἢ πωλητὴς ρακ'ις: § ρακο-
πότης.

راقىجىلىق } T. ρακ'ι-δ'ζ'η-λ'ηκ, ἀφ. τὸ ἔργον
τοῦ κατασκευαστοῦ ρακ'ις, ἢ τὸ
ἐμπόριον τῆς ρακ'ις: § ρακοποσία.

راكب } A. ρακ'ιζ [ἐκ τοῦ ركوب] ἐπθ. ὁ ἀ-
ναβαίνων ἵππον, ἄμαξαν, ἢ ἐπι-
βαίνων πλοίου, ἀναβάτης, ἐπιβάτης: — جازه —
ἀναβάτης καμήλου. || Pm. — ἀναβαίνω, ἐπο-
χοῦμαι, ἐπιβαίνω [δοτ.]: — شمندوفره —
ἐπιβαίνω πλοίου, ἵππου, σιδηροδρόμου:
§ ἐπιψυής [βοτ. ἐπὶ ψύλλων κοτυληθόνος]: § 0.
راكب — πλθ. راکبون ρακ'ιζ-δ'ν, راکبين ρακ'ιζ-ιν
καὶ ἄνωμ. ركبان ρε'κ'ε'άν.

راكباً } A. ρακ'ιζ-εν, ἐπρ. ἐπιβαίνων [δοτ.]:
— ديمير يول قطارينه — عزيت ايلدى —
δὰς τῆς σιδηροδρομικῆς ἡμαξοστοιχίας ἀνεχώ-
ρησε.

راكد } A. ρακ'ιζ [ρζ. ركد] ἐπθ. στάσιμος,
γαλήνιος: — ماء — ὕδωρ στάσιμον: ||
— بوكون دكر || ἄνθρωπος στάσιμος, γαλήνιος: ||
— ايدى — σήμερον ἢ θάλασσα ἥτο γαλήνιος: § 0.
— راکده — ὕδατα στάσιμα.

راكع } A. ρακ'ι' [ἐκ τοῦ ركت] ἐπθ. ὁ κλί-
νων τὴν κεφαλὴν ἐμπρός [ἐν τῇ
προσευχῇ παρὰ μουςουλμάνοις]: § 0. راکه.

راكعاً } A. ρακ'ι-αν, ἐπρ. κλίνων τὴν κεφα-
λὴν ἐμπρός: βλ. راکع.

رام } Π. ράμ, ἐπθ. εὐπειθής, ὑποχείριος: ||
— ايتك — καθιστῶ ὑποχείριον, ὑποτάσσω
ἄρσαν ἢ ἄνθρωπον [δοτ. αἰτ.]: — كنديه —
κατέστρεψεν ὑποχείριον ἑαυτῷ τὸν λέον-
τα: || اولقى — ὑποτάσσομαι, γίνομαι ὑποχείριος
[δοτ.]: — اودى — ἔκτεινον: || — عاقبت —
ἀτίθασσον ζῶν ἐπὶ τέλους ἐγένετο ὑποχείριον.

ραμπε } Ιτ. **ράμπα** [rampa] ὄν. προσπέλα-
σις δύο πλοίων οὕτως ὥστε νὰ δύ-
ναται τις ἐκ τοῦ ἐνὸς νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἕτερον·
|| **إرتك** — προσπελάζω πλοῖον εἰς ἕτερον.

ραμ } Α. **ραμῖ** [ρζ. رَم] λογχοφόρος· §
دوامك-د-ραμ, 'Αρκτοῦ-
ρος, ἥτοι ἀστὴρ πρώτου μεγέθους κείμενος ἐν
τῇ οὐρᾷ τῆς Μικρᾶς Ἀρκτοῦ.

ραμσکر } Π. **ραμσ-γκέρ**, καὶ **ραμ-**
σάι, ὄν. μουσικός, ἀοιδός.

ραμί } Α. **ραμῖ** [ρζ. رمی] ἐπθ. ὁ ῥίπτων,
βάλλων· — **سهم** — ὁ βάλλων βέλη [δι-
خام]· § πλθ. **ραμῖν**, καὶ ἀνώμ. **رامات**
ردمات.

ραμί } Π. **ραμῖ** [ἐκ τοῦ **رام**] ἐπθ. εὐπειθέ-
στατος.

ραμιν } Α. **ραμῖν**, πλθ. τοῦ **رامی** βλ.

ραν } Π. **ράν** [προστ. τοῦ **ρανέν** =
ἐλαύνω, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει] ὁ ἐλαύν-
ων, ὠθῶν, κινῶν· — **اسب** **ἐδπ-ράν**, ὁ ἐλαύνων
τὸν ἵππον· [μτφ.] ὁ σπεύδων ἢ ἀναλαμβάνων
μετὰ ζήλου· || — **خامه** **χάμ-ράν**, ὁ ἐλαύνων,
κινῶν τὸν κάλαμον, γράφων.

ραواق } Τ. **ραβάκ** [ἐκ τοῦ π. **رواق**] ὄν. τὸ
ἀνθος, ἢ οὐσία τοῦ μέλιτος.

ραواقلانق } Τ. **ραδακ-λανμάκ**, ρμ. οὐδ. πη-
γνυμαι, πηζω [μέλι, ζάχαρις].

ραوند } Α. **ραδέντ**, ὄν. ραδάρδαρον, ρῆον,
κ. ρεδέντι.

ραونديه } Α. **ραδεντ-ιγέ**, ἐπθ. θ· —
فصيلة — πολυγόνата [ψυτά].

ραوی } Α. **ραδῖ** [ἐκ τοῦ **روایت**] ἐπθ. ὁ διη-
γούμενος, ὁ ἀφηγούμενος, ἀφηγη-
τής· — **حكاية** — ὁ ἀφηγητής τοῦ διηγήματος· ||
— **المهداة على ال** **هجرة** **هجرة-ραδῖ**, ἡ εὐθύ-
νη ἐπὶ τὸν ἀφηγούμενον, τὸν εἰπόντα [φρά-
σις ἀραβικὴ ἐν χρήσει ὅταν δὲν ἀναλαμβάνη ὁ
λαλῶν τὴν εὐθύνην τῶν λόγων, οὓς λέγει ἀπο-
δίδων εἰς ἕτερον]· § πλθ. **راوت** **ρδάτ**, καὶ
περσ. **راویان** **ραδινγάν**.

راه } Π. **ράχ**, ὄν. ὁδός, μέσον, σύστημα· —
— ὁδός τῆς Μέκκας· || **مسلمة** — ὁδός τῆς
σωτηρίας· || **مسلمة** — ὁδός τῆς ἀγάπης· || —
مسلمة **ράχ**, λεωφόρος· μτφ. νόμιμος διαγωγὴ· || **خرج**

خاروذي-ράχ, ἐξοδα ὁδοῦ, ὁδοιπορικὰ· || —
خاروذي-ράχ, συνοδοιπóρος· || **دو** — **دو** — καθ' ὁδόν· ||
βλ. **راه**, **راهب**, **راهرو**, **راهزن**, **راهیان**, **راهیان**, **راهیان**.

راهب } Α. **ραχίπ** [ρζ. راهب] ὄν. μοναχός,
καλόγηρος ἢ κληρικός, ἱερεὺς χρι-
στιανός· § πλθ. **راهبان** **ραυχπάν** βλ. ἐπόμε.

راهبه } Α. **ραχίπ** [θ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ.
μοναχή, καλογραῖα.

راهرو } Π. **ραχρέβ**, βλ. **راهرو**.

راهزن } Π. **ραχζέν**, βλ. **راهزن**.

راهن } Α. **ραχίν** [ρζ. رهن] ὄν. ὁ ἐνεχυριά-
ζων, ἐνεχυριαστής· — **مرتهن** — ὁ ἐνε-
χυριάζων καὶ ὁ ἐνεχυροῦχος [μτφ. **ραχίν**].

راهوان } Τ. **ραχβάν** [ἐκ τοῦ π. **راهوار** **ραχ-**
βάν] ὄν. ἵππος βαδίζων κατὰ πέ-
δην, ἥτοι ὁμοῦ ἐγείρων καὶ πατῶν τοὺς πόδας
του, καὶ βαίνων εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δεῖν
τὸν ἀναβάτην· § πέδη, ἥτοι τὸ εἶδος τοῦ ὡς
εἰρηται βαδίσματος.

راهيه } Α. **ραχίγέ**, ὄν. θ. μέλισσα· § πλθ.
راهی **ρεδαχί**.

رای } **ράϊ**, ὄν. τίτλος τῶν αὐτοκρατόρων
τῶν Ἰνδῶν.

رأى } Α. **ρεῖ**, ὄν. ιδέα, γνώμη, ψῆφος· —
— γνώμη ὑ-
γίης· || **رأى** **ρεῖ** **με'αλί-κα-**
ρίν, γνώμη ἐμβριθῆς καὶ ἐξοχος· || **سقیم** — γνώ-
μη ἡμαρτημένη, σφαλερὰ· || **فساد** — ιδέα πλημ-
μελῆς· || **إتک** — σκέπτομαι, εἶμαι τῆς ιδέας· || **بر** —
— εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης· || **دو اولی** —
— εἶδω ψῆφον· || **طوبلاقی** — θέτω εἰς ψηφοφορίαν
[συλλέγω ψήφους]· || **العین** — **ρεῖτ-λ-ατν**, ιδίοις
ὀφθαλμοῖς· **العین** **κορμ** — τὸ εἶδεν ιδίοις ὀφθαλ-
μοῖς, ἐγένετο αὐτόπτης· § πλθ. **آرا** **αρά**, βλ.

رایات } Α. **ραγιάτ**, πλθ. τοῦ **رایت** βλ.

رایت } Α. **ραγέτ**, ὄν. θ. σημαία· —
— **اسلامیت** — σημαία τοῦ ἰσλαμισμοῦ· || **سما** —
— σημαία ὁθωμανική· § πλθ. **رایات** **ραγιάτ**· —
— **ظفر** — σημαίαι θριαμβευτικαί [**ζαφρο-αγιάτ**].

رائج } Α. ἡ **ραϊτζ** [ἐκ τοῦ **رواج**] ἐπθ. ὁ
ἔχων κατανάλωσιν, πέρασιν, τρέχων·
— **مسلمة** — τὸ τρέχον νόμισμα τῆς ἀγορᾶς· § ὄν. τὸ
τρέχον νόμισμα· — **وقت** — τὸ τρέχον νόμισμα τῆς

ربطاً } A. **ربط** [i-p-in] τὴν μέν μίαν ἀκραν εἰς τὴν ὁσφύν αὐτοῦ [πελ-ινέ] τὴν δ' ἄλλην εἰς τὸν κοῖλον [χαλκα-γυά] || — ایتک عطف و — ایتک

ربطاً } A. **ربط**-an, ἐπρ. διὰ συνδέσεως, προσδέσεως, συνάψεως, ἢ συνδέων, προσδέων, συνάπτων [δοτ. αἰτ.].

ربيع } A. **ربيع** ὄν. οἰκία περιέχουσα αὐλήν.

ربيع } A. **ربيع** ὄρθ. τέταρτον: مسكون — τὸ τέταρτον τὸ κατοικούμενον, ἥτοι ἡ γῆ ἢ οἰκουμένη, ἢ ξηρά, θεωρουμένη ὡς τὸ τέταρτον τῆς ὅλης γῆς σφαίρας ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν θάλασσαν. § دائره — ἡλιακὸν ὥρολόγιον || تحتہ — ἀστρολάβιον § τὸ ὄγδοον τοῦ πῆχεως, ἥτοι 12 1/2 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

ربيعه } A. **ربيعه** ὄν. θ. καλλιεργεῖα ἀγρῶν, ἀμπέλων πρὸ τοῦ χειμῶνος.

ربيعه } A. **ربيعه** ὄν. θ. ἀρχαῖον χρυσοῦν νόμισμα, ἀξίας ἐνδὸς καὶ ἡμίσεως ψδράκου, ἥτοι τὸ τέταρτον ψλωρίου τῶν εἰκοσὶ γροσίων· τέταρτον λίρας § — باقراچيون [ψυτ.].

ربقه } A. **ربقه** ὄν. θ. βρόχος, ζυγὸς περὶ τὸν λαιμὸν ζῶον ἢ αἰχμαλώτου: — اسارت ζυγὸς αἰχμαλωσίας.

ربنا } A. **ربنا** [συνθ. ἐκ τοῦ ἀραβ. ὄν. رب καὶ τῆς ἀραβ. ἀντων. ἢ ἡμῶν] ὁ κύριος ἡμῶν, ὁ Θεός: حقچون — μὰ τὸν Θεόν!

ربوب } A. **ربوب** ταῦτ' ὁ رب.

ربوبي } A. **ربوبي** ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῷ Κυρίου [رب] τῷ Θεῷ, θεϊκός: علم — ἐπιστήμη ἐξ ἐμπνεύσεως βλ. لدني.

ربوبيت } A. **ربوبيت** [ἐκ τοῦ رب] ὄν. θ. θεότης: مسيح — τὸ ζήτημα τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ [με-δix=τοῦ Μεσδίου].

ربوده } II. **ربوده** [μτχ. τοῦ ربودن] ὁ ἀνδραπαστός, ἀνδραπασμένος, κυριευμένος: دل — οὐ ἡ καρδία εἶναι ἀνδραπαστός, ἐρωτόληπτος: سوداي اوليني دليقاني — ὁ νέος, ὑπὸ τοῦ ἐρωτος τοῦ ὁποῦ ἦτο κυριευμένη.

ربون } A. **ربون** ὄν. ἀρραβών, προκαταβολή βλ. عربون.

ربي } A. **ربي** [ἐκ τῆς ἀραβ. ὄν. رب καὶ τῆς ἀραβ. ἀντων. ἢ ἐμοῦ] ὁ κύριος μου, ὁ Θεός μου: — اي د Θεه μου!

ربيب } A. **ربيب** ὄν. πρόγονος κ. προγονός: § 8. ريبه پروغونہ βλ. اوکي رابه καὶ اوکي.

ربيط } A. **ربيط** [ἐκ τοῦ ربط] ἐπθ. συνδεδεμένος, συννηνωμένος.

ربيع } A. **ربيع** ὄν. ἔαρ: — فصل — ἐποχή, ἡ ὥρα τοῦ ἔαρος || اول — πρῶτον ἔαρ ||

ربيعه } A. **ربيعه** ὄν. ἔαρ: — فصل — ἐποχή, ἡ ὥρα τοῦ ἔαρος || اول — πρῶτον ἔαρ || — الاول — δεῦτερον ἔαρ [φθινόπωρον] || اول — ربيعہ-۵-۶۶۶۶, τὸ ὄνομα τοῦ τρίτου μηνὸς τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους [κοινῶς بيوک مولد μεγάλη γέννησις μεδلیت] || الاخر — ربيعہ-۵-۶۶۶۶, τὸ ὄνομα τοῦ τέταρτου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους [κοινῶς كوچک مولد μικρὰ γέννησις] || ابوال — ربيعہ-۵-۶۶۶۶, τὸ ὄνομα τοῦ πέμπτου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους [κοινῶς كوچک مولد μικρὰ γέννησις] ||

ربيعه } A. **ربيعه** ὄν. θ. ἀρχαῖον χρυσοῦν νόμισμα, ἀξίας ἐνδὸς καὶ ἡμίσεως ψδράκου, ἥτοι τὸ τέταρτον ψλωρίου τῶν εἰκοσὶ γροσίων· τέταρτον λίρας § — باقراچيون [ψυτ.].

رتام } A. **رتام** πλθ. τοῦ رتبه βλ.

رتب } A. **رتب** [πλθ. τοῦ رتبه βλ.] ὄν. θ. βαθμοί: — عليه — βαθμοὶ θρησκευτικοί

[دليقاني], ἥτοι βαθμοὶ ἀπονεμόμενοι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς Οὐλεμάδες.

رتبتيناه } II. **رتبتيناه** ἐπθ. τίτλος κοσμητικὸς Πατριάρχου [κ.λ. τὸ ἄστρον τοῦ βαθμοῦ] βλ. رتبه و رتبه و رتبه.

رتبتيناهي } II. **رتبتيناهي** ἐπθ. πατριαρχικός § ἀψ. ἡ ἰδιότης Πατριάρχου.

رتبتلو } T. **رتبتلو** [ἐκ τοῦ رتبه βλ.] ἐπθ. βαθμοφόρος· τίτλος τιμητικὸς ἀπονεμόμενος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἀλληλογραφίᾳ πρὸς τοὺς Πατριάρχας ἐν γένει τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν, καὶ πρὸς τὸν Ἀρχιεραδίνον: افتدى حضرتلری — A. Παναγιότης [ὁ βαθμοφόρος] ὁ Πατριάρχης τῶν Ρωμαίων § βλ. رتبتيناه.

رتبه } A. **رتبه** ὄν. θ. βαθμός, σημεῖον: — ع — εἰς ποῖον βαθμόν, σημεῖον, πόσον;

|| — او — τοσοῦτον § περιωπή: — اقتدار — περιωπή δυνάμεως § βαθμός ἀπονεμόμενος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς τοὺς ὑπαλλήλους: — ملكيه — βαθμός πολιτικός [ἥτοι διὰ τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους] || عسكریه — βαθμός στρατιωτικός [διὰ τοὺς στρατιωτικούς] || عليه — βαθ-

رجيم } A. **ređiū** [ρζ. رج] ἐπθ. λιθοβολη-
θεῖς, ἐξωσθεῖς, ἀποδολητος ἐκ τοῦ οὐ-
ρανου: — شیطان ὁ ἀποδολητος Σατανᾶς.

رچته } It. **rečēte** [ricetta] ὄν. συνταγή ia-
τροῦ: ترتیب یا زمری — γράφω
συνταγὴν.

رچل } T. **rečēl** [κατὰ τὸ ابو الضیا] ὄν. τὸ
ὄρθον چل زچته ὄν. μελίπικτον,
σακχαρόπικτον, ἥτοι διὰ φοροῖ καρποὶ ἐδρα-
σμένοι μετὰ γλεύκους ἢ σακχάρους: قایسی —
μελίπικτον βερυκόκκων.

رچینه } It. **resina** [resina] ὄν. ρητίνη·
βλ. رانج.

رچینه‌لی } T. **rečēna-lī**, ἐπθ. ρητινώδης,
ὁ περιέχων ρητίνην.

رحال } A. **riḥāl**, πλθ. τοῦ رحل βλ.

رحاله } A. **riḥālē**, ὄν. θ. σάγμα.

رحل } A. **riḥāl**, ὄν. σάγμα: — رتت شد
riḥāl, δένω τὸ σάγμα, ἀναχωρῶ εἰς
ταξείδιον: § τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς ὁδοιπορίαν ὡς
ἐπανωφόριον βρογχῆς κτλ. § πλθ. رحال **riḥāl**:
— دیعنه تنظم — τὸν πρὸς ὁδοιπορίαν.

رحلت } A. **riḥāl**, ρ. ἀφ. θ. ἀποδημία, ἥτοι
θάνατος: — دم ἢ στιγμή τοῦ θα-
νάτου. || Pm. ἀποδημῶ, ἥτοι ἀποθνήσκω.

رحله } A. **riḥāl**, ὄν. θ. ἀναλόγιον ἢ θρανίον
διὰ βιβλίου κτλ.: — قرآن — ἀναλόγιον
διὰ τὸ Κοράνιον: — تدریس — θρανίον διδασκα-
λίας, ἥτοι σχολῆς.

رحم } A. **riḥm**, ρ. ἀφ. εὐσπλαγχνία, ἔλεος,
οἶκτος. || Pm. εὐσπλαγχνίζομαι, οἰκτεί-
ρω [δοτ]: — ابرایک دشمن اوله —
κτεῖρας τὴν θέσιν μου, ἐχθρὸς μου ἂν ἦσο.

رحم } A. **riḥm**, ἢ **riḥm**, ὄν. μήτρα: —
مادر — μήτρα μητρός: — ذوالقرین —
ῥάχμι ζοῦλ-καρνέιν, μήτρα δισχιδῆς ἢ δίκερως: — ریخ
riḥm, ὕστεροφύσις: § συγγενεῖς: —
دولای رāchm, συνένωσις μετὰ τῶν συγγενῶν,
ἥτοι ἐπάνωδος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς τὴν πατρίδα
πρὸς τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς.

رحم } A. **riḥm**, [ρμ. χρόν. ἀορ. ἐν χρόνῳ
ὑπὲρ εὐχῆς τεθνεώτων] συγχωρῆσαι,

συγχωρῆσαι: — االله — **riḥm** **riḥm**, ὁ Θεὸς
συγχωρῆσαι αὐτόν: — االله — **riḥm**
riḥm, ὁ Θεὸς συγχωρῆσαι αὐτήν: || االله — **riḥm**
riḥm, ὁ Θεὸς συγχωρῆσαι αὐτοὺς ἢ αὐ-
τὰς τὰς δύο: || االله — **riḥm** **riḥm**, ὁ
Θεὸς συγχωρῆσαι αὐτοὺς [πλθ.] || βλ. رحمت.

رحمان } A. ἢ **riḥmān** [ρζ. رح] ἐπθ. οἰ-
κτίρμων, πολυεὐσπλαγχνος, πολυέ-
λεος [ἐπίθ. τοῦ Θεοῦ]: βλ. رحيم.

رحمانی } A. **riḥmān-i**, ἐπθ. θεϊκός [ἀντίθ.
شیطانی] = διαβολικός: — بو
رؤیا — τὸ ὄνειρον [رؤیا] τοῦτο
ὁμοιάζει πρὸς ὄνειρον θεϊκόν.

رحمت } A. **riḥm**, ὄν. θ. εὐσπλαγχνία, ἔ-
λεος, οἶκτος, ἀφειδία, συγχωρησις
τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον μετὰ θάνατον:
— االله — ὁ Θεὸς ποιῶν [riḥm] ἀφειδίαν, ὁ
Θεὸς συγχωρῆσαι αὐτόν, ἢ االله — **riḥm**
riḥm, τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτόν:
[εὐχὴ ὑπὲρ τεθνεώτος: βλ. رح **riḥm**]
[riḥm] — االله — εὐ-
χὴν ὑπὲρ τεθνεώτος, μνημονεύω, εὐλογῶ
[δοτ.]: — االله — εἶμαι χεῖρων τοῦ προκατόχου,
οὕτως ὥστε ἀναγκάζω τοὺς ἀνθρώπους νὰ δέ-
ωνται ὑπὲρ ἐκείνου: § βρογχὴ ἰδίᾳ ἢ ὠφέλιμος:
— االله — βρέχει βρογχὴν.

رحمة } A. **riḥm**-en, ἐπρ. ἐξ οἰκτου, εὐ-
σπλαγχνίας [δοτ.].

رحمتسر } T. **riḥm**-sīz, ἐπθ. ἄσπλαγχνος,
δικληρὸς.

رحمتك } T. **riḥm**-k, ταῦτο رحمتو ἢ
رحمتی βλ.

رحمتلو } T. ἢ **riḥm**-l, ἐπθ. μακα-
ρίτης, δαιδύμιος.

رحمن } A. **riḥmān**, βλ. رحمان.

رحموت } A. **riḥm**-ūt, ὄν. θ. μεγάλῃ εὐ-
σπλαγχνία: — حق: —
εὐσπλαγχνία.

رحمی } A. **riḥm-i**, ἐπθ. μητρικός, ἥτοι ὁ ἀ-
νῆκων τῇ μήτρᾳ: § θ. رحيم —
συγγένεια ἐξ αἵματος: βλ. صهری.

رحی } A. **riḥi**, ὄν. μύλος: —
فرس ال — ὁ ἵππος τοῦ μύλου.

πως πράξω ἢ εἶπω τι, ζητῶ τὸν λόγον· || —
ورمك دیدω ἄδειαν, ἐπιτρέπω· ἀπολύω ὑπάλ-
ληλον τῆς ὑπηρεσίας [δοτ.].

رخصتنامه } Π. ρουχδατ-ναμέ, ὄν. ἐγγρα-
φον δι' οὗ χορηγεῖται ἄδεια, ἄ-
δεια γραπτή: مکتب — سی
ἄδεια ἐπίσημος ὅπως λειτουργεῖ σχολή.

رخصتیه } Α. ρουχδατ-ν'ε, ὄν. θ. τὸ λόγῳ ἁ-
δείας πληρονόμειον ποδόν, τέλος
παραχωρήσεως: نامیه — λόγῳ [ναμι'ε] ἁδείας.

رخنه } Π. ραχνέ, ὄν. ρήγμα, ραγός: —
|| ρήγμα τοίχου· ارجق — ανοίγε-
ται ρήγμα [ἐν τοίχῳ, πλοῖον ἐκ συγκρούσεως
κτλ.]: § μτφ. ζημία, ἀπώλεια.

رخنه دار } Π. ραχνε-τάρ, ἐπθ. ὁ ἔχων ρήγ-
μα ἢ ρήγματα: μτφ. ὁ ζημιω-
θεὶς, ὑποστὰς ζημίας, ἀπώλειας. || رم. اولق —
ἀποκτῶ ρήγματα, βλάπτομαι, ζημιούμαι: || —
|| βλάπτω, ζημιῶ, καταστρέφω, μειῶ [αἰτ.]:
|| καταστρέφω ἐπιρροήν.

رخو } Α. ράχβ, ἐπθ. χαλαρός, χαῦνος: جسم
— ὄζισμα ράχβ, σῶμα χαῦνον.

رخيص } Α. ρεχίς [ρζ. رخص] ἐπθ. εὐωνος,
εὐθηνός: § ἥπιος, μαλακός: § αἰ-
φνήδιος: — موت αἰφνήδιος θάνατος.

رخيطس } Α. ρεχίτις [ἐκ τοῦ ἑλλ.] ἀφ. ρα-
χίτις [νόδος]: || — ζοῦ-ρ-ρε-
χίτις, ραχιτικός.

رخيم } Α. ρεχίμ καὶ ρεχίμ [βλ. رخامت]
ἐπθ. θ. κόρη λεπτόφωνος, ἥς ἡ ὀμάλια
ἔχει χάριν: رخيمة — ρεχίμ, ὁρμητικὴς λεπτόφωνος.

رد } Α. ρέττ, ρ. ἀφ. ἀπόκρουσις, ἀπορριψίς·
ἀρνησις, ἀναίρεσις, ἀνασκευή· ἀποκλή-
ρυξις υἱοῦ κτλ. ἀπόδοσις: هدایا — ἀπόρριψις
τῶν δώρων: || دعوی — ἀπορριψίς ἀγωγῆς: ||
— εἰς ἀπάντησιν δικαστῶν: || جواب — ἀ-
πάντησις ἀρνήσεως [ἀρνητικὴ]: || ريمك —
ἀπάντησιν ἀρνητικὴν: || سلام — ἀπόδοσις
χαιρετισμοῦ: || فراغ — μεταπώλησις [κτήματος]
εἰς τὸν πρῶτον ιδιοκτήτην: § [χειρ.]: خلع —
ἐξέλιξις κατὰ γάμῳ, ἀποδοσις κατὰ γάμῳ, ἐξαρ-
θρῶσις: § [νομ.] μείωσις ἥτοι ἡ πρᾶξις, ἣν ὁ
ἐκδικαστὴς πράττει διανέμων τὴν περιουσίαν,
ὅπως καταστήσῃ δυνατὴν τὴν διανομὴν αὐτῆς,
ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ κλασματικαὶ μερίδες
τῶν κληρονόμων προστιθέμεναι παράγουσι προ-

σὸν μικρότερον τῆς μονάδος τῆς περιουσίας·
διὰ τῆς μείωσεως οἱ κληρονόμοι κατ' ἀνάγκην
λαμβάνουσι πλέον τῆς νομίμου μερίδος αὐτῶν
[ἀντιθ. عول βλ.]: || رم. كـ — ἀποκρούω, ἀπορρι-
πτω, ἀρνοῦμαι, ἀναιρῶ, ἀνασκευάζω, ἀποκν-
εῖν κτλ. ἀποδίδω [αἰτ.]: سوزی —
ἀποκρούω, ἀνασκευάζω λόγον.

رداء } Α. ριτά, ὄν. εἶδος μανδύου χρησι-
μεύοντος ὅπως καλύπτει τοὺς ὤμους
μέχρι τῆς ὀσφύος [ἀντιθ. ازار ižār βλ.]: § μτφ.
πέπλος: غرض الیه — مـتور — κεκαλυμμένος διὰ
τοῦ πέπλου τῆς ἐμπαθείας.

ردائت } Α. ρεττάτ, ὄν. θ. εὐτέλεια, ἀχρεϊό-
της, κακία: طبع — خلق — ἀχρεϊό-
της ἡθους, χαρακτῆρος, κακοήθεια: || لیس —
εὐτέλεια ἐνδύματος: § ιατρ. κακοήθεια.

رداد } Α. ρεττάτ [ρζ. رد] ὄν. ὁρθοπεδιστής, ὁ
καταρτίζων κατάρματα, ἐξαρθρώσεις.

ردت } Α. ρεττέτ, ὄν. θ. ἀσχημία, ἀποτρο-
πιάσις: منظره — ἀσχημία ὄψεως, θεά-
ματος: || قیافت — ἀσχημία περιβολῆς.

ردت } Α. ριττέτ, ὄν. θ. ἀρνησιθρησκεία [ἐπὶ
Μουσουλμάνων]: — اهل — ἀρνησιθρη-
σκός.

ردع } Α. ρέτ, ρ. ἀφ. ἀπομάκρυνσις, ἀναχαί-
τισις: مـالك — مالک — ἀπομάκρυν-
σις τῶν παίδων ἀπὸ τῶν κινδύνων: || جب —
διασκέδασις τῆς ἐσωτερικῆς λύπης [ῥέττ].

ردف } Α. ριτφ, ὄν. ὁ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζῶον
ὀπισθεν ἄλλου καθήμενος [βλ. ردیف].
§ ἡμέρα ἢ νύξ: § ἐν τῶν γραμμῶν, αἵτινα
εὐρίσκονται πρὸ τοῦ τελικοῦ γράμματος τῆς
ὁμοιοκαταληξίας στίχου: § πλθ. ارداف ižāf.

ردفان } Α. ριτφ-άν [δυνκ.] ὄν. ἡμέρα καὶ
νύξ, νύξ καὶ ἡμέρα.

ردم } Α. ρέτμ, ρ. ἀφ. τὸ κλείειν ἐπιμελῶς θύ-
ραν ἢ φράττειν ρήγμα καὶ τὰ τοιαῦ-
τα: رختك — مـالك — κλείειν θύρας [τέτ]. || —
ἀποφραξίς ρήγματος [ραχενίβ].

ردم } Α. ρετέμ, ὄν. φραγμός, πρόχωμα: مدم —
— κρήνισις [χέτμ] φραγμοῦ.

ردوس } ράτος, ὄν. κ. Ρόδος [νήσος].

ردی } Α. ρετί [ἐκ τοῦ ردت] ἐπθ. ἀχρεϊός,
κακός: — خلق — ἡθος κακόν: § [ιατρ.]

رسالت } A. ριστάλῃτ καὶ ρεστάλῃτ [ρζ. رسل]
 ὁν. θ. ἀποστολή, διαγγελία : —

οὐδ' αὖτε βεβαλὲς καπλιν-
 ἔν τε γὰρ ἡ διαγγελία διὲν θεωρεῖται ὡς ἐν-
 τολὴ § τὸ εἶναι ἀπεσταλμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
 ἀποστολή, προφητεία· βλ. ἐπὶ μ. καὶ رسالہ.

رسالتینہ } Π. θισαλὲτ-πενάκκ, ὄν. τὸ ἄστυ-
λον τῆς προφητείας [τίτλος τοῦ
Μωάμεθ].

رسالتیناهی } Π. ρισαλῆτ-πεναχι, ἐπθ. ὁ ἀ-
νῆκων τῷ ἀσύλῳ τῆς προφη-
τείας, ἵτοι τῷ Μωάμεθ, προφητικός.

رساله } A. ρισαλῆ [ἐκ τοῦ رسالت] ὅν. θ.
ἐπιστολῆ: — ارسال ἀποστολῆ ἐπι-
στολῆς: § ἔγχειριδιον, βιβλιδιον: — ἔγ-
χειριδιον ἠθικῆς: || موقوفه — ρισαλῆ μεθικουτέ,
περιοδικὸν σύγγραμμα: || مخصوصه طبيه — μονο-
γραφία ἰατρικὴ: § πθ. رسائل ρεσαϊλ: — مطبوعه —
ἔγχειριδια ἐντυπα.

رسام } A. ρεσδάμ [ρζ. رسم] ὄν. ζωγράφος,
 ἱχθυογράφος.

رساملق } Τ. ρεδδαμ-λήκ, δν. ζωγραφική,
ixhographikē.

ρσαν } Π. ρεδάν [προστ. τοῦ رسانیدن ρε-
 σανιτέν, ἐν συνθέσει] ὁ ποιῶν τ
 φθάνειν, ὁ φέρων: — مژده ρυδ'τε-ρεδάν, ὁ κομι-
 ζων καλὴν ἀγγελίαν, ἀγγελος καλῶν: — راحت
 ραχ'τ-ρεδάν, ὁ φέρων ἀνάπαυσιν.

رسائل } A. ρεδαῖν, πλθ. τοῦ رساله βλ.

رستاخیز } Π. ῥῥοσταγήτης, ὅν. ἡ ἐκ νεκρῶν ἀ-
 νάστασις, ἡ δευτέρα παρουσία
 روز } ἡ ἡμέρα τῆς δευτέρας παρουσίας.

رستاق } Δ. ρῶτακ [ἐκ τοῦ π. ροστα] ὄν
 χωρτον § رستاق ρῶτακῃ, χωρικός

رستخیز } Π. ροδτεχιζ, ταυτό ρσταخیز βλ

ρσ̣τ̣μ } Π. ρσ̣δ̣τ̣ε̣μ, ὄν.κ. ἡρώως πέρσου, οὐ
 οἱ ἄθλοι ἐκτίθενται ἐν τῷ ποιήματι
 τοῦ μεγάλου πέρσου ποιητοῦ Φιρδεδσῆ, τῷ κα-
 λουμένῳ شاهنامہ **σαχ-ναμῆ**, ἥτοι βιβλίον βασι-
 λέων· ὁ ἡρώς οὗτος καλεῖται καὶ ρσ̣τ̣μ ρσ̣
δ̣τ̣ε̣μ ζάλ, ἥτοι Ρουστὲμ ὁ υἱὸς τοῦ Ζάλ, κα-
 λούμενῳ ρσ̣τ̣μ ρσ̣δ̣τ̣ε̣μ **ζαπδζλί**, ἥτοι Ρουστὲμ ὁ ἐπὶ
 Ζαδουλί, καὶ ρσ̣τ̣μ ρσ̣δ̣τ̣ε̣μ **τεδτάν**, ἥτοι
 Ρουστὲμ υἱὸς Δεδτάν.

رسقانه } Π. οὐδ' αὖτε-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων ἡ
ἀρμόζων τῷ Ρουστέμ, ἡρωϊκός.

ρεδτέ [μτχ. τοῦ رست ρεδτέν] ἀ-
 πηλλαγμένος, ἐλευθερος [σπν.],

ρῥοδτέ [μτχ. τοῦ رسته ρῥοδτέν =
 رسته } ἡύεσθαι] ὁ ἡύόμενος, βλαστήσας: سبز
 —χλόν βλαστήσασα|| —نو νεδ=ρῥοδτέ, ὁ νεωστὶ
 βλαστήσας.

ῥῥῶγαι } A. ῥῥῶγαι καὶ αὐτὰς ῥῥῶγαι-αὐτὰς
 ῥῥῶγαι } B. καρπὸς χειρὸς || ῥῥῶγαι-αὐτὰς
 ῥῥῶγαι } C. καρπὸς χειρὸς || ῥῥῶγαι-αὐτὰς

رسفی } A. ῥῥῖ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων εἰς τὸν
καρπὸν τῆς χειρός || قديم — ὁ ἀνῆκων
εἰς τὸν παρσόν, παρσῶδης: § 9. رسفه.

رسول } A. ὁσθὸν καὶ رسول ὁσθὸν [παθ.]
 τοῦ رسول βλ.] ὄν. προφηταὶ سلطان
 رسول ὁσθὸν ὁσθὸν βασιλεὺς τῶν προφητῶν
 [ὁ Μωδμεθ].

ρ } A. ρέδμ, ἢ ρεδίυ, δν. σχέδιον οἰκίας
δομῆς, πλοίου, τάπητος κτλ. εἰκὼν
ζωγραφία, φωτογραφία· γραφή λέξεως κτλ. κα-
νὼν, τάξις, τελετή, ἐθιμοτυπία· ἐπισημότητα,
δασμός, τέλος, φέρος: — ی خانه σχέδιον οἰκίας
دیوان || εἰκὼν ἀνθρώπου || εἰκὼν ἀνθρώπου ||
ی — εἰκὼν ζώου || رخط — ὁ τρόπος τῆς γραφῆς
ὀρθογραφία || املای مختلف فیہر — ὀρθογραφία τῆς λέξεως ταύτης εἶναι διαφεύγει
κουμένη [ydx-télefoun-phi]. || كساد — τελετή
ἐγκαινίων · كجید — τελετή παρελάσεως [στρα-
τού] · ك خارجند — ρεδμίγ χαροζίντέ, ἐκτό-
της ἐπισημότητας, ἀνεπισήμως [βλ. «امن»] ||
— دخان داسموس کاں — ی || داسموس کاں
پنوی [təxán]. || ی — کړک داسموس تزلونیو ·
المق — λαμβάνω τὸ σχέδιον ἢ τὴν εἰκόνα τινός
[ρεδυμι], σχεδιαγραφῶ, ζωγραφῶ. || Рм. σχε-
діаць, ζωγραφῶ, γράφω [ait.]: — بهی کوزل
شعخدا شهن، عذغورادفهنه کاالده تډ پرودش
پون · اولنور || بولكه شوله — اولنور ||
فتهي سوتوه § παθ. رسوم ρεδοίμ, δασμοί· ἐ-
τη έννοια τῶν τελετῶν εἶναι ἐν χρήσει ὁ παθ.
مراسم ρεραδίμ, βλ.

A. ὁ δὲ μ-εν, ἐπὶ θ. ἐπιστήμῳ: **تبليغ** —
 κοινολογῶ τι ἐπιστήμῳ: § κατὰ τὸ φαι-
 νόμενον, κατὰ τύπον, οὐχὶ εἰλικρινῶς: **طور** —
 ὁ δὲ μ-εν, ἐπὶ θ. ἐπιστήμῳ: **تبليغ** —

ἦτοι ἐβάνη ὅτι παραδέχεται· κατὰ τὸ σχῆμα,
τὴν γραφὴν λέξεως, τὴν εἰκόνα.

رسمی } T. ρεδιυ-δζι, ὄν. δχεδιογράφος,
 ιχνογράφος, ζωγράφος, φωτογράφος.

رسامین } Τ. θεοῦ-δίξ, ἐπθ. ὁ ἄνευ εἰκόνων,
 σχεδίων· § ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἄνευ ἐθι-

μοτυπιῶν, ἐλευθέρως.

رسملی } T. θεῖον-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων εἰκόνα,
εἰκονογραφημένος: عَزْر — ἐφθμερὶς
εἰκονογραφημένη.

رسمی } Α. ρεθμ-ί, ἐπθ, ἐπίσημος, τυπικός:
 — اعلان απόφασις ἐπίσημος. ||

—ἐπίσημος κοινοποίησις· § [γραμ.] γράμμα γρα-
φόμενον μὲν ἐν ἀραβικαῖς τισὶ λέξεσι, μὴ προ-
φερόμενον δέ· || غير **γάρτι** **ρεδμί**, ἀνεπίσημος·
§ 0. رسمي — رسيمة ἐνέργεια ἢ προᾶξις ἐπίση-
μος· || هندسة γεωμετρία περιγραφικὴ ἢ παρα-
στατικὴ· || البسة ἐπίσημος στολὴ [βαθμούχου]·
|| مختار **ε** ἐπίσημος ἀλληλογραφία.

} Ἀ. ρεδυ-ιγῡατ [πλθ. τοῦ ρεσμε]
 } ὅν. θ. ἐπιστημοὶ ὑποθέσεις· § δια-
 τυπώσεις.

رسمیت } Α. ρεθμ-ιγγέτ, ὄν. θ. ἐπιστημότης:
 — دوکم ایسی φέρω [τότε ἐκ] τὸ
 πρῶγμα εἰς τὴν ἐπιστημότητα, παρὰ τῇ ἀρχῇ.

رسن { II. θεδέν, ὄν. σχοινίον, κάλω.

رسیدند } II. θεὸν-πένι, ἐπθ. προσδεδεμέ-
νος διὰ κάλῳ [ἐπὶ πλοίων].

ρσω } Π. ρσδδά, καὶ ρσδδᾶϊ, ἐπθ.
 ὁ μὴ ἔχων ὑπόκληψιν μεταξὺ τῶν ἀν-
 θρώπων, αἰσχιστος, ἄτιμος, δυσφημούμενος :
 ρσω } ἄτιμος διαροδός || ρσδδᾶϊ, ἐπθ.
 ὁ μὴ ἔχων ὑπόκληψιν μεταξὺ τῶν ἀν-
 θρώπων, αἰσχιστος, ἄτιμος, δυσφημούμενος :
 ρσω } ἄτιμος διαροδός || ρσδδᾶϊ, ἐπθ.
 ὁ μὴ ἔχων ὑπόκληψιν μεταξὺ τῶν ἀν-
 θρώπων, αἰσχιστος, ἄτιμος, δυσφημούμενος :

رسوالق } T. ρῥῶδα-λῆκ, ἡ ρωαίτικὴ ρουθ.
 βαῖ-λῆκ, ὅν. αἰσχος, ἀτιμία, ὀ-
 γειδιος, ὀυσθημία.

رسوائی } Π. ρουδδα-γί, δν, συνών. προηγ.

رسوب { A. ῥῥῶον, ὄν. ὑψιζῶνας, ὑπο-
στάθην: خر — ὑποστάθην οἴνου.

رسوخ } A. ῥυσσούχ, ὄν. ἐδραίωντις, εὐστά-
θεια, σταθερότης : اعتقاد — ἐδραίων-

οὐς πεποιοῦσθεως· ἔτριβήν, ἄκρησις, πολυμάθεια·
 پیدا یلدی — مکندہ یک زیادہ — ἀπέκτρε μεγάλην
 τριβὴν ἐν τῷ σταδίῳ αὐτοῦ· || إتك — کب — απο-
 κτώ ἐδραιωθῶν, ἐδραιοῦμαι, ἢ ἀποκτώ τριβήν.

رسول } A. ρεδοῦλ [ρζ. رسل] ὄν. ἀπεσταλ-
 μένος, πρεσβευτῆς [σπν.] § διὰ γ-
 γελος, ἀπεσταλμένος ὅπως ἀγοράσῃ ἢ πωλήσῃ
 τι [βλ. رُوَيْت] § ἀπεσταλμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
 προφήτης: 41 — ρεδοῦλου-22άχ, ἀπεσταλμέ-
 νος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ [Μωάμεθ] § π20. رسل ρεδοῦλ
 καὶ رسل ρεδοῦλ.

رسوم } Α. ρῆδοις [πλθ. τοῦ ρῆδου] ὄν.
 δασμοί, ἐμπόριοι φόροι, τέλη [βλ.
 ویرکوه، تکالیف] — ΕΞ [ἐξ] ἐμπόριοι φόροι ||
 — εἰσπραξις ἐμμέσων φόρων § κανόνες,
 τάξεις, ἐθιμοτυπία § ὁ πλθ. رسوم βλ.

رسومات } Α. ῥῥοδονύατ [6' πλθ. τοῦ رسوم
ῥῥῥοδονύατ ὁν.θ. δασμοί, τέλν: —
رسومات دائرہ سی ῥῥοδονύατ ταῖρεθεῖ.η ἀπλῶς ῥῥοδονύατ,
τμημα τῶν ἐμμέσων φόρων. || اماتی — η Γεν-
κὴ Διεύθυνσις τῶν ἐμμέσων φόρων. || امینی — δ
Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν ἐμμέσων φόρων, ἥτοι
τοῦ τελωνίου. || مأموری — ὑπάλληλος τελωνείου.

رسومى } Α. ῥῶδουμ-ι, ἐπθ. τελωνιακός· §
 0. رسوميه: جمعيت: συνδούλιον τῆς
 Κεντρικῆς Διευθύνσεως τῶν ἐμμέσων φόρων.

رسی } Α. ρεσίη [ρζ. رسو] ἐπθ. ὁ σταθερὸς εἰς
 τὰς ἀρχάς του [ἐπὶ καλοῦ ἢ κακοῦ].

رسید } Π. ρεδίξ [ἀόρ. τοῦ رسیدن ρεδίξέν =
 φθάνειν] λέξις τιθεμένη ἐν λογιστ.
 κῶ βιβλίῳ παρὰ τινι ποσὶ ὅπως δείξῃ ὅτι τὸ
 ποσὸν ἐπεστράφη, διαγραφῇ. || Ρμ. ايتك — σμ-
 μειῶ ὥς ἀνωτέρω τὴν ἐπιστροφὴν ποσοῦ δα-
 νεισθέντος, διαγράψω : بزر ورمیدم پارمی سن بو
 ایت — بورچی ἡμεῖς ἄς μὴ δώσωμεν τὸ ποσὸν
 διὰ τὸ χρεὸς τοῦτο διαγραφῆν.

رسیده } II. ρεοίτῃ [μτχ. τοῦ رسیدن ρεοί-
 τέων φθάνειν] ὁ φθάς, ἀφικθεὶς : پیام
 — ἡ ἀφικθεῖσα εἰδησις. || Рп. اولتی — φθάνω:
 — حد ختام اولتی — ρεοίτέϊ χάτι χητάυ δλγυάκ,
 φθάνω τὸ ὅριον τῆς λήξεως, λήγω, περατοῦ-
 μαί. || دست تعظیم اولتی — ρεοίτέϊ τέστι τ'αζίγ
 δλγυάκ, φθάνω εἰς τὴν χεῖρα τοῦ σεβασμοῦ,
 λαμβάνομαι εὐσεβόστως [ἐπὶ ἐπιστολῆς, δια-
 τάγματος] § ὥριμος: — میوه καρπὸς ὥριμος. ||
 — نهб ρεοίτέ, νεαρός [νεωστὶ φθάς] βλ. 2.

τὴν περιουσίαν του· || — γάρι ρεζίτ, ὁ μὴ ἐχέθρων· § δεικνύων τὴν εὐθειαν ὁδόν· رب — ράππ ρεζίτ, ὁ Θεὸς ὁ ποδηγετῶν § ὁν. κ Ροζέτη, πόλις τῆς Αἰγύπτου· برنجي — ροζα Ροζέτης.

ρσιδιε } A. ρεζίτ-ιγέ, ὁν. θ. εἶδος γλυκύ-
σματος [χαλδᾶ] ὀνομασθὲν οὕτω
ἐκ τοῦ Καλίου Χαρὸν-Ρεζίτ.

ρσιقي } A. ρεζίτ [ρζ. رشي] ἐπθ. ὁ ἔχων ἀ-
νάστημα σύμμετρον: — جوان νέος ἔ-
χων σύμμετρον ἀνάστημα· || القد — ρεζίκου-λ-
κάτ, ὁ σύμμετρον ἀνάστηματος.

ρشي } A. ρεζίμ, ὁν. βλάστημα, ἐμβρυον
[βοτ.]: حيطي — ρεζίμ χαϊτί, νεόπλασ-
τον· || ذوالجذير — ρεζίμ ζοῦ-λ-δζέζιερ, ριζό-
πλαστον· || خارجي — ρεζίμ χαριζί, ἐμβρυον ἐ-
ξωτερικόν· || منحنى — ρεζίμ μονχανί, κυρτέμ-
βρυον· || — قائة ال — ρεζίμ φάδιλλεῖ κατμετ-ρ-
ρεζίμ, δεξιέμβρυον· || صغير — ρεζίμ σαγήρ,
ἐμβρύδιον.

رشي } A. ρεζίμ-ι, ἐπθ. ὁ τοῦ ἐμβρύου [βοτ.].

رصاد } A. ρεζάτ [ρζ. رصد] ὁν. ὁ ποιῶν ἀ-
στρονομικὰς παρατηρήσεις, ἀστρο-
νόμος, ἀστεροσκοπός.

رصاص } A. ρεζάς, ὁν. μόλυβδος, καθσίτε-
ρος: ابيض — ρεζάδι ἐπγυάζ, καθ-
σίτερος· || اسود — ρεζάδι ἐθβέτ, μόλυβδος· || حمض —
ρζάδι ἐθβέτ, πρωτοξειδιον μολύβδου· || اول —
ρζάδι ἐθβέτ, ὑπεροξειδιον μολύβδου.

رصاصي } A. ρεζάσ-ι, ὁν. γανωτής.

رصافت } A. ρεζάφét, ὁν. θ. συνών. رصانت
βλέπε.

رصانت } A. ρεζανέτ, ὁν. θ. στερεότης: —
رصانت سترهتة οικοδομῆς.

رصانتلي } T. ρεζανετ-λι, ἐπθ. στερεός· βλ.
رصين.

رصاي } A. ρεζαί, πλθ. τοῦ رصيعه βλ.

رصد } A. ρεζάτ, ρ. ἀφ. κατασκόπευσις· §
ἀστεροσκοπική: كواكب — παρατήρη-
σις ἀστέρων [κεβακίτ]· || — رصا اهل —
ἀστεροσκοπός [βλ. هيت]. || رم. ἀστεροσκοπῶ,
ποιῶ παρατηρήσεις ἀστρονομικὰς· § πλθ. رصدات.
ρεζατάτ.

رصدخانه } Π. ρεζατ-χανέ, ὁν. ἀστεροσκο-
πεῖον: عامره — Αὐτοκρατορι-
κόν ἀστεροσκοπεῖον [ὀθωμανικόν].

رصدگاه } Π. ρεζατ-γκιάχ, ὁν. ταῦτο τῷ
رصدخانه βλ.

رصدی } A. ρεζατ-ι, ἐπθ. ἀστρονομικός· §
θ. رصدي: — آلات — ἀστρονομικὰ ἐρ-
γαλεῖα· || — دقیقات — ἀστρονομικὰ παρατηρήσεις.

رصف } A. ρεζφ, ρ. ἀφ. στρώσις λιθοστρώτου.

رصف } A. ρεζάφ, καὶ θ. رصافه ρεζάφét,
ὁν. λιθοστρώτον § πλθ. رصافات ρε-
ζαφάτ: — تنظيم — τακτοποίησις λιθοστρώτων.

رصيعه } A. ρεζι-ά, ὁν. θ. ἥλος ἔχων πλ-
τείαν κίτρινην κεφαλὴν καὶ χρυ-
σεύων πρὸς στολισμόν [βλ. قباره]· § πλθ. رصاي.
رصايت — ἥλοι τοιοῦτοι χαλινού [ρζ. رصايت].

رصيف } A. ρεζίφ [ρζ. رصف] ἐπθ. συνών.
رصين βλ.

رصين } A. ρεζίν [βλ. رصانت] ἐπθ. στερεός,
ὄχυρός: — بنای — οικοδομὴ στερεά· § θ.

رصينه } — قلعہ — καλὰ ρεζινέ, φρούριον ὄχυρον.

رض } A. ράτ, ὁν. θλάσις, σαρκόθλασις,
μώλωψ [ιατρ.].

رضا } A. ριζάφ, ἀφ. συγκατάθεσις, συναίνε-
σις: — تحصيل — ἀποκτινῆσις ἥτοι λήψις

συγκατάθεσεως· — ی طرفین — συναίνεσις τῶν δύο
μερῶν [ταραφείν]· || — يدرك — συγκατάθεσις
τοῦ πατρός· || — سی اولی — ὑπάρχει ἡ συγκατάθε-
σις τινος, συγκατατίθεται· || [δοτ.]: — م یقدر —
δὲν ὑπάρχει συγκατάθεσις μου εἰς τοῦτο, δὲν
συγκατατίθεμαι εἰς τοῦτο· || — سنه باقامی —
τι χωρὶς νὰ λάβω ὑπ'ὄψει τὴν συγκατάθεσιν ἡ
μη τινος· || — رضاء ریزان لیلاخا, ἡ —
حسن — ἀγάπην θεοῦ! πρὸς Θεοῦ! || —
خودني ریزا, ἐλευθέρᾳ θέλῃσις.

رضاء } A. ριζά-έν, ἐπρ. ἐκουσίως, τῇ συγ-
κατάθεσει· βλ. رضاء.

رضاجو } Π. ριζα-δζοῦ, ἐπθ. ὁ ζητῶν ἡ
προσπαθῶν νὰ εὐχαριστήσῃ, ἱκα-
νοποιήσῃ τινά.

رضاجویانه } Π. ριζα-δζοῦ-γανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
νήκων ἡ ἀρμόζων τῷ προσπα-
θοῦντι νὰ εὐχαριστήσῃ, ἱκανοποιήσῃ, περι-
ποιτικός· § ἐπρ. περιποιητικῶς.

رعایتسزلک } T. ρι'αγετ-διζλίκ, ὄν. ἔλλει-
 ψης σεβασμοῦ, ἀνευλάβεια, τὸ
 μὴ ἀπονέμειν τὴν προσήκουσαν τιμὴν.

رعایتکار } Π. ρι'αγγε-κιάρο, ἐπθ. ὁ τιμῶν,
σεβόμενος, καλῶς ὑποδεχόμενος.

} Π.οι' αἶψα-κταρανέσθ. ὁ ἀρ-
 μόζων τῷ τιμῶντι, σεδομένῳ,
 τῷ καλῶς ὑποδεχομένῳ, περιποιητικὸς ἔσθ. ἐπρ.
 μετὰ σεδασμοῦ, τιμῆς, καλῆς ὑποδοχῆς.

رعایتی } T. ḡ'a'ḡet-zi, ἐπὶ ὁ ἀπονέμων τὴν
 προσηκουσαν τιμὴν, ὁ σεβόμενος,
 καλῶς ὑποδεχόμενος § ὁ ἀπολαύων τιμῆς, σε-
 βασμοῦ, σεβαστός.

رعب } A. ρθ'π, ὄν. φρόδος, τρόμος: — ياعث
 π'α'ϊδι ρθ'π, πρόξενος τρόμου. || —

٢٤ } A. ῥά' τ, ὄν. βροντή: و برق — ῥά' τ, ὄν.
 ἄερον, βροντή καὶ ἀστραπή.

۱۰۰
 رعدانداز } Π. ρά-ἑ-έντᾶξ, ἐπθ. ὁ ρίπτων
 βοῶντας, βοῶντων, ὁ ἐκρηγνύμε-
 νος μετὰ πατάγου ὁμοιάζοντος πρὸς βοῶντήν.

عرشه } A. ρα'σέ, ὄν.θ. τρόμος, ῥήγος, ῥήγος.
 κη, παθμός: 3. — ῥήγος τοῦ ὄν.
 ματος [πτείν].

رعشه دار } Π. ρα'δε-τάρος, ἐπθ. τρέμων, ρυ
γῶν : — دست χεῖρ τρέμουσα.

رعنا } A. ρα'νά [θ. τοῦ ارعن ἔρ'άν] ἐπιθ. ὡς
 ραῖος, ἐξαίρετος, χαρίεις — سرو — دیر
 دي ρα'νά, κυπάρισδος ὥραϊα. || — محبوبة ἑρωμένη
 νη ὥραϊα. || — كل ῥόδον τὸ ἡμῖν ἐρυθρόν
 τὸ ἡμῖν κίτρινον, ἢ ῥόδον ὥραϊον ξέπρ. καλῶς
 معلوم: درك — καλῶς γινώσκετε ὅτι. [Ἡ λέξις
 αὕτη ὡς θελυσκὸν τοῦ ارعن σημαίνει κυρίως
 γυνὴ εὐήθης: οὐχ' ἵππον παρὰ ποιηταῖς εἶνα
 ἐν χορήσει ἐπὶ καλοῦ, ὡς κοσμητικόν].

رعو م } A. ρε'οὐν [βλ. رعام] ἐπθ. μυσόρρους
 μυσώδης, βλενωδης, κ. μυσιδης

رعونت } Λ. ρθ' ουνέντ, ὄν. θ. εὐήθεια, βλα
 κεία, ἀδεξιότης· § συμπεριφορὰ ἐ
 παχθὴς, δυσάρεστος.

دعى } A. ῥᾱ'ῖ, ῥ. ἀφ. βόσκειν : اغنام — βόσκειν
 οὖς προβάτων, ποιμενικὸς βίος.
 ى — βόσκειν ζῶων. || Ρμ. βόσκω, ποι
 μαίνω [αιτ.]: ائتك — اغنام βόσκα πρόβατα· ἔσπο
 ται ἡ τέτθοντος : ووب مك — ὑποτάσσομαι.

رعیب } A. ρεῖβ [ρζ. رعب] ἐπθ. πεφοβι-
σμένος· συνών. مرعوب.

رعيه } A. ρε'ι'γῆ ἡ ρε'ι'γῆτ [ρζ. رعى] ὄν.
 B. ποιμνιον [σπν.] § ὑπήκοοι: ρε'ι:
 دولت ὑπήκοοι τοῦ ὁθωμανικοῦ κράτους.
 رعايا ρε'α'γιά, κ. ρα'γιά- βλ.

رغاوی } A. *ρεγαβὶ* [ρζ. رغو] ἐπθ. ἀφρώ-
 δης [ιατ.].

ὁ δὲ ἄλλος τοῦ Μωάμεθ ἄλλοις ἐξέκτισεν, καὶ
 ὁ δὲ ἄλλος τοῦ Μωάμεθ.

رَغْبَتٌ } Α. ραγπέτ, ρ. ἀφ. θ. ἐπιθυμία, ἔφθεσις,
 διάθεσις, κλίσις, ζήτησις, ὑπόβλησις

ἢ υποστηρίξεις εἰς σύγγραμμα, ἐφημερίδα κτλ.
[δοτ.]: واری — ἔχετε ὄρεξιν; ἐπιθυμεῖτε νὰ σῶ-
προσφέρω; || اجرای التكاله — ی یوقدر || κληρο-
νομος δὲν ἔχει ἔφεσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
μεταβιβάσεως, ἤτοι δὲν θέλει ἤδη νὰ ἐνεργήσῃ
εἰς ὄνομα αὐτοῦ τὴν μεταβίβασιν τῶν ἀκινή-
των τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ κληρονομικῶς ||
لی وار — صلحه — ἔχουσιν ἔφεσιν πρὸς συμ-
βιβασμόν || عامیه مظهر اولی — **ραγῆτε ἀμ-**
μεγὲ μαζῶο δλμάκ, ἀξιοῦμαι τῆς γενικῆς ζη-
τήσεως, ὑπολήψεως, ὑποστηρίξεως, καλῆς ὑπο-
δοχῆς, εἶμαι περιζήτητος [ἐπὶ ἐμπορευμάτων,
προϊόντων, συγγραμμάτων] || ی کمر — **ک-**
پتو, παραλύω τὴν ἔφεσιν, τὴν ἐπιθυμίαν ||
کوسترمک — **ن اظهار ایتک** — δεικνύω ἔφεσιν κτλ.
|| **Рμ.** ἐπιθυμῶ, ἔχω κλίσιν, ὄρεξιν, ἔφεσιν, ζήτῶ
[δοτ.]: § τιμὴ, περιποιήσις, φιλοφρόνησις [δοτ.]:
ایدر — مسافره — περιποιοῖται τὸν φιλοξενούμε-
νον § **пдθ.** **رغات** **регапдт.**

رغبة } Α. ῥαγπτε-εν, ἐπρ. ἐξ ἐπιθυμίας, ἐ-
 φέσεως, κλίσεως κτλ. βλ. رغب : —
 عادت προσειυχή γινουμένη ἐξ ἐφέσεως.

رغبتين } T. παρα-δίξ, ἐπαθ. ὁ μὴ ἔχων
 ἐπιθυμίαν, κλίσιν, ἔφεσιν, διάθε-
 σιν· ὁ μὴ ἔχων ζήτησιν, τιμὴν, ὑπόληψιν.

رغبتك } T. ὁραπειτικ-lik, ὄν. ἔλλει
 ψις ἐπιθυμίας, κλίδεως, ἐφέ
 σεως, διαθέσεως, ζήτησεως, τιμῆς, ὑπολήψεως

رغبتکار } II. ραγπετ-κιάρο, ὄν. ὁ ἔχων ἐπι-
 θυμίαν, ἐφθεδν, ἐραστὴς ἐπιστή-
 μης κτλ. § παλθ. رغبتکاران ραγπετκياروان.

δοῦλον, δοῦλην· § πλθ. رِقَابٌ ρεκαπάτ, καὶ ἁ-
νώμ. رِقَابٌ ρικαάτ.

رقبی } A. *ρεκαπί* [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ἀν-
 χενικός, τραχηλικός: الجلد تحت الرقبه — *ρε-*
καπί τάχτε-λ-δ-ζιζι, τραχηλοῦ ποδοδερμικός [ἀρ-
 τηρία] || تحت القفا — *ρεκαπί* τάχτε-λ-καφά, τρα-
 χηλοῦ πτηνικός [μῦς] || شوكى — *ρεκαπί* σεδικί,
 τραχηλοσθραχιαῖος || عميقى — *ρεκαπί* ἄμικ, τρα-
 χηλοσγεφαλικός.

رقت } A. ρηκκᾶτ [ρῆ. ρῆκκ] ὄν. θ. λε-
 πτότης, οἶκτος, συμπάθεια, κατάνυ-
 ξις: كلام — λεπτότης λόγου || ورق — λεπτότης
 ψύλλου || قلب — τὸ εὐαίσθητον τῆς καρδίας ||
 سوزلی — ἡρώ εἰς οἶκτον, κατάνυξις: — کثیر
 کثیر — οἱ λόγοι τοῦ ἡρώου τὸν ἄν-
 θρωπον εἰς κατάνυξιν.

ρὴν ἀμίζαν } Π. ρηκὰτ-ἀμίζ, ἐπθ. ἀνάμ-
 κτος οἴκτου, συγκινήσεως, συγ-
 κινητικός.

ρκτ ανκίζ } Π. ρηκκὰτ-ἐνγκίζ, ἐπθ. ὁ διε-
 γείρων οἶκτον συμπάθειαν, συγ-
 κινητικὸς.

رقت بخشا } Π. ῥηκκάτ-παχά, ἐπθ. ὁ προ-
 ξενῶν συγκίνησιν, συγκινητι-
 κός.

رقتی { Τ. ρηκατ - λή, ἐπθ. εὐαίσθητος,
 συμπαθητικός.

رقدان } Α. ρεκατάν, ὄν. σκίρτησις ἐκ χαρᾶς
 καὶ εὐθυμίας, σκίρτημα: صييان — ρε-
 κατάνι δαπνάν, σκίρτημα τῶν παιδῶν.

رقش } A. *ράκς*, ὄν. συνων. نقش βλ.

رقص } A. ῥάκερ. ῥ. ἄφ. χορός: نسوان — χορός
 τῶν γυναικῶν [νισθάν] || ی —
 سور ἀγαπῶ πολὺ τὸν χορόν. || Ρμ. χορεύω ||
 کنان ῥάκερ-κισθάν, χορεύω.

رقصان } Π. ρακδάν [μτχ. τοῦ رقصيد ρακ-
 διτέν=χορεύειν] ὁ χορεύων.

رقة } A. ρσκή, δν. θ. τεμάχιον χάριτος ἢ
 δέσματος πρὸς γραφήν, γραμμάτιον.
 ἐπιστολή: — رقيم γραφή, ἥτοι σύνταξις ἐπιστο-
 λῆς· σχεῖδος γραφῆς τουρκικῆς [ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύ-
 τη προφέρεται ρικά'] ἐπίρραμμα, ἥτοι τεμάχιον
 δι' οὗ ἐπιδιορθοῦται ἐνδυμα· § πλθ. رقا ρικά'.

رقم } A. ρεκάυ, ἢ ρακάυ, ὄν. χαρακτήρ [ἀ-
ριθμητικὸς]: يله مرقم—[ε] ἵδουτ ρακαυ!

ἰλὲ **μυθοακάμ**, ἡριθμημένος διὰ τοῦ ἀριθμοῦ
[4]· || — **أعداد** ἀριθμητική· || — **أهل** ἀριθμητικός, ὁ πε-
ρὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἀσχολούμενος· || **يوقى** — θέτω
ἀριθμούς, ἀριθμῶ [ἐπὶ ἐγγράφῳ κτλ.], || **Рμ.**
σημειῶ ἀριθμόν· **ξγραβѣнъ**· **ξπαθ.** **ارقام** **ξροκάμ**, καὶ
رقوم **ρδκούμ**· βλ. **نومرو**.

رقم زده } Π. θακαυ-ζετέ, ἐπθ. γεγραμμένος,
ειρημένος.

رقمن } Π. θακαμ-ζέν, ἐπθ. ὁ γράφων.

رقش } Π. ρακαυ-κέζ, ἐπθ. ὁ γράφων, ὁ
σύρων γραμμὰς ἢ διαγράφων.

رِقْلَامِق } Τ. ρακαυ-λαμάκ, ρμ. μτβ. γρά-
 φω ἢ σημειῶ ἀριθμητικούς χαρα-
 κτήρας [αἰτ.].

رقلو } Τ. ρακαυ-λῆ, ἐπθ. ὁ φέρων ἀριθμὸν,
ἀριθμητικὸν χαρακτῆρα.

رقی { A. ρακαμ-í, θ. رقيه [ρζ, رقم] ἐπθ. δ.
 ψέγων ἢ ἀνῆκων εἰς ἀριθμόν.

رقوم } A. ροκούμ, πλθ. τοῦ رقم βλ.

رقيب } A. ρεκήπ [ρç. رقب, βλ. رقابت] ἐπθ.
 αντίπαλος, αντίζηνλος, ἀντεραστής
 §θύλαξ [Θεός]: § θ. رقبه · § πλθ. رقا ὀδικαία.

رقيت } A. ρηκε-ηγέτ, ὄν.θ.δουλεία:— ٤٢٢
 ρηκέαῖ ρηκεηγέτ, ζυγὸς δουλείας.

رقيق } A. *ρεῖκνικ* [ρζ. "ρῖκκ] ἐπθ. λε-
 πτός, εὐαίσθητος, συμπαθητικός :
 — رشة *nḥma leptón* || — قلب *καρδία* εὐαίσθη-
 τος || — شعر *ποίησις* λεπτή, παθητική || القلب —
ρεῖκνικου-λ-κάλπ, εὐαίσθητος τὴν καρδίαν ||
 — لفظ *λέξις* λεπτή κατὰ τὴν προφορὰν καὶ
 εὐάρεστος κατὰ τὴν ἔννοιαν [ἀντίθ. جزل] § [d.
vat.] *λεπτός*, εὐαίσθητος § [βου.] *الجزور* — *ρεῖκνικου-*
λ-πθζούρ, λεπτόσπερμος § θ. رقيقه : احساس
ἀχόασι *ρεκνικά, αἰσθήματα* λεπτά, εὐγενή.

رقیم } A. *gakhū* [ρζ. رَقْم] ὄν. πλὰξ πρὸς
γραφήν, ὡς ἡ τοῦ μαθητοῦ.

رقية } A. ρακηυ-ē [θ. τοῦ προηγ.] ὄν. χάρι
της γεγραμμένος, γράμμα, ἐπιστολή
— رقية } τὸ γράφειν ἐπιστολὴν.

رقیه } A. ῥῡκῆς, ὄν. θ. μαγεία, γοντεία: —
 اوقومق } ἀναγινώσκω μαγείας, γοντείας

رقیه خوان } Π. ῥοκίγε-χάν, ἐπθ. ὁ ἀναγι-
νώσκων μαγείας, γόης, μάγος

ر ك } T. **ρέει**, μόριον ἢ κατάληξις [μετὰ πλά-
 τυφώνων λέξεων ر **ράκ**], δι' ἧς ἄλλοι-
 τε ἐσχηματίζοντο τὰ συγκριτικά [بلاها] καὶ ἐ-
 νίστε καὶ τὰ ὑποκοριστικά [بلا، ج، جق] :
 كوزلرك **γκελζε-ρέει**, ὠραιότερος || لآلعاك-
ράκ, χαμηλότερος || كوزرك **εὐθευ-ρέει**, μικκυ-
 λος, μικροῦτσικος · § κατάληξις τῆς τροπικῆς με-
 τοχῆς : كرك **γκελε-ρέει**, ἐρχόμενος [ἐκ τοῦ كك
γκελμε = ἐρχεσθαι] || يازمرك **γλαζ-ράκ**, γρά-
 φων [ἐκ τοῦ يازمرك **γλαζμα** = γράφειν].

ρκ } Π. ὁ γὰρ, ὄν. φέρεται : ویریدی نصائح تحریک :
 αὶ συμφοραῖς, αἰς — αἰσώσεων وحواس و شعور امتش
 εἶδονκεν, ἐκίνησαν τὴν φέρετα τῶν αἰσθησέων
 καὶ τοῦ νοῦ, ἥτοι ἐφεραν εἰς συναισθησίν.

رکاب } Δ. ρικιάτι [ρζ, رکب, βλ. رکوب] ὄν.
 ἀναδολεύς: هایون = ρικιάτι χυμα-
 γζούν, αὐτοκρατορικὸς ἀναδολεύς· § ὑποπόδιον
 τοῦ θρόνου: قرأت شاهانه = ρικιάτι καμὲρ τάπι
 εἰχανέ, τὸ λαμπρὸν [σελινόλαμπες] αὐτοκρα-
 τορικὸν ὑποπόδιον τοῦ θρόνου· § αὐλικὴ ὑπο-
 δοχή, ἵτοι παρυσίασις ὑπουργῶν καὶ μεγα-
 στάνων τοῦ κράτους ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου
 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐορτῆς ὥπως καθυποδάλλωσι
 συγχαρητήρια.

ركابدار } II. *κυκαπ-τάρο*, ὕν. ὁ κρατῶν τὸν
ἀναβολέα [ἀλλοτε ὑπάλληλος κρα-
τῶν τὸν ἀναβολέα ὅταν ὁ Σουλτάνος ἔππευε].

ركابيه } A. ρικαπ-ιγέ [ἐκ τοῦ ركاب] ὄν. θ.
μῦς τοῦ ἀναβολέως [ἀνατ.].

رکاکت } A. **ρεκτακέτ** [ρξ. رڪ] δν. θ. ἀδυναμία, χαλαρότης, παράλυσις, ἐλαττωματικότης: لسان—βατταρισμός ἢ τραυλισμός γλώσσης, δυσκολία περὶ τὸ ὑμνεῖν. || —
 عياره ἐλαττωματικότης ψυχράσεως, χλωδότης ὕ-
 φους, ἥτοι κακὴ διὰταξις τῶν λέξεων, ἀσυντα-
 ξία: وار سوزنده عزاجندهه—καὶ ἐν τῷ λόγῳ
 καὶ ἐν τῇ ὑγιείᾳ αὐτοῦ ὑπάρχει ἀδυναμία, ἐλ-
 αττωματικότης [βλ. رڪك]. || ἀντίθ. حـالـتـ.

ροδάρτης ἡμῶν } A. ροειγανῆς [ρζ. ركن] ὄν. θ. σοδα-
 ρότης, ἐμδρῖθεια : مشرب ، اطوار ،
 σοδαρότης τρώπων, συμπεριφορᾶς.

ركب } Α. ῥεῖκῆς, ὄν. ἱππικόν: غزاة — τὸ ἱπ-
πικόν τῶν ἀγωνιστῶν [ὑπὲρ τοῦ
μωσαμβανισμοῦ],

ركب } A. ρῶκῆπ [πλθ. τοῦ ركب] ὄν. θ. γό-
νατα.

ركبان } Δ. ῥυκπάν, πλθ. τοῦ راكب βλ.

ροικέει. ὄν. θ. γόνυ. § πλθ. ρ. ροικέει.

ركبي { A. ρυκκ-ι [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. γο-
νατώδης, ὁ ἔχων γόνυ, καμπήν [βοτ].

ركز } A. ῥήξ-ρ. ἀφ. ἐμπνης, ἰδρυσίς: علم
 } ἐμπνης ἢ ἀνύψωσις σθημάτων: || خيام
 أقامت ἐμπνης, ἢ ἰδρυσίς σκευῶν κατοικίας. || Πμ.
 ἐμπνύνω, πνύνω, ἰδρύνω, στήνω [δοτ. αἰτ.].

ركن { Π. ρῆγκ-ζέν, ὄν. φλεβοτόμος.

ركض } A. *τρέξις*, *g.* ἄφ. τὸ λακτίζειν, λα-
 κτισμός: *ارض* — τὸ λακτίζειν τὴν
 γῆν § *دابه* — τὸ ποιεῖν τὸ ζῶον ὅπως τρέχει.

رکعات } A. ρεκε'άτ, πλθ. τοῦ رکت βλ.

رَكَتٌ } Α. ρεκτ'άτ, ὄν. θ. μέρος τῆς προδ-
 ευχῆς τῶν μουσουλμάνων περι-
 λαμβάνον ἐν رَكوعٌ ὀρθκιοῦ· ἵτοι μίαν κλίνειν
 τοῦ σώματος πρὸς τὴν γῆν καὶ ἐπιθεῖσθαι τῶν
 χειρῶν ἐπὶ τῶν γονάτων· § ὀρθκ, رَكَعٌ ρε-
 κτ'ατέιν· § πλθ. رَكَاتٌ ρεκε'άτ.

ركن } A. ῥῶκν, ῥων. στύλος, κίων, παραστάς·
 } στήριγμα: بنا — στύλος τῆς οἰκοδομῆς·
 μῆς: § [μτψ.] πρωτεῦον μέλος σωματείου, ἀρχῆς, προδωπον σημαῖνον, ἔχον ἐπιρροήν, ἀρχηγός: دولت — στύλος τοῦ κράτους· || مجلس —
 στύλος τοῦ συμβουλίου· § συστατικόν, ἵτοι θεμελιώδης ὅρος [νομ.]: بيع — συστατικὸν πωλήσεως [πέν]. § πλθ. أركان ἐγκλάν· βλ.

ركوب } A. ῥηκυόπῃ, ρ. ἀφ. ἐπιβάσις, ἀνά-
 βασις [δοτ.]:— سفينه عليه ἐπιβάσις εἰς
 πλοῖον || 47 ἀνάβασις ἐπὶ ἵππου. || Pyl. ἐπι-
 βαίνω, ἀναβαίνω [δοτ].

رکود } A. ῥοδινός [ῥζ. ϝ] ἀφ. στασιμότης, στάσις: ما — στασιμότης ὕδατος || هو — στασιμότης ἀέρος || دم — αἰμόστασις, στάσις τοῦ αἵματος προερχομένη ἐκ πλῆθους.

ركوع } A. ῥοκκοῦ', ὃν. δάδαις ἰδιαιτέρα τοῦ
 σώματος κατὰ τὴν προσευχὴν τῶν
 μουσουλμάνων, συνισταμένη εἰς τὴν κλίσιν τοῦ
 σώματος πρὸς τὴν γῆν καὶ τὴν ἐπιθεσίαν τῶν
 χερῶν ἐπὶ τῶν γονάτων : و ارمق — زامدأ
 τὴν δάδιν αὐτὴν κατὰ τὴν προσευχὴν. || —
 و سجود و كلىسك كاللرودككنكسك [ῥοκκοῦ'].

رمل } Α. **ρῆμα**, ὄν. ἄμμος : وادی — ἄμμος τῆς κοιλάδος : § μαγεία, μαντεία συνισταμένη εἰς τὸ μαντεύειν τὰ ἀφανῆ διὰ τινων στιγμῶν καὶ γραμμῶν σχεδιαζομένων ἐπὶ τῆς ἄμμου. || دوكك — χύνω ἄμμον, ἵτοι προσπαθῶ νὰ μαντεύσω τὸ μυστικόν διὰ στιγμῶν καὶ γραμμῶν. ἐπὶ τῆς ἄμμου. § πλθ. **ρημά**.

رمل } Α. **ρῆμα**, ὄν. ἰδιαίτερον μέτρον ποιήσεως, προσφθία.

رمنده } Π. **ρῆμεντέ** [μτχ. τοῦ **ρῆμι** — πτοεῖσθαι] πτοούμενος, δεῖλος.

رموز } Α. **ρῶμοιζ** [πλθ. τοῦ **ρμ**] ὄν. σύμβολα, ἀλληγορίαι, σημεῖα : ايمياء — دیدن نὰ ἐννοήσῃ με σημεῖα, λέγω ἀλληγορικῶς : § 6' πλθ. **ρῶμουζάτ**.

رموزات } Α. **ρῶμουζάτ**, βλ. **رموز**.

رمة } Π. **ρῆμέ**, ὄν. ἀγέλη : فيل — ἀγέλη ἐλεφάντων. || آهو — ἀγέλη δορκάδων.

رمى } Α. **ρῆμγ**, ρ. ἀφ. βολή, ἐκσφενδόνισις, ἀκοντισμός. || Рм. βάλλω, ἐκσφενδονίζω, ἀκοντίζω [αἰτ]. || βλ. **رمایت**.

رمى } Α. **ρῆμμί**, θ. **ρῆμμίγέ** [ρζ. **رم** βλ.] ἐπθ. σεσηπώς [ιατρ.].

رمیده } Π. **ρῆμιτέ** [μτχ. τοῦ **ρῆμι** — πτοεῖσθαι] ἐπτοημένος, περιφθορος, ἐντρομος : — آهوی — ἔλαφος [ἀχοῦτ] ἐπτοημένη. || دل — καρδία περιφθορος. || [βλ. **رمان**].

رمیم } Α. **ρῆμιμ** [ρζ. **رم**] ἐπθ. σεσηπώς [ἐπὶ ὀστέων] : — عظم — ὀστοῦν σεσηπός : § θ. **رمیه** : — عظام — ὀστᾶ σεσηπότα.

رنان } Α. **ρῆνάν** [ρζ. **رن**] ἐπθ. εὔνηχος, ἡχηρός [ψυσ.]. § θ. **ρῆννανέ**.

رنانت } Α. **ρῆνανέτ** [ρζ. **رن**] ὄν. θ. τὸ εὔνηχον, τὸ ἡχητικόν [ψυσ.].

رنج } Π. **ρῆνδζ**, ὄν. πόνος, μόχθος, βάσανος, θλίψις. || شديده — ὁδὸς πόνος, θλίψις. || فراق — θλίψις τοῦ ἀποχωρισμοῦ. || چكك — ὑποφέρω κόπον, μόχθον, θλίψιν. || فكري كنج وى — ἀκμαῖος, ἀκούραστος : ايدى — τὸ πνεῦμά του ἵτο νέον καὶ ἀκμαῖον.

رنجبر } Π. **ρῆνδζ-κέρ**, κ. **ρετδπερ**, ὄν. κ. λ. ὁ φέρων κόπον καὶ μόχθον, μοχθῶν, κοπιῶν, χειρῶναξ, ἐργάτης κερδίζων τὸν ἐπιούσιον δι' ἐπιπόνων ἐργων, ἵτοι ὁργόνων, σκά-

πτων, σπειρών, γεωργός, ἢ ἐργάτης μεταφῆρων λίθους, πηλὸν κτλ. ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς.

رنجبرلك } Τ. **ρῆνδζ-περ-λίε**, κ. **ρετδπερ-λίε**, ὄν. τὸ ἔργον τοῦ χειρῶνακτος, τοῦ ἐργάτου, τοῦ γεωργοῦ, τοῦ μεταφῆροντος λίθους, πηλὸν κτλ. ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς.

رنجش } Π. **ρῆνδζ-ίε**, ὄν. πόνος, βάσανος, ἐνόχλησις, προσβολή.

رنجور } Π. **ρῆνδζ-ούρ**, ἐπθ. ἀσθενής, πάσχων, ὑποφέρων : عاشق — ἐραστὴς ὑποφέρων. || دل — καρδία πάσχουσα.

رنجورى } Π. **ρῆνδζ-ουρ-ί**, ὄν. ἀσθένεια, πόνος, ὁδύνη.

رنجه } Π. **ρῆνδζέ**, ὄν. πόνος, ἀλγηδὼν, βάσανος : § ἐπθ. ὁ ὑποφέρων, πάσχων.

رنجيدكى } Π. **ρῆνδζ-ίτε-γκέ** [ἐκ τοῦ ἐπομ.] ἀφ. τὸ ὑποφέρειν δεινὰ, ταλαιπωρία, βάσανος, ἐνόχλησις, προσβολή.

رنجیده } Π. **ρῆνδζ-ίτε** [μτχ. τοῦ **ρῆν-δζ-ίτε**] ὁ ὑποστὰς βάσανα, ταλαιπωρίας, βεδαρημένος ὑπὸ δεινῶν, προσβεβλημένος : — قلب — καρδία βασανισμένη. || خاطر دل — **ρῆνδζ-ίτε-χاطر** ἢ **ρῆνδζ-ίτε-τίλ**, προσβεβλημένος τὴν καρδίαν, δυσηρεστημένος.

رند } Π. **ρῆνέ** [λ. ποιητ.] ὄν. πότις, μέθυσος, ἐκδεδιητημένος, ἀκόλαστος : φιλόσοφος φαινόμενος ὡς ἄφροντις καὶ ἐλευθεριάζων· σοφὸς κατὰ τὸ φαινόμενον ἀπλοϊκός· ἄνθρωπος κατὰ τὸ φαινόμενον ἁμαρτωλός, πράγματι δ' εὐσεβής : § πλθ. **رندان** : — ماكارى، ابرى.

رندك } Π. **ρῆντέκ**, ὄν. ὁ προσποιούμενος τὸν ἐλευθεριάζοντα φιλόσοφον· βλ. **رند**.

رندانه } Π. **ρῆνέ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνήκων ἐλευθεριάζοντι, ἐλευθεριαστικός : ر — لغوى — سوزل || ἐνδυμασία ἐλευθεριαστική. || قاف — ἐλευθεριαστικοί.

رندلك } Τ. **ρῆνέ-λίε**, ὄν. ἡ κατάστασις τοῦ πότου κτλ. βλ. **رند**.

رنده } Π. **ρῆντέ**, ὄν. ροκάνη, κ. ροκάνι : روكاني — ξύλινον ξύλων· § ξύστρον, κ. ρενδές, δι' οὗ θρύπτουσι τυρόν, κυδώνιον, ραφανίδας κτλ. § συνεκδ. θρύμμα τυροῦ κτλ.

رندمك } Τ. **ρῆντέ-λεμέκ**, ρμ. μτθ. ροκανῶ, ροκανίζω ξύλα· § ξέω ἵτοι θρύπτω διὰ ξύστρου τυρόν, ραφανίδας κτλ. [αἰτ.].

رندی } Π. ριντ-ι, ὃν ταὐτὸ رندك βλ.

رندیده } Π. ρεντ-ιτ [μτχ. τοῦ رندیدن ρεν-
 یت-εν = ρυκαναν] ρυκανισμένος.
 — ξυλὸν ρυκανισμένον.

رنگ } Π. ρένγκ, ὃν χρώμα, χροιά: ويرمك —
 ويرمامك || δίδω χρώμα, χρωματίζω ||
 ὃν ἀφίνω νὰ ἐννοήσῃ, ἐνεργῶ μετὰ προσποι-
 ῆς ἀδιαφορίας ὅπως μὴ ἀφίσω τινὰ νὰ
 ἐννοήσῃ, ὃν προδίδουμαι || آتق ή اوچق —
 ἐξανθῶ, ξεθωριάζω || اولق — λαμβάνω διάφο-
 ρα χρώματα, ὡχρῶ καὶ εἴτα ἐρυθρῶ ἀλληλο-
 διαδρόχως || كيرمك — εἰσέρχομαι ἀπὸ χρώ-
 ματος εἰς χρώμα, μεταβάλλω ὅψιν καὶ χροιάν,
 εἶμαι ἀσταθής· § φάσις, τροπή: ی وقوعات —
 φάσις τῶν πραγμάτων || كسب ايتك — λαμβάνω φά-
 σιν, τροπὴν || يک — γέ-ρ-ένγκ, μονόχρους ||
 — توت-ر-ένγκ, δίχρους || پی — π-ι-ρ-ένγκ, ἄ-
 χρους· § δόλος πανουργία. || Рм. ايتك — μηχαν-
 ῶμαι δόλον, παίζω παιγνίδι.

رنگارنگ } Π. ρένγκ-α-ρ-ένγκ, ἐπθ. ποι-
 κιλόχρους [χρώματα χρώματα].

رنگ آمیز } Π. ἢ ρενγκ-άμιζ, ἐπθ.
 κεχρωματισμένος, χρωματιστός·

§ δόλος, πανουργός.

رنگسز } T. ρενγκ-σίζ, ἐπθ. ἄχρους, ὡχρός:
 غار — ἀέριον ἄχρουν.

رنگسزلك } T. ρενγκ-σιζλίκ, ὃν. ἐλλειψίς
 χρώματος, τὸ ἄχρουν, ὡχρότης.

رنگمك } T. ἢ ρενγκ-λεμέκ, ρμ.
 μτθ. χρωματίζω [αἰτ.].

رنگلو } T. ἢ ρενγκ-λι, ἐπθ. κεχρω-
 ματισμένος, χρωματιστός· § ἀστατος:

آدم — ἀστατος ἄνθρωπος.

رنگین } Π. ρενγκ-ιν, ἐπθ. κεχρωματισμέ-
 νος: — قاش — ὕψισμα κεχρωματισμέ-
 νον· § ὠραῖος, λαμπρός: — قشيد —

ω-
 ραῖον.

رو } Π. ρέβ [προστ. τοῦ رفت ρεφ-έν=βαί-
 νειν, ἐν χρῇσει ἐν συνθέσει] ὁ βαίνων:

— ره — ρεχ-ρέβ, ὁ τὴν ὁδὸν βαίνων, ὁδοιπόρος·

— پيش — π-ι-ρ-έβ, ὁ ἐμπρός βαίνων, προπορευό-
 μενος, ἡγέτης || تيز — τ-ι-ρ-έβ, ὁ ταχέως βαίνων.

رو } Π. ροῦ ἢ ροῦ-ι, ὃν. πρόσωπον, μορφή,
 ἐπιφάνεια: — خوب — ροῦ-ι χού-π, πρό-

σωπον ὠραῖον || — خوب — ροῦ-ι χού-π, ὠραῖος τὸ
 πρόσωπον, εὐειδής· || التفات — πρόσωπον εὐ-
 μενείας, φιλοφρονήσεως || ی دل — πρόσωπον
 καρδίας, συμπάθεια, ἔρω: دل كورمك —
 βλέπω ἔρωτα, ἦτοι βλέπω τινὰ ἀνταποκρινό-
 μενον εἰς τὸν ἴδιον ἔρωτα || ی دل كوسترمك —
 δεικνύω ἔρωτα, συμπάθειαν || — ب — ροῦ-π-
 ροῦ, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, κατ' ἀντιμω-
 λίαν || — دو — ρ-οῦ, διπρόσωπος || ی زمین —
 πρόσωπον ἢ ἐπιφάνεια τῆς γῆς || دریا — ἐπι-
 φάνεια τῆς θαλάσσης || راه — ροῦ-π-ε-ράχ, τὸ
 πρόσωπον εἰς τὸν δρόμον, ἔτοιμος ν' ἀναχωρή-
 σῃ: راه عزمت اولق — ροῦ-π-ε-ράχ-ι ἄξιμετ δ-
 نكار، رومال، روكردان، حرف. βλ.

روا } Π. ρεβά, ἐπθ. ὁ ἁρμόζων, πρέπων, θε-
 ρμικός, δίκαιος: — ميدر — اولديغ بو تردد —
 ἁρμόζει [ρεβάμι-ι] ἢ ἁμφισταλάντευσις [τερε-
 یت-یت] αὐτη, ἢς εἶμαι θύμα: || كورمك — θεωρῶ δι-
 καιον, πρέπον, θεμιτόν, ἐπιτρέπω.

روابط } A. ρεβαπ-ιτ [πλθ. τοῦ رابطه] ὃν. θ.
 δεσμοί: — قويه — idchuroi [καθ-ι-
 δεσμοί] ἠθικοὶ [μ-αν-ε-β-ι-
 — معنوي] δεσμοί || — اخوت — δεσμοὶ ἀδελφó-
 — قديع — δεσμοὶ ἀδελφó-
 — حياتيه — βιοταξία, ἦτοι περὶ φυσικῆς
 κατατάξεως τῶν ζώων ἢ φυτῶν.

روايت } A. ρεβάιτ [πλθ. τοῦ راوى] ὃν. διη-
 γούμενοι, ἀφηγηταί.

رواتب } A. ρεβατίτ, πλθ. τοῦ راتبه βλ.

رواج } A. ρεβάδζ, ὃν. κατανάλωσις κ. πέρα-
 σις, ζήτησις, εὐπραδία [ἐπὶ ἐμπορευ-
 μάτων, νομισμάτων κτλ.]: — متاع — κατανάλωσις
 — يوار — ἔχει κατανάλωσιν, ζή-
 — بولق — εὐρίσκω
 — ويرمك — δίδω κατανάλωσιν.

رواجسز } T. ρεβαδζ-σ-ιζ, ἐπθ. ὁ μὴ ἔχων
 κατανάλωσιν, πέρασιν, ζήτησιν,
 ὁ μὴ πωλούμενος.

رواجسزلق } T. ρεβαδζ-σ-ιζ-λ-ι-κ, ὃν. ἐλ-
 λειψίς καταναλώσεως, πωλή-
 σεως, τὸ μὴ ἔχειν κατανάλωσιν, ζήτησιν.

رواجلی } T. ρεβαδζ-λ-ι, ἐπθ. ὁ ἔχων κατα-
 νάλωσιν, ζήτησιν, ὁ ταχέως πω-
 λούμενος.

رواح } A. ρεβάχ, ὃν. χαρά, ἢν αἰσθάνεται
 τις ὅταν μανθάνῃ πρᾶγμα ὅπερ ἠ-

γνόνει: — χαρὰ τοῦ ἀναδιψῶντος, μελετῶν-
τος [μετετεπεί] § ἐσπέρα: — صباح πρωία
καὶ ἐσπέρα § τὸ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μέχρι τῆς
νυκτὸς χρονικὸν διάστημα.

رواحاً } A. ρεβάχ-αν, ἐπρ. τὸ ἐσπέρας:
— صباحاً πρωί καὶ ἐσπέρας.

رواعد } A. ρεδαῖτ [πλθ. τοῦ راعده] ὄν. νέ-
φν βροντῶντα.

روافض } A. ρεφάδνζ, πλθ. τοῦ رافضه βλ.

رواق } A. ριδάκ ἢ ριδάκ [βλ. روق] ὄν. σκην-
ὴ ἀράδων· στεγνὴ ἐπὶ τοῦ προθύρου
οἰκίας, ἐνθα ἐκβάλλει τὰ ὑποδήματα ὁ εἰσερχό-
μενος· ἐξώστης, θόλος, στοά: — رواق ριδάκ, ὁ
ἔχων ἐννέα θόλους, οὐρανός: — رواق ριδάκ ἂν,
ὁφρὺς [θόλος τοῦ ὀφθαλμοῦ].

رواق } T. ριδάκ, ὄν. πικτὸν σίραιον ζακ-
χάρεως: — رواق ριδάκ [ἐπὶ σιραιῶν
γλυκίσματος].

رواقلاعت } T. ριδάκ-λανμάκ, ρμ οὐδ. δέ-
νω ἢ πύγνυμαι [ἐπὶ σιραιῶν].

رواقلي } T. ριδάκ-λν, ἐπθ. πικτὸς, δετὸς, κα-
λοδεμένος [ἐπὶ σιραιῶν ζαχάρεως].

رواق } A. ριδάκ-ν, ἐπθ. καὶ ὄν. Στωϊκὸς
[φιλόσοφος]· § πλθ. رواقون ριδάκν-
γισούν.

روال } A. ριδάλ, ὄν. σιάλος.

روالي } A. ριδάλ-ι, θ. رواله ριδάλινζ, ἐπθ.
διαλοχόος, κ. θαλάρης.

روان } Π. ρεβάν [μτχ. τοῦ روان ρεβέν, βαί-
νειν] ὁ βαίνων, πορευόμενος, ὁ ῥέων:
— روان ρεβάν, ὕδωρ ῥέον || روان ρεβάν κ. ραχτι-
ρεβάν, φορεῖον. || Pμ. روان ρεβάν —
βαίνω, πορεύομαι, ῥέω [δοτ.]: — روان ρεβάν —
πορεύομαι τὴν ὁδόν, κινῶ.

روان } Π. ρεβάν, ὄν. ψυχὴ, ζώη.

روانبخش } Π. ρεβάν-πάχζ, καὶ روانبخش ρε-
βάν-παχά, ἐπθ. ὁ δίδων ζῶην,
λίαν εὐάρεστος, τερπνός.

روانه } Π. ρεβανζ [συνών. روان] ἐπθ. ὁ πο-
ρευόμενος, βαίνων || Pμ. روان — πο-
ρεύομαι.

رواني } T. ρεβανί [κατὰ τὸ روي, ἀντὶ روغنی
ἐκ τοῦ روغن] ὄν. θρυμματίζ, ἥτοι
εἶδος ζυμαρικοῦ, κ. ρεβανί: فروش — ρεβανί-
φθορὺς, ὁ πωλητὴς τοῦ ζυμαρικοῦ τούτου, ἄλ-
λως روانجي ρεβανιφζ.

روانيجي } T. ρεβανι-φζ, ὄν. πωλητὴς θρυμ-
ματιδος, κ. ρεβανί βλ. روانی.

رواهي } A. ρεβαχί [πλθ. τοῦ راهيه] ὄν. θ.
μέλισσαι: دكش دواهي اعش — ρεβαχί
τεγίλ-ιμζ, τεβαχί ιμζ, ἥσαν ψαίνονται οὐχὶ μέ-
λισσαι, ἀλλὰ θεομυνίαι.

روايت } A. ριδάγζ [ρζ. روي] ρ. ἀφ. θ. ἀφήγη-
σις, ἱστορία, παράδοσις, λεγόμενα,
φήμη: — روي دكش — δὲν εἶναι θεμὸν νὰ
πιστεύσῃ τις τὴν ἀφήγησιν, τὰ λεγόμενα αὐ-
τοῦ [ριδάγζίνζ]· — روي دكش — ἀφήγησις, φήμη ψευ-
δής: — روي دكش — κατὰ τὴν ἀφήγησιν, τὰ λεγόμε-
να, καθὰ λέγουσι || روي دكش ριδάγζίνζ,
κατὰ τινὰ φήμην || روي دكش ριδάγζίνζ, ἐτέ-
ρα φήμη. || Pμ. ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαι [αἰτ.]:
— روي دكش — τὸ γεγονός, ὅπερ διη-
γεῖται, εἶναι πολὺν παράδοξον.

روايح } A. ρεδαῖχ [πλθ. τοῦ رايح ραῖχά] ὄν.
θ. ὄσμα: — رايح ραῖχά — ὄσμα τῶν ἀνθέων.

روب } Π. ρουβ [προστ. τοῦ روي ρεβέν =
δαρῶ] ἐν χρόνῳ μετὰ τοῦ رفت βλ.

روبه } Π. ρουπάχ, καὶ روي روي, ὄν. ἀ-
λώπηξ.

روبراه } Π. ρουβ-πζ-ράχ ἐπθ. ὁ ἔχων τὸ
πρόσωπον εἰς τὸν δρόμον, ὁ κινῶν,
ἀναχωρῶν βλ. روي روي.

روبرو } Π. ρουβ-πζ-ροῦ, ἐπρ. πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον, κατ' ἀντιμωλίαν βλ. روي روي.

روبه } Π. ρουπέχ, ταῦτ' ὅρα βλ.

روبه } Ιτ. ρουβ-πζ ἢ οὐρβ-πζ [roba] ὄν. ἐν-
δυμα: — روي روي — ἀλάσσω ἐνδυμα-
τα: § ἐνδυμα κοιτῶνος κ. ὀρμπα.

روبهانه } Π. ρουπέχ-ανζ, ἐπθ. ἀλωπέκειος,
δόλιος || — روي روي — πρόβασις ἀλω-
πεκία, δολία.

روبهلق } T. ρουβ-πζ-λν, ἐπθ. κατάλληλος
πρὸς κατασκευὴν ἐνδύματος κοι-
τῶνος, ὀρμπας [ἐπὶ ὑφάσματος].

رويه } ρεβίε, ὄν. ρούπιον, νόμισμα τῆς Ἰν-
δίας.

ρωπος } Π. ροῦ - ποῦζ, ἐπιθ. ὁ καλύπτων
 τὸ πρὸς ὡπον· § ὕν. καλύπτρα
 πρὸς ὡπου, πέπλος.

روح } Α. ρουχ, ὁν. ψυχῇ, ζωῇ, πνεῦμα, ζω-
 — ρότης, ἐνέργεια· ἐκχύλισμα, οὐσία :
 — ى ةمψυχος || — ى اψυχος, νεκρός || القدس —
 ρουχου-λ-κουζους, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον [πα-
 ρὰ χριστιανοῖς]· ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ [παρὰ Μωα-
 μεθανοῖς] λεγόμενος καὶ جبرائيل — ρουχου-λ-εμιν·
 || الله — ρουχου-λ-λάχ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς [κ.
 λ. πνεῦμα Θεοῦ] || ى فون آ — ἐκχύλισμα, ὁπίου,
 λαύδανον || ى اشارد — ἀμμουνιακόν· ||
 زوكمان ρουχου, αἰθέρ· || قولا تقي — διδω εἰς
 λειπρόθυμον νὰ ὁσφρανθῇ αἰθέρα ὅπως συνέλθῃ
 § πλθ. ارواح — εἰδάν· βλ. فتوح.

روح افزا } Π. ροιγ-ἐφζά, ἐπθ, ὁ τὴν ζῶην
αὐξάνων, ζωογόνος, τερπνός :

روحانی } Π. πνευματῖ [πρ. روح] ἐπθ. πνευ-
 κός, πνευματικός, ἀνθός [ἀντίθ.
 جماني ὁδισμάνι, σωματικός]: — ذوق ἔξβια πνευ-
 ξανί, ἡδονή πνευματική § ἐκκλησιαστικός,
 πνευματικός [ἐπὶ χριστιανῶν]: — رئیس ἐκκλη-
 σιαστικός ἢ πνευματικός ἀρχηγός, ἡτοι πα-
 τριάρχης, μητροπολίτης, ἐπίσκοπος ἢ προϊ-
 στάμενος || مجلس ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον
 § θ. روحانه اداره: — ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις.

ܪܘܚܢܝܐ } A. *ρουχ-ανι*, ὄν. πνευματικὸν ὄν,
 ἄγγελος, ἱερεὺς, πνευματικότης.
 § πλθ. ܪܘܚܢܝܐ *ρουχανιγισίν*, καὶ περιδισί
 ܪܘܚܢܝܐ *ρουχανιάν*.

روحانیت } Α. ρουχανι-γέτ, ὁν. θ. πνευμα-
 τικότης, δύναμις αὐλός καὶ ὑ-
 περφυσική, κληροκότης, χάρις ἀγγελική: سياست
 ی—ή ἀγγελική του μορφῆ.

روحانيك } Τ. ρουχανι-λίκ, ὄν. συνών, τῷ
προηγούμενῳ.

روح پرور } Π. ροιῦν-περγέρ, ἐπθ, ὁ τρέφων
 τὴν ψυχὴν, τὴν ζωὴν, ζωογόνοσ·
 —————
 ————— } ἀνάμνησις ζωογόνοσ.

روحسز } T. πνεύματος, ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ ἀνευ ζωνότροτος, ἐνεργείας, νεκρός, ἄχαρις : ذو لذةسز اكلهسز - διασκέδασις νεκρά καὶ ἀνούτος.

روحانديرمق } Τρουχ-λαντηρουάκ, ρυ.
μτδ. ἐμψυχῶ, διδω ζώνων,

ζωηρότητα, ενεργητικότητα [αἰτ.] : — نشاط
ἐμψυχῶ τὸ ὄμμα, τὸ μέλος.

روح-الانق } Τ. ρουγ-λανυάκ, ρμ. ούδ. ἐμ-
ψυχούμαι, λαμβάνω ζωὴν, καθι-
σταμαι ζωηρός, ἐνεργητικός.

روحی } Τ. ρουχ-λαῖ, ἐπθ. ἔμψυχος, ζων-
 ρός: كوز - ζωνρός ὁψθαλμός.

روحنواز } Π. ρουχ-νσβάζ, ἐπὶ ὁ τὴν ψυ-
χὴν θωπεύων, εὐφραίνων : —
μειδίαμα εὐφρόδιον.

روحی } Α. *roux-i*, ἐπθ. δαλκοολικός, ὁ πε-
 ριέχων δαλκοόλιον, σπέρτον· § ψυχι-
 κός· § θ. و معنویه: روحیه. ψυχοζογικαὶ
 καὶ ἠθικαὶ καταστάσεις.

299 } Π. ροῦν, ὄν. ποταμός· § εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου, λύρα· § χορὴ ὀργάνου.

رودبار { Π. ροντ-πάρ, ὄν. ποταμός.

۵۵ } Π. ρουτίε, ὄν. ἔντερον § πλθ. رودکان
 } ρουτεγκιάν.

روز } II. ρούζ, ὄν. ἡμέρα: وشب—ρούζ-ον
 εἶπ., ἡμέραν καὶ νύκτα, νυχθημερόν.

|| حساب ή جزا — ήμέρα τῆς κρίσεως, τῆς δευ-
τέρας παρουσίας [ὁξεία, χιόαπ].

روزافزون } Π. ροῦζ-ἐξέζον, ἐπθ. ὁ ἡμέ-
ρα τῇ ἡμέρᾳ αὐξάνων, μακρο-
μερεῶν: بيورسون — جناب حق عمر و شوکت شاهانی —
ὁ Ὑψίστος καταστήσει μακροήμερον τὸν βίον
καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἀνακτος [Σουλτάνου].

روزگار } Π. ρουζ-γκάρ, ὄν. καιρός, περι-
στασις, περίοδος χρονική, εποχή.
κόσμος § άνεμος: شديد — σφοδρὸς άνεμος. ||
زورگار — ρουζγκάρι ζορκάρ, βίαιος άνεμος. ||
— مساعد — εὐνοϊκὸς άνεμος, οὐριος. || آبی — ὑψη-
νεμος τόπος. || ك اوكنه — άνεμος πνέει. ||
دوشميان آدم يورلور — κουράζεται ὁ άνθρωπος
ὁ μὴ πίπτων ἐμπροσθεν [δυνάμει] τοῦ άνέμου,
ἥτοι ὁ μὴ ἀκολουθῶν τὴν φροῶν τῶν πραγμά-
των [πρμ.]. || باصق — άνεμος πατεῖ, ἥτοι πνέει
σφοδρὸς. || ك — ὡς άνεμος, ἥτοι ταχύς.

روزگاری } T. ρουζγκαρ-λῆ, ἐπθ. ἀνεμώ-
δης.

روزمره } Π. ρονζ-μεροζ, ἐπθ. ὁ καθ' ἑκά-
στην γινόμενος, καθημερινός,
συνήθης: — حيات ὁ καθημερινός βίος: || — ادارۀ
ἡ καθημερινή συντήρησις.

روزن } Π. ρεβζέν και روز ρεβζένε, ὄν. παράθυρον.

روزنامه } Π. ρουζ-ναμζέ, ὄν. δελτίον ἐν ᾧ σημειοῦται ὁ καθημερινὸς βίος, ἡμερολόγιον· βλ. روزنامه.

روزنامه } Π. ρουζ-ναμζέ, ὄν. ἡμερολόγιον, ἥτοι κατάστιχον καθημερινῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων· ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους, κ. καλανδάρει.

روزنامه جی } Τ. ρουζναμζε-ὄζι, ὄν. λογιστῆς κρατῶν ἡμερολόγιον, ἥτοι κατάστιχον καθημερινῶν ἐξόδων.

روزه } Π. ρουζέ, ὄν. νηστεία.

روزه دار } Π. ρουζε-τάρ, ἐπθ. καὶ ὄν. νηστεύων, νηστής.

روزی } Π. ρουζ-ί, ὄν. ἐπιούσιος [ἄρτος] : روز — ρουζι-τίχ, ὁ τὸν ἐπιούσιον διδούς, ἢ رسان — ρουζι-ρεθάν, ὁ τὸν ἐπιούσιον προϋθάνων, ἥτοι ὁ Θεός.

روزيه } Π. ρουζινέ, ὄν. ἡμερομίσθιον.

روس } ροῦς ἢ οὔρους, ὄν. κ. Ρῶσος· § ἐπθ. Ρωσικός.

روس } Α. ρσ'οῦς [πλθ. τοῦ رأس] ὄν. κεφαλαί, ἀρχηγοί· § δίπλωμα ἀπονομῆς κατωτέρου βαθμοῦ [βλ. رتبة, منشور, رتبة]· § βαθμός ἀπονέμμενος εἰς Οὐλεμάδες [βλ. على] : قلى — γραφεῖον, ἐνθα γράφονται τὰ διπλώματα τῶν ἀπονέμμενων βαθμῶν· || خرجى — δικαίωμα [خارجى] διπλώματος βαθμοῦ.

روسا } Α. ρσ'εθ' [πλθ. τοῦ رئیس] ὄν. ἀρχηγοί, πρόεδροι : روحانيه — πνευματικοὶ ἀρχηγοί, ἥτοι Πατριάρχαι, Μητροπολίται κτλ. || حاكم — πρόεδροι τῶν δικαστηρίων.

روسي } Τ. ροδποῦ, κ. ὁροδποῦ, ὄν. πόρ-νη : روسى — υἱὸς πόρνης, νόθος· μτφ. πανοῦργος· βλ. روستوپولى.

روسيلىق } Τ. ροδπου-λοῦκ· κ. ὁροδπου-λοῦκ, ὄν. πορνεία· βίος, διαγωγὴ πόρνης.

روستا } Π. ρουστᾶ, ὄν. χωρίον· βλ. رستاق.

روستايى } Π. ρουστᾶ-ί, ὄν. καὶ ἐπθ. χωρικός.

روستوپولى } Τ. ροδτοπολζν ἢ ὁροδτοπολζν [ἐκ τοῦ روسى اوغلى] ὄν. πανοῦργος, δόλιος, ψαῦλος, κακοήθης.

روستوپولىلىق } Τ. ροδτοπολζν-ζνκ, ὄν. πανοῦργία, δολιότης, ψαυλότης, κακοήθεια.

روسيه } Π. ροῦ-δι-ζνζ, ὄν. روسيه ροῦ-δι-ζνζ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὸ πρόσωπον μέλαν, κατησχυμμένος.

روسيه } ρουθία, ὄν. κ. Ρωσία : دولتى — τὸ Ρωσικὸν κράτος.

روسيه لى } Τ. ρουθία-ζν, ὄν. Ρῶσος· § ἐπθ. Ρωσικός.

روش } Π. ρεβ-ίζ, ὄν. πορεία διαγωγῆς, τρόπος : احوال — ἡ πορεία τῶν πραγμάτων· || مصلحت — ἡ πορεία τῆς ὑποθέσεως.

روشن } Π. ρουσέν, ἐπθ. φωτεινός, πεφωτισμένος, ἐναργής, λαμπρός : دل — ρουσέν-τίλ καὶ ضمير — ρουσέν-ζαμζ, οὗ ἡ καρδία, ἡ συνειδήσις πεφωτισμένη, ἥτοι εἰδήμων τῶν πνευματικῶν ἀληθειῶν· || بيان — ρουσέν-πε-γιάν, οὗ ἡ ἐκφρασις ἐναργής, εὐγλωττος : دیده ل — ζιτελερ ρουσέν, φῶς εἰς τὰ μάτια σαρ, καλῶς τὸν ἐδέχθητε [ἐπὶ συγγενοῦς ἀπόντος καὶ ἐπ' ἀνερχομένου]· βλ. آيدى.

روشنا } Π. ρουσένά, ἐπθ. ταῦτο روشن.

روشنايى } Π. ρουσένα-ί, ὄν. φωτεινότης, λάμψις, ἐνάργεια.

روشنى } Π. ρουσέν-ί, ὄν. ταῦτο روشنایى βλ.

روضه } Α. ρεβζά, ὄν. θ. λειμῶν, τόπος σύν-δενδρος καὶ ἔχων ὕδατα· § παράδεισος : مطهره — ρεβζά-ἡ ὑδαττο-ροζέ, ὁ τάφος τοῦ Μωάμεθ· § θ. رياضى ρι-ζνζ.

روع } Α. ρεβ' καὶ θ. روعه ρεβ', ὄν. φόδος, ταραχή.

روغن } Π. ρεβζάν, κοιν. ρουγάν, ὄν. λίπος, ἔλαιον, βούτυρος : زيت — ρουγάνι ζετ, ἔλαιόλαδον· || ساد — βούτυρος· § βερνίκιον κ. βερνίκι, ἐπιχρῖσμα πρὸς στιλβωθῆν ἐπιπλυν ξυλίνων ἢ ἀγγείων πηλίνων· βλ. سر, جلا.

روغلا تاق } Τ. ρουγαν-λατμάκ, ὄν. μτφ. ἐπιχρῖμα βερνίκιον, βερνικῶ, κ. βερνικόνω, στιλβῶ [αὐτ.].

روتق بخش } Π. ρεβνάκ-παράχτι, ἡ ροτὴ بخش
 ρεβνάκ-παράχτι, ἐπὶ θ. ὁ διδὼν
 λαμπρὴν, αἰγλὴν, ὁ κοσμοῶν. || Ρμ. —[δοτ.] :
 تحت عالیخت عثمانی به روتقبخش اولان ذات شوکتها
 حضرت پادشاهی ἡ Α.Α. Μεγαλειότης, ἥτις κοσμεῖ
 τὸν εὐτυχῆ ὁθωμανικὸν θρόνον.

رونقدار } Π. ρεβνακ-τάρι, ἐπθ. λαμπρός.

روثقی } Τ. ρεβνακ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων αἰγλιν, λαμπρός.

ροῦμα } Π. ροῦ-νῡμά, ἐπθ. ὁ τὸ πρόσωπον
 δεικνύων, ἐκδηλοῦμενος, φαίνόμενος.
 ¶ Ρμ. اولقى — φαίνομαι, ἐκδηλοῦμαι, παρατη-
 ροῦμαι: ى مرأت امكان اولقى — δεικνύω τὸ πρό-
 σωπον εἰς τὸ κάτωπερον τοῦ δυνατοῦ, παρουν-
 διάζομαι, συμβαίνω· § ὁδὸν τοῦ γαμβροῦ πρὸς
 τὴν νύμφην, ὅτε τὸ πρῶτον βλέπει τὸ πρόσω-
 πον αὐτῆς· βλ. كوروم.

ροῦ } Π. ροῦ-vῡμouν⁺ καὶ ροῦ-
 νῡμouν, ἐπθ. ὁ τὸ πρόσωπον δι-
 κνύων, ἐκδηλοῦμενος, διῆλoς· συνών ροῦμα. ¶ Ρμ.
 اولی — φαίνεσθαι, ἐκδηλοῦμαι, παρατηροῦμαι,

ροολορ } Αγ. ρεβόλβερ [revolver] ὄν. πε-
 ρίστροφον, πολύκροτον.

روی } Α. ρεδί, ὄν, τὸ τελευταῖον γράμμα
τῆς ὁμοιοκαταληξίας.

روی } II. rouï, βλ. رو rou.

روی { Π. ρούϊ, ὄν. ὀρείχαλκος.

رويا { Π. ρουγιά [μτχ. τοῦ ὄψο, ῥοδόν, ὁ
 ψυόμενος: — كاه خورتن ψυόμενον.

رؤيا } A. $\rho\alpha\upsilon\acute{\nu}\eta\alpha$, $\delta\upsilon\upsilon$. $\acute{\alpha}$. η θ . $\delta\upsilon\epsilon\iota\rho\omicron\nu$: ی—
 صادق $\delta\upsilon\epsilon\iota\rho\omicron\nu$ $\acute{\alpha}\lambda\eta\theta\acute{\epsilon}\varsigma$ || ی کاذب—
 $\rho\alpha\upsilon\psi\epsilon\upsilon\delta\acute{\epsilon}\varsigma$ || کورمک — $\beta\lambda\acute{\epsilon}\pi\omega$ $\delta\upsilon\epsilon\iota\rho\omicron\nu$.

رويت } A. ρεδιγέτ, δν. θ. σκέψις, περισκε-
 ψις, σκέψις ὁρθή καὶ εὐστοχος, ὁρ-
 θοφθορόσυνη, προσδοχή, ἱκανότης : — بـ اِذَا
 ρεδιγέταν, άνευ σκέψεως, ἀπερισκέπτως || درایت
 — و περίνοια καὶ περισκεψις || صاحب‌الذی کا-
 τοχοι περισκεψέως, περισκεπτεμένοι.

رؤيت } A. ρῥῳέ, ρ.ἀφ.θ. τὸ βλέπειν ἢ
 θεώρονσις, παρατήρονσις, ὅψις δι-
 εξαγωγή, διαίτησις: هلال — παρατήρονσις τῆς
 νέας σεληνῆς: رسولك — مشتريتك خبار ربي ||

ἡ δὲ [ἡτοι τὸ νῦν ἴδῃ τὸ πρῶμα]
 τοῦ ἀπεσταλμένου δὲν ἀποσθεννύει τὴν ἐπιλο-
 γὴν τῆς οὐσεως τοῦ ἀγοραστοῦ [ἡτοι τοῦ οὐ-
 σῆτος] || نکاح دعوا الربك — ی مجالس روحانیہ عائد
 کاٹس τῶν περὶ γάμου ἀγωγῶν ἀνήκει τοῖς ἐκ-
 κλησιαστικοῖς συμβουλοῖς § [αἱ τοῦ ἐν-
 δοπτικῆς] || زباب — مینوہیا [ἡτοι ἡτοι]. || Ρμ. θεωρῶ,
 παρατηρῶ, διεξάγω, διαιτῶ, ἐξετάζω [αἱ τοῦ].
 اءك — حساب θεωρῶ λ/σμον.

رویتکارانه } Π. ρεθυγερ-ελασανέ, ἐπθ. ταυ-
τὸ ρογμνάνε βλ.

رویتندانہ } Π. ρεδίγεται-μεντάνε, ἐπθ. περι-
εσκεμμένος, συνετός, ἀγρυπνος:
— ماسعی ἢ خدمات ὑπηρεδίαι ἢ ἐνέργειαὶ πε-
ριεσκεμμένοι, ἀγρυπνοὶ, συνεταί.

رویش } A. ὀυβεῖς [ὑποκ. τοῦ ριψ] ὄν. κο-
 λεόπτερον, πτερίδιον [ψυδ. ἰστ.] :
 مغلوف — ἐνδόπτιλον. || غير مغلوف — ἐξώπτιλον.

رویشی } A. ρωβειῖς-ι, θ. رويشيه ρωβειῖς-ιγέ,
ἐπθ. κολεόπτερος [ψυθ, ἰστ.],

رویین { Π. ρουγίν, ἐπθ. ὀρειχάλκινος.

ορ { Π. θέλ, ἀντὶ αὐτοῦ θέλ, βλ.

رها } Π. **ρεχά**, ἀφ. ἀπαλλαγῇ, σωτηρία :
 — **بادى** πρόξενος ἀπαλλαγῆς, σωτη-
 ρίας || **بولق** — εὐρίσκω σωτηρίαν, ἀπαλλάττομαι
 [دن] **بولق** — **بلاد** ἀπαλλάττομαι ἀπὸ τῆς ἐνο-
 χλήσεως τοῦ κακοῦ.

رهاينه } A. ρεχαίνειν [πλθ. τοῦ راهب ρα-
 χήνη, βλ.] ὄν. ιερεὺς : — نصارى
 ρεῖς τῶν χοιρδιτιανῶν· συνηβέστ. رهاين βλ.

وهابه } A. ορχηστρέ, ὀν. θ. ξιφθοειδής [βοτ. ἐπὶ
φύλλων].

رهایی { A. ρεχαῖν [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. θ.
ξίφσειδικός [βοτ.].

ρηαῖν } Δ. ῥεχαῖν [πλθ. τοῦ راهب ga-
 χιῖς βλ. رهبان ῥεχάνας] ὄν. λευεῖς,
 καλόγηροι, κληρικοὶ τῶν χριστιανῶν: — قدامی
 [κουτσαμί ῥεχαῖν] οἱ ἀρχαῖοι τῶν κληρικῶν.

رهاوی } Π. θεχαδι, ὄν. σκοπὸς μουσικός & κυτίον περιέχον ὄργανον μουσικόν, ὅπερ κανονιζόμενον παίζει οἰκοθεν.

رهاياب } Π. ρεχα-γιάπ, ἐπθ. ὁ ἀπαλλαγὴν,
σωτηρίαν εὐρών, διαψυχών. || Ρμ.

عَلِدُنْ — ἀπαλλάττομαι, θάζομαι [دُنْ] : اوله مامق
 δὲν δύναμαι ν' ἀπαλλαγῶ τῆς νόσου. ||
 اوله مامق — ἀπαλλάττομαι τῆς ἀσθενείας. —

رها یافته } Π. ρεχά - γυαφτέ, ἐπθ. ὁ σωθεὶς,
ἀπαλλαγείς.

رهائ { Δ. ρεχαῖν, πλθ. τοῦ رهايه ρεχινέ,
 ὄν. θ. ἐνέχυρα.

رهب { A. ῥέγγειν. φόδος, τρόμος. βλ. رهبت .

رهبان } A. ρῆχαπῶν [πλθ. τοῦ راهب] ὄν. ἱε-
 ρεῖς, καλόγυργοι, κληρικοί [τῶν
 Χριστιανῶν]. § β' πλθ. رهايت ρεχαπῶν ἢ رهايته
 ρεχαπῶν.

ρεχτανιγέτε } Α. ρεχταν-ιγέτε, δν.θ. βίος μργα-
 χικός, άσκητικός: لا في الاسلام
 λα ρεχτανιγέτε δι-λ-ιδλάμ, ουκ έστι βίος ά-
 σκητικός εν τῷ ιδλαμισμό, ητοι απαγορεύεται
 τὸ ευνουχιζεσθαι, τὸ περιδάλλιν τὸν λαίμῳ
 δι' ἀλύσεων, τὸ μὴ τρώγειν κρέας κτλ.

رهبت } A. *ῥεχπέτ* [ῥζ. رهب] ὁν. θ. *ῥόδος*,
 τρώμος:—رغبته *جنته* διὰ τὸν
 παράδεισον ἔφεσις [*ῥαχπέτ*], ἀπὸ τοῦ ἱδίου *ῥό-*
δος § πλθ. *رهات* *ῥεχπάτ*.

رهبة } A. ῥέχπει-εν, ἐπρ. ἐκ φόβου : عبادت —
 προσευχῇ ἐκ φόβου.

رهب { Π. ρεχ-τέρ, ὄν. ὁδηγός: — سلامت آور
 ὁδηγός σωτήριος: || حرکت اتخاذ ایتک
 λαμβάνω ὡς ὁδηγὸν ἐνεργείας.

رهبرك { T. ῥεχπερ-λιε, ὄν. ὁδοντία || —
 | تيمك ὁδοντῶ, κάμνω τὸν ὁδοντῶν

[δοτ.]: αὐτὸς ὁ κύριος, ὁ δὲ
μοι ἔκαμε τὸν ὀδὴγὸν ἐντὸς τοῦ μουσείου.

رهبری } Π. ρεχχερο - i, ὄν. ὁδὸν γὰρ ταῦτο
رهبرك .

10. **Π. ρεχ-ρεβ** **في راهو** **ραχ-ρεβ**, ἐπθ.
 ρεβ **في** **Δ. παυ** **Δδου** **ρεβου** **Δδου**

πόρος: سمت مقصود — ὁ βαίνων τὴν διεσθυσμένην
τὴν σκοπούμενην [δέμνι μακδοῦτ], ἥτοι εἰς
τὸν πρὸς ὃν ὄρον. [Ρμ. اولی — βαίνω, πορεύο-
μαι: ديار عدم اولی — ρεχχεδῖ τῡῡῡῡ ἁτῡῡ ὁλ-
μάκ, βαίνω εἰς τὴν χώραν τῆς ἀνυπαρξίας, ἀ-
ποθνήσκω : سمت فرار — ὁ τρεπόμενος εἰς ψυ-
γὴν [δέμνι φῡῡῡῡ]·§ ρεχχεδῖ ρεχχεδῖ.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Α΄.]

رهزن } II. ρεχ-ζέν ἢ راهزن ραχζέν, ὄν.
 } λιότης.

رط { Δ. ῥέχτ, ὄν. φυλὴν εἰς τὴν ἀνήκει τις·
§ κοινότης, οἱ πολλοί, ὁ ὄχλος.

ρηκζαρ } Π. ρεχ-γκιβεζαρ και ρηκζαρ ρεχ-
 γκιβεζαρδον, δδδς ες ης διερχεται
 ρις, δισδος, διαδασις: ایدی منتظر سلام ایدی
 η διαδασει του ανεμενε χαρπετιδμον. || میمان
 ραχζετι πατιδαχι, το αϊσιον μερος, ες ου
 ηλθεν η Α. Α. Μεγαλειότης. || بزرگا.

رهل } A. ρεχέλ, ὄν. ἀμνίον, ὕστερον, ἄκου
ὑμὴν περιτυλίξω τὸ ἐμδούον.

رهله { A. $\theta\epsilon\chi\lambda\acute{\epsilon}$, $\delta\nu$. θ . $\sigma\acute{\iota}\theta\eta\mu\alpha$ [lat.].

رهل } A. $\rho\epsilon\chi\lambda\text{-}\dot{\iota}, 0$. رهلیه $\rho\epsilon\chi\lambda\text{-}\dot{\iota}\gamma\grave{\epsilon}$ [95. رهل
 82. 1. $\pi 0$. $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma\gamma\acute{o}\varsigma$

رهن } A. ρέχιν ἡρεχίν, ὄν. ἐνέχυρον, ὑποθή-
 κη: مستعار — ρέχινι μισθεῖσθαι, ἐνέχυ-

νον διὰ χρησίδανειον, ἵτοι χρησίδανειον ὄπερ,
 ἥ ἀδεία τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει, ἐνεχυράζει τις
 νομ.]: المقي — λαμβάνω ἐνέχυρον, ὑποθήκην· ||
 فاك — ἀπόσπασις [ῥῆκις] ἵτοι ἀπαλλάγει ἐνε-
 χύρου· || اتيك — ἀπαλλάττω τὸ ἐνέχυ-
 ρον. || رقم — ἐνεχυράζω, ἴδω ἢ θέτω ἐνέχυρον, ὑποθηκεύω [δοτ. αἰτ.].
 ايتد — σοὶ ἐνεχύρασα οὗτο ἀπέναντι τοῦ χρέους μου· § μετφ. δημοσ·
 πλθ. رهن رهنون καὶ رهنون رهنون.

رهنسر } T. *ρεχιν-σιζ*, ἐπθ. ὁ ἀνεν ἐνεχού.
 ρου, ὑποθῆκης, ἀνεγγυος: الله جقلو —
 πιστότης ἀνεγγυος: βλ. ἐπθμ.

رهنلی } T. ρεχιν-λί, ἐπθ. ἐνυπόθετος : —
 الله جقلو πιστωτής ἐνυπόθετος.

رهنا } Π. θεκ-νδυσά, ὅν. ὃ τὴν ὁδὸν δεικνύων,
 ὁδονόρος: ی قرائت — ὁδονόρος ἀναγνώ-
 εως [κηροάτ:] || ی معلین — ὁδονόρος τῶν διδα-
 κάδων [υδαλλοιίν].

رهمنون } Π. ρεχ-νδμουίν, ὄν. ὀδηγός.

رهمنی } Π. ρεχ-νθυμονί, ἀφ. ὀδηγία, τὸ
εἶναι ὀδηγόν.

رهنیت } Λ. ρεζν = ἰγέτ, ὅν. θ. τὸ εἶναι τὴν
ἐνέχυρον ἐνεχυροσσία : Λ.

حَيْقُومٌ τὸ ἐνέχυρον ἀπαλλάττεται τῆς ἐνεχυρα-

108

زيم } ρίμ, ὄν. κ. Ρώμη [οὕτως ἐκαλεῖτο ἄλ-
λοτε ἢ πόλις τῆς Ρώμης καλουμένη δὴ-
μερον ρόμα] — پاپاس — ὁ Πάπας τῆς Ρώμης.

زيم } Π. ρίμ, ὄν. πύον, κ. ἔμπυος: جريحه —
πύον τῆς πληγῆς [ὄξεριχά].

زيمه } Π. ριμέ, ὄν. λήμν. κ. τσίμπλα: —
λήμν ὁφθαλμοῦ πάσχοντος ὁφθαλμῖαν || دار —
ριμε-τάο, λημιάλεος, κ. τσίμπλάρος.

زين } Α. ρεΐν, ὄν. ρύπος, σκωρία § πώρω-
σις καρδίας προερχομένη ἐκ διαπρά-
ξεως πολλῶν ἁμαρτιῶν.

زينغه } Ιτ. ρινγκα [aringa] ὄν. μαῖνη, μαι-
νίς, κ. ἀρίγγα [ixθ.].

ريو } Π. ρίδ, ὄν. δόλος: ديو — ρίδι τίδ, δόλος
δαίμονος.

رئوى } Α. ρι'εβί, θ. ρι'εβίγέ [ἐκ τοῦ ρι'ε] —
ἐπθ. πνευμονικός.

رئه } Α. ρι'έ, ὄν. θ. πνεύμων: — تشریح —
توصیف — ρι'έ, πνευμονοτομία || سل ال —
τεδδῆφου-ρ-ρι'έ, πνευμονογραφία || ذات ال —
δέλλου-ρ-ρι'έ, ψυμάτωσις πνευμόνων || ζάτου-ρ-ρι'έ, πνευμονία || نرف ال —
νέξφου-ρ-

ρι'έ, πνευμονογραφία || — مبحث ال —
ρι'έ, πνευμονολογία § [βοτ.] — حشيشة ال —
του-ρ-ρι'έ, πνευμονιάς [ψτ] § δνικ. خت رري'ε-
οί δύο πνεύμονες § πλθ. رثا رري'ات, πνεύμονες.

رئيس } Α. ρε'ίς [ρζ. رأس] ὄν. ἀρχηγός, πρόε-
δρος: — روحاني — πνευματικός [ἐκκλη-
σιαστικός] ἀρχηγός, ἡτοι πατριάρχης, μητρο-
πολίτης, προϊστάμενος § مجلس — πρόεδρος τοῦ
συμβουλίου || محكمه — πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ||
ثاني — ἀντιπρόεδρος § جمهور — πρόεδρος τῆς δι-
μοκρατίας [δξυχοι'ε] || لیان — λημενάρχης §
πλοίαρχος § πλθ. رؤسا ررر'ε-
οί.

رئيس الكتاب } Α. ρε'ϊδθ-λ-ε-υ-τάπ, ὄν. ἀρ-
χηγός τῶν γραμματέων, ἢ
ἀπλῶς رئیس افندی ρε'ίς ἐφέν'η, κύριος πρόε-
δρος τίτλος ἀπονεμόμενος ἄλλοτε τῷ ὑπουρ-
γῷ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν Τουρκίᾳ, καλουμένῳ
σήμερον خارجيه ناظرى خاويدي'ε ναζινοῖ.

رئيس العلماء } Α. ρε'ίς-δλ-δλεμά, ὄν. ἀρχη-
γός τῶν Οὐλεμάδων [ἀνώτερος
ἀξιωματικός τοῦ Σείχ οὐλ-ιδλαμάτου].

رئيسه } Α. ρε'ϊδθ [θ. τοῦ رئیس] ὄν. ἡ πρόε-
δρος.

ن

ز } ζέ, δέκατον τρίτον γράμμα τοῦ τουρκι-
κοῦ ἀλφάβητου, προφερόμενον ὡς τὸ [ζ]
τῆς ἑλληνικῆς. Ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 7
[βλ. الجد.].

زا } Α. ζά, ὄνομα ἀραβιστὶ τοῦ γράμματος
[z] καλεῖται καὶ زای معجمه —
υέ, ἡτοι ζά τὸ ἐνστικτον βλ. زآ.

زا } Π. ζά [ρζ. τοῦ زادن] — ζά-
χρῆσθαι σπανίως ἐν συνθέσει ὁ γεννῶν.

زاج } Α. ζάτζ, ὄν. θεϊκὸς σίδηρος, βιτριό-
λιον || ياجي — θεϊκὸν ὄξύ || قبريس — βι-

τριόλιον πράσινον [κνζοῖς] || —
αἰθὴρ θεϊκοῦ σιδήρου || —
θεϊκὸς ψευδάργυρος.

زاجر } Α. ζαζήρ [ρζ. زجر] ἐπθ. κωλύων,
ἐμποδίζων, ἀπαγορεύων: —
امر — προϊστάμενος κωλύων, ἀπαγορεύων.

زاحف } Α. ζαζήφ [ρζ. زحف] ἐπθ. ἔρπον,
ἐρπετός: — حيوان — ζῶον ἔρπον, ἐρ-
πετόν § θ. زاحفه — ζῶα ἔρποντα, ἐρπετά.
§ πλθ. زواحف — ζαχφάτ καὶ ζαχφ —
ζεβαζήφ.

زاخر } Α. ζαζήρ [ρζ. زخر] ἐπθ. πλημμυ-
ρῶν [ἐπὶ θαλάσσης]: — بحر —
πλημμυροῦσα § θ. زاخره — ζαχρη-
βλ. زاخر.

زبږب } T. ζῖπ-ζῖπ, βλ. ζب.

زبږب } A. ζῖπζῖπ, ὄν. τρῶχος [ζῶον].

زبږين } T. ζῖπκῖν, ὄν. κάμαξ ἢ κοντάριον
χρησιμεῦον πρὸς ἀλιείαν μεγάλων
ἰχθύων.

زبږل } A. ζῖπζῖλ, ὄν. κόπρος ζῶων χρησιμεύου-
σα πρὸς λίπανσιν τῆς γῆς· § σκύδαλα.

زبلامق } T. ζῖπ-λαμὰκ ἢ زبلامق ζῖπλα-
μὰκ, ρμ. οὐδ. τινάσσομαι, πηδῶ,
ἐξορμῶ.

زبلاي } T. ζεπῖλλαγί, ἐπθ. καὶ ὄν. πελώ-
ριος καὶ δυσειδὴς ἄνθρωπος.

زبور } A. ζεπῖορ, [βλ. زب زῖπρ] ὄν. τὸ βι-
βλίον τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυίδ, ψαλ-
τήριον: — شريف — τὸ ἱερὸν ψαλτήριον.

زبون } Π. ζεπῖοῦν, ἢ ζαπῖοῦν, ἐπθ. ἀδύνα-
τος, καχεκτικός, ἰσχνός, εὐτελής: —
دوشمك — καταβάλλομαι, ἀδυνατῶ. || Pم. ك —
καταβάλλω, κατατρυῶ [αἰτ.]: —
بشرى دست: — ایدن على —
αἱ νόσοι, αἵτινες κατατρυ-
χουσι τὸ ἀνθρώπινον γένος [νέβ'ι πεάξρ] ἐν τῇ
χειρὶ τῆς καταθλίψεως αὐτῶν [τέε-τι καχριν-
τέ]. || اولق — التده — اولق —
τὸ βάρος τῶν μόχθων τοῦ βίου· § πλθ. زبونان.

زبون } T. ζῖποῖν ἢ زبون ζῖποῦν, ὄν. ἐν-
δυμα παρὰ τοῖς Ἀνατολικοῖς λαοῖς,
ἔχον ὑπόροσθια βαμβάκων καὶ φορούμενον
ὑπὸ τὸν μανδύαν· § ἐνδυμα τῶν βρεψῶν φορού-
μενον ἐπὶ τοῦ ὑποκαμίδου.

زبونكش } Π. ζαπῖουν-κιδέ, ἐπθ. ὁ πιέζων
τοὺς ἀδυνάτους καὶ ὑποδεεστέ-
ρους αὐτοῦ καὶ πτοούμενος τοὺς ἀνωτέρους
καὶ ἰσχυρούς.

زبونكشك } T. ζαπῖουν-κιδόλδκ, ὄν. τὸ
ἐλάττωμα τοῦ πιέζοντος τοὺς
ἀδυνάτους καὶ πτοουμένου τοὺς ἰσχυρούς.

زبونلامق } T. ζαπῖουν-λαμὰκ, ρμ. οὐδ.
καταβάλλομαι, ἐξασθενῶ, ἰσ-
χναίνω.

زبونلق } T. ζαπῖουν-λοῦκ, ὄν. ἀδυναμία,
ἐξασθένεις, καχεξία, ἰσχνότης.

زبيب } A. ζεπῖπ, ὄν. σταφίς, ξηρὸν σῦκον.

زبيدي } ζῖπῖτι, βλ. زبيدي.

زپر } T. ζῖπρ [βλ. زب] ἐπθ. μανιώδης,
τρελλός [κυρίως ὁ πηδῶν, σκιρτῶν].

زجاج } A. ζεδζάδζ, ὄν. ὑαλοουργός, ὑαλο-
πώλης.

زجاج } A. ζεδζάδζ, ὄν. ὑαλός: — شفاف — ὑα-
λός διανυγής [ζεφζάφ]. || ملون — ὑα-
λός χρωματιστὴ [μδλεδδέν].

زجاجه } A. ζεδζάδζέ, ὄν. θ. ταῦτὸ τῷ προ-
ηγούμενῳ.

زجاجي } A. ζεδζάδζ-ί, ἐπθ. ὑάλινος, ὑαλοει-
δής· § ὄν. ὑαλοπώλης.

زجر } A. ζέδζρ, ρ. ἀψ. τὸ κωλύειν τινὰ εἴτε
διὰ φωνῆς, εἴτε διὰ νεύματος, κώλυ-
σις, ἀπαγόρευσις, περιορισμός, βία: —
اهل تجاوز —
περιορισμός, παρεμπόδις τῶν ὑπερβαδιν
ποιούντων. || Pم. κωλύω, ἀπαγορεύω, περιορί-
ζω, μετέρχομαι βίαν κατὰ τινος [αἰτ.].

زجراً } A. ζέδζρ-εν, ἐπρ. δι' ἀπαγορεύσεως,
διὰ τῆς βίας, δι' ἀγγαρείας.

زجری } A. ζεδζρ-ί, ἐπθ. περιοριστικός, ἀ-
παγορευτικός, ἐκδιαστικός: —
μέτρα تدابير — زجره || θ. ἐκδιαστικός· اوله رق
περιοριστικά, ἐκδιαστικά.

زجریه } A. ζεδζρ-ιγέ [θπλ. τοῦ προηγ.] ἐπθ.
ὁ ἀνίκων τῷ περιορισμῷ, τῇ βίᾳ·
§ ὄν. θ. δικαίωμα ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων.

زحاف } A. ζῖχάφ, ὄν. ἐκθλίψις ἐν τῇ ποιή-
σει γράμματος ἀναγκαίου, κακιζο-
μένη· πλθ. زحافات.

زحام } A. ζῖχάμ, ὄν. πλῆθος: — ناس — πλῆ-
θος ἀνθρώπων.

زحف } A. ζάχφ, ρ. ἀψ. τὸ ἐρπειν ὡς τὰ ἐρ-
πετά· || صى — زάφχ-ى داپی, τὸ τε-
τραποδιζειν τὸν παῖδα, ἀρκούδισμα βρεβχούς.

زحل } A. ζῖχάλ, ὄν. Κρόνος [ἀστρ.]: — خاتم —
δακτύλιος [خاتم] τοῦ Κρόνου,
ἥτοι περὶ τὸν Κρόνον· || شاطرلى —
ζῖχάλ —
δα-τη-λε-ری, δορυφόροι τοῦ Κρόνου.

زحمت } A. ζαχμέτ, ἀψ. θ. κόπος, δυσκολία,
στενοχωρία, ἐνόχλησις: —
چكمك —
πτοφέρω, κοπιᾶζω, στενοχωροῦμαι, ἐνοχλοῦμαι·
|| چكدمك —
προξενῶ, παρέχω κόπον,
δυσκολῶ, ἐνόχλησιν [δοτ.]· || چك —
κάμνω

κόπον, κοπιάζω. || كيرمك — εμβαίνω εἰς κόπον, κοπιάζω. || اختيار بورمق — h بورمق — λαμβάνω τὸν κόπον. || — 4 — τί κόπος; διατί τόσον κοπιάζετε; στενοχωρεῖσθε; || چکن راحت بولور — ὁ κοπιᾶζων εὐρίσκει ἀνεσιν [πρμ.] βλ. امك.

زحمتسز } T. ζαχμετ-οίξ, ἐπθ. ἀκοπος, ὁ ἀνευ κόπου, πόνου, εὐκολος; بال — μέλι ἀκοπον δὲν τρώγεται, γενμὲξ [πρμ.] § ἐπρ. ἀκόπως, ἀπόνως, εὐκόλως.

زحمتسز جه } T. ζαχμετ-οίξ-δζε, ἐπρ. ἀνευ πολλοῦ κόπου.

زحمتلو } T. h ζαχμετ-λί, ἐπθ. ἐπίπονός, κοπιαστικός, δυσχερής, δύσκολος.

زحیر } A. ζεχίρ, ὄν. πόνος.

زخار } A. ζεχχάρ [βλ. زآخر] ἐπθ. ὑπερεκχειλίζων, πλημμυρῶν [ἐπὶ θαλάσσης]: — بحر θάλασσα πλημμυροῦσα.

زخارف } A. ζεχαρίφ [πλθ. τοῦ ἀχρηστού ζοχρόφ] = προῖγμα ἐπίχρυσον, ἐπίπλαστος στολισμός, ματαιότης] ὄν θ. ματαιότητες: — ذنویه — ματαιότητες κοσμικαί.

زخم } Π. ζάχμ, ὄν. τραῦμα, πληγή: تیغ — τραῦμα τοῦ ξίφους.

زخم خورده } Π. ζάχμ-χορτέξ, ἐπθ. τετραυματισμένος: § πλθ. زخوردگان ζάχμ-χορτεγκιάν.

زخمدار } Π. ζάχμ-τάρ, ἐπθ. ταῦτό προηγ. § πλθ. زخمداران ζάχμ-τάράν.

زخمزده } Π. ζάχμ-ζετέξ, ἐπθ. ταῦτό προηγ. § πλθ. زخمزدهگان ζάχμ-ζετεγκιάν.

زخمکار } Π. ζάχμ-κιάρ, ἐπθ. ὁ τραυματίζων: § άφ. زخمکاری τὸ τραυματίζειν.

زخناك } Π. ζάχμ-νάκ, ἐπθ. ταῦτό زخمدار βλ.

زخه } Π. ζαχμέ, ὄν. πλῆκτρον, τόξον τῆς λύρας, τοῦ βιολίου.

زخه } T. ζαχμά, ὄν. ἡμᾶς τοῦ ἀναβολέως.

زد } Π. ζέτ [ἀορ. τοῦ زدن ζετέν, πλῆττειν] ὁ πλῆττων: — سامعه — ζέτ, ὁ πλῆττων τὸ οὖς βλ. زد.

زدوده } Π. ζέτουτέ [μτχ. τοῦ زدودن ζέτου-τέν] κεκαθαρμένος ἀπὸ τοῦ ἰού, τῆς σκωρίας, ἀπεσκωριασμένος κ. ξεσκουριασμένος.

زده } Π. ζέτ [μτχ. τοῦ زدن ζετέν = τύπτειν, πλῆττειν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει] πεπληγμένος, πληγείς: — مصیبت — ζέτ-ζετέξ, ὁ ὑπὸ συμφορᾶς πληγείς: || — حریق — ζέτ-ζετέξ, ὁ ὑπὸ πυρκαϊᾶς πληγείς, θῦμα τῆς πυρκαϊᾶς || — قضا — καζά-ζετέξ, ὁ ὑπὸ δυστυχίας πληγείς, ὁ ναυαγίσας: § πλθ. زدگان ζετεγκιάν.

زدهملك } T. ζέτε-λεμεξ, ρμ. μτθ. πλῆττω, κτυπῶ, πληγόνω ἐλαφρῶς: μτψ. βλάπτω [αἰτ].

زدهلنك } T. ζέτε-λεν-μεξ, ρμ. οὐδ. ἢ πθ. πλῆττομαι, κτυπῶμαι, πληγόνομαι ἐλαφρῶς: μτψ. βλάπτομαι.

زر } Π. ζέρ, ὄν. χρυσός, νόμισμα χρυσοῦν: — دیم-ου-ζέρ, ἄργυρος καὶ χρυσός: محبوب — ζέρι μαχχούπ, ὄνομα χρυσοῦ νόμισματος τῶν 25 γροσίων.

زر } T. ζήρ, μόριον παριστάνον συνεχῆ καὶ ὀχληρὰν βοήν, βόμβον: βλ. زل — زل — ζήρ-τελί, θεό-τρελλός: || ذلی — زل — ζήρ-ζόπ, κοῦφος, ἀνόητος.

زر } A. ζέρρ, ὄν. βλαστός, βλαστάριον: § πλθ. ازرار ζέράρ.

زراع } A. ζερόρά [ρζ. زرع] ὄν. γεωργός, ὁ σπείρων, ὁ καλλιεργῶν.

زراع } A. ζερόρά [πλθ. τοῦ زارع] ὄν. γεωργοί, οἱ σπείροντες, καλλιεργοῦντες.

زراعت } A. ζιρά'άτ [ρζ. زرع] ὄν. θ. γεωργία, τὸ ἔργον τοῦ γεωργοῦ: اهل — γεωργός. || ρμ. زراعت — καλλιεργῶ [αἰτ].

زراعی } A. ζιρά'ί [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. γεωργικός: § θ. زراعی: — زراعی — γεωργικαὶ ὑποθέσεις.

زرافه } A. ζεραφέξ, ἢ ζουραφάξ, κ. زرافا — ζουραπάξ, ὄν. θ. καμηλοπάρδαλις.

زراق } A. ζερόράκ [ρζ. زرق] ἐπθ. ὑποκριτής: — زاهد — ἀσκητὴς ὑποκριτής.

زراندود } Π. ζέρ-έν-τούτέ, ἐπθ. ἐπίχρυσος [χρυσῷ ἠλειμμένος].

زراوند } Π. ζεραβένξ, ὄν. ἀριστολογία [γένος φυτῶν].

زراونديه } A. ζεραβένξ-ιγέ [βαρβ.] ἐπθ. θ. ἀριστολογία, ἵτοι τὰ εἰς τὴν λοχείαν χρήσιμα ἱατρικά.

زرباف } Π. ζερ-παφ, ἐπθ. χρυσοφάντος.

زرب } Τ. ζήρη καὶ زرباق ζήρηπα-τάκ, ἐπθ. αἰφνης, ἀπροσδοκίτως, ἀποτόμως, ἐξ ἀπροόπτου [χρδ.].

زرتار } Π. ζερ-τάρ, ἐπθ. οὐ ὁ δτήμων χρυσούης, χρυσοφάντος : — کیسوی کرم χρυσی.

زرد } Π. ζέρτ, ἐπθ. κίτρινος, ὠχρός : روی — πρόσωπον ὠχρόν.

زردالو } Π. ζερ-τάλν [ἐκ τοῦ زرد καὶ آلو] ὄν. βερύκοκκον τὸ πικροπύρηνον : || آغاجی — βερυκοκκέα.

زرداواقلو } Τ. ζερ-ταβακλν, βλ. زورقلو.

زردشت } Π. ζερ-τέστ, ὄν. κ. Ζωροάστρης, ἅτοι ὁ ἀναμορφωτὴς τῆς θρησκείας τῶν Μήδων καὶ Περσῶν.

زردشتی } Π. ζερ-τέστί, ἐπθ. ὁ πρεσβεύων τὴν θρησκείαν τοῦ Ζωροάστρου, Ζωροαστρικός, γυνέδροι, μάγοι.

زردلی } Τ. ζιρ-τελί, ἐπθ. θεότρελλος, ὄλως διόλου παράφρων : βλ. زر ζιρ.

زردوا } Τ. ζιρ-τάβά, ὄν. σαθέριον, σίμωρ, κ. σαμουῖρι [τὸ ζῶον ἢ τὸ δέρμα].

زردوز } Π. ζερ-ζούζ, ἐπθ. χρυσοκέντητος, χρυσοποιικίλτος : § ὁ κεντῶν διὰ χρυσοῦ νήματος, χρυσοκέντητης.

زرده } Τ. ζερ-τέ, ὄν. εἶδος σούπας ἐξ ὀρυζίου καὶ κρόκου.

زرده چاو } Τ. ζερ-τέ-τσάβ, καὶ زرده چال ζερ-τέ-τσάβ [κατὰ παραφθοράν ἐκ τοῦ π. چوب زرده ζερ-τέ-τσόπ] ὄν. κρόκος τῶν Ἰνδιῶν [φτ.].

زردی } Π. ζερ-τί, ὄν. ὠχρότης, κίτρινάδα.

زرزوات } ζαρζαβάτ, زرزواتی ζαρζαβα-τδν, βλ. سبزواتی, سبزوات.

زرزوب } Τ. ζηρ-ζόπ, ὄν. κοῦφος, ἀνόητος.

زرزوبلق } Τ. ζηρ-ζοπ-λούκ, ὄν. κουφότης, ἀνοία.

زرشک } Π. ζιριτάκ, ὄν. ὀξυάκανθα [θάμνος].

زرشکيه } Α. ζιριτάκ-ιγέ [βαρδ.] ἐπθ. ὁ ὀξυάκανθοειδὴ ψυτά.

زرع } Α. ζέρ, ρ. ἀψ. σπορά, καλλιέργεια : — حبوبات — σπορά δημητριακῶν [χουπόν-πάτ]. || Ρμ. σπειρω, καλλιερῶ [αἰτ.].

زرعی } Α. ζερ-ί, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῇ σπορῇ, καλλιερῶν : § θ. زرعیه : امور — زرعیات τὴν καλλιέργειαν : πλθ. زرعیات ζερ-ιγιάτ : — موسی — ἐποχὴ τῆς σπορᾶς, καλλιερῶν : || — یازاق — σπορὰ θερινή : || ی — σπορὰ, καλλιέργεια καπνοῦ.

زرغنه } βλ. زارغنه.

زرفشان } Π. ζερ-φισάν, ἐπθ. ὁ χρυσὸν σκορπιζών, γενναιόδαρος.

زرق } Α. ζέρκ, ρ. ἀψ. λόγχευσις [βλ. مزراق] : § [ιατρ.] ἐνεσις. || Ρμ. ποιῶ ἐνεσιν [δοτ. αἰτ.]. — غمك — حيواناته سرور — ποιῶ ἐνεσιν ὄρου εἰς ζῶα : || اولئان دوا — مريضه — φάρμακον, τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἐνεσις εἰς τὸν ἀσθενή.

زرق } Α. ζέρκ, ὄν. ὑπόκρισις θεοσεβείας, δόλος, πανουργία, ἀπάτη : || و ریا — ἀπάτη καὶ ὑπόκρισις [οιγιά] : || — زهره — φθορὴς ὑποκριτῆς.

زرقاء } Α. ζερκά [θ. τοῦ زرق] ἐπθ. γλαυκῶπις γυνή : § ὄν. κυάνωσις [νοσ.].

زرق } Α. ζερκν, θ. زرقه ζερκνγέ [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. γλαυκωματώδης.

زرکار } Π. ζερ-κιάρ, ἐπθ. δεδουλευμένος διὰ χρυσοῦ, χρυσοποιικίλτος : βλ. زردوز.

زرکر } Π. ζερ-γκέρ, ὄν. χρυσοχόος [τ. قویجی].

زرکردان } ζερ-γκερτάν, ἀντὶ کرکردان βλ.

زرکری } Π. ζερ-γκερί, ὄν. χρυσοχοϊκή.

زرکون } Π. ζερ-γκιόν, ἐπθ. ὁ χρώματος χρυσοῦ, χρυσίζων.

زرل } Τ. ζηρήλ [βλ. زر] μόριον ἐπαναλαμβάνόμενον πρὸς παράστασιν ἀθρόνου ἐκροῆς : — تر اقی — — ρέει ἀθρόνος ἰδρώς.

زرلاق } Τ. ζηρ-λάκ [ἐκ τοῦ ἐπομ.] ἐπθ. κραύγας, θορυβοποιός : § ὄν. γρύλος, κ. τσιρόνι : βλ. جلاق.

ζαλ } Α. ζαλζαλ, ὄν. ὕδωρ καθαρὸν, διαυ-
γὲς καὶ ψυχρὸν : علم و معارف — ναμα
τῆς παιδείας καὶ τῶν γραμμάτων § λευκὸν τοῦ
ώου, κ. ἀσπράδι, λεύκωμα.

ζαλί } Α. ζαλζαλ-ί, ἐπθ. λευκωματοῦχος,
λευκωματοῦχος § θ. زلاله .

ζαλιτ } Α. ζαλζαλ-ιγέτ, ὄν. λευκωματικὸς
[χημ.] : سود — λευκωματικὸν νά-
τριον [σοῦτ].

ζαμ } Τ. ζαλζαμ [πλθ. τοῦ ἀρβ. زلم] ἐπθ.
ὁ ἀνευ ὁδοῦ, ἐνδεής, πέννης· βλ.
زكور و قوقوز καὶ زكور .

ζαμλ } Τ. ζαλζαμ-ζαλκ, ὄν. στενοχωρία
χηματικῇ, ἐνδεα.

ζαλιε } ζαλζαλ-ιγέ, βλ. زلويه .

ζαλα } Α. ζαλζαλ, ὄν. κλονισμός, σεισμός·
συνών. زلزال .

ζαλε } Α. ζαλζαλ, ὄν. θ. κλονισμός, σει-
σμός : شديد — σφοδρὸς σεισμός· || —
σεισμός συμβαίνει || الساعة ζαλε ζαλε-
ζατου-δα-α, ὁ σεισμός τῆς δευτέρας παρουν-
σίας § πλθ. زلزل ζαλεζαλ || βλ. حركة ارض .

ζαλιε } Τ. ζαλζαλ-ιγέ, ὄν. ἀπειλή, σφοδρὰ ἐπί-
πληξίς || ويرمك — ἀπειλῶ, ἐπιπλητ-
τῶ σφοδρῶς.

ζαλ } Α. ζαλζαλ κ. ζαλζαλ, ὄν. βόστρυχος :
ذات — ἄμυ ζαλζαλ-ιγέ, ἡ παγίς
τοῦ βοστρύχου [τὰ δίκτυα] τῆς ἐρωμένης· || —
μὴ ἐγγίξει τὸν βόστρυχον τῆς φίλης,
ἥτοι μὴ ἐγγίξει τὰ ἱερά· || عروس — [βόστρυχος
νύμφης, ἀρούε] εἶδος φασήλου ἔχοντος ἀνθος
ποικιλόχρουν καὶ εὐώδες.

ζαλί } Τ. ζαλζαλ-ζαλ, ὄν. ὁ ἔχων βοστρύχους·
|| — τὰς ἐπηρετῶν τῶν ἀνα-
κτόρων.

ζαλε } Α. ζαλζαλ, ὄν. θ. μικρὸς κροσσός : علم —
κροσσὸς σημαίας [αλζαμ] || — κροσ-
σὸς ἡ καλλιγραφικὸν σημεῖον ἐπὶ τοῦ [] ἐλζαλ.

ζαλ } Α. ζαλζαλ, καὶ θ. ζαλζαλ, ὄν. ὀλί-
σθημα, πρόσκρουσις : دوجار زالق το
προσκρούειν § [βοτ.] στοιβάς.

ζαλιε } Α. ζαλζαλ-ιγέ [τ. ζαλζαλ-ιγέ] ὄν. θ.
εἶδος γλυκύσματος.

ζαλο } Τ. ζαλζαλ κ. ζαλζαλ, ὄν. ἡ ἀνω
τοῦ ζυγοῦ τῶν βοῶν εὐθεῖα ράδος.

ζα } Α. ζαλζαλ, ὄν. θ. ὀλίσθημα, πρόσκρου-
σις, κ. σκόνταγμα : زلة القدم —
ζα-κατέμ, ὀλίσθημα τοῦ ποδός· μτφ. λάθος, ἀ-
μάρτημα, παράπτωμα : صادر — بعض انبياد
ἐκ τινων προφητῶν συνέβη παράπτω-
μα, ἥτοι προφητῶν τινες ἐποίησαν παράπτω-
μα, ἥμαρτον· § πλθ. زلات ζαλζαλ.

ζαλιχα } ζαλζαλ-ιγέ καὶ ζαλζαλ-ιγέ ὄνομα τῆς γυ-
ναικὸς τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου,
ἥτις κατὰ τὸ Κοράνιον ἠγάπησε τὸν Ἰωσήφ
καὶ ἥτις ἀκολούθως ἐγένετο σύζυγος αὐτοῦ.

ζαμ } Α. ζαμζαμ, ὄν. ἡνία· μτφ. διευθύνσις
— ζαμζαμ ὁμοῦς διευθύνσις τῶν
ὑποθέσεων || اداره — ζαμζαμ ἱερέ, αἱ ἡνία
τῆς διευθύνσεως § πλθ. ازمه — ζαμζαμ.

ζαμαδ } Π. ζαμζαμ-ζαμ, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ
κρατὴν τὰς ἡνίας, ὁ ἡνιοχὸν, ὁ
διευθύνων, ταγός· § πλθ. زمامدار ζαμζαμ-
ζαμ : امور دول — οἱ διευθύνοντες τὰς ὑποθέ-
σεις τοῦ κράτους [ὁμοῦς ζαμζαμ] ταγοί.

ζαμ } Α. ζαμζαμ, ὄν. χρόνος, ἐποχή, αἰὼν,
προθεσμία : — سكي || ὁ παρὼν αἰὼν· || —
— ἡ παλαιὰ ἐποχή, οἱ παλαιοὶ χρόνον· || —
τῷ καιρῷ ἐκεῖνον, τότε· || — ي — εἶνα καιρόν, ἀλ-
λοτε, ἐπὶ τινὰ καιρόν· || — هر — πάντοτε· || —
— ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, κάποτε κάποτε· || سلطان
— محمود ἐν τῇ ἐποχῇ [ἐπὶ τῆς βασιλείας] τοῦ
Σουλτὰν Μαχμούτ· || — و زمني — ὁ χρόνος καὶ ὁ
τόπος, τὸ σύμπαν· || يوق — آمان — εὐεος,
προθεσμία δὲν ὑπάρχει, ἥτοι αὐστηρότητα, ἀ-
φελύκτως· || — او عاز — εἰς χρόνος δὲν συμφανεῖ
πρὸς τὸν ἄλλον [πρμ.] || — سكا او عاز —
— εὐὲν ἡ ἐποχή δὲν συμφανεῖ πρὸς αὐτὴν, διηλοῦσα
ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέον νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς
περιστάσεις· § πλθ. ازمنه — ζαμζαμ.

ζαμ } Α. ζαμζαμ-εν, ἐπρ. κατὰ χρόνον, χρο-
νικῶς : — و مكاناً — χρονικῶς καὶ τοπι-
κῶς [μεκζαμζαμ].

ζαμ } Π. ζαμζαμ-ε, ὄν. αἰὼν, καιρός, ἐποχή
[ἰδία ἐπὶ κακοῦ, ἥτοι διαφθορᾶς ἡ-
θῶν] : — جوجنى — νέος τῆς ἐποχῆς.

ζαμ } Α. ζαμζαμ-ί, θ. ζαμζαμ-ιγέ, ἐπθ.
καιρικῶς.

ζαμ } ζαμζαμ, βλ. سياره .

- زمر** } Α. ζυμέρο, πλθ. τοῦ زمر ζυμέρο, βλ.
زمر } Α. ζυμοροθῆ κ. ζυμοροθῆ, ὄν. σμαράγδος.
زمر } Π. ζυμοροθῆ-ι καὶ زمردين ζυμοροθῆ-ι, ἐπθ. σμαράγδινος· μτφ. καταπράσινος : نباتات زمردين φυτά καταπράσινα.
زمره } Α. ζυμέρο, ὄν. θ. τάξις, σωματεῖον : [ψυσ. ιδε.] βασιλείον : حيوانات — τὸ βασιλείον τῶν ζώων· § πλθ. زمر ζυμέρο.
زمر } Α. ζευζέμ, ὄνομα ὕδατος φρέατος ἱεροῦ διὰ τοὺς Μουσουλμάνους, εὐρισκομένου παρὰ τὴν Μέκκαν : — φρέαρ [πῖρ] τοῦ Ζευζέμ· || — آب ὕδωρ Ζευζέμ.
زمره } Α. ζευζέμ, ὄν. θ. μελωδία, μέλος, ἀρμονία, ψιθυρισμός ἀρμονικός : — ὁ μελωδία τῆς ἀηδόνος· || — آب روان — ὁ ψιθυρισμός [τὸ κελάρυσμα] τοῦ ρέοντος ὕδατος· || — کوهسار — ὁ ψιθυρισμός τῶν ὄρεων.
زمره پیرا } Π. ζευζέμ-πυρά, ἐπθ. ὁ παράγων ἡδὺν καὶ ἀρμονικὸν ψιθυρισμόν, ὁ ἄδων ἐμμελῶς, μελωδῶν.
زمستان } Π. ζευιστάν, ὄν. χειμῶν [σπν.].
زمالك } Τ. ζευλίκ, ὄν. δωμάτιον ὑπόγειον· § ὁ χύρωμα ἔχον ὁδοὺς ἀφανεῖς.
زمن } Α. ζευμέν, ἀντὶ زمان ζευάν, ὄν. χρόνος [σπν.].
زمرير } Α. ζευχερίο, ὄν. ὀριμὸν ψῦχος· ἡ ἐποχὴ τοῦ μεγαλειτέρου ψύχους τοῦ χειμῶνος, ἡ καρδία [ἀκμή] τοῦ χειμῶνος.
زمین } Π. ζευίν, ὄν. γῆ : و آسمان — ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· || — روی — τὸ πρόσωπον [ἡ ἐπιφάνεια] τῆς γῆς· § ἑδάφος : خانه — τὸ ἑδάφος τῆς οἰκίας· || قاتی — τὸ ἐπὶ τοῦ ἑδάφους πάτωμα οἰκίας, ἰσόγειον· § τὸ πρῶτιστον χρώμα ὑψώματος, εἰκόνας κτλ. ἡ γῆ, βάσις : ی آسمانی — εἰκὼν [ζεβχά], ἡς ἡ βάσις εἶναι κυανῇ [ἀδουανί]· || — ی مائی نقوشی صاری — τῆς ὁροφῆς ἡ μὲν βάσις κυανῇ, τὰ δὲ ποικίλματα [νουν-κουά-ι] κίτρινά· § βάσις, ὑπόθεσις, ἐννοία, στάδιον : دینامیون — ὡς ἐπειστόδιον — اوله بیلجک — ὡς ἐπείσμενον νά χρῆσιμεύσῃ ὡς ὑπόθεσις εἰς τὸ τελειότερον μυθιστόρημα· || — بو — ده بر شی یازمی

- و زماي || γράψω τι εἰς τοιαύτην ἐννοίαν· || — اونیوتقی λησμονῶ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον, ἡτοι λησμονῶ ἐκ ταραχῆς τοῦ εὐρίσκομαι, τὴν θέσιν μου· || — دستره سی — πριόνιον λεπτουργοῦ χρῆσιμεῖον ὅπως πριονίζει τις κυκλοτερόδ· || — ی — ἐργαλεῖον χρῆσιμεῖον ὅπως ἀνοίγῃ ὁπῶς ἐπὶ τῶν σανίδων, τρυπάνη· || βλ. قولامق.
زن } Π. ζέν, ὄν. γυνή : خوشخوی — ζένι γῶς· خوی, γυνή καλῶν ἠθῶν, ιδιωμάτων· || — زن مرد افکن — ζένι μεροθῆ-ἐφκέν, γυνή καταδάσ- λουσα τοὺς ἀνδρας· || — زن شورش افکن — ζένι σου- ριθῆ-ἐφκέν, γυνή ἐμβάλλουσα εἰς ταραχὴν, ὡ- ραιοτάτη· || — زن پیره — ζέν, γράττα [γυνή]· § πλθ. زن زنάν· βλ. زن مزاج, زندوست.
زن } Π. ζέν [προστ. τοῦ زن زنέν, πλθ- τειν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει] ὁ πλῆττων, κόπτων : — زن تا پهل — ζέν, ὁ τὸ τύμπανον πλῆτ- των, τυμπανιστής· || — زن دیکه — ζέν, νομι- σματοκόπος· || — زن نای — ζέν, ὁ τὸν αὐλὸν παί- ζων, αὐλητής· || — زن لاف — ζέν, ὁ κόπτων λόγους, φλύαρος· || — زن خنده — ζέν, ὁ γέλωτα βάλλων, γελῶν· || — زن رنجه — ζέν, φλεβοτόμος.
زنا } Α. ζινά, ὁ. ἀφ. μοιχεία : — زن و زنا — ζινά, νόθος. || Рм. διαπράττω μοιχείαν [ἐπὶ ἀνδρὸς ἢ γυναικός].
زنا بایر } Α. ζεναπίο, πλθ. τοῦ زنبور ζεν- πίο, βλ.
زنا بیل } Α. ζεναπίο, πλθ. τοῦ زنبیل ζεν- πίο, βλ.
زناد } Α. ζινά, πλθ. τοῦ زن زέν, βλ.
زنادقه } Α. ζενατίκα καὶ زنادیق ζενατίκα, πλθ. τοῦ زنادیق ζεντίκα, βλ.
زنار } Α. ζουννάρο, ὄν. ζώνη ἰδίᾳ ἢ τῶν χρῆ- στιανῶν ἢ εἰδωλολατρῶν ἱερῶν· § πλθ. زنار زناری.
زناکار } Π. ζινά-ἐζάρο, ἐπθ. μοιχός, μοι- χαλός.
زناکارلق } Τ. ζινάκαρο-ζήκε, ὄν. μοιχεία.
زناکاری } Π. ζινά-ἐζαρί, ἀφ. ταῦτο ζνακαρί.
زنان } Π. ζενάν [πλθ. τοῦ زن زنέν] ὄν. γυν- ναῖκες.

ΖΑΝ } Π. ζενάν [ἐκ τοῦ ز ن προστ. τοῦ زدن ζεέν, τύπτειν, βλ.] μτχ. πλήττων, κτυπῶν [σπν.].

ΖΑΝΗ } Π. ζεν-ανέ, ἐπθ. γυναικεῖος, ἀνῆ-
κων ἢ κατάλληλος διὰ γυναικας.

ΖΑΝΙΡ } Α. ζενανίρ, πλθ. τοῦ زانر ζουν-
νάρ, βλ.

ΖΑΝΙΡΤΙ } Τ. ζινπίρτι [ὀνοματοποιία] ἥχος
μουσικῶν ὀργάνων χονδροειδῶν.
بل. طنغردى.

ΖΑΝΚ } Π. ζενπέρεκ [ἀντὶ زبورك ζενπου-
ρέκ] ὄν. ἐλατήριον, μάνδαλος : قيو
— μάνδαλος θύρας || ی — ἐλατήριον ὠ-
ρολογίου || سه — ζεχίρ-ζενπέρεκ, πικρό-
τατος [ἐπιπληξίς κτλ.].

ΖΑΝΚΛΙ } Τ. ζενπέρεκ-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων ἐ-
λατήριον.

ΖΑΝΚ } Α. ζανπάκ, ὄν. λείριον, κρίνον :
صارى || κρίνον τὸ πάλλευκον ||
— ξίφιον [σπαδόχορτον] || صوغاق || βολδὸς κρί-
νου || كى بياض — λευκὸς ὡς τὸ κρίνον.

ΖΑΝΚΙΗ } Α. ζανπάκ-ηγέ, ἐπθ. θ. κρινοειδῆ
[ψυτά].

ΖΑΝΚΙΛ } ζενπίλ, βλ. زنبيل.

ΖΑΝΚΟΥΡ } Α. ζενκούρ, ὄν. μέλισσα, σφήξ,
κ. σφήκα § πλθ. زانير ζεναπίρ.

ΖΑΝΚΟΥΡΚ } Π. ζενπούρεκ, βλ. زنبورك.

ΖΑΝΚ } Τ. ζινπά, ὄν. ἀποκοπτήρ, ἥτοι ἐρ-
γαλεῖον δι' οὗ τρυπᾷ τις λευκοειδῆρον
κτλ. ἢ ἀφαρεῖ τεμάχιον ἐξ ὑψάσματος, δέρμα-
τος, ἢ τρυπᾷ χαρτονομίσμα πρὸς ἀκύρωσιν κτλ.

ΖΑΝΚΑ-ΔΕΚ } Τ. ζινπά-δεκ, ὄν. ὁ δι' ἀποκο-
πτήρος τρυπῶν ἢ ἀφαιρῶν τεμά-
χιον κτλ. βλ. زنبه.

ΖΑΝΚΑ-ΛΑΜΑΚ } Τ. ζινπα-λαμακ [βλ. زنبه] ρμ.
μτθ. δι' ἀποκοπτήρος τρυπῶ,
ἀφαιρῶ τεμάχιον κτλ. [αἰτ.]: — قلعلى
τρυπῶ χαρτονομίσματα πρὸς ἀκύρωσιν.

ΖΑΝΚΙΛ } Α. ζενπίλ, ὄν. σπυρίς, κ. ζεμπίλ,
ἥτοι εἶδος κανίστρου ἢ δάκκου πλε-
κτοῦ ἐκ σχοίνων ἢ ἐξ ἰνῶν φοίνικος, χρησι-
μεύοντος πρὸς ἀπόθεσιν καὶ μεταφορὰν τροφί-
μων ἢ ἐργαλείων, ὡς τὸ ζεμπίλ τῶν ἐργαλείων

λεπτουργοῦ κτλ. : — اچنده كى سن بيل : — τὸ ἐν τῇ
σπυρίδι οὐ μόνος γίνωσκε, ἥτοι μηδενὶ λέγε
τὸ μυστικόν σου [πρμ.] § πλθ. زنايل ζεναπίλ.

ΖΑΝΚΙΛ } Τ. ζενπίλ-δεκ, ὄν. κατασκευα-
στὴς καὶ πωλητὴς σπυρίδων βλ.
زنبيل.

ΖΑΝΚΙΛΙ } Τ. ζενπίλ-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων, φέρων
σπυρίδα βλ. زنبيل.

ΖΑΝΚΑΡΕ } Π. ζεν-παρέ κ. ζανπαρά, ἐπθ. καὶ
ὄν. γυναικοθήρας, ὁ προσκείμενος
εἰς τὰς γυναικας, ὁ θαμιζὼν παρὰ ταῖς πόρ-
ναις, ἀκόλαστος βλ. زندوست.

ΖΑΝΚΑΡΑ-ΛΗΚ } Τ. ζανπαρά-λήκ, ὄν. γυναικο-
θηρία, φοίτησις παρὰ ταῖς πόρ-
ναις, ἀκολασία· περιποίησις, κολλακία ἐρωτι-
κῇ πρὸς γυναῖκα.

ΖΑΝΚ } Α. ζένδεκ [ἐκ τοῦ π. زك βλ.] ὄν. Αἰθίο-
πες, ἢ φυλὴ τῶν Αἰθίοπων : ملكتى
— ἡ χώρα τῶν Αἰθίοπων, Σουδάν βλ. زنجى.

ΖΑΝΚΕΠΙΛ } Α. ζενδεκίλ [τ. زنجيل ζενδεκίλ],
ὄν. γυγίδαρι, πιπερόριζα· σοῖνος.

ΖΑΝΚΕΦ } Τ. ζινδεκ [ἐκ τοῦ سنجف] ὄν. πα-
ρυφή [γαρνιτούρα] ἐκ θισύρας, με-
ταξωτοῦ, ἢ ἄλλου ὑψάσματος, ὑπογραπτομένη
ἐσθθεν πέριξ καὶ κατὰ μήκος τοῦ ἐνδύματος
πρὸς καλλωπισμόν.

ΖΑΝΚΕΦΡΕ } Α. ζινδεκίφρε, ὄν. θ. κιννάδαρι.

ΖΑΝΚΕΦΙΛ } ζενδεκίλ, βλ. زنجيل.

ΖΑΝΚΙ } Α. ζενδεκ-ί, ἐπθ. καὶ ὄν. Αἰθίοψ, ὁ
ἀνῆκων εἰς τοὺς Αἰθίοπας : غلام
δοῦλος [παῖς] Αἰθίοψ § θ. زنجيه —
δοῦλος [παῖς] Αἰθίοψ.

ΖΑΝΚΙΡ } Π. ζενδεκίρ κ. ζινδεκίρ, ὄν. ἄλυσος, δε-
σμὰ : — اورمق — βάλλω εἰς ἄλυσος,
δεσμὰ, ἄλυσιδῶ || قويازمق — θραύω τὴν ἄλυσ-
σιν, μαίνομαι, διαφεύγω || سورىك — σύρει τὴν
ἄλυσιν του [λέγεται ἐπὶ παραφρόνων, ἢ ἐπὶ τῶν
ἀξίων ἀλύσεων καὶ ψυλακῆς] § ἄλυσος, ἥτοι σει-
ρὰ ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων διατεταγμένων δι-
κνν ἀλύσεως ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον.

ΖΑΝΚΙΡ-ΠΕΝΤ } Π. ζενδεκίρ-πέντ, ἐπθ. ἄλυσιδε-
τος.

زنجیری } T. ζινδζιρ-δζι, ὄν. ὁ ἐπὶ τῶν ἀλύσεων, ἥτοι φρενοκόμος.

زنجیرمك } T. ζινδζιρ-λεμέκ, ρμ. μτθ. βάλλω εἰς ἀλύσεις, δεσμά· διατάττω, ταξιθεῖν δίκην ἀλύσεως· σχηματίζω τὴν περιφέρειαν νομίσματος κτλ. ἐν εἶδει ἀλύσεως.

زنجیرلنك } T. ζινδζιρ-λενμέκ, ρμ. οὐδ. διατάττομαι δίκην ἀλύσεως, γίνομαι ὡς ἄλυσις, ἀλυσιδωτός, ἐρχομαι ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον.

زنجیرلی } T. ζινδζιρ-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων ἄλυσιν, ἀλυσιδετός.

زنجیری } Π. ζενδζιρ-ι, ἐπθ. παράφρων, ἄ-ξιος ἀλύσεως· § πλθ. زنجیریان.

زنج } Π. ζενάκ καὶ زنجدان ζενάκ-ζάν, ὄν. πώγων, κ. πηγοῦνι: جاء زنجدان تداخي ζενάκ-ζάν, λακκίδιον πώγωνος.

زنج } A. ζενάκ, ὄν. τάγην, ταγγιασίς ἐλαίου, κ. ταγγάδα.

زند } A. ζέντ, ὄν. πυρεῖον [τουρκ. چاقاق]: — A. ζέντ, ὄν. κύβητον, τὸ μακρότερον ὁστοῦν [ἄξμ] τοῦ ὠλεκράνου· § πλθ. زناد زینات.

زند } Π. ζέντ, ὄν. τὸ ἱερὸν βιβλίον τοῦ Ζωροάστρου, Ζενδαβέστα· § ἀρχαία περσικὴ διάλεκτος, ἐν ᾗ ἐγράφη ἡ Ζενδαβέστα.

زندان } Π. ζινζάν, ὄν. εἰρκτή, δεσμωτήριο, φυλακή: — A. — قومى نى آتى — θέτω εἰς τὴν εἰρκτήν, εἰς τὸ δεσμωτήριο, καθείργω, φυλακίζω· § μτθ. τόπος σκοτεινὸς καὶ ὀχληρὸς: اولقى — دنیا باشه — ὄνομα μιᾶς τῶν πυλῶν Κωνσταντινουπόλεως, ἡ πύλη τοῦ Δρουγγαρίου τὸ πάλαι.

زندانبند } Π. ζινζάν-πέντ, ἐπθ. δεσμώτης· [βλ. زندانى].

زندانبجی } T. ζινζάν-δζι, ὄν. δεσμοφύλαξ.

زندانی } Π. ζινζάν-ι, ὄν. δεσμώτης ἢ δεσμοφύλαξ· § πλθ. زندانى.

زندقه } A. ζεντέκά, ὄν. θ. ἀθεΐα, τὸ ἀρνεῖσθαι τὸν Θεὸν καὶ τὸν μέλλοντα βίον.

زندكان } Π. ζιντέγκιάν, πλθ. τοῦ زند زینتē βλ.

زندکانی } Π. ζιντέγκιάν-ι [ἐκ τοῦ زندكان] ὄν. βίος, ζωή: — مدارى مەسون زوێس, τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

زندكى } Π. ζιντέ-γκι [ἐκ τοῦ زند] ὄν. τὸ εἶναι τινα ζῶντα, ζωηρόν, ζῶν.

زندوست } Π. ζέν-τόδτ, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ ἀγαπῶν πολὺν τὰς γυναῖκας, γυναικάρεσκος, γυναικεραστής· βλ. زنیاره.

زندوستلق } T. ζεν-τόδτ-λίκ, ὄν. γυναικάρεσκεια, γυναικοθηρία.

زندوستی } Π. ζέν-τόδτ-ι, ὄν. ταὐτὸ زندوستلق.

زنده } Π. ζιντέ, ἐπθ. καὶ ὄν. ζῶν, ζωηρός, εὐρωστος, σφριγών: بر دلچاسپى — νέος.

زندى } سن انك آق صقاله باقه سندن || ζωηρός, σφριγών· || سۇ مۇن بلىپتە تىن لىۋىكىن اۇتۇق گەۋىدا: مۇللاڭون سۇق كەيلىمۇ ئىنالى سڧرىڭون· || در — اڭرۇپنوس· || دل — زینتە-تید, ὁ ἔχων ζῶσαν καρδίαν, εὐσεβής· || πλθ. زندكان زینتەگىيەن.

زندهلشملك } T. ζιντέ-λεμέκ, ρμ. οὐδ. ἀποκτῶ ἰσχύν, δυνάμεις, ζῶντα· νεύω [ιατρ.].

زندى } A. ζεντέ-ι, ἐπθ. κυδितικός, ὁ ἀνῆκων εἰς τὸ κύδιτον [ἀνατ.]: — اصبعى — ζεντέ-ι ὁδ-π-δ-ι, κυδितοδοκτυλικός· || راحى — ζεντέ-ι ὁδ-π-δ-ι, κυδितοπαλαμικός· || سلامى — ζεντέ-ι ὁδ-π-δ-ι, κυδितοφαλαγγίτης· || فوق السلام — ζεντέ-ι ὁδ-π-δ-ι, κυδितοεπιφαλαγγίτης· || فوق الراح — ζεντέ-ι ὁδ-π-δ-ι, κυδितοεπιπαλαμικός· § θ. زنديه.

زندىق } A. ζινζήκ, ὄν. ἄθεος, ὁ μὴ πνστεύων εἰς Θεὸν καὶ εἰς μέλλοντα βίον· § πλθ. زنادقه زینتەكە καὶ زندىق زینتەكە.

زندىق } T. ζινγκήκ, μόριον ἐπαναλαμβανόμενον· ταὐτὸ زانتر ζανγκήκ, βλ. || βλ. καὶ زنگل زینγκήλ.

زندىق } T. ζινγκήκ-ζατμάκ, ρμ. μτθ. κάμνω τι νὰ τρέμῃ καὶ νὰ κροτῇ [αἰτ.]: βλ. زانتردامق.

زندىق } T. ζινγκήκ-ζατμάκ, ρμ. οὐδ. τρέμω, κάμνω κρότον, παταγῶ, πλάταγῶ· βλ. زانتردامق.

زندىق } T. ζινγκήλ, μόριον ταὐτὸ زانتر ζην· طونل || βλ. καὶ طونل.

زندىق } T. ζινγκήλ-ζατμάκ, ταὐτὸ زانتردامق.

ζινγκλ-ταμάκ } T. ζινγκλ-ταμάκ, ταυτό
 زنگلداق } § βλ. και بنگلداق

زنك } Π. ζένκ, ὄν. σκωρία· βλ. كُنْجٌ ἡ χώ-
ρα τῶν Αἰθιοπῶν, Σουδάν· βλ. زَنْجٌ.

ζενκάρ, βλ. ژنکار. } زنکار

زنكبار } ζενγκιπάρ [ἐκ τοῦ زك] ὄν. κ. Ζεγ-
γιδάρη, χώρα τῆς Ἀφρικῆς.

زنگل } Π. ζενγκυδλ, زنگل ζενγκυδλὲ καὶ
 زنگول ζενγκυοῦλ, ὄν. κώδων, κρό-
 τάλον.

زنکی } Π. ζενγκ-ί, ὄν. Αἰθίοψ' ταῦτὸ زنجی
βλ.

زنکین } T ζενγκίν, ἐπὶ θ. πλοῦσιος; — آراهه سنی
طاغدن آشیر زکورت دوز اوووده یولنی

ἰσχυροὶ δὲ πλούσιοι τὴν ἡμαξάν του ἀπὸ τῶν ὀ-
 βρῶν ἀναδιδάξει· ὁ δὲ πτωχὸς ἐν τῇ ἡμαξῇ πεδιά-
 δι τὸν δρόμον του χάνει [πρμ.]· ۱۱۰ — ۱۱۱ — καθιστῶ
 πλούσιον· ۱۱۲ — ۱۱۳ — γίνονται πλούσιοι, πλουτῶ.

زنگنه } T. ζενγκίν-δίζε, ἐπθ. ὀλίγω ἢ ἀρ-
κατὰ πλούσιος.

زنگينك } Τ. ζενγκιν-ζαϊν, ὄν. πλουσιότης,
πλοῦτος.

زَنْكِينَامَك } T. ζενγκιν - λεμέκ, ρμ. οὐδ.
 πλουτῶ.

ζέν - μιζάδζ, ἐπθ. θηλυπρε-
 πής, θηλυδρίας, ἐκτεθνηυμένος.
 ἄνθρωπος ἐκτεθνηυμένος.

زن سراجانه } Π. ξεν-μιζαῶζανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
 μόζων θηλυπρεπεί, γυναικώ-
 δης: — تزیینات στολισμοί γυναικώδεις.

زنه } Π. ξενέ [ἐκ τοῦ زή ξέν, γυνή] δν. γυνή,
 } γυναικες: قسعى — γυναικειον [ὥραϊον]
 ψυλον. — يه مخصوص آياق قابلى — ὑποδήματα διὰ
 γυναικας, γυναικεία. || ترزى — ῥάπτεις διὰ γυ-
 ναίκας, ἵτοι διὰ γυναικεία ἐνδύματα. || لابسى — ἐν-
 δυμα γυναικειον. § πρόσωπον ὑποκρινόμενον
 τὴν γυναῖκα ἐν ταῖς θεατρικαῖς παραστάσεσιν
 παρὰ τοῖς ἀνατολικοῖς λαοῖς.

زَنہار } Π. ξινναρ, ἐπιφ. προδόχε! προδοχή!
 — غافل اوله سنی امتحان ایدر : [صاقن. τ.]
 προδόχε! μὴ ἔδο ἀμέριμος· θὰ σὲ ἐξετάσῃ.

زنہ جی { T. ζενε-δζ'ι, ὄν. κατασκευαστῆς ἢ
πωλητῆς γυναικείων πραγμάτων.

زنهك } T. ζηνε-ζικ, δν. συμπεριφορὰ γυναικεῖα· § τὸ ἔργον τοῦ ἠθοποιοῦ τοῦ ὑποκρινομένου τὴν γυναῖκα ἐν ταῖς τουρκαῖς κωμωδίαις.

1. **ζεβαχὴν** [πλθ. τοῦ **زاحف** βλ.]
 ὄν. ἐρπετά.

زوار } A. ζῳστῶν [πλθ. τοῦ زائر ζαῖρ] ὄν.
ἐπισκέπται, προσκυνηταί : یت

ὁ ἅγιος ἐπισκέπται ἢ προσκυνεῖται τοῦ ἁγίου
 Οἴκου, πέτσινο-λ. μυδακίτζε, ἅτοι τοῦ ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ ναοῦ. || مريض — ἐπισκέπται ἀσθενοῦς.

زوال { Δ. ζεβάλ, ὄν. παρακμή, πτώσις,
 οὐσίς: ب. مخلوقز—ب. مچون سن خالقسك

[illegible]

زوالپذیر } Π. ξεθάλ-πεζίζω, ἐπθ. ἐπιδεκτι-
κός παρακμής, ἐπίκμηρος, φθαρ-
τός.

زوالسز } T. ζεβαλ-σὺζ, ἐπιθ. ὁ μὴ ἔχων
παρακμὴν, ἀφθαρτος, αἰώνιος,

زوالی } T. ἡ Ζωολογία, ἐπὶ ταλαί-
 πωρος, δυστυχίας, ὁ καυμένος: —
 آدم ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος! || — واه کریم [βαχ:]
 τὸν δυστυχῆ!

زوامل } Α. ζεβαιώλ, πλθ. τοῦ زامل βλ.

زوانه } T. ζῆδανὲ [ἐκ τοῦ π. ζῆαν] ὄν. γομ-
 φωτῆρ, σφῆν, ἄτοι αἰχμητὲς ἔχοντες ἡ με-
 τὰλλου εἰσερχομένην εἰς τὸ κοιλίωμα ἀλλου πρὸς
 συναρμολίαν ἀμφοτέρων § ὁωλὴν ὡς ὁ τῆς κα-
 πνοσύριγγος : سندان حقیقی — عقل ὁ νοῦς ἐξέρ-

χεται τῆς θέσεώς του [ζιδανεδιντέν], ἵτοι πα-
ραφρονεῖ ὁ ἄνθρωπος, τρελλαίνεται.

زواہر } Λ.ζεβαχιρ[πλθ. τοῦ زهره ζεχχρè] ὄν.
 0.ävn n. § πλθ. τοῦ زاهره βλ. زاهر.

زوايا } Δ. ἑξαγώνια [πλθ. τοῦ ἑξαγώνου] **ἑξαγώνια**
 δν. θ. γωνίαι, μοναστήρια [δεξι-
 δών] § [γρωμ.]: — γωνίαι παρακεί-
 μεναι [ὑπερεῶς] **ὑπερεῶς** || — γωνίαι κατὰ
 κορυφήν [ὑπερεῶς] **ὑπερεῶς**.

زوائد } A. ζεβαῖτ [πλθ. τοῦ ٥٤٣] ὄν. θ.
 πράγματα περιττά.

زوائل } Α. ζεβαῖλ [πλθ. τοῦ זב] ὄν. θ.
πραγμάτα ἐπίκηρα, φθοράτα.

زوج } Α. ζέ6δζ, ὄν. ἄρτιος :— عدد αριθμός
 } ἄρτιος· || فرد — ζέ6δζ-ον-φέρζ, ἄρ-
 τιος καὶ περιττός· § ἑκάστον τῶν μερῶν ἑνὸς
 ζεύγους· § δὲ σύζυγος· § θυῖκ. زوجین ζέ6δζ-ἔιν· οἱ
 δύο σύζυγοι, ἥτοι ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή· § πλθ.
 ازواج ζέ6άδζ, οἱ σύζυγοι καὶ αἱ σύζυγοι, ἀντὶ
 τοῦ زوحات βλ.

زوجات } A. ζε6δζάτ, πλθ. τοῦ زوجه βλ.

زوجتين } Α. ζεῖθετείν, θυῖκ, τοῦ زوجه
βλέπε.

زوجلك } T. ζεβδζ = 2ik, ἀφ. ιδιότης τοῦ
 συζύγου : قبول ايمتك — δέχομαι

τινα ὡς δούρυγον, ἥτοι ἄνδρα [ζεῖδ' ἑλγέ].

زوجہ } A. ζε6δζε [θ. τοῦ زوج] ὁν. ἡ σύ-
 ζυγος: — ζε6δζεῖν α μετ-
 ρου'ά, σύζυγος μὴ νόμιμος, παλλακίς: § δουκ.
 زوجتین ζε6δζετ'εῖν: § πλθ. زوجات ζε6δζάτ, αὐ
 σύζυγον βλ. και زوج.

زوجہ لك } T. ζεβόζε-λιέ, ὄν. ιδιότης τῆς
 σουζύγου: قول ايتك —δέχομαι

γυναῖκα ὡς σύζυγον [ζεῖδὸζε λαγέ].

زوجی } Α. ζεῖδ-*i*, ἐπθ. συζυγικός· §θ. زوجیه.
— καθήκοντα συζυγικά. وظائف—

زوجیت } A. ξεβδξ-ιγέτ, ὅν. θ. συζυγικό-
της: — بر مقتضای $\pi\epsilon\theta$ μουκτεζάι
ξεβδξιγέτ, η حسب الزوجية $\mu\acute{\alpha}\delta\pi\epsilon\iota\text{-}\xi\text{-}\xi\epsilon\beta\delta\chi\iota\gamma\acute{\epsilon}$,
ὡς ἀπαιτεῖ ἡ συζυγικότης, τὸ συζυγικὸν κα-
θῆκον, ὡς σύζυγος.

زوجين } A. ζεῖν, δυϊκ. τοῦ زوج βλ.

زود } Π. ζούτ, ἐπθ. ταχύς· § ἐπρ. ταχέως
[σπαν.],

زور { Π. ζόρ, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ἀκμή,
σφθιγγός· βία, καταναγκασμός, ἀνάγκη·

κπ· δυσκολία, κόπος· πάθος, ἀσθένεια· بازو—
ζόρο παξοϋδύναμει βραχίονος· || — پښور زور،
ἀκμαῖος, σφριγών· || هله — διὰ τῆς βίας || ی —
در تیس نه اناگاهي تو، تی تون بیادزی · || م —
در زورویم نگیږ، τίς ἡ ἀνάγκη μου; ἢ τίς με
βιάζει, μὲ ἀναγκάζει; || وړدی — ἔδωκε κόπον,
δυσκολίαν· || طایا منم — δὲν δύναται ν' ἀνθέξη
εἰς τὴν βίαν, τὸν κόπον· || ی سیدیک دیگه زو-
روϋ، دوسوړیا· || ی وار — عقلدن پάڅخي تاس فرے-
ناس، عینای فرېنوډلادیس، تآخې خاμένα· || ایتمک —
βιάζω, ἐξαναγκάζω [δοτ.]·

زور } T. ζῶρ, ἐπθ. δύσκολος, ἐπιπόνος : —
 ایش } ἐργασία ἐπιπόνος || خدمت — ἐπι-
 πόνος ὑψηροῦς·ξῆπρ. δυσκόλως, μετὰ κόπον·
 || — زار ζῶρ ζῶρ, ἐκὼν ἄκων || به — — ζῶρ ζῶ-
 ρουγὰ διὰ τῆς βίας, ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος.

زور } A. ζούρ, ὄν. ψευδός : — قول كاذب
 ζούρ, ψευδολογία. || — شاهد كذبي
 μάρτυς. || — شاهد كذبي واحد اوده
 ἐκεῖνος ἐξ, καὶ ἐκεῖνος ψευδής.

زوراقلى } T. ζερρακ-λῆκ, زرداواقلو ζερτα-
 βακ-λῆ [ἐκ τοῦ زورق] ἐπθ, πομ-
 πώδης, λαμπρός.

} T. ζορακή [ἐκ τοῦ زور ζῶρ] ἐπθ.
 ὁ διὰ τῆς βίας γινόμενος, κατα-
 ναγκαστικός· § ἐπρ. διὰ τῆς βίας, καταναγκα-
 στικός.

} T:ñ زوربا *zōrba* [εκ τοῦ ζορβα] ὄν.
 ταραξίας, ἀποστάτης, ὁ διὰ τῆς βίας
 σφετεριζόμενος τὰ τῶν ἄλλων, καταπιέζων, τυ-
 ραννος: لى - كجى *oi taraxiai* τῶν Γεντιτάρων.

زور باز } Π. ζορπάζ, ὄν. ὁ παίγνια θώμης
ἐκτελῶν, ἀθλητῆς ἢ σχοινοβάτης
ρωμαλέος: سوار — κώρυκος.

Zorbaq } T.ñ زورباق *zorpa-lük*, δν. ἀπο-
 στασία, φιλοτάραχον·§ τυραννία,
 βία, ἀδικία γινόμενη διὰ χρήσεως βίας, κατα-
 πίσεως·

زورت } T. ἡ ζορπ ζόρπ, ὄν. ἡύσα, πορδῆ:
 — ويرمك — ἀφίνα ἡύσαν, πέρδω,
 χλεσάω χυδαίω: βλ. και حارطه , ضربه .

κητής], ὑπήκοος· § πλθ. زیردستان **ζιρ-τεδάν** : **ζιρ-τεδάνι** δατακάτ-νιτάν, ὑπήκοοι πιστοί.

زيرقونيوم } Λατ. **ζιρκόνιον**, ὄν. ζιρκώνιον [μέταλ.].

زيرك } Π. **ζεϊρέκ**, ἐπθ. εὐφυσίς, ἀγγίνους, ἔξυπνος· § ἀφ. زیرک **ζεϊρεκί**, εὐφυσία.

زيركك } Τ. **ζεϊρεκ-λίκ**, ὄν. εὐφυσία, ἀγγίνοια.

زيروا } Τ. **ζιρδά**, ζιρὼ λαμάν, βλ. ζιρὼ λαμάν, ζιρὼ λαμάν.

زيره } Π. **ζιρέ**, ὄν. κύμνον [βλ. κίον].

زيرين } Π. **ζιρ-ιν** [ἐκ τοῦ زیر] ἐπθ. ὁ ὑποκάτω : — **ζέπι ζιρίν**, τὸ κάτω κεῖλος· ἀντίθ. **ζεπερίν**.

زيرفون } Π. **ζεϊζεφόν**, ὄν. φιλόφρα [τ. خلاصه] [چيچي].

زيرفونيه } Α. **ζεϊζεφον-αγέ** [βαρβ.] ἐπθ. φιλοφροειδής.

زيغ } Α. **ζεϊγ** καὶ **ζιγαν** **ζεγεγάν**, ὄν. κλίσις, παρέκκλισις : **ζιγ** **παρέκκλισις** **καρδίας** **βλέμματος** || **ζιγ** **παρέκκλισις** **δικαστοῦ** [ἀπὸ τῆς εὐθείας] || § **ζιγ** **θάμβωσις** **βλέμματος**· § [ιατρ.] **παράλλαξις** || βλ. **ζογαν**.

زيف } Α. **ζεϊφ**, ἐπθ. κίδνηλος : — **κίδνηλον** νόμισμα· § πλθ. **ζιφ** **ζυγιούφ**.

زيفوس } **ζιφός** [έλλ.] ὄν. πηλὸς ἐκσφενδονίζομενος ἐπὶ ἐνδύματος κτλ. : **ζιφ** — **ζιφόν**, ἥτοι ἐκσφενδονίζεται ἐπάνω μου ὑπὸ ζώου κτλ. § ἐπθ. **ψροῦδος**, κενός, μηδέν.

زيل } **ζιλ**, βλ. **ζιλ**.

زيلوه } **ζιλδα**, βλ. **ζιλδα**.

زيمزورت } Τ. **ζιμζόρτ**, ἐπθ. χοροπήδημα ἀμαθοῦς ἱππέως, ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ σταθῇ ἐπὶ τοῦ ζώου χοροπηδᾷ.

زين } Α. **ζεϊν**, ὄν. κόσμος, κόσμημα, στολισμός· βλ. **ζιντ**.

زين } Π. **ζιν**, ὄν. ἐφίππιον : **ζιν** **ζε-ρίν**, χρυσοῦν ἐφίππιον.

زينبه } **ζινπα**, βλ. **ζινπα**.

زينت } Α. **ζινέτ**, ὄν. θ. κόσμος, στολισμός : **ζινέτ** **ὀζμά**, μέγας στολισμός || **ζινέτ** **ὀζμά**, κόσμον δίδω, κοσμῶ.

زينتبخش } Π. **ζινέτ-πάχ**, ἡ **ζινέτ-πάχ**, ἐπθ. ὁ κόσμον ἤτοι στολισμὸν δίδων, ὁ κοσμών.

زينتسز } Τ. **ζινέτ-διζ**, ἐπθ. ὁ ἀνευ κόσμου, στολισμοῦ, ἀπέριτος.

زينتلمك } Τ. **ζινέτ-λεμέκ** [συνθεστ. **ζιν** **λεμέκ**] ρμ. μτθ. κοσμῶ, στολίζω [αἰτ.].

زينتلمك } Τ. **ζινέτ-λενμέκ**, ρμ. μσ. κοσμῶμαι, στολίζομαι.

زينتلي } Τ. **ζινέτ-λί**, ἐπθ. κεκοσμημένος, ἐστολισμένος, πολυτελής.

زينهار } Π. **ζινχάρ**, συνθεστ. **ζιν** **χάρ**, βλ. **ζινχάρ**.

زيوانه } **ζιδανέ**, βλ. **ζιδανέ**.

زيور } Π. **ζιδέρ**, ὄν. κόσμος, κόσμημα, στολισμός : **ζιδέρ** **ζατ** **αζαλερ** **ὀζάν** **αυμέτ** **μερχαμέτ-κίαρ**, τὸ προσὸν τῆς εὐσπλαγχνίας, ὅπερ εἶναι τὸ κόσμημα τοῦ ὑψηλοῦ Αὐτῆς ἀτόμου [δὲ οὐ περικοσμεῖται κτλ.] || **ζιδέρ** **ζατ** **αζαλερ** **ὀζάν** **αυμέτ** **μερχαμέτ-κίαρ**, ὁ ἀναξ ὅστις περικοσμεῖ τὸν θρόνον τοῦ Χαλιφάτου [Σουλτάνος].

زيورافزا } Π. **ζιδέρ-εφζά**, ὁ αὐξάνων τὸν κόσμον, περικοσμών : **ζιδέρ-εφζά** **κίλαφέν** **ὀζάν** **πατιτάχ**, ὁ ἀναξ ὅστις περικοσμεῖ τὸν θρόνον τοῦ Χαλιφάτου [Σουλτάνος].

زيوف } Α. **ζιφούφ**, ὄν. κίδνηλεια· § πλθ. τοῦ **ζιφ** **ζεϊφ**, κίδνηλα νομίσματα.

زير } Α. **ζεϊρ**, ὄν. θόρυβος, βρυχηθμός, γρυλλισμός.

ژ

ژ } ζέ, δέκατον τέταρτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφάβητου προφερόμενον ὡς τὸ ἐλληνικὸν [ζ], καὶ ἀπαντῶν μόνον ἐν ταῖς ἐπομέναις λέξεσιν, ἃς ἐδανείσθη ἡ τουρκικὴ ἐκ τῆς περσικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς.

ژا } Π. ζά, τὸ ὄνομα τοῦ γράμματος [j], καλούμενον καὶ زای فارسی ζάϊ φαρσί, ζά τὸ περσικόν, κατ'ἀντίθεσιν πρὸς τὸ زای عربیة ζάϊ ἀρεπίτζε, ζά τὸ ἀραβικόν, ἵτοι τὸ [z].

ژاژ } Π. ζάζ, ὄν. σκόλυμος, κ. γαδουράγκαθον· § ἀνοσμία, μωρολογία.

ژاژχα } Π. ζάζ-χά, καὶ زاجی ζάζ-χάϊ, ἐπθ. μωρολόγος.

ژاله } Π. ζαλέ, ὄν. δρόσος τῆς νυκτός.

ژاله لنك } Τ. ζαλε-λενμék, ρμ. οὐδ. καλύπτομαι διὰ δρόσου: زاله لنمش كل ρόδον [γκυδλ] κεκαλυμμένον διὰ δρόσου.

ژرف } Π. ζέρφ, καὶ ژرفا ζερφά, ἐπθ. βαθύς: ژرف دریای ژرف θάλασσα· || ژرفا ποταμός βαθύς· § τὸ βαθὺ μέρος, τὸ βάθος: ژرفای دریا τὸ βαθὺ μέρος τῆς θαλάσσης.

ژنده } Π. ζεντέ, ἐπθ. ρακώδης, ἐμβολωμένος.

ژنده پوش } Π. ζεντέ-ποϋζ, ἐπθ. ρακενδύτης: — درویش δερβίσης ρακενδύτης.

ژنك } Π. ζένκ, ὄν. λός, σκωρία· § ἀντὶ τοῦ زنك ρυτίδες προσώπου ἐκ γήρατος ἢ ὀργῆς.

ژنك بسته } Π. ζένκ-πестέ, ἐπθ. ἐσκωριασμένος.

ژنكار } Π. ζενκάρ, ὄν. χαλκάνθη, ἵτοι ὁ ξείδιον χαλκοῦ, ἡ πρᾶσινη δηλητηριώδης σκωρία τῶν χαλκωμάτων.

ژنكاری } Π. ζενκάρ-ϊ [κ. چكاری δζενκάρ-ϊ] ὄν. πρᾶσινη βαψὴ ἐκ σκωρίας χαλκοῦ.

ژنكله } Π. ζενγκελέ, ὄν. χηλὴ, ἵτοι ὁ σκιστὸς ὄνυξ τῶν μηρυκαδικῶν ζώων· § ζῶον ἔχον χηλῆν.

ژورنال } Γλ. ζουρνάλ ἢ جورنال δζουρνάλ [journal] ὄν. ἐφημερίς, ἐκθεδὶς περιέχουσα ἡμερήσιον λ]μόν· ἐκθεδὶς ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου περὶ οἰασθῆποτε ποινικῆς πράξεως ἢ ἄλλης ἀφορώσης τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, ἢ πυρκαϊῆς κτλ.: — مأموری — ὑπάλληλος ἀστυνομικὸς συντάττων τοιαύτας ἐκθέσεις· || — ژنك | συντάττω ἐκθεδὶν ἀστυνομικὴν, καταγγέλλω μυστικῶς.

ژوری } Γλ. ζορι [jury] ὄν. ἐνορκος δικαστής.

ژولیده } Π. ζουλιτέ [μτχ. τοῦ ژولیدن ζουλιτέ] = περιπλέκειν, περιπεπλεγμένος [ἐπὶ κόμης]: — موی ژولیده-موئی, ὁ ἔχων τὴν κόμην περιπεπλεγμένην, λυσίκωμος· — موی κόμη περιπεπλεγμένη.

ژيان } Π. ζιγιάν, ἐπθ. μανιώδης, φοβερός: — شیر لئون μανιώδης.

ژيماستيق } Γλ. ζιμναστική ἢ چماستيق δζιμναστική [gymnastique, ἐκ τῆς ἑλλ.] ὄν. γυμναστική.

ژيوه } Π. ζιβά, ὄν. ὑδράργυρος· βλ. جيوه.

δατέ, βούτυρος § ἀφελής, ἀπλοῖκός § ἐπρ. μόνον, ἀπλῶς, καθαρῶς, κ.ἀπλᾶ, ὁρθὰ κοῦτά: — شونی سويليهيم

سادہ } A. δατέ, θ. τοῦ ساد δατέ, βλ.

سادہجہ } T. δατέ-δζέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἀρ-
κετὰ ἀπλοῦς, ἀπλῶς.

سادہدل } II. δατέ-τίλ, ἐπθ. καὶ ὄν. ἀφελής
τὴν καρδίαν, ἀπλοῖκός, ὁ μὴ πα-
νοῦργος § πλθ. سادہ دلاں = اهالی
οἱ ἀπλοῖκοι τοῦ λαοῦ || βλ. سادہلوح.

سادہدلاں } II. δατέ-τίλ, πλθ. τοῦ سادہدل.

سادہدلانہ } II. δατέ-τίλ, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
ζων ἀφελής, ἀπλοῖκός, ἀπλοῖ-
κός [λόγος, πρᾶξις] § ἐπρ. ἀπλοῖκός.

سادہدلک } T. δατέ-τίλ, ὄν. ἀφέλεια,
ἀπλότης.

سادہدلی } II. δατέ-τίλ, ὄν. ταυτὸ δατέ.

سادہدرو } II. δατέ-ροῦ, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ ἔ-
χων τὸ πρόσωπον ἀπλοῦν, ὁ μὴ
ὠραῖος.

سادہلوح } II. δατέ-λέδζ, ἐπθ. καὶ ὄν. ἀφε-
λής, εὐήθης § πλθ. سادہ لوحان.

سادہلوحانہ } II. δατέ-λέδζ, ἐπθ. ἀρμό-
ζων, ἀνήκων εὐήθει § ἐπρ.
ὥς ἀρμόζει εὐήθει.

ساذج } A. δαζιδζ [ἐκ τοῦ περ. سادہ] ἐπθ.
ἀπλοῦς, καθαρός § θ. ساذجہ : مسائل
→ μεδαίλι δαζιδζ, ζητήματα ἀπλᾶ.

سار } II. δάρ, ἀντὶ سر دەر, βλ.

سار } II. δάρ, μόνον σχηματίζον ὀνόματα
τοπικά: — کوه کزوخ-دار, τόπος ὄρει-
νός.

سار } A. δάρρ [ἐκ τοῦ سرور] ἐπθ. ὁ πρόξενος
χαρῆς, χαροποιός, χαρμόσυνος: — پیام
پهغامی دarrer, εἰδήσεις χαρμόσυνος § θ. ساره :
→ اخباری دازاری دarrer, εἰδήσεις χαρμόσυνοι.

سارا } II. δαρά, ἐπθ. καθαρός, ἄδολος, ἐξαι-
ρετός: — مشک مودخوس καθαρός.

ساربان } II. δαρπάν, ὄν. καμπλοκόμος [τ.
دوه جی].

سارت } Eλ. δάρτ, ὄν. ἐξάρτια, τὰ σχοινία τοῦ
ιστίου.

ساردله } Eλ. δαρτέλα, ὄν. δαρδέλλα, δάρδα,
δαρδίνη [λχθ.].

ساردلیه } Eλ. δαρτέλια, ὄν. γεράνιον, κ. δαρ-
δέλλα ἐπιστ. ابرة الراعي i ppetu-
ra'i [φτ.] || βλ. ساردونیا.

ساردنیا } δαρτίνια, ὄν. κ. Σαρδονία [νῆσος].

ساردونیا } δαρτουνία, ταῦτο ساردلیه.

سارق } A. δαρκ [ἐκ τοῦ سرقت] ὄν. κλέ-
πτῆς: — κλέπτῆς πραγμάτων,
περιουσίας § θ. سارق. πλθ. ἀνωμ. سارق
δερک καὶ سرقة دهرک.

سارنج } δαρνίδζ, ἀντὶ سارنج βλ.

ساری } T. δαρί [λ. ἀρχ.] πρὸθ. πρὸς: شهر
— πορεύομαι πρὸς τὴν πόλιν,
|| دژεννēt δαρί περδάζ, πτῆθις πρὸς
τὸν παρὰδεδον.

ساری } A. δαρί [ἐκ τοῦ سرایت, ρζ. سری]
ἐπθ. διαδόσιμος, μεταδιδόμενος, κ.
κολλητικός: — νόσος μεταδιδόμενη § θ.
ساریه: — عت اسθένεια μεταδιδόμενη.

ساز } II. δάζ [προστ. τοῦ ساختن] δαχτέν,
ποιεῖν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει ὁ ποιῶν,
διευθετῶν: — کرم керем-дάζ ἢ لطف لطف-
دάζ, ὁ ποιῶν χάριτα, ἢ — خاطر خاتهر-دάζ, φι-
λόφρων, περιποιητικός: || — سحر داخیر-دάζ, ὁ
μαγείαν ποιῶν, μάγος: || — آرام دهر-دάζ, ὁ
ἀναπαυόμενος: || — منور دونهدد-دάζ, ὁ φωτει-
νὸν ποιῶν, φωτίζων: || — آرایش دهر-دάζ, ὁ
κοσμῶν, κλειζων [θρόνον κτλ.] || βλ. ناساز.

ساز } II. δάζ [βλ. προηγ.] ὄν. ὄργανον μου-
σικόν, μουσική, ἀρμονία: — آنچه لے-
پتا μουσικά ὄργανα, ὡς ἡ κιθάρα, ἡ λύρα: ||
— کاپا دάζ, χονδρὰ μουσικά ὄργανα, ὡς ὁ
βαρύβαλλος [زورنا ζουρνά], τὸ τύμπανον [طاول
تاهوئل], ὁ ἀσκήδ [گاید گاید] || سوز — دάζ-
دۆζ, μουσικὴ καὶ ἄσματα, διασκεδάσεις.

ساز } T. δάζ, ὄν. σχοῖνος, βοῦρλον.

سازان } T. δαζάν, ὄν. κυπρίνος, κ. δαζάνι.

- سازجی** } T. *δαξ-δξί*, ὄν. ταῦτό سازنده βλ.
- سازکار** } Π. *δαξ-κιάρ*, ἐπθ. εὐνοϊκός: بخت
→ *ἀάχτι δαξκιάρ*, τύχη εὐνοϊκή.
- سازکاری** } Π. *δαξ-κιάρι*, ὄν. εἴννοια: طالع —
εἴννοια τύχης [*ταλῆ*].
- سازلق** } T. *δαξ-λάνκ*, ὄν. τόπος πλήρης
σχοίνων.
- سازنده** } Π. *δαξεντί* [μτχ. τοῦ ساختن *δαξ-*
τέν = ποιεῖν, διευθετεῖν], ὁ ποιῶν,
ὁ διευθετῶν § ὄν. μουσικός § πλθ. سازندگان *δα-*
ξεντέγκιάν.
- ساسان** } Π. *δαδάν*, ὄν. κ. Σασσανίδαι, τὸ ὄνομα
τῆς περσικῆς δυναστείας, ἣτις ἔδα-
σλευσεν ἐν Περσίᾳ πρὸ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ : آل
→ ἡ οἰκογένεια τῶν Σασσανιδῶν, ἡ
ساسانیان, Σασσανίδαι.
- ساطع** } A. *δατῆ* [ρζ. ساطع] ἐπθ. λαμπρός,
ἐναργής, ἀνυψούμενος: برق, ἀστρα-
πή λαμπρά. || ساطعه. σημαία ὑψουμένη § 0.
→ *δεδατῆ*. سواطع. § πλθ. *δεδατῆ*.
انوار.
- ساطر** } A. *δατούρ*, κ. *δατήρ*, πλατεῖα μά-
χαιρα πρὸς τομὴν ἢ λιανισμόν
κρέατος ἢ καπνοῦ, κοπίς, κ. *δατήρι*.
- ساطرجی** } T. *δατηρ-δξή*, ὄν. ὑπάλληλος
τοῦ κρεωπώλου ἔργον ἔχων νῦ
κόπτη καὶ χωρίζη τὸ κρέας.
- ساعات** } A. *δα'άτ*, πλθ. τοῦ ساعت.
- ساعت** } A. *δα'άτ*, ὄν. θ. ὥρα, χρόνος, στιγμή-
μή: قاع — ἡ ὥρα πόση [εἶναι]: || بش
— ἐντὸς πέντε ὥρῶν || — او — ἐκείνην τὴν
στιγμὴν, ἐν τῷ ἅμα. || اول — μίαν ὥραν πρό-
τερον [ἔ66ξ2], ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον,
τὴν ταχίστην. || — ب — *δα'άτ* πρὸ *δα'άτ*, ἀπὸ ὥρας
εἰς ὥραν. || او نبرده — τῇ ἐνδεκάτῃ ὥρᾳ, τὰ τέλη
τοῦ βίου. || باشی — σιγὴν ἐπικρατοῦσα ἐν συνανα-
στροφῇ ἐπὶ τινι λεπτᾷ κατόπιν ζωηρᾶς ὁμι-
λίας. || — اشرف — ἡ καλὴ ὥρα, ἡ ὥρα ἣτις φέρει
εὐτυχίαν καὶ ἐπιτυχίαν εἰς τὴν προᾶξιν τὴν
γενησομένην κατ'αὐτήν § ὥρολόγιον: ی
— دیوار — ὥρολόγιον τοῦ τοίχου. || ی —
قوم — ὥρολόγιον τῆς
δημίου. || ی —
قوم — ὥρολόγιον τοῦ θυλακίου. || ی —
قوم — ὥρολόγιον ναυτικόν. || ی —
قوم — ὥρολόγιον

κὸν ὥρολόγιον. || — چالار — ὥρολόγιον κροῦον, ση-
μαῖον τὰς ὥρας. || — تام — χρονόμετρον. || —
آصه — ὥρολόγιον ἐκκρεμές. || — تختہ سی —
πλάξ τοῦ ὥρο-
λογίου. || — عقری —
ὥροδείκτης. || — عیاری —
ὥρολόγιον. || — اورمقی —
τὸ ὥρολόγιον κροῦει. || —
ایشلمک — τὸ ὥρολόγιον δουλεύει, κινεῖται. || —
طورمقی — τὸ ὥρολόγιον ἴσεται, δὲν κινεῖται. || —
کراتوں — طومقی —
κροτῶν. || —
کروڑی —
τὸ ὥρολόγιον εἰς τὴν χεῖρα ὑπολογίζω τὸν χρό-
νον. § *λεύγα* § *ῥα* τοῦ θανάτου, τῆς δευτέρας
παρουσίας § πλθ. *δα'άτ*.

ساعتجی } T. *δα'άτ-τδῆ*, ὄν. ὥρολογοποιός.

ساعتجیلق } T. *δα'άτ-τδῆλῆκ*, ὄν. ὥρολογο-
ποιία.

ساعتلق } T. *δα'άτ-λάνκ*, ἐπθ. ὠριαῖος: — بر
— ایکی —
ἑργασία ὠριαία. || یول —
δὸς δίωρος.

ساعدا } A. *δα'ήτ*, ὄν. πῆχυς, ἥτοι τὸ ἀπὸ
τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῆς χειρὸς μέ-
ρος, βραχίον. || سین —
βραχίον ἀργυροῦς.

ساعدی } A. *δα'ήτ-ی*, ὄν. *δα'ήτ-ی*, ἐπθ.
βραχιόνιος [ἀνατ].

ساعی } A. *δα'ή* [ρζ. سعی] ἐπθ. ὁ προσπαθῶν,
καταγινόμενος. || Pμ. اولی —
προσπα-
θῶ, καταγίνομαι [δοτ.]: اولی —
تحصیل عالمه —
κατέγινεν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐπιστημῶν § ἀγγε-
λιαφόρος, πεζὸς κομίζων εἰδησιν ἢ ἐπιστολὴν
[ἐντεῦθεν κατὰ παραφθορὰν τὸ *سانی*] § δυσκο-
φάντης, κατήγορος [ἐκ τοῦ *ساعت* βλ.] § πλθ.
δα'ήν καὶ *δανώμ*. *ساعت* *δδ'άτ*.

ساعیانہ } Π. *δα'ή-ανέ*, ἐπθ. ἐνεργός, δραστή-
ριος, ὁ ἀρμόζων φιλοπόνῳ: حیات
— βίος ἐνεργός.

ساعین } A. *δα'ήν*, πλθ. τοῦ *ساعی* βλ.

ساعری } Π. *δαγάρ*, ὄν. ποτήριον, κύπελλον
[ποιτ.]: لبریز —
ποτήριον ὑπερεκ-
χειρίζον [*λεπρίζ*]. || زرین —
ποτήριον χρυσοῦν.

سافر } A. *δαφίρ* [ρζ. سفر] ἐπθ. ταξιδεύων,
ὁδοιπόρος. || —
ἀνὴρ [ὑέρι] ὁδοι-
πόρος § θ. *سافر*.

سافل } A. *δαφίλ* [ρζ. سفل] ἐπθ. χαμηλός,
ἡθαμαλός, ποταπός, χαμερπής: فکر
—
پوتاپی —
فکر —
προδωπον ποταπόν.

- σβζ پوش } Π. δέπζ-πούζ, έπθ. κεκαλυμμέ-
νος ή ένδεδυμένος με πρόσωνα.
- σβζوات } Π. δέπζεβάτ, κ. ζαρζαβάτ [πλθ.
του σβζ] όν. λαχανικά.
- σβζواتجی } Τ. δέπζεβατ-τδñ, κ. ζαρζαβατ-
τδñ, όν. λαχανοπωλής.
- σβζواتجیلق } Τ. δέπζεβατ-τδñλñκ, κ. ζαρ-
ζαβατ-τδñλñκ, όν. λαχανο-
πωλήκ, το έργον του λαχανοπωλου.
- σβζواتلی } Τ. δέπζεβατ-λñ, κ. ζαρζαβατ-
λñ, έπθ. λαχανοφόρος, ό περιέ-
χων λαχανικά.
- σβزه } Π. δέπζέ, όν. χλόη, χόρτον, λαχα-
νικόν § πλθ. σβζوات δέπζεβάτ.
- σβزه جی } Τ. δέπζε-δζί, όν. λαχανοπωλής·
συννέστ. σβζواتجی.
- σβزه زار } Π. δέπζε-ζάρ, όν. τόπος χλοε-
ρός, λειμών, λειπάδιον § λαχανό-
κηπος.
- σβزین } Π. δέπζ-ιν, έπθ. χλοερός, πράσι-
νος § πλθ. σβζ.
- سبط } Α. δίπτ, όν. έγγονος § εκάστη των
δώδεκα φυλών του 'Ισραήλ § πλθ.
اسباط δέπζάτ § δυϊκ. سبطین δίπτάϊν.
- سبطین } Α. δίπτάϊν [δυϊκ. του سبط] όν. οι
δύο έγγονοι του Μωάμεθ, ήτοι ό
Χασάν [حسن] και ό Χουσεϊν [حسین].
- سبع } Α. δέπ', αριθ. έπτά· πλθ. سبعة .
- سبع } Α. δέπ', ή δέπ' όν. ζών άγριον, σπα-
ρακτικόν § πλθ. سبع δίπ'ά'.
- سبع } Α. δέπ', ή δέπ', αριθ. το έβδομον·
سبع حصیه متصرف — δέπ'ι χιδσεγέ υδτε-
δαορρή, κάτοχος του έβδομου μεριδίου.
- سبعة } Α. δέπ'ά, αριθ. έπτά: عجائب اودعا-
تي δέπ'ά, τα έπτά θαύματα || —
سياه δέπ'άϊ δεγζαρέ, οι έπτά πλανήται.
- سبعی } Α. δέπ'ι, θ. سبعه δέπ'ιγέ [ρζ. سبع]
έπθ. έπταίος ή έβδομαίος [πυρετός].
- سبعی } Α. δέπ'ι, θ. سبعه δέπ'ιγέ [εκ του
سبع δέπ'] έπθ. ό άνήκων εις τα ά-
γρια θηρία, θηριώδης.
- سبعین } Α. δέπ'ιν, ή سبعون δέπ'ούν, αριθ.
έβδομήκοντα.

- سبق } Α. δέπκ, ρ. άψ. προήγησις. || Ρμ. προη-
γοῦμαι: ایدن استدا — ή προηγηθείδα
αϊτησις. || آیتش — ή προηγηθσαν ύ-
πηρεσαι αύτου, ήτοι υπηρέτησε· πλθ. και سبقت.
- سبق } Α. δέπ'άκ, πλθ. قصب και ماسبق .
- سبق } Α. δέπ'άκ, όν. μάθημα.
- سبق آموز } Π. δέπ'άκ-άμουζ, όν. διδάσκα-
λος, διδασκάλισσα.
- سبقت } Α. δέπ'κάτ [πλθ. سبق] ρ. άψ. θ. προή-
γησις. || Ρμ. προηγοῦμαι: ایدن —
لم تجربه ή προηγηθείδα πείρα μου [τεδζοιπέλε-
οιυ], ή πείρα ήν απέκτησα.
- سبقخوان } Π. δέπ'άκ-χάν, όν. ό αναγιώ-
σκων μάθημα, μαθητής.
- سبك } Α. δέπκ, ρ. άψ. τήεις, άνάδυσις με-
τάλλου: ذهب — τήεις χρυσοῦ [ζε-
χέπ] πλθ. اصاعه § διάταξις λέξεων, προτάσεων,
έφη, πλοκή λόγου: واقع اولان — عبارته
خلدناشی كلامك معنای مراده دلالتی ظاهر دکدر
evnka άνωμαλίας [χαλεζέτ-εν-ναεί] συμδάρσης εν
τῇ πλοκῇ [δέπ'κινέτ] τῆς προτάσεως, ή δειξίς
του λόγου προς το νοούμενον δέν εϊναι έναρ-
γής [ό λόγος δέν δεικνύει έναργώς το νοούμε-
νον]· ربط || — δέπ'κ-ου-ράπ, ή πλοκή και ή
σύνταξις του λόγου.
- سبك } Π. δέπ'δκ, έπθ. έλαφρός, εύκίνητος,
ταχύς· πλθ. επόμενα.
- سبكبار } Π. δέπ'δκ-πάρ, έπθ. οὔ το βάρος
έλαφρόν, άμερηνος.
- سبكيا } Π. δέπ'δκ-πά, έπθ. ταχύπους, ώκύ-
πους: — کلب کویں [κέλ.π] ώκύπους.
- سبكپرواز } Π. δέπ'δκ-περδάζ, έπθ. έλαφρός
εις την πτῆσιν, ταχύπτερος.
- سبكروح } Π. δέπ'δκ-ρούχ, έπθ. ό μη φορ-
τικός.
- سبكسر } Π. δέπ'δκ-δέρ, έπθ. ευτελής, ά-
σωτος, χρωκόπος.
- سبكمنان } Π. δέπ'δκ-ινάν, έπθ. οὔ αι ήνίαι
έλαφραι [έπι ήππου].
- سبكمايه } Π. δέπ'δκ-μαγέ, έπθ. ό μη έχων
άξιαν, υπόληψιν.
- سبكمزاج } Π. δέπ'δκ-μιζάδζ, έπθ. και όν.
έλαφρός τον χαρακτήρα.

Сибкемз } Π. **δεπῖκ-μάγζ**, ἐπθ. καὶ δν. ἐλα-
φρόνους § πλθ. **Сибкемз** **δεπῖκ-
μαγζάν**.

Сиб } Α. **δεπῖλ**, δν. λεπτός καταρράκτης [ά-
σθενεια τῶν ὀφθαλμῶν] § τρέχες φυό-
μεναι ἐντός τῶν βλεφάρων [άσθεν.].

Сиб } Α. **δσπῖλ** [πλθ. τοῦ **Сиб**] δν. ὁδοί :
— هادي ὁ ὁδηγὸς τῶν ὁδῶν [ἐπιθετον
τοῦ Μωάμεθ].

Сиб } Α. **δσπῖλ**, δν. : مذكر — **δσπῖλ** **μσ-
ζεκιέ**, ἀνθῆλιον, ἥτοι ἄνθος ἔχον
σχήμα θυσάνου [βοτ.].

Сиб } Α. **δεπῖλ**, ἐπθ. ὁ ἔχων μακρὰς βλε-
φαρίδας [ἐπὶ ὀφθαλμοῦ] : — عين **αἶνι**
δεπῖλ, ἥ — چشم **τδέ** **δεπῖλ**, ὀφθαλμός ἔχων
μακρὰς βλεφαρίδας.

Сиб } Α. **δεπῖλ** καὶ **Сиб** **δεπῖλ**, δν. θ. μύ-
σταξ : ريش ἢ γενειάς καὶ ὁ μύ-
σταξ || سبت **μύσταξ** μακρὸς [τῖρῶζ].

Сиб } Π. **δεπῖλ**, δν. στάμνος, λάγνος : —
— **δεπῖλ** **τεχί**, στάμνος κενή || —
— **δεπῖλ** **μῖ**, στάμνος οἴνου.

Сиб } Α. **δεπῖλ** [ρζ. **Сиб**] ἐπθ. κολυμβη-
τής : — **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**, ναύ-
της κολυμβητής.

Сиб } Α. **δσπῖλ** [βλ. **Сиб**] ἐπθ. ὁ ὑπερ-
ένδοξος καὶ ὑπερύμνητος Θεός.

Сиб } Α. **δεπῖλ**, δν. θ. πίναξ διὰ τοῦς
παῖδας, ἐφ' οὗ γράφοντες καὶ ἀπα-
λείφοντες ἐξασκοῦνται ἐν τῇ γραφῇ.

Сиб } Α. **δεπῖλ**, ὀ. ἀφ. αἰχμαλώτης : —
— **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**, αἰχμαλώτης τῶν ἐχθρῶν || —
— **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**, αἰχμαλώτων καὶ δοῦλον [ιδιότῆκα].

Сиб } Α. **δεπῖλ**, ἐπθ. αἰχμαλώτος § πλθ. **Сиб**
δεπῖλ.

Сиб } Α. **δεπῖλ**, δν. θ. βῶλος ἢ τεμάχιον
μετάλλου **Сиб** καὶ **Сиб** ἐν τῷ
[καλοῦσι] : — **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**, βῶλος χρυσοῦ §
σκῆπτρον : — **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**, βῶλος χρυσοῦ
[ζερὸν] βασιλικόν : § πλθ. **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**.

Сиб } Α. **δεπῖλ**, δν. ὁδός : — **Сиб** **μῖ** **δε-
πῖλ**, ὁδοιπόροι || — **Сиб** **μῖ** **δε-
πῖλ**, ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Κυρίου, ἥτοι δι'
ἀγάπην τοῦ Θεοῦ § ἀγαθοεργὸν καθίδρυμα, ἐνθα
κύπελλα πλήρη ὕδατος εὐρίσκονται πάντοτε.

τοῖμα διὰ τοὺς διαδάτας ὠνομάσθη οὕτω, διότι
τὸ καθίδρυμα τοῦτο εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Сиб **μῖ** **δεπῖλ**, ἥ διότι διανέμεται δι' ἀγάπην τοῦ
Θεοῦ : — **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ** § ὕδωρ διανεμόμενον δωρεάν
ὑπὸ τινων μισθουμένων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν
ταύτην § πλθ. **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**.

Сиб } Т. **δεπῖλ-δζι**, δν. ἄνθρωπος μι-
σθωτός, ἔργον ἔχων νὰ διανέμη ὕ-
δωρ δωρεάν § **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**.

Сиб } Π. **δεπῖλ-χανέ**, δν. ἀγαθοεργὸν
καθίδρυμα, ἐνθα εὐρίσκονται κύ-
πελλα ὕδατος διὰ τοὺς διαδάτας § **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**.

Сиб } Α. **δσπῖλ** [ὑποκ. τοῦ **Сиб**] δν. θ.
ἐπιστάχιον, ἥτοι μικρὸς στάχυς ἐπι-
κείμενος εἰς τὸν μέγαν [βοτ.].

Сиб } Π. ἢ **Сиб** **δεπῖλ**, κ. **δσπῖλ**, δν. τρίπους,
ἥτοι ὁ γνωστός τρίπους σκίμπους τῶν
πλανοδίων πωλητῶν, ἐφ' οὗ ἐπικάθεται τὸ
στρογγύλον ἄδάκιον τὸ περιέχον τὰ πρὸς πώ-
λησιν ἐκτιθέμενα § κλίμαξ τρίπους, ὡς ἡ τῶν
ἐκκλησιῶν διὰ τὸ ἀναμμε τῶν κανονισμῶν.

Сиб } Π. **δσπῖλ** [προστ. τοῦ **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**]
— **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ** = ἐμπιστεύεσθαι, παραγγέλλειν,
ἐν χρῇσει ἐν συνθέσει ὁ θυσιάζων : — **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ**,
ὁ θυσιάζων τὴν ζωὴν του, αὐτα-
παρνότης.

Сиб } Π. **δσπῖλ-ανέ**, ἐπθ. καὶ ἐпр. ὁ ἀ-
νῆκων τῷ θυσιάζοντι [ἐν χρῇσει
ἐν συνθέσει] : — **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ-ανέ**, αὐταπαρ-
νητικός, μετ' αὐταπαρνησίας.

Сиб } Π. **δσπῖλ-ιζ**, δν. παραγγελία ἐμ-
πορικὴ ἢ ἄλλη, ἐντολή : — **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ-ιζ**,
Сиб **μῖ** **δεπῖλ-ιζ**, γραμμάτιον εἰς διαταγὴν §
μέρος τοῦ μισθοῦ στρατιωτικοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ
μακρὰν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ εὐρίσκομενον,
ὅπερ κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ διδοται κατ' εὐ-
θεσίαν πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. || Рμ. ποιῶ
παραγγελίαν [ἐπὶ ἐμπόρων ἢ ἄλλων], ἐντέλλο-
μαι [δοτ. αἰτ.] : — **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ-ιζ**, **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ-ιζ**,
ἐνθ' ἐποίησα αὐτῷ πολλὰς па-
ραγγελίας, οὐδεμίαν ἐξεπλήρωσε § πλθ. **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ-ιζ**
[παρδ.].

Сиб } **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ-ιζ**, πλθ. τοῦ **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ-ιζ** § **Сиб** **μῖ** **δεπῖλ-ιζ**.

Сиб } Π. **δσπῖλ-κζ**, δν. παραγ-
γελοδόχος.

سياره } **διάρηνα** [ισπαν.] ὀν. οὐμίλαξ [φτ.].

سياره } Π. **διπαρέ**, κ. **δουπαρά** [ἐκ τοῦ سی سی = τριάκοντα τεμάχια] ὀν. τεῦχος, φυλλάδιον: سی — الف **ἐλὶφ δουπαράδῃ**, δαφνοπύριον.

سياس } Π. **διπάρ**, ὀν. αἶνος, ὁδὸς, εὐχαριστία: **διπάρ** — **قياس** — **διπάρ** **πὶ κηγιάς**, ὀν. شمار او کردگار سزادکره || **διπάρ** **πὶ ὁμάρ** ὁ γκιρτίγκιγιάρε **δεζά** **τιο** **κι**, αἶνος ἀπειρος ἐκείνῳ τῷ δημιουργῷ ὁφείλεται [ἄξιός ἐστιν] διότι....

سياسدار } Π. **διπάρ-τάρ**, ἑπθ. ἐπαινέτης.

سياه } Π. **διπάρ**, ἢ **διπέρ**, ὀν. στρατός: **διπάρ** — **ظفر پناه** — **διπάρ** **ζαφὲρ** — **πενάρ**, στρατὸς νικηφόρος. βλ. سپهسالار.

سياهی } Π. **διπαχῆ**, ὀν. στρατιώτης τοῦ ἱππικοῦ, ἱπποδότης τιμαριούχος, Σπαχῆς: **اواجی** — **ἀρχαῖον τάγμα τουρκικοῦ ἱππικοῦ** § **στρατιώτης** 'Ινδὸς ἢ 'Αλγερινός' § πλθ. **διπαχῆ** — **زعيم**.

سياهليق } Τ. **διπαχῆ-λῆκ**, ὀν. στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἐν τῷ ἀρχαίῳ τάγματι τοῦ τουρκικοῦ ἱππικοῦ § **στρατιωτικὸς τιμαριωτισμός**.

سپت } **δεπέτ**, ἀντὶ **سپد** βλ. ἐπόμε.

سپد } Π. **δεπέτ**, ὀν. κἀνίστρον, κόφινος: **چاشیر** — **κόφινος** δι' ἀσπρόρουχα, κ. **πα-ναῖρι** || **ی** — **κύρτος**, ψαροκάλαθον || — **κιδώτιον** πλεκτὸν ὡς κόφινος καὶ ἐπι-κεκαλυμμένον διὰ δερματος [κ. **δεπέτι**] || **ی** — **μετακομίζομαι** || **ده قالان** — **τὸ ἐν τῷ κόφινῳ μένον, τιμάριον, πρᾶγμα ἐγκαταλειμ-μένον, ὅπερ νέμεται τις δωρεάν** || **ده بنوق** — **γνώσεις συνειλεγμέναι** [κ. λ. **βάμβαξ ἐν τῷ κα-νίστρῳ**] || **دکرمين** — **λαδὴ κανίστρου** || **ی** — **ἑγυριμένον δεπέτι**, κρησέρα μύλου κ. σῆττα, λε-πτὸν κόσκινον ἀλεύρου.

سپتجک } Τ. **δεπέτ-δζικ** [ὑποκ. τοῦ **سپت**] ὀν. μικρὸν κἀνίστρον.

سپتجی } Τ. **δεπέτ-τσί**, ὀν. κατασκευαστὴς ἢ πωλητὴς κανίστρων, κοφίνων.

سپته بوغازی } **δεπέτ** **πογαζί**, ὀν. κ. **Γι-δραλτάρ** βλ. جبل.

سيهر } Π. **διπέρ**, ὀν. ἀσπίς: **πᾶν** ὅτι προφύ-λάττει ἀπὸ τὸν ἀνεμον, τὴν βροχὴν,

ἀλεξάνεμον κτλ.: **صاعته** — **διπέρ** **δα'ηκά**, ἀλε-ξικέραυνον || **ایندی** — **کوزینه** — **ἐποίησε** τὴν χει-ρα αὐτοῦ ἀσπίδα εἰς τὸν ὀφθαλμὸν του, ἤτοι ἐ-προφύλαξε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ διὰ τῆς χειρὸς του § **ἀνδρον**, ἤτοι πρόχωμα ἐν τοῖς ὀχυρώμασι προφύλαττον τὸν στρατιώτην || **المق** — **ἀμύνομαι** προφύλαττόμενος ὀπισθεν ἀνδρόν || **ی** — **قلج** — **ἀμυνα** διὰ τοῦ ξίφους πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν προσβολῶν τοῦ ἐχθροῦ || **ی** — **ال** **τεμάχιον** ἀπλοῦ χάρτου, ὅπερ ὁ καλλιγράφος θέτει ὑπὸ τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς προφύλαξιν τοῦ καλλι-γραφικοῦ χάρτου § **γύρος** πύλου.

سپردار } Π. **διπερ-τάρ**, ὀν. ἀσπιδοφόρος.

سپردہ } Π. **δδπερ-τάρ** [μτχ. τοῦ **سپردن** **δδπερ-τάρ** = **ἐμπιστεύεσθαι**] **ἐμπειπιστευ-μένος**, παρηγγελμένος [σπν.].

سپرغم } Π. **διπέρ-γάμ**, ὀν. βασιλικὸς [φτ.].

سپکن } Τ. **δεπκέν** [ἀντὶ **سپکن** ἐκ τοῦ **سپک**] ὀν. μικρὰ χάλαζα: — **خون د-نāmiktos** μετὰ βροχῆς, νερόχιονον.

سپلمک } Τ. **δεπιλεμέκ**, βλ. **سپله مک**.

سپلی } Τ. **δεπιλί**, βλ. **سپلی**.

سپیک } Τ. **δεπιμέκ**, ρμ. μτθ. λείχων ἢ ἀπορ-ροφῶν ἢ ἐκμυζῶν, ὡς τὸ ζῶον διὰ τοῦ ρύγχους, πίνω § βλ. **سپک**.

سپنج } Π. **διπένδζ**, ὀν. ξένος: — **سرای** **ξε-νοδοχεῖον**, ὁ ἐπίκηρος κόσμος.

سپورکه } Τ. **δδπεργκέ**, βλ. **سوپورکه**.

سپورمک } Τ. **δδπερμέκ**, βλ. **سوپورمک**.

سپه } Π. **διπέρ**, βλ. **سپاه**.

سپهدار } Π. **διπέρ-τάρ**, ὀν. ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ, στρατάρχης βλ. **سپهسالار**.

سپهر } Π. **διπέρ**, ὀν. οὐρανός: **نیلکون** — **γλαυκὸς** [**νιλ** — **γκοῖν**] οὐρανός § **τύχη**.

سپهسالار } Π. διπλῆ-δαλάρ, ὄν. ἀρχηγός τοῦ στρατοῦ, στρατάρχης· ὑπουργός τῶν στρατιωτικῶν.

سپهسالاری } Π. διπλῆ-δαλარი, ἐπθ. ὁ ἀνέκων τῷ στρατάρχῃ, τῷ ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν: لی ذات عالی — ἡ ὑμετέρα Ἐξουχότης [πρὸς ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν].

سی } Τ. δεπι [ἐκ τοῦ سیمک ἢ سیمک] ὄν. βυρσοδεψικὴ κόνις, ἥτοι κόνις ἐκ ψλοιοῦ δρυὸς διὰ τὴν κατεργασίαν τῶν δερμάτων· βλ. سیله مک.

سیلد } Π. δεπιτ [ἀντὶ سفید βλ.] ἐπθ. λευκός.

سیلدهدم } Π. δεπιτὲ-τέμ, ἐπρ. τὸ πρωί, τὴν αὐγάν.

سیلدهمو } Π. δεπιτὲ-μου, ἐπθ. λευκόθριξ.

سیله مک } Τ. δεπι-λεμέκ, ρμ. μτδ. κατεργάζομαι δέρματα· βλ. دباغت.

سیلی } Τ. δεπι-λί, ἐπθ. κατεργασμένος [ἐπὶ δερμάτων].

ست } σέτ, βλ. سد.

ست } Π. σέτ, ἀριθ. ἑξ· βλ. سته.

ستا } Π. σιτά [προστ. τοῦ ستودن] ὄν. ἐπαινεῖν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει ὁ ἐπαινῶν: — خود ستا-οὐ, ὁ ἐπαινῶν ἑαυτὸν, περιαιτολόγος, κομποροήμων.

ستا } Π. ἡ سه تا δέ-τά, ὄν. μουσικὸν ὄργανον τριχορδον, εἶδος κιθάρας· βλ. ستاره.

ستاد } Π. σιτάτ [ἀδρ. τοῦ ستادن] σιτάτ = λαμβάνειν ὄν. λήψις: — داد ستاد οὐ σιτάτ, δόσις καὶ λήψις, δοσοληψία, ἐμπόριον· § μτφ. σχέσις ἀθέμιτος.

ستار } Α. δεττάρ [ρζ. ستر] ἐπθ. ὁ καλύπτων ἰδίᾳ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων [ἐπίθετον τοῦ Θεοῦ]: العیوب — δεττάρου-λ-οὐ-γιοῦ, ὁ καλύπτων τὰ ἑλαττώματα τῶν ἀνθρώπων· § μτφ. ἐπανωφόριον, ὅπερ φορεῖ τις διὰ τὴν κάλυψιν τὴν ἀθλιότητα τῶν ἐσωτερικῶν ἐνδυμάτων.

ستاره } Α. σιταρέ [ρζ. ستر] ὄν. θ. παραπέτασμα, πέπλος, κάλυμμα: — ظلام ستره — σιταρέ ζαλάμι λείλ, πέπλος τοῦ σκοτόους τῆς νυκτός· βλ. ستره.

ستاره } Π. σιταρέ, ὄν. ἄστρον: رخشان — σιταρέι ραχσάν, ἄστρον λαμπρόν.

ستاره } Τ. σιτάρα, ὄν. εἶδος κιθάρας τριχορδον· § τάξις, ἁρμονία, κανών.

ستان } Π. σιτάν [προστ. τοῦ ستادن] σιτάν = λαμβάνειν, ἀρπάζειν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει: — جان دξάν-σιτάν, ὁ λαμβάνων τὴν ψυχάν, φονεύων· || — جهان دξιτάν-σιτάν, ὁ τὸν κόσμον κυριεύων, κρατῶν.

ستان } Π. σιτάν, κατάληξις σχηματίζουσα ὀνόματα τοπικὰ καὶ περιεκτικὰ: ترکتان σιτάν, χώρα τῶν τούρκων, Τουρκεστάν· || یونانستان γιουνανιστάν, χώρα τῶν ἐλλήνων, Ἑλλάς· || بلغارستان βουλγαριστάν, Βουλγαρία· || هندستان χιντιστάν, Ἰνδοστάν· || پاکستان گرجیستان, Ἀραβία· || گرجیستان, ῥοδῶν· || تدمرستان σιτάν, λειοδάριον.

ستایش } Π. σιτα-γίξ [ἐκ τοῦ ستا] ὄν. ἐπαινος, ἐγκώμιον: — مدح و ستایش, ἐπαινος [μέτξ] καὶ ἐγκώμιον· || ايله حکایه ایتمک, ἐπαινοῦμαι τι μετὰ γλώσσης ἐπαινοῦ, ἥτοι μετ' ἐπαινῶν· || — بادشاهی ستایش, αἶνος τοῦ βασιλέως· || ستایش, ἐγκώμιον οἴνου· || Рм. ἐπαινώ, ἐγκωμιάζω.

ستایشخوان } Π. σιταγίξ-χάν, ἐπθ. καὶ ὄν. ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής: — ستایشخوانی, ἐπαινέτης τοῦ μεγάλου εὐεργέτου [τοῦ Σουλτάνου].

ستایشکار } Π. σιταγίξ-κάρ, ἐπθ. καὶ ὄν. ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.

ستایشکارانه } Π. σιταγίξ-κάρ-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἐπαινετικὸς-ὤς.

ستایشور } Π. σιταγίξ-δέρ, ἐπθ. ἐπαινέτης.

ستبر } Π. σιτέπρ, ἐπθ. χονδρός: — کومای سیتبر, ὕψωμα χονδρόν.

ستد } Π. σιτέτ, βλ. ستاد.

ستر } Α. σέτρο, ρ. ἀφ. κάλυψις, συγκάλυψις, ἀπόκρυψις: — بدن ستر, κάλυψις τοῦ σώματος [σέτάν]· || حقیقت ستر, κάλυψις τῆς ἀληθείας [χα-κικάτ]· || Рм. καλύπτω, ἀποκρύπτω [αἰτ.].

ستر } Α. σίτρο, ὄν. παραπέτασμα· § πλθ. ستار, ἐστάρ.

سجایا } A. δεδζαγιά [πλθ. τοῦ سجیه βλ.] ὄν.
θ. ἦθη, χαρακτήρες: — كرم ال —
ρίμου-δ-δεδζαγιά, γενναιοδωρος τὰ ἦθη.

سجده } A. δεδζέ, ρ. ἀψ. θ. τὸ κλίνειν τὸ γόνυ
καὶ τιθεῖναι τὸ μέτωπον χαμαὶ κατὰ
τὴν προσευχήν, ἢ πρὸς τιμὴν καὶ σεβασμὸν,
ὑποκλίσις κατὰ τὴν προσευχήν, προσκύνησις,
λατρεία. || سجد — δεδζέϊ έέξ-6, ὑποκλίσις
ἐπιδαλλομένη ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως
ἢ παραλείψεως θρησκευτικοῦ καθήκοντος. ||
شكر — ὑποκλίσις πρὸς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης
καὶ εὐχαριστίας [δύκρ] πρὸς τὸν Θεὸν ἀπέναντι
χάριτος. || P. م. — ایتك یتك یتك — ὑπο-
κλίνω, προσκυνῶ, λατρεύω. § πλθ. سجدا.

سجده کاه } Π. δεδζέ-γκυζά, ὄν. τόπος ὑ-
ποκλίσεως, προσκυνήσεως, προ-
σευχῆς, λατρείας.

سجده گذار } Π. δεδζέ-γκυζά, ἐπθ. ὁ
τελὼν ὑποκλίνων, ὑποκλινό-
μενος, προσκυνῶν, προσευχόμενος: و طاعت
عبادت اولی — δεδζέ-γκυζά τα'άτ βέ یتا'άτ
δζμάκ, ὑποκλίνομαι ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ.

سج } A. δέδζ', ὄν. ὄσμα λιγυρὸν ὡς τρυ-
γόνος, περιστερεῖς: ببل — ὄσμα ἀν-
δόνος. § ὁμοιοτέλεστον ἢ ὁμοιοκαταληξία ἐν τῷ
πεζῷ λόγῳ. || مطر — δέδζ'ι μδ-αργέ, ὁ-
μοιοκαταληξία λέξεων μὴ ἔχουσῶν τὸν αὐτὸν
γραμματικὸν τύπον. || متوازی — δέδζ'ι μδ-ε-
βαζ'ι, ὁμοιοκαταληξία λέξεων ἔχουσῶν συνάμα
τὸν αὐτὸν γραμματικὸν τύπον. || مرصع — δέδζ'ι
μδ-ραδ'ά, ὁμοιοκαταληξία καὶ ὁμοτυπία οὐ
μόνον τῆς τελευταίας λέξεως δύο προτάσεων,
ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν πρὸ αὐτῆς. || دوشاک —
συμπίπτει ὁμοιοκαταληξία, ἥτοι ἔρχεται φυσικὴ
καὶ οὐχὶ ἐπιτετηδευμένη.

سجعا } A. δέδζ'αν, ἐπρ. ὡς πρὸς τὴν ὁμοιο-
καταληξίαν: و وزناً متوافق اللفظ —
ξεις σύμφωνοι ὡς πρὸς τὴν ὁμοιοκαταληξίαν
καὶ τὸν γραμματικὸν τύπον [βέζ'εν].

سجل } A. δέδζ', ὄν. κάδος πλήρης ὕδατος.
§ πλθ. سجل ديدل, βλ.

سجل } A. διδζ'ι, ὄν. κώδιξ δικαστηρίου,
ἐν ᾧ καταγράφονται αἱ ἀποφάσεις
κτλ. ἀρχεῖα [διδζ'ιλιον]. || نفوس — ديدل
νδφ'ού, μητροφὸν ἢ ληξιαρχικὸν βιβλίον ἐν ᾧ
εἶναι ἐγγεγραμμένοι ὀνόμασι οἱ κάτοικοι μιᾶς

χώρας. || احوال — μητροφὸν, ἐν ᾧ καταγράφον-
ται ἀπ' ἀρχῆς πᾶσαι αἱ ὑπηρεσίαι τῶν δημό-
σιων ὑπαλλήλων, ἡ πολιτεία, ὁ βαθμὸς καὶ τὸ
παράσημα αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι σχετικόν. ||
عقيد ایتك — καταχωρίζω [κάτ'ε] εἰς τὸν κώ-
δικα. § πλθ. سجلات ديدل.

سجلات } A. διδζ'ι, πλθ. τοῦ προηγ.

سجلی } T. διδζ'ι-ζι, ἐπθ. κατακεχωρισμέ-
νος, κατεστρωμένος ἐν τῷ κώδι-
κι. § μετφ. ἐγκληματίας διαδόχτος, ὅστις διηλ-
θε πολλάκις τοῦ δικαστηρίου.

سجهم } T. διδζ'ι, βλ. سجهم.

سجن } A. διδζ'ιν κ. διδζ'ιν, ὄν. εἰρκτή, ψυ-
λακή. || مظالم — σκοτεινὴ [μδζ'ιζι] ψυ-
λακή. || اضطراب — ψυλακή ἀγωνίας [ιζ'ιζι]. §
πλθ. سجون ديدل.

سجنجل } A. δεδζ'ενδζέ, καὶ θηλ. سجنجل
δεδζ'ενδζέ, ὄν. κάτοπτρον.

سجود } A. δδζ'ού, ρ. ἀψ. τὸ κλίνειν τὸ γόνυ
καὶ τιθεῖναι τὸ μέτωπον χαμαὶ κα-
τὰ τὴν προσευχήν ἢ πρὸς τιμὴν καὶ σεβασμὸν ὑπο-
κλίσις, προσκύνησις: و اولی — سجد سجد
δζ'ού, ἢ ایتك — τὴν κεφαλὴν θέτω χα-
μαί, ὑποκλίνομαι, προσκυνῶ. § βλ. ركوع.

سجوق } T. δονδζ'ούκ, βλ. صوجوق.

سجون } A. δδζ'ούν, πλθ. τοῦ سجن βλ.

سجيم } T. διδζ'ι, ὄν. ῥάμμα, σπάγγος: —
کي يا غمور خوندرا بروجي.

سجين } A. διδζ'δζ'ιν [ρζ. سجن] ὄν. τὰ Τάρ-
ταρα τοῦ (Ἰδου: τὸ μέρος ἐνθα κα-
τατίθεται τὸ βιβλίον τῶν πράξεων τῶν ἁμαρ-
τωλῶν.

سجیه } A. δεδζ'ιγέ, ὄν. θ. φύσις, χαρακτήρ,
ἦθος: — برکیده — δεδζ'ιγέ πέρ
γκυζ'ιγέ, ἔξοχος χαρακτήρ. || مرضیه — χαρα-
κτήρ εὐάρεστος [μδζ'ιγέ]. || شمیه — φύσις
ποιητικὴ [διδζ'ιγέ]. § πλθ. سجایا
— δεδζ'αγιάτ χαδενέ, καλὰ ἦθη.

سچان } T. διδζ'άν, βλ. صیچان.

سحر باز } Π. διχλο-πάζ, ἐπθ. καὶ ὄν. μά-
γος, γόης.

λόγος [καὶ 62.] εἶναι ἀποτελεσματικώτερος [μὴ ἐδ-
διῶ] τοῦ μὴ ὀρθοῦ σφῶδρου λόγου· § ἰσχυρός·

— سد φραγμός [δὲ 4.] ἰσχυρός· § θηλ. سدید.

سدید } A. δὲ 4. [ὑποκ. سد] ὄν. ἐπίπτυγμα,
κάλυμμα σπόρων ὡς τοῦ ἀσπαρά-
γου, σκέπασμα θυλακίου μνίων, βρύων [βοτ.].

سدیر } A. δὲ 4. ὄν. μέρος ἐξέχον ὡς σὺδᾶς
ἀνάκλιντρον, κ. μιντέρι· βλ. مندر.

سدیک } T. διτίκ, βλ. سیدیک.

سدیه } T. δέ 4. [sedia] ὄν. φορεῖον, κ. σέδια.

سذاب } A. δὲ 4. τὰ σάβ δὲ 4. βλ.
سب.

سر } Π. δέ 4. ὄν. κεφαλὴ, ἄκρα, κορυφή· τ—

سر } Π. δέ 4. τὰ πᾶ, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι πο-
δῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

γῆν, ἥτοι ὁ προσκυνῶν· || ζεμίν—δὲ 4. ὄν. κεφαλὴ εἰς τὴν

سر } Π. δὲ 4. ὄν. ἀνάκτορον, μέγαρον· دو
— δὲ 4. ὄν. δύο κόσμοι [ὁ ἐνεστώς καὶ
ὁ μέλλων]· || βλ. سرای.

سرا } Π. δὲ 4. [προστ. τοῦ سرایدن] δὲ 4. ὄν.
— δὲ 4. ὄν. ἐν χρῆσει ἐν συνθέσει [ὁ
ἔδων· — δὲ 4. ὄν. ναγμὲ—δὲ 4. ὄν. μέλος, με-
λωδῶν]· || — δὲ 4. ὄν. περὶ—δὲ 4. ὄν. ἔδων σκοποῦς
μουσικούς, μουσικούς.

سراء } A. δὲ 4. ὄν. εὐκολία, εὐπορία, εὐ-
πραγία· و سرا — δὲ 4. ὄν. βδ ζαροά,
εὐπραγία καὶ δυσπραγία.

سراب } A. δὲ 4. ὄν. ἀντικατοπτρισμός,
ἥτοι ἀντανάκλασις τῶν ἡλιακῶν ἀ-
κτίνων ἐπὶ τῆς ἐρήμου οὕτως ὥστε μακρόθεν νὰ
νομίζῃ τις ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ ὕδωρ [ت. بوساریق
ἢ ایلغیم صالحیم].

سراییل } A. δὲ 4. [πλθ. τοῦ سربال] ὄν.
— δὲ 4. ὄν. ὑποκάμισα, χιτῶνες· — δὲ 4. ὄν.
یکدای δὲ 4. ὄν. περιβολὴ ὑποκαμίσων.

سرایا } Π. δὲ 4. ὄν. ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι
ποδῶν, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλ-
λου ἄκρου, καθ' ὅλοκληρίαν· کوزادر—δὲ 4. ὄν.
καθ' ὅλοκληρίαν· || مطالعه ایلدم—δὲ 4. ὄν.
ἀνέγνω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου
ἄκρου.

سراپردہ } Π. δὲ 4. ὄν. σκηνὴ βασι-
λική· παραπέτασμα μέγα πρὸ
τῆς πύλης τοῦ παλατίου, ἢ πρὸ τοῦ γυναικω-
νίτου· βλ. سراق.

سراج } A. δὲ 4. ὄν. λυχνία, φῶς· —
— δὲ 4. ὄν. λυχνία φωτεινὴ [βερχαδῶ].

سراج } A. δὲ 4. ὄν. δαυαδῶ [δῶ. سراج]
— δὲ 4. ὄν. ἐπιπλιουργός, κατασκευαστής ἢ
πωλητής ἐπιπλίων, κεντητής ἐπὶ δερμάτων
καὶ μαροκίνου.

سراجخانه } Π. δὲ 4. ὄν. δαυαδῶ—δὲ 4. ὄν.
— δὲ 4. ὄν. ἐργαστάσιον ἢ κατὰ-
στήναι ἐπιπλίων, κεντητῶν δερμάτων.

سراجلق } T. δαυαδῶ—δὲ 4. ὄν. ἡ τέχνη τοῦ
— δὲ 4. ὄν. ἐπιπλιουργοῦ, ἢ τοῦ κεντητοῦ
ἐπὶ δερμάτων.

سراجہ } Π. δαυαδῶ—δὲ 4. ὄν. χοιράδες, κ. χε-
— δὲ 4. ὄν. λώνια [πθ.]· βλ. صراجہ.

سراچه } Π. **δερα-τόδ** [ὑποκ. τοῦ **σρα**] ὄν.
μικρὸν παλάτιον, οἰκίδος : —
دماغ **δερατόδ** **τιμάγ**, οὐρανίδος.

سراح } Α. **δεράχ**, ὄν. διάζευξις.

سراحين } Α. **δεραχίν**, πλθ. τοῦ **سرحان** βλ.

سرادق } Α. **δρατῆκ** [ἐκ τοῦ **سراپرد**] ὄν.
σκηνή, παραπέτασμα : § ὁ πλθ.

سرادقات **δρατῆκατ**.

سراری } Α. **δραρί** [πλθ. τοῦ **δραρί**
— §] ὄν. θ. δοῦλαι, παλλακίδες.

سراسر } Π. **δέρ-α-δέρ**, ἐπρ. ἀπὸ τοῦ ἐνὸς
ἀκρου εἰς τὸ ἄλλο, καθ' ὅλον κτη-
ρίαν· βλ. **δέρ-τὰ-δέρ** : § εἶδος ὑφάσματος
μεταξωτοῦ διαχρύσου ἢ διαγύρου.

سراسمه } Π. ἡ **δέρ-άδιμ** [ἐν τῇ
ποιήσει **سر** **آسیمه**] ἐπθ. τεθορυβη-
μένος, ἐκπληκτος, ἡλίθιος, κ. χαμένος· βλ. **سرسم**.

سرافراز } Π. **δέρ-έθραζ**, ἐπθ. ὁ ὑψὼν τὴν
κεφαλὴν, ἔξοχος, διακεκριμένος.

سر } Ρμ. **δέρ-έθραζάν** — ἐξέχω, διακρίνομαι : § πλθ.
افراز **δέρ-έθραζάν** · βλ. **سرافراز**.

سرافرازی } Π. **δέρ-έθραζί**, ὄν. διάκρισις,
ὑπεροχή.

سرافکنده } Π. **δέρ-έθρεντέ**, ἐπθ. ὁ ἔχων
τὴν κεφαλὴν τεταπεινωμένην :

خجاک — ὁ ἔχων τεταπεινωμένην τὴν κεφα-
λὴν ἐξ αἰσχύνης [χάδζαζέτ] · **تأمل** —
βεδυθι-
σμένος εἰς σκέψεις [τε'εμπυδζ].

سراق } Α. **δραράκ** [πλθ. τοῦ **سارق**] ὄν. κλέ-
πται.

سرآمد } Π. **δέρ-άμετ**, ἐπθ. ὁ ὑπερέχων τὴν
κεφαλὴν, ἔξοχος, διακεκριμένος,

پروکریتوس : § πλθ. **سرآمدان** **δέρ** **άμετάν** :
— **بلده** — οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως [τεζέτ].

سرانجام } Π. **δέρ-ένδζάμ**, ὄν. πάθημα ὅπερ
συμβαίνει εἰς τινὰ καὶ χρησιμεύει
εἰς παραδειγματισμόν, περιπέτεια, ἐπεισόδιον·
§ τέλος.

سرانداز } Π. **δέρ-έντζάζ**, ἐπθ. ὁ ὀρθοκινδυ-
νεύων, ἀτρόμητος.

سرانکشت } Π. **δέρ-ένγκυδ**, ὄν. ἄκρον δα-
κτύλου.

سراویل } Α. **δραβίλ**, ὄν. ἐσώδρακον· || πλθ.
شوار **δραβίλάτ**· βλ.

سرآهنگ } Π. **δέρ-άχένγκ**, ὄν. ἀρχιμουσι-
κός μουσικοῦ θιάσου.

سرایی } Π. **δραί** κ. **δαραί**, ὄν. ἀνάκτορον,
μέγαρον : **هائون** — ἀνάκτορα αὐτο-
κρατορικά [Σουλτανικά]· || — **کروان** **κερδάν-δε-**
ράί, ξενών, ἐν ᾧ διαμένουσιν οἱ ὁδοιπόροι, κ.
ξάνιον· || **فنا** — ὁ κόσμος τῆς φθαρτότητας [φε-
νά]· || **بقا** — ὁ κόσμος τῆς αἰωνιότητος [τεκά].

سرایا } Α. **δραγιά** [πλθ. τοῦ **δραγί**]
— ὄν. θ. στρατοί : **ی غایه** — **δραγιά**
γαζιπέ, στρατοὶ νικηφόροι.

سرایت } Α. **δραγί**, ρ. ἀφ. θ. μετάδοσις νό-
σου, πυρὸς κτλ. μολυσμός : **علتك**
— **ی** — μετάδοσις νόσου· || **ی** — **تلك** —
μετάδοσις πυρός· || **ی** — **قولاك** — μετάδοσις
χολέρας. || Ρμ. **μεταδίδομαι** [δοτ.].

سرایدار } Π. **δραϊ-τάρ**, ὄν. ὑπηρετῆς ὑπν-
ρετῶν ἐν ταῖς εὐτελεστέραις τῶν
ὑπηρεσιῶν μεγάλου οἴκου.

سرائے } Α. **δραϊρ** [πλθ. τοῦ **سریره**] ὄν. θ.
μυστήρια, μυστικά : **قلیه** — **δραϊρι**
καλπιγέ, μυστήρια τῆς καρδίας.

سرایلی } Τ. **δραϊ-λί**, ἐπθ. αὐλικός, ὁ ἀνή-
κων εἰς τὸ παλάτιον· § **δούλη** ὑπν-
ρετήσασα εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἀκολουθῶς ἀ-
πολυθεῖσα καὶ ἐλευθέρα καταστῆσα.

سراینده } Π. **δραγέντε** [μτχ. τοῦ **سرایند**]
δραγίτέν, ἄδων, ἀοιδός.

سرباز } Π. **δέρ-πάζ**, ἐπθ. ἀτρόμητος, ἀδαής·
τολμηρός : — **عاشق** — **δραστής** τολμηρός.

سربازی } Π. **δέρ-παζί**, ὄν. τόλμη, γενναϊό-
της.

سربال } Α. **δραπάλ**, ὄν. ὑποκάμισον, χιτῶν·
§ πλθ. **δραπίλ**.

سر بست } Π. **δέρ-πέστ**, ἐπθ. ἐλεύθερος, ὁ
ἀνευ περιορισμῶν, ἀνεξάρτητος :
اولی — **تجارت** τὸ ἐμπόριον [τῶζαρετ]· **πρέπει** νὰ
ᾤ ἐλεύθερον· § ὁ μὴ δειλός, ὁ μετὰ παρηγορίας
ὁμιλῶν, θαρραλέος· || **ἐπρ.** ἐλευθέρως : **او قومق** —
ἀναγινώσκω ἐλευθέρως, ἀπροσκόπτως.

سر بستانه } Π. **δραπέστ-ανέ**, ἐπθ. θαρραλέος,
ἐλεύθερος [λόγος, πρᾶξις] : § **ἐπρ.**
ἐλευθέρως, θαρραλέως.

سر بسته } Π. **δερ-πιδέ**, ἐπθ. οὐ ἡ κεφαλὴ
δεδεμένη, κεκαλυμμένος, μυστι-
κός: — راز μυστικὸν κεκρυμμένον.

سر بستى } Π. **δερ-πιδέ**, ὄν. ἐλευθερία: —
تجارت ἐλευθερία ἐμπορίου.

سر بسر } Π. **δερ-πιδέ-δέ**, ἐπρ. ἀπ' ἄκρου εἰς
ἄκρον [ἀντὶ τοῦ سراسر βλ.] § κατ'
ιδίαν.

سر بلند } Π. **δερ-πιδέν**, ἐπθ. ὑψηλός, ἔξο-
χος, διακεκριμένος: — درخت δέν-
δρον [tiðaxx] ὑψηλόν || خطیب رُتوَر [xatiz]
ἢ ἱεροκῆρυξ ἔξοχος.

سر بها } Π. **δερ-πιδέ**, ὄν. τιμὴ αἵματος, ἢν
ὁ φονεὺς ἀποτίει βλ. دیت.

سرپاش } Π. **δερ-πιδέ**, ὄν. ῥόπαλον: —
رستم ῥόπαλον τοῦ Ρουστέμ.

سرپدیرمك } T. **δερπ-τιο-μék**, ρμ. μτθ.
ραίνω χρήματα, ραντίζω ὕ-
δωρ κτλ. [αἰτ.].

سرپشديرمك } T. **δερπ-ιό-τιο-μék**, ρμ. μτθ.
ραντίζω, ψεκάζω κ. ψηχα-
λίζω § ἰδίω ὀλίγον κατ' ὀλίγον χρήματα ἀπέ-
ναντι τοῦ χρέους πρὸς τοὺς πιστωτάς [αἰτ.].

سرپكين } T. **δερπκίν** [ἐκ τοῦ سرك] ὄν.
χίων ἀνάμικτος βροχῇ βλ. και
سپكن.

سرپلمك } T. **δερπ-ιλ-μék**, ρμ. πθ. και
οὐδ. ραίνομαι, ραντίζομαι: —
بوركه — ραίνεται ὕδωρ εἰς τὴν καρδίαν [γυðorežē]
ἀγάλλομαι, χαίρω § ῥίπτομαι καὶ ἐξαπλοῦμαι,
ὥς ὁ κεκοπιακὸς ἐπὶ ἀνακλίντρον § αὐξάνομαι,
ἀναπτύσσομαι σωματικῶς [ἐπὶ παίδων].

سرپمك } T. **δερπ-μék**, ρμ. μτθ. ραίνω, ραν-
τίζω, σκορπίζω [δοτ. αἰτ.]: —
بوزه — ραντίζω ὕδωρ εἰς τὸ πρόσωπον ||
قوشله — ραίνω, δίδω τροφήν [γέμ] εἰς τὰ πτηνὰ ||
باره — ραίνω χρήματα || سريور —
آی ضیای حزینى كوله سريور — ἡ δελήνη ἔρραινε τὸ πένθιμον φῶς τῆς
αἰδὴ εἰς τὴν λίμνην § [οὐδ.] ραίνομαι, ραντίζομαι:
— يغمور — ψεκάζω, ψηχαλίζω || —
سپه — σπείρονται λευκαὶ τρίχες εἰς τὴν γενειάδα, ἥτοι
ἀρχίζει νὰ λευκαίνηται ἡ γενειάς §
اك سربن — ἡ ἀφίνων τὰ κράσπεδά του νὰ κρέ-
μονται, ἀκατάστατος.

سرپمه } T. **δερπ-μék** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀ-
παρ. ραντισμός § ὄν. στίγματα, ποι-
κίλματα, κλαδιὰ ὑψασμάτων ἐσπαρμένα τυ-
χαίως καὶ ἀνευ τάξεως κηλίδες ἐσπαρμέναι ὡς
σταγόνες ἐξανθήματα διεσπαρμένα.

سرپنجه } Π. **δερ-πενδζέ**, ἐπθ. ὁ ἔχων δύ-
ναμιν εἰς τὸν βραχίονα, στιβαρός,
ρωμαλέος § ἀφ. سرپنجي **δερ-πενδζεγκί**.

سرپندی } T. **δερπιντί** [ἐκ τοῦ سرك] ὄν.
ραντισμός § σταγόνες ὑγροῦ ραν-
τιζόμεναι: — سي — يغمور — ψεκάζω, ψηχαλίζω ὑπόλοι-
πον πράγματός τινος συνιστάμενον ἐκ μικρῶν
τεμαχίων, ψυχίων ὑπόλοιπον ἀσήμενον || ر.
سنه او غرامق — σὺν ὑφίσταται τὴν ζημίαν πράγ-
ματός τινος.

سرپوش } Π. **δερ-ποϋζ**, ὄν. κάλυμμα κεφα-
λῆς οἰονδήποτε.

سرت } T. **δέρτ**, ἐπθ. σκληρός, τραχύς, δυ-
νατός, σφοδρός, δριμύς, ὀρμητικός,
ἀπότομος, ἀκαμπτος: — سرت — σίδηρος σκληρός.
— توتون — σφοδρὸς καπνός [δέρτικος] ||
دكر — ἡ θάλασσα ἡ ἀνεμος σφοδρός ||
سرك — δριμὺ ὄξος || آت — ἡ ἵππος δυσήνιος [οὐ ἡ
κεφαλὴ δυνατή] || βλ. سرت.

سرتاپا } Π. **δερ-τά-πá**, ἐπρ. ἀπὸ κεφαλῆς
μέχρι ποδῶν βλ. سر.

سرتاج } Π. **δερ-τάδζ**, ὄν. διάδημα κορω-
νίς § πρόσωπον λίαν ἔξοχον, σε-
δάσμιο ν

سرتاسر } Π. **δερ-τά-δέ**, ἐπρ. ἀπ' ἄκρου εἰς
ἄκρον, καθ' ὅλοκληρίαν βλ. سراسر.

سرتجه } T. **δερτ-τδζ**, ἐπθ. ἀρκετὰ ἢ ὀλίγον
σκληρός, τραχύς, σφοδρός, δριμύς.
§ ἐπρ. σκληρῶς, τραχέως κτλ.

سرتسر } Π. **δερ-τδ-δέ**, ταὐτὸ سرتاسر βλ.

سرتلشدیرمك } T. **δερτ-λεστίομék**, ρμ.
μτθ. καθιστῶ σκληρόν,
τραχύν, σφοδρόν κτλ. βλ. سرت [αἰτ.].

سرتلشمك } T. **δερτ-λεστίμék**, ρμ. οὐδ. καθί-
σταμαι σκληρός, τραχύς, δυ-
νατός, σφοδρός κτλ. βλ. سرت.

سرتلك } T. **δέρτ-λίék**, ὄν. σκληρότης, τρα-
χύτης, σφοδρότης, δριμύτης κτλ.
βλ. سرت.

سر تلشاك } T. θεοτ-λενυμέκ, ρμ. οὐδ. ταυ-
το سر تلشاك.

سر تیز } Π. θέρ-τιζ, ἐπθ. οὐ ἡ ἄκρα ὀξεῖα,
ὀξύς, κοπτερός.

} A. ἀέροδζ, ὄν. ἐφίππιον § 77 [ἀνατ.]
 } ἐφίππιον, ἅτοι μέρος τοῦ σφηνοει-
 δοῦς ὁστοῦ. § 120. سروج موهوودج.

سر چشمه } Π. ὁ ἐξ-ἑμεῖς, ὃν. πηγὴν ὕδα-
τος.

سرچه } T. θεωρεῖ, ὄν. στρουθιον, κ. σπου-
 γίτης : كفي بر داله طورماز — ὦ
 στρουθιον δὲν ἴσταιται ἐπὶ ἐνὸς κλώνου [ἐπὶ ἀν-
 θρώπου ἀστάτου]· پارمعی — ὁ μικρὸς δάκτυλος,
 ὠτίτης· || βλ. طورغو.

سرچہ } διοτοδέ, βλ. سرچہ.

سر حان } A. διορχάν, ὄν. λύκος· § ὁ πλθ.
سم احن } δεορχίν.

سرحد { Π. δὲ ὁ-χαίτη, ὄν. μεθόριος γραμμὴ,
σύνορον, τὸ μέρος ἐνθα ἐνοῦνται
τὰ ὄρια δύο ὁμόρων κρατῶν.

سرحددار } Π. θερχάτ-τάο, ὄν. φύλαξ τῆς
μεθορίου γραμμῆς τ. سرحد.

سر حديق } Τ. δερχατ-λὴν, ὄν. ὑπόδημα
ἔχον πλανίως τὴς πρόσας

سرحدی } T. θεροκατ-λῆ, ὄν. ταύτῃ

سرخ } Τ. δόρυξ, ἐπὶ δ. ἐρυσθρός: — روی پرده-
 سواپون ἐρυσθρόν § δν. μελάνην ἐρυσθρά.
 § سر-δόρυξ-δέρ, ταυτὸ قرل ناسر κηζήν-πάς, βλ.

سرخی } A. σὺρχυοί, ὄν. πτέρεις [φυτ.]
τ. اکراتی βλ.

سرخواب } Π. δὲ θ-χαπ, ὄν. ὁ πρῶτος με-
 τὰ τὴν κατάκλισιν ὕπνος.

سر خوش } Π. δὲρ-χδς κ. παρ-χδς, δν. ολ-
νόφλνξ, μεμεθυμένος: دل د—
قورقار ἀπὸ τοῦ οἰνόφλυγος καὶ ὁ παράφρων
φθεβεῖται [πρμ. διηλῶσα ὅτι ὁ οἰνόφλυξ εἶνα
ζέων καὶ τοῦ παράφρονος].

سر خوشاق } T. θαρχοσ-λούκ, δν. οίνοφλυ-
γία, μέθη.

سرخی { Π. σφοδρ-ί, ὄν. ἐρυθρότης.

سرخیل } Π. δέθ = χαῖλ, ὄν. ἀρχηγός ἑλens
 ἱππικοῦ ἢ συνοδείας; ἀβ! — ἀρ-
 χηγός τῶν φιλοδόγων [ῥέπειά].

سر } Α. ὁέρ^ε, ρ. ἀψ. ἐκθεσις λόγου, ἐπιχειρη-
μάτων, ἀφήγησις τακτική: مطالعات
ἐκθεσις σκεψέων [μυθαλα'ατ]· — اھن — ἐκθεσις
ἀποδείξεων [περαχίν]· — دلائی — ἐκθεσις ἐπιχει-
ρημάτων [τελαϊλ]· — دعوی — ἐκθεσις ἀγωγῆς
[τα'δά]· — Рм. ἐκτιθημι[αιτ]: كلام اتمك — ὀμιλῶ,
ἀγορεύω.

سر د } Π. δέρε, ἐπιψυχρός[άντιθ. γ. κέρου,
βλ.]:— اداى ψυχρός καιρός||— اداى
ἐτάει δέρε, συμπεριφορὰ ἢ τροπος ψυχρός. §
σκληρός. βλ. سر دέρε.

سرداب } Π. θέρψ-ἀπ̄ καὶ ۱۱ سرداب θέρψ-ἀπ̄ξ,
 ὄν. ὑπόγειον, δωμάτιον ὑπὸ τῶν
 γῆν, δοοδερόν.

سرदार } Π. δερ-άτρ, δν. δορχηγός, στρατη-
γός: اکرم —δερετάρι έκρέμ, στρα-
τάρχης, δορχιστράτηγος. || — کبر — κύρ δερετάρι,
ἀγορηΰλαξ καταδιώκων τοὺς ληστές, έξω τῶν
πόλεων· δορχηγός τῶν ἀγορηΰλάκων.

سر دارلق } T. στρατὰρ-λήκ, δν. τὸ ἀξίωμα
τοῦ στρατηγοῦ, στρατηγία· تير
— τὸ ἔργον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἀγροφυλάκων

سرداری } Π. στρατογ-ί, ὅν. τὸ ἀξίωμα τοῦ
 στρατηγοῦ, στρατηγία· § ἐπὶ
 στρατηγικός.

سر دаш } T. $\sigma\eta\rho\text{-}\tau\acute{\alpha}\varsigma$, $\delta\upsilon$. μυστικοσύμβου-
λος, εμπιστος, ἐπιστήθιος.

سر داشلق } T. πιστοῦς-λήκ, ὄν. ἐμπιστοσύ-
νη, ἐπιστηθιότης, στενή σχέσις

سردفتر } Π. θεο-τεφτερο, ὄν. τὸ ἐν τῇ ἀρ
 χῇ τοῦ καταστήτου ὑπάρχον·
 πρωταίτιος.

سردی { Π. θερτ-ι, δν. ψυχρότης § δκλν.
ρότης.

سردير مك } T. θερ-τιο-μεκ, ρμ, διαμ.βάζ.
 λω τινά ν' ἀπλώσῃ τι χαμαί
 ἢ οοῦχα κλπ. Bz. مك — [δοτ. αἰτ.]

سرر { A. ὁδὸς, πλθ. τοῦ سرر δερὶς, βλ.

سر رشته } Π. δὲρ - ριστέ, ὄν. ἄκρα νήματος.
λαβή, ἀφαιρούσα χονδριεύουσα ποδο

ἀνακάλυψιν ἢ ἀποδείξιν πράγματος, μίτος § ἀφορμή, προδήσις: ویرمک — دیدن ἀφορμήν.

سرزده } Π. δερ-ζεζέ, ἐπθ. ὁ προδάλλων κε-
φαλήν, προκύπτων, συμβαίνων: —

ظهور اولی δερζεζέζι ζρχοὺρ ὀλμάκ, συμβαίνω
[ἐπὶ γεγονότων ἀπροδοκῆτων].

سرزنش } Π. δερ-ζενίξ, ὄν. ἐπιτίμησις, μω-
ψή, προσβολή [κτύπημα κατὰ κε-
φαλῆς].

سرسام } Π. δερ-δάμ, ὄν. ἀσθένεια τοῦ ἐγ-
κεφάλου καθιστώσα τὸν ἄνθρωπον
ἡλίθιον· § ἡλίθιος· βλ. سرسم.

سرسری } Π. δερ-δερί, ἐπθ. ὁ ἄνευ ἐργα-
σίας τῇδε κάκεισε περιφερόμενος,
ἀλήτης, τυχοδιώκτης, πλάνης, περιπλανώμε-
νος: كرمک — περιφέρομαι ὡς τυχοδιώκτης, ἀ-
λητεύω, περιπλανώμαι· § λόγος μάταιος, ἀνω-
φελής.

سر سریانہ } Π. δερδερί-ανέ, ἐπθ. τυχοδιω-
κτικός: — كرمک حیات βίος τυχοδιω-
κτικός· § ἐπθ. τυχοδιωκτικῶς: كرمک طولاشیق —
περιφέρομαι τυχοδιωκτικῶς.

سر سربلک } T. δερδερί-λίξ, ὄν. τυχοδιω-
κτική, ἀλητεία.

سرسم } T. δερδὲμ [ἐκ τοῦ سرسام] ἐπθ. ὁ μὴ
ἔχων τὸν νοῦν ἐν τῇ κεφαλῇ, παρα-
ζαλισμένος, τεθορυδημένος, χαμένος, μωρός.

سر سملک } T. δερδεμ-λίξ, ὄν. ζάλη, παρα-
ζάλη, ταραχή, μωρία.

سر سمله مک } T. δερδεμ-λεμέξ, ὄν. οὐδ.
παραζαλίζομαι, τὰ χάνω,θο-
ρυβοῦμαι, μωραίνομαι.

سرشار } Π. δερ-ῶα, ἐπθ. πλήρης μέχρι
στεφάνης, ὑπερεκχειλίζων: —
سارغار δερ-ῶα, ποτήριον πλήρες μέχρι στε-
φάνης· || — مت مبدئي دەر ῶا, μεμεθυμένος
εἰς ἄκρον, ὑπερψίαλος· § ἀψ. سرشاری δερῶαρι.

سرشت } Π. διρίξ, ὄν. ψυσικόν, ἦθος, χα-
ρακτήρ: خوب — διρίξي خوش, κα-
λὸν ἦθος· || — خوب خوش-دیریت, ὁ καλὸν ἦθῶν.

سرشته } Π. διρίξτε [μτχ. τοῦ διρίξ-
τεν = ζυμῶ] ἐζυμωμένος.

سرشک } Π. διρίξ, ὄν. δάκρυ.

سرتاق } Π. δερ-τάκ, ὄν. ἐξώστης, ἀνώγειον,
κ. ταράτσα.

سرطان } A. δερετάν, ὄν. καρκίνος· § τὸ ζώ-
διον τοῦ Καρκίνου [ἀστρ.]: مدار

→ τροπικός [μετὰ] τοῦ καρκίνου· § καρκί-
νος [νόσ.] : بلعوم — καρκίνος τοῦ φάρυγγος
[ἐξελ. οὐν]· || — καρκίνος τοῦ στόματος [ὄξυμ]
· || — καρκίνος τῆς καρδίας [καλ.].

سرطانی } A. δερεταν-ί, ὁ. سرطانیہ δερετα-
نیξ [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. καρ-
κινώδης.

سرعت } A. δερ-άτ, ὄν. ὁ. ταχύτης, σπου-
δή: — دهر-άτ-λε, ἐν σπουδῇ,

ταχέως· || حرکت — ταχύτης κινήσεως, ἐνεργείας·
|| سير — ταχύτης κινήσεως [δερ] πλοίου κτλ.
|| انتقال — ταχύτης ἀντιλήψεως [ἐντικαλ.], ἀγχι-
νοία· || — τὸ εὐκόλως δυσσαρκετεῖσθαι, εὐρέ-
θιστον [ἐνφ. ἀλ.]· || — التزام — εὐλ. εὐλ. δερ-άτ
εὐλ. ἐπιδικῶ τι μετὰ σπουδῆς, σπεύδω.

سرعتی } T. δερ-άτ-λῆ, ἐπθ. ταχύς, ἐσπευ-
σμένος: — آدم — βῆμα ταχύ [στρατ.].

سر عسكر } Π. δερ-ἀδέρ, ὄν. ἀρχιστράτη-
γος· ὑπουργός τῶν στρατιωτι-
κῶν [ἐν Τουρκίᾳ]: — قوسى — ὑπουργεῖον τῶν
στρατιωτικῶν, Σερασκεράτον· βλ. سرعسكری.

سر عسكرلك } T. δερ-ἀδερ-λίξ, ὄν. ἀρχι-
στρατηγία, τὸ ἀξίωμα τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν.

سر عسكری } Π. δερ-ἀδερ-ί, ἐπθ. ἀρχι-
στρατηγικός, ὁ ἀνήκων τῷ ὑ-
πουργῷ τῶν στρατιωτικῶν: — باب والای, ἢ باب —
پا پی بازاری δερ-ἀδερ-ί, ὑψηλὴ πύλη τοῦ
ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, ἵτοι ὑπουργεῖον
τῶν στρατιωτικῶν, κ. Σερασκεράτον.

سر غوج } δοργούτζ, βλ. صورغوج.

سرف } A. δερέξ, ὄν. σπατάλη, διασπάθι-
σις: خلق تلف و — دن منع ایتمک —
τελὲξ οὐ δερ-ῶα μὲν ἐμπεδίζω τὸν
λαὸν ἀπὸ τῆς σπατάλης καὶ διασπαθίσεως· ||
— لا خیر فی ال — δερ-ῶα δερ-ῶα οὐ καλὸν
ἐν τῇ σπατάλῃ.

سرفراز } Π. δερ-φίράξ, ἐπθ. ἀντὶ σφραγ-
ῶα-ξ, βλ. λ. καὶ ἀφραξ.

سرفرازی } Π. δερ-φίραξ, ὄν. ἀντὶ σφραγ-
ῶα-ξ, βλ. λ. καὶ ἀφραξ.

سرکھلی } T. διοκελ-ί, ἐπθ. ὀξωτός, ὁ περιέ-
χων ὄξος.

سرکی } Τ. θεοργκί [ἐκ τοῦ سرمك] ὄν. πᾶν ὅ, τι
ἐκτείνεται, ἐξαπλοῦται χαμαί, ὡς τὰ-

πης, ψίλλος κτλ. § μέρος ἐργαστηρίου ἔνθα ἐκ-
τίθενται τὰ πρὸς πώλησιν· § παρὰ πηγμα ἐν
ἀγορᾷ, ἐν πλατείᾳ, ἔνθα ἐκτίθενται πρὸς πώλη-
σιν ὀπῶραι διάφοροι, ὡς ὑδροπέπονες κτλ. § ἐκ-
θεσις βιομηχανικῆ, γεωργικῆ κτλ. : ٢٠ — وباء
ἐκθεσις τῆς Βιέννης· § γραμμάτιον ταμιακόν,
ἥτοι δημοσίου ταμείου ἐξοφλητέον.

سرکین } T. δορκίν [ἐκ τοῦ سر مک] ἐπο. ἐξ-
πλωμένος· § ἀσθενής, κληήσης: —
سر مک εἶναι κληήσης.

سرکین } Π. δεργκίν, ὄν. κόπρος.

سرمك } T. σερ-ιλ-μεék, ρμ. πθ. καὶ οὐδ.
ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦναι, στρώνο-
μαι [δοτ.]: —اغٲـ εξαπλοῦναι εἰς τὴν κλίνην,
ἵτοι πίπτω εἰς τὴν κλίνην, ἀσθενῶ. || يره سرمش
ἐξηπλωμένος κατὰ γῆς· ὡς ἀπλόνομαι ἐπὶ ἀσπρο-
ρούχων κτλ. βλ. سرمك .

سرلوحه } Π. δὲρ-λεβζά, δν. τίτλος δροθρον
ἐφημερίδος κτλ. ἐπιγραφὴ-ᾧ διεύ-
θυνσίς ἐν τηλεγραφῆματι κτλ. [γλ. آدرس
adresse]:—مقاولی διεύθυνσίς συνθηματικῇ.

سرم } A. ὁθου, ὄν. τὸ εὐθὺς ἔντερον: التهاب
 — ἰσχυρὰ ὁθου, φλόγῳσις τοῦ εὐ-
 θεός ἐντέρου· || — قح κήλη τοῦ εὐθεός ἐντέρου.
 بڤ. مستقيم υδوتεκνυ.

سرما { Π. θεριμά, δν. χειμών: — شدت سرما
θεριμά, σφοδρότης τοῦ χειμῶνος.

سرمايه } II. δερ-μαγεί, ὄν. κεφάλαιον : ε —
 وضع || κεφάλαιον ἐμπορῶν. تاجر
 — یی کدی || καταθέτω κεφάλαιον. قومی یتک
 τὰ φορτόν εἰς τὴν γαλῆν [εἰς τὸν πετει-
 νὸν], ἵτοιπτοχεύω, ἄνω τὰ κεφάλαια ἢ ἀρχὴν
 εἰς ἐμπορεύματος, κ. κόστος § ἀφορμή, κεφά-
 λαιον. — δερμαγεί παῖς οὐ μεκάδ,
 ἀφορμὴ λόγου καὶ πραγματείας § ἡνῶσις κε-
 κτημένη, πληροφορία.

سرمایه دار } Π. δερμαγε-τάο, έπθ. κεφα-
λαιούχος· § πλθ. سرمایه داران.

سرمد { A. θεομετῆ καὶ سرمدی θεομετῆ, ἐπθ.
 ἰώνιος, διαρκής: سرمدی عمر βίος

[**ũũũ**] αἰώνιος, ἀθανασία §θ. سرمدیه: — ζωὴ αἰωνία, ἀθανασία* || — αἰωνία εὐτυχία.

سرمست } Π. ὁξρ-μεδσ, ἐπθ. μεμεθυσμένος:
 عسق — μεμεθυσμένος ὑπὸ
 τοῦ οἶνου τοῦ ξρωτος [ἁαῖῃ ἡκκ]· صفا ايتك —
 μεθύω τινά διὰ τῆς ἡδονῆς [θαφά].

سر مستی } Π. δεσμεύ-*i*, ὄν. μέθη.

سر مشق } Π. ὁ ἐρ-μεύει, ὄν. ὑπόδειγμα καλ-
 λιγραφίας, πρότυπον; — بر اثر عالی
 ادتك λαμβάνω ὡς πρότυπον ἔξοχόν τι πόνημα.

سرمك } T. θεομετέ, ριμ. μετ. ἀπλόνω ἐν-
δύματα, ἐκτείνω, ἐξαπλῶ, στρώ-

νω κατὰ γῆς τάπητα, ψίλλον, τραπεζομάνδν-
 λον κτλ. [ait.]: — چاشیر ἀπλόνω ἀσπρόρου-
 χα ὅπως ξηρανθῶν. || — خریطه بی ماصه اوزینه
 ἐξ ἀπλόνω τὸν χάρτην ἐπὶ τῆς τραπέζης. || دوک
 — بر آدمک اشنی — [tóbē tóbē]
 ἐξ ἀπλῶ κατὰ γῆς τὸ πτώμα τινος [λεαίνι],
 φονεύω. || — اینه اون ἀπλόνω ἄλευρον [o'v]
 εἰς τὸ σχοινί, προβάλλω ματαίας προφάσεις,
 δικαιολογία.

سرمو } Π. δὲρ-μου, ὄν. ἄκρα τριχός· ξέπρ.
 ἐλάχιστον, ποσὶς: انحراف إتمامك —
 ποσὶς δὲν παρεκκλίνω.

سرمه } Τ. θερμὴ [ἐκ τοῦ سرمك] ὄν. ἀπαρ.
ἐξάπλωσις κτλ. βλ. سرمك .

صیرمه ḥ صرمه } *diqma*, βλ.

Π. ὁδοιγέ, ὄν. βαβὴ τῶν βλεφαριδῶν
 καὶ ὀφρύων, κολλύριον: یی کوزدن—
 ὁδοιγεῖ γκυὸζ τέν καπάρ, ἀρπάζει τὸ κολ-
 λύριον ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν, ἵτοι κλέπτῃς ἐπιτή-
 δεος: βλ. καὶ سورمه.

سرمه دان } II. ὁδοιμασίαν, ὄν. κυτίον πε-
 ριέχον βαφὴν διὰ τὰς βλεφαρί-
 δας καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς.

سرمی } Α. ὁδομ-ί, ὁ ἀνήκων εἰς τὸ εὐθὺν
ἔντερον.

سرن } T. δερὲν [ἐκ τοῦ سرمك] ὄν. κεφαλαία
ιστοῦ, κ. ἀντέννα.

سرنا { Π. ὁθρονά, ὄν. αὐλός· βλ. زورنا.

سرنازن } Π. ὁσθονά-ζέν, ὄν, αὐλητής.

سرنامه } Π. δερ-ναμέ, δν. τίτλος, ἐπιγραφή·
βλ. سرلوحه.

سرنگون } Π. δερ-νικίζον, ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν
κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἀνατε-
τραμμένος, δυστυχής, ὁ ἐν παρακμῇ.

سر نوشت } Π. δερ-νυδίζε, δν. ὅ, τι εἶναι γε-
γραμμένον εἰς τὴν κεφαλὴν,
τύχη, πεπωμένον: — δερ-
νυδίζε ἐξελί καπίλι ταγίρ ζεγίλιε, ἀδύνα-
τον μεταβαλεῖν τὸ προαιωνίως πεπωμένον.

سرو } Π. δερδ, δν. κυπάρισδος § μετφ: —
آزاده κυπάρισδος ἐλευθέρη [ἀζατέ],

ἢ روان — κυπάρισδος περιπατοῦσα [ρεδάν],
ἢ سرفراز — κυπάρισδος ὑψικάρηνος [δερ-ε-
φράζ], ἢ سى — κυπάρισδος ἡ εὐθυτενής [ερεχί,
ἢ سى — κυπάρισδος κομψοῦ ἀναστήματος [κάττε],
ἢ ناز — κυπάρισδος κομψῇ [νάζ], ἢ اندام — δερδ-
ἐντάμ, ἀναστήματος κυπάρισδος [ἐπὶ κόρης ἢ
γυναικὸς ἐχούσης ὥραιον καὶ ὑψηλὸν ἀνάστη-
μα]· || βλ. سرو.

سروج } Α. δερουδζ [πλθ. τοῦ سرج δερδζ]
δν. ἐφίππια.

سرود } Π. δερουτέ, δν. ἥσμα: — حزين: ἥσμα
πένθιμον [χαζίν]· || دلوز: ἥσμα
συγκινητικόν [τίλ-δοιζ].

سرور } Π. δερ-δέρ, δν. ἀρχηγός λαοῦ, ψυ-
λῆς: — كائنات: ἀρχηγός τοῦ παντός
[καϊνάτ], ἢ انبیا: ἀρχηγός τῶν προφητῶν
[ἐντίνιγιά], ἢτοι ὁ Μωάμεθ § δν. κ. Σερδέρ.

سرور } Τ. δερουόρ, δν. κιννάδαρι, ὀξείδιον
ὑδραργύρου: — آق: φάρμακον διὰ
τὴν κεφαλὴν.

سرور } Α. δερουόρ, δν. χαρά: — و شادمانی
— و حبور: ἡ δερουόρ-ου-σατμανί, ἢ
δερουόρ-ου-χδπουόρ, χαρά καὶ ἀγαλλίασις· || ناز:
δερουόρ νά μαχδουόρ, ἀπειρος χαρά.

سروری } Π. δερδερ-ί, δν. ἀρχηγία.

سروستان } Π. δερδ-ιστάν, δν. κυπάρισδων.

سروش } Π. δερουός, δν. ἀγγελός: — نزول:
κατάβασις ἀγγέλου.

سروم } Ατ. [serum] δν. ὀρρός γάλακτος,
αἵματος κτλ.: — قوش بالازی: — ی: —

παλαζή δερουμί, ὀρρός πρὸς θεραπείαν τῆς
διψθεριτιδος· || βλ. مصل بادل.

سروی } Τ. δερδ κ. δέλδ κ. [ἐκ τοῦ π. سرو
δερδ] κυπάρισδος: — خزان: —
κυπάρισδος· || قوزاغی: — κυπάρισδος· || —
δὲ ἔχων ἀνάστημα κυπάρισδος, ἢτοι κομψόν.

سره } Τ. δερδέ, δν. μικρὰ σπιθαμή, ἢτοι τὸ
μεταξὺ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχα-
νοῦ ἀνοιγμα ἢ ἀπόστασις· βλ. قاریش.

سره } Α. δερδέ, δν. ὁ ὀμφαλός [ἀνατ.] § [βοτ.]
— ἢ سره البرور: — δερδερ-ε-λ-πυζούρ, ὀμ-
φαλός σπόρου.

سر هزار } Π. δερ-χεζάρ, δν. χιλίαρχος [τ.
یکپاشی].

سرهنک } Π. δερ-χένγκ, δν. κλητήρ, θυρω-
ρός: — سرهنک: — δερχένγκ πὶ φερ-
χένγκ, θυρωρός ἀνόητος.

سری } Α. διερ-ί, ἐπθ. μυστηριώδης.

سری } Α. δερουί [ἐκ τοῦ سرو] ἐπθ. ὀμφαλι-
κός [ἀνατ.] § [βοτ.] ὀμφαλοφύρος.

سریان } Α. δερεγζάν, ρ. ἀφ. εἰσδύσις, μετά-
δοσις, εἰσχώρησις. || Ρμ. εἰσδύω, με-
ταδίδομαι, εἰσχωρῶ [δοτ.]: — براقتضین:
بال معده ده اثر براقتضین: — اما و قاته — ایدر
ἐν τῷ στομάχῳ εἰσδύει εἰς τὰ ἔντερα καὶ εἰς
τὸ αἷμα.

سریان } Α. διργζάν, δν. καὶ ἐπθ. Σύρος, Σύ-
ριος, Συριακός.

سریان } Α. διργζαν-ί, δν. καὶ ἐπθ. Σύ-
ρος, Σύριος, Συριακός· § 8. سریانه.

سریانجه } Τ. διργζανί-δζε, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἐν
γλώσσῃ Συριακῇ· § δν. ἡ Συρια-
κὴ γλώσσα.

سریر } Α. δερίρ, δν. θρόνος: — شوکتصیر:
— ریری: — δερίρ-μεδέρ, θρόνος ἐνθα ἐ-
δρεῖται τὸ μεγαλεῖον, ἢτοι αὐτοκρατορικὸς
[Σουλτανικός]· § ὑψηλὸν κάθισμα, κλίνη· § —
الزهار: — δερίρ-λ-εζζάρ, κλινάνθη, τὸ πρὸς τὸ
ἀνθος κωνοειδὲς ἄκρον μίσχων τινῶν· § πλθ.
سر: — δερίρ καὶ اسره: — δερίρ.

سریرآرا } Π. δερίρ-ἀρά, ἐπθ. ὁ τὸν θρόνον
κοσμών: — ی: — سلطنت اولی: —
τὸν θρόνον τῆς βασιλείας [ἐπὶ Σουλτάνων].

ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης [τεργιά]· || مائل — ἐπιφάνεια κεκλιμένη [μαῖλ]· || — ἐπιφάνεια ἐπίπεδος [μυδ-τεβί]· || منحنی — ἐπιφάνεια καμπύλη [μυδ-χανί]· || — ἐπιφάνεια ὀριζοντία [ὀφ-κεῖ]· § πλθ. سطح δστούχ.

سطحاً } A. δάτχ-αν, ἐπρ. κατ' ἐπιφάνειαν.

سطحی } A. δάτχ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῇ ἐπιφάνειᾳ· || — امتداد iυτιτάτι δάτχ-ι

ἐκτασις ἐπιφανείας § ἐπιπόλαιος· — نظر vaζάρι δάτχ-ι, ὄμμα ἐπιπόλαιον· || — رأى γνώμη ἐπιπόλαιος· || يولده — δάτχ-ι γυολιά, ἐπιπολαίως· § θ. سطحه — مساحة μεδαχάι δάτχ-ιγέ, καταμέτρησης τῆς ἐπιφανείας· || — تحقیقات εξετάσεις ἐπιπόλαιοι.

سطحياً } A. δάτχ-εν, ἐπρ. κατ' ἐπιφάνειαν, ἐπιπολαίως.

سطحيات } A. δάτχ-ι-γυάτ [πλθ. τοῦ سطحه] ὄν. θ. πράγματα ἐπιπόλαια.

سطحجه } T. δάτχ-ι-θζε, ἐπρ. κατ' ἐπιφάνειαν, ἐπιπολαίως.

سطحی نظر } II. δάτχ-ι-ναζάρο, ἐπθ. ὁ ἐπιπόλαιος [τὸ βλέμμα], ὁ μὴ ἐξετάζων βαθέως· § πλθ. سطحی نظران.

سطر } A. δάτρ κ. δάτῆρ, ὄν. στίχος, σειρά, γραμμὴ ἐγγράφου ἢ ἐντύπου· — ایکی یازی — άρχή τοῦ στίχου· § πλθ. سطور δστούρ.

سطرنج } T. δάτρανδζ, κοινῶς سانطراج δαν-τρανδζ [ἐκ τοῦ ἀρβ. شطرنج βλ. δν. ζατρικιον· § ἐπθ. ὁ ἔχων σχήματα τετράγωνα, ὡς τὸ ἀδάκιον τοῦ ζατρικίου.

سطرنجلی } T. δάτρανδζ-λῆ, κοινῶς سانطراجلی δαν-τρανδζ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων σχήματα τετράγωνα, ὡς τὰ τοῦ ἀδακίου τοῦ ζατρικίου· — فاش — ὕψοςμα ἔχον τοιαῦτα τετράγωνα σχήματα.

سطل } A. δάτλ, βλ. ستیل.

سطوت } A. δάτβέτ, ὄν. θ. δύναμις, ἰσχὺς καταθλιπτική, φοβερά, σθένος, κράτος· — عسکریه — στρατιωτικὴ δύναμις, ἰσχὺς· || — شاهانه ἰσχὺς βασιλική· || — وایه — δαγεί δάτβέτ-δαγέ, κραταιὰ αἰγίς.

سطوح } A. δστούχ [πλθ. τοῦ سطح] ὄν. ἐπιφάνειαι· — بحار — δστούχ-ι πιαράρ, ἐπιφάνειαι τῶν θαλάσσων· || — مستویه — ἐπιφάνειαι ἐπίπεδοι [μυδ-τεβίγέ].

سطور } A. δστούρ [πλθ. τοῦ سطر] ὄν. στίχοι, σειράι, γραμμαί· — صحیفه — δστού-ρι δαχίφέ, στίχοι τῆς σελίδος.

سطوع } A. δστού', ὄν. ἀναθυμίασις, ἀπόρροια.

سطیح } A. δσ-ταῖχ [ὑποκ. τοῦ سطح] ὄν. μικρὰ ἐπιφάνεια, μικρὰ ἔδρα, οἷα ἡ τοῦ κατεργασμένου ἀδάμαντος.

سعات } A. δσ'άτ, πλθ. τοῦ ساعی βλ.

سعادت } A. δε'ατέτ, ὄν. θ. εὐτυχία, εὐδαιμονία, μακαριότης· — ازلیه — αἰωνία [ἐζελιγέ] μακαριότης· || — بآزلیه — θεὸς πόσον μεγάλην εὐτυχίαν· || — وقت — ὁ καιρὸς τῆς εὐτυχίας, ἥτοι ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἔζη ὁ προφήτης Μωάμεθ· || — تدری — δε'ατέτ, πύλη τῆς εὐδαιμονίας, ἥτοι ἡ Κων[σταντινούπολις]· [βλ. سد.] || — آستانه — ἡ αὐλὴ τῆς εὐτυχίας, τὰ σουλτανικὰ ἀνάκτορα· || — العادة — دار — δάρου-δ-δε'ατέ, οἶκος τῆς εὐτυχίας, ἥτοι ὁ σουλτανικὸς γυναικωνίτης· || — دار — δάρου-δε'ατέ-του-δ-δε'ατέ, ὁ ἀρχιενοῦχος τοῦ σουλτανικοῦ γυναικωνίτου.

سعادتلو } T. δε'ατέτ-λοῦ ἢ سعادتلی δε'ατέτ-λῆ, ἐπθ. εὐτυχής, εὐδαίμων, μακάριος· § τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους, τοὺς ὑποναυάρχους καὶ ἀντιναυάρχους, ὡς καὶ εἰς τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους τοὺς ἔχοντας πρῶτον βαθμὸν πρῶτης ἢ δευτέρας τάξεως.

سعادتتأب } II. δε'ατέτ-μεάπ, ἐπθ. εὐτυχής, εὐδαίμων [ἐν ᾧ ἔδρευει ἡ εὐτυχία].

سعادتتند } II. δε'ατέτ-μέντ, ἐπθ. εὐτυχής, εὐδαίμων.

سعال } A. δσ'άλ, ὄν. βήξις· — مبتلای — δάτ δσ'άλ, ὁ πάσχων ἐκ βηχός· || — دفع — αἰσθί'δ-δ-δσ'άλ, ἡ — مضاد — δάτ δσ'άλ, ἀντισηχικός· || — متناوب — βήξις περιοδικὸς [μυδ-τενα-βίπ] ἢ ἰδιότροπος.

سعایت } A. δι'αγέτ, ὁ ἀφ. θ. διαβολή, συκοφαντία [αἰτ.]· — برآدمی — τὸ συκο-

δι' ἀσχοῦ ἐπὶ τῆς θάλασσης. || قوشى - ἀκανθίς, κ.
καρδερίνα.

سقات } A. ὄσκατ, πλθ. τοῦ ساق βλ.

سقاطه } A. δοκατὰ [ρζ. سقط] ὄν.θ. ψυχίων:
سفره — ψυχίων τραπέζης [δοφρά] ||

حِينَ — ὁδὲ κατὰ τοὶν ὁ συλλέγων ψυχία.

A. δεκάμ, ὄν. ἀσθένεια, νόσος: — ان دفاع
 إِنْ لَمْ يَأْتِ دَعَام, ἀποσδόνησις νόσου.

{ A. δεκαμέτ, ὄν. θ. ἀσθένεια· § ἐ-
 λάττωμα, σφάγμα, τὸ μὴ ὑγιές, τὸ

μι ὁρθόν, πλημμελές: رأى — τὸ πλημμελές
 τῆς γνώμης: || الماظ — σφάλμα λήξεων [ἐλθῶν]. ||
 — عارده ἐλάττωμα ἐν τῇ προτάσει [ἰσαρῶν]. ||
 كلام — ἐλάττωμα τοῦ λόγου [μελάμ].

سقايه } Α. δικαγέ, ὄν. θ. δοχεῖον πρὸς πό-
σιν ὕδατος.

سقر } Α. θεκάρο, ὄν. ἄλδης: مقر — θεκάρο-
 μεκάρο, οὗ ἡ ἔδρα ὁ ἄλδης, ὁ ἐν ἄλδῃ,
 κολασμένος, ὁ διὰ τὸν ἄλδην ποσωρισμένος.

سقراط { σοκράτ, ὄν. κ. Σωκράτης [ὁ φι-
λόσοφος].

سقط } A. *oakát*, ἐπθ. ὁ ἔχων σωματικὴν
 τινα βλάβην, βεβλαμμένος, ἐλαττω-
 ματικὸς, ἡκρωτηριασμένος, ἀνάπηρος: ال — *h*
 آلي *χείρ* ἢ ποὺς βεβλαμμένος, ἀνάπηρος: قالق —
 μένω ἡκρωτηριασμένος, ἀνάπηρος: § βεβλαμμέ-
 νος [ἐπὶ οἰκοδομῆς κτλ.] § ἐλάττωμα, σφάλμα,
 λάθος: || وار — عارده ἐν τῇ προτάσει [*ἰπαρὲ*]
 ὑπάρχει σφάλμα, χωλαίνει § ἐσφαλμένος: سوز —
 λόγος ἐλαττωματικὸς ἢ σφαλερὸς, διφθορούμε-
 νος: § ی — ات *ἔτ oakatē*, τὰ σπλάγχνα τοῦ προ-
 βότου. ἦτοι ὁ πνεύμων ἢ κοιλία κτλ.

سقط { A. δῆκτ, ὄν. ἔκτρωμα, ἔκτρωσις: —
وقوع بولدى ἐγένετο ἔκτρωσις: || —

δὲ δὴ δόκτου-ζ-ζένι, σπινθήρ πυρρίου.

سقطات } A. σακατάτ [πλθ. τοῦ سقط] ὄν.
 θ. σφάλματα, λάθη γλωσσικά ;

τὰ πνεύματα [ἐ-
ἑ-ἄρ] αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀπηνεχόμενα σφαλμάτων
γλωσσικῶν καὶ βαρβαρισμῶν [γαλατάτ]-|| اصلاح
— διόρθωσις γλωσσικῶν σφαλμάτων.

سقط لامق } Τ, δακατ-λαμᾱκ, ρ. μτβ. ἀ-
κρωτηριάζω, πηρῶ, κολοῦδῶ,

κ. σακατεύω [αἰτ.].

سقطا لعق } δακατ-λανυάκ, ρμ. οὐδ. καὶ
 πθ. ἀκρωτηριάζομαι, πηροῦ-
 μαι, κολοδοῦμαι, βλάπτομαι.

سقطاق } T. δακατ-λῆκ, ὄν. ἡ κατάστασις
τοῦ βεβλαμμένου [βλ. سَط], ἀκρω-
τηρίασις, πῆρωσις, κολῶδωσις, ἐλαττωματικό-
της, σφάλμα, ζημία, βλάβη, δυστύχημα: واورك
ظهور ايتدى — ماكنه سه — ἔπαθεν ἦτοι ἐβλάδη ἡ
μηχανὴ τοῦ πλοίου.

دقائق } Α. δακτά, ὄν. θ. σφάγμα, λάθος· ἐν
χρήσει ὁ πλθ. دقائق δακατάτ, βλ.

سقطی } A. δακατη, ὄν. πωλητῆς ἐμπορευ-
μάτων κακῆς ποιότητος· § συγγρα-
φεύς ἢ ποιητής, οὗ τὰ λάθῃ καὶ οἱ βαρβαρισμοὶ
πολλοί· § πλθ. سقطون δακατηγούιν.

سقف } Α. δάκρυ, ὄν. στέγν : ی — خانه στέγν
οἰκίας : § πλθ. σقوف δσκούψ.

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

سقمونيا } Ελ. σακμόνια, ὄν. σακμυωνία
 [ψυτ. ιατρ.]

} A. σακανκούρ, ὄν. εἶδος σαύρας
 } τῆς ἐρήμου· ὁ θόρν ἀραιά ὁμοιά-
 ζουσα πρὸς τὸ δέρμα τῆς σαύρας ταύτης καὶ
 χρησιμοποιουσα ὡς περικάλυμμα ἐπιστολῶν καὶ
 ἐπισήμων ἐγγράφων.

سقوط } A. δοκούτ; ἀψ. πτώσις, κατάπτω-
σις [ὕλικήν, ἠθικὴν], κατάργησις :
ي — ب ج هـ ساقطون بر. πτώσις ἀερολίθου [χαδζέρυ
deuaib]. || ي — ف هـ م نك موقع اقتدارن — ي
κατάργησις τοῦ δικαιώματος τῆς διαδικασίας. ||
— ب ج هـ م نك معنى وخيم بر. δεινήν κατάπτωσιν ὑλικήν
καὶ ἠθική. || ي — ف هـ م نك موقع اقتدارن — ي
τοῦ δεϊνός ἐκ τῆς ἐξουσίας. || آ — أ ل ز ت اذلت
δοκούτ; ἀλεξιπτώτον. || ا ح خ انان — ب ز هـ ثارو
[vost] — ب ز هـ ثارو γογκλήν. || ر ح — ب ز هـ ثارو
σις τῆς μήτρας. || ع — ب ز هـ ثارو
σις οὐθαλμοῦ,
οὐθαλμόπτωσης.

σκούστρο, βλ. σκούστρο } σκούστρο

سقوف { A. δοκούφ, πλθ. τοῦ σέφ βλ.

سقى } A. ὁάκν, ρ. ἄψ. ἄρδενσιν, πρῶτον: —
 نباتات ἄρδενσιν φυτόν || — مزراع — ἄρδεν-
 σιν ἄγρον' — و اروا — ὁάκν ἄρδ' ἰοῦδ, ἄρδενσιν

سكت } A. δέκτ, ἀφ. τὸ ἀναγινώσκειν πρό-
τασίν τινα ἢ ἐδάφιον Κορανίου κτλ.

سكرتمك } T. θεῖοισιν ἐκ τοῦ سكرتمك ρμ.
οὐδ. τρέχω πιδῶν ἢ ποιῶν βή-
ματα συνεχῇ καὶ ἀλλεπάλληλα, σπεύδω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

} A. **σμεαυιγιάτ** [πλθ. τοῦ **سماويات**]
 } ὄν. θ. πράγματα οὐράνια.
 } A. **σμεαί**, θ. **سمايه** **σμεαίγ** [ἐκ τοῦ
 } **سمائي** **سماي**] ἐπθ. οὐράνιος, θεῖος· § ὁ ἔχων τὸ
 } χροῶμα τοῦ οὐρανοῦ, κυανοῦς.
 } Π. **σθυπαρέ**, κ **δομπαρά**, ὄν. **سمپاره**
 } ρις ἥτοι λίθος, ἡ κόνις τοῦ ὁποίου
 } χρησιμεύει εἰς στίλβωσιν τῶν πολυτίμων λίθων
 } κατόπτρων κτλ.
 } A. **σέυτ**, ὄν. μέρος, διεύθυνσις· συ-
 } νοικία: **فاتي** **سمت** **فاتي** **سمت** **فاتي** **سمت**
 } εἰς τὸ μέρος [σέυτινέ] τοῦ φατήχ, ἡ κατὰ τὸ
 } φατήχ· || **سماي** **سماي** **سماي** **سماي** **سماي** **سماي**
 } εἰς τινὰ μέρη, οὐχὶ πανταχοῦ· || **سماي** **سماي** **سماي** **سماي** **سماي** **سماي**
 } § [ἀστρ.]. **الرأس** **أشيمو** — **σέυτ-ο-ορέ**, τὸ
 } **Зени** || **القدم** — **σέυτ-λ-κατέμ**, τὸ **Надир** [βλ.
 } § διαγωγή: **حسن** **سماي** **سماي** **سماي** **سماي** **سماي**
 } Π. **σθυ-ορά**, ὄν. κόπις, δι' ἧς οἱ
 } πεταλωταὶ κόπτουσι τὸν ὄνυχά
 } τοῦ ἵππου κτλ. βλ. **سوتراش**.
 } A. **σέυδζ**, ἐπθ. ἄσχημος, δυσειδής·
 } βλ. **سماجت**.
 } A. **διυχάκ**, ὄν. περίσσειον [ἀνατ.]:
 } **سمحاق** **سمحاق** **سمحاق** **سمحاق** **سمحاق** **سمحاق**
 } T. **σμερό**, ὄν. σάγμα, κ. σαμάρι: **سمرو**
 } **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو**
 } ἐπιθέτω τὸ σάγμα, ἐπιστάτω· **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو**
 } — **σέρω** [σέυε] τὸ σάγμα, κλίνω· || **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو**
 } — **σέρι** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو**
 } διδὼν ἀποτόμως τὸ σάγμα του, ἥτοι σύ-
 } ρει εἰς τὸν σταυλόν· βλ. **سمرو**.
 } A. **σθυρέτ**, ὄν. θ. τὸ μελάγχρουν,
 } χροῶμα μελαγχροινόν: **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو** **سمرو**
 } — τὸ με-
 } λάγχρουν τοῦ προσώπου [βέδζ]· βλ. **سمرو**.
 } T. **σμεριε** [ἐκ τοῦ **سمرو**]
 } ρμ. μετ. καθιστῶ τὸ ζῶον παχύ,
 } παχύνω· λιπαίνω τὴν γῆν· ἐξογκῶ τι παραγε-
 } μίζων κάτωθεν [αἰτ.].
 } T. **σμερο-δζί**, ὄν. σαγματοποιός,
 } σαγματοπώλης.
 } T. **σμεροδζί-λί**, ὄν. σαγματο-
 } ποιῶ, σαγματοπωλῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν συμπάθειαν || جوق — τοσοῦτον συμπαθητικὸν παιδίον.

سوینج } T. δεβίνδζ, βλ. سوچ.

سویندیرمک } T. δεβ-ιν-τιρ-μ-έκ [ἐκ τοῦ ρμ. μτθ. χαροποιῶ, προξενῶ χαράν [αὐτ.]: سزی سویندیره جکم: θέλω χαροποιήσῃ ὑμᾶς.

سویندیرمیچی } T. δεβ-ιν-τιρ-ιδ-ζι [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ χαροποιός, ὁ προξενῶν χαράν.

سوینک } T. δεβ-ιν-μ-έκ, ρμ. μσ. ἀγάλλομαι [δοτ.]: بوا زیاده سیله سویندم: ἔχα- ρην πολὺ ἐπὶ τούτῳ.

سویه } A. δεβ-ιν-γ-έ, ὄν. θ. ἰσότης: برینک ایندیکي — καταδιβάω ἐ- μαυτὸν εἰς τὴν γραμμὴν, εἰς ἣν ἄλλος κατ'ἴλ- θεν, ἥτοι κατέρχομαι, ἐξισοῦμαι, ἐξευτελιζομαι || — أله-δ-δεβ-ιν-γ-έ, ἐξ ἴσου διὰ πάντας, ἐν γένει || βλ. سوی.

سه } T. δέ, ἀντι. ایسه βλ.

سه } Π. δέ, ἀρθ. τρεῖς, τρία: δέ-π-α, τρί- πους βλ. سپا. || τὸ τρία ἐν τῷ παιγνίῳ τοῦ ταβλίου: — ب دو || τὸ τρία, δις τρία: || — δέ-π-α || τρία σὺν τῷ δύο: || — بک || — δέ-γ-έ, τρία καὶ ἐν || — چار || — δέ, τέσσαρα καὶ τρία || βλ. سه خوان, سه شنبه.

سها } A. δσχά, ὄν. ὁ πολικὸς ἀστήρ.

سها } A. δσχάμ [πλθ. τοῦ سها] ὄν. βέλν: — سها || — βέλν τοῦ πεπρωμένου [καζά].

سها } Π. δέ-π-α, βλ. سه και سپا.

سه خوان } Π. δέ-σχάν, ὄν. τριαδιστής, ὁ πρεσ- δεύων τὴν ἁγίαν Τριάδα.

سه شنبه } Π. δέ-σεν-πίχ, ὄν. Τρίτη.

سهر } A. δεχέρ, ὄν. ἀγρυπνία, ἀϋπνία: عاك — νόσος ἀϋπνίας: || — مبلای — ناعس || — πάσχων ἐξ ἀϋπνίας: || — ناعس || — δεχέρ ναις, ἀγρυπνόκωμα, κάρωσις.

سهل } A. δέχλ, ἐπθ. εὐκολος: — امر || — εὐκολος: || — امور || — صعب || — دأ'ك || — οὐ δέχλ, οὐμύρ, ὑπρθέσεις δύσκολοι καὶ εὐκολοι

|| — δέχλ-δ-μ-ε-χ-ά, εὐχρηστος [βιβλίον κτλ.]: || — لا فاده — δέχλ-δ-μ-ε-χ-ά, οὐ τὸ λεκτικὸν εὐκόλον, ἀπλοῦς [βιβλίον κτλ.]: || — الحصول — δέχλ-δ-μ-ε-χ-ά, εὐεπίτευκτος: || — الجربان — ὁ εὐ- κόλως ρέων: || — الاجرا — δέχλ-δ-μ-ε-χ-ά, ὁ εὐκόλως ἐκτελούμενος: || — الاكتساب — δέχλ-δ-μ-ε-χ-ά, εὐαπόκτητος: || — متمتع — δέχλ-δ-μ-ε-χ-ά, ἔργον ἢ λόγος ὃν λίαν δυσκόλως δύναται τις νὰ μι- μιθῇ, καίπερ λίαν εὐκόλος φαινόμενος, ἀμύ- μπητος, ἀπαράμυλλος: || — أكثر آثاری — شيخ سعدینك || — متع قیلندندر || — τα πλεῖστα τῶν συγγραμμάτων τοῦ Σέχου Σαδὴ εἶναι ἀπαράμυλλα.

سهلا } A. δέχλ-εν, ἐπρ. εὐκόλως βλ. اهلا.

سهم } A. δέχμ ἢ δεχίμ, ὄν. βέλος: § μερίδιον: تصحيح مسئله — میراثی اوتوز ایکی — دن عابندر ἢ ἐξακριβωσὶς τοῦ κληρονομικοῦ αὐ- τῶν ζητήματος [ἥτοι τῆς κληρονομίας] συνί- σταται ἐκ τριάκοντα δύο μεριδίων § τόκος πληρονόμενος ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ ταμείου ἀπέναντι δανείων αὐτοῦ: ὁ τίτλος τοῦ τόκου τούτου, ἥτοι χρεώγραφον § γεωμ. παρημιτό- νον § πλθ. سهم دخیام βέλν, καὶ سهم دخیام χρεώγραφα: — عمویه — سهم دخیام دیمونیه, χρεώ- γραφα.

سهم } Π. δέχμ, ὄν. φόδος, τρόμος.

سهمکین } Π. δέχμ-γκίν, ἐπθ. φοδερός, τρο- μερός, ἐπικίνδυνος.

سهمناک } Π. δέχμ-νάκ, ἐπθ. ταυτό سهمکین.

سهو } A. δέχδ, ὄν. λάθος, παραδρομή, πα- ράλειψις, ἀπροσεξία: — قلم — λάθος τοῦ καλάμου, γραφικόν: || — مبنی — δέχδ-ε-μ-ε-π-ν-ی, κατὰ λάθος, κατὰ παραδρομήν: || — Pm. — کامنوا λάθος, παραλείπω ἐξ ἀπροσεξίας, λανθάνομαι.

سها } A. δέχδ-εν, ἐπρ. κατὰ λάθος, κατὰ παράλειψιν, παραδρομήν.

سهولت } A. δσχουλέτ, ὄν. θ. εὐκολία: موجب — πρόξενος [μουδζιτ] εὐκολίας: || — له || — μετ' εὐκολίας, εὐκόλως.

سهولتبخش } Π. δσχουλέτ-πάχζ, ἐπθ. ὁ χο- ρηγῶν εὐκολίας, ὁ καθιστῶν τι εὐκόλον.

سهولتی } T. δσχουλέτ-λ-ί, ἐπθ. εὐκολος.

سياق } A. **οιγιάκ**, ὄν. τρόπος, μέθοδος, τάξις, φορὰ λόγου, ἔννοια: واحد اوزره — **οιγιάκι βαχχὲ ὀζρέ**, ἢ **د — ب** κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τὴν αὐτὴν ἔννοιαν, ἀπαρалаάκτως. || اشعاره نظراً — **οιγιάκι ἰδ' αὐρὲ ναζάρεν**, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν γραφομένων. || βλ. **سياق**.

سياقت } A. **οιγιάκάτ**, ὄν. θ. εἶδος γραφῆς ἐν χορῷ δὲ ἄλλοτε ἐν τοῖς ἀρχαίοις τοῦ κράτους καὶ ἐν λογιστικοῖς βιβλίοις.

سيال } A. **οιγιάλ** [ἐκ τοῦ **سيان**] ἐπθ. ῥέων, ρευστός, κυματίζων: — نور — **φῶς** κυματίζον. || — **رودينون** κυματίζον. § θ. **سياله**.

سيالات } A. **οιγιάλάτ**, πλθ. τοῦ **سياله** βλ.

سياله } A. **οιγιάλ** [θ. τοῦ **سيال**] ἐπθ. ρευστός, κυματίζων. § ὄν. ρευστόν: — **رقيه** **οιγιάλέ** **παρκαχέ**, ἡλεκτρικὸν ρευστόν. § πλθ. **سيالات** ρευστά.

سيان } A. **οιγιάν** [δυν. τοῦ **ἀχρ**. **سي** **οί**] ὄν. δύο ἴσα πρόσωπα ἢ πράγματα· τὸ αὐτὸ, ἀδιάφορον: **در** — **سك قبول و عدم قبولك** — ἡ παραδοχὴ σου καὶ μὴ [καποὶλ βέ ἀτέμι καποουλοιν] εἶναι τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, δηλ. ἀδιάφορον ἂν παραδεχθῇς ἢ οὐ. || **طوتق** — δὲν κάμνω διάκρισιν, θεωρῶ ἐξ ἴσου δύο πρόσωπα ἢ πράγματα.

سيانا } A. **οιγιάν-εν**, ἐπρ. ἐξ ἴσου: **صنوف** — **بعضه صادقه** **هايونلرى** **حقنه** **الطاف** **سنيه** **لرى** — ارزان بيورمقده اولان پادشاهز افندمر حضر تلى — ἡ Α. Α. Μεγαλειότης ὁ αὐθέντης ἡμῶν, ὅστις ἐξ ἴσου πρὸς πάντας τοὺς πιστοὺς Αὐτοκρατορικοὺς αὐτοῦ ὑπνκούς ἐπιδαφιλεῖ τὰς ὑψηλὰς αὐτοῦ χάριτας.

سياه } Π. **οιγιάχ**, ἐπθ. μέλας, μαῦρος: — **بحر** **Μαύρη Θάλασσα**. || — **خاك** **χοῦς** μέλας, μαῦρον χῶμα. || — **روى** **πρόσωπον** μέλαν, ἐξνυτελισμένον. || — **سهم** **μαύρη** **τύχη**, ἀπαισία. || — **کاتامعلا**, **κατάμαυρος**. || βλ. **سيه** **οιγέχ**.

سياه بخت } Π. **οιγιάχ-πάχ**, ἐπθ. οὐ ἡ τύχη μαύρη, δυστυχής.

سياه پوش } Π. **οιγιάχ-πούχ**, ἐπθ. ὁ μαῦρα ἐνδεδυμένος, μελανειμονῶν.

سياه چرده } Π. **οιγιάχ-τσερέ**, ἐπθ. μελανόχρους, ὑπομέλας.

سياه خانه } Π. **οιγιάχ-χανέ**, ὄν. φυλακὴ [μέλας οἶκος],

سياهدل } Π. **οιγιάχ-τίλ**, ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν καρδίαν μέλαιναν, ὁ κακῆς διαθέσεως.

سياه رو } Π. **οιγιάχ-ρού**, ἐπθ. ὁ ἔχων τὸ πρόσωπον μέλαν, ἐξνυτελισμένος.

سياه روز } Π. **οιγιάχ-ρούζ**, ἐπθ. οὐ ἡ ἡμέρα μαύρη, δυστυχής.

سياه فام } Π. **οιγιάχ-φάμ**, ἐπθ. ὁ μέλας τὸ χρῶμα.

سياه کار } Π. **οιγιάχ-κιάρ**, ἐπθ. οὐ μαῦραι αἱ πράξεις, ἀμαρτωλός.

سياه لاتق } Τ. **οιγιάχ-λατιμάκ**, ρμ. μτθ. μελανῶ, μαυρίζω [αἰτ.].

سياه لانق } Τ. **οιγιάχ-λανιμάκ**, ρμ. μθ. μελανοῦμαι.

سياهلق } Τ. **οιγιάχ-λῆκ**, ὄν. μελανότης.

سياهلى } Τ. **οιγιάχ-λί**, ἐπθ. ὁ ἔχων μελαίνας κηλίδας, στίγματα, μελανίας: — **بياضلى** — ὁ ἔχων μέλανα καὶ λευκά στίγματα.

سياهى } Π. **οιγιάχ-ί**, ὄν. μελανότης. § ἐπθ. **Αἰθίοψ**: — **آلای** — σύνταγμα Αἰθίοπων.

سيب } Π. **οίπ**, ὄν. μῆλον.

سيپسى } Τ. **οίπεί**, ὄν. σύριγξ, συρίκτρα ναύτου.

سيته } Τ. **οίτιμά**, βλ. **صيته**.

سيجاق } Τ. **οίτζάκ**, βλ. **صيجاق**.

سيچيلى } **οίτσίλια**, βλ. **سچليا**.

سيحان } Α. **οείχαν**, ὄν. κ. Κύδνος [ποταμὸς Κιλικίας].

سيحون } Α. **οείχουν**, ὄν. κ. Ἰαξάρτης [ποταμὸς τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας].

سيخ } Π. **οίχ**, ὄν. ὀβελός, σοῦδα.

سید } Α. **οεγίτ** [βλ. **سيادت**] ὄν. κύριος, ἀρχηγός, δεσπότης: **البشر** — **οεγίτ-λ-π** — **αἶρ**, ἢ **الانام** — **οεγίτ-λ-ένάμ**, δεσπότης τῶν ἀνθρώπων, καὶ **التقلين** — **οεγίτ-θ-δεκαλέιν**, δεσπότης τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πνευμάτων, καὶ **المرسلين** — **οεγίτ-λ-μυρσελιν**, ἀρχηγός τῶν προ-

φητῶν [ἐπιθετα τοῦ Μωάμεθ]· § ἀπόγονος τοῦ
 Μωάμεθ· § θ. سیدہ دے گیتے· § πλθ. سادات داτάτ.

سیدک } T. διελίκ, ὄν. τὸ μεταξὺ τοῦ ὁμ-
 φλου καὶ τῶν μαστῶν μέρος τῆς
 κοιλίας καμύλου.

سیدیک } T. διὰ τὸ [ἐκ τοῦ سیکمک διγμέκ,] ὄν.
 οὖρον: قاروی — κύστις || زوری —

οὐτικὴ ζοροῦρ, διουρουρία, ισχουρία· || علاجي —
 διουρητικὸν [ιατρικόν]· || يولى — οὐτικὴ γινωσκῶ,
 οὐνήθηρα· || شكرى — οὐτικὴ σκερῶ, διαδότης[δοθ.].

سيد يکلی } T. διττικ-λί, ἐπθ. κατουρημένος·
 ούρηστας, κατουρλᾶς.

سير } Α. δειρό, ο. δφ. κίνησις, πορεία, ταξείδιον:
 عادى — συνήθης πορεία· || س — πορεία

ταχεῖα· || — سريع *ḡarīʿ* ὁ-δ-δεῖρ, ταχυκίνητος·
 || متوسط — μέση [*mytēbeddēt*] ταχύτης ἡ πορεία·
 ||

— ταξείδια πλοίων, ναυτιλία, θαλασσοπλοία. || في —
 οἱ δέιοι δι-λ-μενά-υπνοβαδία, νυκτοβαδία, νύκτα

|| حرکتی — و اکبر کا κίνησις καὶ ἡ πορεία τῶν ἀστέρων § θέα, περίπατος, διασκέδασις, ἤτοι τό-

ὅπου μεταβαίνει τις πρὸς διασκέδασιν, ἢ
θεᾶν: جيقق — ἐξέρχομαι εἰς περίπατον. || —
ر ي تόπος περιπάτου θεᾶς || Ru. ταξιδεύω.

θεῶμαι, κινεῖμαι [ἐπὶ οὐρανίων δωμάτων] [αἰτ.]:
ابتدك -- دوغمانى قايدون -- την φωταψιαν εθεασάμεθα

|| **يدعوك** — μέρος αξιοθέατον· || **ايتدعوك** — κάμνω νὰ ταξειδεύσῃ [αἰτ.]. κάμνω
τινὰ νὰ ἴδῃ τι περίεργον· ἐκθέτω τι περίεργον

[δοτ. αἰτ.] || كَيْتَكَ — μεταβαίνω πρὸς περίπατον ἢ πρὸς διασκέδασιν, θέαν.

A. οὐγέρ [πλθ. τοῦ سیرت]· ὄν. θ. δια-
 γωγή, ἠθικὰ προσδόντα· βίος, βιογρα-
 φία; φ. — ὁ γένος νεπέδω βίος τοῦ προλήτου

[Μωάμεθ]· || — كتب *βιβλία* [κυστῶν] βιογραφικά,
 συναξάρια προφητῶν, ἀγίων κτλ.

Π. δὴρ, ἐπθ. κεκορεσμένος : وکرسته —
 δὴρ οὐ γκυθρδινέ, κεκορεσμένος καὶ

την κατάστασιν [χαλιν] τοῦ πεινῶντος ὁ κεκορεσμένος; || — دل *ἔλ-δίο*, οὐ ἡ καρδιά πε-

πληρωμένη, ὁ ἀπολαύσας· § σκόροδον: و پیاز —
σκόροδον καὶ κρόμμυον [πίαζ].

Π. διο-απ [ἐκ τοῦ سیر καὶ اب] ἐπθ.
 سيراب } ὁ κεκορεσμένος ὕδατος, ὁ δέξας
 τὴν διάναν· ὁ γὰρ τοῦ φερὸς ὡροῖος· — κ

၂၀၁၇ ခု၊ ဇူလိုင်လ၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မတ်လ၊

ῥόδιον [γκυδλ] τρυφερόν, ὠραῖον· || — ἄγ κρεῖνον
δρῶδεςρόν.

سیران { A. δειρᾶν [ρζ. سیر] ὄν. περίπατος,
διασκέδασις, θέα. || Ρμ. περιπατῶ κτλ.

سیرانکاه } Π. δεῖραν-γκυάχ, ὄν. τόπος πε-
ριπάτου, διασκεδάσεως.

سیرت } A. διεξέρχ., ὄν. θ. διαγωγή, συμπερι-
φορά, ἥθος, χαρακτήρ: حسنہ — καλὴ

διαγωγῇ, καλὸς χαρακτήρ· || و صورتی شاهانه —
 τὸ τε ἦθος καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἦσαν βασιλ-

κείνεται τῷ ἥθει [διῳρετὶνὲ] τοῦ ἀνακτος, ἥτου
 φιλᾷ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἐξουσιοδοτῆσαι τοῖς ἀρχουσιν

[βλ. καὶ سلوك]· || — فاروق Φαρουκ-διρζέτ, ὁ
ἔχων χαρακτηῖρα Φαρουκ [ἐπίθετον Σουλτάνων·
82 قوت الله في سائر الامور 82 قوت الله في سائر الامور]

سیر تو { 'Ελ. διὰ τὸ, ὅν. διὰ τὸς χορός.

سیرجی } T. θεῖον·δῖζι, ὄν. θεατής· § οὐδέτε-
ρος, ὁ μὴ ἀναμειγνύμενος.

سير جيلك } T. θεῖρονδζι-λίη, ὄν. τὸ θεᾶσθαι,
 τὸ εἶναι θεατὴν ἰσοῦδετερότης.

سیرک } T. σεῖρεκ, βλ. سكر.

T. διερέκελεδουέκ, βλ. } سيركاشمك
 T. διοκέδν, κόνις, κ. κόνιδα, ἦτοι }

{ τὸ σπέρμα τῶν φθειρῶν· || βλ. سرکه .
 { T. διοκε-λενιέκ, ρμ.οὐδ. πλη-

سریم } T. διοίμ, βλ. صريم .

سليس } T. δίς, ὄν. ὁμίχλην : باصق — καταπ-
πτει ὁμίχλην. || أحلق — ἡ ὁμίχλην δια-

ύεται || — *πυκνή ομίχλη*.
A. *θισά*, ὄν. σπονδυλική στήλη, ὁ.

2. $\left. \begin{array}{l} \text{καθα, κ. ραχοκόκκαλον.} \\ \text{ἀνάγει, ὅν κ. ἡ νῆδος ἔσται} \end{array} \right\}$

{ T. διδαν-λι, ὄν. Σάμιος.
 { T. διδαν-λι, ὄν. Σάμιος.

٤
 سسائی } A. οἰδαί, τὸ θηλ. سسائیہ οἰδαίγ
 [ἐκ τοῦ ...]

1. $\{x \in \mathbb{R}^n \mid x_1 = 0\}$ (Hypothese)

سيلندر } Γλ. **δωλιντίο** [cylindre, καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς ἑλλ.] ὄν. κύλινδρος μηχανῆς ἀτμοπλοίου κτλ.

سيلتی } T. **h δωλιντί** [ἐκ τοῦ سيلمك] ὄν. ἀπάλειψις, διαγραφὴ, λέξις ἀπληυμένη, ἐσθδεδμένη, διαγεγραμμένη: سز — ἀνευ διαγραφῆς § χεῖμαρρος σχηματισθεῖς ὑπὸ τῆς βροχῆς.

سيلتلی } T. **δωλιντί-λί**, ἐπθ. ἀπληυμένος, ἐσθδεδμένος, διαγεγραμμένος [λέξις, φράσις].

سيلفك } T. **δωλιν-υέκ**, ρμ. μθ. καὶ πθ. ἀπομάσσομαι, σπογγίζομαι· καθαρίζομαι, ἀπαλείβομαι, τριβομαι, διαγράφομαι.

سئله } A. **δω-λὲ** [πλθ. τοῦ سائل] ὄν. ἐπαῖται.

سئله جك } T. **δωλεδζέκ** [ἐκ τοῦ سيلمك] ὄν. λουτρίς, ἥτοι μέγα προσόψιον πρὸς ἀπόμαξιν τοῦ σώματος κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἀπὸ τοῦ βάλανειου.

سئلی } Π. **δωλί**, ὄν. ῥάπισμα: —θεῖον ῥάπισμα: || βλ. سله.

سئلیجی } T. **δωλιδζί** [ἐκ τοῦ سيلمك] ὄν. ἐργάτης ροκανίζων καὶ ἐξομαλίζων τὰ ξύλα, ἢ καθαρίζων τὰ μέταλλα, ροκανιστής, στιλδωτής.

سئلیك } T. **δωλίέκ**, βλ. سيلمك.

سیم } T. **δωυ**, μόριον ἐπιτατικόν, προτασδόμενον ἐπιθέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ سيم **δωυ-δωγιάχ**, καταμέλας.

سیم } Π. **δωυ**, ὄν. ἀργυρὸς· νόμισμα ἀργυροῦν: مجيديه — ἀργυροῦς μεδζιδιές: || — **δωυ-οὐ** ζέρ, ἀργυρὸς καὶ χρυσός: || — **δωυ-ἐν-τούτ**, ἐπηργυρωμένος, ἀσημωμένος: || — **δωυ-πέρ**, ὁ ἔχων τὸ στῆθος λευκὸν ὡς ὁ ἀργυρὸς: || تن — **δωυ-τέν**, ὁ ἔχων τὸ σῶμα λευκὸν ὡς ὁ ἀργυρὸς.

سیا } A. **δωιά**, ὄν. πρόσωπον, ψυσιογνομία, μορφή, παράστασις: ی لطیف — μορφὴ χαρίεσσα [λατιφ]: || — **δωιά**, ὁ ἔχων μορφὴν ἀγγέλου, ἀγγελόμορφος: || — **πὲ-δωιά**, κακόμορφος, δύσμορφος.

سیا } A. **δωγιά**, ἐπρ. ἐν χρήσει ἐν τῇ φράσει: — و لا **δωγιά**, πρὸ πάντων, πρωτίστως.

سیاب } Π. **δω-άπ** [ἐκ τοῦ سيم καὶ آب] ὄν. ὑδράργυρος: βλ. جيوه.

سیرغ } Π. **δωυ-όργ**, ὄν. πτηνὸν μυθῶδες τῆς ἀρχαίας περδικῆς μυθολογίας, φοῖνιξ: βλ. عنقا.

سيسار } **δωυ-δάρ**, ἀντὶ سسار βλ.

سيلمك } T. **δωιέκ**, βλ. سيلمك **δωγμέκ**.

سپکش } Π. **δωυ-κέξ**, κ. صيرمه کش **δωυ-α-κέξ**, ὄν. ὁ κεντῶν διὰ νήματος χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, χρυσοῦφαντῆς.

سپکشخانه } Π. **δωιέ-α-χανέ**, κ. صيرمه كشخانه **δωυ-α-κε-α-χανέ**, ὄν. ἐργοστάσιον χρυσοῦφαντῶν.

سجين } T. **δωιέν**, βλ. سكن.

سيميا } A. **δωμία** [βλ. كيميا] ὄν. ψυδικὴ μαγεία, ἢ διὰ μυστικῶν τινῶν ἐνεργειῶν παράγουσα φαινόμενα, τὰ ὅποια ἐκπλήττουσι τὸ κοινόν.

سيمين } Π. **δωυ-ίν**, ἐπθ. ἀργυροῦς: — پياله **سینه** ποτήριον [پیغلازه] ἀργυροῦν: || — στῆθος [δωινέ] ἀργυροῦν.

سین } T. **h δωιν** [δ' πρὸς τοῦ συνδ. τῆς τουρκικῆς· ἐγκλίνεται] εἶσαι: زكین — **ξενγκίν-δωιν**, εἶσαι πλούσιος: || βλ. م iu.

سین } A. **δωιν**, ὄν. θ. τὸ ὄνομα τοῦ γράμμα-τος [س]: مفتوحه — **δωιν μεφ-τουχά**, δωιν συλλαβιζόμενον μετὰ φετχά [βλ. فتحه], ἥτοι ἡ συλλαβὴ δέ.

سینا } A. **δωινά**, ὄν. τὸ ὄρος Σινά: طور — **τωῖρι δωινά**, τὸ ὄρος Σινά: || βλ. ابن سینا.

سیناره } T. **δωινάρά**, ὄν. εἶδος ἀγκίστρου· συνών. زوقه βλ.

سیناريت } βλ. سناريت.

سیندیرمك } T. **δωντίρμεκ**, βλ. سیکدیرمك.

سینسی } T. **δωνσί**, βλ. سیکسی.

سینك } T. **δωνέκ**, βλ. سيلمك.

سينله مك } T. **δωνλεμέκ**, βλ. سيلمك.

- سينك** } T. **δινυέκ**, βλ. **سيكك**.
- سينه** } Π. **δινέ**, δν. στῆθος: **سين** — **στῆ-**
θος ἀργυροῦν, λευκὸν ὡς ὁ ἀργυρος.
|| **چاك** — **δινέ-τδάκ**, ὁ ἔχων τὸ στῆθος ἐσχυμένον, λίαν τεθλιμμένον.
- سينهجه** } T. **δινεδζέ** [βλ. **سينك** **δινυέκ**] δν.
καὶ ἐπθ. ὑποκριτής, ὑπουργός.
- سيني** } T. **δινί**, δν. μέγας δίσκος ἐκ χαλκοῦ ἢ
ὀρειχάλκου, χρησιμεύων ἐν Ἀνατολῇ
ἀντὶ τραπέζης, ὅτε καὶ τίθεται ἐπὶ σκύμποδος:
— **دیسک** δίσκος χάλκινος || — **دیسک** δίσκος ἐξ ὀ-
ρειχάλκου [**πιοίνδζ**] || βλ. καὶ **سيني**.
- سيني** } A. **δινί**, τὸ θηλ. **سينه** **δινιγέ**, ἐπθ.
στιγμοειδὴς [ἀνατ.].
- سيواس** } **διδάς**, δν. κ. Σεβάστεια [ἔδρα ὁ-
μώνυμου νομαρχίας ἐν Ἀνατολῇ].
- سيورمك** } T. **διδιομék** [ἐκ τοῦ **سيورمك**] ρμ.
οὐδ. καθίσταμαι ὀξύ, ὀξύνομαι,
ἀκονῶμαι, § αὐξάνω, ἀποκτῶ ἀνάστημα ὑψηλόν.
- سيوري** } T. **διδρι** [ἐκ τοῦ **سيورمك**] ἐπθ. ὁ-
ξύς, αἰχμηρός, σουδλερός, ὑψηλός:
— **دیر-دیر**, ὀξύτατος, λίαν αἰχμηρός || **سب** —
سينك — **دیر** **δινέκ**, κώνωψ || **باشلی** — στενο-
κέφαλος, ἰσχυρογνώμων || **عقالو** — ἀγχίνους,
εὐψυχός || **بويلو** — ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα.
- سيوريتك** } T. **διδριμék** ἢ **سيوريتك** ἢ **دیر-μék** [ἐκ τοῦ **سيوري**] ρμ.
μτθ. καθιστῶ τι ὀξύ, ὀξύνω, ἀκονῶ [αἰτ.].
- سيوريلجه** } T. **διδριλδζέ**, κ. **سيوريلجه** βλ.
- سيوريلك** } T. **διδρι-λίκ**, δν. ὀξύτης, αἰχ-
μηρότης.
- سيوريلمك** } T. **διδριλμék** ταὐτὸ **سيورمك**
βλ.
- سيوش** } T. **διδίξ** [ἐκ τοῦ **سيومك**] δν. διολί-
σθησις, ἐξάλειψις, ἐξαφάνισις || —
διαφορὰ ἐνὸς ἔτους μεταξὺ τοῦ ἔτους τῆς
Ἐγίρας καὶ τοῦ ἡλιακοῦ ἐντὸς 33 ἑτῶν.
- سيوشمك** } T. **διδ-ιξ-μék**, ρμ. οὐδ. ὀλισθαί-
νω, ἐξαφανίζομαι, φεύγω.
- سيوشيك** } T. **διδιξίξ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
ὀλισθηρός, γλιστερός, ρευστός.

- سيوشيكلك** } T. **διδιξίξ-λίκ**, δν. ὀλισθηρό-
της, γλοιώδης.
- سيوف** } A. **δδγιοὺφ** [πλθ. τοῦ **سيف**] δν. ξίφη:
— **صارمه** — ξίφη κοπτερά [**δδγιομék**].
- سيول** } A. **δδγιοὺλ** [πλθ. τοῦ **سيل**] δν. χεί-
μαρροι.
- سيولت** } A. **δδγιοὺλ-τέ** [ρζ. **سيل**] δν. θ. ρευσ-
τότης [χημ].
- سيومك** } T. **διδμék**, ρμ. οὐδ. ὀλισθαίνω,
γλιστρῶ § πᾶσχω διαδήτην.
- سيويل** } T. **διδίλ**, ἀντὶ **سيك** βλ.
- سيويل** } Γλ. **διδίλ** [civil] δν. πολιτικὴ στο-
λή, ἀντὶ θ. στρατιωτικῆ: **كم** — πε-
ριφέρωμαι φέρων πολιτικὴν στολήν || **كيمك** —
φέρω πολιτικὴν στολήν.
- سيويلجه** } T. **διδιλδζέ** [ἀντὶ **سيوريلجه** **دیر-**
δριλδζέ] δν. ἰδρωτήριο, ψλὺ-
κταίνα, ψῦμα.
- سويندیرمك** } T. **δδγζδν-δδριμék** ἢ **δδν-δδρι-**
μék, βλ. **سوكندیرمك**.
- سيه** } Π. **διδίξ**, ἐπθ. μέλας βλ. **سياه روز**, **سياه** κτλ.
- سيئي** } A. **δεδίγ** [ἐκ τοῦ **سو**] ἐπθ. κακός: **خلق**
— **خوئل** καὶ **δεδίγ**, ἦθος κακόν § θηλ.
- سيئه** } — **اخلاق** **δδζλάκ** **δεδίγ**, κακὰ ἦθη.
- سيئات** } A. **δεδίγ-άτ** [πλθ. τοῦ **سيئه**] δν. θ. κα-
κίαι, κακαὶ πράξεις: **حسنای سيئاته** —
ὁ ἀνθρώπος, οὗ αἱ ἀγαθαὶ πρά-
ξεις [**χάδεν-ατ**] ὑπερβάλλουσι τὰς κακὰς.
- سيئس** } **δεδίξ**, ἀντὶ **سایس** βλ.
- سيئه** } A. **δεδίξ** [θηλ. τοῦ **سيئي**] ἐπθ. κακός:
— **كاکه** κακὴ φύσις [**τνίνέτ**], κακὸς χα-
ρακτήρ § δν. κακία, κακὴ πράξις: **بیک حسنه** —
μία κακὴ πράξις δύναται νὰ κα-
ταστρέψῃ μυρία καλὰς [**χάδεν-εγί**] —
عشرت — **صاحبی** || **دیر** — ὁ ἔχων κακὰς πράξεις, ψαῦλος || —
دیر **δεδίξ** **δινί** **τδεδίξ**, ὑψίσταται τὰς
κακὰς συνεισφοράς διαγωγῆς ἢ πράξεως, λαμβάνει
τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας § πλθ. **سيئات** **δεδίγ-άτ**.

λουθεῖ, ἐμμένει εἰς ὅ,τι γινώσκει· || — آياق ὁ
ποὺς παρεκτρέπεται, σφάλλεται, παραπατῶ· ||
— قورشون نشاندن — ἡ σφαῖρα παρεκτρέπεται τοῦ
ὀκοποῦ, ἀστοχεῖ.

شاشمه } T. **σαῶμα** [ἐκ τοῦ προηγ. βλ.] ὄν.
ἀπαρ. ἐκπληξίς, ἀπορία κτλ.

شاشي } T. **σαῶν** [ἐκ τοῦ شاشق] ἐπθ. παρα-
δλῶς, ἀλλοιθωρός.

شاشيلاق } T. **σαῶν-λαμῆκ**, ρμ. οὐδ. ἀλ-
λοιοθωρίζω, παραδλέπω.

شاشيلق } T. **σαῶν-λῆκ**, ὄν. στραβισμός, κ.
ἀλλοιοθωρίδ.

شاطر } A. **σατήρ** [ἐκ τοῦ شطارت, ρζ. شطر]
ἐπθ. ζωηρός, εὐθυμος, εὐκίνητος·

— تاختودر } T. **σαῶν-δρόμος** [πρὸς] εὐκίνητος· § ἔτοιμος,
ἐπιτήδειος [δοτ.]: در — فلان آدم او ايئي كورمه —
ὁ δεῖνα εἶναι ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ κάμῃ ἐκεῖ-
νο τὸ ἔργον· § δορυφόρος: در — قر كره ارضك —
ἡ δεληνη εἶναι δορυφόρος τῆς γυνίης σφαίρας·
§ ὑπηρετής, ὅστις ἐδάδιζεν ἄλλοτε παρὰ τὸν
ἵππον ἀνωτέρων τινῶν ἀξιοματικῶν τῆς συν-
οδείας τοῦ Σουλτάνου.

شاطن } A. **σατήν** [ἐκ τοῦ شيطان] ἐπθ. μο-
χθηρός, κακοῦργος.

شاعر } A. **σα'ίρ** [ρζ. شعر] ὄν. ποιητής: شاعر
— انشدم || — شاعر } ποιητής κλεινός [εἰς] **σα'ίρ**· ||
— شاعر } ποιητής φλογερός [ἀντὶ] **σα'ίρ**· § [τουρκ.] μουσι-
κός ὅστις ἐν καφεναίῳ παίζει ὄργανόν τι ἄδων
δυνάμα, ἀοιδός· § θ. شاعر · § πλθ. شاعر **σα'αρά**.

شاعر لفق } T. **σα'ίρ-λανμῆκ**, ρμ. οὐδ.
ποιητικίζω, κάμνω τὸν ποιν-
τήν.

شاعر لك } T. **σα'ίρ-λῆκ**, ὄν. τὸ εἶναι τινα
ποιητήν ἢ ἀοιδόν· βλ. شاعريت.

شاعريت } A. **σα'ίρ-γέτ**, ἀφ. τὸ ποιητικί-
ζειν, ποιητικισμός.

شافع } A. **σαφ'ή** [ἐκ τοῦ شفاعت, ρζ. شفع] ἐπθ.
ὁ μεσιτεύων, μετολαβὼν: — شافع }
— شافع } ὁ προφήτης ὁ μεσιτεύων [Μωάμεθ]
|| βλ. شافع.

شافعي } A. **σαφ'ή**, ἐπθ. καὶ ὄν. Σαφίτης, ὁ
ἀνήκων εἰς τὸ δόγμα τοῦ Ἰμάμου
Σαφ'ή, ὅπερ εἶναι ἐν τῶν τεσσάρων ὀρθοδοξούν-
των δογμάτων τοῦ Ἰσλαμισμοῦ [βλ. حنبلي].
— شافع } وقتي || — حنبلي. —
— شافع } λυκαυγής· § θ. شافعي · § πλθ. شافعيون **σαφ'ή** **ιγ'οὺν**.

شافل } T. **σαφ'ήλ**, ὄν. σκαφίδιον ξύλινον
πρὸς ἀπόθεσιν μέλιτος.

شافي } A. **σαφ'ή** [ρζ. شفا] ἐπθ. θεραπεύων, ια-
ματικός: — علاج شافي — ὁ ἀληθὴς ἱατρός [Θεός]· § ικα-
νοποιητικός, κατηγορηματικός: — جواب شافيه ·
— شافيه · § θ. شافيه.

شاق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شاقق } A. **σάκ** [ρζ. شق, βλ. شقت] ἐπθ. ἐπί-
πνος, δύσκολος· ἐν χρήσει μάλλον
τὸ θηλυκόν· § θ. شاقق: — خدمات شاقق **σάκ**-
κά, ἢ — اعمال شاقق **σάκ**κά, ἐπίπνοια ἔργα
ἐπιδεδωμένα τοῖς ἐπὶ κακουργήματι εἰς εἰρ-
κτὴν καὶ εἰς ἰσόδια ἢ προσωρινὰ δεσμὰ κατα-
δεδικασμένοις.

شاقق } T. **σάκ**, μόριον παριστάνον πάταγον,
κρότον· βλ. شاقق καὶ شاقق.

شامپانیہ } Γλ. χαμπάνια [champagne] ὄν.
καμπανίτης οἶνος.

شامت } Α. εσαμέτ, ὄν. θ. ἀπαισιότης, κα-
κὸς οἰωνός: دار — ἀπαισιότης οἰ-

κου· || مآله — ἀπαισιότης ἀφίξεως [μακίεϋ].

شامتی } T. θεαμετ-λί, ἐπθ. δυσβολωνος, ἀ-
παίδιος.

شاخ } A. $\sigma\alpha\upsilon\lambda\eta$ [ρζ. شمع] ἐπθ, ὑψηλός: جبل
 — ὄρος [ὄζεπὲλ.] ὑψηλόν § 0. شاخه.

شامدان } σαυτάν, ἀντί שמעון βλ.

شامل } A. *σαμῖλ* [ἐκ τοῦ شمول] ἐπθ. περιέ-
χων, περιλαμβάνων [αἰτ.]: شو عماره

—بو مغالری — ἡ φράσις αὕτη περιέχει τὰς ἐν-
 νοίας ταύτας ¶ Ρμ. — περιλαμβάνω, περιέ-
 χω, ἐπεκτείνωμαι [αἰτ.]: —بو كتابك — اولدني مباحث
 τὰ θέματα [μεταχθής] ἅτινα περιέχει τὸ βιβλίον
 τοῦτο: § ἐπεκτεινόμενος πανταχοῦ, γενικός, καθο-
 λικός: — نظارت: شامله § θ. — γενική [λ. οὐτὸς] χάρις [λ. οὐτὸς] ἡ
 — θεία εὐρεῖα [περιλαμβάνουσα πολλά]. — الطاف
 — شاملة الآفاق ἐλ.τάφ.ι ἀμύλ.ετου-λ.αδ.φ.άκ. — χάριτες
 ἐπεκτεινόμεναι εἰς τοὺς ὀρίζοντας, γενικαὶ εἰς
 πάντας καὶ πανταχοῦ [Σουλτανικά].

شاملى } T. εαυ-λῆ, ἐπθ. καὶ ὄν. Δαμασκ-
νός, ὁ κάτοικος Δαμασκοῦ ἢ Συρίας.

شامه { A. शामيه, θηλ. τοῦ शाम शामη· βλ. λ.

شامی } A. *šau-i*, τὸ θηλ. شاميه *šauīgē*, ἑπθ.
ὁ ἀνήκων τῇ Λαμασκῷ ἢ τῇ Συρίᾳ.

Δαμασκηνός, Σύρος.

שאַן } Α. πάν, ὄν. ἐν χρήσει ὁ πλθ. שׂון
σουύν· βλ. λ. καὶ ἐπόμε.

شان { Α. πάν, ὄν. δόξα, κλέος, φήμη, τιμή,
ἀξιοπρέπεια, προσηπία: — α. 5266

ἄν, ὑψους δόξης, κλέους, περιωπής, μέγα κλέος ||
 — على **أزلي** ἄν, οὗ τὸ κλέος ὑψηλόν, περικλεής ||
 قزاق — αποκτῶ ψήμην, κλέος || ويرمك — κά-
 μνω κρότον, ἥτοι αποκτῶ ψήμην, ὑπόληψιν §
 κατάστασις, χαρακτήρ, ἴδιον, ἰδιότης: عبوديته
 لا يق بر صورته κατὰ τρόπον ὁρμύζοντα τῇ ἰδιό-
 τητι τῆς ἀφωσιώσεως [**οὐ ποιεῖν**], ἥτοι θερά-
 ποντι ἀφωσιωμένῳ || نه دوشمك — ἰαννὴν ἔδ-
 μεκ ἢ ἔδωκα || ندن اولقي — ἰαννὴν ὀλμάκ, ὁρμύζει
 τῇ ψήμῃ, τῇ ἀξιοπρεπείᾳ, ἢ εἶναι ἴδιον, τοῦ χαρα-
 κτήρος: دكلدر نندن تحمين اتمك — چانهده بر شوي تحمين اتمك

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Α΄.]

δὲν εἶναι ἴδιον αὐτῷ [ἑαριντὲν] τὸ νὰ ἐπαινῇ τι
ἐν τῷ κόσμῳ.

شانلی } T. σαν-λῆ, ἐπθ. κλεινός, ἔνδοξος, εὐ-
κλεής: غلبه — — νίκη λίαν ἔνδοξος.

شانه { Π. σάνε, ὄν. κτένιον: — زلف سخندر
 اعتراض | σάνεϊ ζόλφει σσχάν τιρ ιτιοῦζ

κτένιον τοῦ βοστρυχου τοῦ λόγου εἶναι ἡ ἐν-
στασις, ἥτοι ἡ ἐνστασις ἐπέχει διὰ τὸν λόγον θέ-
σιν κτενίου κτενίζοντος καὶ διορθοῦντος αὐτόν.

شانه زده } Π. σὰν ἐ-ζέτέ, ἐπθ. ἐκτενισμένος.

شانه زن } Π. σανῆ-ζέν, ἐπθ. κτενίζων : —
 زلف دلبران } ὁ κτενίζων τὸν βόστρυ-

χρον τῶν ὡραίων γυναικῶν.

شاه } II. $\sigma\acute{\alpha}\chi$ [καὶ $\sigma\acute{\eta}$ $\sigma\acute{\epsilon}\chi$] ὄν. βασιλεύς, μο-
 νάρχης, ἀναξ: جهان — βασιλεύς τοῦ

κόσμου· § ὁ Σάαχης ἦτοι βασιλεὺς τῆς Περσίας
καλούμενος καὶ شاهی ایران 'Ιράν σαχ-ῖ· § طاهر—
σαχ-ταυμάο δοτρηρία· § πλθ. شاهان σαχάν.

شاها } Π. ἀάχ-α [κλντ. τοῦ προηγ.] ὃ βα-
σιλεῦ !

شاهانه } Π. σαχ-ανέ, ἐπθ. βασιλικός, αὐτο-
κρατορικός : — ذات τὸ βασιλικόν

ἄτομον, ὁ Σουλτᾶνος' || عسكر τὰ βασιλικά
Σουλτανικά στρατεύματα [ἄδακιρ]· § μεγαλο-
προεπής· § ἐπο. βασιλικῶς, μεγαλοπροεπῶς.

Π. σαχ-ένδζου, ὄν. ἡλῖος [κ. λ.
 βασιλεὺς τῶν ἀστέρων].

Π. ἀν-ἐσπερον [καὶ ἀ-
ἐσπερον] ὄν. βασιλικός [φύτ.] ||
شاد اسپرم
βλ. فسک.

شاهباز } Π. σάχ-πάζ, ὄν. ἱεραξ μέγας καὶ
λευκός· § μαχητής, ἄνθρωπος ἐνεο-

γεντικώτατος.

Π. ἑαχ-πάλ, ὄν. τὸ μεγαλείτερον
 πτερόν πτέρυγος: τὸ μεγαλεί-

τερον πτερον τοῦ μυθικοῦ πτηνοῦ φοίνικος [ἄ-
μύ]· || βλ. شامير.

Π. σάχ-πεντέθ, ὄν. βλ. شاهپندر :

شاه‌بوی } II. ἑὰν-ποῦν, ὄν. ἀμδρα.

Π. ἁἱ-πεῖτ, ὄν. ὁ ὡραιότερος στί-
χος τοῦ ποιήματος· τὸ τελευταῖον

δίστιχον ἔνθα φέρεται τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ.

شب افروز } Π. *ἀν-ἐφ' αὐτοῦ*, ἐπθ. ὁ φωτίζων τὴν νύκτα· § ὄν. σελάνη.

شباكه } Α. *ἀσπ-αῖ* [βλ. شبكه] ὄν. θ. δικτυωτόν, κ. καθάδιν· δίκτυον· § πλθ. شبایک *ἀσπ-αῖ*.

شبان } Π. *ἀσπ-αν* [πλθ. τοῦ شب] ὄν. νύκτες.

شبان } Π. *ἀσπ-αν*, ὄν. ποιμήν· βλ. چوبان.

شبان } Α. *ἀσπ-αν* [πλθ. τοῦ شاب] ὄν. νέοι.

شبانگاه } Π. *ἀσπ-αν-γκυά*, ὄν. νύξ : — *آه*· ἀναστεναγμός [αἶχ] νυκτός.

شبانہ } Π. *ἀσπ-αν*, ἐπθ. νυκτερινός· ضیافت — συμποσίον νυκτερινόν.

شباويز } Π. *ἀσπ-αδίζ*, ὄν. πτηνὸν ὑπερ ἀναρτώμενον [αδίζ] τὴν νύκτα ἀπὸ κλάδου θρηνηφδεῖ.

شباہت } Α. *ἀσπ-αχέτ*, ὄν. θ. ὁμοιότης, ἀναλογία.

شببوی } Π. *ἀσπ-ποῦ*, ὄν. δεινός, κ. βιάλα.

شپره } Π. *ἀσπ-περ*, ὄν. νυκτερίς· βλ. براسه.

شبتاب } Π. *ἀσπ-τάπ*, ὄν. πυγολαμπίς, κ. κολοφωτιά.

شبحراغ } Π. *ἀσπ-τοδράγ*, ὄν. κόκκινον ρουδίνιον, λυχνίτης [λίθος].

شبح } Α. *ἀσπ-αχ*, ὄν. δῶμα, αἶσιμον· § πλθ. اشباح *ἀσπ-αχ*.

شبخون } Π. *ἀσπ-χόν*, ὄν. νυκτερινή ἐπίθεσις, προσβολή.

شبخيز } Π. *ἀσπ-χίζ*, ἐπθ. ὁ ἐγειρόμενος τὴν νύκτα, ἀγρυπνῶν : — *زاهد* ἀσκητής [αχίζ] ἀγρυπνῶν.

شبدیز } Π. *ἀσπ-χίζ*, ὄν. ἵππος μέλας· § μυθικός ἵππος βασιλέως τῆς Περσίας.

شبر } Α. *ἀσπ-ο*, ὄν. σπιθαμή.

شبرم } Τ. *ἀσπ-ορ*, ὄν. εὐφρόδιον, κ. ψώρα [ψτ.].

شبرنگ } Π. *ἀσπ-ορ-νγκ*, ἐπθ. ὁ ἔχων τὸ χρώμα τῆς νυκτός, ζοφερός, μέλας.

شبرو } Π. *ἀσπ-ορ*, ἐπθ. ὁ τὴν νύκτα περιπατῶν, νυκτοπόρος : — *دزد* *ἀσπ-ορ*, κλέπτης νυκτοπόρος.

شب زنده دار } Α. *ἀσπ-ζεν-τ-α*, ἐπθ. ὁ τὴν νύκτα μὴ κοιμώμενος· § ὁ τὴν νύκτα διερχόμενος ἐν προσευχῇ.

شبستان } Π. *ἀσπ-ορ-αν*, ὄν. γυναικωνίτις τῶν ἀρχαίων Περσῶν· § κοιτῶν.

شش } Τ. *ἀσπ-εξ*, ὄν. χαλινός ζώου φορητοῦ, ρυτήρ, ἀγωγεύς, κ. καπίστρι.

شعب } Α. *ἀσπ-*, ὄν. διαπότισις [φυσιολ.].

شعب } Α. *ἀσπ-α*, ὄν. κόρος : — *حصول* *ἀσπ-α*, ἐπίτευξις κόρου.

شبعان } Α. *ἀσπ-αν*, ἐπθ. κεκορεσμένος· *بطن* — *κοιλία* [*ἀσπ-αν*] κεκορεσμένη· ||

— *άνθρωπος* [*ἀσπ-αν*] κεκορεσμένος.

شبك } Τ. *ἀσπ-εξ*, ὄν. κερκοπιθήκος, κ. σουμπέκα.

شگون } Π. *ἀσπ-γκυόν*, ἐπθ. ὁ ἔχων τὸ χρώμα τῆς νυκτός, μέλας, ζοφερός· βλ. شگون.

شبكة } Α. *ἀσπ-εξ*, ὄν. θ. δίκτυον ὀρνιθοθήρου, ἀλιέως· δικτυωτόν· κιγκλίδες τάφου· § [ἀνατ.] σύμπλεγμα ἀγγείων, νεύρων κτλ. || *حدیدیه* — σύμπλεγμα διηροδορμικών γραμμῶν, ἥτοι διηροδορμῶν· || βλ. και شبكه.

شبی } Α. *ἀσπ-εξ* [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. [βτ. ἀνατ.] δικτυοειδής, ἀμφιδελνστροειδής· *الاعصاب* — *ἀσπ-εξ-λ-α*· δάπ, δικτυόνευρον.

|| *الشكل* — *ἀσπ-εξ-λ-α*, δικτυοειδής· § θ. شبکی.

شبیکی } Α. *ἀσπ-εξ-λ-α* [θ. τοῦ προηγ.] ἐπθ. ἀμφιδελνστροειδής· § ὄν. ἀμφιδελνστροειδὲς χιτών [ὀφθαλμοῦ].

شکیر } Π. *ἀσπ-γκίρ*, ὄν. ὀρθρος, πρωία· § ὁδοιπόρος ὁδεύων κατὰ τὸ τελευταῖον τρίτον τῆς νυκτός· § ἀπθ. νυκτερινός : — *أله* θρηῖνος νυκτερινός.

شبنم } Π. *ἀσπ-νέμ*, ὄν. ὁρόσος τῆς νυκτός.

شبه } Α. *ἀσπ-α*, ὄν. ὁμοιότης· § ἐπθ. ὁμοιος· *جزیره* — *ἀσπ-α* *δ-εξ*, χερσονήσος· || *فعل* — *ἀσπ-α* *φίλ*, ἐπίρρημα ἢ ἐπιφώνημα ἔχον ἔννοιαν ρηματικὴν· § [γεωμ.] *ἀσπ-α* *μα*· ἴν,

παράλληλογραμμοῦ, ρομβοειδῆς. || منحرف —
 αἰπὺ μὲν χαρὶς, τραπέζιον. § σχηματίζει ἐπι-
 στημονικοὺς ὁροὺς ἀντιστοιχοῦς τῶν εἰς[ίδης]
 τῆς ἐλλαννικῆς: — αἰπὺ ὁδοῦ, κυ-
 λινδροειδῆς. || اسفنجی — αἰπὺ ἰσφενδίζι, σπογ-
 γοειδῆς. || درنی — αἰπὺ τέρονι, φυματοειδῆς. ||
 αἰπὺ τέμ, αἱματοειδῆς. || عظم — αἰπὺ
 ἄξυ, ὁστεοειδῆς. || نبات — αἰπὺ νεπάτ, φυτοει-
 δῆς. || غده — αἰπὺ γυτί, ἀδενοειδῆς. || ورق —
 αἰπὺ βεράκ, ψυλλώδης. § πλθ. اشباه —

شبه } A. ὁπῆξ, πλθ. τοῦ ὁπῆξ, δυνά-
 μενος κατὰ τὸ لغت کتابي να χρησιμοποιεῖ-
 ον ἐν τῇ ποιήσει. βλ. شبه.

شبهات } A. ὁπῆξ, πλθ. τοῦ ὁπῆξ, δυνά-
 μενος κατὰ τὸ لغت کتابي να χρησιμοποιεῖ-
 ον ἐν τῇ ποιήσει. βλ. شبه.

شبهه } A. ὁπῆξ, πλθ. τοῦ ὁπῆξ, δυνά-
 μενος κατὰ τὸ لغت کتابي να χρησιμοποιεῖ-
 ον ἐν τῇ ποιήσει. βλ. شبه.

اوله } A. ὁπῆξ, πλθ. τοῦ ὁπῆξ, δυνά-
 μενος κατὰ τὸ لغت کتابي να χρησιμοποιεῖ-
 ον ἐν τῇ ποιήσει. βλ. شبه.

شبهه سز } T. ὁπῆξ-σίζ, ἐπθ. ἀναμφιδόλος.
 § ἐπρ. ἀναμφιδόλος.

شبهه لنديرمك } T. ὁπῆξ-λεντιρμέκ, ρμ.
 μτδ. ἐμβόλλω εἰς ὑπόνοιαν
 [αἰτ.].

شبهه لنك } T. ὁπῆξ-λεντιρμέκ, ρμ. οὐδ. ὑπο-
 πτεύω [دن] شبهه لنك: زوجہ کردن
 μὴ ὑποπτεύετε τὴν σύζυγον ὑμῶν.

شبهه لی } T. ὁπῆξ-λί, ἐπθ. ἀμφιδόλος, ὑπο-
 πτος, ἵτοι ὁ περὶ οὗ ὑπάρχει ἀμφι-
 βολία κτλ. § ὁ ὑποπτεύων, ὑποπτος, ἐνδοιάζων.

شبهه } A. ὁπῆξ, πλθ. τοῦ ὁπῆξ, δυνά-
 μενος κατὰ τὸ لغت کتابي να χρησιμοποιεῖ-
 ον ἐν τῇ ποιήσει. βλ. شبه.

شبهه } A. ὁπῆξ, πλθ. τοῦ ὁπῆξ, δυνά-
 μενος κατὰ τὸ لغت کتابي να χρησιμοποιεῖ-
 ον ἐν τῇ ποιήσει. βλ. شبه.

شبهه } A. ὁπῆξ, πλθ. τοῦ ὁπῆξ, δυνά-
 μενος κατὰ τὸ لغت کتابي να χρησιμοποιεῖ-
 ον ἐν τῇ ποιήσει. βλ. شبه.

شیش } T. αἰπῆξ, ὄν. εἶδος συρτῆς ἐμβό-
 δος, συρτόν παποῦτον. βλ. فلار.

شیر } T. αἰπῆξ, βλ. شابر.

شت } T. ὁπῆξ, ἀντι. شد. βλ.

شتاء } A. αἰτά, ὄν. χειμῶν: — موسم —
 صيفي قیلار || τοῦ χειμῶνος. [μεθόρι] —
 τὸ θέρος [αἰτά] ποιεῖ ὁ χει-
 μῶν καὶ τὸ φθινόπωρον [αἰτά] τὸ ἔαρ.

شتاب } II. αἰτάξ [προστ. τοῦ αἰτάξ] —
 πέν = σπεύδω. ὄν. σπουδῇ. || Pm.
 — σπεύδω.

شتابان } II. αἰτάξ [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
 σπεύδω: — عمر — βίος σπεύδων, ἐφθί-
 μερος. || Pm. — σπεύδω.

شتائی } A. αἰτάξ, τὸ θηλ. αἰτάξ [ἐκ
 — σπεύδω]. ἐπθ. χειμερινός. βλ. شتوی.

شتائیه } A. αἰτάξ [θηλ. τοῦ αἰτάξ] ἐπθ. χει-
 μερινός. § ὄν. χειμερινή κατοικία,
 ἀντιθ. αἰτάξ, θερρινή κατοικία.

شتر } A. ὁπῆξ, ὄν. خارجی —
 τρόπιον ἀντιθ. αἰτάξ, ἐκ-
 ἐντρόπιον [πάθος τῶν βλεφάρων].

شتر } II. ὁπῆξ [ἐκ τοῦ αἰτάξ] ὄν. κά-
 μπλος.

شتربان } II. ὁπῆξ-πάν, ὄν. καμπλοκόμος.

شتردل } II. ὁπῆξ-τίλ, ἐπθ. δειλός. § μνη-
 σίκακος. τ. دو کینلو —
 αἰτάξ, ὄν. καμπλοκόμος.

شترکاو } II. ὁπῆξ-γκάβ καὶ شترکاو —
 αἰτάξ, ὄν. καμπλοκόμος.

شترکوبه } II. ὁπῆξ-γκάβ, ἐπθ. ἀλλοπρό-
 σαλλος: —
 ἀνδρομοστος, ἀλλοπρόσαλλος, ὑποταγὴ ἀκουσία.

شتر مرغ } II. ὁπῆξ-μύργ, ὄν. στρουθοκά-
 μπλος.

شتم } A. ὁπῆξ, ὄν. ὅρις: —
 αἰτάξ, λοιδορία καὶ ὅρις. || Pm. —
 αἰτάξ [αἰτ.]. § πλθ. αἰτάξ, ὄν. ἀνδρομοστος.

شتم } A. ὁπῆξ, πλθ. τοῦ ὁπῆξ, δυνά-
 μενος κατὰ τὸ لغت کتابي να χρησιμοποιεῖ-
 ον ἐν τῇ ποιήσει. βλ. شبه.

شخیری } A. σέχιρ-í, θ. شخیره σέχιριύέ, έπθ.
 ρογγώδης [ιατρ.]

شد } Α. ἐξεί, ρ. ἀφ. τὸ δένειν σφιγκτὰ [βλ.
 رحل] § τὸ ἀναγινώσκειν γράμμα τι δι-
 πλοῦν, ἥτοι μετὰ τιστὶ [βλ. شد].

شد } T. *šēṭ*, κ. *šēṭ* [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
ζώνη, ἰδίᾳ δι' ἧς περιζώνονται οἱ τε-
χνῖται, καὶ ὅπερ εἶναι σημεῖον τοῦ ὅτι εἶναι τε-
λειοποιημένοι [βλ. *اوسنه*].

شد } Π. ἔθ' [γ' προσ. τοῦ ἀορ. τοῦ شدن ἔθ.
 } ἐέν, ἀπέρχεσθαι] ἀναχώρησις || βλ. آم.

شَدَائِدُ } A. šetaītē [πλθ. τοῦ شداید] ὄν. θ.
 δεινά, συμφοραί: حرب — τὰ δεινά
 τοῦ πολέμου [κἀποξ]· || دِه — αἱ συμφοραὶ τοῦ
 αἰῶνος [τέχορ].

شدت } A. **αἰτήετ**, ὄν.θ. σφοδρότης, αὐστη-
 ρότης, ἔντασις : شتا — σφοδρότης,
 δριμύτης τοῦ χειμῶνος [**αἰτά**]. || احتاج — σφο-
 δρότης ἀνάγκης, σφοδρὰ ἀνάγκη [**ἰχθυόδ**].
 ذکا — ἔντασις εὐψυχίας, μεγάλη εὐψυχία [**εὐκ**].
 || ضرب — σφοδρότης δαρμοῦ [**τάρο**].

شدتکارانه } Π. οὐκ ἐκ-κταρανέ, ἐπθ. σφo-
δρoς, αὐστηρoς: — ۱۰۰ μέτρα
[εὐεαπiο] αὐστηρά.

شدتند یرمک } T. σιτήρετ - λεντίουμέκ, ρμ.
μτθ. καθιστώ τι σφόδρον,
αυστηρόν, ἐντείνω [αἰτ.].

شد تلمک } T. αἰτήσας-λειτουργία, ὁμ. οὐδ. καθι-
 σταμαι σφόδρως, αὐστηρῶς, ἐντελ-
 νομαι. — روزگار ὁ ἄνεμος ἐντείνεται.

شدتلی } T. αἰτετ-λί, ἐπιθ. αὐστηρός, σφο-
δρός: روزگار—σφοδρὸς ἀνεμος||—
طبیعیة αὐστηρὰ ἱατρικὴ ἐξέτασις [yṣ'ayenēi
τηνῆν γέ].

شده } A. *deitē*, ὄν. θ. τὸ σημειῖον *deitē*, π-
 τοι ["], ὕπερ τιθέμενον ἐν ἀραβικαῖς
 λέξεσιν ὡς ὀνόματι συμφώνου τινὸς δεικνύει ὅτι τὸ
 γράμμα ἐκεῖνο εἶναι διπλοῦν· βλ. تَدِيد

شاده } II. ἁδὲ [μτχ. τοῦ شدن ἁδέν, ἀπερ-
χέσθαι] ἀπελθὼν, παρελθὼν.

شديد } A. $\acute{\alpha}\epsilon\tau\iota\acute{\iota}$ [ἐκ τοῦ شدت] ἐπθ. σφοδρόρος,
 δεινός, αὐστηρός: — عذاب τιμωρία
 [ἀῖτάκ] σφοδρόν. || — بلی. στυμφορόν [$\acute{\alpha}\epsilon\lambda\acute{\alpha}$] σφοδρόν,
 δεινόν. § θηλ. شديد. — تربیه. αὐστηρόν ἀνατροφήν
 [τρεπνίγ] § πλθ. τοῦ ἀρσ. اشد $\acute{\alpha}\delta\iota\acute{\iota}\acute{\alpha}$ βλ. شديد.

شدیدا { A. $\alpha\epsilon\tau\iota\iota\sigma\epsilon\nu$, $\epsilon\pi\rho.$ $\alpha\nu\sigma\tau\eta\rho\omega\varsigma$, $\sigma\phi\omicron\delta\rho\omega\varsigma$.

شديد } A *stētiē* [θηλ. τοῦ شديد] ἐπθ. δει-
νός: — *ضربة* τραῦμα [*trapeē*] δει-
νόν: § ὄν. συμφορά: πλθ. *شدائد* *stētaūt*, βλ.

شذر } Α. σέζρ, ὄν. ῥίνισμα χρυσοῦ, ψήγ-
μα. § مذر — σέζερε μεζερε, ψύδων,
μίγδων, διεσκόρπισμένα.

شذرة } A. σεζορέ, ὄν. θ. ψήγμα χουσοῦ, ρί-
νισμα· § πλθ. شذرات σεζεράτ, ψήγ-
ματα, ρινίσματα· φύρδον, μίγδον.

شذوذ } Α. σθζούζ, ὄν. ἐξαίρεσις, ἀνωμα-
μα. βλ. شاذ .

شذوذاً { A. ἄσζούζ-εν, ἐπρ. κατ' ἐξαιρέσιν.

شر } T. ἄθρο, κατάληξις ἥτις προστιθεμένη εἰς
τὰ φωνεντόληκτα τῶν ἀπολύτων ἀριθ-
μητικῶν τῆς τουρκικῆς σημαίνει διανομήν· ὡς
يَكْرِيكُ *iki-ḥér*, ἀνὰ δύο· يَكْرِمِشَر *gromi-ḥér*, ἀνὰ
ἑκοσὶν· اللش *elsh-ḥér*, ἀνὰ πεντήκοντα.

Α. **σέρο**, ὄν. κακόν, κακία, κακεντρέ-
 χεια, διένεσις: — **خیر** **χαῖρ** οὐ **σέρο**, τὸ
 καλὸν καὶ τὸ κακόν. || **مضر** — **σέρο-ψ-μα-**
αρορέτ, ἡ κακία καὶ ἡ βλάβη: § **الناس** —
σέρου-ν-νάς, ὁ κάκιστος τῶν ἀνθρώπων [βλ.
 ١٢١] : § **دوئيک**, **شرين**, **σερρεῖν**, δύο κακά : —
اهون — **اخيار** **ἐχθένι** **σερρεῖν** **ἐχτιγὰρ** ὁλοουνοῦ,
 δύο κακῶν προτιμᾶται τὸ ἐλαφρότερον, δύο
 κακῶν προκειμένων τὸ μὴ χειρόν βέλτιστον: §
تلو, **شرو** **σῶροῦρ**.

شر { T. $\sigma\iota\theta$, $\mu\sigma\theta$. $\beta\lambda$. شار.

{ **πῆϊ'ον** **بيع و** **ἀγορά**, ὄν. **ἀγορά**: — **ἀγορά**, **πώλησις** καὶ **ἀγορά**. **شراء**

شراب } A. *σζεράκι* [ρζ. شرب] ὄν. ποτόν: طعام
— φαιγντόν καὶ ποτόν § οἶνος :
ناب — *σζεράκι νάκι*, οἶνος καθαρός: ||
οἶνος δυνατός: || ی — *χρμα* οἶνος ἐκ φοίνικος:
| فیناءش — *σίραιον* συκαμίνου: || طوت — ی
οἶνος ἐδρασμένος [βλ. مثث] — طاتی γλυκὺς
οἶνος: || ی — *πλίνος*.

شرابخانه } Π. ἀεραπ-χανέ, ὄν. μέγα βυτίον
οἴνου.

شرابخوړ } Π. σερραπ-χόρ, ὄν. πύτης, οἶνο-
φλυξ, κραυπαλώδης.

σεις : اسلام — σύμβολα ἢ τύποι τοῦ Ἰσλαμισμού·
|| انانيت — σημεῖα φιλανθρωπίας [ινδανιγέτ], ἀ-
γαθότητος· [ὁ ἐνικὸς τῆς λέξεως ἀχρηστος ἐν
τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ].

شعب } A. šīš [λ.σπν.] ὄν. ἀτραπός, τριβός· §
ὁμᾶς ἀνθρώπων· § πλθ. شعوب ὁδούπ.

شعبات } A. šūšāt, πλθ. τοῦ شعبه, βλ.

شعبان } A. šā'šān, ὄν. κ. Σαμπάν, ἥτοι ὁ
ὄγδοος μὴν τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους·
ἐν τῇ χρονολογίᾳ παριστάνεται καὶ διὰ μόνου
τοῦ πρώτου γράμματος ἀνευ στιγμῶν, ἥτοι δι'
ἀπλοῦ س § [ἐπθ.] ἐπιθυμῶν.

شعبده } Π. šūšēde, ὄν. ταχυδακτυλουργ-
γία.

شعبده باز } Π. šūšēde-šāz, ὄν. ταχυδα-
κτυλουργός.

شعبده بازی } Π. šūšēdešāz-i, ὄν. ταχυ-
δακτυλουργική.

شعبه } A. šūšē, ὄν. θ. κλών, κλάδος δια-
κλάδωσις, διαμερισμός, μέρος κεχωρι-
σμένον· γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιω-
τικῶν· ὑποκατάστημα τραπεζῆς κτλ· اداره —
κλάδος διοικήσεως· || سى — ديمير يولى —
κλάδος διοικήσεως || سى — نهر — διακλάδωσις ποτα-
μοῦ· || مثله — διακλάδωσις ζητήματος· || قوم
κλάδος φυλῆς· || سى — تجار تگاه — ὑποκατάστη-
μα ἐμπορικοῦ οἴκου· § πλθ. شعبات šūšāt.

شعر } A. šār, ὄν. θρίξ· شارب — θρίξ μύ-
στακος [šariš]· § πλθ. اشعار šār.

شعر } A. šīr, ὄν. ποίησις, ποίημα, στίχος·
|| شعر — بليغ — ποίησις εὐχλωτερος [šezliγ]· ||
شعر — سويلك — στίχουργός· || او قومي — ἀπαγγέλλω
ποίημα· § πλθ. اشعار šār.

شعراً } A. šīr-en, ἐπρ. εἰς στίχους, κατὰ τὴν
ποίησιν.

شعرا } A. šū'arā [πλθ. τοῦ شاعر] ὄν. ποιη-
ταί· عربى — oi ποιῶνται τῶν 'Αρά-
βων [ārēš]· || زمان — oi ποιῶνται τῆς ἐποχῆς.

شعره } A. šār-ē, ὄν. θ. μία θρίξ· § πλθ.
شعرات šārāt.

شعري } A. šārī, ἐπθ. τριχῶδης [ἀνατ. βοτ.]·
|| الشكل — šārīš-š-šēkz, τριχοειδής·
§ θ. شعريه.

شعري } A. šīr-i, ἐπθ. ποιντικός· § θ. شعريه·
طبيعت — طبع — طبيعت — طبع
ποιντική, ἥτοι τὸ ποιντικὸν τάλαντον.

شعريت } A. šārīyēt, ὄν. θ. τριχῶδης, τὸ
τριχοειδές [ἀνατ. βοτ.]·

شعريه } A. šārīyē [θηλ. τοῦ شعري šārī]·
— فضيله — τριχοειδῆ [ψυτ.]·

شعريه } A. šārīyē, κοινῶς šezriyē [ψυτ.]·
— تل — ὄν. θ. πολὺς, κ. ψιδές· —
شعريه, ἢ — خه — λεπτός ψιδές· || سى —
شعريه, ἢ — يلى — ψιδές ἀστράκι.

شعشعه } A. šā'sā'a, ὄν. θ. λάμψις· كوشك
— ضيا — ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου· سى —

ἡ λάμψις τοῦ φωτός· § πομπή, μεγαλοπρέπεια·
|| پاش — ὁ διαχέων λάμψιν, ὁ λάμπων, κατα-
γάζων· || دار — ὁ ἔχων λάμψιν, λαμπρός.

شعشعه لندير مق } T. šā'sā'a-λαντινιουμά,
— ρμ. μτθ. διδω λάμψιν·
καθιστῶ τι πομπῶδες, μεγαλοπρεπές [αἰτ.]·

شعشعلى } T. šā'sā'a-λῆ, ἐπθ. λαμπρός,
— πομπῶδης, μεγαλοπρεπής· —

سوز λόγος πομπῶδης.

شعله } A. šū'zē, ὄν. θ. φλόξ· آتش — φλόξ
— جواله — φλόξ κινου-
μένη πολὺ, ζωνοῦ [šezēbašē].

شعله خيز } Π. šū'ze-xīz, ἐπθ. ὁ ἔχων φλόγα·
— انهميمنوس, φλογερός, θερμός, λάμ-
πων· — آ — ἀναστεναγμός [āz] φλογερός· βλ καὶ
شعله كبر شعله دار.

شعله دار } Π. šū'ze-tār, ἐπθ. ἀννιμμένος·
— فانوس — φανὸς ἀννιμμένος.

شعله ريز } Π. šū'ze-rīz, ἐπθ. ὁ διαχέων φλό-
γα, λάμψιν.

شعله كير } Π. šū'ze-gīr, ἐπθ. ταῦτο شعله خيز·

شعله لندير مكم } T. šū'ze-λεντινιουμά, ρμ·
— μτθ. ἀνάπτω, φλέγω, κά-
μνω νὰ λάμψῃ [αἰτ.]·

شعله لنك } T. šū'ze-λεντινιμά, ρμ· οὐδ· ἀνά-
πτω, φλέγομαι, λάμπω.

شعله لى } T. šū'ze-λῆ, ἐπθ. ἀννιμμένος· § λάμ-
πων.

شعوب } T. šū'ouš, πλθ. τοῦ شعب βλ.

κόρος [εἶ] τοῦ καρπού· || آجی — ροδακινέα· || εἶ-
δὴ ροδακίνων· صارى بابا دارق § φίλημα· وير مك —
κῆζ μεμεδῆ· βλ. καὶ دراق § φίλημα· ویر مك —
οἶδω φίλημα, φίλω· || صوقاغي — δόδος ἀπόκεντρος.

شفتان } A. σεφετάν καὶ شفتن σεφετετίν [δουκ.
τοῦ شفه σεفه] ὄν. θ. χεῖλην: — انتحاح
χεῖλων, ἵτοι προῖσμα τῶν χεῖλέων.

شفره } Iλ. ἡ شيفره شيفره ἡ شيفره [Chiffre]
ὄν. κρυπτογραφία, ἵτοι γραφή συμ-
βολική: || βλ. جفرو.

شفره لی } T. ἡ شيفره لی شيفره لی ἡ شيفره لی,
ἐπθ. κρυπτογραφικός, ὁ διὰ συμ-
βολικῶν γραμμάτων γεγραμμένος: —
تلفرافنامه کړنلوغرافیکون· || βλ. جفرو لی.

شفعاء } A. شفعاء [πλθ. τοῦ شفيع] ἐπθ. οἱ
μεσιτεύοντες, μεδίται [ὑπὲρ ἀμαρτω-
λοῦ ἡ πταιστού]: — كشرال كشرال شفعاء,
οὗ οἱ μεδίται πολλοί· || سي سايه سنده مظهر عفو —
εἰς χάρις [θαγαδινέ] εἰς τοὺς μεσιτεύσαντας
ἐτυχε συγγνώμης [μαζχάρι ἄφθ ὁλτοῦ].

شفعه } A. شفعاء, ὄν. θ. προτιμήσις, ἵτοι τὸ
δικαίωμα τῆς προτιμήσεως, ὅπερ εἶ-
χει ὁ γείτων ἡ ὁ συνιδιοκτῆτης οἰκίας τινὸς εἰς
τὸ ν' ἀγοράσῃ αὐτὴν ἡ τὰ μερίδια τοῦ ἑτέρου
συνιδιοκτῆτου [νομ.]: — حق ديكايوما پروتي-
μήσεως· || شرائط هرو پروتيμήσεως· βλ. شفيع.

شفق } A. شفق, ὄν. ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ
ἡλίου ἐν τῷ ὀρίζοντι μένουσα ἐρυθ-
ρότης, δελή· ἡ τὸ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡ-
λίου λυκόφως, λυκαυγές: — سوکک —
ὑποψώσκει ἡ ἡμέρα· § πλθ. شفق شفق· βλ. καὶ شوق.

شفقاء } A. شفقاء [πλθ. τοῦ شفيق] ὄν. συμ-
παθεῖς, ἐλεήμονες, οἰκτιρμονες.

شفقت } A. شفقة, ὄν. θ. συμ-
πάθεια, στοργή, οἶκτος: — مادرانه
μητρική στοργή· || الشقة دار هارون-د-شفقاء,
οἶκος συμπαθείας [ὄνομα ὀρθανοτροφείου Μου-
σουλμανικοῦ ἐν Κων]πόλει· || نشان پارادش-
مون ιδρυθὲν διὰ τὰς κυρίας ὑπὸ τοῦ ἀνάσσον-
τος Σουλτάν 'Αβδούλ Χαμίτ Χάν τοῦ Β'.

شفقتسز } T. شفقات-د-ههز, ἐπθ. ἀστοργος,
σκληρός, ἀσπλαγχνος.

شفقتسز اق } T. شفقات-د-ههز, ὄν. ἀστορ-
γία, σκληρότης, ἀσπλαγχνία.

شفقتلی } T. ἡ شفقته شفقته, ἐπθ. φιλό-
στοργος, εὐσπλαγχνος, οἰκτιρμων

[τίτλος ὃν μεταχειρίζεται ὁ υἱὸς ἐν ταῖς ἐπιστο-
λαῖς γράφων πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ].

شفقلى } T. شفق-لن, βλ. شوق.

شفوات } A. شفووات [πλθ. τοῦ شفه] ὄν. θ.
χεῖλην.

شفوی } A. شفووی [ἐκ τοῦ شفه] ἐπθ. χεῖλι-
κός, χεῖλεόφωνος, χεῖλεοπροφθερτος:
— حرف γράμμα [خاوه] χεῖλεόφωνον· § θηλ.
شفویه: — حروف خورویفی شفووی, γράμματα
χεῖλεόφωνα· § — خاوه خاوه [βου.].

شفه } A. شفه, ὄν. θ. χεῖλος: — شفه
شفه شفه καὶ ذات ذات شفه, ἡ κόρη τοῦ
χεῖλους, ἵτοι λόγος· || شقه شقه شفه
شقه, ἀνοίγω τὰ χεῖλη, ἵτοι ὁμιλῶ, λέγω μίαν
λέξιν· || — حروف γράμματα [خورویفی] χεῖλεό-
φωνα· || — شفه شفه, χεῖλαλγία· || —
شفه شفه, χεῖλοπλαστία· || هوام —
τὸ ἀνώτερον χεῖλος τῶν ἐντόμων [شفه شفه]
[νομ.] — شقه شقه, δουλεία πόσεως ἐξ
ὑδατος ποταμοῦ, λίμνης κτλ.: —
محرز اولیان صوده: — شفه شفه
شفه شفه, ἅπαντες ὅλοι ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα
ἔχουσι δικαίωμα πόσεως ἐπὶ τοῦ μὴ
κατειλημμένου [شفه شفه شفه شفه]
ὑδατος· § δουκ. شفه شفه καὶ شفه شفه
شفه, βλ. πλθ. شفه شفه. شفه شفه καὶ ἀνὼμ.
شفه شفه.

شفيع } A. شفيع [شفاعت] ἐπθ. μεδί-
της, ὁ μεσιτεύων ὑπὲρ τινος, ἰδίᾳ
ἀμαρτωλοῦ: — روز جزا — شفيع شفيع
شفيع, ὁ μεδίτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως [ὁ Μωάμεθ]
· § [νομ.] προτιμητέος, ὁ ἔχων δικαίωμα προτι-
μήσεως ἐπὶ κτήματος κοινοῦ ἡ γειτονικοῦ
πωλουμένου· βλ. شفعه.

شفیق } A. شفيق [شفقت] ἐπθ. φιλό-
στοργος, συμπαθής, οἰκτιρμων:
— شفيق شفيق [شفقت] συμπαθής· ||
— شفيق شفيق [شفقت] φιλόστοργος· § θ.
شفيق شفيق· βλ. شفق.

شق } A. شق, ὁ ἀψ. σχίσις, διάσχις, διάρ-
ρηξίς, ρήγμα: — شق شق — شق شق
شق, σχίσις τοῦ ὁμολόγου· || شق شق —
شق شق [شق شق] ρήγμα τοῖχου· § [ιατρ.]
شق شق, κάταγμα, τομή: — شق شق —
شق شق, ὑποδόριος τομή· || Pm. شق شق, διαρ-
ρηγνύω [αἰτ.]: § πλθ. شق شق.

شکارگاه } Π. σικαγ-γκιάχ, ὄν. τόπος κυ-
νηγίου, θήρας.

شكره } T. σεκερλεμ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
σακχαρωτόν, ζαχαρωτόν.

شکر لکم } T. σεκερ-λενυέκ, ρμ. ουδ. σακ-
 χαροῦμαι, γίνομαι σακχαρωτός.

شكرى } T. *σακερο-λι*, ἐπθ. ὁ περιέχων ζάχαρον, ὁ ἐψημένος μετὰ σακχάρους· σακχαρώδης: قهوه — ἀφέψημα καφῆ παρεδσκευασμένον μετὰ ζαχάρους.

شكره } T. ἀεὶ κρὲ [ἐκ τοῦ π. شكار] πτηνὸν
χρησιμεῦον εἰς ἄγραν· ἰέραξ, κύρκος.

شکست } II, αἰκέει [ἀορ. τοῦ شَكَّ شَكْت=
 δέν, συντριβεῖν] ρ.ἀφ. σύντριψις,

θραύεις, καταστροφή: **سبيل** — σύντριψις ψιάλλης
[πιαλέ] || **خاطر** — σύντριψις τῆς καρδίας, δυσθα-
 ρέσκεια. || **پرو**. θραύω, συντρίβω **[ατ.]**: **تفكك** —
 θραύω τὴν θύραν || **اولق** — συντρίδωμαι, θραύο-
 μαι: **اولدى** — بورادن تلغراف ئلرى — ἐκ τῆς τηλεκυ-
 μίας **[θόρα-ταν]** ἐθραύσθησαν τὰ σύρματα τοῦ
 τηλεγράφου **[τελεγράφ τελλερί]**.

شکستی } Π. δικάετε· γὰρ [βλ. شکسته] ἀφ. τὸ
εἶναι τεθροανσμένον : خاط —

ဝိပဇာနည်ကျေး.

شکسته } Π. αἰκετέ [μτχ τοῦ شکسته αἰκε-
 τέν, συντριβεῖν] τεθραυσμένος,
 συντετριμμένος, κατεστραμμένος, τεθλιμμένος,
 δυσηρεσθημένος: — سافر **δαγάρι αἰκετέ**, πο-
 τήριον συντετριμμένον: — خاطر **καρδια συντε-**
τριμμένη, δυσηρεσθημένη: || حال — **αἰκετέ-χάλ**,
 δυστυχής, ἀθλιός: || بال — **αἰκετέ-πάλ**, οὐ ἡ πέ-
 ρυξ τεθραυσμένη, τεθλιμμένος, τετραυματισμέ-
 νος τὴν καρδίαν: || بته — **αἰκετέ-πετέ**, τεθραυ-
 σμένα καὶ δῶα καλὰ καὶ κακὰ ὁμοῦ στραβά
 κουτά: || بته بر مقاله — διατριβὴ μετριώτατα
 συντεταγμένη: § ὄν. εἶδος γραφῆς περιδικῆς.

شكفته } Π. ἀποκρίσθητε [μετ. τοῦ ἀνέκτου ἀποκρίσθαι, ἀνθίσθαι] ἀνθικῶς, ἀνεπαργ-
 μένος, ἀνεπαργμένος ὡς ἄνθος : — كل ربحون ἀνθικῶς. — ^{١٠} ^{١١} ^{١٢} ^{١٣} ^{١٤} ^{١٥} ^{١٦} ^{١٧} ^{١٨} ^{١٩} ^{٢٠} ^{٢١} ^{٢٢} ^{٢٣} ^{٢٤} ^{٢٥} ^{٢٦} ^{٢٧} ^{٢٨} ^{٢٩} ^{٣٠} ^{٣١} ^{٣٢} ^{٣٣} ^{٣٤} ^{٣٥} ^{٣٦} ^{٣٧} ^{٣٨} ^{٣٩} ^{٤٠} ^{٤١} ^{٤٢} ^{٤٣} ^{٤٤} ^{٤٥} ^{٤٦} ^{٤٧} ^{٤٨} ^{٤٩} ^{٥٠} ^{٥١} ^{٥٢} ^{٥٣} ^{٥٤} ^{٥٥} ^{٥٦} ^{٥٧} ^{٥٨} ^{٥٩} ^{٦٠} ^{٦١} ^{٦٢} ^{٦٣} ^{٦٤} ^{٦٥} ^{٦٦} ^{٦٧} ^{٦٨} ^{٦٩} ^{٧٠} ^{٧١} ^{٧٢} ^{٧٣} ^{٧٤} ^{٧٥} ^{٧٦} ^{٧٧} ^{٧٨} ^{٧٩} ^{٨٠} ^{٨١} ^{٨٢} ^{٨٣} ^{٨٤} ^{٨٥} ^{٨٦} ^{٨٧} ^{٨٨} ^{٨٩} ^{٩٠} ^{٩١} ^{٩٢} ^{٩٣} ^{٩٤} ^{٩٥} ^{٩٦} ^{٩٧} ^{٩٨} ^{٩٩} ^{١٠٠} ^{١٠١} ^{١٠٢} ^{١٠٣} ^{١٠٤} ^{١٠٥} ^{١٠٦} ^{١٠٧} ^{١٠٨} ^{١٠٩} ^{١١٠} ^{١١١} ^{١١٢} ^{١١٣} ^{١١٤} ^{١١٥} ^{١١٦} ^{١١٧} ^{١١٨} ^{١١٩} ^{١٢٠} ^{١٢١} ^{١٢٢} ^{١٢٣} ^{١٢٤} ^{١٢٥} ^{١٢٦} ^{١٢٧} ^{١٢٨} ^{١٢٩} ^{١٣٠} ^{١٣١} ^{١٣٢} ^{١٣٣} ^{١٣٤} ^{١٣٥} ^{١٣٦} ^{١٣٧} ^{١٣٨} ^{١٣٩} ^{١٤٠} ^{١٤١} ^{١٤٢} ^{١٤٣} ^{١٤٤} ^{١٤٥} ^{١٤٦} ^{١٤٧} ^{١٤٨} ^{١٤٩} ^{١٥٠} ^{١٥١} ^{١٥٢} ^{١٥٣} ^{١٥٤} ^{١٥٥} ^{١٥٦} ^{١٥٧} ^{١٥٨} ^{١٥٩} ^{١٦٠} ^{١٦١} ^{١٦٢} ^{١٦٣} ^{١٦٤} ^{١٦٥} ^{١٦٦} ^{١٦٧} ^{١٦٨} ^{١٦٩} ^{١٧٠} ^{١٧١} ^{١٧٢} ^{١٧٣} ^{١٧٤} ^{١٧٥} ^{١٧٦} ^{١٧٧} ^{١٧٨} ^{١٧٩} ^{١٨٠} ^{١٨١} ^{١٨٢} ^{١٨٣} ^{١٨٤} ^{١٨٥} ^{١٨٦} ^{١٨٧} ^{١٨٨} ^{١٨٩} ^{١٩٠} ^{١٩١} ^{١٩٢} ^{١٩٣} ^{١٩٤} ^{١٩٥} ^{١٩٦} ^{١٩٧} ^{١٩٨} ^{١٩٩} ^{٢٠٠} ^{٢٠١} ^{٢٠٢} ^{٢٠٣} ^{٢٠٤} ^{٢٠٥} ^{٢٠٦} ^{٢٠٧} ^{٢٠٨} ^{٢٠٩} ^{٢١٠} ^{٢١١} ^{٢١٢} ^{٢١٣} ^{٢١٤} ^{٢١٥} ^{٢١٦} ^{٢١٧} ^{٢١٨} ^{٢١٩} ^{٢٢٠} ^{٢٢١} ^{٢٢٢} ^{٢٢٣} ^{٢٢٤} ^{٢٢٥} ^{٢٢٦} ^{٢٢٧} ^{٢٢٨} ^{٢٢٩} ^{٢٣٠} ^{٢٣١} ^{٢٣٢} ^{٢٣٣} ^{٢٣٤} ^{٢٣٥} ^{٢٣٦} ^{٢٣٧} ^{٢٣٨} ^{٢٣٩} ^{٢٤٠} ^{٢٤١} ^{٢٤٢} ^{٢٤٣} ^{٢٤٤} ^{٢٤٥} ^{٢٤٦} ^{٢٤٧} ^{٢٤٨} ^{٢٤٩} ^{٢٥٠} ^{٢٥١} ^{٢٥٢} ^{٢٥٣} ^{٢٥٤} ^{٢٥٥} ^{٢٥٦} ^{٢٥٧} ^{٢٥٨} ^{٢٥٩} ^{٢٦٠} ^{٢٦١} ^{٢٦٢} ^{٢٦٣} ^{٢٦٤} ^{٢٦٥} ^{٢٦٦} ^{٢٦٧} ^{٢٦٨} ^{٢٦٩} ^{٢٧٠} ^{٢٧١} ^{٢٧٢} ^{٢٧٣} ^{٢٧٤} ^{٢٧٥} ^{٢٧٦} ^{٢٧٧} ^{٢٧٨} ^{٢٧٩} ^{٢٨٠} ^{٢٨١} ^{٢٨٢} ^{٢٨٣} ^{٢٨٤} ^{٢٨٥} ^{٢٨٦} ^{٢٨٧} ^{٢٨٨} ^{٢٨٩} ^{٢٩٠} ^{٢٩١} ^{٢٩٢} ^{٢٩٣} ^{٢٩٤} ^{٢٩٥} ^{٢٩٦} ^{٢٩٧} ^{٢٩٨} ^{٢٩٩} ^{٣٠٠} ^{٣٠١} ^{٣٠٢} ^{٣٠٣} ^{٣٠٤} ^{٣٠٥} ^{٣٠٦} ^{٣٠٧} ^{٣٠٨} ^{٣٠٩} ^{٣١٠} ^{٣١١} ^{٣١٢} ^{٣١٣} ^{٣١٤} ^{٣١٥} ^{٣١٦} ^{٣١٧} ^{٣١٨} ^{٣١٩} ^{٣٢٠} ^{٣٢١} ^{٣٢٢} ^{٣٢٣} ^{٣٢٤} ^{٣٢٥} ^{٣٢٦} ^{٣٢٧} ^{٣٢٨} ^{٣٢٩} ^{٣٣٠} ^{٣٣١} ^{٣٣٢} ^{٣٣٣} ^{٣٣٤} ^{٣٣٥} ^{٣٣٦} ^{٣٣٧} ^{٣٣٨} ^{٣٣٩} ^{٣٤٠} ^{٣٤١} ^{٣٤٢} ^{٣٤٣} ^{٣٤٤} ^{٣٤٥} ^{٣٤٦} ^{٣٤٧} ^{٣٤٨} ^{٣٤٩} ^{٣٥٠} ^{٣٥١} ^{٣٥٢} ^{٣٥٣} ^{٣٥٤} ^{٣٥٥} ^{٣٥٦} ^{٣٥٧} ^٣

شکل } A. σέκλ η σεκιλ, ὄν. σχήμα, μορφή,
 τύπος, φάσις: قومى — بر. διδω ἐν
 σχήμα, μίαν μορφήν· || كيرمك — نى المقى بر. η
 σεκλινι ἀλμακ, λαμβάνω σχήμα, μορφήν, φά-
 σιν· [γρωμ].: مستطيل — σχήμα παραλληλόγραμ-
 μον [μσδτεσιλ].: كثير الاضلاع — σέκλ καθίρου-
 λ· ἀτάλ·, σχήμα πολυώνυον· || منظم — σέκλ

μοιναζάμ, σχῆμα κανονικόν· §[ἀνατ.]:قلب
معكس τέκλι κάλπυ υδν'ακίς, ὑπτιώκαρδος, ὁ
ἐχων σχῆμα καρδίας ἀνεστραμμένης· §[λογ.]
σχῆμα συλλογισμοῦ· §πλθ. شكل | ἐδοκιάλ, βλ.

شكلا } Α. θέλω-εν, ἐπρ. κατὰ τὸ σχῆμα, κατὰ
τὴν μορφήν.

شکلی } A. ἀεὶ καὶ, θ. ^{شکلی} ἀεὶ καὶ, ἐπὶ θ. ὁ
ἀνθρώπων εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν μορ-
φήν, εἰς τὸν τύπον.

II. αἰκέμ, δν. κοιλία, γαστήρ: مادر —
 κοιλία μητρος: || مور — αἰκέμ-περ-
 βέρ, ἡ بند — αἰκέμ-πεντέ, ἡ پست — αἰκέμ
 περέδ- κοιλ ὁδοῦλος, Λούκουλος.

شكبه } Π. σικευπέ, ὄν. κοιλία· βλ. اشكبه.

شکميني } II. σκευ-πινί, ὄν. ἐξέτασις τῆς
κοιλίας [λατο.].

شکمپرورانہ } Π. σικευ-περδερανέ, ἐπθ. δ.
ἀρυόζων κοιλιόδοῦλφ, Λου-
κούλειος.

شكن } Π. οὐκ ἐν [προστ. τοῦ شکستن οὐκ ἐν
 ὁτέν, συντριβέν] ὁ συντριβών, ἀθε-

των: — 13 **ἐκείν**, ὁ συντριβὼν τὴν καρδίαν, διδαχθεσθῶν. || — **صَفْ دَاخِلْ-عَيْن**, ὁ τὰς τάξεις τοῦ ἔκθροῦ συντριβὼν, ἥρωας. || — **عَدَّ عَيْن**, ὁ συντριβὼν, ἀθετὼν τὰς συνθήκας, παρασπονδῶν. || — **قَالَ كَانُون-عَيْن**, ὁ τὸν νόμον ἀθετὼν, παρανομῶν. § **دُنْ**, βόστρυχος, ἐλλεί.

١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١

شکنج } Π. σικένδοξ, δν. βόστρονχος, ἐλξ.

اشکنجه } II. σκευόζέ, ὄν. βλ. شکنجه

شکوا } A. ἡ **σκού** **σεκδά**, ὄν. θ. παρὰ πο-
 νον: — **بث** **سكود** **σεκδά**, ποιῶ πα-
 ράπονον: || Pm. παραπονοῦμαι [δοτ. دڤ] : **كيدن** :
كيدم — **ايدم** **بن** **دخي** **شادم** **کات** **α** **τινος** **προς** **τινα**
να **παραπονεθω** **και** **εγω** **ηπαρονηα**· βλ. **شکات**.

شکوا جی } T. ὁν. σκεδα-ὄξi, ὁ παραπονύ-
μενος. βλ. شکاستی.

- شکور** } A. *σεκιούρ*, ἐπθ. ὁ συνειθίζων νὰ εὐ-
γνωμονῇ, νὰ δοξάζῃ [τὸν Θεόν] :
— δοῦλος [ἁπλ.] λίαν εὐγνωμων.
- شکوفه** } Π. *σεκιουφέ*, ὄν. ἄνθος : *کونا* —
کون *σεκιουφέ* γκινά-γκιν, ἄν-
θη ποικίλα. || لطافتا — *σεκιουφέ* λεταφέ-νθ-
μά, ἄνθος τερπνόν.
- شکوک** } A. *σεκιούκ*, πλθ. τοῦ شک βλ.
- شکوه** } A. *σεκέδ*, ὄν. θ. παράπονον· βλ. *شکوا*.
- شکوه** } Π. *σεκιούκ*, ὄν. μεγαλεῖον, μεγαλο-
πρέπεια, δόξα : — *شان* κλέος καὶ
μεγαλεῖον· § *δέος*, *ψόδος*, *τρόμος*.
- شکوی** } A. *σεκιά*, βλ. *شکوا*.
- شکيب** } Π. *σεκίπ*, κ. *σεκίπ*, ὄν. ὑπομονή,
ἀνοχή : — *ترك* τὸ ἀφίνειν τὴν ὑπο-
μονήν. || — *نَا* *σεκίπ*, ἀνυπόμονος.
- شکيبا** } Π. *σεκίπά*, ἐπθ. ἀνεκτικός.
- شکينده** } Π. *σεκίπεντέ*, ἐπθ. ταυτὸ *شکيبا*.
- شکيه** } A. *σεκιμέ*, ὄν. θ. τὸ μὴ ἀνέχεσθαι
τὴν βίαν, τὸν δεσποτισμόν, τὴν
προδοσίαν, τὴν ἀδικίαν, ἀλλ' ἀποκρούειν καὶ
ἀντεπεξέρχεσθαι· § *κημός*, *χαλινός*· § αὐστηρό-
της : — *شديد* *σεκίτ* *σεκιμέ*, αὐστηρὸς τὰ
ἦθη, ἐγκρατής, αξιοπρεπής, ὁ μὴ ὑποκύπτων
καὶ μὴ ταπεινούμενος ἀπέναντί τινος· || *حکومت*
— *حکومت* *σεκιμέ* *καδίγ* *σεκιμέ*, κυδέρ-
νησις κραταιά.
- شلا** } A. *σελά*, ἐπθ. [ιατρ.] : — *يد* *χέιρ* [γὰρ]
χωλή [τ. *چولاق*].
- شلالات** } A. *σελαλάτ*, πλθ. τοῦ *شلاله* βλ.
- شلاله** } A. *σελαλέ*, ὄν. θ. καταρράκτης· §
πλθ. *شلالات* : — *نيل* οἱ καταρράκται
τοῦ Νείλου [νίλ].
- شلتاق** } T. ἡ *शलτάκ*, ἐπθ. φιλόνηκος,
μικρολόγος.
- شلاته** } T. *σελάτ*, ὄν. τύλη, ραπτόν, ἥτοι ἐ-
πίστρωμα ἐκ βάμβακος τιθέμενον ἐπὶ
τοῦ στρώματος ἢ ἐπὶ τοῦ μιντερίου, κ. *σελάτ* :

— *تيناذو* τὸ ἐπίστρωμα κλίνης· || *تمق* — *تيناذو* τὸ ἐπίστρωμα, ἥτοι ξαίνων καθιστῶ αὐτὸ ἀπαλόν.

شلاجم } A. *σελδζέμ*, ὄν. γογγύλη· βλ. *شلم*.

شاجمی } A. *σελδζέμ*, θ. *σελδζέμ*·
یغ, ἐπθ. γογγυλιόειδῃ [ψτ.].

شلم } Π. *σελάμ*, ὄν. γογγύλη : — *خواجه* —
σελάμ *χόδζα*, ἄνθρωπος οὗ τὸ κά-
λυμμα τῆς κεφαλῆς μέγα, καὶ ὁ ἴδιος μικρός· ||
βλ. *شلم*.

شلال } A. *σελέλ*, ὄν. κηλὶς, σπίλος τοῦ δερ-
ματος [ιατρ.] : — *رحم* — *κηλὶς* μήτρας· §
πλθ. *شلات* : — *كبدیه* — *σελέλάτ* *κεπέ* *یغ*, κη-
λίδες τοῦ ἥπατος.

شلات } A. *σελέλάτ*, βλ. *شلال*.

شلاق } T. *σελλάκ*, ἐπθ. γυμνός, ἀναιδής·
λέγεται καὶ *شلاق* *σελλάκ*·
شلاق.

شللنك } T. *σελένκ* [ἐκ τοῦ π. *شلنك*] ἐπθ.
ζωηρός, ἄσμενος, κακῶν ἠθῶν [ἀ-
νὴρ ἢ γυνή].

شلنك } Π. *σελένκ*, ὄν. κυδιστησίς γελωτο-
ποιοῦ.

شلوار } Π. *σελάρ*, κ. *σελάρ*, ὄν.
ἀναξυρίς, ἥτοι εἶδος περισκελίδος
πλατείας, ἣν φοροῦσιν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες
ἐν Ἀνατολῇ· βλ. *سراويل*.

شلوارلی } T. ἡ *शलوار* *σελάρ-λῆ*, ἐπθ. ὁ
φορῶν ἀναξυρίδα· βλ. *شوار*.

شم } A. *σέμ*, ρ. ἀφ. τὸ ὀσφραίνεσθαι, ὀσφρη-
σις : — *كك* — *كك* τὸ ὀσφραίνεσθαι ῥόδον. ||
ريحان — τὸ ὀσφραίνεσθαι βασιλικὸν [ῥεῖχαν]. ||
Pm. *تمق* — ὀσφραίνεσθαι [ατ.].

شما ت } A. *σεματέτ*, ὄν. θ. χαιρεκακία : —
اعد χαιρεκακία ἐχθρῶν [ἀτά].

شما ته } T. *σεματά* [ἐκ τοῦ *شما ت*] ὄν. θό-
ρυδος, ταραχή, φωναί, κραυγαί :
— *ای* *φωναί* του κατέλαδον τὸν
κόσμον· || *تلی* — *σεματά* *τελί*, λεπτά ἐλάσματα
ὀρειχάλκου ἀναρτώμενα πρὸς στολισμόν καὶ
ἅτινα κινούμενα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου παράγουσι
θόρυβον· *χρυσήλατον*, *τρά*.

شما ته جي } T. *σεματά-δζῆ*, ὄν. ὁ ἀγαπῶν νὰ
ποιῇ θόρυβον, ταραχήν, νὰ κραυ-
γάζῃ, θορυβοποιός, ψίλλερος.

ἵτοι παράσημον μικρὸν συνοδεύον τὸ παράση-
μον Μεδξιδιὲ καὶ Ὀσμάνι τοῦ α' καὶ β' βαθμοῦ.

شمسی } A. **šemū** [ἐκ τοῦ شمس] ἐπθ. ἡλια-
κός· § 0. شمسيه : — سنه ٤٦٥١ ἡλια-
κόν· || — حروف خورούدی **šemūyē**, γράμματα
ἡλιακά, πρὸ τῶν ὁποίων τὸ ۱ τοῦ ἀραβικοῦ
ἄρθρου ۱۱ δὲν προφέρεται ὡς ۱, ἀλλ' ἀφομοιοῦ-
ται, ἵτοι προφέρεται ὡς τὸ ἡλιακόν· εἶναι δὲ
ταῦτα τὰ ἐξῆς δεκατέσσαρα: س ز ر ذ ث ش
حروف ل ط ظ ض ص ش تὰ λοιπὰ καλοῦνται حروف
خوروددی **šemūyē**, γράμματα σεληνιακά·
π. خ. الار ۱۱ εν-νάρ τὸ πῦρ, ἀντὶ ἐλ-νάρ.

شمسيه } A. **šemūyē** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. θ.
ἀλεξήλιον, ἀλεξιδρόχιον· § φυτά, ὧν
τὸ ἄνθος ὁμοιάζει ἀλεξήλιω.

شمسيه جي } T. **šemūyē-ōzī**, ὄν. ὁ κατασκευα-
στὴς ἢ πωλητὴς ἀλεξήλιων.

شمشاد } II. **šimšād**, ὄν. πύξος [βλ. ت. شمشير].
§ ἀνάστημα ὠραῖον, ραδινὸν [παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς].

شمشك } T. **šimšak**, ὄν. ἀστραπή: چاقی —
ἀστράπτω· § آغاجی — εἶδος σπάργου,
οὗ τὸ ἄνθος μέγα.

شمشير } II. **šimšir** ἢ **šimšir**, ὄν. ξίφος, ρομ-
φαία: زبانی — ξίφος ὀξύ [تیغ]· || زبانی
ξίφος γλώσσης (ξέπ'αν), ἵτοι γλώσσα αὐστηρὰ,
ἐπιτιμητικὴ.

شمشير } T. **šimšir**, ὄν. πύξος· βλ. چنير.

شمع } A. **šē'm**, ὄν. κηρίον: شکرده —
πῶφ-κερτέ, κηρίον ἐσδεσμένον· || —
الشمع **šē'm-šād**, κηρὸς μελίσσειος, καθαρὸς,
ἀγιοκέρι [ت. موی]· § πλθ. شمع **šemo**.

شمعدان } II. **šēm'ān**, κ. **šān'ān**, ὄν. κη-
ροπλήγιον.

شمعدانچی } T. **šān'ān-ōzī**, ὄν. ὑπηρετὸς
μεγάρου φροντίζων διὰ τὰ κη-
ρία καὶ τὰ κηροπλήγια, ὁ ἐπὶ τῶν κηροπληγίων:
باشی — ἀρχηγὸς τῶν τοιούτων ὑπηρετῶν ἐν
τοῖς Σουλτανικοῖς ἀνακτόροις· βλ. ἐπόμε.

شمعدانی } II. **šēm'ānī**, ὄν. ταῦτ' οὗτοί: شمع:
شمعدانی — حضرت شهریار —
šān'ī **šāzēti** **šehriyari**, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐπὶ
τῶν κηροπληγίων ὑπαλλήλων τῶν Σουλτανικῶν
ἀνακτόρων.

شمعه } A. **šēm'ā**, κ. **šamā**, ὄν. θρυαλλὶς ἢ
λειψμένη κηρῷ, κηρίον.

شمعه لی } T. ἢ **šamā-lī**, ἐπθ. κηρίον·
nos: کبريت — φωσφόρον κηρίον.

شمندوفر } Γλ. **šēmēn-ōd-ōd** [chemin de fer]
ὄν. σιδηροδρόμος· βλ. نور یول.

شمی } **šōymnu** κ. **šōymla**, ὄν. κ. Σοῦμλα
[πόλις τῆς Βουλγαρίας].

شموس } A. **šōmu** [πλθ. τοῦ شمس **šēm**] ὄν.
ἡλιοι: — فضا دکی — οἱ ἐν τῷ ἀπειρῷ
διαστήματι τοῦ οὐρανοῦ [હેξα-ἑκακί] ἡλιοι.

شموع } A. **šōmu** [πλθ. τοῦ شمع] ὄν. κηρία
— موقده — **šōmu'ī** **muṇkatē**, κηρία ἀ-
νημιμένα· || شکرده — **šōmu'ī** **ped-ker-tē**, κηρία
ἐσδεσμένα.

شمول } A. **šōmūl**, ρ. ἀφ. τὸ περιλαμβάνειν,
περιέχειν, ἀφορᾶν, ἐπεκτείνεσθαι [ἐπὶ
ἠθικῶν] [δοτ.]: اکا — یوقدر: [شوک] (ἢ)
ὁ κανὼν οὗτος [ἢ ὁ λόγος οὗτος] δὲν περιλαμ-
βάνει ἢ δὲν ἀφορᾷ ἐκεῖνο, δὲν ἐπεκτείνεται εἰς
ἐκεῖνο [šōmūl **ghōktu**]· || — عالم **šōmūl-šōmūl**,
ὁ περιλαμβάνων τὸν κόσμον, παγκόσμιος·
|| — اصول محاسن **šōmūl** **meḥadīn** — **šōmūl**
σύστημα περιέχον καλὰ, καλόν.

شمولندیر مک } T. **šōmūl-zen'itru** **meḥadīn**,
μτθ. ἐπεκτείνω, εὐρύνω,
καθιστῶ περιεκτικὸν [δοτ. αἱτ.]

شمولی } T. **šōmūl-lī**, ἐπθ. περιεκτικός,
ὁ περιέχων πολλὰ.

شمه } A. **šēmū**, ὄν. θ. ὁσμὴ· συνέκδ. ἐλα-
χίστη δόσις, μόριον: حقیقت — ἐλαχίστη
δόσις ἢ μόριον ἀληθείας [χάκνκατ]· || حقیقت
ἐλαχίστη δόσις φιλοτιμίας [χάμυ'ēt].

شمی } A. **šēmū**, θ. **šēmūyē** [ρζ. شم] —
ἐπθ. ὁσθηρτικός.

شمیم } A. **šēmū**, ὄν. εὐωδία: زلف — εὐω-
δία βοστρύχου [šōlō]· || صبا — εὐωδία
ζεφύρου [šāpā]· || — **šān'ān-šēmū**, ὁ ἔχων
εὐωδίαν ἀμδάρως.

شمیمه } A. **šēmū**, ὄν. θ. ταῦτ' οὗτοί: شمیم· §
šēmūyē.

شن } T. **šēn**, ἐπθ. φωτεινός, καλλιεργημέ-
νος, κατωκημένος, ἀκμάζων, εὐτυχής,
ῥαιδρός, εὐθυμος: بر آدمدر — بک, εἶναι ἀνθρῶπος

- شه‌بیت } Π. *σεχ-πέιτ*, ταὐτὸ شاه‌بیت βλ.
- شهنبد } Π. *σεχ-πεντέρ*, ὄν. πρόξενος [τῆς Τουρκίας]· ἐμπορικὸς πράκτωρ : — *شاه‌پن‌تەر* *βελί*, ὑποπρόξενος. — *شهن‌پن‌تەر* *βελί*, ὑποπρόξενος.
- شهن‌بد خانہ } Π. *σεχ-πεντέρ-χανέ*, ὄν. προξενεῖον· πρακτορεῖον ἐμπορικοῦ πράκτορος.
- شهن‌بد راک } Τ. *σεχ-πεντέρ-ράκ*, ὄν. τὸ ἀξιωμα τοῦ προξένου ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ πράκτορος.
- شهر } Π. *σεχ-πέρ*, ταὐτὸ شهر βλ.
- شهد } Α. *σέχτ*, ὄν. μέλι· — *سوزی* — οὐ οἱ λόγοι γλυκεῖς ὡς τὸ μέλι.
- شهدا } Α. *σέχτ-ά*, πλθ. τοῦ *شهید* βλ.
- شهداب } Π. *σεχ-τ-άπ* καὶ *شهد-απέ*, ὄν. μελίκρατον.
- شهدانه } Π. *σεχ-τ-ανέ*, ταὐτὸ شاهدانه βλ.
- شهدیه } Τ. *σεχ-τ-ιγέ*, ὄν. εἶδος πλοιαρίου ὡς ἡ ἀλαμάνα [الامانة]· πλοιαρίον διὰ ξυλῆαν ἐν σχήματι βρικίου [بريق].
- شهر } Α. *σέχρ*, ὄν. μὴν [τὸ ἀπὸ τῆς νομηνίας μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς σελήνης χρονικὸν διάστημα] : *شوال* — ὁ μὴν Σεβδάλ· *صیام* — ὁ μὴν τῆς νηστείας [δουγιάμ]. ἥτοι ὁ μὴν Ραμαζάν [رمضان]· *شهور* — πλθ. *σέχρ*· *شهر* — Π. *σέχρ* ἢ *σεχίρ*, ὄν. πόλις : *بغداد* — ἡ πόλις Βαγδάτης· *شهر* — *σέχρ*· *شهر* — *σέχρ*, κλεινὴ πόλις, πρωτεύουσα, Κωνσταντινουπόλις || *امانی* — *σέχρ* *εὐμανετί*, νομαρχία πρωτεύουσας, ἥτοι Κων· πόλεως || *امینی* — *σέχρ* *εὐμινί*, νομαρχία πρωτεύουσας· *آیین* — *σέχρ*· *σέχρ*, φωταΐα, στολισμὸς πόλεως.
- شهر اه } Π. *σεχ-ράχ*, ταὐτὸ شاهراه βλ.
- شهرت } Α. *σέχρετ*, ὄν. θ. φήμη, ὑπόκλησις, ὄνομα : — *شان* καὶ φήμη· || *شهرت* — φήμη τελεία· *شهرت* — φήμη ψευδής, ἥτοι ἡς δὲν εἶναι τις ἀξιος· || *بواقی* — *شهرت*, ἡ φημιζομαι [شهرت] : *بولدی* — *شهرت*, ἀποκτῶ φήμην· *شهرت* — *شهرت*, ἀποκτῶ φήμην·

- شهرت } Π. *σέχρετ*, ὄν. θ. φήμη, ὑπόκλησις, ὄνομα : — *شان* καὶ φήμη· || *شهرت* — φήμη τελεία· *شهرت* — φήμη ψευδής, ἥτοι ἡς δὲν εἶναι τις ἀξιος· || *بواقی* — *شهرت*, ἡ φημιζομαι [شهرت] : *بولدی* — *شهرت*, ἀποκτῶ φήμην· *شهرت* — *شهرت*, ἀποκτῶ φήμην·
- شهرتپرست } Π. *σέχρετ-περέστ*, ἐπθ. φιλόδοξος· § πλθ. شهرتپرستان.
- شهرت‌شعار } Π. *σέχρετ-σ-ά*, ἐπθ. κλεινός, περιώνυμος· βλ. شهرت‌شعار.
- شهرت‌تکیر } Π. *σέχρετ-γκίρ*, ἐπθ. περίφημος, περιώνυμος, ὀνομαστός : *آفاق* — οὐ ἡ φήμη κατέλαθεν ὅλον τὸν κόσμον [σέχρετ, τοὺς ὀρίζοντας], ἥτοι περιώνυμος, περικλεής.
- شهرت‌لندیرمک } Τ. *σέχρετ-λεντίρμεκ*, ὄν. μτθ. περιποῖ φήμην, καθιστῶ περίφημον [αἰτ. *شهرت‌لندیرمک*].
- شهرت‌لنک } Τ. *σέχρετ-λεντίρμεκ*, ὄν. μτθ. φημιζομαι, ἀποκτῶ φήμην, ὑπόκλησιν [αἰτ. *شهرت‌لنک*].
- شهرت‌لی } Τ. *σέχρετ-λί*, ἐπθ. περίφημος, περιώνυμος· § ὥρατος τὴν μορφὴν καὶ ἐπιβάλλων τὸ ἦθος.
- شهرت‌تیاب } Π. *σέχρετ-γιάπ*, ἐπθ. ἀποκτήσας φήμην, φημισθείς.
- شهرت‌لی } Τ. *σέχρ-λί*, ἐπθ. καὶ ὄν. πολίτης, ἄστος, κάτοικος τῆς πόλεως [ἀντίθ. *کویلو* *کویلو*, χωρικός].
- شهرود } Π. *σέχρ-ρούτ*, ὄν. μέγας ποταμός· § ὄνομα μουσικοῦ τόνου.
- شهری } Α. *σέχρ-ί*, θ. *شهری* *σέχρ-ιγέ* [ρζ. *شهر* μὴν] ἐπθ. μηνιαῖος· § [ἐπρ.] κατὰ μῆνα : *ایکی بوز غروش* — διακόδια γρόδια κατὰ μῆνα.
- شهری } Π. *σέχρ-ί* [ρζ. *شهر* πόλις] ἐπθ. ἄστος, πολίτης : — *شهری* *σέχρ-ί*, κ. *شهری* *σέχρ-ί*, συμπατριώτης, συμπολίτης.
- شهریار } Π. *σέχρ-ιγάρ*, ὄν. μέγας ἥτοι κραταιὸς βασιλεὺς, αὐτοκράτωρ, μονάρχης, Σουλτᾶνος : *بلند اقتدار* — *σέχρ-ιγάρ* *σουλτᾶν* *εὐκτιτᾶρ*, Σουλτᾶνος, οὐ ἡ δύναμις μεγάλη, κραταιότατος.
- شهریارانه } Π. *σέχρ-ιγάρ-ανέ*, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων μεγάλῳ, ἥτοι κραταιῷ βασιλεῖ, βασιλικός, αὐτοκρατορικός, Σουλτανικός : — *خاطر* [εὐλαφ] βασιλικαί· § ἐπρ. βασιλικός, Σουλτανικός.
- شهریاری } Π. *σέχρ-ιγάρ-ί*, ἐπθ. βασιλικός, αὐτοκρατορικός, Σουλτανικός : — *شهریاری* *σέχρ-ιγάρ* *σουλτᾶν* *εὐκτιτᾶρ*, ἡ Α.

Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης [ὁ Σουλτάνος]·
§ δν. βασιλεία, αὐτοκρατορία.

شهریه } Α. *σεχχουγιέ* [θελ. τοῦ شهری μινιαῖος]
ἐπθ. μινιαῖος· § δν. μινιαῖον.

شهریه } *σεχχουγιέ*, ἀντὶ شهریه βλ.

شهرزادگان } Π. *σεχχ-ζατεγκιάν* [πλθ. τοῦ
شهرزاده] δν. βασιλόπαιδες, αὐτο-
κρατορικοὶ πρίγκιπες [Σουλτανικοί] : جوان
— *σεχχ-ζατέι* *δζεδάν-παχζάν* *χα-
ζερατί*, αἱ Α. Υ. οἱ εὐτυχεῖς αὐτοκρατορικοὶ
πρίγκιπες.

شهرزاده } Π. *σεχχ-ζατέ* [ἐκ τοῦ شاه ή هه, καὶ
زاده] δν. βασιλόπαις, αὐτοκρατο-
ρικός πρίγκιψ [Σουλτανικός] : جوانخت
— *σεχχ-ζατέι* *δζεδάν-παχζ*, εὐτυχὴς βασιλόπαις· [βλ.
نجابتلو]· § πλθ. شهرزادگان *σεχχζατεγκιάν*.

شهمسوار } Π. *σεχχ-δσδάρ*, δν. ταῦτο شمسوار
βλέπε.

شهملاء } Α. *σεχχλά* [θ. τοῦ شهرل] ἐπθ. γλαυ-
κός : — *δζεδάν* *δζεδάν* [τῶν *δζεδάν*] γλαυ-
κός· § γλαυκός καὶ ὀλίγον παραδλῶν : كوزلی
— *δζεδάν* *δζεδάν* [τοὺς *δζεδάν*].

شهمنامه } Π. *σεχχναμέ*, βλ. شاهنامه.

شهنشاه } Π. *σεχχιν-σάχ*, δν. ταῦτο شاهنشاه.

شهنشاهی } Π. *σεχχιν-σάχ*, ἐπθ. ταῦτο τῶ
شاهنشاهی βλ.

شه نشین } Π. *σεχχ-νισίν*, βλ. شاهنشین.

شهوات } Α. *σεχχεδάτ*, πλθ τοῦ شهوت, βλ.

شهوار } Π. *σεχχδάρ*, ἐπθ. ταῦτο شاهوار, βλ.

شهوانی } Α. *σεχχβανί* [ἐκ τοῦ شهوت] ἐπθ.
σαρκικός : — *σεχχβανί* *σεχχβανί*, ἐπιθυμία σαρ-
κική· || — *σεχχβανί* *σεχχβανί*, ἐπιθυμία, πάθη σαρ-
κικά· § γένος ζωοφύτων, πολυποδίων τῆς Νέας
Ὀλλανδίας, πολύπους ὁ σαλακίας· φυτὸν ὁ-
μώνυμον.

شهوانیت } Α. *σεχχβανιέτ*, δν. θ. ἀφροδι-
σιασμός.

شهوت } Α. *σεχχβέτ*, δν. θ. σαρκικὴ ἡδονή·
شهوته — κυριεύομαι ὑπὸ σαρκικῆς
ἡδονῆς· § πλθ. شهوات *σεχχβέτ*.

شهوت انگیز } Π. *σεχχβέτ-ένγκιζ*, ἐπθ. ὁ διε-
γείρων τὴν σαρκικὴν ὀρεξίν.

شهوت پرست } Π. *σεχχβέτ-περέστ*, ἐπθ. ὁ
παραδεδωμένος εἰς τὰς σαρ-
κικὰς ἡδονάς, λάτρες ἢ δοῦλος τῶν σαρκικῶν
ἡδονῶν, ἀσελγής.

شهو تلو } Τ. ἡ شهوتلی *σεχχβέτ-λι*, ἐπθ. ψῆλος
τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, ψιλῆδονος.

شهود } Α. *σέχχοι* [πλθ. τοῦ شاهد *σαχί*]
δν. μάρτυρες, ἵτοι οἱ ἐνώπιον τοῦ
δικαστοῦ καταθέτοντες ὅ, τι γινώσκουσι περὶ
τῆς δικαζομένης ὑποθέσεως : — *σέχχοι*
δικαιοὶ [ἀτίλ] — *σέχχοι* *σέχχοι*, μάρ-
μάρτυρες τῆς ὑποθέσεως, τοῦ γεγονότος, ἵτοι
οἱ παρόντες καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν μαρ-
τυροῦντες ὅτι ἐλαβε χώραν τὸ ἐν τῷ ἐγγράφῳ
διαλαμβανόμενον· || — *σέχχοι* *σέχχοι*, προσ-
αγωγή μαρτύρων.

شهود } Α. *σέχχοι*, δν. ὑπαρξίς, παρουσία·
τὸ εἶναι ὁρατὸν : — *σέχχοι* ὁ ὁρατός
κόσμος [ἀλέ] — *σέχχοι* *σέχχοι* ὑπάρξεως,
κόσμος· § τὸ βλέπειν, τὸ θεωρεῖν : — *σέχχοι*
σέχχοι, οἱ ἰδόντες.

شهور } Α. *σέχχοι* [πλθ. τοῦ شهر *σέχχο* =
μῆν] δν. μῆνες : — *σέχχοι* *σέχχοι* οἱ δώδε-
κα [ἴδνα *σέχχο*] μῆνες· || — *σέχχοι* *σέχχοι* οἱ ἀραδικοὶ
[*σέχχοι*] μῆνες· || — *σέχχοι* *σέχχοι* οἱ τρεῖς [σέχχοι] μῆ-
νες, ἵτοι ὁ Ρεδζέπ, ὁ Σιμπάν καὶ ὁ Ραμαζάν·
|| — *σέχχοι* *σέχχοι* οἱ ἡλιακοὶ [σέχχοι] μῆνες· || — *σέχχοι*
οἱ σεληνιακοὶ [σέχχοι] μῆνες.

شهی } Α. *σέχχι* [θ. شهر, βλ. شهوت] ἐπθ. ὀρε-
κτικός, ἐξαίρετος· § θ. شهیه : — *σέχχι*
σέχχι, φαγητὰ ὀρεκτικά.

شهید } Α. *σέχχι* [ἐκ τοῦ شهادت] ἐπθ. καὶ δν.
μάρτυς, ἵτοι ὁ ὑπὲρ τῆς θρησκείας
ἀποθνῆσκων : — *σέχχι* *σέχχι* εὐτυχὴς [σέχχι]· ||
— *σέχχι* *σέχχι*, ὁ ἀπλῶς *σέχχι*, ὁ μάρ-
τυς τοῦ Κερβελά, ἵτοι ὁ Χουσεῖν υἱὸς τοῦ Ἀλῆ
καὶ ἑγγονος τοῦ Μωάμεθ, ψονευθεὶς ἐν τῇ μάχῃ
τοῦ Κερβελά· || — *σέχχι* *σέχχι* γίνομαι μάρτυς, ἢ —
πληγαίνω μάρτυς, ἵτοι ἀποθνῆσκω μάρ-
τυς· || — *σέχχι* *σέχχι* ὑποδάλω εἰς μαρτυρικὸν θάνατον·
§ πλθ. شهید *σέχχι*.

شهيدك } T. *σχετι-λίη*, ὄν. μαρτύριον ὑπὲρ
τῆς θρησκείας· βλ. شهادت.

شهيدہ } A. *σχετιέ*, θ. τοῦ شهيد, βλ.

شهر } A. *σχερίο* [ἐκ τοῦ شهرت] ἐπθ. περι-
ψημος, κλεινός: — شهر *σέχροι σχερίο*,
πόλις κλεινή· || — شاعر *σαΐροι σχερίο*, ποιητής
κλεινός.

شقيق } A. *σχετίκ*, ὄν. λυγμός, φωνὴ ὁμοία
λυγμῷ: حمار — ὀγκισμός ὄνου [χνη-
μάρι], κ. γκάρισμα.

شهم } A. *σχετίμ*, ἐπθ. περινούστατος καὶ
ἀνδρείος: § Μεγαλειότατος: — شاه ὁ
Μεγαλειότατος Σάχης· || βλ. شہنام.

شيء } A. *σέϊ*, ὄν. πράγμα: واحد *σέϊ βαχίτ*,
ἐν πράγμα· || — شيء *κᾶτι τι*, πράγμα τι·

شيء } — شيء *ἦ* — شيء *οὐδέν*· || دكل *δὲν εἶναι τί-
ποτε*· || شيء *πῖο σέϊ γζόκ*, δὲν ἔχει τίποτε·
|| شيء *σέϊ τεμὲ σέϊζ*, δὲν σημαίνει
τίποτε, δὲν θὰ πῇ τίποτε· || شيء *πῶδε πούτα*
πῖο σέϊμ, καὶ τοῦτο εἶναι κανὲν [μεγάλον] πράγ-
μα; || — شيء *πᾶν πράγμα*· || — شيء *πολὺν πράγμα*!
περιεργόν! παράδοξον! § πλθ. شيء *ἐσγιά*, βλ.

شياط } A. *σηγιάτ*, ὄν. ἐμπύρνευμα [χνημ].

شياطي } A. *σηγιάτ-ι*, θ. σιγιάτιγέ,
ἐπθ. ἐμπυρνευματικός [χνημ].

شياطين } A. *σηγιάτιν* [πλθ. τοῦ شيطان]
ὄν. δαίμονες: بد آيين *σέϊγατιν*
σέϊ-άϊν, δαίμονες κακότροποι.

شياق } T. *σαγιάκ*, βλ. شاياق.

شيب } A. *σέϊπ*, ὄν. πολίτης, γῆρας: موسم
— *σέϊπ οὐ σέϊάπ*, τὸ γῆρας καὶ ἡ νεό-
της: § [βοτ.] λειχήν: صبغي *σέϊπ σαπγῆ*, ρόκελ-
λον [εἶδος λειχήνης].

شيشيب } T. *σέϊσέπ*, βλ. شيشب.

شيخ } A. *σέϊχ*, ὄν. γέρον· πρόσωπον ἡλικιω-
μένον καὶ σεβάσιμον· σοφὸς πρεσβύ-
της Σέχης, ἀρχηγὸς δευδισάν, ἢ μουσουλμάνων
μοναχῶν· ἀρχηγὸς ψυλῆς ἀραδικῆς: — السلام
σέϊχ-λ-ισλάμ, Σεϊσλάμης, ἦτοι ὁ μετὰ τὸν
Σουλτάνον ὡς Καλίφην πνευματικὸς ἀρχηγός

τῶν Μουσουλμάνων, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ὑπουρ-
γὸς τῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων τῶν μου-
σουλμάνων καὶ τῆς θρησκευτικῆς παιδεύσεως
αὐτῶν· || الحرم — *σέϊχ-λ-χαρέμ*, διοικητὴς τῆς
Μεδινᾶς· || الوزرا — *σέϊχ-λ-βζερά*, ὁ ἀρχαιότε-
ρος τῶν βεζυρῶν· || الطباع — *σέϊχ-τ-ταππαῖν*,
ὁ ἀρχαιότερος, ὁ πρῶτος τῶν τυπογράφων· §
πλθ. *σέϊχ*, καὶ συνθεστ. *معا-
ساῖχ*· § *σέϊχ*, *σέϊχ*· βλ.

شيخوخة } A. *σέϊχουχάτ*, ὄν. θ. γῆρας:
— *هناك* [χενγκιάμ] ἐποχὴ τοῦ
γῆρατος· || — *كل* βαθὺ [κεμάλ] γῆρας.

شيخين } A. *σέϊχάϊν* [δουκ. τοῦ شيخ] ὄν. οἱ
δύο γέροντες ἢ σεβάσιμοι διάδοχοι
τοῦ Μωάμεθ, ἦτοι ὁ Ἀδουδέκρ καὶ ὁ Ὁμέρ.

شيد } Π. *σέϊ*, ὄν. ἥλιος [βλ. خورشيد]· § ἐπθ.
λαμπρός.

شيدا } Π. *σέϊτά*, ἐπθ. παράφρων· ἐρωτόλη-
πτος: — *دل* καρδιά ἐρωτόληπτος.

شيدالق } T. *σέϊτά-λῆκ*, ὄν. ταῦτο شيداني.

شيداني } Π. *σέϊτα-γί*, ὄν. παραφροσύνη, ἐ-
ρωτοληλία.

شير } Π. *σέϊ*, ὄν. λέων: مرد — *σέϊ μερτ*, ἀ-
νὴρ λέων, ἀνδρείος· || خد — *σέϊ* λέων τοῦ
Θεοῦ [ἐπίθετον τοῦ Ἀλῆ, γαμβροῦ τοῦ Μωά-
μεθ]· || خورشيد — *σέϊ* οὐ χουρσέϊτ, ὁ λέων καὶ ὁ
ἥλιος [παράσημον τῆς Περσίας].

شير } Π. *σέϊ*, ὄν. γάλα: مادر — *σέϊ* γάλα τῆς μη-
τρὸς· || شكر — *σέϊ* γάλα καὶ ζάχαρι [μέλι
καὶ γάλα], ἦτοι τελεία ἁρμονία, καλλίστη σχέ-
σις· || مرغ — *σέϊ* γάλα πτηνοῦ, πράγμα δυσεύρετον.

شيراز } *σέϊράζ*, ὄν. κ. Σιράζ [πόλις τῆς
Περσίας].

شيرازہ } Π. *σέϊράζ*, ὄν. ράψιμον ψύλλων βι-
βλίου, ἦτοι δεξιμόν, συνοχή, δε-
σμὸς, συνάφεια· ἁρμονία, καλὴ τάξις, διοργανι-
σμός: — انتظام — *σέϊ* δεξιμός, ἁρμονίας.

شيرازہ بند } Π. *σέϊράζ-πέντ*, ἐπθ. ὁ τακτο-
ποιῶν, διοργανίζων.

شيرازی } Π. *σέϊράζ*, ἐπθ. ὁ ἐκ τῆς πόλεως
Σιράζης.

شیرانه } Π. *σέϊ-ανέ*, ἐπθ. λεόντειος, ἁρμό-
ζων λέοντι, γενναῖος: § ἐπρ. λεοντι-
κῶς, γενναῖως.

شیر پنجه } Π. σιγ-πεντοδέ, ὄν. ἄνθραξ [πάθος·
κ. λ. λέοντος ὄνυξ].

شیرخوار } Π. σῖρ-χόρ, ἐπθ. ὁ γάλα τρώγων,
 θηλάζων : — طفلاً παῖς θηλάζων.

شیردان } II. σιγ-τάν [κ. شیردن σιγ-τάν] ὄν.
 κοιλία ἢ στομάχος ἀρνίου, μό-
 χου κτλ. κ. δεοδένι.

شیردل } Π. αἰσ-τις, ἐπθ. λεοντόθυμος, γεν-
ναῖος.

شیردن } σιρτέν, βλ. شیردان.

شیرلاغان } T. αιολαγάν, βλ. شیرلاغان.

شیرہ } II. σιρέ, κ. σιρά, ὄν. γλεῦκος.

شيرين } Π. *σιρίν*, ἐπθ. γλυκύς: — آب شیرین
 δωρ γλυκὺ || خواب خاکی شیرین,
 ὕπνος γλυκός || گفتار گنجشیرین, λδ.
 γος γλυκός: § συμπαθητικός, προσφιλής: قی —
 γλυκεία, συμπαθητική κόρη || چهره لی — ó ēxων
 τὸ πρόσωπον [τρεχρέλι] συμπαθητικόν: || —
 کورنگ φαίνονται ευάρεστος: || مذاق .

شیرین زبان } Π. αἰοῖν-ξερᾶν, ἐπθ. γλυκὺς
τὴν γλῶσσαν, οὗ ἢ γλῶσσα με-
λισταγής, μελίρουτος, εὐγλωττος.

شیرینک } T. σιριν-λίκ, ὄν. γλυκύτης, προσ-
ήνεια.

شیزماتیق } Ἑλ. σχισματική, ἐπὶ σχισμα-
τικὸς[ἐπὶ χριστιανῶν].—

T. **αἰς**, **δν**. **ὁδελός**, **δοῦδλα**: کباب: شیش
 — **ὁδελός** **ψητοῦ** [**κεπάτ**]. || —
 οὔτε **ὁ** **ὁδελός** **νά** **καῖ**, οὔτε **τὸ** **ψητόν** [**Πρμ**]. § **ξίφος**
στενὸν **καὶ** **αἰχμηρόν**. || **ξίφος** **ξίφασκίας**
περιποδίων [**τσοράτ**]. || **πείρω** **εἰς** **τὴν**
δοῦδλαν [**διδέ**], **περιπεύω**.

σιθις } T. αἰς, ὄν. οἰδιμα, πρήξιμον: آرق —
 τὸ οἰδιμα αὐξάνει· || إيك — τὸ οἰδι-
 μα καταβαίνει, ἐλαττοῦται· § ἐπθ. πρησμένος,
 ἐξωδηκός: يوز — πρὸς ὡπον ἐξωδηκός.

شيشمك } T. σις-ισμῆκ, ρι. μτδ. ἔξοι-
 δαίνω, ἔξογκῶ, πρήσκω, φου-
 σκόνω· φουσκόνω τὸ ἐσθλαγμένον πρόβατον κτλ.
 ὅπως ἐκδάρω· || [ait.] : — لکنلری γελεκενλερلی

αἰδοῦμαι, ἐξογκῶ τὰ ἰστία [ὁ ἄνεμος]. || *أوت*
— ἐξογκῶ τὰς γνάθους [ἀβοῦργε], ἀλαζονεύο-
μαι, ἐπαίδομαι· ἔκάνω τὸ ὕδωρ νὰ ἰσχυθῇ, νὰ
ἐκχειλίσῃ φράττων τὸν δρόμον του.

شيشقو } T. σίσκο, ἐπὶ. ὑπερτραφής.

شیشک } T. siček, òv. άρνίον διατέξ.

شيشكين } T. αἰσιν [ἐκ τοῦ شيشك]: ἐπθ.
 ἐξωγκωμένος, φουσκωμένος, προ-
 σμένος· § μεφ. ἀλαζών, ἐπθρομένος.

شيشكينك } T, σίσκιν-λίκ, ὄν. ἐξόγκωμα,
 προήξιμον, φούσκωμα: معة —
 καὶ τὸ σίσκιν λιγύ, προήξιμον τοῦ στομάχου.

شيشاك } T. σις-ζίκ, ὄν. ἐξόγκωμα, πρήξι-
μον.

شيشامك } ἡ σιδήμακ T. σις-λεμέκ, ρμ.
 } μτβ. σουβλιζω, περιπειρω̃ δια-
 περω̃ διὰ ξίφος αἰχμηροῦ.

شیشمان } T. σισμάν, ἐπὶ παχύς, πολύσαρ-
κος.

شيشما نلا عمق } Τ. ἰσημαν-λανυάκ, ρμ. οὐδ.
 καθίσταται πολύσαρκος, πα-
 χύνονται.

شیشمانلق } T. σιδυαν-λήκ, ὄν. πολυσταθ-
κία.

{ **شيشمك** } T. **σισημὲκ** [ρζ. σιθ] ρμ. οὐδ. ἐ-
 ξοιδαίνομαι, ἐξογκοῦμαι, πρὸς κο-
 νιαν: **الم شيشدى** || **آفشلامدن** || **ἐκ** τῆς χειροκροτήσεως ἐπρῆσθαι ἢ
αὐχ **σισدى** || **قارم شيشدى** ἢ **κοιλία** μου
 ἐπρῆσθαι [ἐκ τῆς πολυψαγίας] || **تأ صولر** —
οὐδ **ατα** ἐκχειλίζουσι || **جابر شيشوب طاشق** ||
οὐ **ατοι** ὑπερεκχειλίζουσι καὶ πλημμυροῦσι §
παχύνομαι.

شيشه } T. σισέ, ὄν. βαύκαλις, κ. μπουνκάλι,
φιάλη : شراب — سي βαύκαλις οἴνου ||

— σκύα, κ.— حاتم — سي || φιάλη ιατρικοῦ — علاج — سی
βεντούζα [χαδοΰμετ'] — شمعدان — ἐσθ. ὑέλινος:
κηροπλήγειον ὑέλινον — سورو — σωλὴν ὑέλινος.

شيشه } T. αἰέ, ὄν. λεπτή καὶ στενὴ λω-
 ρὶς θανίδος κορυφουμένη περὶ τοῦ
 τάμπτος ἢ τῆς ψιάθου ὅπως συγκερατῇ αὐτά,
 κ. τῶτα· βλ. حش.

- شیشه جک } T. *σιε-δζιζ* [ύποκ.] ὄν. ψιαλί-
διον, μπουκαλάκι.
- شیشه جی } T. *σιε-δζιζ*, ὄν. πωλητὴς ψια-
λῶν, ὑελοπώλης.
- شیشه خانه } T. *σιε-χανέ*, ὄν. ὑελορυγεῖον.
- شیطان } A. *σεϊτάν*, ὄν. Σατάν, διάβολος, δαί-
μων [βλ. رجيم] § πανούργος, εὐψυχός.
طراغی — παρωνυχίς || بوق — *σεϊτάν* ποκοῦ,
σκωρία διδύμου· σιλφίον [φαρμ.] || آرايهی — *σεϊ-*
τάν ἀραπαδῆ, σπόρος ἀκανθῶν, κ.μαντατοῦρα
[κ. λ. ἀμαξα τοῦ διαδόλου] || آندسی — *σεϊτάν*
ἀκιντῶν, δίνη || بزی — *σεϊτάν* *πεζιζ*, εἶδος ὑ-
ψίσματος || توي — *σεϊτάν* *τουγί*, πτερὸν τοῦ
διαδόλου, θέλγητρον || ی — *دکمن* μηχανή τοῦ
μύλου ἀναδιδάξουσα τὸν σίτον ἐντὸς ὅχτου·
|| چارشوی — *چارشوی* ἡ καρδία του [εἶναι] ἀγο-
ρὰ τοῦ διαδόλου, ἵτοι ὑποκριτής, ἰσχυρογνώ-
μων || قره — *قره* [λευκὸς καὶ μέλας διά-
βολος] πάντα λίθον κινῶν || آياتحق — *ایات حق*
γείρω τοὺς δαίμονας, ταραττώ τὸ πᾶν, κά-
μνω τρέλλας || قوروشون — *قوروشون* εἰς τὸ
αὐτὶ τοῦ διαδόλου, ἵτοι νὰ στουμπώσῃ τὰ
ῶτα τοῦ διαδόλου, νὰ μὴ τὸ ἀκούσῃ [λέγεται
ὅταν ὁμιλῇ τις περὶ ἀγαθοῦ, ὅπερ φοβεῖται νὰ
μὴ χάσῃ] [πρμ.] || یاتشور — *یاتشور* ὁ ἐγωῖσμός
— *چاریخی* [ἀρμόζει τῷ διαδόλῳ [πρμ.] || چارینی
کامی — *کامی* τὸν διάβολον νὰ φορέσῃ
[γκίττιγί] τὸ ὑπόδημα [τσαροῦχι, *τσαροῦχι*]
ἀνάποδα, ἵτοι ἄνθρωπος λίαν πονηρὸς καὶ
πανούργος [πρμ.] § πλθ. شیاطین *σεγχατίν*.
- شیطانلق } T. *σεϊτάν-λίκ*, ὄν. πονηρία, δια-
βολιά· εὐψυτία· κακεντρέχεια: *قوروشون*
شیر — *شیر* οὐδεὶς δύναται νὰ ἐννοήσῃ
τὰς πονηρίας του [*σεϊτάν-ληγηνά*].
- شیطانی } A. *σεϊτάν-ι*, ἐπθ. Σατανικός, δια-
βολικός: عقل *ākli* *σεϊτάνι*, νοῦς
διαβολικός || θ. شیطانیه: وسوسة — *وسوسة*
σεϊτάνι, ὑποκίνησις διαβολική.
- شیطنت } A. *σεϊτάν-ε*, ὄν. θ. διαβολιά, πο-
νηρία, εὐψυτία.
- شیطنتکارانه } II. *σεϊτάν-ε-καρανέ*, ἐπθ.
καὶ ἐπρ. διαβολικός-κῶς.
- شیهه } A. *σι'ά*, ὄν. θ. ὁπαδοί, θιασῶται §
αἰρεσις: ἡ αἰρεσις τῶν Σιτῶν, ἵτοι

τῶν θεωρούντων ὡς διάδοχον τοῦ Μωάμεθ τὸν
γαμβρὸν αὐτοῦ 'Αλῆ.

شیهه } A. *σι'ά*, θ. شیعه *σι'ι'έ*, ἐπθ. Σιίτης,
ἵτοι ὁπαδὸς τῆς αἰρέσεως τῶν θεω-
ρούντων ὡς διάδοχον τοῦ Μωάμεθ τὸν γαμβρὸν
αὐτοῦ 'Αλῆ.

شیفتگی } II. *σιφτε-γκί*, [ἐκ τοῦ شیفته] ὄν. πα-
ραζάλη, ταραχὴ φρενῶν, παρα-
φροσύνη.

شیفته } II. *σιφτε* [μτχ. τοῦ شیفت] *σιφτε*, πα-
ραφρονεῖν [τεταραγμένος τὰς φρένας,
παράφρων, ὁ μὴ γινώσκων τί πράττει] ἐρωτο-
μανής, ἐρωτόληπτος.

شیفره } Γλ. *σιφρέ*, βλ. شفره.

شیق } T. *σήκ*, μόριον βλ. شاق.

شیق } Γλ. *σήκ* [chie] ἐπθ. κομπός, ὠραῖος: —
بك βέης κομπευόμενος.

شیقر } T. *σηκήρ*, βλ. شافر.

شیقر دامق } T. *σηκηρ-ταμάκ*, βλ. شافر دامق.

شیقلق } T. *σηκ-λίκ*, ὄν. κομπότης, ὠραιό-
της, καλλωπισμός.

شیلق } T. *σηλ-λίκ*, ὄν. ἄνθρωπος πάσχων ἐξ
ὀφθαλμίας § γυνὴ κακῆς διαγωγῆς,
ἄσεμνος.

شيله } T. *σιλέ*, ὄν. εἶδος χορτοῦ εὐώδους.

شیلین } Αγ. *σιλίν* [schelling] ὄν. σελίνιον,
ἵτοι νόμισμα ἀγγλικὸν ἀργυροῦν, τὸ
εἰκοστὸν τῆς ἀγγλικῆς λίρας.

شیم } A. *σιγέμ* [πλθ. τοῦ شیعه *σιμ*] ὄν. θ.
ἥθη, χαρακτῆρες, ἔξεις, ιδιότητες: *کرم*
— *کرم* *kerim* *σι-σιγέμ*, εὐγενὴς τῇ ἥθῃ || حیدال —
حیدال *χαμιτ-σι-σιγέμ*, χρηστὸς τὰ ἥθη, ἀξιεπαίνων
ἥθῶν.

شیال } T. *σιμάλ*, ὄν. δυνατός βλαστὸς, θαλ-
λός, κλών· βλαστὸς συκαμνέας.

شیشک } T. *σισέκ*, βλ. ششک.

شیهه } A. *σιμέ*, ὄν. θ. ἥθος, χαρακτῆρ, ἔξεις,
προσόν, ιδιότης: *مروت* — *مروت* *φι-*

ص

ص } δάτ, ἢ δάτ, δέκατον ἑβδομον γράμμα
τοῦ τουρκικοῦ ἀλφάβητου, προφερό-
μενον ἀραβιστὶ μὲν τραχύτερον τοῦ س, τουρ-
κιστὶ δὲ ὡς τὸ γράμμα τοῦτο, ἥτοι ὡς τὸ ἐλ-
ληνικὸν σ [βλ. صاد]. Ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ
τῷ 90 [βλ. اچده]. Ἐν ταῖς χρονολογίαις ἐπιστο-
λῶν καὶ ἐγγράφων δηλοῖ κατὰ συγκοπὴν τὸ
ὄνομα τοῦ μηνὸς Σαφὲρ [صفر], οὗτινος τυγ-
χάνει τὸ πρῶτον γράμμα.

صاب } T. δάτ, μῶριον ἐπιτατικόν· βλ. صاب.

صابان } T. δαπάν, βλ. صبان.

صابر } A. δάπιο [رذ. صبر] ἐπθ. ὑπομονητι-
κός, ἀνεκτικός: — اوب — اوب — اوب —
اوب, ἰὼδ ὁ ἀνεκτικός· § θ. صابره § πλθ. صابرون
καὶ صابرين.

صابوره } It. δαπούρα [savora] ὄν. ἔρμα,
κ. σαδοῦρα.

صابوق } T. δάπουκ [ἐκ τοῦ صابق] ἐπθ. πα-
ράλογος, ἀνόητος [κυρίως ὁ ἐκτὸς
τῆς εὐθείας] || βλ. آوق.

صابون } El. δαπούν, ὄν. δάπων: — قنديه —
كأنه اداپونو، δάπων τοῦ Ἡ-
ρακλείου [τῆς Κρήτης] || قالي — اداپون كالن-
ه، πλὰξ δάπωνος.

صابونجي } T. δάπουν-δζοῦ, ὄν. σαπωνο-
ποιὸς καὶ σαπωνοπώλης.

صابونجیلیق } T. δάπουνδζου-λουκ, ὄν. σα-
πωνοποιία, σαπωνοπωλική.

صابونخانه } T. δάπουν-χανέ, ὄν. σαπωνο-
ποιεῖον.

صابونلانیق } T. δάπουν-λανμάκ, ρμ. μδ.
σαπωνίζομαι, πλύνομαι διὰ
δάπωνος.

صابونلامق } T. δάπουν-λαμάκ, ρμ. μδ.
σαπωνίζω, πλύνω διὰ δάπω-
νος [αἰτ.].

صابونلامه } T. δάπουν-λαμά [ἐκ τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. ἀπαρ. σαπωνίσμα.

صابونلو } T. ἢ صابونلی δάπουν-λῆ, ἐπθ. σα-
πωνώδης, περιέχων δάπωνα.

صابونی } A. δάπουν-ι, θ. صابونیه δάπουνι-
γέ, ἐπθ. σαπωνώδης· ὄν. § σαπωνο-
ποιός, σαπωνοπώλης.

صابونیه } A. δάπουν-ιγέ [θ. τοῦ προηγ.]
ἐπθ. σαπωνώδης· § ὄν. εἶδος γλυ-
κύσματος ἢ χαλδᾶ ἐξ ἀμύλου, ἀμυγδάλων, μέ-
λιτος καὶ σιταμελαίου.

صابی } A. δάπι, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ ἐκ τῆς πό-
λεως Σαδά τῆς Ἀραβίας· Σαδαϊστής,
ὄπαδός τοῦ Σαδαϊσμοῦ, ἀστρολάτρης· § θ. صابیه
§ πλθ. صابیون δάπιγζούν.

صابیه } A. δάπιγέ, ἐπθ. θ. τοῦ صابی βλ. § ὄν.
σαδαϊσμός, ἀστρολατρεία.

صاب } T. δάτ, ἢ صاب δάτ, καὶ صابه δαπά,
μῶριον προτασδόμενον ἐπιθέτων τι-
νῶν ἀρχομένων ἀπὸ ص καὶ ἐπιτεῖνον τὴν ἔν-
νοϊαν αὐτῶν· ὡς صاری صاب δάτ-δάρη, κατα-
κίτρινος || صابه صاغلام δαπά-δαγλάμ, ὅλως διό-
λου εὐρωστός, ὀλόγερος.

صاب } T. δάπ, ὄν. λαβή, χειρὶς ἐργαλείου,
χεροῦλι, μανίκι· μίσχος, καυλός,
τσούνι: — بالطه — ἢ λαβή ἢ τὸ ξύλον τοῦ πελέ-
κως || سبورکه — ἢ λαβή ἢ τὸ ξύλον τοῦ σα-
ρώθρου || قلیچ — ἢ λαβή τοῦ ξιφους || ی —
قلم — ὁ μίσχος τοῦ ἀπίου·
|| آرمود — یوب صان صاورمق ||
[κ.λ. τρώγω μίσχους καὶ λικμίζω δχυρα].

صاپارطه } **It. sabordō** [sabordo] δν. ταυτό-
χρονος πυροβόλῃσις τηλεβολο-
στοιχίας § **μτθ.** ἐπιπληξίς σφοδρά: **بی عیك** —
τρώγω ἐπιπληξίν, ἐπιπληττομαι.

صاپارنه } **δαπαρνα**, **βλ.** سپارنه.

صاپان } **T. δαπάν**, **βλ.** صبان.

صاپتق } **T. δαπνημακ** [ἐκ τοῦ صاپتی] ρμ.
μτθ. παρεκτρέπω τῆς εὐθείας ὁ-
δοῦ, δίδω ἄλλην διεύθυνσιν, παρεκκλίνω, ἀπο-
πλανῶ· ἀπομακρύνω τὸ πλοῖον[αἰτ.]: — **سوزی** —
λέγω ἀνοησίας, ἀσυναρτάτους λόγους· || — **یولی** —
ἀλλάσσω τὴν ὁδόν, τὴν διεύθυνσιν, παρεκτρέ-
πομαι τῆς εὐθείας, πλανῶμαι § ρμ. οὐδ. πα-
ραφρονῶ.

صاپدیرمق } **T. δαπνημακ** [ἐκ τοῦ صاپتی] ρμ.
μτθ. ταῦτο صاپتی.

صاپر } **T. δαπήρ**, μόριον ἐπαναλαμβανόμε-
νον, ἥτοι صاپر صاپر ἢ صاپر صاپر **δαπήρ**
δουπόρ, πρὸς παράστασιν κρότου παραγομέ-
νου ἐκ τῆς πτώσεως πράγματός τινος εἰς τὴν
γῆν: **المال صاپر صاپر دوکیلور** τὰ μῆλα πίπτουσιν
ἢ χύνονται [τὸ **κνυδλῶρ**] μετὰ κρότου· || **خستل**
ol ἀσθενεῖς πίπτουσιν ἐκ-
τάδην [δὲ **κνυδλῶρ**] καὶ ἀποθνήσκουσι.

صاپسز } **T. δαπ-δνήξ**, ἐπθ. ὁ ἄνευ λαδῆς, χει-
ρίδος: **بالطه** — **πέλεκυς** ἄνευ λαδῆς.
|| **βλ.** **ایسز**.

صاپغین } **T. δαπ-γῆν** [ἐκ τοῦ صاپتی] ἐπθ. ὁ
παρεκκλίνας τῆς εὐθείας, ὁ ἐν τῇ
πλάνῃ.

صاپلامق } **T. δαπ-λαμακ**, ρμ. **μτθ.** ἐμπή-
γω, διαπερῶ [δοτ. αἰτ.]: **شیئی اته** —
ἐμπήγω τὸν ὄβελόν εἰς τὸ κρέας [ἐτ.], διαπε-
ρῶ εἰς τὸν ὄβελόν· || — **ایکنه** ἐμπήγω βελόνην· ||
— **ایکنه یی اول کندیك** ἐμπήγω μάχαιραν· || **جیاق** —
ایگنه یی اول کندیك **صاپلا** **یگنه یی** **εὐδελ** **κέντιν**
δαπλά, δόνρα **εὐδουβαλτιν** **ἡ** **εὐδέ**, πέρασε πρῶ-
τον τὴν βελόνην εἰς δευτὸν καὶ ὑστερον τὴν
σακορράφην εἰς τοὺς ἄλλους, ἥτοι ὁ σὺ μισεῖς ἐ-
τέρω μὴ ποιήσεις [πρμ.].

صاپلانق } **T. δαπ-λανμακ**, ρμ. οὐδ. ἐμπή-
γομαι, βυθίζομαι [δοτ.]: **چاموره** —
— βυθίζομαι εἰς τὸν βόρδορον· || — **خنجر** ἐμπή-

γεται τὸ ἐγχειρίδιον· || — **ذهن خویایه** ἡ διάνοια
βυθίζεται εἰς ὄνειροπολήσεις.

صاپلمق } **T. δαπ-ηλ-μακ** [ἐκ τοῦ صاپتی]
ρμ. ἀπρ. ἀλλάσσει τις διεύθυνσιν,
δρόμον, στρέφει: **اورادن صاپلور** ἐκεῖθεν στρέφει
τις, ἀλλάσσει δρόμον.

صاپلی } **T. δαπ-λη**, ἐπθ. ὁ ἔχων λαδὴν, χει-
ρίδα: **سیاق** — **سیاه** μάχαιρα ἔχουσα λα-
δὴν μέλαιναν, μάχαιρα μαυρομάνικο· § [ἐκ τοῦ
صاپلامق] ἐμπεπνημένος.

صاپتی } **T. δαπμακ**, ρμ. οὐδ. ἀλλάσσω δρό-
μον, διεύθυνσιν· στρέφω, παρεκ-
κλίνω τῆς εὐθείας ὁδοῦ, παρεκτρέπομαι, κα-
ταφεύγω: **تزویرا** — **تزویر** — **تزویر** παρεκτρέ-
πομαι εἰς τὴν ὁδὸν τῆς στρεψοδικίας [β. **αἰτ.**
τεξβιρ] καταφεύγω εἰς στρεψοδικίας· || — **چیتزه** —
τρέπομαι εἰς ἀδιέξοδον [τὸ **κνυμαζά**], ἥτοι πα-
ρεκτρέπομαι τῆς εὐθείας ὁδοῦ· || **صاپتی** **یر** **دا-**
παδζάκ **γέρ**, μέρος εἰς τὸ ὁποῖον δύναται τις
νὰ στραφῇ, ν' ἀλλάξῃ δρόμον, διέξοδος.

صاپتی } **T. δαπνητῆ** [ἐκ τοῦ صاپتی] δν. μέ-
ρος πλάγιον, ἀπόκεντρον, παράμε-
ρον, χωστόν.

صاپه } **T. δαπά** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. πλά-
γιος, ἥτοι ὁ μὴ ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ,
ἢ ὁ εἰς ὃν δὲν δύναται τις νὰ μεταδῇ ἄλλως ἢ
κάμπτων, ἀπομακρυνόμενος, ἀπόκεντρος: —
یول ὁδοὺς πλαγία, κάμπτουςα· § **ἐπρ.** πλαγίως,
ἀποκέντρω, μακράν: **دوشك** — **πίπτω** πλαγίως,
μακράν τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἢ τοῦ κέντρου, ἥτοι
εὐρίσκομαι μακράν, εἰς ἀπόκεντρόν τι μέρος.

صاتاشق } **T. δατασμάκ** [κατὰ τὸ **لجه** καὶ τὸ
اغت ابو الضیا] ἐκ τοῦ ἀρχ. τουρ.
صاتا **εὐδμακ** ρμ. οὐδ. ἐπεμβαίνω· § **ζη-**
τῶ **εὐρίδα**, ἐνοχλῶ, πειράζω τινὰ πρὸς διασκέ-
δασιν· § **ὑπόκειμαι** [δοτ.].

صاتدیرمق } **T. δατ-τηρ-μακ**, ρμ. **μτθ.** ἀ-
ναγκάζω τινὰ νὰ πωλήσῃ, ἐκ-
θέτω τι διὰ τῆς ἀρχῆς ἢ διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ
τμήματος εἰς πώλησιν [δοτ. αἰτ.].

صاتاش } **T. δατ-ήξ**, **βλ.** صاتیش.

صاتلمق } **T. δατ-ηλ-μακ**, ρμ. πθ. πωλεῖ-
σθαι: **او اوچوز صاتلی** ἡ οἰκία ἐ-
πωλήθη εὐθηνά· || **صاپلور** **δατ-ηλ-μακ** πωλεῖται,
ἔχει πέρασιν κατανάλωσιν· § **μτθ.** ἀπατῶμαι,

προτάσεις ἢ κρίσεις ἀληθεῖς [λογ.] § πλθ. صادقین
θαῖνικὴν καὶ صادقون θαῖνικούν.

صادقانه } Π. θαῖνικ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀρ-
μόζων πιστῶ, εἰλικρινεῖ, ἀψωδιω-
μένῳ: — χητεμάτι θαῖνικανέ, ὑπηρεσῖαι
πισταί § ἐπρ. πιστῶς, εἰλικρινῶς.

صادقلق } T. θαῖνικ-λῆκ, ὄν. πιστις, ἀψο-
διώσις, εἰλικρίνεια.

صارارتمق } T. θαρραυμάκ [ἐκ τοῦ صارمق]
ρμ. μτθ. καθιστῶ τι ἢ τινα κί-
τρινον, ὥχρον [αἰτ.] : جوق اوقو انى صرارتمى :
πολύς ὕπνος κατέσκηπεν αὐτὸν ὥχρον.

صارامق } T. θαρραυμάκ [ἐκ τοῦ صارى] ρμ.
οὐδ. καθίσταμαι κίτρινος, ὥχρος,
κιτρινίζω, ὥχρω: — ياراقل τὰ ψύλλα κιτρινί-
ζουσι: || اكنلر τὰ σπαρτὰ κιτρινίζουσι: || نيه
صرارديكر ديا تى [νεγέ] ὥχριάσατε;

صاراق } T. θαράκ [ἐκ τοῦ صارمق] ὄν. στρο-
φεῖον, κύφων, ἥτοι μηχανὴ τιμωρη-
τικὴ ἐν χρήσει ἄλλοτε στρεφόμενη περὶ ἀξονα
καὶ συμπεριδρεφουσα τοὺς καταδίκους § εἰρω-
νεῖα, χλευασμός: — θαραγὰ ἀλμάκ, τιμωρῶ
διὰ τοῦ κύφωνος χλευάζω, σκώπτω: || آغاجى — τό-
πος ἐκθέσεως: || λέγεται καὶ صاراقه θαρακά.

صارب } ἢ صارب T. θάρπ, ἐπθ. δύσκολος,
δυσχερής, δύσδατος, ἀπρόσιτος,
ἀπότομος, στρυφνός: طاع — θρος δύσδατον: || —
قلعه τεῖχος ἀπρόσιτον: || يوقوش — ἀνήφορος ἀπό-
τομος: || عباره — φράσις στρυφνή: || آدم — ἄνθρω-
πος ἀπότομος: || صارمق — καθίσταμαι δύσκολος,
δυσχερής, δυσδεκτέλεστος, ἀκατόρθωτος :
صاره جقى — ايش ἢ ὑπόθεσις θὰ καταστῇ δύσ-
κολος.

صارپلاشمق } T. θαρπ-λασμάκ, ρμ. οὐδ. κα-
θίσταμαι δύσκολος, δυσχερής,
δύσδατος, ἀπρόσιτος, ἀπότομος, στρυφνός.

صارپون } T. θαρپοίν, ὄν. σιρός, ἥτοι λάκ-
κος χρησιμεύων ὡς ἀποθήκη δι-
τηρῶν § πινακωτή.

صارپه } It. θαρπά [sarpa] ὄν. εἶδος κυπρί-
νου [χθ.].

صارت } θάρτ, βλ. تات.

صارديرمق } T. θαρ-τηρ-μάκ, ρμ. διάμ. βάλλω
νὰ τυλίξωσι, νὰ περιβάλω-
σι, νὰ περικαλύψωσι κτλ. βλ. صارمق [αἰτ.] :

ζήτημα ἄνθρωπος περιέβαλε
διὰ σκέψεως, ἥτοι ὅπερ ἐμελέτησε.

صارديله } θαρτέλια, βλ. سارده.

صارصاق } T. ἢ صارساق θαρδὰκ [ἐκ τοῦ
[صارصق] ἐπθ. ὁ κλονιζόμενος, σα-
λεύόμενος ἐξ ἀδυναμίας, ἀσθενείας.

صارصتق } T. ἢ صارستق θαρδ-στ-μάκ [ἐκ
τοῦ [صارصق] ρμ. μτθ. κλονίζω,
σαλεύω, σείω [αἰτ.].

صارصلمق } T. ἢ صارسلمق θαρδ-ηλ-μάκ [ἐκ
τοῦ [صارصق] ρμ. οὐδ. κλονί-
ζομαι, σαλεύομαι, σείομαι: — تجره لـ τὰ παρὰ-
θυρα σείονται § κλονίζομαι ἐξ ἀσθενείας § κλο-
νίζομαι, ὑψίσταμαι ζημίας, ἀπωλείας: || صارصلمز
θαρδηλμάζ, ἀκλόνητος.

صارصلمه } T. ἢ صارسلمه θαρδηλμά, ὄν.
ἀπαρ. τοῦ [صارصلمق] βλ. επομ.

صارصليش } T. ἢ صارصليش θαρδηλλή [ἐκ
τοῦ [صارصلمق] ρ. ἀψ. τὸ κλονί-
ζεσθαι τὸ σείεσθαι, ἥτοι κλονισμός, σείσις, δό-
νησις.

صارصمق } T. ἢ صارسمق θαρδυμάκ, ρμ. μτθ.
κλονίζω, σείω, δονῶ [κυριοτ. καὶ
μτθ. ἐπὶ νόσου, ζημίας κτλ.] [αἰτ.].

صارصمه } T. ἢ صارسمه θαρδυμά [ἐκ τοῦ
[προηγ.] ὄν. ἀπαρ. τὸ κλονίζειν,
σειεῖν, ἥτοι κλονισμός, σείσις, δόνησις.

صارصيق } T. ἢ صارصيق θαρδὴκ [ἐκ τοῦ
[صارصق] ἐπθ. ὁ κλονιζόμενος
ὅταν περιπατῇ.

صارصينق } T. θαρδυντή [ἐκ τοῦ [صارصق]
ὄν. κλονισμός ἀμάξης κτλ. δό-
νησις ἐκ σεισμοῦ κτλ.

صارغى } T. θαργή [ἐκ τοῦ [صارمق] ὄν. ἐπί-
δεσμος, πᾶν ὃ, τι χρησιμεύει ὥπως
περιτυλίξῃ τις τὴν κεφαλὴν, τὸν λαιμὸν κτλ.:
ياره — سى || κεφαλῶδες δεσμός, κρηδεμνον: || سى —
ἐπίδεσμος πληγής: || بويون — سى ||

صارف } A. θαρῖφ [ρζ. صرف] ἐπθ. ὁ ἀλ-
λάσων, θαπανῶν, ἄσωτος § [αἰτ.]
ἀντιληπτικός, θερηπτικός, τονωτικός: ἀποσπα-
στικός διαλυτικός § θ. صارفه.

صارق } T. θαρήκ, βλ. صاريق.

صارقة } T. σαρκευακ [ἐκ τοῦ صارقة]
 ρμ. μτδ. ἀφίνω τι ἐκ τῶν ἄνω-

θεν πρὸς τὰ κάτω νὰ κρέμαται, κρεμῶ, ἀναρ-
τῶ, καταβιδάζω [δοτ. αἰτ.] : — فوّغى قويمه
καταβιδάζω, κρεμῶ τὸν κάδον εἰς τὸ φρέαρ· ||
— آدم قويمه καταβιδάζω ἀνθρώπον εἰς τὸ φρέαρ·
|| — بوروى ἢ دوداقرى κρεμῶ τὰ χεῖλη ἢ τὴν
ῥίνα, σκυθρωπάζω· || كندىنى پیره دن صارتش
ἐκρεμάσθην [ἐκνύψ] ἀπὸ τὸ παράθυρον διὰ νὰ
ἴδῃ· || — ستەلەلەل خايرەتسەمەن.

صار قلعق } T. *ḥarē-nl.-māk* [ἐκ τοῦ صار قلعق]
 ρμ. πθ. ἀναστῶμαι.

صارقق } T. θαρκιάκ, ρμ. οὐδ. κρέμαται:
 صاحبك كنارندن صارقور

κόνιν του κρέμαται ἐκ τοῦ γύρου τοῦ πλίου· §
κρέμαται, χαλαροῦμαι, χαλινῶμαι, γίνομαι πλα-
δαρός : چکسی سارقش ἡ διαγών του [τὸνευεδὶ]
ἐκρεμάσθην, ἐχαλινώθην [ἐπὶ γερόντων]· حسابدن
سارقان **χρηδαζῶν δαρκάν**, τὸ ὑπόλοιπον λο-
γαριασμοῦ, ψευδός.

صارقدي } Τ. θαρκεντή [ἐκ τοῦ صارقمق]
δν. προσβολή, ἐπίθεσις, βιαιο-
πραγία.

صارقندیلق } Τ. σαρκινῆν-λάη, ὄν. εἰδδο-
λάη, ἐπιδρομή, κλοπή, ἐπιθε-
σις κατὰ τῆς τιμῆς.

صارقنق } T. θαρκ-ην-μὰκ [ἐκ τοῦ صارقنق]
 ρμ. μσ. κλίνω· § προσδάλλω, πει-
 ράζω, ἐνοχλῶ.

صارقق } T. σαρκικ [ἐκ τοῦ σαρρῑ] ἐπθ.
ὁ κρεμᾶμενος, ἀνθρωπημένος, χαῦ-
νος, πλαδαρός: طواق — χεῖλος κρεμᾶμενον ἔ-
ξωθεν, μέγα· طواق — οὐ τὰ χεῖλη κρέμονται,
χεῖλων· || — اتلر — αἱ σάρκες εἶναι χαῦνοι.

صارمق } T. **σαρ-νλ-μακ** [ἐκ τοῦ **صارمق**]
 ρμ. οὐδ. ἢ πθ. τυλίσσομαι, περι-
 πτύσσομαι, ἀγκαλιᾶζω; **اگانه** ἢ **اتكنه** **بر كيه**
 ἢ — **دیزلینه** τυλίσσομαι [ρίπτομαι] εἰς τὰ κρά-
 σπεδα [**έτεφινέ**], εἰς τοὺς πόδας [**άγαγαρνά**], εἰς
 τὰ γόνατά τινος [**έτελερινέ**] ὅπως παρακαλέσω· ||
 — **بویننه** τυλίσσομαι εἰς τὸν λαιμὸν τινος [**πο-
 γουνουνά**], περιτυλίσσομαι, ἐναγκαλιζομαι· ||
 — **ییلانه** ἐναγκαλιζομαι ὄφιν· || — **سلاحه** δρᾶττο-
 μαι τῶν ὀπλῶν· || — **ایکی ال اله** δρᾶττομαι διὰ
 τῶν δύο χειρῶν, ἀναλαμβάνω μετὰ ζήλου·

صارم } A. *σαρῆμ* [ρζ. *صرم*] ἐπθ. κοπτερός,
ὀξύς: — *سف* *σείφι* *σαρῆμ*, *ξίφος*

ὁξύ. § θ. صارمه. — σιὺφ σσγζουφι σαφουμέ,
ξίφη ὁξέα.

صارماش } T. σαμαῖς [ἐκ τοῦ صارمق] ἐπὶ
ἐν χορήσει ἐν τῇ φράσει: طولاش

اولی δαριῆς τοῖς ὀλῆται, περιπτύσσονται,
ἐναγκαλιζέσθαι ἀλλήλους σφιγκτῶς, περιελά-
σασθαι ἀμοιβαίως.

صارماشق { T. θαυμασ-υὰκ[ἐκ τοῦ προηγ.]
ου, ἀλλ. ἐναγκαλιῖσθαι ἀλ-

λήλους, περιπλέκεσθαι, περιελίσσεσθαι ἀμοι-
βαίως.

صارماشيق } T. θαυμαστικ [ἐκ τοῦ προηγ.]
δυν. κισσός [κ. λ. : πεοιεμισσός.]

μενος.

صارمساق } T. δαρμουσακ[ἐκ τοῦ صارمق
δν. σκόροδον: اوتى — δαρμουσ

θάκ ὁ τοῦ, τεύκριον, σκορδιον [ψτ.] || معجون
δαριμου θάκ μα' ὄζουνου, τὸ διὰ σκορδόου ἰα-
τρικόν || كين اتمل قرق كون قوقسى چيقاماش ||
τὸ σκορδόον ἔκαμαν νύμφην· τεσσαράκοντα ἡ-
μέρας ἡ ὁσμὴ τοῦ δὲν παρῆλθε [παροιμία ἀντι-
στοιχοῦσα τῇ ἡμετέρα· ὁ λύκος ἀν' ἐγήρασε καὶ
ἄλλαξε τὸ περὶ τοῦ, οὔτε τὴν γνώσιν ἄλλαξεν
οὔτε τὴν κεφαλὴν τοῦ.

صارمساقلو } T. صارمساقلی *ṣarḡmūṣak-lā*.
 ἐπθ. ὁ περιέχων σκόροδον, ὁ
 διὰ σκόροδου ἡρωτημένος [φαγητόν].

صارمق } T. θαρ-μάκ, ρμ. μτθ. περιτυλί-
σω, περιβάλλω, περικαλύπτω· ἐν.

αγκαλιζῶ, περιπτύσσω· πολιορκῶ· τυλίσσω
 κατάγμα, ἐπίδεσμον πλνγῆς ἢ κίδαριν κτλ.
 ἀναρριχῶμαι, περιτυλίσσομαι [ἐπὶ φυτῶν, κλῆ-
 ματος κτλ.] [δοτ. αἰτ.]: — ايلكي يوماغه τυλίσσω
 κλωστήν εἰς τὸ κουδᾶρι· || باشه صاریق— τυλίσσω
 κίδαριν εἰς τὴν κεφαλὴν· || — يشيلك ديواره
 ἄλσῃ περιτυλίσσεται, ἀναρριχᾶται ἐπὶ τοῦ τοί-
 χου· || اطرافي περικυκλῶ· || — صچاغه τὸ
 πῦρ περιβάλλει τὸ γείωμα· || بنی بر مراق صادی
 μὲ κατέλαβε περιέργεια, ἀνησυχία· || — سینه
 παραδέχομαι [χρυσ.] || βλ. صادد و صارت

صارمه } T. θαρμὰ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀ-
παρ. τὸ περιτυλίσσειν, περιβάλλειν.

λαιν κτλ. § ὅτι χρησιμεύει πρὸς περιτύλιξιν,
ὡς ὁ μετ' ἐλαιοκονίας [٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣] ἐπι-
δεσμος τῶν σωλῆνων τῶν ὑδραγωγείων· § πρῶ-
μα περιτετυλιγμένον κτλ. § εἶδος φαγγοῦ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σμα· || — الله صاقلانسون || كړپتو تيناً برى —
Θεός ψυλάττοι [ήμᾶς] || اشتباهی صوکه صاقلادی ||
ἐπεψύλαξε τὴν ὁρεξίν του εἰς τὸ τέλος.

صاقلانباچ } T. δακλαν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρυπτόν, κρυπτίνδα, ἥτοι

παιδιὰ συνιστάμενη εἰς τὸ νᾶ κρύπτονται οἱ
παιῖδες ὥπως ἀνακαλυφθῶσιν ὑπὸ τοῦ συναδελ-
φου αὐτῶν τοῦ ὑποχρεομένου εἰς τοῦτο.

صاقلانندی } T. δακλαν-τῆ [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانلمق } T. δακλα-νῆλ-μάκ, ρμ. πθ. κρύπτεσθαι, διατηρεῖσθαι μυσ-
τικόν: صاقلانلماز } T. δακλαν-νῆλ-μάξ, τοῦτο

δὲν δύναται τις νᾶ τὸ κρύψῃ, νᾶ τὸ διατηρή-
σῃ μυστικόν.

صاقلانمق } T. δακλαν-μάκ, ρμ. μσ. κρύπτω
ἐμάντον, καλύπτομαι, προψυ-
λάττομαι, κρύπτομαι [ἐπὶ παιδίων παιζόντων
κρυπτόν].

صاقلانش } T. δακλα-γίξ, ρ. δφ. τὸ κρύπτειν,
τὸ ψυλάττειν, ἥτοι κρύψις, ψύ-
λαξις. βλ. صاقلانمق.

صاقلانیجی } T. δακλα-γίξ, ρ. δφ. τὸ κρύπτειν,
τὸ ψυλάττειν, ἥτοι κρύψις, ψύ-
λαξις. βλ. صاقلانمق.

صاقلانیجی } T. δακλα-γίξ, ρ. δφ. τὸ κρύπτειν,
τὸ ψυλάττειν, ἥτοι κρύψις, ψύ-
λαξις. βλ. صاقلانمق.

صاقلانیجی } T. δακλα-γίξ, ρ. δφ. τὸ κρύπτειν,
τὸ ψυλάττειν, ἥτοι κρύψις, ψύ-
λαξις. βλ. صاقلانمق.

صاقلو } T. δακλοῦ, ἢ صاقلی δακ-λ.π., ἐπθ.
κεκρυμμένος, πεψυλαγμένος, κρυ-
πτός, μυστικός: — كړپتو تيناً برى —
κρυπτός, λαθραῖος: § ἐπρ. اوله رقی — κρυφίως.

صاقلن } T. ἢ صاقلین δακλῆν [προστ. τοῦ
صاقلانمق] δακλῆν-πᾶδῶς = προψυλάττομαι
ἐπψ. πρόσδεξε! πρόσδεχῇ! : بونی ویرمه سک —
δακλῆν-πᾶδῶς βέρμεγεδιν, πρόσδεξε, μὴ τὸ δώσης!

صاقلان } T. δακλῆν-γάν, ἐπθ. ἐπιψυλακτι-
κός, προσεκτικός, ἀπέχων.

صاقلانمق } T. δακλῆν-νῆλ-μάκ, ρμ. πθ. προ-
ψυλάττεσθαι: صاقلان کوزه چوب —
δουρ δακλῆν-νῆλ-γάν γκρόξῃ τὸν ἐπψ. εἰς τὸν
προψυλαττόμενον ὁψοαλμὸν πίπτει κάρφος
[πρμ. ὅ, τι ἀγαπᾷ τις καὶ προσδέχει περισσότε-
ρον, ἐκεῖνο διατρέχει πάντοτε κίνδυνον.].

صاقلانمق } T. δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
صاقلانمق] δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
δουρ δακλῆν-νῆλ-γάν γκρόξῃ τὸν ἐπψ. εἰς τὸν
προψυλαττόμενον ὁψοαλμὸν πίπτει κάρφος
[πρμ. ὅ, τι ἀγαπᾷ τις καὶ προσδέχει περισσότε-
ρον, ἐκεῖνο διατρέχει πάντοτε κίνδυνον.].

صاقلانمق } T. δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
صاقلانمق] δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
δουρ δακλῆν-νῆλ-γάν γκρόξῃ τὸν ἐπψ. εἰς τὸν
προψυλαττόμενον ὁψοαλμὸν πίπτει κάρφος
[πρμ. ὅ, τι ἀγαπᾷ τις καὶ προσδέχει περισσότε-
ρον, ἐκεῖνο διατρέχει πάντοτε κίνδυνον.].

صاقلانمق } T. δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
صاقلانمق] δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
δουρ δακλῆν-νῆλ-γάν γκρόξῃ τὸν ἐπψ. εἰς τὸν
προψυλαττόμενον ὁψοαλμὸν πίπτει κάρφος
[πρμ. ὅ, τι ἀγαπᾷ τις καὶ προσδέχει περισσότε-
ρον, ἐκεῖνο διατρέχει πάντοτε κίνδυνον.].

صاقلانمق } T. δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
صاقلانمق] δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
δουρ δακλῆν-νῆλ-γάν γκρόξῃ τὸν ἐπψ. εἰς τὸν
προψυλαττόμενον ὁψοαλμὸν πίπτει κάρφος
[πρμ. ὅ, τι ἀγαπᾷ τις καὶ προσδέχει περισσότε-
ρον, ἐκεῖνο διατρέχει πάντοτε κίνδυνον.].

صاقلانمق } T. δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
صاقلانمق] δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
δουρ δακλῆν-νῆλ-γάν γκρόξῃ τὸν ἐπψ. εἰς τὸν
προψυλαττόμενον ὁψοαλμὸν πίπτει κάρφος
[πρμ. ὅ, τι ἀγαπᾷ τις καὶ προσδέχει περισσότε-
ρον, ἐκεῖνο διατρέχει πάντοτε κίνδυνον.].

صاقلانمق } T. δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
صاقلانمق] δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
δουρ δακλῆν-νῆλ-γάν γκρόξῃ τὸν ἐπψ. εἰς τὸν
προψυλαττόμενον ὁψοαλμὸν πίπτει κάρφος
[πρμ. ὅ, τι ἀγαπᾷ τις καὶ προσδέχει περισσότε-
ρον, ἐκεῖνο διατρέχει πάντοτε κίνδυνον.].

صاقلانمق } T. δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
صاقلانمق] δακλῆν-μάκ [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
δουρ δακλῆν-νῆλ-γάν γκρόξῃ τὸν ἐπψ. εἰς τὸν
προψυλαττόμενον ὁψοαλμὸν πίπτει κάρφος
[πρμ. ὅ, τι ἀγαπᾷ τις καὶ προσδέχει περισσότε-
ρον, ἐκεῖνο διατρέχει πάντοτε κίνδυνον.].

εἶμαι προψυλακτικός, προσεκτικός [دن]: يالان —
ἀποψεύγω ἀπὸ τοῦ ψευδολογεῖν || —
ἀπέχω τῆς εὐθύνης [βε-παλ-τέν], δὲν
παίρνω τὴν ἁμαρτίαν || صاقلانمق رقی —
ρακ, μὴ προψυλαττόμενος, ἀπροψυλακτως.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

صاقلانش } T. δακλῆν-πᾶδῶς [ἐκ τοῦ صاقلانمق] ὄν. κρύπτη, κευθμών, κ. κρυ-
ψίωνα.

آج — δένδρον κατὰ πλῆθος πρὸς κατασκευὴν
ξύλειας § δν. κ. προφήτου ἀναφερομένου ἐν τῷ
Κορανίῳ § 8. صالحه — γυνή ἐνάρετος, εὐ-
σεβής. || أعماله — πράξεις ἐνάρε-
τοι § πλθ. τοῦ ἀρσ. صالحون — καὶ ἄλλοι
δὲ πλθ. καὶ ἀνὼμ. صالحا — δουλεύοντες τοῦ θεοῦ.
صالحات — صالحات.

صالحات } Δ. δαλνχάτ [πλθ. τοῦ صالحه δα-
λνχάτ, θ. τοῦ صالح δαλνχ] ἐπθ.
καὶ δν. θ. ἐνάρετοι, εὐσεβεῖς γυναῖκες § πρῶ-
τοι ἐνάρετοι, σύμφωνοι τῇ θεῷ ἐντολῇ.

صالحانه } δαλχνάτ, ἀντὶ صالحانه βλ.

صالير } T. ἡ δαλνχ [προστ. τοῦ
صاليرمق ἐν χρήσει κατ' ἐπανάλη-
ψιν] — ἀναγινώσκω ταχέως [τρέχοντα].

صاليرمق } T. δαλνχ-μᾶκ, ρμ. οὐδ. ἐ-
φορμῶ, ῥίπτομαι, πίπτω ἐπὶ
τινος [δοτ]: — ايت ايت — κύων [τ] ὁρμῇ κατὰ
τοῦ κινός [τ] — حيوان انسانه — τὸ ζῶον ἐφορ-
μῇ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου § μτθ. ῥίπτω [δοτ. αἰτ.]:
— رينه — ἄνθρωπος βλέμμα εἰς τὰ πέριξ. نظر —
— καταφέρω ἐναντίον τινός τὴν ῥάδδον.

صالس } It. δάλσα, βλ. صالحه.

صالطه } It. δάλτα [salto] ὃν στάσις κυνός
ἐτοιμοῦ διὰ τὴν κάμη δλμα § صالطه
صالطه — δάλτα — δάλτα, βλ. سالت مارقه.

صالغين } T. δαλγῖν [ἐκ τοῦ صالغ] ἐπθ. ὁ
ἐφορμῶν, ἐπιτιθέμενος κατὰ τῶν
ἀνθρώπων, ἄγριος: كويك — κύων ἄγριος § μετα-
δοτικός, ἐπιδοτικός: غسته — νόσος μεταδοτι-
κή § δν: φόρος ἐτήσιος βλ. ساليانه.

صالقي } T. δαλκῖν, ἐπθ. μαλακός, χαῦνος,
ἐλαττωματικός: آدم — ἄνθρωπος
— بولوط — ὃν ἐν μέρος ἐλαττωματικόν. ||
— νέφος πεπληρωμένον βροχῆς.

صالقيم } T. δαλκῖμ, δν. βότρυς: ي —
— βότρυς σταφυλῆς. || صق —
— φθόνος § [ἐπθ.] βοτρυοειδής, κρεμᾶμενος ἐν
εἰδει βότρυος. || صق — δαλκῖμ δατάκ, θύσα-
νος ἐν εἰδει βότρυος. || سوكت — δαλκῖμ δόγμτ,
ἰτέα ἢ κλαίοντα. || آج — ἀκακία [δένδ.] ||
— — κτηνὴν ἀκακία § μύδος, μυδροδό-
λος: آتقي — μυδροδότῳ § παντοῖα παλαιὰ σί-

δηρα καὶ παλαιόκαρφα, ἐξ ὧν τὸ πάλαι ἐπλή-
ρουν τὰ τηλεδόλα· βολίδες, σφαῖραι τηλεδόλων.

صالقيتي } T. δαλκν-μᾶκ, ρμ. οὐδ. χαῦνοῦ-
μαι καὶ κρέμαμαι, σαψαλίζω [ἐ-
πὶ σαρκός].

صالقين } T. δαλκῖν, ἐπθ. ψυχρά, δροσερά
[ἡμέρα].

صاللا } T. δαλλά, μύριον ἐν χρήσει ἐν τῇ
φράσει: صرت ايتك — δαλλά-θήρτ
ἐμῆκ, λαμβάνω ἀποτόμως ἐπὶ τῆς ῥάχως,
φορτόνομαι, τινάζω εἰς τὴν ῥάχιν.

صاللاپاتي } T. δαλλάπατῖν, ἐπθ. ἀπερίσκε-
πτος, ἀπροδέκτος § ἐπρ. ἀπε-
ρίσκεπτος, ἀπροδέκτος.

صاللاصرت } T. δαλλά-θήρτ, βλ. صالا.

صاللاماق } T. δαλλά-μα-μακ, ρμ. οὐδ.
δὲν δίδω προσοχήν, δὲν φρον-
τίζω, κ. δὲν τὸ κουνῶ.

صاللامق } T. δαλλά-μᾶκ, ρμ. μτθ. σείω,
κινῶ [αἰτ.]: — ال سείω, κινῶ
τὴν χεῖρα, προσκαλῶ διὰ τῆς χειρός. || —
سείω τὸ μανδύλιον [ἀποχαιρετῶ]. || —
سείω τὴν κεφαλὴν, ἐπικυρῶ τὰ λεγόμενα χωρὶς νὰ
ἐννοήσω, ἢ χωρὶς νὰ πεισθῶ. || — بشيك
سείω τὸ λίκνον, τὴν κούρην [πείσικ], λικνίζω. || —
سείω τὰ πάντα ἀνευ αὐδεμῆς ἐνστά-
σεως [κινῶ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς]. || —
سείω τὴν οὐράν [κουῖροῦκ], κολακεύω. ||
— سείω τὴν μάχαιραν, καταφέρω, ἡ-
— τοι κτυπῶ διὰ μαχαίρας. || —
سείω τὸ δρέπανον [δράκ], θερίζω.

صاللانديرمق } T. δαλλαν-ν-μᾶκ [ἐκ
τοῦ صالانق] ρμ. μτθ. ἀνα-
δάλλω, δίδω διαδοχικῶς ἀναδολῆν· κάμνω τι
νὰ νὰ περιμένῃ βαυκαλίζων διὰ ψευδῶν ὑπο-
σχέσεων [αἰτ.].

صاللانق } T. δαλλαν-ν-μᾶκ ρμ. οὐδ. σείο-
μαι, κινεῖσθαι, αἰωροῦμαι, κ. κου-
νεῖσθαι, κλονίζομαι, εἶμαι ἐτοιμος νὰ πέσω
[ἐπὶ μεθυστοῦ, ἀδυνάτου, ὀδοντοῦ, ἐτοιμορρόπου
οἰκοδομῆς κτλ.]: — وابور — τὸ πλοῖον κινεῖται
[ἐκ τῆς τρικυμίας].

صالانمه } T. δαλλανμᾶ [ἐκ τοῦ προηγ.]
δν, ἀπαρ. τὸ σείεσθαι, κινεῖσθαι,
κλονίζεσθαι [ἐκ μέθης, ἀδυναμίας κτλ.].

صَالُو } T, ḥ صَالِي δαλ-ζῆ, ἐπθ. πλατύς καὶ
κινητὸς ὡς σχεδιά : با — πλατεῖα
καὶ κινουμένη οἰκοδομή [ἔνιν].

صالِق } T. **σαλ-υὰκ** [ἐκ τοῦ **صال**] ὁμ. μτθ.
 ἔκτεινω, ἀπλῶνω, ἀψίνω, θέτω, ρί-
 πτω, ἐκπέμπω, ἐκβάλλω, ρίπτω τὸ πλοῖον εἰς
 τὸ πέλαγος, θέτω ἢ ρίπτω τὸ ὑψόσθμα εἰς τὸ ὕ-
 δωρ, ἢ τὸν ἄρτον εἰς τὸν κλιθῆανον, ρίπτω φθό-
 ρον, ρίπτω τὸν βραχίονα εἰς τὸν λαϊμόν τινος
 [αἰτ.]: — **آتى** ἐλαύνω τὸν ἵππον· || — **نظر** ρίπτω
 βλέμμα [**ναζάθρ**]· || — **صاچلى** ἀψίνω, ἀπολύω τὴν
 κόμην· || — **قيل** θέτω μοτὸν [ξαντὸν] εἰς τὴν
 πληγὴν· || — **پرتو** ἐκπέμπω ἀκτίνας [**περτέθ**], ἀ-
 κτινοβολῶ· || — **شوق** ἐκπέμπω φῶς [**θάθκ**], φω-
 τοβολῶ· || — **بخار** ἐκβάλλω ἀτμὸν [**ἄουχάρ**], ἐξ-
 ατμίζω § ἀποστέλλω εἰδῶσιν, ἀνθροωπον, ἀπο-
 λύω ἀτακτον στρατὸν πρὸς λεηλασίαν κτλ. §
 ἐκτείνω κλῶνας καὶ κλάδους [τὸ δένδρον]· § ἀ-
 ναβάλλω ὑπὸθεσιν, παραμελῶ § [οὐδ.] ἐφορμῶ,
 ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω [ἐπὶ κυνὸς ἢ ἀγρίου
 ζώου κτλ.]: — **كوبك قورده** ὁ κύων ἐφορμᾷ κα-
 τὰ τοῦ λύκου· || **بل** سور صالِق.

صالمة } T. **σαλμᾶ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ.
 τὸ ἐκτείνειν, ἀπλώνειν κτλ. βλ. صالى
 §ἐπθ. ἐλευθερός, λεηλυμένος : حيوان — ζῶον οἰ-
 κιακόν, ἐλευθερόν νὰ περιφέρεται, μὴ περιω-
 ρισμένον : صو — πηγὴ ὕδατος ἐλευθέρα, ἥτοι
 ἀδιακόπως ρέουσα : قرد وقالجى — **σαλμᾶ** καρδ-
 κουλζλουκτδοῦ, περιπολία νυκτερινή [εἰς τοὺς
 ἀρχαίους χρόνους] : طومروغى — **σαλμᾶ** του-
 ρουγού, φυλακὴ ἐνθα ἐπεριώριζον ἄλλοτε τοὺς
 ὑπὸ τῆς νυκτερινῆς περιπολίας συλλαμβανο-
 μένους· ὄνομα συνουκίας ἐν Κωῶν πόλει.

صالنتی { T. θαλνντι, βλ. صالندی.

صالحات } T. σαληνδζάκ, ὄν. αἰῶρα, κ.
 κούνια § κέριον, κ. σκαλωσιὰ
 τῶν βαψέων τῶν οἰκοδομῶν, ἢ τῶν κατασκευα-
 στῶν μιναρέδων τῶν τεμενῶν. بلكاῖ اسک.

ὁ ἐν ἐκκρεμότητι
 διατελὼν, μετέωρος.

صانديلو } T. ἡ καινὴ διαλειτουργία, ἐπὶ
κλονιζόμενος : بنا — οικοδομῇ
κλονιζομένη, μὴ στερεά.

صالح } T. θαλ-ny-μάκ, ρμ. οὐδ. ταλαν-
τεύομαι, περιπατῶ ταλαντεύόμε-
νος, κλίνων ἐπὶ θάτερα : صالحه يورومك
θαλνὰ θαλνὰ γυδοϋέκ, ἢ صالوب يولائق
θαλνολὶκ πούλανμάκ, περιπατῶ βρενθούμε-
νος, δεινόμενος κουνάμενος.

صالنيش } T. θαλννιῆς [ἐκ τοῦ προηγ.] θ.
ἀφ. ταλάντευσις, ἡ ἐπὶ θάτερα
κλίσις, τὸ περιπατεῖν μετὰ ταλαντεύσεως.

صالون { Γλ. σαλόν [salon] ὄν. αἰθουσα.

صالة } It. δάλα, βλ. سالة

صالی } Τ. θαλῆ, ὄν. Τρίτη: كوني — ἡ ἡμέρα
τῆς Τρίτης.

صاليا } αλυσ, βλ. ساليا.

صاليار { σαλάρ, βλ. ساليار.

صاليالو { σαλιαλοῦ, βλ. ساليالو.

صاليانغوز } Ελ. θαλιανγκόζ, ὄν. κοιλίας,
κ. θάλιανγκος.

صاليو يرمك } T. σαλιν-δεουμέκ, ρμ. μτθ. ἀ-
φίνω, ἀπολύω, ἀφίνω ἐλεύθε-
ρον νὰ φέγγη [αἰτ.]: — قال ἀφίνω τὴν γενειά-
δα ὕπως αὐξήσῃ. || — اتكرى καταδιόζω τὰ
κράσπεδα. || — كوشى ἐκρύπνυμαι εἰς γέλωτας
[μαχαχαλαρῶ], καγχάζω. || —

صامت } A. δαυιτ [ρζ. صمت] ἐπιθ. σιωπη-
 λός, ἄφωνος· § ἀψυχός [ἐπιθ. περιου-
 σίας ὑλικῆς]: و ناطقن اموال عظيمه جمع ايتك —
 δαυιτ οὐ ναυικεάν ἐμβάδ. ἄζιμι δὲ ζιμ' ἐτιμék,
 συναθροίζω μεγάλην περιουσίαν ἀψύχων [ἄτοι-
 κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων] καὶ λογικῶν
 [ἄτοι θεραπόντων, θεραπαινιδων] § [νλγ.] σύμ-
 φωνον[γράμμα]: ἀντίθετον صائت δαيت, φωνήεν.

صامصون } δαυδοῦν, ὄν. κ. Σαμψοῦς ἢ
 Ἀμίδος [πόλις ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου]. || βλ. حڪون,

σαωश्मق } T. **σαουσαμάκ** [ἐκ τοῦ σαωμق] ρμ.
οὐδ. παρέρχομαι, παύω, περνῶ

[ἐπὶ πόνου, νόσου]: — باش آغریی — παρέρχεται ἢ κεφαλᾶλγία || **σαουσαμάξ χα-
σααζήκ**, νόσος ἀνίατος: § **φεύγω** κρυφίως, ὑ-
πεκφεύγω: **ساوشوب سيوشمك** ἢ **ساوشوب كيتك**:
φεύγω κρυφίως καὶ ἀπέρχομαι, διολισθαίνω, γλι-
στρῶ καὶ **φεύγω** [δαδουόουζ δαδουμέξ].

σαουλ } T. **σαούλ** [προστ. τοῦ σαωلق] ἐπφ.
προδοχή! παραμερίσον! κάμε τόπον!

σαωلتق } T. **σαουλ-τ-μάκ** ρμ. μτθ. κάμνω
να παραμερίσω, φωνάζω: προσδο-
χή! ἢ παραμερίσατε! βλ. **σαωلق**.

σαωلق } T. **σαουλμάκ** [ἐκ τοῦ σαωμق] ρμ.
οὐδ. παραμερίζω, ἀποσύρομαι, με-
θίσταμαι, κάμνω τόπον.

σαωμق } T. **δαδυάκ**, ρμ. μτθ. ἀποπέμπω,
ἀπολύω τῆς ὑπηρεσίας, ἀπομα-
κρύνω, διαφεύγω [αἰτ.]: — خدمتكارلى — ἀποπέμ-
πω τῆς ὑπηρεσίας τοὺς ὑπηρετάς: || غلبكى
— ἀπομακρύνω τὸ πλῆθος: || — **بلاى** διαφεύγω
τὸν κίνδυνον: || — **پاڤډ و کاي** ἐκποῶ ὅ, τι
ἔχω, κ. **ξεκάμνω**: || — **پاڤډان دايدياک**
ἢ **سفر ديفډر دايدياک**, ἀπαλλάττομαι ἀπὸ τι-
νος ὀχληροῦ, κ. **ξεφορτόνομαι** τινα § οὐδ. **παρέρ-
χομαι** [νόσος, ἐποχή, πλῆθος], ἐπουλοῦμαι [πλη-
γή]: § **پارغډون** **ساوشوب**, περασμένος, παρηκμα-
κός: § **ساوان** **پارغډون**, προσωρινός, μάταιος.

σαومه } T. **δαδυά** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀ-
παρ. τὸ ἀποπέμπειν, ἀπολύειν κτλ.
βλ. **προηγ.** || — **پاڤډن** ἐπιπολαίως.

ساوه } T. **δαδά**, ὄν. μικρὸς ἄκμων· ἄκμων
ἀκόντης βλ. **اورس**.

ساوه } T. **δαδᾶ** [λ. ἀρχ.] ὄν. ἀγγελία, εἰ-
δησις.

ساوه جي } T. **δαδα-δζή** [λ. ἀρχ.] ὄν. ἀγγε-
λιαφόρος καλῆς εἰδήσεως ἢ τῆς
ἀφίξεως τινος.

ساهل } A. **δαχίλ** [ρζ. صهل] ἐπθ. χρημετι-
ζων [ἱππος].

صايا } T. **δαγιά**, ὄν. εἰσπράκτωρ τοῦ φόρου
τῶν προβάτων: **چوقسى** — εἶδος ἐριού-
χου χονδροῦ ὡς τὸ **δαγιάκι** [βλ. **شايق**].

صائب } A. **δαϊτ** [ρζ. صوب] ἐπθ. ὁρθός, ὁ μὴ
λελανθασμένος, εὐστοχος: — **رأى**

γνώμη ὀρθή, εὐστοχος: || — **بسم** **βέλος** [δζή] ἐπθ.
στοχόν: § θ. **صائبه**: — افكار — σκέψεις ὀρθαί.

صائت } A. **δαϊτ** [ρζ. صوت] ἐπθ. [νλγ.] ὁ δίδων
φωνήν, φωνήεν [γρμ.] βλ. **صوتى**, **صوت**.

صايديرمق } T. **δαϊ-ινο-μάκ**, ρμ. διαμ. βιά-
ζω τινά ν' ἀριθμήσῃ, νά με-
τρήσῃ, νά ὑπολογίσῃ [δοτ. αἰτ.] βλ. **صايق** καὶ
صقال.

صايرو } T. **δαϊροῦ** [λ. ἀρχ.] ἐπθ. ἀσθενής,
ἀδιάθετος.

صايرولق } T. **δαϊρου-λοϊκ** [λ. ἀρχ.] ὄν. ἀ-
σθενεία, ἀδιάθεσία.

صايش } T. **δαϊλ** [ἐκ τοῦ صايق] ρ. ἀφ. ἀ-
παριθμῶ.

صايشمق } T. **δαϊμάκ** [ἐκ τοῦ صايق] ρμ.
μτθ. συνηψίζω, περνῶ εἰς τὸν
τρεχούμενον λογαριασμόν: § [ἀλλ.] — **سوكشوب**
دوڤډوډ **داڤيډيماک**, ὑδριζέσθαι ἀμοιβαίως.

صاينى } T. **δαϊγκή** [ἐκ τοῦ صايق] ὄν. ὑπό-
λογισμός· πρόβλεψις, πρόνοια· ὑπό-
ληψις, σέβας: **صاينى** — ὑπολήπτομαι, σέβομαι.

صايفيسز } T. **δαϊγκη-δήζ**, ἐπθ. ἀδιάκριτος,
ἀπερίσκεπτος, κ. ἀστόχαστος, ὁ
μὴ σεβόμενος, ὁ μὴ τιμῶν τοὺς ἀνωτέρους του,
ὅστις κανένα δὲν γράφει, δὲν τιμᾷ.

صايفيسزلق } T. **δαϊγκη-δίζλῆκ**, ὄν. ἀδια-
κρισία καὶ ἀπερισκεψία.

صايفيل } T. **δαϊγκη-λῆ**, ἐπθ. διακριτικός,
στοχαστικός, ὁ σεβόμενος, ὁ τιμῶν
τοὺς ἀνωτέρους του, περιεσκεμμένος.

صايقلامق } T. **δαϊκλαμάκ**, ρμ. οὐδ. παρα-
ληρῶ, παραλαλῶ [ἐπὶ ἀσθε-
νοῦς], παραλογίζομαι § ὄνειροπολῶ, γλίσχομαι·
ταυτὸ **بوکامق** βλ. **بوکامق**.

صايقلامه } T. **δαϊκλαμά** [ἐκ τοῦ προηγ.]
ὄν. ἀπαρ. παραλήρημα, παρα-
λαλητὸν ἀσθενούς, παραλογισμός.

صائل } A. **δαϊλ** [ρζ. صول, βλ. اصول] ἐπθ. ὁ
ἐφορμῶν, ἐπιτιθέμενος: — **دفع** ἀπὸ
κρουσίδος [τῆς] τοῦ ἐπιτιθεμένου: || — **جاهل** ἀμα-
θῆς ἐπιτιθέμενος: § θ. **صائله**.

صايلماز } T. ἢ **صايلمز** **δαϊλμάξ** [ἐκ τοῦ ὁ-
ποψ. τοῦ صايق] μτθ. ἢ ἐπθ. ἀνα-
ριθμητός.

صایلق } T. σα-λαῖακ [ἐκ τοῦ صایلق] ρμ.
 πθ. καὶ οὐδ. ἀριθμοῦμαι, μετροῦ-
 μαι· θεωροῦμαι, κατατάσσομαι εἰς τὴν κατηγο-
 ρίαν: — خاطری λαμβάνομαι ὑπ' ὄψει, ἐκτιμῶ-
 μαι, δὲν εἶμαι καταπεφρονημένος || خاطری صایلق
 πλουθαῖος, μέγας, εὐμεγέθης.

ὁ δὲ παῖς, εὐσεβέως.
 صام } Δ. δαῖτυ [ρζ. صوم] ἐπθ. νηστεύων, ὁ
 τηρῶν τὴν νηστείαν τοῦ Παμαζανίου;
 رجل ρεδζδλι δαῖτυ, ἀνὴρ νηστευών· § θ.
 ماء: صالحة εὐσεβὴς γυνὴ νηστεύουσα.

صایما مزلق } T. δαίμαμαζ-λῆκε [ἐκ τοῦ
 صایماق]· ὄν. περιφρόνησις, κα-
 ταφρόνησις.

} T. δαί-μα-μακ, ρι. μετ. δὲν με-
 } τρω, δὲν λογαριάζω, δὲν ἔχω εἰς
 ὑπόληψιν, ἵτοι περιφρονῶ, καταφρονῶ [αἰτ.].

صايق } T. θαῖμακ [βλ. صاي] ρμ. μετ. ἀ-
ριθμῶ, μετρῶ, λογιζομαι, λογαριᾷ
ζω, ὑπολογίζω, λαμβάνω ὑπ' ὄψει, ἐκτιμῶ, ἔχω
εἰς ὑπόληψιν [αιτ.]: — خاطر σέβομαι, τιμῶ τινα,
ἔχω περὶ πολλοῦ· || اوکنی آردنی — ὑνδονδ ἄρετην
θαῖμακ, μετρεῖ τὸ πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸ κατόπιν
του, ἥτοι εἶναι ἐπιψυλακτικός, ἐπιψυλάττεται·
|| جو — μετρῶ πολὺν, εἶμαι πολὺν προσεκτικός,
περισκευμμένος· || هیچه — λογιζομαι εἰς οὐδέν
[κτιστέ], περιφρονῶ· || سوکوب — ὁ γυνεὶ θαῖμακ,
ὑβρίζω καὶ λοιδορῶ, ἐξυβρίζω.

صاين } T. σαῖν [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ صايق] ἐπθ.
 ٤ } ὁ ἔχων ὑπόληψιν, σεβαστός, ἐξοχος.

صان } A. *saĩn* [ρζ. صون] ἐπθ. ὁ προφυλά-
 λάττων βλ. مصون.

صائغ } T. θαῖνμακ [ἐκ τοῦ صائغ] ρμ. οὐδ.
 κτικός. } μετροῶ, σκέπτομαι, εἶμαι ἐπιφυλα-

صیوان } T. δαῖδαν [ἐκ τοῦ περσ. سایان].
 ὄν. ἐξάρτημα ὡς ὁ κροσσός, ἡ στε-
 φάνη, τὰ κράσπεδα, αἱ πτυχαὶ κ. ποδιαὶ ἐπι-
 πλοῦ ἢ ἐνδύματος· βλ. καὶ صیوان.

T. θαῖδαν-λοῦ, ἐπθ. ὁ ἔχων ἕξα-
 τήματα ὡς κροσσοῦς, στεφάνην,
 πτυχάς κτλ: **درد** — παραπέτασμα κροσσωτόν.

صاي } T. θαγί, ὄν. ἀριθμός· ἀριθμοῦς προ-
δάτων· βλ. صايا.

صايجي } T. δαϊδζι [ἐκ τοῦ صايجي]· ὄν. ὁ
ἀριθμῶν· ὑπάλληνλος μετρῶν τὰ

πρόδατα καὶ λαμβάνων τὸν προδατικὸν φθόρον·
βλ. καὶ 61a.

صایدیس } T. δαῦτι-δίξ, ἐπθ. ἀναριθμητος.

صاييلو } T. ἡ σαβίλι δαψι-2η, ἐπθ. μεμετρο-
μένος, ἡριθμημένος : كون — ἡμέ-
ραι μεμετρομένοι.

ص } Α. δάπν, ρ. ἀψ. τὸ χύνειν, τὸ κε-
νοῦν, ἢ χύσις, κένωσις βλ. انصباب.

صېبا } A. **σαπά**, ὄν. αὔρα, ἀνεμος βορειοανατολικὸς δροσερὸς καὶ εὐχάριστος, ζέφυρος· λέγεται καὶ **παπά** **σαπά**, ἀνεμος ζέφυρος· || هوب **ὑπούπι σαπά**, πνοὴ αὔρας ζέφυρου.

صبايت } A, σαπαπέτ [ρζ. 'صِب'] δν. θ. ἐρω-
 τοληψία : بر نوع صاوت — σαπαπέτ
 ἐρω νέθι· σαπαβέτ, ἡ ἐρωτοληψία εἶναι εἰδός τι
 παιδικότητος.

—خير : Λ. θαπαῖς, ὄν. αὐγλή, πρωία : صباح }
 — لـ : δαπαῖς χαῖτο ὁλδοῦν, ἡ شريفلاكر
 — اولسو : θαπαῖς χαῖτο ὁλδοῦν, ἡ شريفلاكر
 — اولسو : θαπαῖς θαριφλαρινιζ χαῖτο ὁλδοῦν,
 — ه قارشو : — δαπαῖς καρδουθ, ἡ
 — ال : — اذله-δ-θαπαῖς, περι την πρωίαν, τὰ
 — ماراγματα : || — جين تدین-θαπαῖς, θίαν πρωί,
 — واولق : — γίνεται πρωία, ἐξημερό-
 — ه جيتق : — ايماك : — ἐξημερόνομαι, φθάνω
 — ان پرویان, ζώ μέχρη τῆς πρωίας [ἐπὶ ἀσθε-
 — نمازی :] || — η̣ پروϊνή προσευχή [τῶν Μου-
 — الحبر :] || — δαπαῖς-χαῖτο, λευκή
 — غره : — η̣ πρὸ τοῦ μετώπου τοῦ ἔκπου· βλ.
 — آخام : — πρωί βράδυ, πρωί καὶ ἐ-
 — لی : — τὰς πρωίας, καθ' ἑκάστην
 — كشرى آخامك خيرندى يكدور : — τὸ κακὸν
 — [γέε-τιο] : τῆς πρωίας εἶναι προσιμότερον
 — [πρω. τῆς νύχτας] : οὗ καλοῦ [χαῖτο] τῆς ἐσπέρας [πρω.
 — η̣ν δου-λειά τὴν βλέπ' ἢ 'μέρα καὶ γελά].

صباح { Α. θαπαχάτ, ὄν. θ. ωραιότης, καλ-
λονή: سيا — καλλονή προσώπου.

صبحاً لائق } Τ. διαταχ-λατινάκ, ρμ. μτδ.
κάννω τινά γ' ἀγρυπνήσῃ με-
ρι τῆς πρωίας, νὰ ξημερωθῇ [αἰτ.].

صباحا مق } T. δαπαχ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. ἀ-
 γρουπνῶ, ξημερόνομαι, διατη-
 οῦμαι μέχρι πρωίας § γίνεται πρωί.

صدفکاری } Π. δατέφ-κυαρί, ἐπθ. δεδου-
λεμένος μετὰ μαργάρου [σιδε-
φίου], μαργαροποίκιλτος.

صدفی } Τ. δατεῖσθ-λί, ἐπθ. κατεσκευασμέ-
νος ἢ πεποικιλμένος διὰ μαργάρου.

صدفه } Α. δατέφρέ, ὄν.θ. κόγχη: صدفة الاذن
δατέφρεθ-λ-ῶζν, κόγχη τοῦ ὠτός.

صدفی } A. δατίζ-ī, ἐπθ. ὀστρακόδερμος. §
θ. صدفه.

صدق { A. δῆτε, ὄν. ἀλήθεια, εἰλικρίνεια:
افاده — δῆτεκν ἰφάτέ, ἀλήθεια τῶν
λόγων. || مدعا — δῆτεκν μῆτε'ά, ἀλήθεια τοῦ δι-
σχυρισμοῦ. || نيت — δῆτεκν νιγέτ, εἰλικρινὴς πρό-
θεσις, σκοπός. || و خلوص ايله — δῆτεκν οὐ χυβλοῦς
ἰδέ, εἰλικρινῶς. § πλθ. اصدقا اذتأك.

صدق } Α. δατάκ, ῥῆμα ἐν χρήσει ἐν τῇ φρά-
σει } σει ماصدق καὶ δατάκ, βλ.

صدقاً } A. δῆτ'κ-αν, ἐπορ. ὡς πρὸς τὴν ἀλη-
θειαν· §[λογ.]καταφατικῶς· ἀντιθ. كذباً.

صدقات { A. δατεκάτ, πλθ. τοῦ صدقه βλ.

صدقة } A. *dařaká*, ὄν. θ. ἐλεημοσύνη: —
 قدیه } ἐλεημοσύνη χρηματική [*vakiti*·
 ἔξ]· جزیه || — μικρά [*δῶξδξῖξ*] ἐλεημοσύνη· || —
 و خ و ديدو } ἐλεημοσύνην· || ايتكم } ζηντῶ ἐλε-
 μούνην· || اوراق } εἶμαι ἐνδεής [*μυχτάδξ*·
 ἐλεημοσύνης, περιέρχομαι εἰς τὴν ἐσχάτην ἐν-
 δειαν· § πλθ. صدقات.

خدمات } Α. δατεμάτ, πλθ. τοῦ صدعه βλ.

ὁλοή ἡ θική: شديده — δεινὸν τραῦμα || —
 αὐγρᾶτι ὑπὸ συμφορᾶς τραῦμα συμφορᾶς,
 παύπτομαι ὑπὸ συμφορᾶς || ادبار او غرامق
 ὑφίσταμαι καταδρομὴν τύχης [δαῖτυεῖ ἱεπάο] —
 ἡ χημ. ἐκπυρσοκροτήσις, ἡ μετ' ἐκροφῆσεως ἀνά-
 φλεξις: ἡ ἀντιτυπία [ἐν τῇ μαυευτικῇ] || مقابله —
 δαῖτυεῖ μὲν καπνὸς, ἡ منكه — ἡ δαῖτυεῖ μὲν
 ν' αὐκίος, ἀντίδροσις [ιατρ.].

صدور } A. δουτούς, ρ. ἀφ. ἀπορροια, ἐκπύ-
γασις. || P.m. ἀπορρέω, ἑκπορεύομαι,
προέρχομαι, ἐξέρχομαι, ἐκδίδομαι [تَدُنْ دَن] |
أَتَكَ :| ΕΞΕΡΧΟΝΤΑΙ Λόγοι ἐκ τοῦ στόματος· | أتك
بفعل — أتكَ :| ἀπορρεῖν ἢ προέρχεται

Ἐκ τινος προῆλθεν τις' || يـقـصـورـيـ tō vā
 προέβη ἐξ ἐμοῦ σφάλμα τι' || βλ. και شرفصدور .

صدور } A.δουτοῖς [πλθ. τοῦ صدر] ὄν.σπῆ-
θῆ: العلم في ال—لا في السطور

μου ᾧ-σ-δουτοῦρ λα ᾧ-σ-δουτοῦρ· ἡ παιδεία
ἐν τοῖς στήθεσιν, οὐχί ἐν τοῖς στίχοις, ἥτοι ἡ
παιδεία ἐγκτεται οὐχί εἰς τὴν ἀπόκτησιν βι-
βλίων πολλῶν, ἀλλ' εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐκμά-
θησιν τούτων· § οἱ ἄνθρωποι ιεροδικασταὶ οἱ δι-
λως λεγόμενοι Καζάσκέραι [قاضي مسكر]: روم
ی اناطولی — ی Καζάσκέραι τῆς Ρούμελης
καὶ τῆς Ἀνατολῆς.

صدید } A. θαῖτε, ὄν. ἰχώρ, ἥτοι ὀρρωδῶν
καὶ διεφθαρμένη ὕλη τῶν πληγῶν,
ἐμπυον.

صيدى } A. *satit-i*, ἐπιθ. ἰχθυοροειδής § θ.
صيدیه .

صديق } A. *sa-ti-nik* [pɜ. صدق] ὁν. φίλος εἰλικρι-
 νής, πιστός: شقيق — φίλος συμπα-
 θής || العين — *sa-ti-nikou-λ-α-ῖν*, φίλος κατὰ τὸ
 φαινόμενον [διὰ τὰ μάτια]· ἔπειθ. φιλαλήθης: رقيق
 — σύντροφος φιλαλήθης· ἔπειθ. *sa-ti-nik-α-ῖν*

صدیق } A. πιστός, ἐπθ. πιστότατος, εὐ-
 κρινέστατος: — ابو بكر Δ πιστότα-
 τος Ἀβου-δέκρ [πενθερός καὶ διάδοχος τοῦ
 Μωάμεθ]. § 9. صدیق: — عایشة ἡ πιστοτάτη Ἀἰσά
 [σύζυγος τοῦ Μωάμεθ καὶ θυγατέρα Ἀβου-δέκρ]

صر } βλ. صير σήρ.

} Τ. **δὴν**, μόγιον προτασσόμενον ἐπιθέ-
 των τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ **οὗ** καὶ ἐπι-
 τεῖνον τὴν ἐννοίαν αὐτῶν: **صِلَام** — **δὴν-δὴκ**.
λάμ, καταδεδωγμένος.

صراجہ { T. σιγαδῶς, δν. χοιρᾶδες, κ. χελῶ-
νι· ἄνθος καλούμενον ἐπιστημονι·
κωδ: الخنازير داء ἄου· 2. χιναξί· βλ. داء اوق ||
σιγαδῶς ὁτόϋ, χοιρᾶδιον [γένος ψυτῶν].

صراجہ لی } T. θρηαδίζα-2η, ἐπθ. χοιρα-
δικός, κ. χελωνιδόνης, ἦτοι ὁ πά-
σχων χοιράδας.

A. παραχά, ὅν. θ. τὸ ρητῶς λέ-
 γεσθαι τι, ἐκφρασις ρητῆ, σαφή-
 νεια: كماله — τελεία σαφήνεια. || — التام
 τὸ ἐπιιδῶκειν ἐν τῇ λόγῳ τὴν σαφήνειαν. || فأنوذه
 — ἐν τῇ νόμῳ ὑπάρχει σαφήνεια, ἥτοι ὁ
 νόμος ρητῶς διαγορεύει.

— دلاور — **tiλaθέρι θαφθήτε**, ἥρως διαοργυνύων κτλ. βλ. صفن, صفشكن.

صفدرانه } Π. **θαφθή-τερανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμυζων τῷ διαοργυνύοντι τὰς τάξεις τῶν παλεμίων, ἥρωϊκός· § ἐπρ. ἥρωϊκῶς.

صفر } Α. **θαφέρ**, ὄνομα τοῦ δεκάτου ἀραβικοῦ μηνὸς τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους· ἐποννύζεται: الحير — **θαφέρδ-λ-χαϊρ**, Σαφέρ ὁ αἵμας, ἢ مظفر **μδζαφθήρ**, ὁ νικηφόρος.

صفر } Α. **δὴφθ** ἢ **δὴφθρ**, ὄν. μηδέν [ἀριθ.]. § κενός: اليد — **δὴφθρδ-λ-γέτ**, οὐ αἱ χεῖρες κεναί, πτωχός, ἀνευ ὁδολοῦ· || اليد قالى — **μένω** ἀνευ ὁδολοῦ· || βλ. توكتك.

صفراء } Α. **θαφρά** [θ. τοῦ **اصفر** **ἀσφθρ**] ἐπθ. κίτρινος· § δὴν. **χολή** [τ. **اود**]: باصديرمق — κατευνάω τὴν χολήν, ἵτοι τρώω ὀλίγον, τόσον ὥστε νὰ κατευνάω τὴν χολήν.

صفراالى } Τ. **θαφρα-λ-ἡ**, ἐπθ. χολερικός.

صفران } **θαφράν**, βλ. زعفران.

صفراوى } Α. **θαφρα-βι** [ἐκ τοῦ **صفرا**] ἐπθ. χολερικός, χολώδης· § θ. صفراويه.

صفرائى } Α. **θαφραϊ**, θ. صفرائيه **θαφραϊγέ**, ἐπθ. χολικός.

صفراييت } Α. **θαφρα-ϊγέτ**, ὄν. θ. χολεῖν.

صفرت } Α. **θαφρέτ**, ὄν. θ. κίτρινον χρώμα· κίτρινάδα, ὠχρότης, ἱκτερος.

صفروى } **θαφρεβί**, βλ. صفراوى.

صفره } **θαφρά**, βλ. صابوره.

صفزن } Π. **θαφθ-ζέν**, ἐπθ. ταὐτὸ صفشكن.

صفشكن } Π. **θαφθ-θικέν**, ἐπθ. ὁ διαοργυνύων τὰς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἥρως· βλ. και صفدر.

صفصاف } Α. **θαφθάφ**, ὄν. ἰτέα [τ. **سكوت**].

صفصافيه } Α. **θαφθαφ-ιγέ**, ἐπθ. ἰτεοειδῆ [ψυτά].

صفقه } Α. **θαφκά**, ὄν. θ. συμφωνία : — **θαφκάϊ βαχχέ**, μία συμφωνία واحد.

νία περὶ πολλῶν πραγμάτων πωλουμένων ἀθρόων· || واحد ايله صامق || — **πωλῶ** ἐν ὁμάδῃ, ἵτοι πολλὰ πράγματα συλλήδην· || تفريق ايتك — **χωρίζω** τὴν ὁμάδα πολλῶν πραγμάτων ὁμοῦ πωλουμένων.

صفن } Α. **θάφν**, ὄν. ὁσχεός, ἢ ὁσχεον [ἀνατ.].

صفنى } Α. **θαφνί**, ἐπθ. ὁσχιτικός· § θ. صفنيه.

صفوت } Α. **θαφθέτ**, ὄν. θ. καθαρότης, ἀγνότης, διαύγεια, εὐλακρίνεια, τὸ ἄδολον : قلب — **ἀγνότης** καρδίας [κάλπ]· صفا — **διαύγεια** οὐρανοῦ [σεμά]· || كماله — **τελεία** εὐλακρίνεια.

صفوح } Α. **θαφούχ** [ρζ. صفح] ἐπθ. ὁ συγχωρῶν ἁμαρτίας, ἐπιεικής.

صفوف } Α. **δουφούφ**, πλθ. τοῦ **صاف** **δάφφ**, βλ.

صفه } Α. **δοφθά**, ὄν. θ. ὑψηλὸν κάθισμα : — **κάθισμα** ἐκ χλόνης [τσεμέν]· § سفي — **δοφθ**, ὄν. θ. ὑψηλὸν κάθισμα :

δος ἀνακλίντρον σταθεροῦ καὶ ἀκινήτου ἐν τῇ προσόψει τοῦ δωματίου ἢ αἰθούσης, κ. δοφθς· συνεκδ. αἰθουσα [βλ. صوفا] .

صفى } Α. **θαφί** [ἐκ τοῦ **صفوت**] ἐπθ. καθαρός, ἄγνός, ἄδολος : قلب — **καρδία** [κάλπ] καθάρ· || القلب — **θαφίγδ-λ-κάλπ**, ἄγνός τὴν καρδίαν· || الله — **θαφίγδ-λ-κάλπ**, ὁ ἄγνός τοῦ Θεοῦ, ἐπιθετον τοῦ Ἀδάμ· § **πλθ.** **αφία** **ἀσφίγδα**.

صفیح } Α. **θαφίχ** [ρζ. صفح] ἐπθ. πλατύς· § θ. **θαφίχ** **θαφίχ**.

صفیحه } Α. **θαφίχ** [θηλ. τοῦ **صفیح**] ἐπθ. πλατὺς καὶ ὁμαλός § δὴν. ἐπιφάνεια

πλακός κτλ. πρόσωπον, φύλλον μετάλλου, ἵτοι ἐλάσμα ἢ πέταλον, πλάξ μεταλλική· § **ξίφος** **πλάτ**· § [βοτ.] **تويجه** — **θαφίχ** **αἰ** **τσεϊδ** **ιγέ**, **παρ** **πέταλον**· § **πλθ.** **صنائح** **θαφίχ**.

صفیحى } Α. **θαφίχ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ συγκείμενος ἀπὸ πέταλα, ἐλάσματα, ἐλασματώδης, πεταλωτός [ἀνατ. βοτ.] : — **الشكل** **θαφίχ** **ιγδ-δ-σέκ**, ἐλασματόμορφος· § θ. **θαφίχ** **ιγέ**.

صفي } Α. **θαφίρ**, ὄν. συριγγός, ὁξεῖα φωνή πτηνῶν, λεπτὴ καὶ ὠραία φωνή : **لبل** — **ὠραία** φωνὴ ἀηδόνος [πδλ. **πδλ**]· § **συρι** **στικόν** [γράμμα].

{ **صلاطه** } **Ιτ. σαλάτα** [celata] **ὄν. σαλάτα,**
ἀδυστάκη, φυλλάτις — **طوب** **φυλλίς**
σφαίρειοις. || **βλ. صلاطه.**

صلاطهلق } T. θαλασα-λάκη, ἐπὶ θ. κατάλλη-
λος διὰ σαλάταν : خيار — ἀγ-
γοράκι κατάλληλον διὰ σαλάτα.

صلا موره } σαλαμούρα, βλ. سالاموره.

صلا مون } Ἰτ. σαλαμων [salamone] ὁν. ἀτ-
τακεύς, κ. σαλομὸς [λχθύς]· βλ. και
صوم.

صلب } A. θάλλει. ἀπαγχονίδες, σταύρω-
 σις. || Ρμ. ἀπαγχονίζω, σταυρῶ [αἰτ.]:
 اَبْطَلَ جَانِي - ἀπαγχονίζω κακοῦργον.

صلب } A. δοῦλ.π., ὄν. ὁσφύς, νεφρά: نَدَن—
 اوج اک τῆς ὁσφύος
 αὐτοῦ [δοῦλ.πουν.τ.π.] τρία τέκνα ἦλθον εἰς
 τὸν κόσμον, ἥτοι ἐγέννησε τρία τέκνα· § πλθ.
 اصلاّب ἁδελ.π.

صلب } A. δουλά, ἐπιθ. στερεός, σκληρός :
 — جم — ὁρίζου δουλά, σῶμα στε-
 ρεόν. § θ. صلبه : — اجسام — ἑδρίζου δουλά, σῶ-
 ματα στερεά.

صالبا } A. θάλατταν, ἐπρ. δι' ἀπαγχονίσεως,
 δι' ἀγχόνης; | اعدا — ὁ δι' ἀγχόνης
 θάνατος [ιθάυ].

صلبه } A. σουλ. πὲ [θ. τοῦ صل] ὄν. θ. ὁ κερα-
τοειδὴς χιτών τοῦ ὀφθαλμοῦ· συνών.
باض عين.

صلی } A. δουλ-*i*, ὁ τῆς δούλης, γνήσιος:
 — υἱὸς γνήσιος: §9. قریه. —
 γνήσια κόρη: || — ولا ذ *ε6λάτι* δουλ-*πι*γέ, γνή-
 σια τέκνα.

صلیة } Α. δουλ. π. ἡγέτ, ὄν. θ. στερεότης,
σκληρότης.

صليون { A. δουλῆ-ιγχοῖν δν.πλθ. στερεο-
 λόγοι, ἥτοι αἰρεσις ἱατρικὴ ἀπο-
 διδοῦσα τὰς αἰτίας τῶν παθῶν εἰς τὴν βλάβην
 τῶν στερεῶν.

صلت } T. σάλας, βλ. صالت.

A. δοῦναι, ρ. ἀφ. εἰρήνην : و —
 صلح } δοῦναι οὐ θαλάσσης, εἰρήνην καὶ
 ἡσυχία § συμδιδασμός[νομ.] : عن اقرار — δοῦναι
 ἂν ἰκράω, συμδιδασμός ἐξ ὁμολογίας. || —

[illegible]

صلحا } A. δοῦλ·κ·αν, ἑπρ. συμδιδαστικῶς,
 διὰ συμδιδασμοῦ: ايتى—تسويه ايتك
 ἐξομαλύνω τὴν ὑπόθεσιν συμδιδαστικῶς.

صلحا } A. δουλεχά [πλθ. τοῦ صلح] δν. ἀν-
 θρωποι ἐνδρετοι, εὐσεβεῖς, χρηστοί:
 — امت } δουλεχαῖ ὁμμετ, οἱ ἐνδρετοι ἀνθρω-
 ποι τοῦ λαοῦ.

10. Π.δοὺλχ-ὄζοϋ, ἐπθ. ὁ φίλος τῆς
 11. εἰρήνης, φιλειρηνικός· § πλθ.

صلحجویان δουλῆς-δῆλουγῶν.
 صلحجویان } Π. δουλῆς-δῆλουγῶν, ἐπθ. ὁ
 ἀρμυδῶν τῶ φίλῳ τῆς εἰρήνης,
 φιλειρηνικός [ἀδός, πρᾶξις]. § ἐπρ. φιλειρην-
 νικῶς.

T. δουλῆ - ὁξοῦ, ὄν, εἰρηνοποιός,
 συμμιδαστής.

Π. δουλγ-ναμέ, ὄν. συνθήκη· ειρή-
νης, τὸ ἐγγράφον τῆς συνθήκης.

صلحي } Α. δουλχ-ι, ἐπθ. εἰρηνικός· § θ.
 صلحيه : شرائط δεραϊτι δουλχιγέ,
 ὅροι εἰρηνικοί, ἥτοι περὶ εἰρήνης.

صلصال } Δ. θαλάσσιον, ὄν. ἰλύς, λάσπη ποταμοῦ.

صلی } A. σαλσαλ·i, τὸ θ. صلصاليه σαλ-
 σαλιγέ, ἐπὶ π. ἰλυσῶδης, ὁ ἔχων ἰλύν,
 λασπιν.

۱۰۰ } A. θαλά', δν. φαλακρότης· πτίνωσις·

} A. συγκοπή τῆς φράσεως : صلى الله
 وسلم } δαδλδλ - λλδλδλ δλδλδλ
 δδ δδλδλδλ, ὁ Θεὸς χαρίζοιτο αὐτῷ τὴν εὐλο-
 γίαν καὶ τὴν εἰρήνην [εὐχὴ ἐκφερομένη με-
 τὰ τὸ ὄνομα τοῦ Μωάμεθ ἢ ἄλλου προφήτου].

صلوات } A. θαλαβάτ [πλθ. τοῦ صلات θα-
 λάτ] ὄν. θ. προσευχαί, εὐχαί, εὐ-
 λογίαι: الله عليه — θαλαβατοῦ-βλαχου ἀλεΐχι,
 αἱ εὐλογίαι τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτόν [εὐχὴ ἐκφέρο-
 μένη μετὰ τὸ ὄνομα προσφῆτου, ἡ ἀρχαγγέλου]* —
 چكك — كثيره — θαλαβάτι περιφῶ γκε-
 ρουέκ, ἐκφέρω τὴν εὐχὴν: سلم بل. || له واريور —
 يانه — θαλαβάτ-λε βαρουλήρ, πλῆσιάζει τις
 αὐτὸν ἐκφέρων τὴν ὥς ἀνωτέρω εὐχὴν, ἥτοι
 πρόσωπον ὑπερφάνον καὶ δυσπρόσιτον· || —
 بارمعي ليخانوس δάκτυλος, ὃν οἱ Μουσουλμᾶνοι
 ὑψοῦσιν ἀπαγγέλλοντες τὴν ὁμολογίαν τῆς πί-
 στωσε.

صلوة } A. θαλάτ, ταῦτο βλ. صلات

صلوة } A. ααλδεελε, δν. θ. εὐχὴ ὑπὲρ τοῦ
 Μωάμεθ [γινομένη ἐν τῷ προοιμίῳ
 βιβλίου εὐθὺς μετὰ τὴν ὀφειλομένην πρὸς τὸν
 Θεὸν δοξολογίαν, καὶ συνισταμένη εἰς τὴν φρά-
 σιν: صلعم βλ.

A. **δουλά**, ὄν. θ. ἠνώμας: **ἔπισκε-**
ψις: **رحم**. — **δουλαῖ** **ράχου**, ἐπίσκεψις
 πρὸς τοὺς οἰκείους, ἐλάνθοος πρὸς τὴν πατρί-
 δα: **رحم** **إتك**. — ἐπισκέπτομαι τοὺς οἰκείους,
 ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα: § γραμ. πρότασις
 ἀρχομένη ἀπὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας: — **صيت**
دوغاῖ **δουλά**, ἀναφορικὴ μετοχή, ὡς **ياديني**
γχαζέτηνη, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγραψε, **ويردي**
βερετιγί, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδωκε: § ὁδῶρον: —
وفره ὁδῶρον ἀφθονον, πλούσιον. § πλ. **δουλάτ**.

ὁ δὲ πατήρ [ἐκ τοῦ προηγ. ٢٠] ὄν.
 ἐπάνοδος εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τοὺς
 οἰκείους [ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς]· § πατρίς : ٤—
 كتيك μεταβαίνω εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τοὺς οἰ-
 κείους.

صلى } Α. σαλλά, ρμ. νυλόγησε [ἐν χροῖσει
ἐν τῇ φράσει]; على الله — σαλλά-ζαα-
χου ἀλείξει, ὁ Θεὸς εὐλογοῦσάτω αὐτόν [εὐχὴν
ἐκφερομένη μετὰ τὸ ὄνομα προφήτου·] βλ. صالم.

صليب } A. θαλίη, ἐπθ. στερεός· ἐστανρω-
μένος· § θ. صلح.

صليب } A. θαλιπ, δν. σταυρός; حـ = θα-
 λιπὶ ἀχμῆς, ἐρυσθὸς σταυρός || اهل
 → ἔχλιν θαλιπ, σταυροφύρος || في الاء ال
 ικαδου-σ-θαλιπ φι-λ-μα, ρηης τοῦ σταυροῦ

εἰς τὸ ὕδωρ, ἥτοι ἡ ἐφορτὴ τῶν Θεοφανείων παρὰ
τοῖς Χριστιανοῖς.

صلبي } A. θαλαπ-í, έπιθ. σταυρικός: الشكل
θαλαπίγυθ-ó-σέιζ, σταυροειδής: § θ.
صلبيه.

Α. δοῦναι, ἐπθ. κωφός : $\pi\kappa$ —δοῦναι
 πῶναι, κωφάλαλος.

Λο } Α. θαυμα, ὄν. κωφάλαλος σκληρὸς λῆθος.
γῆ § [ἀνατ.] δωδεκαδάκτυλον ἔντερον.

A. **ἀναρχ**, ὁν. οὐς, ἀκοή: — اصل
 صا ح } **βασιλῆς βασιλῆς βασιλῆς βασιλῆς**
 νίγτιν ὁλοῦς, ἐξῆσθεν εἰς τὸ οὐς τῆς εὐχαρισ-
 τίας, οἱτοῦ εὐχαριστίας ἡκουσα.

صلم } Α. σαμάμ, δν. ξμδολον, πῶμα [ιατ.]

صامت } A. δαυαμέτ, ὄν. θ. ἐμβολισμός
[ιατ.].

صامی } A. σαμαί, θ. صامیه σαμαιγέ,
ἐπθ. ἐμβολικός [ιατ.].

صمان } Τ. δαμάν, ὄν. ἄχυρον: چوبی — καλὰ —
μη ἀχύρου, τσάνκον· || اوغریسی — δα-
μάν ὀγρουδοῦ, γαλαξίας· || قبان — δαμάν-κα-
πάν, ὁ τὸ ἄχυρον ἔλκων, ἡλεκτρον· || التندن —
صو بوروتک δαμάν ἀλτηνιάν δοῦ γυθουμπέ,
διοχετεύω τὸ ὕδωρ ὑπὸ τὸ ἄχυρον, ἵτοι ἐνεργ-
ῶ τι ὑπούλως· βλ. صاب.

صمانجی } T. θαμαν-δζñ, δν. ἀχυροπώλης.

صمانلق } T. δαμαν-λήκ, ὄν. ἀχυρών, ἀχυ-
ραποθήκη.

صمانی } T. θαμαν-λñ, ἐπθ. ἀχύρινος.

صمانی } T. δαμαν-ī, ἐπθ. ἀχυρόχρους.

صمت } A. δάμντ, δν. δωπνή: سكوني اختيار: اترك
} اترك δάμντ ὃ δδκχουσι ιχθυήσας ἐτι-
μέε, τηρῶ δωπνήν.

$\lambda\alpha\sigma$ } Δ. θαυμάτ., ἐπθ. ὁ ἀτίδιος, ὁ αἰώνιος
[Θεός]: — 𐀭𐀮𐀓 ἄλ.αχρ-δ-θαυμάτ., ὁ
Θεὸς δ' αἰώνιος.

صمدانی } A. *δαμει-ανί*, ἐπιθ. θεῖος, ὁ ἀντί-
 κων τῷ αἰωνίῳ: → عون θεία βοή-
 θεια [ἄδν]. || صمدانيه εὐεργασία θεία: §θ.
δαμειανίτζε: → عناية θεία βοήθεια.

صدانیت } Α. δαμετ-ανιγέτ, ὄν. θ. αἰωνοδ-
της.

صمسون { T. δαμδοῦν, βλ. صكسون.

pheno } Α. δαυδάμ, καὶ θ. ~~αὐ~~ δαυδα-
μέ,δν. ξίφος κοπτερόν.

{ A. δάμυ, κ. ζάμυ, ὄν. κόμμι: عربي راتحي
 κόμμι ἀραδικόν [ἀρεπί]· ||
 δάμυ ρατενδζί, κόμμι ρητίνης· || شجر τὸ
 δένδρον [τενδζο] τὸ παράγον τὸ κόμμι, ἀκακία
 ἢ κομμοφόρος.

صغی { A. δαμγ-ñ, ἐπθ. κομμώδης·§θ. صغیه.

120 } A. θαμέλ, δν. ἀκαμψία, ἥτοι ὑπερ-
 δολική ἐντασις τῶν ἰνῶν-[λατ.].

240 } A. θαμλάχ, ὄν. κυψέλη, ἡτοι βρο-
 μα τῶν αὐτῶν [ιατ.].

صلاحي } Α. δαυλαχ-ñ, θ. صلاحي δαυλαχ-
nγè, èπθ. κυψελῶδης βλ. ح. صلا.

no } A. θαυμέυ, ὄν. κώφωσις.

صوت } A. δαμοῖν [ρζ. صوت] ἐπθ. σιωπην-
λός, ἀναυδός: — جَاهِلٌ دَامَاثِيَسٌ سِو-
πηνλός.

صمون { Τ.δομοῦν, βλ. صومون.

} A. **δαίμι**, ὄν. τὸ ἐσωτερικόν, τὸ κέν-
 } τρον μέλου, ὄργανον καὶ ἰδίᾳ τῆς
 καρδίας: — عن ἂν **δαίμι**, القلب, عن ἂν **δα-**
μίμι-λ-κάλπ, ἐκ βάθους καρδίας, ἐγκαρδίως,
 εὐλακρινῶς, θερμῶς.

صميمي } A. *δαμν-ι*, ἐπιθ. ἐγκάρδιος, ειλ-
 κρινής, θερμός: — ميل κλισίς [μεῖλ-
 ἐγκάρδιος, ειλκρινής: §δ σταθερῶς ἀποφασισθεῖς
 § θ. صميمه: — محض *μῦχαππέτι* *δαμνιγέ*, ἀγά-
 πη ἐγκάρδιος, ειλκρινής.

صحيته } Α. δαμου-ιγέτ, δν. θ. ειλικρινή
ἀγάπη, φιλία.

صناديد } A. θανατῆς [πλθ. τοῦ θνήσκοντος]
 ὁν ἀρχηγοί, ταγοί: قريش — ἀρχηγοί
 τῶν Κορεΐθων [κουρεΐθ]. || عجم — οἱ ἀρχηγοί
 τῶν Περσῶν [ἀδὲξ].

συναδικ } A. θανάτικ [πλθ. τοῦ συναδικ] ὄν. κινώτια: —κινώτια κεκλεισμένα [μουκαφφέλε].

صناع } A. δαννά*[ρζ. صنع] δν. τεχνίτης, ἐργάτης· συνηθέστ. صائم βλ.

صناع } Α. δουννά' [πλθ. τοῦ صانع δανῆ'] ὄν.
τεχνῖται, ἐργάται.

صناعت } A. θηνα'ατ [ρζ. صنع] θν. θ. τέ-
χνη, ἐπιτήδευμα, βιομηχανία: —

انشاء ἡ τέχνη τῆς οἰκοδομῆς [ἐνσά], οἰκοδομική· § πλθ. صناعات θνα'άτ· || βλ. ترسانه.

صناعی } A. ὄνα'ī [ἐκ τοῦ προηγ. ἐλθ. τε-
χνητός: — شكوۃ անθοս τεχνητόն.]

αἰσάι: صنايعه § θ. οὐρανίδκος τεχνντός — πράγματα τεχνντά § πλθ. صناعات δυναί-
γιάτ||βλ. صنعة.

صنامسا مق } Τ.δυναμιδαμικ[ἐκ τοῦ صنامق]

τύχη, κάμνω τὸν δύσκολον εἰς τὸ ἀρέσκεσθαι.
() Τ. θηναυδῆς [ἐκ τοῦ προηγ.]

صناسق { ἐπθ. ἐκεῖνος εἰς ὃν οὐδὲν ἀρέ-
 σκει τι, ὁ μὴ ἀρεσκόμενος εἰς οὐδέν.

صنامة } T. δοναμάκ, βλ. صينامق.

صنایع } A. δαναΐ' [πλθ. τοῦ صنیه δανι'ά,
θεωρούμενος καὶ πλθ. τοῦ صنعت

δαν' αὐτ' ὄν. θ. τέχναι, ἐπαγγέλματα: فنيه
 ὥραϊαι τέχναι: || ————— مكتب σχολειὸν τῶν τεχνῶν,
 πολυτεχνεῖον: || ————— بديعه ————— ὥραϊαι τέχναι, ἥτοι
 σχήματα ὀπτορικὰ: || βλ. بدنه.

σῖνος εἰς στειλῶσιν πολυτήμων λίθων κτλ.
 صِنْوَانَه } T. συνπαρά [ἐκ τοῦ περσ. سپاره
 δσυνπαρῆ]δον. σμυρικός, ἄτοι ὕλη χρῆ-

δις } Τ. ἡ δις δὲντ [ἐκ τοῦ ἀρδ. δις] δν
ἀκακία [δένδρον].

صندال } T. *danthā* [κατὰ τὸ *danthā*, ἐκ τοῦ
صند βλ. صندل] ὄν. λέμδος.

صند الجي { T. θανταλ-δζñ, ðv. λεμβούχος

صند الجليق } T. θανάσιμ-δζηλίκ, ὄν. τὸ ἐρ-
γον τοῦ λειδοῦντος.

صندالی } δανταλί, βλ. صندلی.

صنداله } T. δανταλιγέ, δν. ἔδρα, καθέ.

του κλοῦ δανταλιγέ, καθέδρα ἔχουσα πλαγιῶν
καὶ ὀπισθεν στήριγμα, κ. πολυθρόνα.

صنداليه جی } T. *σανταλιγγε-δζή*, *δν. ὁ κατασκευαστής ἢ πωλητής ἢ ἐπιδιορθωτής καθεδρῶν.*

صندوق } *σαντήκ*, βλ. صندوق.

صندل } A. *σαντέλ*, *δν. σάνταλον, ἐρυθρὸν ξύλον.*

صندلی } A. *σαντάλι*, *δν. θρόνος βασιλέως τῆς Εὐρώπης: قرانی — θρόνος βασιλικὸς [κηραλί] || امپراطوری — θρόνος αὐτοκρατορικός [ἱμπερατορί] || βλ. تخت.*

صندوق } A. *σαντόικ* κ. *σαντήκ*, *δν. κιβώτιον, ταμεῖον: ی — امینی —* *αὐτοκρατορικός ταμεῖον τῶν δημοσίων προσόδων || امینی — ταμίας || اوطنی — ταμεῖον, ἥτοι τὸ δωμάτιον ἐν ᾧ εὐρίσκεται τὸ ταμεῖον, ἢ ἐδρεύει ὁ ταμίας: δωμάτιον μικρὸν διὰ κιβώτια καὶ ἀποσκευάς || کی — طومبه —* *τὸ κιβώτιον τῆς ἀντλίας, τὸ πληροῦμενον ὕδατος: محله طومبه لریك حدودی خارجہ — جیقاقرملری ممنوعدر* *ἀπαγορεύεται αἱ ἀντλίας τῶν συνοικιῶν νὰ ἐξάγῃ τὸ κιβώτιον ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς συνοικίας, ἥτοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς πυρκαϊὰς ἐκτὸς τῆς συνοικίας || سبت —* *σαντήκ δεπέτ, ἀποσκευαί || πλθ. صنادیق ساناτήک.*

صندوقچه } Π. *σαντόικ-τότ*, *δν. μικρὸν κιβώτιον.*

صندوقچی } T. *σαντήκ-τδή*, *δν. ὁ κατασκευαστής ἢ ὁ πωλητής κιβωτίων, κιβωτοποιός, κιβωτοπώλης.*

صندوقکار } Π. *σαντήκ-κζάρ*, *δν. ταμίας ἐμπορίου, τραπεζίτου κτλ.*

صندوقه } A. *σαντόικά*, *δν. θ. νεκροκράδ-δατον μαρμάρινον ἢ ξύλινον κεκαλυμμένον δι' ἐριούχου ἢ θαλίου καὶ τιθέμενον ἐπὶ τοῦ τάφου βασιλέων, βασιλοπαίδων, ἢ ἁγίων Μουσουλμάνων, σορός: مزیه —* *σαντόικαί μουζεγγένε, σορός ἐστολισμένη, κομψή.*

صندی } T. *δονή*, βλ. صندی.

صندی } A. *δονή*, *δν. ἀρχηγός, ταγός || πλθ. صنادید —* *δονατή*, βλ. λ.

صنع } A. *δούν*, *δν. ἔργον, τεχνουργημα, πρᾶξις: باری —* *ἔργον τοῦ δημιουργοῦ || βλ. آملی.*

صنعت } A. *δαν'άτ*, κ. *ζαναάτ*, *δν. θ. τέχνη, ἐπάγγελμα: ی — تی* *εἶναι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ; || مقوله —* *τέχνη καλή, εὐάρεστος ||* *اهل —* *τεχνίτης ἢ ικανότης, ἐπιτηδεύτης: کتابت —* *ἡ τέχνη, ἡ ικανότης τοῦ γράφειν, συντάττειν ||* *τέχνη λόγου, σχῆμα ρητορικόν: طباق —* *σχῆμα ἀντιθέσεως, ὁξύμορον [تہذیب] ||* *تاریخ —* *πυροτέχνημα || جیقاقرمق —* *ἐπινοῶ τέχνην ||* *صائق —* *πωλὼν τέχνην, ἀγυρτεύουμαι ἐπιδεικνύων τέχνην, ικανότητα || πλθ. صنایع دانا'ی, βλ. λ.*

صنعتکار } Π. *δαν'άτ-κζάρ*, *δν. τεχνίτης, βιομήχανος || πλθ. صنعتکاران.*

صنعتلو } T. *ἡ δαναατ-λζή*, *ἐπθ. ἐντεχνος, τεχνικός, ὁ μετὰ τέχνης, ἐπιτηδεύτης κατεσκευασμένος: بر — تدبیر —* *μέτρον [تہذیب] ἐντεχνον.*

صنعی } A. *δουν'—ί*, *ἐπθ. τεχνητός: جیقاقرمق —* *ἀνθος τεχνητόν || آباق —* *ποῦς τεχνητός || θ. صنعیه || βλ. صنایع.*

صنغین } T. *δονγίν*, βλ. صنغین.

صنف } A. *δὸνφ* ἢ *δονήφ*, *δν. τάξις, κατηγορία, εἶδος: ی —* *مکتبک برنجی —* *πρώτη τάξις τῆς σχολῆς || ثانی —* *δευτέρα τάξις || دعوی وکیلاردن —* *ἀνθος ἐκ τῶν δικηγόρων πρώτης τάξεως || زر هیلاردن —* *ἀνθος ἐκ τῶν δευτέρας τάξεως θεωρηκτῶν || آرقداشی —* *δονήφ ἀρκα-τσαδ, ἢ —* *ξευδονήφ, συνταξιώτης || رفیع —* *τεροφί δονήφ ἐτμεک, προοιδοῦμαι τὴν τάξιν, ἐπὶ μαθητοῦ κτλ. || πλθ. اصناف —* *ἐδνάφ, συντεχνίαι, καὶ صنوف δονουφ, τάξεις || βλ. λ.*

صنم } A. *δανέμ*, *δν. εἰδωλόν ||* *ἐρωμένον || πλθ. اصنام —* *ἄδνάμ.*

صنم پرست } Π. *δανέμ-περέστ*, *δν. εἰδωλό-λάτρης.*

صنق } T. *δονμάκ*, βλ. صنق.

صنو } A. *δύνθ*, *δν. βλαστὸς ἐκ τοῦ αὐτοῦ στελέχους: متف. —* *ἀδελφός || πλθ. καὶ دوتک. صنوان —* *δονθάν.*

صنوبر } A. *δανεθέρ*, *δν. πίτυς, πεύκη, στρόβιλος πεύκης: —* *ἀνάστη-μα ὑψηλὸν καὶ κομψὸν [ώραίας].*

صنوبری } A. *δανεθέρ*, *ἐπθ. πιτυοειδής, κωνοειδής.*

τα ἐρώτα] καὶ ἡ Βαγδάτη αὐτὴ εὐρίσκεται ||
καὶ μὴ τὴν ἀμπελὸν αὐτῆς ἐρώτα, ἵτοι μὴ πο-
λυπραγμὸν [πρμ.] || صورمه كير صورمه كير
μὴ ἐρώτα εἶδελε, ἵτοι καταγώγιον, πορνείον.

صورمق } T. صور-مق, ρμ. οὐδ. ἐκμυζῶ, ρο-
φῶ ἐκτείνων τὰ χεῖλη [αἰτ.].

صورتمق } T. βλ. صورتمق صورتمق.

صوروتغان } T. βλ. صوروتغان صوروتغان.

صوروق } T. صوروق [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ صورمق]
— ὄν. ἐρώτησις, ἀνάκρισις: كوني

ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἵτοι τῆς δευτέρας πα-
ρουσίας || βλ. صوراق.

صورى } A. صورى [ἐκ τοῦ صور] ἐπθ. ἐξω-
τερικός, φαινομενικός, τυπικός: علو
— μεγαλεῖον [δλδδδδ] φαινομενικόν || آشنا — φη-
λος φαινομενικός § 0. صوريه: — متاعا
صورى, ἐπαινοὶ φαινομενικοί, τυπικοί.

صورى } A. صورى, τὸ θηλ. صوريه صورى
[ἐκ τοῦ صور] ἐπθ. χωνοειδής [βστ.].

صورتمق } T. صور-تمق [κατὰ τὸ صور, ἐκ
τοῦ صورمق ἐκτείνω χεῖλη] ρμ.

οὐδ. κάμνω μοῦτρα, σκυθρωπάζω, δεικνύω δυσ-
αρέσκειαν, κατῆφειαν [βλ. και صورتمق صورتمق].

صوريتغان } T. صوريتغان [ἐκ τοῦ προηγ.]
ἐπθ. σκυθρωπός, κατηφής.

صوس } T. ἡ صوس صوس, ἐπθ. σιγῶν, σιω-
πηλός. || Pm. — σιγῶ, σιωπῶ:

اول — σιωπά, σίγα· § ἐπθ. σιωπή! σιγή!

صوساتمق } T. صوس-اتمق, ρμ. μτδ. κά-
μνω ἢ ἀφίνω τινὰ ἢ τι νὰ δι-

ψήσῃ, προξενῶ δῆψαν [αἰτ.].

صوساق } T. صوساق [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
διψῶν, διψαλέος· § ἀντλητὴρ, κά-

δος· § κοχλιάριον μαγειρίου.

صوسام } Ελ. صوسام, ὄν. σήσαμον, κ. σου-
σάμ [βλ. صسم] — صوسام — صوسام

صوسام, Σάμος· βλ. صسم.

صوسامق } T. صوس-امق, ρμ. οὐδ. διψῶ
[δοτ.]: — صوسامق ἢ صوسامق

νὲ ἢ صوسامق صوسامق, ἵτοι ἐπιθυμῶ,
ζητῶ ἀπλῆστως τὸν θάνατόν τινος.

صوسديمق } T. ἡ صوسديمق صوسديمق
— صوسديمق, ρμ. μτδ. κάμνω, ἀ-

ναγκάζω τινὰ νὰ σιωπήσῃ, νὰ σιγήσῃ, καταδι-
γάζω, ἐπιβάλλω σιωπὴν, ψιμῶ [αἰτ.].

صوسنر } T. صوس-صوسنر, ἐπθ. ἀνυδρός· αὐχμη-
ρός, ἀπότιστος· διψαλέος.

صوسزلق } T. صوس-صوسزلق, ὄν. δῆψα· Ελ-
λειψὶς ὕδατος, ἀνυδρία.

صوسمق } T. ἡ صوسمق صوسمق [ἐκ τοῦ صوس]
— ρμ. οὐδ. σιωπῶ, σιγῶ: صورمق صورمق
صوسمق صوسمق, μένω ἀνυδρός, τηρῶ σιγήν.

صوص } T. صوص, βλ. صوص.

صوصامق } T. صوصامق, βλ. صوصامق.

صوصمق } T. صوصمق, βλ. صوصمق.

صوغان } T. صوغان [κατὰ τὸ صور, ἐκ τοῦ صورمق]
— صورمق صورمق ἢ صورمق ὄν. κρόμμυον,

βολβός, ἵτοι ρίζα φυτοῦ ἐν σχήματι κρομμύου:

— λευκὸν κρόμμυον· || ي — آريه جق — εἶδος

κρομμύου μικροῦ καὶ ἐπιμήκους· || ي — ي بول-

βός κρόνου· || — ي بول — ἐν κρόμμυον· || — ي

εἶδος κρομμύου μτδ. ἄνθρωπος χαῖνος, ἐξηντλημέ-

νος· || صورمق صورمق — طوغامق صورمق — εἶδος

κρομμύου, ἀπατῶ διὰ ψευ-

δοῦς φιλίας· || دوديرمق صورمق — εἶδος κρομμύου,

ἀπατῶ διὰ ψευδοῦς φιλίας· || دوديرمق صورمق — εἶδος

κρομμύου, ἀπατῶ διὰ ψευδοῦς φιλίας· || دوديرمق صورمق — εἶδος

κρομμύου, ἀπατῶ διὰ ψευδοῦς φιλίας· || دوديرمق صورمق — εἶδος

κρομμύου, ἀπατῶ διὰ ψευδοῦς φιλίας· || دوديرمق صورمق — εἶδος

κρομμύου, ἀπατῶ διὰ ψευδοῦς φιλίας· || دوديرمق صورمق — εἶδος

صوغو تمق } T. δογουν-τ-μακ ή δοουτμακ [βλ. ρμ. μτθ. ψυχραίνω, καθιστώ ψυχρόν, ἀφίνω νά κρυώσῃ· μτθ. ψυχραίνω, κάμνω νά χάσῃ τήν συμπάθειαν [αἰτ.]: دشمنلرم سنی بدن — ایچون ایئی بشقه درلو اکاتملر ol έχθροί μου δια νά σε ψυχράνωσι κατ' ἐμοῦ παρεστῆσαν ὁλλως τὰ πράγματα.

صوغو جق } T. δογουνδζάκ [υποκ. του صوغوق] ἐπθ. υπόψυχρος, δροσερός [κυρ. μτθ.]: جق — ادا — ἥθος [ἐξά] ἀρεκατὰ ψυχρόν.

صوغوق } T. δογοῖκ ή δοοῖκ [κατὰ τὸ لهجه ек тоу صوغوق] ἐπθ. ψυχρός· μτθ. ἀντιπαθητικός [ἀνθρώπος]: صو — ψυχρός καιρός· جوره — ψυχρόν ἥτοι ἀντιπαθητικὸν πρόσωπον· || — ψυχρὰ ὑποδοχή, συμπεριφορά [μου' αμε- 247] || سوز — ψυχρὸς λόγος· || ز — εἶδος λινοῦ قوجه قارى — ψυχρός, κρύον: قارى — ψυχρός τοῦ Μαρτίου [τῆς γραφίας]: || المقي — κρύονω, κρυολογῶ· || امك — κάμνει ψυχρός· || — ψυχρός· || باصق — πατὴ τὸ κρύον, καταλαμβάνει διὰ μιᾶς τὸ ψυχρός· || اورمق — προσδάλλει τὸ ψυχρός, παγώνει [ψυτά]: § ἐπθ. — طوارمق || παρατηρῶ ψυχρὸς· || باقى — ψυχρὸς· || دوشك — εἶναι ψυχρόν, ἀνο- 248 — § πλθ. صفقر τὰ ψύχη, ὁ χειμῶν.

صوغو جقه } T. δογουν-τδὰ ή δοοικ-τδὰ [υ- 249] ποκ. του صوغوق] ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὀλίγον ή ἱκανῶς ψυχρός, ὑπόψυχρος.

صغوقلامق } T. δογουν-λαμακ ή δοοικ- 250] λاماκ [εκ του صوغوق] ρμ. οὐδ. κρυολογῶ, κρυώνω.

صوغو قلق } T. δογουν-λοῖκ ή δοοικ-λοῖκ, 251] ὄν. ψυχρότης, ψυχρὰ συμπερι- § γλύκυσμα ψυχρόν, ἐπιδόρπιον, ὡς χο- 252] [βλ. خوشاب], ὀπωρικὰ κτλ· || ی — τὸ δροσερὸν μέρος τοῦ βαλανείου· || ی — 253] § πλθ. βλενωρραγία [πθ.].

صوغوم } T. δογοῖμ [λ. ἀρχ.] ὄν. κῆρος, χορ- 254] τασμός, αὐτάρκεια· συνών. قناع. صوغوشق [βλ. 255] καὶ صوغوشق.

صوغومسزلق } T. δογουν-δουζλοῖκ [λ. 256] ἀρχ.] ὄν. ἀπλυστία.

صوغومق } T. δογουνμάκ, ή δοοιμάκ [βλ. 257] ρμ. οὐδ. ψυχραίνομαι· — 258] τὸ ὕδωρ ψυχραίνεται· || — 259] ὁ καιρὸς ψυχραίνει-

ται· || — 260] ψυχραίνεται τὸ δῶμά του [ἐπὶ νεκροῦ κτλ.]: § μτθ. ψυχραίνεται ὁ ζῆλος, ή συμ- 261] πάθεια, αἱ σχέσεις: — 262] ψυχραίνομαι ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν, τὴν ἐργασίαν, ἀπογοιτεύομαι· || — 263] ψυχραίνεται ἡ καρδία [ἔχθρὲς], ή 264] συμπάθεια· || — 265] λησμονεῖται τι μετὸν καιρόν [ψυχραίνεται τὸ μεταξὺ του].

صوف } A. صوف, ὄν. ἔριον· ἐριοῦχον [ὑφα- 266] σμα], κ. صوفی: ی — 267] εἶδος ὑ- 268] φάσματος τῆς 'Αγκύρας [ἄνκαρα] ἐξ αἰγείων 269] τριχῶν.

صوفا } T. صوفاء [ἐκ τοῦ صوف, صفة] ὄν. αἰθου- 270] σα [βλ. دیوانخانه, صالون] § ὑψωμα, ἥτοι 271] τὸ ὑψηλὸν μέρος τῆς αἰθούσης, ὅπερ χρησι- 272] μεύει ὡς κάθισμα, κ. صوفاء § ἐδῶλιον λίθινον.

صوفهلو } T. صوفهلو, ἐπθ. ὁ ἔχων ὑψω- 273] μα, κ. صوفه: كونه — 274] κρήνη ἔχου- 275] σα ἐκατέρωθεν μαρμαρίνον ή λίθινον βάθρον· 276] صوفا.

صوفته } T. صوفته [ἐκ τοῦ π. صوفته] 277] ὄν. ιεροσπουδαστῆς κατοικῶν ἐντὸς 278] δωματίων τεμένους [βλ. مدرسه] καὶ παρακολου- 279] θῶν δημόσια μαθήματα τῆς θεολογίας, τῆς ἀρα- 280] δικῆς γραμματικῆς, τῆς λογικῆς καὶ τοῦ ἱεροῦ 281] δικαίου [شرع] διδασκόμενα ἐντὸς τῶν με- 282] γάλων τεμενῶν, κ. صوفته: بوزمه — 283] ἄνθρωπος 284] ἄλλοτε μὲν χρηματίσας ιεροσπουδαστῆς, ἥδη δὲ 285] ἀποβαλὼν τὴν κίδαριν καὶ ἐνδυθεὶς τὴν τῶν 286] κοινῶν πολιτῶν ἐνδυμασίαν.

صوفره } صوفره, ἀντὶ سفره, βλ.

صوفی } A. صوفی, κ. صوفی [ἐκ τοῦ صوف. 287] صوف, ή κατ' ἄλ- 288] λους ἐκ τοῦ ἑλλ. σοφία] ἐπθ. καὶ ὄν. φιλόσο- 289] φος μυστικιστής, πανθειδής § εὐλαδής, ἀσκη- 290] τῆς, φανατικός, θρησκομανής: تهره — 291] φανα- 292] τικός, οὗ ή καρδία μαύρη· || در صوغان — 293] εἶναι εὐλαδής, δὲν τρώγει 294] κρόμμιον· ἂν ὅμως τὸ εὐρη, δὲν ἀφίνει καὶ 295] τὸν φλοιὸν του [πρμ. ἐπὶ ψευδευλαδῶν]· § θ. 296] صوفی صوفیون § πλθ. صوفی صوفیون, 297] καὶ περ. صوفیان.

صوفيلق } T. صوفيلق, ὄν. εὐλάδεια ὑ- 298] περβολικῇ, θρησκομανία, φανα- 299] τισμός: صوفیلق — 300] ὁ ὑποκρινόμενος [πωλῶν] εὐ- 301] λάδειαν, ψευδευλαδής.

صوفيون } A. σοφῖσται, πλθ. τοῦ σοφί βλ.

صوفیه } δόξα, ὀν. κ. Σοφία, ἡτοι ἡ πρω-
τεύουσα τῆς Βουλγαρίας· § — 17 ἁ-
γιά δόξα, ἡ Ἁγία Σοφία [ναός].

صوقاق } δοκάκ, ἀντί سوقاق, βλ.

صوقد يرمق } T. δοκ-τουρ-μακ, ρμ. δι-
κάνων ἢ βάλλω τινὰ νὰ βάλ-
ῃ, νὰ χάσῃ, νὰ βυθίσῃ [δοτ. αἰτ.]* § δάκνω ὥς
ὁ ὄψῃς ἢ κεντᾷ ὥς τὰ ἔντομα.

صوقرانق } Τ. δοκεῖναι [λ. ἀρχ.] ρμ.
οὐδ. μεμνημένοι, γογγύζω.

صوت شديرق } T. δοκ-ου-στου-ρ-μα-κ, ρμ.
 μετ. συνωθῶν παρεισάγω
 προᾱγμα τι μεταξὺ ἄλλων, ἢ εἰς θέσιν στενὴν·
 κάμνω νὰ εἰσδύσῃ, νὰ εἰσχωρῶσῃ, διολισθῶσῃ,
 χῶνω· βάλλω κορυφῶς χρήματα εἰς τὴν χεῖρα
 τοῦ ἑπαίτου [δοτ. αἰτ.].

سوقتمق } T. δοκ-ουτ-μακ-ου. ουδ. συν-
 ωθων παρεισάγομαι ἐν τῷ μέθρῳ
 ἀλλων ἢ εἰς θέσιν στενὴν, ἤκονομαι, παρεισ-
 θύω, διολισθαίνω, εἰσχωρῶ.

σοφιστῶν } T. σοφιστῶν-γὰν [ἐκ τοῦ σοφιστῶν]
 ἐπὶ τὸν εἰσοδόντα πανταχοῦ, εἰς-
 ἡρώων, ὁ γινώσκων τὴν τέχνην τοῦ να ἀπο-
 κτῆ τὴν εὐνοίαν τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ, κολάζ.

σοφλμ } T. δοκ-ουλ-μᾱκ, ρμ. οὐδ. χῶνο-
 μαι, εἰσδύω, εἰσχωρῶ εἰς τὸ πλῆ-
 θος ἢ κρυφίως, ἀναμνησθῆναι § πθ. εἰσάγομαι,
 βυθίζομαι [δοτ.]: جانہ صوفله حق قدر سوبلی
 φιλῆς [δεβμλ] τόσον ὥστε νὰ εἰσαχθῇ [χῶθῇ]
 εἰς τὴν καρδίαν [παῖς κτλ.].

صوقان } Τ.δοκιάν [λ. ἀρχ.] ὄν. εἶδος ὑπο-
δνημάτων μακρῶν.

صوقق } T. δοκιμάζω, ρμ. μεθ. εἰσάγω, χώνω, παρενείρω, ἐμπιπύω βελόνην ἢ ἄλλο αἰχμηρόν, κεντῶ [ἐπὶ μελίσσῃς κτλ.], δάκνω [ἐπὶ ὄψεως κτλ.], βλάπτω, προξενῶ κακόν, διαβάλλω, ἀπατῶ ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ κτλ. [δοτ. αἰτ.] : — الى عيبه εἰσάγω [χώνω] τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον || اوچكزيته صوقار εἰσέρχεται ἢ καταφεύγει εἰς τὸ πτωχικόν του, χώνει τὴν κεφαλὴν του εἰς τὸ σπητάκι του [ἐβ-δζιγξζινέ] || بورون صوقار χώνει τὴν μύτην του, ἀναμυγνύεται εἰς τι || بارمق صوقار χώνει τὸν ὄ-

κτυλόν του εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ραδιουργεῖ, ἀναμ-
 γνύεται || كوزنه صو قارم || χῶν εἰς τὰ μάτια τινός,
 καταδεικνύει τι εἰς τινά ἀγνούμενον || انكى صوقار ||
 σκαλδώνει τὴν ποδιὰ του [εξεγίνι], ἀνασκουμ-
 δόνεται, ἐτοιμάζεται. || — عا عا عا عا [χῶν] || τι ἐκ
 τῆς πολλῆς ἀγάπης εἰς τὴν καρδίαν μου. || حاله
 — διδω μορφὴν, ὄψιν. || — عا عا عا — ἐμβάλλω εἰς
 κίνδυνον. || — آرى — κεντᾶ ἢ μέλισσα. || — آشه
 βάλλω εἰς τὸ πῦρ, καταισχύνω.

سوقور } Τ. δοκούρ, ὄν. τυφλοπόντικος, ἀ-
 σπάλαξ. § ἐπθ. كوز — ὀφθαλμὸς
 βεδυσισμένος, βουλημένος, κεκλεισμένος. || —
 مآمونόφθαλμος.

{ **صوقوم** T. δοκοῦν [ἐκ τοῦ **صوقى**] ὄν. ἡδ-
 σιμον, ἐμπνεῖς, εἰσαγωγὴ· ποδὸν
 ἀρκοῦν ὅπως εἰσάξῃ τις ὑπαξ· μέρος ὅπου εἰσέρ-
 χεται τι· κόκκις, ἡ ἄκρα τῆς σπονδυλικῆς στή-
 λης λεγομένη καὶ **قوروق صوقومى**.

صوك } T. δόν, δν, ἄκρον, τέλος· ὕστερον,
 ἥτοι ἡ μεμβράνα ἡ περιέχουσα τὸ
 ἔμβρυον : **أَيْشِك** — **أَيْك** τὸ τέλος τοῦ μηνός· || **أَيْشِك**
 — **أَيْشِك** δονοῦ, ἡ ἑκδοσις, τὸ τέλος τῆς ὑπο-
 θέσεως· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك** σκέπτομαι τὸ τέλος του
 [δονοῦν]· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك** κυττάζω τὸ τέλος [δο-
 νοῦν], εἶμαι ἐπιψυλακτικός· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك** δονοῦντά,
 ἡ δονοῦν — **أَيْشِك** δόν δονοῦντά, ἡ δονοῦν — **أَيْشِك** ἐν δο-
 νοῦντά, ἐπὶ τέλους· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك** ἔχει κακὸς
 συνεπείας, τὸ τέλος του εἶναι κακόν· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك**
 δονοῦν καλὰ καλὰ δονοῦν καλὰ, ὁ μένων
 εἰς τὸ τέλος μένει εἰς τὸν πᾶγον[εἰς τὰ κράτα τοῦ
 λουτροῦ], ἥτοι ἀποτυγχάνει· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك** ἐπὶ
 τελευταῖος· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك** τελευταῖον ἔαρ, ἥτοι φθινόπω-
 ρον· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك** τελευταία πνοή [νεφέλη]· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك**
 ἡ τελευταία φθορά, καὶ ἔπρ. διὰ τελευταίαν φθο-
 ράν· || **أَيْشِك** — **أَيْشِك** ὁ τελευταῖος ἢ ὁ ἔσχατος βαθμός.

صوکره } T. δόνρα, βλ. صکره.

صوكسن } Τ. θον-θούζ, ἐπθ. ὁ ἄνευ τέλους,
ἀτελεύτητος, αἰώνιος.

} Τ. δόλ., ἐπθ. ἀριστερός: آياق — ἡ ἄλ—
 } ἡ δόλ. — ἀριστερά χεὶρ, ἡ ποὺς, ἡ βρα-
 χίων [κόλ.]. || دن کبرو — δολεῖν γκερί, στρέ-
 ψατε πρὸς τὰ δεξιὰ [διτάγμα στρατιωτικόν].
 βλ. قول کول. || صاغه — ὁ ἀγὰ δολα, δεξιᾷ καὶ ἀ-
 ριστερᾷ, τῇδε κἀκεῖσε.

δολοῦν ἀλτήματα, χωρὶς νὰ τὸν ἀφήσω, νὰ πάρῃ ἀναπνοήν, ἐν τῷ ἅμα || ی طار المني — παίρνω στενὰ τὴν ἀναπνοήν, μόλις φεύγω καὶ σώζομαι || ی بغداد المني — τὴν ἀναπνοήν λαμβάνω ἐν Βαγδάτῃ, φεύγω ἐν σπουδῇ.

صولوق } T. δολοῦν, βλ. صولوق.

صولوق } T. δουλοῦν, ὄν. ἐξανθήματα τῆς κεφαλῆς τῶν νηπίων, ἄχωρ, κ. ἀμπέλι, πυοφύτης § λόφος πτηνῶν.

صولوقلا نطق } T. δολοῦν-λανυμάκ, ρμ. οὐδ. ἀναπνέω, ἀναπαύομαι, λαμβάνω τὴν ἀναπνοήν.

صولومق } T. δολοῦμακ, ρμ. οὐδ. ἀναπνέω μετὰ δυσκολίας, ἀσθμαίνω, πνεύστω.

صوليق } T. δολήκ [ἐκ τοῦ صولوق] ἐπθ. ὠχρός, μεμαραμμένος: بکر — δολήκ πένζ, ὅστις ὠχρὰ [προσώπου] || βλ. صولون.

صوم } A. δάβυ [βλ. صيام] ὄν. νηστεία: — δάβυ οὐ — و صلات || νηστεύω· طوتق — δαλάτ, νηστεία καὶ προσευχή.

صوم } T. δόμ, ἐπθ. ὁ ἐσωτερικῶς οὐχὶ κενός, ἥτοι πάγιος, στερεός, ὁ ὁλοκληρωδῶς ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης κατεσκευασμένος καὶ μὴ μόνον ἐπικεκαλυμμένος: كوموش — ὕλως ἀργυροῦς, πανάργυρος: التون — πάγχρυστος: ات — ὕλως ἐβενός [ἐξενός] — بالنسب — ات — τακέυ, κ. δαλομός [ἐξθ. βλ. صلامون].

صومار } T. δουμάρ, ὄν. μέτρον σίτου ἰσοδυναμοῦν πρὸς δώδεκα κοιλὰ.

صوماط } T. δουμάτ [ἐκ τοῦ ἄρθ. صمط] ὄν. τράπεζα, ἐξ ἧς εἶναι παραθετεμένα ἐδέσματα: چمك — παραθέτω γεῦμα.

صوماق } T. δουμάκ [ἐκ τοῦ ἄρθ. صمق] ὄν. ροῦς ἢ ἐρυθρός, ἥτοι δενδρὺλλον χρήσιμον εἰς τὴν βαφικὴν.

صوماکی } T. δوماκί, ὄν. εἶδος μαρμάρου πολυχρῶς, ὡς ὁ ἱασπις [τὸ γαλάζιον], ὁ πορφυρίτης [τὸ κόκκινον], κ. δوماκί || ی بوجی — تیمάχιον γρανίτου λίθου, ἐξ οὗ οἱ ὑποδηματοποιοὶ καταργάζονται τὸ δέρμα τῶν ὑποδημάτων: اریکی — δوماκί ἐριγί, εἶδος μικροῦ μαύρου δαμασκίνου.

صومر تغان } T. δομουρ-γάν [βλ. صومر تمق] ἐπθ. κατηφής, σκυθρωπός.

صومر تغانلق } T. δομουρ-γαν-λῆκ, ἀφ. κατηφεία, σκυθρωπότης.

صومر تمق } T. δομουρ-τ-μάκ, ρμ. οὐδ. κρῶμα τὰ χεῖλη, σκυθρωπάζω, κάμνω μοῦτρα βλ. صومر تمق.

صومر دانلق } T. δομουρ-ταν-μάκ, ρμ. οὐδ. μεμψιμοιῶ, μουρμουρίζω, γρύζω, ὑποτονθορῶζω.

صومر مق } T. δομουρμάκ, ρμ. οὐδ. ἐξογ-κοῦται τὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ οὐμοῦ, σκυθρωπάζω, κάμνω μοῦτρα.

صومعه } A. δαβμε'ά, ὄν. θ. μοναστήριον [μου-δουλμανικόν ἢ χριστιανικόν]: — خاليه μοναστήριον κενόν.

صومعه نشین } II. δαβμε'ά-νισίν, ἐπθ. ἢ ὄν. μοναχός, ὁ ἐν μοναστηρίῳ οἰκῶν.

صومون } T. δομούν [ἐκ τοῦ صوم] ὄν. σφαίρα διδύμου: ی — تیمάχιον διδύμου, ἐξ οὗ ἐπικάθεται ἡ θύρα || اختاری — κλειδίον ὡς ἐκεῖνο, δι' οὗ προσαρμόζονται τὰ σίδηρα καργιόλας κτλ. § εἶδος ἄρτου στρογγύλου καὶ μέλανος, ἀκρωδελίας, κ. καρδελί: — کي ششک — ἐξοιδαίνομαι, πρήσκομαι ὡς ἄρτος [ἐπὶ ὑδροπικίου].

صومه } T. δόμα [λ. ἀρχ.] ἐπθ. μάταιος, ἀνωφελής: حیوان — ζῶν ἀνωφελές: مابقا βλ. جالشق || — ἐργάζομαι ἐπὶ ματαίῳ, ἀνωφελῶς.

صون } A. δάβν, ὄν. προφύλαξις, προφύλα-κή, σκέπη, προστασία: صدانی — دی-δني δαμε'εانی, θεία σκέπη || βλ. صيانت.

صون تراش } T. δοντράς [ἐκ τοῦ π. ستراش] ὄν. κοπίς ἢ ἐργαλεῖον, δι' οὗ οἱ πεταλωταὶ κόπτουσι τοὺς ὄνυχας τῶν ἱππῶν.

صوندير مق } T. δον-τούρ-μάκ ρμ. μετ. ἐκ-τείνω, μηκύνω [αἰτ.].

صونديرمه } T. δον-τούρμα [ἐκ τοῦ προηγ.] ἀφ. τὸ ἐκτείνειν, μηκύνειν § ὄν. προτέγισμα, ἥτοι στέγασμα κεκλιμένον ἀνωθεν τῆς θύρας οἰκῶν ἢ ἐργαστηρίων πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῆς βροχῆς § παράπηγμα ἢ ἀποθήκη ἐν εἰδὲι προτεγίσματος, ἥτοι ἀνοικτὴ πανταχόθεν καὶ μόνον ἐστεγασμένη.

- صو نظراج } T. δοντράδζ ταυτό βλ. صوت تراش
- صو نظور } T. δοντόρ, αντί سانطور βλ. § θό-
ρυδος, φωναί χαράς, εὐθυμίας,
πομπή, μεγαλοπρέπεια, επίδειξις.
- صو نظورلو } T. δοντορ-λοῦ, ἐπθ. πομπώ-
δης, ἐπιδεικτικός, μεγαλοπρε-
πής: دوكون — ἐπιδεικτικός γάμος [τὸ γυν].
- صو نغور } T. δονγόρ, ὄν. εἶδος λευκοῦ ἱε-
ρακος: — آق κίρκος, γυποτέραξ,
— άστερίας [θηρευτικά πτηνά, ὡς ὁ ἱέραξ].
- صو نطق } T. δονμάκ, ρμ. μτθ. διδω, προσ-
φέρω, τείνω, ἐκτείνω ὅπως δώσω
[δοτ. αἰτ.]: — عر ضال ἐπιδίδω ἢ ὑποβάλλω ἀ-
ναφοράν || — صو سادام || — صو سادام ||
چو آنک حرارتدن قی صونیدلر بر جام طولوسی شربی
ἐπειδὴ ἐκ τῆς θερμότητος ἐδίψησα πολὺ, προ-
σέφερον [ἐμοί] ἐν ποτήριον πληθεὺς μελικράτου
|| — آق τείνω τὴν χεῖρα.
- صو نطق } T. δονμάκ, ρμ. οὐδ. ἀμαυροῦμαι,
καθίσταμαι ἀμαυρός, ἀμυδρός, θαμ-
δός, χάνω τὴν λάμψιν [βλ. سوکنمک].
- صو نطق } T. δονήκ [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
θαμδός, ἀμυδρός, ἀμαυρός, ὁ μὴ
λάμπων. βλ. سونوک.
- صو نطق } T. δονηκ-λήκ, ὄν. ἀμυδρότης,
ἀμαυρότης.
- صو } T. δόϊ, ὄν. γένος, καταγωγή, οἰκο-
γένεια: ی حبش ὁ ἐκ τοῦ γένους
τῶν Ἀβυσσινῶν [χαπῆξ], δοῦλος || صوب — دوت-
دوپ, οἰκεῖοι, συγγενεῖς || چکر — دوت-
دوت, τὸ γένος κλίνει πρὸς τὸ γένος [πρμ.
ἐπὶ κακοήθων ὁμοιοζόντων τοὺς οἰκεῖους] τὸ
ἡμέτερον: [εἶχει καὶ μοιᾶζει] || — آشاخی —
ζος, κοινός: § ἐπθ. ὁ ἐκ καλῆς καταγωγῆς: —
آق ἵππος καλῆς καταγωγῆς.
- صو يتاری } T. δοῖταρὶ [κατὰ τὸ لهجه, ἐκ
τοῦ ἀρβ. ستاری] ὄν. γελωτο-
ποιός, μῦμος.
- صو يتاريلق } T. δοῖταρ-λήκ, ὄν. γελωτο-
ποιός, βωμολοχία.
- صو يدیر مق } T. δοῖ-τορ-μάκ, ρμ. διὰ μ.
βάλλω τινὰ νὰ ἐκφλωίσω [ξε-
φλωδίσω], ἢ νὰ ἐκδύσω, ν' ἀπογυμνώσω, νὰ λη-
στεύω [δοτ. αἰτ.].

- صو یسر } T. δοῖ-δούζ, ἐπθ. ὁ ἐκ κακῆς κα-
ταγωγῆς, εὐτελής, ἀγενής, πρόσ-
τυχός· ἀντίθ. صولو.
- صو یسرلق } T. δοῖ-δουζ-λούκ, ὄν. ἀγέ-
νεια, εὐτέλεια.
- صو یش } T. δογζοῖζ [ἐκ τοῦ صوتیق] ὄν. ἀ-
ποφλοιώσις, κ. ξεφλούδισμα, ἀ-
πέκδυσις, ἀπογύμνωσις, ληστευσις.
- صو یغون } T. δοῖγοῖν [ἐκ τοῦ صوتیق] ὄν.
ἀρπαγή, δόλησις, ἀπογύμνωσις:
— ویرمک — ληστεύομαι, ἀπογυμνοῦμαι ὑπὸ τῶν
ληστών: § ἐπθ. ἐκδεδυσμένος τὰ ἐνδύματα: دوكون
— ὑπηρετής ἐν τῇ γάμῳ [τὸ γυν] ἀπεκδυθεὶς
τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ δι' ὑπηρεσίαν.
- صو یغونلق } T. δοῖγοῖν-λούκ, ὄν. ἀπέκ-
δυσις ἐνδυμάτων, γυμνότης·
ἀπέκδυσις ὑπηρετοῦ κατὰ τοὺς γάμους κτλ.
- صو یلمق } T. δογζοῖζ-μάκ [ἐκ τοῦ صوتیق] ὄν.
ρμ. πθ. ἢ οὐδ. ἐκφλωίσωμαι, ξε-
φλουδίζομαι: § ληστεύομαι.
- صو یلو } T. ἢ صولی δοῖ-λοῦ, ἐπθ. ὁ ἐκ κα-
λῆς καταγωγῆς ἢ οἰκογενείας.
- صو یماندی } T. δοῖμανεῖ [ἐκ τοῦ صوتیق] ὄν.
καρπὸς ὅστις τρώγεται ἀφ' οὗ
καθαρισθῇ καὶ ἀποφλωισθῇ ὡς ὁ σικυδὸς κτλ. §
ἐξωφλοῖον, κ. τσώφλοῖον: § χονδρὸν ῥόπαλον.
- صو یمق } T. δοῖμάκ, ρμ. μτθ. ἐκφλωίω, κ. ξε-
φλουδίζω, καθαρίζω καρπὸν, φλοι-
ὸν δένδρου, ὠδὸν κτλ. [αἰτ.]: — آدریسی —
صوغان, ἐκδέρω: § ἀπεκδύω, ληστεύω: βλ. صوغان.
- صو یموق } T. δοῖμοῖν [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἐσωτερικὸς φλοιὸς τῆς πεύκης
τρωγόμενος.
- صو یندی } T. δογζοῖν-τοῦ [ἐκ τοῦ صوتیق] ὄν.
φλοιός: § λεία.
- صو ینق } T. δογζοῖν-μάκ [ἐκ τοῦ صوتیق] ρμ.
μθ. ἀπεκδύομαι τὰ ἐνδύματα, κ.
ξεγδύνωμαι ὅπως κατακλιθῶ ἢ ἀναπαυθῶ ἢ ὅ-
πως ἐργασθῶ [δοτ.]: — خدمه — ἐκδύομαι ὅπως
ἐργασθῶ.
- صو یجی } T. δογζοῖζ-οῦ [ἐκ τοῦ صوتیق] ὄν.
ὁ ἀπογυμνὸς, ληστής.
- صها } A. σαχῆά, ὄν. οἶνος [ποιντ.] § ἐπθ.
ἀρρυθρός [οἶνος].

صیواسز } T. **δνδα-δύζ**, ἐπθ. ὁ ἀνευ κονιάματος : او طه — δωμάτιον, οὗ οἱ τοῖχοι δὲν ἔχουσι κονίαμα.

صیواشمق } T. **δνδα-δ-μὰκ**, ρμ. οὐδ. ἀλείψομαι κονίαμα, μολύνομαι, λερδόνομαι, καθίσταμαι γλοιώδης.

صیوالی } T. **δνδα-λñ**, ἐπθ. κεκονιαμένος, ἡλειμμένος κονίαμα.

صیوالی } T. **δνδαλñ** [ἐκ τοῦ صیغامت] ἐπθ. ἀνακεκομδωμένος, κ. ἀνασκουμπωμένος : قولاری پاچه لری — **κολλ.λαοñ πατδαλαοñ δνδαλñ**, ὁ ἔχων τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς πόδας ἀνακεκομδωμένους πρὸς ἐργασίαν κτλ.

صیوامق } T. **δνδα-μὰκ** [ἐκ τοῦ صیوا] ρμ. μτδ. ἀλείψω κονίαμα, χρίω, κονιδῶ· μολύνω, λερδόνω [αιτ. ايله] — **ایکي ال ايله چامور** : — ἀλείψω πηλὸν διὰ τῶν δύο χειρῶν, ἢ **کونشی** — **ایله** — ἀλείψω διὰ πηλοῦ τὸν ἥλιον, ἥτοι κατηγορῶ, διαδάλλω, συκοφαντῶ.

صیوامه } T. **δνδαμὰ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ. κονιάσις, χρίσις· μολυνσις·

§ ἐπθ. κεκονιαμένος, λίαν πυκνός, συμπαγής : **التون** — χρύσωσις· συνών. **بالدز**.

صیوان } A. **δαϊδάν** [ἐκ τοῦ π. ساينان] ὄν. πέτασος, σκιάς, ἥτοι σχῆμα ἀνθρώπων ὁμοιάζον πρὸς ἀλεξιδρῶνον : **صنير** — **δαϊδάν** — **δν. νι δαγύρ**, σκιάδιον· **|| لا ذن** — **δαϊδάνδ-δ-δζν**, [ἀνατ.] ὥτικὸς χόνδρος συγκείμενος ἐκ τῆς ἐλκίος, τῆς ἀνθέλκίος, τοῦ τράγου, τοῦ ἀντιτράγου, τοῦ λοβοῦ καὶ τῆς σκάφης· **|| βλ. صايوان**.

صیوانی } A. **δαϊδαν-ι**, καὶ θ. **صیوانیه** **δαϊδαν-νιγέ**, ἐπθ. σκιαδανθñ· **βλ. صیوان**.

صیوانمق } T. **δνδα-ν-μὰκ**, ρμ. οὐδ. ἀλείψομαι με κονίαμα, χρίομαι, μολύνομαι ὡς πρόσωπον παιδὸς κτλ. [δοτ.].

صیوشیق } T. **δνδνέηκ** [ἐκ τοῦ صیواشمق] ἐπθ. γλοιώδης, ἰξώδης : **چامور** — βόρβορος ἰξώδης· § **μτφ. ὁχληρός** [ἀνθρώπος].

صیویق } T. **δνδνέκ** [ἐκ τοῦ صیوامق] ἐπθ. γλοιώδης· μεμολυσμένος, λερωμένος.

ض

ص } **ἑὰτ ἢ ἑὰτ**, δέκατον ὀγδοὺν γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφάβητου, προφερόμενον ἀραβιστὶ μὲν ὡς τὸ [ντ] τῆς ἐλληνικῆς, ἢ ὡς τὸ d τῆς γαλλικῆς τραχύτερον, τουρκιστὶ δὲ ὡς [ζ], ἢ ὡς τὸ γαλλικὸν [d]. Ἀπαντῇ μόνον ἐν ταῖς ἀραβικαῖς λέξεσι ταῖς ἐν χρῆσει ἐν τῇ τουρκικῇ [βλ. ضاد]. Ἀριθμητικῶς σημαίνει 800 [βλ. ايجد].

ضابط } A. **ζαῖντ** [ρζ. ضبط] ὄν. ὁ φυλάττων τὴν τάξιν, πειθαρχίαν, ὁ διοικῶν, ἀρχων, ἀρχηγός : **الكل** — **ζαῖντδ-λ-εζδλ**, ὁ κατέχων τὰ πάντα, ἥτοι ὁ Θεός· § ἀξίωματικός [στρατιωτικός, ἢ τῆς ἀστυνομίας]· **|| بيوك** — ἀνώτερος ἀξίωματικός· **|| كوجك** — κατώτερος ἀξίωματικός· § ἐπθ. آدم — αὐστηρός, ὁ δυνάμενος

νά κρατῇ τὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν, ἥτοι νῦν διοικῇ· **|| چهره لی** — αὐστηρός τὸ πρόσωπον· **|| كولكن ايسرير** — ζαῖντ γκαβλέρκεν ἰδνὸρ, ὁ ἀρχων ἐνφ' γελῇ δάκνει [πρω.]· § **πλθ. ἀρβ. ضابط** **ζαῖντάν**, καὶ συννηθ. **ضابطان** **ζαῖντάν**· **|| ضابطان** οἱ ἀρχηγοὶ τῶν γραφείων· **|| عسکری** στρατιωτικοὶ ἀξίωματικοί.

ضابطاق } T. **ζαῖντ-λῆκ**, ἢ **ضابطاك** **ζαῖντ-λῆκ**, ὄν. ἡ θέσις, ὁ βαθμὸς τοῦ ἀξίωματικοῦ· αὐστηρότης, ἱκανότης εἰς τὸ κρατεῖν τὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν, ἥτοι εἰς τὸ διοικεῖν.

ضابطه } A. **ζαῖντὰ** [θ. τοῦ ضبط] ὄν. τάξις, εὐταξία, διατήρησις τῆς τάξεως : **|| انهای** مجاکنده محکمہ تک امور — **|| سی رئیس** بولتان ذاته

ἡ εὐταξία τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν διαδικασίαν εἶναι ἀναθεωρημένη [μδχα66ε2-αιρ] τῷ παρέδρῳ· § ἀστυνομία : مدیریت — διεθυντής τῆς ἀστυνομίας· || مأموری — ὑπάλληλος τῆς ἀστυνομίας· || عدليه — δικαστική [ἀτάξια] ἀστυνομία· § κανὼν [γραμματικός, συντακτικός]· § πλθ. ضوابط. **ζαδαπήν**· βλ. 2.

ضابطه سر } **Τ. ζαπντα-δῆζ**, ἐπθ. ἀσυνά-
τητος, ὁ παρὰ τὸν κανόνα.

ضاحك } **Α. ζαχικ** [ρζ. ضحك] ἐπθ. ὁ γελῶν :
ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος
εἶναι ζῶν ὁμιλοῦν καὶ γελῶν· § ضاحك. **ζαχικέ**.

ضاد } **Α. ζάτ**, ὄν. θ. τὸ ὄνομα τοῦ γράμματος
τος ضاد καλουμένου καὶ معجمه ض **ζά-
τι** μδ'δ'ζεμ, ἵτοι δᾶτ τὸ ἐνδοτικόν, κατ'ἀντί-
θεσιν πρὸς τὸ ص καλούμενον : ضاد مهله **ζάτι**
μδ'χμελέ, ἵτοι δᾶτ τὸ ἀστικόν.

ضار } **Α. ζάρρ** [ρζ. ضرر] ἐπθ. ἐπιδασθής, ἐ-
πιζήμιος· § θ. ضاره **ζαρρέ**.

ضارب } **Α. ζαρίτ** [ρζ. ضرب] ἐπθ. καὶ ὄν.
ὁ δέρων ἢ ὁ δείρας, τύπας : شخص
— ὁ ἄνθρωπος ὁ δείρας· § [ἀριθ.] مشترك **ζαρί-
πι** μδ'ε'ε'ε'ε', λόγος [ἀριθμητικός]· || مشترك —
αὐγρ **ζαρίπι** μδ'ε'ε'ε'ε'ε' ἀδγάρ, ἐλάχιστον κοι-
νὸν πολλαπλασίον· || βλ. مضروب.

ضاعف } **Α. ζά'αφε** [γ' προσ. τοῦ ἀορ. ἀντὶ
εὐκτικῆς] διπλασιάζει : الله —
αὐτῶν **ζά'αφά-βλαχου** **ικτιζάρουχου**, ὁ θεὸς
διπλασιάζει [αὐξάνει] τὴν δύναμιν αὐτοῦ.

ضاغط } **Α. ζαγῆτ** [ρζ. ضغط] ἐπθ. πίεστρον,
συμπιεστής [ιατρ.]· § θ. ضاغط.

ضاغن } **Α. ζαγῆν** [ρζ. ضغن] ἐπθ. ἀφηνια-
στής, δυσάγωγος [ἐπὶ ἔππου], ἐπι-
μονος, ἰσχυρογνώμων.

ضاغوط } **Α. ζαγούτ**, ὄν. ἐφιάλτης, κ. βρα-
χνᾶς.

ضال } **Α. ζάλλ** [ἐκ τοῦ ضلالت, ρζ. ضل] ἐπθ.
πεπλανημένος, ὁ ἐκτραπείς τῆς εὐ-
θείας ὁδοῦ, ἀπολωλώς : هم مضل — هم مضل
ζάλλ **ζέμ** μδ'ε'ε'ε'ε', καὶ πεπλανημένος καὶ πλά-
νων· § θ. ضال — : ضاله — : ضاله — : ضاله — :
πεπλανημένοι, αἰρέσεις σχισματικά.

ضام } **Α. ζάμ** [ρζ. ضم] ἐπθ. συγκολλητικός,
συναπτικός, ἵτοι ὄργανον συγκολλοῦν
τὰ δύο ἄκρα τραύματος, ὡς αἱ ταινίαι ἐμπλά-
στρου κτλ. [χειρ]. § θ. ضام.

ضامن } **Α. ζαμῆν** [ἐκ τοῦ ضمان, ρζ. ضمن] ἐπθ.
ἐγγυητής, πληρωτής. || Ρμ. —

αὐτὸ ἐγγυᾶμαι, ἀποτίω, ἀποζημιῶ, εὐθύνομαι
[αἰτ.] : اولقي — ضرري — πληρῶνω τὴν ζημίαν, ἀ-
ποζημιῶ || اولقي — قيمتي — ἀποζημιῶ τὴν τιμὴν
ἢ τὴν ἀξίαν [πράγματος]· || [δοτ.] : عقد معاوضه
ضمنه بر كيمه بريني الدامش اولسه ضررينه — اولور
ἐάν τις ἀπατήσῃ τινὰ ἐν συμβάσει συναλλαγῆς
[ἀκτι μδ'αδελζά], ἀποζημιῶ τὴν ζημίαν.

ضايع } **Α. ζαϊ'** [ἐκ τοῦ ضياع, ρζ. ضيع] ἐπθ. ἀ-
πολεσθεὶς : — متاع **μετάϊ ζαϊ'**, ἐμπό-
ρευμα, ἢ πρᾶγμα ἀπολεσθὲν. || Ρμ. χάνω, ἀ-
πώλλωμι [αἰτ.] : ايتك — سندی — χάνω τὸν τίτλον
[δενεζέ], τὸ ὁμολογόν· || اولقي — χάνομαι, ἀπόλ-
λυμαι || اولان قوونك قويروغى بيوك اولور — τοῦ
ἀπολεσθέντος προβάτου ἢ οὐρὰ γίνεται μεγά-
λη, ἵτοι μεγαλοποιεῖ τις τὸ ἀπολεσθὲν ἀγα-
θόν [πρμ.]· § θ. ضايع **ζαϊ'ά**, ἐπθ. ἀπολεσθεὶς, καὶ
ὄν. ἀπώλεια.

ضايعات } **Α. ζαϊ'άτ** [πλθ. τοῦ ضايع] ὄν. θ.
ἀπώλειαν ζημίαν νεκροὶ ἐν μά-
χῃ : ويرمك — ὑφίσταμαι ἀπώλειας ἢ ἀφίνω νε-
κρούς ἐν μάχῃ.

ضب } **Α. ζάπ**, ὄν. σαύρα· § πλθ. ضباب **ζη-
π** **ζάπ**, καὶ **ζαζούπ**.

ضبابت } **Α. ζαπαπέτ**, ὄν. θ. — **ζαπα-
πέτι** ἄν, ἡλιγγος, θάμνωσις τῶν
ὀφθαλμῶν [ιατρ.]·

ضبابيه } **Α. ζαπαπιγέ**, ἐπθ. θ. σαυροειδῆ :
— حيوانات ζῶα σαυροειδῆ.

ضباط } **Α. ζουπῆτ** [πλθ. τοῦ ضابط βλ. 1] ὄν.
ἀξιωματικοί.

ضبط } **Α. ζάπτ**, ρ. ἀφ. κράτησις, συγκράτη-
σις, περιστολή, διατήρησις κατοχῇ,

καθυπόταξις, δάμασις, κυρίευσις, ἀλωσις, σφε-
τερισμός· ἀπομνημόνευσις, διατήρησις ἐν τῇ
μνήμῃ· δημεῖωσις, καταχώρισις ἐν πρακτικῷ,
ἐγγράφῳ κτλ. : ربط — **ζάπτ** οὐ **ράπτ**, διατή-
ρησις τῆς τάξεως, πειθαρχία· || سرکش حيوانات —
— δάμασις ζῶον ἀτιθάσσει [δερκέζ]· || مالك —
κυρίευσις χωρῶν [μεμαλιζ]· || نفس — τὸ κρατεῖν
ἑαυτὸν [νέφς] ἵτοι τὰ ἴδια πάθη, ἐγκράτεια·
|| حدت — συγκράτησις ὁργῆς [χρητέτ]· || —
ζάπτ **ιζαπέ**, δημεῖωσις καταθέσεως [μάρ-
τυρος, κατηγορουμένου κτλ.] || دعوى — **ζάπτ**
αβά, δημεῖωσις τῆς ἀγωγῆς, ἵτοι σύνταξις προ-

ضحیه } A. ἱακινθέ, ὄν. θ. θῦμα, σφάγιον· § πλθ.
ضحایا } ἱακχαγιά.

{ **ضراعت** } A. *ḗzara'át* ἡ ζαρά'ατ, ὀν.θ. τα-
 πείνωσις, ὑποταγή : مأل — عر ضحال
 ἀρχιζάλη *ἑρασατ-μεζάλ*, ἀναφορὰ ταπεινῇ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ضرب } A. **ζάρπ** ἢ **ἄρπ**, ρ. ἀφ. τὸ τύπτειν, δέρειν, δαρμόν, κτύπνυμα· τὸ κόπτειν ἢ χαράσσειν νόμισμα· δύναμις, ἰσχὺς, πολλαπλασιασμός: — و حرب **ζάρπ** οὐ **ἄρπ**, πόλεμος || دعواى — ἀγωγὴ [**ἄρβ**] περὶ δαρμοῦ· سكه — **ἄρπι** **δικκέ**, κόψιμον νομίσματος, νομισματοκοπία· || ي عددك بر عدده — ي — πολλαπλασιασμός ἀριθμοῦ [**ἄρβ**] ἐπὶ ἄλλον ἀριθμὸν· || حاصل τὸ γινόμενον [**χαρῆλ**] τοῦ πολλαπλασιασμοῦ· || اشارتى — τὸ σημεῖον [**ἰαρε**] τοῦ πολλαπλασιασμοῦ [**ἦτοι** ×]· || دست — δύναμις τῆς χειρὸς [**ἰε**]· || نطق — δύναμις τοῦ λόγου [**νοῦτι**]· || طبل — τυμπανοκρουσία [**ἄρπ**]· || مثل — **ἄρπι** **μρέλ**, παροιμία· || بارد — **ἄρπι** **παρί**, ψυχροπλάσι, σφυρηπλάσι μετὰλλου ψυχροῦ· || Рм. τύπτω, δέρω, κόπτω [νόμισμα], πολλαπλασιάζω [**ἰτ**]. § πλθ. ضرب **τουρούπ**, βλ. 2.

ضرب } T. **ζάρπ** ἢ **ἄρπ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. Ἀφρική, ταχύτης, ὄρη: آغرينك — σφοδρότης τοῦ πόνου· || ی — σφοδρότης τοῦ ὕδατος· || لوله — μέγας ἐκπαστήρ διὰ τοῦς σωλῆνας τοῦ ὕδατος.

ضرب } A. **τούριπ** [γ'. προσ. ἀορ.] ἐκόπν, ἐχαράχθη [νόμισμα]: فى قطنطيه — **τούριπ** **φι** **κοσταντινί**, ἐκόπν ἐν Κων[σταντινί] πόλει [φράσις σημειοῦμένη ἐπὶ νομισμάτων].

ضرباً } A. **ἄρπ-εν**, ἢ **ζάρπ-εν**, ἐπρ. δέρων τύπτων, κτυπῶν, διὰ δαρμοῦ, μετὰ ξύλον.

ضربات } A. **ἄρπάτ**, πλθ. τοῦ ضربه βλ.

ضربان } A. **ἄρπάν**, ὄν. κτύπνυμα, κτύπος, παλμός: ی — کتۇپنما τοῦ σφυγμοῦ· || شديداً — σφοδρὸν κτύπνυμα· || قلب — παλμός καρδίας· σφυγμός· || Рм. πάλω, σφύζω: ايدىور — قلب ديقده تش دفعه — ايدىور — κοντα φράσις πάλει τὸ λεπτόν.

ضربخانه } II. **ζαρπ-χανέ**, ὄν. νομισματοκοπιῶν: عماره — **ζαρπ-χανέ** **ἰ** **μρέ**, αὐτοκρατορικὸν νομισματοκοπιῶν.

ضربزن } II. **ἄρπ-ζέν** [2. ἀρχ.] ὄν. τηλεδόλον πολιορκίας.

ضربه } A. **ἄρπέ**, ὄν. θ. κτύπνυμα, τραῦμα, προσβολή: شديداً — δεινὸν τραῦμα· || اورمق ټيندريمك — κτυπῶ, ἢ καταφέρω τραῦμα· || پرودداللا کايروى — **ἰ** **μρέ** — ὑφίσταμαι τραῦμα·

στενωχώρα: شديده — σφθοδρά[σφτι-
 τή] ἀνάγκη. μεγάλη ἐνδεια. || مضائقه — ἐνδεια

καὶ στενοχωρία [μυζαγκά]· || حال — ἡ ἀνάγκη τῆς περιστάσεως, ἡ ἀπαιτήσις τῶν πραγμάτων· || وزن — ἀνάγκη τοῦ μέτρου [βέζν], ποιντικὴ ὁδία· || بالضرورة — ἡ ἀνάγκη, § πλθ. ضرورات. ζαρουράτ.

ضروری } A. ζαρουρί-ι, ἐπθ. ὁ ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαῖος, ἐπείγων, ἀπαραίτητος, ἀναπόφευκτος· ἀκούσιος, βεβιασμένος· قبول — παραδοχὴ ἐξ ἀνάγκης, βεβιασμένη· § 0. ضروري: — تمايلات — τεμαγυδλάτι ζαρουριγέ, κλίσεις βεβιασμέναι.

ضروریات } A. ζαρουριγιάτ [πλθ. τοῦ ضروري] ὄν. 0. τὰ ἀναγκαῖότερα, τὰ μᾶλλον κατεπείγοντα τῶν πραγμάτων.

ضره } A. ζαρορ, ὄν. 0. ἐκάστη δύο ἢ περισσότερων συζύγων ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός: — شریه — σύζυγος μοχθηρά.

ضریح } A. ζαρίχ, ὄν. τάφος.

ضریر } A. ζαρίρ, ἐπθ. τυφλὸς ἐκ γενετῆς· § ἀδύνατος, φιλάσθενος.

ضعف } A. ζά'φ, ὄν. ἀδυναμία, ἐξασθένεια: — بازو — ἀδυναμία βραχιόνων [ζα-ζοϋ]· || ادراك — ἀδυναμία νοήσεως [ζι'ράκ]· || بصر — ἀδυναμία ὁράσεως [ζα'ράρ], δυσωπία, ἀμβλυωπία· || سمع — ἀδυναμία ἀκοῆς [ζέ'μ], δυσηκοΐα, βαρυκοΐα· || معده — ἀδυναμία στομάχου [ζι'ζέ]· || قوه حافظه — ἀδυναμία μνήμης· || حس — ἀδυναμία αἰσθήσεως [χί'ζ], ἀδυναμία ἢ ὑπερβολικὴ ἀγάπη πρὸς τινα: — حبه دوشام — ἡ αἰσθάνομαι ἀδυναμίαν πρὸς τινα.

ضعف } A. ζή'φ, ὄν. τὸ διπλάσιον πρᾶγματός τινος· § πλθ. اضعاف — ζή'φ, βλ. § δυ'κ. ضعفین. ζή'φ, βλ. § δυ'κ. ضعفین.

ضعفا } A. ζοι'αφά [πλθ. τοῦ ضعف ζα'τφ] ἐπθ. οἱ ἀδύνατοι, οἱ μὴ ἰσχυροί: — || اوقوا — οἱ ἀδύνατοι καὶ οἱ ἰσχυροί [ἀκ'βιγιά]· || حایت — προστασία [ζι'μαγέ] τῶν ἀδυνάτων· || — ی — οἱ ἀδύνατοι τοῦ λαοῦ [δ'μυέ].

ضعفی } A. ζα'φ-ι, 0. ضعفین. ζα'φ-ι, ἐπθ. ἄτονος, ὁ εἰς κατάστασιν ἀτονίας.

ضعفیت } A. ζα'φ-ι-ε [ὁρ'θότ. ضعف] ὄν. 0. ἀτονία.

ضعیف } A. ζα'τφ [ρζ. ضعف] ἐπθ. ἀδύνατος, ἀνίσχυρος, ἄτονος· § φιλάσθε-

νος: — جم — ὄν. 0. ضعفین. ζα'φ-ι, § πλθ. ضعفین. ζοι'αφά· || قول — ὄν. 0. ضعفین. ζα'φ-ι, § πλθ. ضعفین. ζοι'αφά· ||

ضعیفلا تمق } T. ζα'τφ-λα-μα-κ, ρμ. μτθ. καθιστῶ ἀδύνατον, φιλάσθενον, ἐξασθενίζω· κυρ. μτθ. [αίτ.].

ضعیفلامق } T. ζα'τφ-λα-μα-κ, καὶ ضعفین. ζα'τφ-λα-μα-κ, ρμ. οὐδ. ἐξα-σθενῶ, γίνομαι ἀδύνατος [κυρ. μτθ.].

ضعیفلاق } T. ζα'τφ-λα-μα-κ, ضعفین. ζα'τφ-λα-μα-κ, ρμ. οὐδ. ἐξα-σθενῶ, γίνομαι ἀδύνατος [κυρ. μτθ.].

ضعف } A. ζή'γ, ὄν. δέσμη, φάκελλος, ἀγ-καλιὰ χόρτου· μίγμα, σωρός· § πλθ. اضعاف — ζή'γ, βλ. 2. *

ضغط } A. ζά'γ, ὄν. συμπίεσις, θλίψις [ιατρ].

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

ضفدع } A. ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· || صوت — ζή'φ-ζά, ὄν. βάτραχος [τ. قورباغه]· ||

φωρά συμφώνου τινός μετὰ χαρεκὲς ζαυμέ [ضمه] h
 ٥٣٥ [وتوري] , ήτοι μιὰς ἐκ τῶν φωνῶν ου, ٥ [γλ.
 u], ٥, ٥ [γλ. eu] — ضاد — ζαυμι ἐὰτ, προφωρά
 τοῦ γράμματος ἐὰτ μετὰ τῆς φωνῆς ο, ου κτλ. §
 [χειρ].] προσέγγισις τῶν χειλέων τραύματος, συγ-
 κόλλησις. || Pm. ايتك — προστίθηναι, αὐξάνω
 [δοτ. αἰτ.].

ضاد } A. ζυμάτι, ὄν. κατάπλασμα [τ. ٥. ٧]:
 خردل — ζυμάτι χαρεκάλ, σινάπι-
 σμός, § πλθ. ضائد ζαυαίτ.

ضمان } A. ζαυάν, ὄν. ἐγγύησις, ἐχέγγυον,
 eὐθύνη: مدين ή قوی — ἐγγύησις ἰσχυ-
 ρά [δοτ.]: مدين — آشتی — εὐθύνη ἐγγύησις ὑπὲρ
 τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης: لازم —
 ضرر — ἐπιβάλλεται τῷ ἀγοραστῇ ἀποζημιώσις
 ضاغ وسلم تسليم ايدنجده دك حيوان مستأرك — نده در
 τοῦ ζῶον εἶναι ὑπ' εὐθύνην [ζαυανντὰ] τοῦ
 ἐνοικιαστοῦ [μυδτε-δξιοίν] μέχρις οὗ παραδώσῃ
 αὐτὸ σῶον καὶ ἀβλαβές, ήτοι εὐθύνεται εἰς ἀ-
 ποζημιώσιν κτλ. § πλθ. ضمانت ζαυανάτ.

ضائر } A. ζαυαίρ [πλθ. τοῦ ضمير ζαυίρ]
 وائف — ὄν. σκέψεις, διανοήματα: —
 γνώστης διανοημάτων § [γραμ.] ἀντωνυμία: —
 شخصي ζαυαίρ — ἀντωνυμία προσώπι-
 και || استغوام — ζαυαίρ — ἰδιότητάς, ἀντωνυμία
 ἐρωτηματικά.

ضائم } A. ζαυαίμ [πλθ. τοῦ ضميمه] ὄν. θ.
 προσθῆκαι, αὐξήσεις, παραρτήματα,
 συμπληρώματα: عشره — προσθῆκαι ἐπὶ τῆς δε-
 κάτης [δξοιγέ].

ضمن } A. ζήμν, ὄν. τὸ ἐντός, τὸ ἐσωτερικόν·
 έννοια ὑπολανθάνουσα ἢ ἐξυπονοου-
 μένη λέξεως, φράσεως σκοπός: نده — ζήμ-
 νυντὰ, ἐντός αὐτοῦ· ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ἐπὶ τῷ
 τέλος, πρὸς: || مقصد — نده — سياحت مذکورہ
 وارد — ἐντός τῆς περιγησεως [δξγχατ] ταύτης
 ὑπάρχει σκοπός [μυακάτ]· || خسته خانه ايجون اعانه
 نده — جمی — ἐπὶ τῷ σκοπῷ εἰσπραξεως [πρὸς εἰσ-
 πραξιν] συνδρομῶν ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου ||
 نده — ايش — ἐνεκα ὑποθέσεως τινος.

ضمناً } A. ζήμν-εν, ἐπρ. ἐξυπονοοιμένως [ἀν-
 τίθ. ضاراً — ضاراً — ρητῶς, ἐκ-
 πεφασμένως]: كاشلق — ἐξυπονοοῦμαι.

ضمي } A. ζήμν-ι, θ. ضمينه ζήμνιγέ, ἐπθ. ὑ-
 پونوؤمئوس [ἀντίθ. ضريح ضارخ,

ρητῶς, ἐκπεφασμένος]: امر صريح و —
 ρητὴ καὶ μὴ.

ضمور } A. ζδυούρ, ὄν. ἀτροφία· σύμπτω-
 سيس ήτοι συστολή τῶν ἀργείων: —
 اظفار — ἀτροφία ὀνύχων [ἀξφάρ]· || جلد — ἀτροφία
 δέρματος [δξίλτ]· || مائه — ἀτροφία τῆς κύστεως
 [μυεανέ]· || نخاع — ἀτροφία μυελου [νδχά']·

ضمه } A. ζαυμέ, ὄν. θ. τὸ σημείον ['] καλούμε-
 νον τουρκιστιδ-τσοῦ [βλ. اوتوري] καὶ δει-

κνύον τέσσαρας φωνάς, ήτοι ο, ου, ٥ [γλ. ou], ٥ [γλ.
 u] = مبسوطة ثقيله — ζαυμέι μεψδουτάι σακ-
 زه, ζαυμέ ανοικτὸν χονδρόν, ήτοι ἡ φωνὴ ο.
 || مبسوطة خفيفة — ζαυμέι μεψδουτάι χαφιذه,
 ζαυμέ ανοικτὸν λεπτόν, ήτοι ἡ φωνὴ ٥ [γλ.
 ou]· || مقبوضه ثقيله — ζαυμέι μακπουζάι σακ-
 زه, ζαυμέ κλειστὸν χονδρόν, ήτοι ἡ φωνὴ ου·
 || مقبوضه خفيفة — ζαυμέι μακπουζάι χαφιذه,
 ζαυμέ κλειστὸν λεπτόν, ήτοι ἡ φωνὴ ٥ [γλ. u].

ضمير } A. ζαυίρ, ὄν. νοῦς, διάνοια, καρ-
 δια, συνείδησις [βλ. وجدان], τὸ ἐν
 τῇ καρδίᾳ μυστικόν· § [γραμ.] ἀντωνυμία: —
 الهمام — διάνοια πεφωτισμένη [μυνίρ]· ||
 سیر — ζαυίρ — ἰδιότητάς, διάνοια ἐμπεπνευ-
 σμένη: || ما في ال — نده — τῷ νῷ
 [ὑπόδοχον], σκέψις: || كشف — ζαυίρ, ἀ-
 νακάλυψις τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικοῦ· ||
 متكلم — ἀντωνυμία προσώπιική [ἐαχδ]· ||
 مخاطب — ἀντωνυμία τοῦ α' προσώπου [μυτεκελλίμ]· ||
 غائب — ἀντωνυμία τοῦ γ' προσώπου
 [γαίτ]· § πλθ. ضمائر ζαυαίρ.

ضميران } A. ζαυιράν κ. ζαυιουράν, ὄν. βα-
 σιλικός ὁ πλατύφυλλος· βλ. ريحان.

ضميم } A. ζαυίμ [ρζ. ضم] ἐπθ. πρόσθετος,
 παρεπόμενος· § θ. ضميمه βλ.

ضميه } A. ζαυιμέ [θ. τοῦ ضم] ὄν. προσ-
 θῆκαι, παραρτήματα: — نده —
 προσθῆκαι· || اوله رق — ζαυιμέ δλαράκ, ἐν προσ-
 θῆκαι, προσθετικῶς, πρὸς: الطاف و عنايات جليله
 — ὡς προσθῆκαι εἰς τὰς ὑψηλὰς χάριτας
 καὶ εὐεργεσίας, ήτοι πρὸς ταῖς γενομέναις ὑψη-
 λαῖς χάρισι καὶ εὐεργεσίαις: || ممالك ايلك —
 ζαυιμέι μεμαλλικ εἰλεμέκ, προσθέτω ήτοι
 προσαρτῶ εἰς τὴν ἐπικράτειαν· § πλθ. ضمايم
 ζαυαίμ.

→ **اکرام** *ikrāmī* ζουγκούφ, περιποίησης πρὸς τοὺς ξένους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

قَامُوسُ عَمَّانِي

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

2

16 } Α. τὰ, ὄν. θ. ὄνομα τοῦ γράμματος 1
 καλουμένου καὶ αὐτοῦ 16 ταῦ ὑψιμετέ,
 ἦτοι τὰ ἀστίκτου, κατ'ἀντίθεσιν πρὸς τὸ γράμ-
 μα 1 καλούμενον αὐτοῦ 16 ζαῖ ὑψ'ὀξεμέ,
 ζα τὸ ἐνστικτον.

طابق { τατάκ, βλ. طباق και دباغ.

طابان } T. ἡ **طبان** ταπάν, ὄν. πέλαμα ποδός,
 κ. πατοῦνα· ἀντίστασις, σταθερότης·
 θάρος, εὐτολμία : **لر صزلامق** — πονοῦν τὰ

πέλαματα [ἐκ τοῦ πολλοῦ δόρου]· || ی آتقی —
 ἡ چکاک ἡ قادیرمقی ἡ چالقی κάμνω μεγάλη βή-
 ματα, βηματίζω, διασκελίζω, πορεύομαι πεζῇ,
 φεύγω· || ایتک — اوکوزی قره — ἐκριζῶ τοὺς ὁδο-
 τας τῆς κάτω διαγόνος βοδὸς μὴ δυναμένου νὰ
 βοσκήσῃ· || قوت — ταπανά κουδδét, δύναμις
 εἰς τὰ πέλαματα, ἥτοι πηγαίνω πεζῇ, ἀποστο-
 λικῶς· || یالا یور — λείχει τὸ πέλαμα του [ταπα-
 νινύ], ἥτοι περιμένει βλακωδῶς καὶ νωθρῶς·
 || یو — آو — ἡ ἀρκτος λείχει τὸ πέλαμα της,
 ἥτοι γίνεται τὸ μέγα ψυχρὸς τοῦ χειμῶνος· ||
 اوق — — ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος [ζήτή]· ||
 — آغاجی — ὀριζοντία [ὄκ] δοκὸς τῆς στέγης· ||
 ἡ تحتی — δοκὸς ἐπιστρωνομένη ἐν τῇ βᾶσει τῶν
 οἰκοδομῶν· || ی — تارلا — κύλινδρος γεωργικὸς· ||
 — ترازوسی — βήχιον· || — دوه —
 στάθμη· § ἐπὶ. ἐπίπεδος [ἐπὶ ἐδάφους]· || تارلا —
 ἀγρὸς ἐπίπεδος· || تیمور — εἶδος χάλυβος ἐκτι-
 μωμένον, ἐξ οὗ κατασκευάζονται ὄπλα· βλ. طال.
 طابانجه } T. ἡ طابانجه — δζα [ὑποκ.] ὄν.
 παλάμη τῆς χειρὸς· κόλαφος, θά-
 ψισμα· πιστόλιον.

طابانسر } T. n. طبانسر ταπαν-δύζ, ἐπθ. δει-
λός, ἀτολμος, φοβησιμότης.

- طا بانسزلق** } T. ἡ τὰνσζακ **ταπανσζακ-ζήκ**, ὄν. δειλία, ἀτολμία.
طابان کش } T. **ταπαν-κὲξ** [λ. βαρβ.] ἐπθ. ὁ βαίνων πεζῇ.
طابانلا تمق } T. **ταπαν-λανμάκ**, ρμ. οὐδ. λαμβάνω θάρος, τόλμην· ἀ-
 ναλαμβάνω νέας δυνάμεις.
طابانلو } T. ἡ τὰν **طابلي** **ταπαν-λῆ**, ἐπθ. εὐτολ-
 μος, γενναῖος.
طابنج } A. **ταπῆζ** [ρζ. طنج] ἐπθ. ὁ ψήνων.
 καυσώδης [πυρετός]· § ὄν. μάγειρος·
 συνηθέστ. طابخ βλ. § θ. طابخه **ταπηζά**.
طابع } A. **ταπῆ** [ρζ. طابع] ἐπθ. καὶ ὄν. τυ-
 πογράφος· ἐκδότης: **نفايسرور** — τυ-
 πογράφος φιλόκαλος [νεφαις-περδέρ].
طابقور } T. **ταπκούρ**, ὄν. σειρά, τάξις· μι-
 κρός ἡμᾶς κρατῶν τὸ ἐπισέλλιον
 ἱππου: **دري** — καλῶςδότης, σφυρωτήρ.
طابور } T. **ταπৌρ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. τάγ-
 μα στρατιωτικόν· σχῆμα τετραγ-
 νον, ὅπερ λαμβάνει ὁ στρατός: **آغاسي** — ἀρχη-
 γός τῆς χωροφυλακῆς [ἐν ταῖς νομαρχίαις].
طابورجي } T. **ταπৌρ-δζή**, ὄν. στρατιώτης
 ἀποστελλόμενος εἰς τὸ οἰκεῖον
 τάγμα μετὰ νοσηλείαν κτλ. || **اولقي** — ἀποστέλ-
 λωμα εἰς τὸ οἰκεῖον τάγμα.
طابه } T. **τάπια** [ἐκ τοῦ ἀρβ. تعبیه] ὄν. χα-
 ράκιμα, ὀχύρωμα, προμαχών, κα-
 νονοστοιχία: — **آي** — πύργος μνησείδης: || **اوق** —
آي **τάπια** πρίων, ἥτοι ὀχύρωμα ἔχον γωνίας
 ἐξεχούσας καὶ εἰσεχούσας.
طاپدير مق } T. **ταπ-τηρ-μάκ**, ρμ. μτθ. κά-
 μνω τινὰ νὰ λατρεύη [δοτ.
 αἰτ.]: — **کندیم** — κάμνω τινὰ νὰ με λατρεύη, νὰ
 με ἀγαπῇ.
طاپردامق } T. **ταπυρταμάκ**, βλ. **طپردامق**.
طاپشدير مق } T. **ταπ-πότηρ-μάκ** [λ. ἀρχ.]
 ρμ. μτθ. κάμνω νὰ ζητήσω-
 σι, παραγγέλλω· § κάμνω νὰ ψθῶν, διαδιδάξω,
 φέρω.
طاپشمرق } T. **ταπ-σηρ-μάκ**, ταὐτὸ
 βλ. **طاپشمرق**.
طاپمق } T. **ταπμάκ**, ρμ. οὐδ. λατρεύω [δοτ.]:
 — **بتره** — λατρεύω τὰ εἰδωλα [πῶ-
 λαρά]: § ὑπεραγαπῶ τινα.

- طاپمق** } T. **ταπ-πν-μάκ**, ρμ. οὐδ. ταὐτὸ
 طاپمق.
طاپمه } T. **ταπνμά**, ὄν. ἀπαρ. λατρεία.
طاپنيجي } T. **ταπννηδζή** [ἐκ τοῦ طاپمق]
 ὄν. λάτρης.
طاپنيش } T. **ταπν-ηζ** [ἐκ τοῦ طاپمق] ρ. δφ.
 λατρεία.
طاپو } T. **ταποῦ** [ἐκ τοῦ طاپمق] κυρ. λατρεία
 ἢ ἀναγνώρισις καὶ ὑποταγὴ πρὸς ἡ-
 γεμόνα· ὄν. τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ πληρονό-
 μενον εἰς τὸ κυβερνητικὸν ταμεῖον κατὰ τὴν ἐκ-
 ποίησιν ὑπ' αὐτοῦ δημοσίων γαιῶν συνεκδ.
 τίτλος κατοχῆς γαιῶν· λέγεται καὶ **سندی** — **تا-**
ποῦ **دενεژی** — **یه** ربط اراضی بی — **رأبط** τὰς
 γαίας εἰς ταπίον, ἥτοι ἐκδίδω τίτλον διὰ γαίας·
 || **اولقي** — **مستحق** — **موندتاخیکه** **تاποῦ** **δζμάκ**
 καθίσταμαι διαθέσιμος διὰ ταπίου [ἐπὶ δημο-
 σίων γαιῶν]· **صاحی** — **حق** ὁ ἔχων δικαίωμα τα-
 πίου, ἥτοι δικαίωμα νὰ ἀγοράσῃ δημοσίους
 γαίας ἐν ἐλλείψει κληρονόμων τοῦ ἀποθανόντος
 κατόχου, ἔχόντων δικαίωμα μεταδιόσεως καὶ
 καλούμένων **حق انتقال اصحابی** **خاکه** **ینتکال**
آدخاπῆ· || **ی** — **تاپوῦ** **میدلی**, ἀντίτιμον
 ἀγορᾶς δημοσίου γῆς, ὀριζόμενον ὑπὸ πρᾶγμα-
 τογνομόνων καὶ οὐχὶ διὰ πλειοδοσίας.
طاپولامق } T. **ταπου-λαμάκ**, ρμ. μτθ. ἐκ-
 δίδω τίτλον ἢ λαμβάνω διὰ τα-
 πίου γαίας [αἰτ.]: **حق** **طاپو** **اصحابندن بری** **حق** — **سی**
 اولدینی اراضی بی **طاپولامزدن** **مقدم** **وفات** **ایلدیکی**
ان **تیس** **تῶν** **ἐχόντων** **δικαίωμα** **تاπίου** **ἀ-**
ποθάνη **πρίν** **ἢ** **λάβη** **διὰ** **ταπίου** **τὰς** **γαίας**,
ἐφ' **ὧν** **ἔχει** **δικαίωμα** **ταπίου**.
طاپولو } T. **ταπου-λοῦ**, ἐπθ. ὁ ἔχων τίτλον
 ιδιοκτησίας [ἐπὶ γαιῶν]: **یر** — **γῆ**
 ἐφωδιασμένη διὰ τίτλου.
طاپه } T. **τάπα**, ὄν. πῶμα, ἐπίπωμα, ἐπιστό-
 μιον, κ. στούπωμα: **اورمق** — **τίθημι**
 ἐπίπωμα εἰς ψάλλον· || **آتی** — **ξεστουμπόνω**, **ρί-**
πτω τὸ ἐπίπωμα, ἀνοίγω τὸ στόμα, λέγω ἀ-
 πόρηστα, ἰδιαίτερα, ὑβρίζω· || **سینه** — **سی** — **تا-**
παδῆ **تاπαδηνά**, καλῶς προσηρμοσμένος, σύμ-
 φωνος· || **بورغوسی** — **ἐκπωμαστήρ**.
طات } **تات**, βλ. **تات**.

[θυνών. دافع. دیدان] — **ταρίτι τῑτάν**, ἀνθελ-
μιντικός.

طارطغان } T. **τάρταγάν** [βλ. طغان] —
ἐπθ. διεσκορπισμένος, ὁ ἐν ἀ-

ταξίᾳ: داریسی — ἐλυμος ἢ μελίνη, κ. ἀγριο-
κέχρη: داریسی — διεσκορπισμένος ἀγριοκέχρη
ὡς κακὸν οἰωνόν· ἀναθεματίζω.

طارغιν } T. **τάργκιν**, ἐπθ. δυσηρεστημέ-
νος, ὀργίλος, ὠργισμένος.

طارغινلق } T. **τάργκιν-λῑκ**, ὄν. δυσαρέ-
σκεια, ὀργή, θυμός: — μετὰ
δυσαρεσκείας, θυμοῦ.

طارف } A. **ταρίφ** [γρ. طرف] ἐπθ. νέος, ὁ
μὴ ἀρχαῖος [ἐπὶ δούλων, ζώων καὶ
λοιπῆς οἰκιακῆς περιουσίας· ἀντίθ. ἄλ., βλ.].

طارق } A. **ταρήκ**, ὄν. ἄστρον τῆς αὐγῆς:
— لامع لامع [λεμε'άν] τοῦ ἄστρου
τῆς αὐγῆς.

طارق } **ταρήκ**, βλ. جبل.

طارلاتمق } T. **τάρ-λατμάκ**, ταὐτὸ τῷ
طارلاشديمق.

طارلاشديمق } T. **τάρ-λαστέρημάκ**, ρμ.
μτδ. καθιστῶ στενόν, στε-
νῶ, κ. στενεύω, περιορίζω [αἰτ.]· βλ. طارلتق.

طارلاشقم } T. **τάρ-λασμάκ**, ρμ. οὐδ. κα-
θίσταμαι στενός, στενοῦμαι,
κ. στενεύω: يوركم طارلاشور **τάρλα-**
σῑγορ, ἢ καρδία μου σφίγγει, στενοχωροῦμαι,
ἀνησυχῶ.

طارلاتمق } T. **τάρ-λανμάκ**, ρμ. οὐδ. ταὐ-
τὸ طارلاشقم.

طارلق } T. **τάρνλ-τ-μάκ**, ρμ. μτδ. δυ-
σαρεστῶ, παροργίζω, παροξύνω
[αἰτ.]: انى طارلتدى — ἀνὴ **τάρνλτ-τῑ**, παρώργι-
σεν αὐτόν.

طارلغان } T. **τάρνλγκάν** [ἐκ τοῦ طارلق] ἐπθ.
ὀργίλος, θυμώδης.

طارلق } T. **τάρ-λῑκ**, ὄν. τόπος στενός· στε-
νοχωρία, ἀγωνία: — ال — ἐνδεια,
ἀνέχεια: — نفس — νεψές **τάρνλγκή**, δύσπνοια,
ἄσθμα.

طارلق } T. **τάρ-νλμάκ** [ἐκ τοῦ طار] ρμ.
οὐδ. δυσαρεστοῦμαι, κακιδόνω, ὀρ-

γίζομαι, θυμόνω, ἀγανακτῶ [δοτ.]: بك طارله
πανὰ τάρήλμα, μὴ δυσαρεστεῖσθαι κατ' ἐμοῦ.

طارم } Π. **ταρίμ**, ὄν. θόλος: — فیروزه — θόλος
καλῆδος, ἢ نیلکون — θόλος κυα-
νοῦς [νιλ-γκῑδν], ἥτοι οὐρανός [ποιπτ.]· || βλ. تارم.

طارمه طغان } T. **τάρμα-τῑγάν**, ἐπθ. ὁ ἐν
ἀταξίᾳ, διεσκορπισμένος· βλ.
طاغتیق — طاغیت طار.

طاره } Γ. **τῑρα** [tara] ὄν. τὸ βάρος τοῦ δο-
χείου ἢ τοῦ περιδῶλματος, ὅπερ ἀφαι-
ρεῖται ἐκ τοῦ βάρους τοῦ ἀγοραζομένου ἐμ-
πορεύματος, κ. δῶρα· — سی — τὸ βάρος
τοῦ δοχείου κτλ. || سی — οὐ τὸ βάρος
τοῦ δοχείου ἐλήφθη, ὁ ἀνευ κέρδους· || —
چقارمق — ἀποδόλλω, ἀποπέμπω.

طاره جق } T. **τῑραδζήκ**, βλ. طارجق.

طاری } A. **ταρή** [ἐκ τοῦ طریان] ἐπθ. ὁ φθά-
νων, παρουσιαζόμενος, ἐπερχόμε-
νος, μεταγενέστερος: — عرف — **τῑρῑ** μετα-
γενέστερον. || Ρμ. — **ταρή ὀλμάκ**, φθάνω,
ἐπέρχομαι, παρουσιάζομαι [δοτ.]: —
منافعه خلل — ἐπέρχεται βλάβη εἰς τὰ συμφέροντά του· ||
اولقى — **ταρή** ἐπέρχεται τὴν φθῶν [ἀμῑ]
εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του.

طاری } T. **τῑρή**, βλ. داری.

طاز } T. **τάζ**, ὄν. φαλάκρος, πτίλωσις· §
ἐπθ. φαλακρός.

طازلاق } T. **τάζ-λῑκ**, ἐπθ. φαλακρός· §
μτψ. γυμνός· ἀπλοῦς, κοινός,

συνήθης: — قبا — **καπά τάζλῑκ**, ἐν σχεδίῳ, ἐν
σκιαγραφίᾳ, προσωρινός, ἀκατέργαστος, χον-
δροειδής· || βλ. طاسلاق καὶ دزلاق.

طاس } A. **τάς**, ὄν. σκεῦος, κύπελλον ἐκ
χαλκοῦ ἢ ὀρειχάλκου, κ. τάσι: چوربا —
σκεῦος διὰ ζωμόν· || — سفر — παροψίδες ἐκ
χαλκοῦ ἐπιτιθέμεναι ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης καὶ
συναποτελοῦσθαι ἐν σκεῦος χρησιμεῖον πρὸς
μεταφορὰν ἐδεσμάτων· || — صو — κύπελλον δι'
ῥόδω [πρὸς πόσιν]· || — حام — κύπελλον τοῦ βα-
λανείου, κ. τάσι τοῦ λουτροῦ· || — اسكى —
παλαιὸν κύπελλον, παλαιὸν βαλανεῖον [πρμ.
ἐπὶ καταστάσεως μὴ βελτιουμένης ἀλλὰ διατε-
λούσης ὡς πρότερον]· || — غاب اولدى —
μῑ γαῑτῑ ὀλῑτοῦ τὸ τάσι ἐχάθη; [πρμ. —

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

طاşی } T. τασ-τδñ, δν. λιθοδόρος, πετρῶς·
 ἔμπορος λίθων || قلى — σμίλη λι-
 θοδόου, γλυψίς.

طاşیلق } T. τασ-τδñλñκ, δν. λιθοξοική·
 ἔμποριον λίθων.

طاşىرمق } T. τασ-οτ-μάκ, ρμ. διαμ. κάμνω
 τι νά ἐκχειλίσθ[αιτ.]: شو تقديرات
 οἱ ἑπαινοὶ οὗτοι ἑκα-
 μαν τὸν κύριον νά ἐκχειλίσθ ἀπὸ τὸ δοχεῖον
 του[καññν-ζάν], τὸν κατέστρεψαν πεψυθωμένον.

طاşىرمق } T. τασ-οτ-μάκ [ἐκ τοῦ
 طاşى] ρμ. μτθ. κάμνω τι νά
 ἐκχειλίσθ, ὑπερεκχειλίζω, πληρῶ πέραν στεφά-
 νης[αιτ.]: — ὑπερεκχειλίζω τὸ ποτήριον·
 || — ὑπερεκχειλίζω τὸν καññν, ἥτοι γε-
 μίζω πολὺ ἢ ψήνων φουσκών καὶ ἀψίνω νά
 χυθῇ· § πληγόνω τὸν πόδα εἰς τὴν ὀπλήν καὶ
 ἐπομένως χλωαίνω [ἐπὶ ἱππων κτλ.].

طاşىقین } T. τασ-κñν [ἐκ τοῦ طاşى] ἐπθ.
 ὁ ἐκχειλίζων, ὑπερχειλής, ἐκρέων,
 πλημμυρῶν: — ὕδατα ἐκχειλίζοντα, πλημ-
 μυροῦντα· § αὐθάδης, προπετής, ὑβριστής, ἐπι-
 θετικός.

طاşىقینلق } T. τασκñν-λñκ, δν. ὑπερεκ-
 χειλίσθ, πλημμυρᾶ § ἐπίθεσις,
 αὐθαδὲς κίνημα, παρεκτροπή, ὕβρις: قادینلره
 — ποιῶ αὐθάδη κινήματα κατὰ γυ-
 ναικῶν.

طاşىلامق } T. τασ-λαμάκ [ἐκ τοῦ طاşى =
 λίθος] ρμ. μτθ. λιθοβολῶ [αιτ.]:
 — λιθοβολῶ τὸ δάσος, ἥτοι δοκιμάζω,
 ῥίπτω λόγους [πετρῶναις] ὥπως δοκιμάσω, βο-
 λιδοσκοπῶ τινά.

طاşىلامق } T. τασ-λαμάκ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ
 طاşى = ἔξω] ρμ. μτθ. ἐκβάλλω
 ἔξω, ἐξάγω.

طاşىلق } T. τασ-λñκ, ἐπθ. πετρῶδης· § δν. τό-
 πος πετρῶδης· λιθόστρωτον· πρό-
 θυρον, αὐτὴ λιθόστρωτος.

طاşىلى } T. τασ-λñ, ἐπθ. ὁ ἐκ λίθου, πέτρας,
 λίθινος.

طاşىمق } T. τασ-μάκ [ἐκ τοῦ طاşى = ἔξω]
 ρμ. οὐδ. ἐκχειλίζομαι, χύνομαι ἔ-
 ξω, πλημμυρῶ [ἐπὶ ὑδάτων, ποταμῶν κτλ. ἢ
 ἐπὶ ὑγροῦ οἰουδὴποτε περισεύοντος ἐν τῷ

δοχεῖω καὶ χυνομένον ἔξω, ἢ ἐκχυλίζομένον
 κατὰ τὴν βράδιν]· § μτθ. καθίσταμαι ὑπερβία-
 λος, αὐθάδης, προπετής.

طاşىمق } T. τασ-νμάκ, βλ. طاşىنىق.

طاşىمق } T. τασ-ν-μάκ [ἐκ τοῦ طاşىنىق]
 ρμ. μτθ. μετακομίζω τι δι' ἄλ-
 λου, ἥτοι ἀχθοφόρου κτλ. [δου. αἰτ.].

طاşىىرمق } T. τασ-οτ-μάκ, βλ. طاşىرمق.

طاşىىم } T. τασ-ήμ [ἐκ τοῦ طاşىنىق] ρ. ἀψ. ἐκ-
 χειλίσθ, φούσκωμα ἰδίᾳ φαγητοῦ
 βράζοντος, βράσις: قاينامق — γ. βράζω μίαν
 βράδιν.

طاşىىمق } T. τασ-ήμ [ἐκ τοῦ طاşى = ἔξω]
 ρμ. μτθ. μεταφέρω, μετακομίζω
 [αιτ.]: — φέρω φορτίον ἐπὶ τῆς ῥάχως,
 μεταφέρω || — φέρω ἐπάνω μου χρήματα ||
 — φέρω ὅπλα, ὀπλοφορῶ || — φέρω ἐπιδάτας [ἐπὶ πλοίου].

طاşىىمق } T. τασ-ν-μάκ [ἐκ τοῦ προηγ.]
 ρμ. οὐδ. μετακομίζομαι, ἥτοι
 μεταφέρω τὰ οἰκιακὰ ἐπιπλά ἀλλαχοῦ, μετοι-
 κῶ· συχνάζω πολὺ εἰς τι μέρος, κ. κουδα-
 λιοῦμαι: — συχνάζω εἰς τὸν ἀπόπατον
 [χαλαγιά], πάσχω διάρροϊαν || — φέρομαι πολὺ· § πθ.
 φέρομαι [ἐπὶ φορτίων, χρημάτων].

طاşىىنهجق } T. τασ-ναδζάκ [μέλλ. τοῦ
 طاşىنىق] ἐπθ. μετακομιδθ-
 σόμενος, δυνάμενος νά μετακομιδθῇ, φορητός,
 εὐκόμιστος.

طاşىمه } T. τασ-μά, βλ. طاşىمه.

طاşىوله } τασ-ούλα [λ. ἰνδική] δν. στραμ-
 μώνιον [ψτ. βλ. جوز].

طاعات } A. τα'άτ, πλθ. τοῦ ἐπομ.

طاعات } A. τα'άτ, δν. θ. ὑποταγὴ εἰς τὰς
 ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ· δέσεις, λα-
 τρεία: — δέσεις καὶ προσευχή || عبادت —
 διπνεκὲς λατρεία, δέσεις· § ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ
 اطاعت, βλ. § πλθ. طاعات: شب — δεήσεις τῆς νυ-
 κτός, νυκτεριναί.

طاعون } A. τα'οὐν, δν. λοιμός, πανώλης,
 ἐπιδημία· § πλθ. طواعين τασ-άñν.

ποίου κινῶσι τὴν καπνοσύριγγα [τσιμπού-
κι] ὅπως πέσῃ ἢ κόνις τοῦ καέντος καπνοῦ.

طاقاو } T. **τακάδ** [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ μορ. طاق] ὄν. πέταλον.

طاقت } A. **τακάτ**, ὄν. θ. δύναμις [ἀνθρώ-
που, ζώου]: دهن موي عبي-
نه δύναμις [τακατ-ήν] — كثره مدي — δὲν ἰδυνή-
θη νὰ ὑποφέρῃ, ν' ἀντέξῃ εἰς κόπους, δεινὰ [δοτ.]
|| بشره — **τακάτι** **περενιγέ**, ἀνθρωπίνη δύναμις:
|| بشره دن خارج — ἐκτός τῆς ἀνθρωπίνης ду-
νάμεως, ὑπεράνθρωπος.

طاقتسر } T. **τακατ-οήζ**, ἐπθ. ἀδύνατος, ἐ-
ξηντλημένος, ἐξησθενημένος, ἀ-
πνυοηκός.

طاقتسرلق } T. **τακατ-οηζ-λάκ**, ὄν. ἀδυνα-
μία, ἐξασθενήσις, ἐξάντλησις.

طاقتشكن } Π. **τακάτ-οικέν**, ἐπθ. ὁ θραύων
τὴν δύναμιν, καταβάλλων, ἀφθό-
ρητος.

طاقتفرسا } Π. **τακατ-φερσά**, ἐπθ. ὁ φθει-
ρων ἥτοι καταστρέφων τὴν δύ-
ναμιν, ἀφθόρητος: — حال — κατάστασις ἀφθόρητος.

طاقتكداز } Π. **τακάτ-γκυδ-τάζ**, ἐπθ. ὁ τή-
κων τὴν δύναμιν, ἀφθόρητος:
— تكييف — πρότασις ἀφθόρητος.

طاقتيرمق } T. **τακ-τηρ-μάκ**, ρμ. διαμ. βάλλ-
ω τινὰ ν' ἀναρτήσῃ, νὰ κρεμά-
σῃ, ἐφαρμόσῃ, νὰ περάσῃ τι κτλ. [δοτ. αἰτ.] βλ.
طاق.

طاقر } T. **τακήρ** [ἐκ τοῦ μορ. طاق] μόριον
παριστάνον τὸν ξηρόν κρότον γα-
λένδζας ἢ βημάτων ἵππου, ἢ κτύπου σφυρίου
κτλ.: طاقر طوقور **τακήρ τουκούρ** ἢ طاقر طوقور
τακούρ τουκούρ, μετὰ πολλοῦ κρότου, πατά-
γουν § ἐπθ. κενός: طام — **τάμ τακήρ**, ὅλως
διόλου κενός: طام — ὅλως διόλου κενὴ οἰ-
κία.

طاقر داتمق } T. **τακηρ-τάμμάκ**, ρμ. μτθ. κά-
μνω τι νὰ κροτήσῃ, νὰ δώσῃ
ἥχον ξηρόν, οἷος ὁ τῆς γαλένδζας ἢ ὁ τῶν βη-
μάτων ἵππου, ἢ ὁ κτύπος σφυρίου [αἰτ.]: يول
اوزرندمكي طاشلری طاقر داتمق بر سرعتله خطودل
پوئیل بیهامتا متا تاخۇتنتوس توداؤ-
تس دؤسته نا كامر تۇس اپل تئس دؤدؤ لئبوس نا
کروتؤس.

طاقر دامق } T. **τακηρ-τάμμάκ**, ρμ. οὐδ. κρο-
τῶ, παράγω ἥχον ξηρόν [ἐπὶ
γαλένδζας ἢ ἄλλων ξυλίνων ἀντικειμένων, ἐπὶ
βημάτων ἵππου, ἢ κτύπου σφυρίου κτλ.].

طاقر دی } T. **τακηρ-τή**, ὄν. κρότος ξηρός
ὡς ὁ τῆς γαλένδζας, ὁ τῶν βη-
μάτων ἵππου, ἢ τοῦ κτύπου σφυρίου: نلین — سی
کروتوس γαλένδζας [να'λιν].

طاقتدیرمق } T. **τακ-πέτηρ-μάκ**, ρμ. μτθ.
ἐφαρμόζω καλῶς κόσμημα
[αἰτ.]: تزییناته دائر — طوقور، ستولیزومای:
هه تی وار ایسه طاقتدیرمق — ὅ, τι κόσμη-
μα εἶχε, τὸ ἐφόρεσε.

طاققاق } T. **τακ-τάκ**, ὄν. σφύρα ἐπίπεδος,
ἥτοι ἐργαλεῖον τῶν πλυντῶν, δι' οὗ
καθαρίζουσι τὰ ἀσπρόρουχα.

طاقلا } T. **τακλά** ἢ طاقلاق **τακλάκ** [ἐκ τοῦ
طاق] ὄν. κυδίστημα, κ. τακλᾶς:
قیلق — κυδιστῶ, κάμνω τακλᾶν, μεγάλως ἐπι-
θυμῶ: قیلان — طقوز — اوسته طقوز — ἐπὶ ἐνὸς ὁδο-
λοῦ [παρὰ] ἐννέα κυδιστήματα ποιῶν, ἥτοι φι-
λάργυρος: کلک — دپه — ἀναποδογυρίζομαι, ἀνατρέ-
πομαι, πίπτω ἀνάσκει, ὑπτίος [τεπε **τακλά**].

طاقلاباز } T. **τακλαπάζ**, ταῦτὸ طاقلاجی.

طاقلاجی } T. **τακλα-δζή**, ἐπθ. ὁ κυδιστῶν,
ὁ κάμνων τακλάδες.

طاقلاق } T. **τακλάκ**, ταῦτὸ طاقلا.

طاقلداق } T. **τακνλάκ** [ἐκ τοῦ μορ. طاق]
ὄν. κρόταλον μύλου.

طاقلقمق } T. **τακ-πλ-μάκ**, ρμ. οὐδ. ἀναρτῶ-
μαι, κρεμῶμαι, σκαλόνω, ἐμπερ-
δεύομαι πού καὶ μένω ἀνηρτημένος ὡς τὸ
πτηνὸν ἐπὶ τοῦ ἱζοῦ ἢ ὁ ἰχθύς ἐπὶ τῆς ὀρμίδος,
προσκολῶμαι [δοτ.]: — بر کوئوک —
باقی اولطیه || — ὁ ἰχθύς πιάνεται εἰς τὴν ὀρμὴν καὶ κρέ-
ματαί § πειράζω, ἐνοχλῶ, ἀστειζομαι: برینه —
— πειράζω τινὰ || — پشته — προσκολῶμαι ὀπίσω
[περینه], ἥτοι παρακολουθῶ κατὰ πόδας.

طاقلش } T. **τακνλήζ** [ἐκ τοῦ προηγ. βλ.]
ρ. ἀφ. ἀνάρτησις, κρέμασμα, σκάλω-
σμα § ἀστειότης, ἐνόχλησις.

طاقم } T. ἢ طاقیم **τακήμ** [ἐκ τοῦ طاق] ὄν. πᾶν
ὅ, τι ἀναρτᾷ ἢ φορεῖ τις, κόσμημα: الماس

[illegible]

طاقچه } T. τακην-ὄξί, ἐπρ. ἐν σώματι, τὸ
ὄλον.

طاقق { T. tak-uák, ρι.μπ. ἀναστῶ, κρε-
μῶ, σκαλῶν· ἡέρω, ἡορῶ, ἡφαρμῶ-

ζω, περνῶ [δοτ. αἰτ.]: — باشه چيچك — σκαλόνων
 ἄνθος εἰς τὴν κεφαλάν· || — قلیج — ἀναρτῶ ξίφος·
 || — نشان — ἀναρτῶ ἢ φέρω παράσημον· ἀρροα-
 νίζω· || — چلک — ἀναρτῶ στελεγγίδα, ἐπαινῶ· || باشه
 — چرچيوه — φερώ πῖλον εἰς τὴν κεφαλάν· || چرچيوه
 — جام — ἐφαρμόζω [περνῶ] ὕεalon εἰς τὸ πλαιοῖον·
 || — آ — κολῶν ὄνομα ἢ παρατσούκλι, ὀνομάζω,
 ἀποκαλῶ· || — قول — βάλλω λαθὴν [κουλπ] ἢ-
 τοι ἐξευρίσκω αἰτίαν, ἀφορμὴν ὅπως συκο-
 φαντήσω ἢ σκώψω· εὐρίσκω πρόφασιν, δικαιο-
 λογίαν· || — آدمی آدمی — βάλλω ὄνομα ἢ περισσο-
 τέρους νὰ πιασθῶσι, νὰ ἐριζῶσι, ἐνσπείρω διχό-
 νοιαν.

٤٣٦ } T. ταχυά [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀνὰ-
 τισις, σφάλωμα κτλ. βλ. طاقتی §
 ἐπθ. ἀνθρωπινός, κρεμαστός, ἐφηρμοσμένος·
 ψευδής [ὄνομα, παρατσούκλι κτλ.].

طاقمق } T. τὰκ-ny-uák, ρμ. μδ. ἀναρτῶ
τι εἰς ἑμαυτὸν, φέρω, φερω κο-
μῆματα κτλ. [αἰτ.]:—المس φερω ἀδάμαντας·
—فنا آد—κακὸν ὄνομα λαμβάνω, ἀποκτῶ·|| طور
—λαμβάνω ἥθος [τάβω, κ. ταβοῦθ]·||
—آغرني—λαμβάνω ἥθος σοδαρόν, σοδαρότητα [ἀγγορνύ].

طاقور { T. τακούρ, ταυτό طاقر, βλ.

طاقوز } Ελ. τακόζ, ὄν. τεμάχιον σφαιρικόν
ξύλου, κ. τάκος, τακών.

طاقة { A. τὰκᾶ, ὄν. θ. ἀντί طاقت, βλ.

طاقه } T. τανά, ὄν. εἶδος ὑψώσματος μετα-
ξωτοῦ: — صوالم ὑψάσμα οἰκωτόν·

شال — δάλιον ἐκ τοιούτου ὑψάσματος.

طاقيلى } T. τακηνῆ [ἐκ τοῦ طاقلق] ἐπθ. ἀ-
 νηροτημένος, κρεμασμένος, προσδρη-

μοσμένος [δοτ.]: — تفكر فيه سو انكى eis ta pyro-
bōla autōn upārchousi prosotromosmenai lōg-
chai [dōngkylō].

طاقم } T. taknu, طقم .

طاقیه { T. τακηγή [ἐκ τοῦ طاقق] ὄν. λεπτὸν
λευκὸν κάλυμμα φοροῦμενον ὑπὸ

τὸ ψέσιον πρὸς ἀπορροφῆσιν τοῦ ἰδρωτός : —
 تقي تيناًسوا τὸ κάλυμμα, ἵτοι ἐπιθυμῶ δια-
 καῶς. قايحي — ὁ ἀρπάζων τὰ καλύμματα, ἄρ-
 πας, λαφυραγωγός. — تيور teylo τακνήε,
 κράνος, περικεφαλαία.

طاقیه جی } T. τακηγε-δζῆ, ὄν. ὁ κατασκευάζων καὶ πωλὼν. طاقه. βλ. λ.

|| قالى — اڪسى οὐ ὁ τράχηλος [ἐνδε-δὶ] εἶναι
τύπος, ἅτοι καλοῦσι τοῦ τακνεδῆ, δηλαδὴ
χονδρός καὶ ἔρχεται εἰς γρονθοκοπήματα.

طاك } T. τὰν [κατὰ τὸ طاك, ἐκ τῆς διδικῆς]
 δν. αὐγή, πρωΐα: آفتق — نى —

آغارمق ὑποψώσκει ἡ πρωΐα, χαράζει.

طاك } T. τὰν [λ. ἀρχ.] ὄν. ἐκπληξίς, ἀπο-
ρία.

طاکری { τανρον, βλ. تکری.

طاكر بلق { T. πανθηλίκ, βλ. تکريلق.

τὰν ἑσμάκ, βλ. τὰν ἑσμάκ.

παλγε } T. **παλγκα** [ἐκ τοῦ παλγ] ὄν. κύμα: اولو: — κύμα νεκρόν, [ἡρόδ.] ἦτοι ἀδύνατον ἐναπολειπόμενον μετὰ τὴν τρικυμίαν. || ي — παλγω παίρνω τὰ κύματα εἰς τὴν πρῶραν, πηγαίνω ἐπάνω εἰς τὰ κύματα.

παλγε λικ } T. **παλγκα-λανυάκ**, ρμ. οὐδ. ἔχω κύματα, ταράττομαι, κυμαίνομαι, κυματίζω [θάλασσα, σημαία κτλ.] || — ي — ὁ ὄψις προχωρεῖ κυματοειδῶς.

παλγε λη } T. **παλγκα-λανυά** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ. κύμανσις, κυματώσις, κυματισμός.

παλγε λω } T. ἡ **παλγκα-λῆ**, ἐπθ. κυματώδης, ὁ ἔχων κύματα.

παλγε λικ } T. **παλγκήκ** [ἐκ τοῦ παλγ] ὄν. δύτης, κ. βουτηκτής: — طافي — ἐνδυμασία δύτου. || قوشل — πτηνὰ νηκτά.

παλγε λικ } T. **παλγκήκ** [ἐκ τοῦ παλγ] ὄν. κολύμβημα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης.

παλγε λικ } T. **παλγκήκ** [ἐκ τοῦ παλγ] ἐπθ. βεβυθισμένος, ρεμβώδης, σκεπτικός: ὁ ἐν ληθαργίᾳ, καρῶσει διατελῶν [ἐπὶ ἀσθενούς]: كيتك — — πορεύομαι ρεμβάζων.

παλγε λικ } T. **παλγκηνλῆκ**, ὄν. ρεμβασμός: ληθαργός, κάρωσις, ληθαργικὴ κατάσταση [ἀσθενούς].

παλγε λικ } T. **παλ-καοῖκ** [ἐκ τοῦ طال] γυνὸς καὶ قاقو κάλυμμα κεφαλῆς] ὄν. κόλαξ, παρὰσιτος.

παλγε λικ } T. **παλκαοικ-λοῖκ**, ὄν. κολακεία, παρασιτία.

παλγε λικ } T. **παλμάκ**, ρμ. οὐδ. βυθίζομαι, εἰσδύω, εἰσέρχομαι [δοτ.]: — ذكره — اوک هر او طه سنه || βυθίζομαι εἰς τὴν θάλασσαν. || ي — εἰσελθὼν εἰς ἕκαστον δωματίον αὐτῆς καὶ ἐξελθὼν. || — او قويه || βυθίζομαι εἰς τὸν ὕπνον. || — تفكره — || βυθίζομαι εἰς τὴν θέαν. || — بر قويه || βυθίζομαι εἰς μίαν θύραν, ἥτοι εἰσέρχομαι ἀνευ ἀδείας, ἐπαιτῶ. || قندیل فتیلی طالوب جیقمق || θρυαλλίς τῆς λυχνίας πρὶν ἢ σβεσθῆ. διδὲι τελευταίαν λάμψιν [κ. λ. βυθίζεται καὶ ἐξέρχεται].

παλγε λικ } A. **παλμα**, ὄν. κ. τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως Σαούλ ἐν τοῖς μωαβεθαινοῖς βιβλίοις.

παλγε λικ } **παλμα**, ἀντὶ داليه βλ.

παλγε λικ } T. **παλμάν**, ὄν. ὑποχή, κ. πόχη, ταλάνι, ἥτοι δίκτυα σπινόμενα ἐντὸς τῆς θαλάσσης εἰς μέρος, ἐξ οὗ διέρχονται συνήθως ἀγέλαι ἰχθύων καὶ ὅπερ περιορίζουσι πανταχόθεν τοιουτοτρόπως ἀφίνοντες ἐν μόνον μέρος ἀνοικτόν, κλειόμενον καὶ τοῦτο διὰ δικτύων, ὅταν εἰσέλθῃ ἀγέλη ἰχθύων: قورمق — στήνω ὑποχῆν. || تارای — τὸ μέρος τῆς ὑποχῆς.

παλγε λικ } T. **παλμαν-ὀζῆ**, ὄν. ἀλιεύς ἀλιεύων δι' ὑποχῆς, ἡ ταλιανίου.

παλγε λικ } T. **παλμῆς** [ἐκ τοῦ παλγ] ἐπθ. ζῶον μικτογενές, ἥτοι ἐκ δύο εἰδῶν γεννηθέν: قویون — πρόδατον μικτογενές.

παλγε λικ } **παλμῆκ** [πολων.] ὄν. εἶδος ὀχήματος, ὡς τὰ τῶν χωρικών, ἔχοντος τέσσαρας τροχοὺς.

παλγε λικ } T. **παλμῆκ-ὀζῆ**, ὄν. ἀμαξηλάτης τοῦ ὀχήματος, παλμῆ, βλ.

παλγε λικ } **παλμῶν** [κατὰ τὸ طاله ἡ λ. ἐλλ.] ὄν. ἰδιόμορφο, κ. ἀγριομορφοῦς: خطمی.

παλγε λικ } **παλμα** [κατὰ τὸ طاله ἡ λ. ἐλλ.] ὄν. τέλος: ديمك — τελειόνω, ἀποπερατῶ.

παλγε λικ } T. **παμ**, μῦθιον ἐπιτακτικόν: βλ. طاق.

παλγε λικ } T. **παμ**, ὄν. στέγη· σταῦλος, παράπηγμα· οἰκία [ἐν τῇ διαλέκτῳ μερῶν τινῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας]: ی المق — βάλλω τὴν στέγην, ἥτοι καλύπτω τὴν οἰκοδομὴν διὰ στέγης, στεγάζω. || الته كيرمك — εἰσέρχομαι ὑπὸ στέγην, κατοικίαν, ἥτοι δὲν μένω εἰς τὸ ὑπαιθρον ἐκτεθειμένος. || — آتی — یا بوجی — ρίπτω τὰ ὑποδήματα τοῦ εἰς τὴν στέγην, ἥτοι κάμνω τινὰ νὰ χάσῃ τὴν ἀγάπην, τὴν συμπάθειαν, ἣν εἶχεν ἄλλοτε [κυριολεκτεῖται ἐπὶ μικρῶν παιδῶν, οἵτινες χάνουσι τὰς θωπείας τῶν γονέων αὐτῶν, ὅταν γεννηθῇ νεώτερος ἀδελφός, εἰς ὃν περισπᾶται ἢ προσοχὴ καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν]. || βλ. دوشمک.

παματα } T. **παμάτ**, ὄν. εἶδος ἀγρίας νήσσης.

طامات } A. ταμάτ, ὄν. θ. λόγοι ἀσυνάρτη-
 λογίαι } τοι, μωρολογίαι: موشح — μωρο-
 λογίαι γερόντων [υστερολογίαν].

طامار } T. τὰμαρ [katà tò لهجه ἐκ τοῦ ظاملاق] —
 ὄν. φλέψ: ی — κεφαλικὴ φλέψ, قان || νεύρον || آق —
 σφαγίτις: || — ἀγτρια || شاه —
 — ἡ φλέψ, ἐξ ἧς θὰ γίνῃ ἡ ἀβαίμαξις, الـجق —
 ἥτοι τὸ οὐσιῶδες μέρος τῆς ὑποθέσεως, طاش ||
 — φλέψ λιθοῦ: || معدن — ی —
 — φλέβες τῆς γῆς, ἥτοι ὅχειτὸς φυσικὸς برک —
 ἐντὸς τῆς γῆς, δι' οὗ ῥέει ὕδωρ: διαθεσις, χαρακτήρ: —
 ιδιοτροπία, ὀργή, θυμός: — کبرمک —
 — συνουκιοῦμαι, ἐξουκιοῦμαι πρὸς τὴν διάθεσιν, معلمه چوققرک —
 τὴν χαρακτήρα: — یته کبرمکی —
 — αἱ διδασκάλας δέον νὰ γινώσκωσι بیلدیرلر —
 νὰ ἐξουκιοῶνται πρὸς τὰς διαθέσεις τῶν παιδων: —
 — ἐξοργίζω [πατὴρ τὴν φλέβα]: — باصق ||
 — ی طوقی — τὸν πιάνει ἡ ὀργή, ὁ θυμός, ἡ ιδιοτροπία: —
 — ی جاتلاق — οὐ τὸ πρό- پلامش ||
 — πον ἐσχισμένον, ἀναιδής, ἀναισχυντος.

طامارس } T. ταμαρ-θήζ, ἐπθ. ὁ ἀνεν ψλε-
δόος· κακοήθης.

طامارلی } T. ταμαρ-λῆ, ἐπὶ φλεδῶδους, πλῆ-
ρους φλεδῶν.

طماق } T. τὰμακ [ἐκ τοῦ περσ. دماغ] ὄν.
 οὐρανίδκος: طادی — تادی }
 μακτά, ἡ γεῦσις τοῦ ἐν τῷ οὐρανίδκῳ [μένει],
 ἢ τοῦ γλυκεῖα ἀνάμνησις.

طاہر ذوق } T. ταυριζουακ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ
 ρη. μιθ. κάμνω νὰ στα-
 ξῃ, νὰ πύπτῃ κατὰ σταγόνας, ἀποσταῶω[αίτ.]:
 صو طاہر ذوق } ἀπέσταξε μίαν δύο
 σταγόνας ὕδατος || βλ. طاهراتی .

طامع } A ταυη' [ϑζ. طمع] ἐπθ. ἄπληστος,
 πλεονέκτης : — شخص ἄνθρωπος
 πλεονέκτης § 0. طامع ταιη' d.

طامغه } T. ταυγά, طامغه لا مق, ταυγαλαυάκ,
تفألي } تفألا مق, ταυγαλῆ-βλ. تفأ.

طا م لا } T. ταυλά, ὀρθ, αμλα βλ.

} T θαλα-τ-μάν, ρμ. μτθ. κά-
 } μινω τι νά στάξη, νά πίπτη κα-
 τὰ σταγόνας, ἀποστάζω, ιατρικόν κτλ. διυλίζω
 διαφεύγει τὸ οὖρον, κατοικουνοῦμαι[αίτ.].

طاملامق } T. ταυλαμάκ [ἐκ τοῦ λαμβ ἢ
 طامق βλ.] ρμ.οὐδ.στάζω, πίπτω

κατὰ σταγόνας : آقزسدده طاملار και ἐὰν δὲν
 τρέχη [ἄκυάξ-σα], στάζει, δηλ. καὶ τὸ ὀ-
 λίγον εἶναι ὀφελος· || ينعور ψεκάζω, ψηχαλιζώ
 طامليه طامليه στάζε στάζε έγινε λήμνη
 [πρμ. ἀντιστοιχοῦσα τῇ ἡμετέρῃ: ψασοῦλι ψα-
 σοῦλι γεμίζει τὸ σακκοῦλι· ἡ τῷ: εἰ γάρ κεν καὶ
 μικρὸν ἐπὶ μικρῷ καταθεῖτο, καὶ θάμὰ τοῦτ'
 ἔρδοις, τάχα κεν καὶ μέγα γένοιτο]· || بوروندن
 — آب از پد تہس ریندس آیمہ στάζει, ἵτοι πολὺ μο-
 χθεῖ· || بوروندن طاملمش ἔσταξεν ἐκ τῆς ρινός
 του, ἵτοι πολὺ ὁμοιάζει § ἔρχομαι αἰθνηδῶς,
 ἀπρόσκλητος : بو خبری الور المز اوہ طاملادی
 ἡμα ἔλαβε τὴν εἰδησιν ταύτην, ἦλθεν αἰθνης
 εἰς τὴν οἰκίαν.

طامله } T. ταμλᾶ [ἐκ τοῦ طام=στέρην, βλ.
 طاملاق } ὄν. σταγῶν: صو — ي μία
 σταγῶν ὕδατος, ἐλάχιστον προᾶγμα: || ساقزى —
 λαστίχη ἐκ σταγόνων τοῦ σκίνου, ἤτοι καθα-
 ᾶ, διαυγής: § ἀποπληξία.

} T. ταυλα-λήκ, ὄν. τὰ ἄκρα οὐ-
 κίας ἢ ἐργαστηρίου κτλ. ὅτινα
 εἶναι ἐξοδηλασμένα ἀπὸ τῆς βρογχίς ὡς διατε-
 λοῦντα ὑπὸ γείδωμα.

طامق } Τ. τὰυ-μὰκ [ἐκ τοῦ طام = στέγη]
 ρμ. στάζω ὡς ἀπὸ στέγης [λ. ἀρχ.
 βλ. [طامق].

طاμου } T. ταμου [κατὰ τὸ ^{اچہ}اچہ, κυρ. ^{تاموق}تاموق]
 ὄν. ἰδιος.

طاميز } T. ταυῖς, ὄν. σταυῖλος πρὸς ἐκθρε-
ψιν ζώων.

طاميزلق } Τ. ταμίζ-λίκ, ἐπθ. ζῶον ἄρ-
 ρεν χρῆσιμεῦον πρὸς τεκνο-
 ποιάν.

طان } Τ. τάν, μόριον ἐπαναλαμβανόμενον
 ἦτοι طان طان τάν τάν, πρὸς παρὰ-
 στασιν τοῦ κρότου τηλεδόλου, πυροδόλου, τυμ-
 πάνου· λέγεται καὶ طان طون τάν τόν = طان طونه
 كتمان πηγαίνω ἄδικα, καταστρέφωμαι ἄδικως.

طانا } T. ἡ τανᾶ, ὄν. μόσχος, κ. μοσχά-
 ρι: آق — κρέας μόσχου, μοσχειον || —
 باش χονδροκέφαλος, ἀψύτης || بوروی — νύμφη
 κανθάρου, ἥτοι ἔντομον ὅπερ κόπτει τὰς θί-
 ζας τῶν φυτῶν ὑπογείως || بوزاخی .

طاشمق } T. τανημάκ, βλ. طاشمق.

طانغلاق } T. τανγαλάκ [ἐκ τοῦ τανغل ἢ
τ[αν]غول] ὄν. ἄνθρωπος χονδροει-
δής, ἀκατέργαστος, ἀδιάκριτος, ἀνόητος.

طانغل } T. ἢ τανγκούλ, βλ. جاتره.

طانمق } T. τανμάκ, βλ. طانمق.

طانيتديرمق } T. τανη-ττηρ-μάκ, ρμ. διάμ.
καθιστῶ τινα ἢ τι γνωστὸν
διὰ τινος, κάμνω νὰ γνωρίσω, συνιστῶ [δοτ.
αἰτ.] : طانيتديرمق اکا کندی θά καταστήσω [διὰ
τινος μέσου] ἐμαυτὸν γνωστὸν εἰς αὐτόν.

طانيتماق } T. τανήτ-μα-μακ [ἐκ τοῦ ἐπομ.
βλ.] ρμ. μτβ. δὲν ἀφίνω νὰ γνω-
ρίσωσι, δὲν καθιστῶ γνωστὸν [δοτ. αἰτ.].

طانيتق } T. τανη-τ-μάκ, ρμ. μτβ. γνωρί-
ζω, ἦτοι καθιστῶ γνωστὸν, κά-
μνω ν' ἀναγνωρίσωσι [δοτ. αἰτ.] : کندی
ἐγνώρισεν ἐαυτὸν εἰς ἡμᾶς, ἦτοι ἔκαμε
νὰ τὸν γνωρίσωμεν ἢ νὰ τὸν ἀναγνωρίσωμεν.

طانيدق } T. τανητίκ [ἀορ. τοῦ طانیق] ἐπθ.
καὶ ὄν. γνώριμος, γνωστός : لردن
εἰς ἐκ τῶν γνωρίμων.

طانيشمق } T. ἢ τανη-ῶ-μάκ, ρμ. ἀλλ.
γινώσκειν ἀλλήλους, ἀναγνωρί-
ζεσθαι ἀμοιβαίως : طانيشمق
بو اوزون مفارقتد نسكره صارماشديلر
μετὰ τὸν μακρὸν τοῦτον ἀποχωρι-
σμὸν ἡμᾶ ἀνεγνώρισαν ἀλλήλους περιεπτύ-
χθησαν : § συμβουλευομαι [ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ
γράφεται μᾶλλον طانيشمق دانيشمق] [δοτ.] :
دانيشان || کيمه دانيشديکنز
دانیستان || طانیش دانیشیمان بولی شاشمش
μενος ὑπερέβη τὸ ὄρος, ὃ δὲ μὴ συμβουλευό-
μενος ἔχαδε τὸν δρόμον [πρμ. δεικνύουσα τὴν
ὠφέλημότητα τοῦ νὰ ζητῇ τις συμβουλήν].

طانيشيق } T. ἢ τανη-ῶ-μάκ [προηγ.] ὄν.
συνεννόησις, συνομιλία, συμ-
βουλή : طانیشیق — اوڭ ἢ συνομιλία [τ[αν]η-ῶ-
μάκ], εὐχάριστος, ἦτοι ἄνθρωπος εὐπροσή-
γορος, εὐγλωττος : دوکشی ||
ἢ ρήσις [τ[αν]η-ῶ-μάκ], συμπαίγνία.

طانیق } T. ἢ τανήκ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ
طانیق] ὄν. μάργος, βλ. شامد.

طانيقلق } T. ἢ τανηκλάκ [λ. ἀρχ.]
ὄν. μαρτυρία, βλ. شهادت.

طانيلمق } T. ἢ τανη-ῶ-μάκ, ρμ.
πθ. γνωρίζομαι, ἀναγνωρίζομαι
ἐπίτροπος ἢ πληρεξούσιος τοῦ δεῖνος.

طانیق } T. τανημάκ [κατὰ τὸ لهجه, κυρ.
طانیق] ἦτοι ἐκ τῆς ρίζης طانق
μτβ. γινώσκω, ἀναγνωρίζω [αἰτ.] : طانیق
گنایمیسکنز || طانیدی ||
γινώσκετε τὸν δεῖνα; || με ἀνεγνώρι-
σε || — طانیق گنایمیسکنز
χάριν, ἀναγνωρίζω τὸ
καλόν. || βλ. طانيدق.

طانينق } T. τανη-ν-μάκ, ρμ. οὐδ.
ἢ πθ. εἶμαι γνωστός, ἀναγνωρίζομαι.

طاو } T. τὰδ, βλ. تاو.

طاو } T. τὰδ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ π. تاب] ὄν. ἐ-
νίσχυσις, ἐπίρροσις. || ρμ. ایتک —
دخۇا ἦτοι αὐξάνω, διπλασιάζω ἐν τῷ
παιγνιδίῳ τὸ προκείμενον κέρδος § πρόποσις.

طاوار } T. τὰδ [ἐκ τοῦ طاو ἢ تاو = ἀκμή]
ὄν. θρέμμα, ὡς πρόβατα κτλ. ζῶον.
قيرجینی — τὰδ κηρδژنیه, ἐπιζωοτία.

طاوان } T. τὰδ, ἀντὶ تاوان, βλ.

طاوچی } T. τὰδ-ῶ-ζή, ὄν. βοηθός [τεχν(του);
داغ — سی βοηθός βυρσοδέψου.

طاورانديرمق } T. τὰδραν-ῶ-μάκ, ρμ.
μτβ. δίδω δύναμεις, κά-
μνω ν' ἀντιστῇ, ὠθῶ, ὑποκινῶ [αἰτ.].

طاورانمق } T. τὰδρανμάκ [ἐκ τοῦ طور
κ. τὰδραν] ρμ. οὐδ. κινεῖμαι,
προσπαθῶ, προετοιμάζομαι εἰς τι ἀναλαμβάνω
ἐξ ἀσθενείας ἀνθίσταμαι : —
κινεῖμαι ἄνεργῶ βραδέως, ἀδρανῶς || —
تیک — ἐνεργῶ ζῶν-
[τ[αν]η-ῶ-μάκ] || μετ' εὐκινησίας ||
اول — || —
προλαμβάνω || —
ἐνεργῶ περιεσκεμμέ-
νως, εἶμαι προπαρασκευασμένος §
δράττομαι [δοτ.] : —
δράττομαι τῶν ὀπλων [δ[ι]λαχ[α]
|| —
δράττομαι τοῦ ὀπλου ἢ τῆς
λόγχης [ἐνταλμα γυμνασίων στρατιωτικῶν] ||
طاورانمق —
τὰδρανμα [προστ. τοῦ ἀποφ.
ἐπιφ. μὴ κινηθῆς! στῆθι!]

طاورانیش } T. τὰδρανή [ἐκ τοῦ
ρμ. ἀφ. κίνησις, προσπάθεια,
ἀντίστασις ἀνάρρωσις.

طاوشانلق } Τ. παύσαν-λῆκ, ὄν. λεπτοῦρ-
γική, ἥτοι ἐπεξεργασία λε-
πτῶν ἀντικειμένων ἐπὶ ξύλου. βλ. طاوشان.

طاولامق } T. ταβλαμάκ, βλ. تاوالمق.

طرائق } T. **ταραν-μὰκ** [ἐκ τοῦ طرائق] ρμ. μσ. κτενίζομαι κτλ. βλ. طرائق.

طراوت } A. **ἡαραβέτ**, ὄν. θ. νωπότης, δροσερότης, θαλερότης, νεαρότης, ζωηρότης, ἀκμή: نباتات — θαλερότης τῶν φυτῶν. || بدن — θαλερότης τοῦ σώματος [ἡερέν]. || رخسار — θαλερότης παρειᾶς [ροχδάο].

طراوتسز } T. **ταραβετ-οῖζ**, ἐπθ. ὁ μὴ νωπός, ὁ μὴ δροσερός, ὁ μὴ θάλλων, ὁ μὴ νεαρός, παρνημακώς.

طراوتسزلك } T. **ταραβετ-οῖζλίκ**, ὄν. ἐλ-λειψὺς νωπότητος, δροσερό-τητος, θαλερότητος, νεαρότητος, παρακμή.

طراوتلى } T. **ταραβετ-λί**, ἐπθ. νωπός, δροσερός, νεαρός, θάλλων.

طرائف } A. **ταραῖφ**, πλθ. τοῦ طریف θ. τοῦ βλ. طریف.

طرب } A. **ταρέπ**, ὄν. τέρψις, χαρά, ἀγαλλία-σις, εὐθυμία: — تام — πλῆθος χα-ρά, εὐθυμία: — موجب — πρόξενος εὐθυμίας, χα-ράς, τέρψεως. || اتكيز — **ταρέπ-ἐνγκιζ**, ὁ διε-γείρων εὐθυμίαν, τέρψιν.

طربكاه } Π. **ταρέπ-γκιζ** ἢ **ταρέπ-γκιζ**, ὄν. ὠδεῖον [τόπος τέρψεως].

طربكده } Π. **ταρέπ-γκετέ**, ὄν. οἶκος τέ-ρψεως, διασκεδάσεως, εὐθυμίας.

طربناك } Π. **ταρέπ-νάκ**, ἐπθ. εὐθυμος, χαί-ρων, ἀγαλλόμενος.

طريان } Ελ. **τηρηάν**, ὄν. δρέπανον: — آتق — θεριζώ, καταστρέφω ἐξ ὀλοκλήρου.

طريانجی } T. **τηρηαν-οῖζ**, ὄν. χορτοκόπος, θεριστής.

طريانلامق } T. **τηρηαν-λαμὰκ**, ρμ. μεθ. θεριζώ, χορτοκοπῶ [αἰτ.].

طريوش } T. **ταρποῖζ** [βλ. سرپوش] ὄν. κά-λυμμα κεφαλῆς.

طرتیل } T. ἡ **τρτίλ** **τηρηήλ**, ὄν. κάμπη· χρυσόνημα κεκλωσμένον ἐν σχή-ματι κάμπης ἢ καμπυλοειδῆς γραμμῇ ἢ πε-ριβάλλουσα ὡς ἄλλυσις τὴν περιφέρειαν ὅλων τῶν νομισμάτων. || باطلاو — μπακλαδάς [γλύ-κυσμα] συνεστραμμένος ὡς κάμπη.

طرجهالی } A. **ταρῶζεχαλί**, ἐπθ. [ἀνατ.] ἀ-ρυστανοειδῆς [μῦς, ἴς, χόνδρος]. § θ. طرجهاليه **ταρῶζεχαλί**.

طرح } A. **τάρχ**, ρ. ἀφ. καταβολή· ἴδρυσις, ἴδρυσ-μα· ἐπιβολή· ἡδρών· ἀφαίρεσις [ἀριθμ.].

σύνθεσις: اساس — καταβολή· θεμελίον λίθου. || سى — عددك بر عددن — ἀφαίρεσις ἀριθμοῦ ἀπὸ ἄλλου. || — حاصل — διαφορά, ὑπόλοιπον ἀφαίρε-σεως [βλ. και تفاضل]: مولى — ἀφαίρεσις τοῦ ὀξυγόνου [υδρόξυζ-λ-χαμουζά]. مولى — ἀφαίρεσις τοῦ ὑδρογόνου [υδρόξυζ-λ-μὰκ]. — ἐπιβολή — ὥραϊον ἴδρυσμα. — تکالیف — ἀφαιρώ, ἀφαιρῶ, συντίθημι, συντάττω [αἰτ.]: — ايدى لعل ليک وصفند — ἡ νύ· — ἔδω μίαν φθόν [γαξέλ]· πρὸς περιγραφήν [βαδ-φιντέ] τοῦ ἐρυθροῦ χεῖλους σου [λά'λι λεπίν].

طرح } A. **τάρχ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. διαίρε-σις κήπου κτλ. πρασιά.

طرخان } A. **τουρχάν**, ὄν. ἀρχηγός· § πλθ. **ταραχινέ** || βλ. ترخان.

طرخانه } **ταρχανά**, βλ. ترخانه.

طرخون } Ελ. **ταρχούν**, ὄν. δρακόντιον, ἡ· τοι φυτὸν εὐώδες χρησιμεῖον εἰς ἀρτυσιν τῶν φαγητῶν: — صاتق — εἰς τὸν πωλητὴν δρακοντίου μὴ πῶλει δρακόντιον [πρμ ἐπὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων γνώσεις καὶ σο-φίαν πρὸς ἀνθρώπους ὑπερέτους].

طرخونجی } T. **ταρχουν-οῖζ**, ὄν. πωλητὴς δρακοντίου· βλ. طرخون.

طرد } A. **τάρτ**, ρ. ἀφ. ἀποδιώξις, ἔξωσις, ἀ-ποπομπή: — سى — خدمتكار — ἀποπομ-πή ὑπηρετοῦ. || Pm. — ايتك — ἀποδιώκω, ἀπο-βάλλω, ἀποπέμπω [αἰτ. دن]. — ايتك — ἀποβάλλω τινά ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐκ τῆς θέσεως. || ايتك — سلك عسكريدن — ἀποτάσσω στρα-τιωτικόν, ἀποβάλλω ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν στά-διον [οἰδ.κ. ἀδκερί], διαγράφω.

طرز } A. **τάρζ**, ὄν. σχῆμα, μορφή, ρυθμός, τύπος, τρόπος, μέθοδος: — افاده — τρό-πος τοῦ λέγειν. || جديد — νέος τύπος ἢ ρυθμός. || بوم — ρυθμός ἀρχιτεκτονικός [μύμιαο]. — د — τοιοῦτου ρυθμοῦ, τοιοῦτος, ἢ οὕτως.

طرس } A. **τῆρς**, ὄν. σελίς, φύλλον [βιβλίου]. — خاڤتس ἐφ' οὗ αὐθις γράφει τις, ἀ-φ' οὗ ἐξήλειψε τὰ πρότερον γεγραμμένα. § πλθ. اطراس **αἰτράς**.

طقسانی { T. *τοκοδαν-λῆ*, ἐπθ. ὁ ἐχὼν ἐν-
νενήκοντα, ὁ συγκεείμενος ἀπὸ
ἐννενήκοντα.

طقسانجی { T. *τοκοδαν-πνῶζῆ*, ἀριθ. ἐννε-
νηκοστός: سی — ὁ ἐννεννηκοστός.

طقوز { T. *τοκοί-ζ* [βλ. *طوقوز*] ἀριθ. ἐννέα:
آی اون کون — ἐννέα μῆνας καὶ δε-
κα ἡμέραι, ἥτοι ἡ διάρκειά τῆς ἐγκυμοσύνης.
ده بر — ἐν ἔννατον.

طقوزلق { T. *τοκουζ-λοῖκ*, ἐπθ. ὁ ἀξίας
ἐννέα γροσίων, παράδιον κτλ.

طقوزلی { T. *τοκουζ-λοῦ*, ἐπθ. ὁ συγκείμε-
νος ἀπὸ ἐννέα μέρη: § τὸ ἐννέα
τοῦ χαρτοπαιγνίου, κ. ἐννῆαρι.

طقوزنجی { T. *τοκουζ-ουνῶζοῦ*, ἀριθ. ἐν-
νατος: — اون دέκατος ἐννα-
τος: سی — ὁ ἐννατος.

طلا { A. *τηλά*, ὄν. ὑγρὸν πρὸς ἐπύχριν·
χρυσός: § [ιατρ.] ἐπίπαγος, ἥτοι ἡ
πυκνὴ καὶ φαῖα ἐπιθερμὴς ἡ ἐπὶ τοῦ αἵματος
σχηματιζομένη: § ἐπύχρις, ἀλειψίς. || Ρμ. ἐ-
πιχωρίω, ἀλειψῶ [δοτ. αἰτ.]: *ایک دیواره خرج* —
ἀλειψῶ ἀμμοκονίαν ἐπὶ τοῦ τοίχου.

طلاب { A. *τηλάπ* [πλθ. τοῦ *طالب*] ὄν. μα-
θηταί: — *زمره* ζυμρέϊ *τηλάπ*, ἡ
τάξις τῶν μαθητῶν [συνηθέστ. *طابه*, βλ.]: § οἱ
ἐπιέμενοι, οἱ ζητοῦντες: *حطام دنیا* — οἱ ἐπιέμε-
νοι τῶν εὐτελῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου [*خواری*
تدنیا].

طلابیق { T. *ταλαπιμάκ*, βλ. *طلابیق*.

طلاس { T. *ταλάς*, *طلاس* *ταλαδλανμάκ*,
βλ. *تالازلاق*, *تالاز*.

طلاش { T. *ταλάς*, βλ. *طالاش*.

طلاق { T. *ταλάκ*, βλ. *طالاق*.

طلاق { A. *ταλάκ*, ὄν. διάζευξις, διαζύ-
γιον: *رجعی* — διάζευξις ἀνακλητή [*رای*
دعوی]. || *باین* — διάζευξις ὁριστική [*پایت*]. ||
عورت — διαζευγνύω τὴν σύζυγον.

طلاقت { A. *ταλακάτ* [ρζ. *طالق*] ὄν. θ. εὐ-
γλωττία: *لسان* — εὐφράδεια: || —
نادره — σπανία εὐγλωττία: § παιδρότης: *سیا* —
παιδρότης προσώπου.

طلاقتامه { Π. *ταλακ-ναμὲ*, ὄν. διαζύγιον
ἥτοι τὸ περὶ διαζεύξεως τῶν συ-
ζύγων ἐπίσημον ἔγγραφο.

طلاکار { Π. *τηλα-κάρ*, ἐπθ. ἐπιχρυσωτής.

طلاوت { A. *ταλαδὲτ* [ρζ. *طلو*] ὄν. θ. τὸ εἶ-
ναι εὐάρεστον καὶ ἀξιαγάπητον
ἐνεκα ὡραιότητος, χάρις, τὸ ἀξιαγάπητον: *اد* —
χάρις τῶν τρόπων, τοῦ ἥθους [*دعا*]. || *کلام* — χάρις
τοῦ λόγου: || — *حلاوت* — γλυκύτης καὶ χάρις.

طلائع { A. *ταλαῖ*, πλθ. τοῦ *طایعه*, βλ.

طلب { A. *ταλέπ*, ρ. ἀφ. ἀπαίτησις, ζήτη-
σις: *حق* — ἀπαίτησις τοῦ δικαίου,
ἥτοι τῶν ὅσων ἔχει τις λαμβάνειν: || *بولغ* —
εὐρίσκειν ἐν τῇ ἀπαιτήσει [*ταλεπιντέ*], ἀπαι-
τῶ. || Ρμ. ἀπαιτῶ, ζητῶ [*ايت. دن*]: *بندن ياره* —
ἐζήτησε παρ' ἐμοῦ χρήματα.

طلبکار { Π. *ταλεπ-κάρ*, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ ἀ-
παιτῶν, ζητῶν, ἐπιθυμῶν· ὁ ἀγο-
ραστής.

طابه { A. *ταλεπ* [πλθ. τοῦ *طالب*] ὄν. μαθη-
ταί: *علوم* — *ταλεπέ* *δολού*, οἱ ιε-
ροσπουδασταί, ἥτοι Οὐλεμάδες σπουδάζοντες
ἐντὸς τῶν τεμενῶν τὴν ἀραδικὴν γραμματι-
κὴν, τὴν θεολογίαν καὶ τὸ ἱερὸν δίκαιον [*شرع*
دعوی]. || *سی* — *مکتب* *بعض* — *بعض* —
μαθηταί τινες τῆς σχολῆς: § κοινῶς ἐν χορῇ ἀντὶ ἐνικοῦ, ἥτοι
μαθητῆς, ιεροσπουδαστῆς.

طاسم { A. *τηλάμ*, ὄν. τέλοςμα, περιά-
πτον, ψυλακτήριον, μαγεία, ἥτοι
τὸ μαγικὸν μέσον δι' οὗ δύνανται τις νὰ γένη-
ται κάτοχος ἰδανικοῦ θησαυροῦ: § *مطف*. μέσον,
κλείς: *ی* — *ایک* ἡ κλείς τῆς ὑποθέσεως: § πλθ.
τηλδημάτ.

طاسمات { A. *τηλδημάτ*, πλθ. τοῦ *طاسم* βλ.

طاسملى { T. *τηλδημ-λῆ*, ἐπθ. ὁ ἐφωδιασμέ-
νος διὰ τελέσματος, περιάπτου,
ψυλακτηρίου· μαγικός: *دینه* — θησαυρός [*τε*
دینه] κεκοιμημένος.

طلع { A. *τάλ'*, ὄν. γύρις, ἥτοι γονιμοποιὸς
κόνις τῶν ἀνθέων.

طلعت { A. *ταλ'άτ*, ὄν. θ. ἐμφάνις, πρό-
σωπον· καλλοχή: *یار* — *اشتیاق* *یدتی*.

μῖο, δίπλωμα ἢ τύλιγμα κυλινδρῶν, βιβλίων·
|| مطويه — κύλινδροι τετυλιγμένοι [ματιχέ].

طوان } T. ταδιάν, βλ. تاوان.

طوائف } A. ταθαῖφ [πλθ. τοῦ طائفه] ὄν. θ.
σωροί, ὁμάδες, τάξεις, λαοί : —
ταθαῖφ — ملوك — ὁμάδες ἀνθρώπων, λαοί· ||
μδλουέ, μικραὶ δυναστεῖαι σχηματισθεῖσαι ἐν
'Αδία κατὰ τὴν πτωσιν τῶν 'Αδασσιδῶν.

طوبره } T. τοῖρη καὶ κοινῶς κατ'ἀναγραμ-
ματισμὸν طوره — طوره [ρζ. طوب ἢ
طوب] ὄν. πῆρα, σάκκος μικρός, κ. τορβάς
— يوغوردى — ἡ πῆρα τοῦ ἐπαίτου· || ديلجى —
ὁ δύγαλα τῆς πῆρας, δηλ. στραγγιστόν, περα-
σμένον ἀπὸ σακκοῦλι.

طوبى } A. τουῖα [ρζ. طوب] ὄν. θ. ὠραίο-
της, ἀγαθόν, εὐτυχία : لك —
لأية, πόσον μακάριος εἶσαι! § ὄνομα δένδρου
τοῦ παραδείσου· § θηλ. τοῦ طيب βλ.

طوب } T. τὸπ ἢ طوب ὄν. σῶμα στρογ-
γύλον ὡς ἡ σφαῖρα, σφαῖρα, κανονο-
βολισμός, τηλεδόλον· σφαῖρα μεταλλικὴ ἐπὶ τοῦ
ἐλαστικίου τῆς θύρας, σφαῖρωμα, κ. πόμουλον·
δέμα ὑψάσματος ἢ ἐριούχου κτλ. ἐξ ὠρισμένου
ἀριθμοῦ πύχτων ἢ μέτρων, ιστός, κ. τόπι· δεσμὶς
χάρτου ἐκ πεντακοσίων φύλλων : يوك —
تولۇپنا [γθούν], κ. τουλούπα· || قار —
χιονόσφαιρα· تولۇپنا, κ. κάρτοπου [ἀνθ.]· ||
— التون — χρυσὴ σφαῖρα, διπλοῦς νάρκισσος, ἀ-
κακία ἢ φαρνεσιανή [ἀνθ.]· || — التون —
ἐκ χρυσοῦ, καὶ نور — σφαῖρα ἐκ φωτός [λέγεται
ἐπὶ μικρῶν παιδῶν ὠραίων]· || اويونى —
σφαῖρας, διασφαιρισμός· || آمريكان بى —
δέματα ὑψάσματος ἀμερικανικοῦ· || كاغذ —
εἴκοσι δεσμίδες χάρτου· || دن —
پراگنده — پارچه پارچه, ἢ پارچه پارچه, ἢ
پراگنده, λιανικῶς· || — توپوڭ — τὸ ὄλον· ||
— توپوڭ — τὸ τηλεδόλον ὁρεῖνόν· || —
توپوڭ — τὸ τηλεδόλον με-
γάλης βοῆς [μενζιζ]· || —
توپوڭ — κανονο-
λισμοὶ τελετῆς, πανηγύρεως· || —
توپوڭ — κανονο-
λισμοὶ ἀγγέλλοντες ἐκρηξιν πυρκαϊᾶς· ||
توپوڭ — βολὴ τηλεδόλου, ἥτοι τὸ μέρος μέχρι οὗ φθά-
νει [μενζιζ]· || —
توپوڭ — βολὴ τηλε-
δόλου, κανονοβολισμός· ||
توپوڭ —
توپوڭ — τὸπ ἡτῆς, ἢ πρὸ τοῦ φρουρίου

πлатея [τὸ ὑπὸ τὴν βολὴν τοῦ τηλεδόλου μέ-
ρος]· || آرايه — ὑποστάτης τηλεδόλου, ἥτοι ἡ ἄ-
μαξα δι' ἧς μεταφέρεται τὸ τηλεδόλον· || آغزى —
τὸ στόμα τοῦ τηλεδόλου, ἀκμή καταστρο-
φῆς : آغزى — ἐξῆλθε εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς
καταστροφῆς· || اوتى — τὸπ ὁ τοῦ, πλήρωμα τηλε-
δόλου ἐκ πυρρίτιδος μόνης ἀνευ σφαῖρας· συνεκδ.
κομποροημοσύνη· σπατάλη δημοσίων χρημα-
τῶν· || كى — ἀνευ δισταγμοῦ, ἀμέσως· ||
اولقى — συνσπειρῶ, συναθροίζω, συλλέγω· ||
اولقى — κανονισ-
μολογῶ· || —
اولقى — ἀποθνήσκω· ||
اولقى — ἐκρήννυται τὸ τηλεδόλον, πίπτει, κα-
νονισθόλει· || —
اولقى — βομβαρδίζω [αἰτ.]· ||
اولقى — διοργανίζω τὰ τηλεδόλα, ἥτοι κα-
νονοστοιχίαν· ||
اولقى — καταστρέφωμαι ἀδί-
κως· βλ. ἐπδμ.

طوب } T. τὸπ [βλ. προηγ.] ἐπθ. σφαιρικός,
στρογγύλος, περιεσταλμένος : جهره —
πρόσωπον [τερεχρὲ] στρογγύλον· ||
طوبوز — ἄν-
θρωπος μικρός τὸ ἀνάστημα καὶ χονδρός [ὄλο-
στρογγύλος]· || —
طوب — ὄλοστρογγύλος· ||
—
طوب — κάθημαι περιεσταλμένος, εὐσχημώ-
τως, ἡσύχως· || —
طوب — σαλάτα πρασίνη, σφαι-
ρική, ἥτοι ἐν σχήματι σφαῖρας· || βλ. طور.

طوب } T. τὸπ, μόριον προτασσόμενον ἐπι-
θέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ ط πρὸς
ἐπίτασιν τῆς ἐννοίας αὐτῶν· ὡς طوب طولو
—
طوب — ὅλως διόλου πλήρης, γεμάτος, ὑπερ-
πλεως, ἐμπλεως.

طوباج } T. ἡ طوباج [ρζ. طوب] ὄν.
βέμδιξ, κ. σδοῦρος, ἥτοι ἡ γνωστὴ
παιδιά [βλ. فرلاق καὶ برلانج]· § ἐπθ. μικρός
καὶ χονδρός, μὴ ἔχων τὸ φυσικὸν μέγεθος : —
طوباج — ἄνθρωπος μικρός καὶ χονδρός [ὡς σδοῦ-
ρος]· || —
طوباج — σικυὸς μὴ ἔχων τὸ φυσικὸν μέ-
γεθος, μικρός καὶ χονδρός· § ὄν. τὸ χονδρὸν καὶ
σφαιροειδὲς ἄνω μέρος τῆς κόπης· || βλ. طوباز.

طوپارلاق } T. توپارلاق [ἐκ τοῦ طوپارلامق]
ἐπθ. στρογγύλος, σφαιροειδής·
—
طوپارلاق — ἄνθρωπος μάλλον χονδρός ἢ ὑψηλός,
ὁμοιάζων πρὸς σφαῖραν [βλ. καὶ طوس]· § ὄν.
μικρὰ σφαῖρα· βλ. καὶ طوپارلاق καὶ طوپاق.

طوپارلامق } T. توپارلامق [ρζ. طوب]
—
طوپارلامق — συλλέγω, συναθροί-
ζω πᾶν ὅ, τι ἔχω καὶ παραλαμβάνων ὁμοῦ ἄ-

شرکت ہو کی اشیا دن طو تدرہ بیلدیکنه ||
 πιάση]. ἡ ἐταίρια λαμβάνει ἐκ τοιούτων πραγ-
 μάτων τέλος [ρῆδμ] ὅσον δύναται, § πιάνω,
 واپور هواك شدنن اسكلبي :
 προσεγγίζω [αἰτ.] : τὸ πλοῖον ἐκ τῆς σφοδρότητος τοῦ
 ἀνέμου δὲν ἠδυνήθη νὰ πιάση τὴν ἀποβά-
 θραν, ἤτοι νὰ προσεγγίσῃ· § πιάνω δρῶμον καὶ
 بك اوغلنك طوغرى يونى طو تدرى سكر
 πιάνετε, ἤτοι ἀκολουθεῖτε τὴν εὐθείαν ὁδὸν
 τοῦ Σταυροδρομίου.

طوتساق } T. τουτῶακ [ἐκ τοῦ طوتساق] ὄν.
αἰχμαλωτος.

طوتساقلق } Τ. τουτοακ-λήκ, ὄν. αἰχμα-
 λωσία,

طو تشدير مق } Τ. τουτ-ουττουρ-μάκ, ρμ.
 μετ. ἀναφλέγω, ἀνάπτω.

ὁδὼς φωτιά, κορόνω' μτφ. βάλλω τινὰ νὰ ἐρί-
 σῃ, νὰ πιασθῇ μετ' ἄλλου [αἰτ.]: — اناى اناى
 πτω τὴν πυρκαϊάν, τὴν φωτιάν, ἐρεθίζω, ἐξά-
 πτω' || [δοτ. αἰτ.] : — اناى اناى συμφιλιάνω,
 θυμιδιάζω δύο ἢ περισσοτέρους, βάλλω νὰ πια-
 σθῶσι χέρι με χέρι, ἵτοι νὰ πιάσῃσι τὰς χει-
 ρας ἀλλήλων, νὰ δεξιωθῶσιν ἀλλήλους: || اناى اناى
 — اناى βάλλω τινὰ νὰ κρατήσῃ τι διὰ τῆς χειρὸς,
 τῷ ὁδῷ εἰς τὴν χεῖρα κατὰ τι.

طو تشد يروق } Τ. του του α του ου ο ι κ [ἐκ
του προηγ.] δὲν. προσάναμ-
μα. طو تاراق .

طوتشقق } T. τουτ-οντ-μάκ, ρμ. οὐδ. ἀ-
 γάπτω, ἀναφλέγομαι, κορόνω:

— **κορόνει** ἡ **καπνοδόχη** τῆς οἰκίας [**εἶναι** **κα-
δοχή**] — **κορόνουν** τὰ **κράσπεδά** του
[αἱ **ποδιαίς** του, **εἶτε** **κ-λερί**], ἅτοι εὐρίσκεται εἰς
δύσκολον θέσιν, εἰς ἀμνηχανίαν, εἶναι ἐμπερίστα-
τος. || — **χάνω** τὴν ὑπομονὴν [**δαῖπ-
ρ** **καράρ**] § ἀλλ. **πιάνομαι** μετὰ τινος, ἐρίζω,
ἐρχομαι εἰς χεῖρας [δοτ.]: — **πιάνομαι**
εἰς τὸν καθγὰ, ἐρίζω μετὰ τινος. || — **πιάνομαι** μετὰ τινος εἰς φιλονεικίαν [**μυνακα-
τά**] || — **πιάνομαι** χερί με χερί, κρατεῖ
ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἐκ τῆς χειρός.

طوتغون } T. τουτγούν, βλ. طوتقون .

طوق } T. τουτούκ, βλ. طونوق .

طوتقال } T. τουτκάλ [ἐκ τοῦ طوتقم] ὄν.
 κόλλα, ξυλλόκολλα: ى—باق ψα-
 κόλλα.

طوقالامق } T. του τεκαλ-λαμák, ρμ. μτθ.
 κολλῶ τι διὰ τῆς κόλλας,
 ραοκολλάς [αίτ.].

طوتقون } Τ. τουτ-κοὺν [ἐκ τοῦ طوتنق] ἐπθ.
 πιασμένος, κεκρατημένος, ὁ μὴ

ἐλευθερος καὶ εὐκίνητος, βασταγμένος, διατετη-
ρημένος, ὁ πάσχων δυσκοιλιότητα, ὁ παθὼν ἐκ-
λειψιν, ὁ ὑποκείμενος, ἐκτεθειμένος: — آوازی
οὗ ἡ φωνὴ πιασμένη, βραχυσμένη, βραγχιδν.
§ 8γ. σύλληψις, αἰχμαλωσία, ἑκλειψις: ویرمک —
συνλαμβάνομαι, αἰχμαλωτίζομαι· σταματῶ,
φράσσομαι [ἐπὶ ὑδραγωγείῳ].

طو تلمامق } Τ. τουτ·ούλμα·μακ [ἀποφατι-
 κὸν τοῦ [طو تلمق] ρμ. πθ.δὲν
 αμδάνεται ὑπ' ὀψει κτλ. βλ. طو تلمق .

طو تلمق } T. τουτ-ουλ-μάκ, ρη. πθ. καὶ
οὐδ. πλάνομαι· ἐνοικιάζομαι: α

— ἐνοικιάζεται ἡ οἰκία· συλλαμβάνομαι, πα-
γιδεύομαι [δοτ.]: — قُلتَ συλλαμβάνομαι εἰς τὴν
παγίδα· || بر قزم· παγιδεύομαι ὑπὸ νέας, ἐρῶ
μαι· § πιάνομαι, ἦτοι μὲ διαψεύγουν λόγοι, δὲν
δύναμαι νὰ ὑπερασπίσω ἑμαυτὸν ἐν τῇ διαδι-
κασίᾳ ἢ ἐν συζητήσει· || — ديلم πιάνεται ἡ
γλῶσσά μου [ἐκ φθοῦν κτλ.]· || — كاتالامدني
ر قور تا كمانی· καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἀνυσυχίας· ||
— كاتالامدني ὑπὸ ἀλθηνῶν ἀπογο-
τεύσεως [φύτοτροι νὰ-γκεχανί]· § γίνομαι πα-
ράλυτος ἐξ ἀποπληξίας, κ. πιάνομαι· βραγχίῳ,
βραγχινιάζω: آوازم طوتلدی· ἐπιδόθηκεν ἡ φωνή
μου· || — كوتش آي· ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη ἐκλείπει·
§ πιάνεται ὁ λόγος, εἰσακούεται, γίνεται δε-
κτός· § ὑπολογίζομαι, συντάττομαι: طوتلان
اوراق تحقيه· τὰ συνταχθέντα προανακριτικὰ ἐγ-
γραφα· § δυσαρεστοῦμαι, ὀργίζομαι.

طوتله } Τ. τουτονλην [ἐκ τοῦ προηγ.]
ὄν. ἄπαρ. πιάσιμον, ἐνοκίασις,

σύνληψις, παγίδευσις· ἐκλειψις· δυσπαρέσχεϊα,
ὁργή: كوش—سى· ἐκλειψις ἡλίου.

طوتم } T. τουτούμ, βλ. طونوم .

طو تمامق } T. τούτ-μα-μακ, ρμ. μτδ. ἀπορ-
οίπτω. ἀποδδλλω[αίτ]-βλ., طومة.

μαὶ ἢ ἐφαρμοζῶ ἐπὶ τοῦ σώματός μου ξυράδιον
[οὐδ' εὐορά], ξυρίζομαι· § καλύπτομαι, περιβάλλο-
μαι. — باشق καλύπτομαι τὸ πρόσωπον διὰ πέ-
πλου. || بشتال καλύπτομαι διὰ περιζώματος· §
κρατοῦμαι ἀπὸ ἑν μέρους, ἀντέχομαι, βαστῶμαι,
ἐπιλαμβάνομαι, λαμβάνω ὡς ἀφορμὴν [δοτ.] :
انجبر آغاجه طوته رق اوطنك بخره سندن كيردى
αντεχόμενος τῆς συκῆς, εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ παρα-
θύρου τοῦ ὁωματίου· § ὀργίζομαι κατὰ τινος,
τὸν ἐπιπλήττω, τὸν πλάνομαι [δοτ.] .

طوقو } T. τουτοῦ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ طوقو]
 } δν. στοίχημα, ἐνέχυρον, ὄμηρος: —
 رهن، بحث. βλ. δίδω ἐνέχυρον. ویرامک

طوق } T. τουτοῦκ [ἐκ τοῦ ποτιτύκ] ἐπθ.
 παράλυτος, παραλυτικός· ὁ μὴ
 ἰσχυρός, νωθρός, δυσκίνητος, ἀδύστιχος, βραγχώ-
 δης [φωνή]· πεφραγμένος· βλ. طوق.

طو توقق } T. τουτουκ-λουκ, ὄν. παραλυ-
 σία· ἀδεξιότης, δυσκίνησις, νο-
 θρότης· ἀπόφραξις.

طوتوم } Τ. του τοιούτου [ἐκ τοῦ طوتوم] ρ. ἀφ. συμ-
 περιφορά, διαγωγή, τρόπος ἐνεργείας. βλ. طوام.

} T. τουτοῖν [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ طوتق]
 } δν. τὰ δι' ὀξείδιον τετραρχεῖμένα
 λαχανικά ἢ ὀπωρικά· συνήθως λέγεται ترشى
 τουρῆ· βλ.

طوته } T. τὰ τὰ [γ'. πρόσ. τῆς εὐκτ. τοῦ
 ψηφισμῶν, ἀπέναντι [δοι.]: الـمى — بورجه — λαμβά-
 νω ἀπέναντι χορούς.

طوج } τούος, βλ. تونج.

طوجه } It. $\dot{\tau}\alpha\delta\acute{\omicron}\zeta\epsilon$ [doge] $\delta\nu$. Δόγης [Δουξ]
Βενετίας ἢ Γενεύης.

} T. *τουντάκ* [ἐκ τοῦ طوق] ὄν. *χείλος* :
 طوداق } — *آلت* — *αὐστ* τὸ ἄνω [ἄστ] *χείλος* ||
 τὸ κάτω [ἄστ] *χείλος* || *χέιλος* ἄραδικόν,
 ἥτοι κρεμαστόν, χονδρόν. || *χέιλος* طوشان — *ی*
 λαγωῦ, ἥτοι σχιστόν. || *χέιλος* کراز — *ی*
 κερασφόρον ἢ κοράλλινον, ἥτοι ροδόχρουν. ||
χέιλος چوقوری — *κοιλώμα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἄνω χείλους*.
 — *τουντάκ τουντάγ*, *χείλος πρὸς χέιλος*, ἥ-
 ται λόγοι μυστικοὶ μεταξὺ δύο ἀνθρώπων λίσαν
 πλυσίον ἀλλήλων. — *بوکک* — *διπλόν* [ἄστ] *χέιλος*.
 — *صارتق* || *χέιλος* εἶμαι ἑτοιμος νὰ κλαύσω.

πρωτῷ [δαρκητῆρ] τὸ χεῖλος, σκυθρωπά-
 ζω· يارلق — τὸ χεῖλος σχίζεται, ἔτοι φθοοῦμαι.
 || چاتلاق — τὰ χεῖλη σκάνουν, ἀποκτεθὶ ραγάδας
 [ἐκ τοῦ ψύχους κτλ.].

} T. του ~~αυτο~~τουτου, ὄνομα ἀρχαίας
 } τουρκικῆς φυλῆς [κ. λ. καλὴ
 } τοιοικίδις, πολιτικὴ διοίκησις, ἐκ τοῦ ~~طودرغی~~طودرغی].

} A. τὰδρ. ὄν. τῶπος· συμπεριφορὰ,
 } στάσις, ἥθος, παράστημα· ἀλαζονία,
 παρσις: — مردانه ἥθος, παράστημα ἀνδρείον
 περιτάν[ε] || طمان — ἥθος λογίου ἀνδρός [ἀλμα-
 ε] || طامق — βρενθύομαι, περιπατῶ ὑπερῷά-
 ως, καμαρῶν || طامق — λαμβάνω ἥθος ||
 نى يوزمير — χωρίς νὰ παραχθῇ, ἀδιαφόρως §
 20. اطوار ἀτὰρ βλ. 2.

} Τ. τὸρ, μὲριον ἐπιτατικὸν προτασσό-
 μενον ἐπιθέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ
 } τὸρ = τὸς, ὁλοσφύγγυλος || τὸρ
 } τὸρ = τὸς, ὁλοσφύγγυλος || τὸρ
 } τὸρ = τὸς, ὁλοσφύγγυλος || τὸρ

طور { T. τὸρ, ὄν. λεπτὸν πλέγμα ὡς τὸ δί-
 κτυον· § ἐπθ. δικτυωτός, πλεκτός :
 طاق — σκούφος πλεκτός· || قوشاق — ζώνη πλε-
 κτή· || كسه — βαλάντιον πλεκτόν.

طور } T. τὸρ, ἐπὶ θ. ἀπαιρος, ἀδαης, ἀμὀρφω-
τος, νέος [ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ ζώου]. ||
طورلاق.

طور } T. τοῦτο [προστ. τοῦ طورى, βλ.]
στῆθι.

A. τοῦτο, ὃν. ὅρος, ἰδίᾳ τὸ ὅρος Σι-
 ναῖ λέγεται καὶ طور سینά, طور
 καὶ طور Μουσαῖ, ὅρος τοῦ Μωϋσέως. طور

طوراج } T. τουργάδες, ὅν. φασχανόδες συννηθ.
سوکلون, βλ.

طوراق } T, *tourak* [ἐκ τοῦ طورمق] ὄν.
 σταθμός, τόπος στάσεως, ἀνέσεως.
 τοικία· στιγμή τεθειμένη ἐν τέλει ἐκάστου ἐ-
 φίου τοῦ Κορανίου: *جنتى* ἐν τῇ ἀνα-
 σσει διέρχομαι τὴν στιγμήν [*δ'ε'ενν'ετ' τουρα-*
κ'ωρις νὰ σταθῶ. || *اوتى* — εἶδος ἀνήθου· §
 θ. στάσιμος: *صو* — ὕδωρ στάσιμον, λιμνάζον.

} T. *τοῦρακ-λαμάκι*, ρι. οὐδ.
 ὁμιλῶν διακόπτω τὸν λόγον,
 τάζω νὰ ἐξακολουθῶσω, ἐφίσταμαι, κ. κον-
 τέκομαι.

طورا } T. *τὸυράν* [μτχ. τοῦ طورى = ἵ-
στασθαι] ἐπθ. νωθρός: — طروب

τουρουπ τουράν, [ὑψιτάμενος, προφανής, ὀλοφάνερος] — بدليل — ἀστέρες ἀπλανεῖς [ιστάμενοι] — معدهد — ὁ ἐν τῷ στομάχῳ [μὴ τε-τέ] ἰστάμενος, ὁ μὴ χωνευόμενος, ὁ μὴ ὁρθός.

طورانديرمق } T. τὰδραν-τρυάκ, βλέπε

طورانمق } T. τὰδραν-μιάκ, βλ. طاورانمق.

طوب } T. ἡ τούρπ, ὄν. ραφανίς, κ. ρεπάνι: ی — ραφανίς ἡ ἀγροδιατος [παίρ], ἅτοι ὀγκώδης καὶ λευκὴ ἡ μέλαινα ραφανίς. || ی — رافانیدون [φρένκ], ἅτοι ἡ μικρὰ καὶ ἐρυθρά. || ی — كسانه — μικρὰ καὶ μέλαινα ραφανίς [ὡς κάστανον]. || ی — عیرواستوس, ὕγις [κ. λ. σάν τὸ ρεπάνι].

طوبه } T. τούρπ, κατ' ἀναγραμ. ἐκ τοῦ طوبه, βλ.

طوپید } Γλ. τούρπιτ, ἡ τούρπιδο τούρπιτο, βλ. طوپیل.

طوپیل } Γλ. τούρπιλ [torpille] ὄν. τούρπιλ-λν, νάρκη.

طورتی } T. τούρτου [κατὰ τὸ لجه ἐκ τῆς ταυτοσύμου π. λ. درد تدرت] ὄν. ὑποστάθμην, καταπάτι: سی — شراب ὑποστάθμην οἶνου, τρύξ. || سی — قهوه ὑποστάθμην καφέ [βλ. طوه] § μτφ. : سی — قهوه — ἡ ὑποστάθμην τῆς οἰκογενείας ἡμῶν, σκύβαλον.

طورتیلی } T. τούρτου-λουτ, ἐπθ. ὁ ἔχων ὑποστάθμην, ὁ μὴ καθαρός, θολός, [οἶνος ἢ ἄλλο ὑγρόν].

طوردیرمق } T. τούρ-τρυ-μιάκ [ἐκ τοῦ طورمق, βλ.] ρμ. διάμ. σταματῶ διὰ τινος, κάμνω νὰ σταθῇ, ἀναχαιτίζω· στήνω ὄρθιον [δοτ. αἰτ.] : — آرایه آرایه جی — σταματῶ τὴν ἀμαξαν διὰ τοῦ ἀμχηνλάτου. || طورغورمق. βλ.

طورشمق } T. τούρ-ουά-μιάκ, ρμ. ἀλλ. ἵσταμαι ἀντιμέτωπος πρὸς ἄλλον καὶ ἔτοιμος νὰ πράξω τι, συμπαρίσταμαι [δοτ.] : — محاکمه — مبارزه, محاکمه — συμπαρίσταμαι μετὰ τινος πρὸς διαδικαδίαν, συζήτησιν, πάλην κτλ.

طورشی } T. τούρσοῦ, βλ. ترشی.

طورطو } T. τούρτου, βλ. طورتی.

طورطوت } T. τούρ-τουτ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ طورمق] — تپه, προστ. τοῦ طورمق καὶ طوت κράτησον, προστ. τοῦ طورمق ὄν. πειθαρχία, διατήρησις τῆς τάξεως· ἀστυνομία.

طورغای } T. τούργαϊ, ὄν. κορυθαλός· βλ. طورغو, جابر قوشی, طویفار, طنرا.

طورغو } T. τούργου, ὄν. εἶδος στρουθίου· βλ. سرجه.

طورغورمق } T. τούργου-μιάκ, λ. ἀρχ. — انطی طوردیرمق βλ.

طورغون } T. τούργουν [ἐκ τοῦ طورمق] — ἐπθ. στάσιμος, ἀκίνητος, ἀδρανής, κεκμηκός, σκεπτικός [ἀνθρωπος] : صو — ὕδωρ στάσιμον, ἀκίνητον. || هوا — ἀτμόςφαιρα στάσιμος, ἀκίνητος. || حیوان — ζῶον κεκμηκός. || در — تجارت — τὸ ἐμπόριον εἶναι στάσιμον.

طورغونلق } T. τούργουν-λουκ, ὄν. στασιμότης, ἀκίνησις, ἀδράνεια, στασιμότης ἐμπορίου· ἐκπληξις, ἐκστασις : — كلك — ἐπέρχεται στασιμότης, ἐκπληξις, ἐκστασις.

طورفنده } τούρφαντά, βλ. طرفنده.

طورفه } τούρφά, βλ. طرفه.

طورلاق } T. τούρ-λάκ [ἐκ τοῦ طور] — ἐπθ. νέος ἄπειρος καὶ ἐλαφρὸς παραδεδομένος εἰς τὰς διασκεδάσεις, ζωηρός, ζουρλός· § ἵππος ἀδάμαστος, ἀμόρφωτος : هیچ یوقدن — پروτιμότερος τοῦ μηδενὸς ὁ ἀδάμαστος ἵππος [πρμ.].

طورلامق } T. τούρ-λαμιάκ [σπν. ἐκ τοῦ طور] = πλέγμα ρμ. μτθ. συλλέγω, ποιῶ δέμα [αἰτ.]· βλ. دیرك تیرلزمه.

طورلق } T. τούρ-λουκ, ὄν. λάκκος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀνάπτουσιν ἄνθρακας.

طورلمق } T. τούρ-ουά-μιάκ, ρμ. ἀπρόσ. ἵστασθαι, μένειν ἀκίνητον : بویله — οὕτω δὲν ἵσταται τις, ἢ δὲν ἵστανται οἱ ἄνθρωποι. || βλ. طورمق.

طورمق } T. τούρ-μιάκ, ρμ. οὐδ. ἵσταμαι, ἥτοι δὲν προχωρῶ, σταματῶ· μένω ἐπὶ ποδός, ὀρθιος, περιμένω· ἐμμένω, ὑπομένω· ἐγκαθίσταμαι, διαμένω, κατοικῶ, ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω· μένω ἐκπληκτος, δὲν δύναμαι νῦν εὖρω λέξιν, ἀπάντησιν· ἐξακολουθῶ,

[illegible]

} T. τουρναβίτ [tournevis] ὄν.
 } ἐλκτικὴ, ἥτοι ἐργαλεῖον δι' οὗ
 φέγγονται καὶ χαλῶνται οἱ κοχλῆαι [βίδες].

τουργούνδζ, βλ. } تورنج .

ٲٲٲٲٲ } **Ιτ. τοῦρνο, τόρνο** [torno] ὄν. τόρ-
 νος, ἵτοι μηχανὴ τῶν τορνευτῶν.

طورنه } T. τοῦρα, ὄν. γερανὸς [πτυν.] :
 بالی — λυκος [ἰχθύς τῶν ποταμῶν].
 كدى — ἡ διάβωσις τῶν γερανῶν, ἥτοι τρικυ-

— ἡ διάδοσις τῶν γερανῶν, ἥτοι τρικυ-

μία τῆς εἰσόδου τοῦ ἔαρος· || غاىسى — γεράνιον
[ψυτ.]· || قيرى — φαιός ἐρυθροπός· || كوزى —
ὀψθαλμός γερανοῦ, χρῶμα κίτρινον λαμπρόν.

} T. τουρνα-ῶζή, δν. ὑπάλληλος
 ἄλλοτε τῶν Σουλτανικῶν ἀνα-
 κτόρων ἐπιτετραμμένος τὴν φροντίδα τῶν γε-
 ρανῶν τοῦ Σουλτανικοῦ πτηνοτροφείου.

} T. τουροῦ [ἐκ τοῦ] طوروق ἐπθ. δι-
 } αυῆς, καθαρός. || صو — ὕδωρ δια-
 γής. || βλ. طوروق καὶ طورى .

طوروش { T. τουρούς, βλ. طوریش.

طوروق } Τ. *τοῦροικ* [ἐκ τοῦ طورى] κο-
 ρυφή, λόφος: طغ—*κορυφή* δ-
 ρους: § ἐπθ. ὁ ἐν σχήματι λόφου, ὑψώματος, ἦ-
 ται ἐξέχων [ἐπὶ σιτηρῶν κτλ. ἐξεχόντων τοῦ
 μέτρου ἐν εἶδει λόφου· ἀντιθ. سيلة]: § διαν-
 γής, καθαρός.

طور و قسيق } T. τουρουκ-σημάκ, ρμ. οὐδ.
 ταλαντεύομαι, διστάζω, εἶ-
 μαι δδεδαιος, μετώρος, ἐν ἀμνηχία.

طوروقلامق } Τ. τουρουκ-λαυάκ. ρμ. μτδ.
 μετροῶ διτηρά κτλ. ὑπερ-
 πληροῶν τὸ μέτρον ἐν στήματι λόφου [αιτ.].

طور ولا نطق } T. τουρου-λανυάκ, τὰυτό τῶ
 طور ولى βλ.

طور و لثق } T. τουρουλ-τ-μάν, ρμ. μτδ. άψι-
 να ύγρον κτλ. να κατασταλά-
 ξη, να καθαρισθῇ [αίτ.].

} T. τοῦρου λυῖναι [ἐκ τοῦ ποῦρου] ἔρμ.
 οὐδ. κατασταλάζω, ὑψιζάνω, καθα-
 ρίζομαι, γίνομαι διαυγής [ἐπὶ ὑγρῶν] : صو
 بولانيجه طورولاز τὸ ὕδωρ ἐάνθεν θολῶσθαι, δὲν
 καθαρίζει [πομ.].

طوروم } Τ. τουροῦμ [ἐκ τοῦ طورمق] ρ. ἀφ.
 στάσις, θέσις. || βλ. καὶ طوريش.

طورون } T. πορύν, ὄν. ἔργονος: اوغلى —
 διδέργονος: || قزى — διδέργουν. ||
 ك طورونى — τριδέργονος.

T. **τοῦρά** [طورا, توراء καὶ درد] δν.
 δέμα συνεστραμμένον, δέσμη σπει-
 ροειδῆς, μῆρυμα, κ. τοῦρᾶς: ايك — سى
 σπειροειδῆς μετὰξῆς: § κύλινδρος: كغ — ر.
 κύλινδρος χάρτου: § σχοίνιον ἢ μανθάλιον συν-
 εστραμμένον ἐν εἰδει μαστιγίου, δι' οὗ κτυπῶ.

طوغورمه } T. *τογουρμά* [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν·
ἀπαρ. τόκος, τοκετός, λοχεία.

طوغوش } T. *τογοὺς* [ἐκ τοῦ *τογμ*] ρ. ἀφ.
γενετή, γέννησις· ἀνατολή ἡ-

λίον: اولغاز — دن اعمی به الواندن بحث اولغاز
της τυβλῶ [*άμαγέ*] λόγος περὶ χρωμάτων
[ἐλδαντέν] δὲν γίνεται [πρμ.] || — ی
τογουτοῦ, ἀνατολή ἡ τὸ μέρος ἐνθεν ἀνατέλ-
λει ὁ ἥλιος.

طوغوشلی } T. *τογουτό-λοῦ*, ἐπθ. ὁ ἐκ γε-
νετῆς ὁ ἐκ καλῆς οἰκογενείας,
εὐγενής [σπν.].

طوغی } T. *τογοῦ*, βλ. *طوغو*.

طوف } A. *τὰφ* [ταῦτὸ *طواف*] ρ. ἀφ. στρο-
φή, ἥτοι τὸ στρέφεσθαι περί τινας,
ὡς ναοῦ κτλ. χάριν προσκυνήσεως, συνεκδ.
προσκυνεῖν. || Pm: ایدم کعبه اصحاب دهادر
ἐλθὲ νὰ προσκυνήσωμεν· εἶναι ναὸς δαιμονίων
νόων [*άδχαπί τεχά*].

طوفان } A. *ταδεφάν*, ταῦτὸ προηγουμένω.

طوفان } A. *τουφάν* [ρζ. *طوف*] ὄν. κατακλυ-
σμός· نوح — κατακλυσμός τοῦ Νῶε
[νοῦχ] || — ال — *κάπλε-τ-τουφάν*, πρὸ τοῦ
κατακλυσμοῦ καὶ ἐπθ. προκατακλυσμαῖος ||
الظلام — *τουφάνου-ζ-ζαλάμ*, κατακλυσμός ἡ-
τοι κατακάλυψις τοῦ σκότους τῆς νυκτός.

طوفانی } A. *τουφάν-ι*, θ. *طوفانی* *τουφάνι*-
ῖς, ἐπθ. κατακλυσμαῖος.

طوق } A. *τάδκ*, ὄν. περιδέραιον : زرين —
περιδέραιον χρυσοῦν [*ζερίν*]· § δύνα-
μις [συνηθεστ. *طوق* βλ.] : بشاردن خارج : *τάδκ*
πεδερτέν χαρίδζ, ἀνώτερον [ἐκτός] τῆς δυνά-
μεως τοῦ ἀνθρώπου.

طوق } T. *τὰκ* [κατὰ τὸ *طوق*, ἀντὶ *طویوک* *το-*
γούκ, ἐκ τοῦ *τογμ*] ἐπθ. κε-
κορεσμένος, χορτάτος, πλήρης : در —
κοιλία μου εἶναι κεκορεσμένη, εἶμαι χορτάτος·
|| — *δφθαλμός* χορτάτος, αὐτάρκεια || —
κόζι ὁ αὐτάρκης, ὁ ἔχων τὸν ὀφθαλμὸν χορ-
τάτον· § πυκνός, σφιγκτός : قاش — *τφασμα* πυκνόν.

طوق } T. *τὰκ* [κατὰ τὸ *طوق*· *طوق*· *طوق*· *طوق*·
δρδ. *طوق*· *طوق*· *طوق*· *طوق*· *طوق*· *طوق*·
ἐν σχήματι ἐνωπίων, κρεμάμενος ἐκατέρωθεν τοῦ
λαιμοῦ αἰγῶν τινῶν καὶ προβάτων.

طوقات } *τοκάτ*, ὄν. κ. *Τοκάτη* [πόλις]· § ὄν.
κόλαφος· βλ. *توقات*.

طوقاتلامق } T. *τὴ* *τοκατ-λαμάκ*,
ρμ. *μτδ*. *ραπίζω*, *κολαφίζω*
[αἰτ.].

طوقاج } T. *τοκάτ* [ἐκ τοῦ *طوق*] ὄν. κόπα-
νον : ی — *کوپان* τοῦ *پلن*-
του ἀσπρορρούχων [*تدیرپیدزی*] κτλ. βλ. *طوق*.

طوقتامق } T. *τὴ* *τοκαμάκ*, ρμ. *οὐδ*.
συναθροίζομαι, γίνομαι πικτός,
ἡσυχάζω, διατηροῦμαι.

طوقل } T. *τοκ-λούκ*, ὄν. κόρος : ه —
کاره *τοκλουγουνά*, ἐπὶ τῷ ὄρφ
κόρου τῆς κοιλίας, ἥτοι παροχῆς μόνον τρο-
φῆς, ἀμισθί.

طوقلو } T. *τοκ-λού*, ἐπθ. *قوزو* — ἀρνίον διε-
τές || ἀντὶ τοῦ *طوق* χορτάτος· βλ.

طوقاق } T. *τοκμάκ* [ἐκ τοῦ *طوق*] ὄν.
σφύρα, σφυρί, κόπανον, ῥόπτρον·
ی — *کوپا* ῥόπτρον τῆς θύρας· || — *کوپا*
νον διὰ τὰ ἀσπρορρούχα· βλ. *طوقاج*.

طوقاقلامق } T. *τοκμακ-λαμάκ*, ρμ. *μτδ*.
κτυπῶ διὰ τῆς σφύρας, διὰ
τοῦ ῥόπτρου, τοῦ κοπάνου [αἰτ.].

طوقوتمق } T. *τοκου-τ-μάκ*, ρμ. *διαμ*. *βάλ-*
*λ*ω νὰ ὑψάνωσι [δοτ. αἰτ.] : *جولابه* —
ὑψαίνω ὁθόνην διὰ τοῦ ὑψάντου.

طوقور } T. *τοκούρ*, βλ. *طافر*.

طوقورجین } T. *τοκουρδζίν*, ὄν. σωρός δε-
μάτων σταχύων, στοῖβα, θημω-
νιά, θημῶν || — *اوین* — ἐννεάπετρον [παιδιά].

طوقوز } T. *τοκούζ* ἐκ τοῦ *طوق* ἐπθ. πυ-
κνός, πικτός : قاش — *تفاسما* πυ-
κνόν· βλ. καὶ *طیقیز* · § ἀρθ. ἐννέα· βλ. *طقوز*.

طوقوشدیرمق } T. *τοκου-τ-ουρμάκ*, ρμ.
μτδ. συγκρούω, κ. *κουτρί-*
ζω, ὡς ὡά, ἡ ποτήρια ἐπὶ προσόδῳ [αἰτ.].

طوقوشمق } T. *τοκου-τ-μάκ*, ρμ. *άλλ*. *συγ-*
κρούομαι [ἐπὶ δύο ἢ περισσο-
τέρων προσώπων ἢ πραγμάτων] || — *قوروی*
ἡ οὐρά του συγκρούεται, ἐρχεται εἰς ἀμηχα-
νίαν, εἰς δύσκολον θέσιν.

طوقوشمه } T. *τοκουμά* [ἐκ τοῦ προηγ.]
ὄν. ἀπαρ. σύγκρουσις.

طولانديرجي } T. το λαντηγυνοζή [ἐκ τοῦ
 πρηνγ.] ἐπθ. ἀπατεών, ὁ
 δι' ἀπάτης λαμβάνων παρὰ τινος χρήματα ἢ
 ἄλλο τι, αἰσχροκερδής.

طولاندير يحيلىق } T. τολαντηνουδην-λῆκ,
δν. αισχροκέρδεια, ἀπά-
τη, ἥτοι ἡ δι' ἀπάτης λῆψις παρὰ τινος χρη-
μάτων ἢ ἀλλου τινός.

طولانمق { T. ταβλανμάκ, βλ. طاوانمق.

طولانتي } T. *τολαν-υάκ*, ρι. οὐδ. στρέ-
 φομαι, κάμνω στροφήν, κύκλον,
 γύρον, περιφέρομαι, φεύγω, ἐκλείπω· ἐμπερδεύω.
 βλ. طولانتي, طولانتي. § μετ. περιβάλλω.

طولانی } T. ζολανή [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 πλεγμαμένον· συγκεχυμένον, περιπε-
 πλεγμένον· σύγχυσις, χάος.

طولانی } A. τουλ-ανί, ἐπθ. ἐπιμήκης, μα-
κρουλός. || قرك سايه-سى ἡ ἐπιμή-
κης σκιὰ τῆς σελήνης; § ἐπο. κατὰ μήκος.

} T. *τολαγί* [ἐκ τοῦ *طولا* م.ق] ὀν.κ.υ.
 κλος, *πέριξ* [ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτη
σπάνιον]. || *سيله* — *τολαγί* αἰῖλε, ἐμμέσως, πλα-
 γίως *طوغريدن طوغرى و یا* — *سيله* منفعت مالهى :
اولا || *οἱ ἔχοντες οἰκονομικὸν συμφέρον ἀπ'*
εὐθείας ἢ ἐμμέσως || *سيله علم و فته* —
بو خدمت ἢ *ὑπηρεσία αὐτῇ ἐμμέσως*
σημαίνει ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς τὰ γράμματα καὶ
τὰς ἐπιστάμας § *προθ. ἐνεκα* [دن] : — *نه دن* — *ἐνε-*
κα τίνος ; || — *بوندن* — *ἐνεκα τούτου* || *کدن کندن*
 — *ἐνεκα τοῦ ὅτι δὲν ἴλθε* || *βλ. φρ.*

طولی } τούλτα, δν. κ. Τοῦλτα [πόλις].

طولديرمق } T. τολ-τοινρ-μακ, ρμ. μτδ.
 πληρῶ, γεμίζω, παραγεμίζω
 [δοτ. αἰτ.]: — قد حله شراب γεμίζω εἰς τὰ πο-
 τήρια οἶνον, ἵτοι πληρῶ τὰ ποτήρια οἶνον. ||
 — فوجی ایجنه صو — πληρῶ τὸ βυτίον ὕδατος. ||
 — شليه ینبوق — παραγεμίζω τὸ ἐπίστρωμα διὰ
 βάμβακος. || — تنك — πληρῶ, γεμίζω τὸ πυροδό-
 λον. || — حسابی — παραγεμίζω τὸν λογαριασμόν,
 ἔξογκῶ. || — دفتر اعمالی — πληρῶ τὸ βιβλίον τῶν
 πράξεων [τεφτέρι ἀμαλί], διαπράττω ἀμαρ-
 τίας. || — دكزی — μολόνω τὴν θάλασσαν, προσ-
 χωννύω. || βλ. καὶ حله.

طولغون } T. τολγούν [ἐκ τοῦ طولق] ἐπθ.
πλήρης, γεμάτος, πεπληρωμένος,

ἐξωγκωμένος· معده — στόμαχος πεπληρωμένος·
 || يورك — καρδιά πεπληρωμένη [λύπη]· || —
 كوز ὀφθαλμός πλήρης [δακρύων]· || آدم — μνη-
 στικακός· || — اته γεμάτος εἰς τὸ κρέας του [ἐτι-
 νῆ], εὐτραφής· || معاش ή اخرجت — μισθὸς γεμάτος,
 σημαντικός· § μεθυμένος, οἰνόληπτος.

طولغو نلق } T. τολγουν-λούκ, ὄν, τὸ εἶναι
τι πεπληρωμένον, πλήρωσις,

πληθώρα μνηστικακία: — معده — πλήρωσις στα-
μάχου, δυσπεψία, κακοχωνευσία. || قولاق — ي
پينه — ي || قولاق [βλ. قولاق].
πληροφθορία, γνώσεις [βλ. قولاق].
|| έχει μνηστικακίαν, πρὸς τινα, μνηστικακεῖ.

} T. του λγά η **طولغه** του λγά [κα-
 τὰ τὸ **هجه**, ἐκ τοῦ Τουρκο-Μογγολι-
 κοῦ **تاوانه** βλ.] ὄν. κράνος, περικεφαλαιά.

طولق } T. τουλ-λούκ, ὄν. χρήση [γυναικός].

طولق } T. ἐολ-μάκ, ρμ. οὐδ. πληροῦμαι,
γεμίζω, εἶμαι πλήρης : — كوزل

οἱ ὀφθαλμοὶ πληροῦνται δακρύων, εἶναι ἔτοιμοι νὰ κλαύσωσι· || — قولاق τὸ οὗς εἶναι πλη-
ρες, ἥτοι εἶναι πεπεισμένος· || — بورك ἡ καρδία
εἶναι πλήρης, ἥτοι ἔχω πολλὰ παράπονα ἢ
μῖσος κατὰ τινος· || [βλ. چله]· § προσχώννυμαι,
κ. μολόνομαι [ἐπὶ θαλάσσης μεταβαλλομένης
διὰ προσχώσεως εἰς ξηράν]· § طولش τολμυεύς,
πεπληρωμένος· πληρες ἀκάτιον· βλ. καὶ ἐπὶ μ.

طولہ } T. *δολμά* [ἐκ τοῦ προηγ.] *pān* ὀν-
θυλευτόν, παραγεμιστόν προῦγμα,
κ. *δολμάς* : سی — قاق ή طابليجان *μελιτζάνα* ή
κολοκύνθια παραγεμιστά [διὰ κράτος λιανι-
σμένου, κ. κηΐμα]. || سی — حنة ή باراق *δολμάδες*
ἐκ φυλάων τῆς ἀμπέλου ή λαχάνου. || بالقوقزی
سی — پاراغμιστοι *ιχθύς, ἀρνίον* || دیوارک
سی — ۛ, τι χρῶσιμεύει εἰς παραγέμισιν τοῦ τοί-
χου [ἀντίθ. اورمه *δορμὲς* κτιστός]. § προσχώ-
μα, ξηρὰ σχηματισθεῖσα διὰ προσχώσεως τῆς
θαλάσσης, ή μέρος ρύακος καλυφθὲν διὰ προσθέ-
του χώματος. § [ἐπθ.] ὀνθυλευτός, παραγεμι-
στός, προσκεχωσμένος. § باغچه — *Δολμά-παγ-
τδέ*, τοποθεσία παράλιος ἐν Κ]λει πρὸ τοῦ Δι-
πλοκιοινίου, ἐνθα κεῖνται Σουλτανικά ἀνάκτορα.

طولو } T. τολοῦ [ἐκ τοῦ طولί] ἐπθ. πλή-
 ρους, γεμάτος· ἀφθονος: يارداق صو—

κύλινδρος ἐγγράφων[ἐδράκ:]|| اعمالی دورلدی —
 τουμάρι ἀμαλλεῖοι ἐδραζέθ, ἐδιπλώθη τὸ βι-
 βλίον τῶν πράξεων του, ἦτοι ἀπέθανε· § πλθ.
 طوماير. ταδαιير.

طومماغو } T. τουμαγοῦ [ἐκ τοῦ] δν. κα-
 ταρροῇ συνοδευομένη ὑπὸ πρη-
 ξίματος.

طومماغه } T. τουμαγὰ [ἐκ τοῦ] δν. πέδη,
 δι' ἧς περιορίζουσι τοὺς πόδας τέ-
 βρακος.

طومماق } T. τουμάκ [ἐκ τοῦ] δν. σφαῖρα
 ξυλίνη· § εἶδος ἐμδάδων χονδρῶν
 καὶ βαρέων ἐν χρήσει ἄλλοτε.

طوممالان } T. τουμαλάν [ἐκ τοῦ] δν. ὕδ-
 νος, ἦτοι εἶδος ἀμανίτου κα-
 λουμένου συννέστερον منطاری ἀμανίτης τῆς
 γῆς· § οἶδημα, πρήσμα, ἀπόστημα.

طومماالق } T. τουμ-αλ-τούμακ, ρμ. μτδ. κάμνω
 τι νὰ ἐξέχρη, ἐξογκῶται ἐν σχή-
 ματι ὕδου, καμπούρας, νὰ καμπουριάξη, νὰ
 κλίνη [αἰτ.].

طوممالق } T. τουμ-αλ-τούμακ, ρμ. οὐδ. ἐξογκοῦ-
 μαι, ἐξέχω ὡς ὕδος, καμποῦρα,
 καμπουριάξω, κλίνω : — ديوار ὁ τοῖχος ἐξογ-
 کویتاي ἀπὸ ἐν μέρος, καμπουριάξει, εἶναι ἐ-
 τοιμόρροπος· || حيوان τὸ ζῶον κλίνει, κάμ-
 πτεται· || بلم. καὶ توملك, توملك.

طومماليج } T. τουμαλιδζ ἢ طومانيج } T. τουμανιδζ
 [ἐκ τοῦ] προηγ.] ἐπθ. κεκλιμένος,
 κυρτός, κυφός [σπν.].

طوممان } T. τουμάν [ἐκ τοῦ] δν. ἐσώ-
 δρακον πλατὺ καὶ βραχύ: — باجه —
 οὐ τὰ βρακοπόδια δὲν ἔχουσι δέμα, εἶναι ἐλεύ-
 θερα· || بلم. طومان καὶ طون.

طوممب } T. τουμμπ, μόριον παριστάνον τὸν
 κρότον πράγματος πίπτοντος ἢ
 προσκρούοντος: — اولقي — چوقق ὁ παῖς πίπτει
 κάτω, κάμνει τουμμπ, κτυπᾷ τὴν κεφαλὴν· βλ.
 καὶ ἐπόμε.

طوممبا } T. τουμμπα, μόριον παριστάνον τὸν
 κρότον καὶ τὴν πρᾶξιν τοῦ ρίπτε-
 σθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, ὡς ὁ μικρός παῖς ἀποτό-
 μως· βλ. προηγ. καὶ طومبالاق.

طوممباديز } T. τουμπάτιζ, ἐπθ. λίαν χον-
 δρός καὶ δύσμορφος, κακοκα-
 λωμένος [ἀνθρωπος].

طوممباز } T. τουμπάζ, δν. εἶδος πλοίου ἁ-
 νευ καταστρώματος καὶ τρόπιδος,
 ἦτοι ἐπιπέδου κάτωθεν, χρησιμεύοντος διὰ
 τοὺς ρύακας καὶ τοὺς ποταμούς· § σημαντήρ,
 κ. σαμαντούρα: — واپور — ی ابريق σημαντήρ πλοίου· ||
 كوبری — ی γεφυροσκάφιον.

طوممباق } T. τουμπάκ [κατὰ τὸ] λέξις
 Σανσκριτ.] δν. χρυσοῦχος ὀρείχαλ-
 κος, χρυσοχαλκίτης: — لكن، ابريق — ی ابريق
 [γκεγυγυ] , λεκάνη [λεξέν], πρόχοος
 [i-puruk] ἐκ χρυσοχαλκίτου.

طوممبالاق } T. τουμπάλακ [ἐκ τοῦ] طومبا]
 ἐπθ. εὐτραφής, παχουλός [ὁ
 πίπτων καὶ κυλιόμενος]: — چوقق — παιδίον εὐ-
 τραφές· § κυδίστησις, κ. τακλᾶς παιδίου, τα-
 χυδακτυλουργοῦ· βλ. ἐπόμε. καὶ طومبول.

طوممباله } T. τουμπαλά [ἐκ τοῦ] προηγ.] δν.
 κυδίστησις, κ. τακλᾶς παιδίου.

طوممباي } T. τουμπάι, δν. βούδαλος.

طوممبول } T. τουμπόυλ [ἐκ τοῦ] طومب] ἐπθ.
 στρογγύλος, εὐτραφής [παῖς], κ.
 ἀφράτος· βλ. طومبالاق καὶ طومبول.

طوممرو جاق } T. τουμρουδζάκ, ἢ طومرو جاق
 [طومرو جاق] [ἐκ τοῦ] طومرو جاق] δν.
 ὀφθαλμός δένδρου, ἀμπέλου, κ. μπουμποῦ-
 κι, φυλλοκάλυξ, βολβός.

طوممرو جاق قلا تقي } T. τουμρουδζακ-λαν-
 μάκ, ἢ طومرو جاق قلا تقي —
 طومرو جاق-λανμάκ, ρμ. οὐδ. βλαστάνω ἢ ἀ-
 ποκτῶ ὀφθαλμούς, φυλλοκάλυκας, βολβούς.

طوممروق } T. τουμρούκ [ἐκ τοῦ] طومر] δν.
 ὀφθαλμός δένδρου ἢ ἀμπέλου
 μᾶλλον طومرو جاق βλ. § πρέμιον, κορμός δέν-
 δρου, στέλεχος, κούτσουρον· ξύλον χονδρὸν τοῦ
 λουτροῦ· ποδοκκάκη, χοῖνιξ ἦτοι τὸ ξύλον δι'
 οὐ σφίγγουσι τοὺς πόδας τῶν καταδίκων·
 συνεκδ. εἰρκτή: — اورمق — بآللل εις τοὺς πό-
 δας καταδίκου ποδοκκάκην· || آتقي — ریتو
 εις τὴν εἰρκτήν· || آغلی — دوسموشلاخ, ἐπιστά-
 της τῆς εἰρκτῆς, τῆς φυλακῆς· σήμερον καλεῖ-
 ται: — ماوری جاجانه خاپيدخانۀ مۀموروق.

طوممرو قلا تقي } T. τουμρουκ-λανμάκ, ρμ.
 οὐδ. ὀφθαλμίζω ἦτοι ἀπο-
 κτῶ ὀφθαλμούς [ἐπὶ δένδρων]· βλ. طومروق.

طوم مشرق } T. **τομ-σουρμακ** [βλ. **طوم مشق**] ρμ. μτθ. δίδω εις τὸ ράμφος τοῦ πτηνοῦ τροφήν [αἰτ.].

طوم مشق } T. **τομ-σουμακ** [ἐκ τοῦ **طوم**, **طوم مشق**] ρμ. ἀλλ. τὰ πτηνὰ ξε-ψιγρίζονται ἀμοιβαίως, ἥτοι διὰ τοῦ ράμφους αὐτῶν ἀποκτείνουσι τὰς φθειράς ἀλλήλων.

طوم مشوق } T. **τομ-σοῦκ** [ἐκ τοῦ **طوم**] ὄν. ράμφος κυρτὸν πτηνῶν τινῶν: **بایاغان** — **ی**

طوموز } T. **τομ-οῦζ**, βλ. **طوكوز**.

طوموزلق } T. **τομ-οῦζ-λουκ**, βλ. **طوكوزلى**.

طون } T. **τὸν** [κυρίως ἐνδυμα] ὄν. βρακίον, ἀναξυρίς: **ی** — **پهلوان** βρακίον τῶν ἀθλητῶν: **ی** — **آبغند** — **ی** **یوق** — **آبغند** δὲν ἔχει νὰ φορέσῃ βρακίον, ἀθλιος, ἐλεεινός, ἀξεβράκωτος: § **χρῶμα** [ἵππου]: **ی** — **آت** **χρῶ-μα** ἵππου.

طونادیرمق } T. **τὸνα-τιν-ο-μακ**, ρμ. διὰ μ. βάλω νὰ στολίσωσι, καλ-λωπίσωσι: νὰ ὑδρίσωσι, φωταγωγήσωσι: συ-σκευάσωσιν ἵππον [δοτ. αἰτ.].

طوناتمق } T. **τὸνα-τμακ** [ἐκ τοῦ **طون** = ἐν-δυμα] ρμ. μτθ. ἐνδύω, κοσμῶ, στολίζω, προικίζω [κόρην], ἐξοπλίζω, ἀρμα-τόνω [πλοῖον, στρατιώτην], συσκευάζω ἵππον, κάμνω φωταψίαν: § **μτθ.** ἀραδιάζω, στολίζω, ἥτοι ὑδρίζω, ἐπιτιμῶ [αἰτ.]: — **طبله** στολίζω τράπεζαν [**تا-π-λά**] διὰ κηρίων καὶ ὀπωρικῶν κατὰ τὴν ἐορτὴν γάμου, γεννήσεως, περιτο-μῆς: || — **دېدن طرانغه** ἀραδιάζω τινὰ ἀπὸ κε-φαλῆς μέχρι ποδῶν [**τεπετέν τηρναγά**].

طونادلمق } T. **τὸνα-τν-λμακ** [πθ. τοῦ προηγ.] ρμ. πθ. κοσμοῦμαι, στολίζομαι, προικίζομαι, ἐξοπλίζομαι, συσκευάζομαι: φω-ταγωγοῦμαι: § **μτθ.** ἀραδιάζομαι, ὑδρίζομαι.

طوناتمق } T. **τὸνανμακ** [ἐκ τοῦ **طوناتمق**, βλ.] ρμ. οὐδ. κοσμοῦμαι, στολίζομαι: συσκευάζομαι: εἶμαι πεφωταγωγημένος.

طونانمه } T. **τὸνανμα** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἀφ. φωταγωγία, φωταψία: **کیجه سی** — **دوتما** νύξ φωταψίας: || βλ. **دوتما**.

طونبای } T. **τον-πάτ**, βλ. **طومبای**.

طونج } T. **τὸν-οῦζ**, βλ. **توج**.

طونجیق } T. **τὸν-οῦζ-ημακ**, βλ. **طونجیق**.

طونسز } T. **τὸν-οῦζ**, ἐπθ. ὁ ἀνευ βρα-κίου, ἀξεβρακωτος.

طونلق } T. **τὸν-λουκ**, ὄν. χρῆματα διδ-μενα ἄλλοτε τοῖς στρατιώταις καὶ τοῖς ἀξιωματικοῖς λόγῳ ἐξόδων ἐνδυμασίας.

طونلو } T. **τὸν-λου**, ἐπθ. ὁ φορῶν βρακίον: § ὁ ἔχων τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον χρῶ-μα [ἐπὶ ἵππου]: — **آچق** ἀνοικτοῦ χρώματος [ἵππου]: || — **قویو** βαθέος χρώματος [ἵππου].

طونوق } T. **τὸνοῦκ**, βλ. **طوكوق**.

طونه } **تونها**, ὄν. κ. Δούναδης: **نهری** — **تونها νεχρί**, ὁ ποταμὸς Δούναδης.

طونيالاته } **It. τοννλάτα** [tonnellata] ὄν. τόνος, ἥτοι μέτρον χωρητικῆ-τος περιλαμβάνον ὀκτακοδίας ὀκκάδας ἢ δε-καοκτὼ στατήρας.

طونيالاتهلق } T. **τοννλάτα-λμακ**, ἐπθ. ὁ χωρὼν τόννους, ὁ χωρητι-κότης τόννων: **کمی** — **اوج یوز** πλοῖον χωρη-τικότητος τριακοσίων τόννων.

طوی } T. **τὸν**, ὄν. ὡτίς, κ. **τὸν** [πτηνόν]: § **μτθ.** ἀνθρωπος ἀπειρος, ἀδαής, βλάξ.

طوی } T. **τὸν** [λ. ἀρχ.] ὄν. συμπόσιον, γά-μος: || **Рм.** **تک** — **سۇزەۋگۈنۈمۈ**, κάμνω χαράν.

طوی } T. **τὸν**, βλ. **توی**.

طویت } A. **табигът** [ρζ. **طوی**] ὄν. θ. πρό-θεσις, σκοπός: — **حسن** **خودنی تا-бигът**, καλὴ πρόθεσις.

طویرمق } T. ἡ **طویرمق** **τὸν-οῦζ-ημακ** [ἐκ τοῦ **طوی** **τὸν-οῦζ**] ρμ. μτθ. χορ-ταίνω, κορεννύω [αἰτ.]: — **قارن** χορταίνω τὴν κοιλίαν: || — **آج** χορταίνω πεινῶντα, πτωχόν.

طویرمق } T. ἡ **طویرمق** **τὸν-οῦζ-ημακ** [ἐκ τοῦ **طوی** **τὸν-οῦζ**] ρμ. μτθ. διαδίδω, κάμνω ν' ἀκουσθῇ, κοινολογῶ, δημο-σιεύω [δοτ. αἰτ.]: **بونی** **عالمه** **طویرمق** τὸ διέδωκεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον: || **طویرمق** **τὸν-οῦζ-ημακ**, δὲν διαδίδω, κρύπτω, φυλάττω μυστικόν.

δῆλον εἰς τὸ στόμα του, ψοάτω τὸ στόμα τι-
 νός· || — دیکھنی حبسہ ἡ γῶνω εἰς τὴν φυλα-
 κὴν [χαπιθέ] ἡ εἰς τὴν ὀπὴν [εἰλαγέ], ἅτοι
 φυλακίζω.

طيقناز } T. τικ-νάξ, ἐπὶ μετρίῳς εὐτρα-
 φῆς, εὐσαρκος, οὗ ἡ σάρξ σφιγκτὴν
 καὶ οὐχὶ χαλῆνος· βλ. طيق.

طيقنازلق } Τ. τεκναζ-λίκ, ὄν. μετρία εὐ-
 σαρκία, μὴ ἐμποδίζουσα ὅλως
 διόλου τὴν εὐκίνησιν.

طيقه لو } T. τικα-2ñ [ἐκ τοῦ طيقامق] ἐπθ.
πεφραγμένος, στουπλωμένος :

εὐρέθη ἔχων τὸ στόμα πεφραγμένον διὰ μαγνηλίου. — بولمش

طيقيز } Τ. τικήζ, ἐπθ. ἀρεκὰ εὐδαρκος,
χονδρός, γεμάτος· βλ. طيقناز.

طيسان } Δ. ταΐζεσθαι, ὄν. ἢ ἐπὶ τοῦ ὤμου
 κρεμαμένη ἄκρα τῆς κιθάρας
 τῶν Οὐλεμάδων [علا]: دراز—μακρὰ [τῆραξ] ἄκρα
 κιθάρας || — دپلاووس [تأطو] τῆς ἄκρας
 τῆς κιθάρας § πλθ. طالس ταγχαλιξέ.

τίνιν } Δ. τίνιν, ὄν. πῶλος, ἰλύς, γῆ:—ماء و
 τὸ ὕδωρ καὶ ἡ ἰλύς·|| حكمة — τίνιν
 χιτῆς, εἶδος βερνικίου·|| مخنوم — τίνιν μαχτούμ, γῆ
 Ἀλμνία, ἡτοι εἶδος ἀργίλλου ἀπαντώσης ἐν
 Ἀλμνῳ·|| بضي — τίνιν ἐπὶ γράσῃ λευκή·|| اصفر

πάντα ἀδελφοί, γὰρ κτερίνη, κυμωλία || ۛ — πάντα
ἀχμεο, γὰρ ἐουθοά.

طيناز } Τ. πινάζον, στοίβα χόρτου ήτοι σω-
ρός ἐν σχήματι λόφου διατηρούμε-
νος τὸν χειμῶνα, θημῶν, θημωνία.

طينت } Δ. τινέτ [φρ. طينت] ὄν. θ. κοῤῥοις τοῦ
 σώματος, φύσις, χαρακτήρ: رديت
 φύσις κακὴ [φρεϊγέ] || — ب. پت-تينت, ὁ κα-
 κῆς φύσεως [ἐπο.] : — پت پت-تينت, ὁ εὐ-
 τελοῦς φύσεως [ἐπο.] .

طبيعة } Α. τήνετ-εν, ἐπρ. φύσει, κατὰ τὸν
 χαρακτήρα.

طینی } Λ. πινί [ἐκ τοῦ طينت] ἐποψυσικός,
 ἔμψυτος § [ἐκ τοῦ طين] ὁ ἀντίκων τῷ
 πηλῷ, τῇ ἰλύϊ.

طينق } T. τανυάκ, βλ. طنق .

طيور } A. του γιού [πλθ. τοῦ طير ταῖρ] ὄν.
 πτηνά: اهليه — πτηνά ἡμερα || هاجرت
 — μετανάστευσ[ι]ς [μυθ. ἀδ. ἐξ ἐτ.] τῶν πτηνῶν.

طيور مق } T. touzoumak ἡ touzoumak.
βλ. طيور مق.

طيور } A. του γιουρ-γιουίν [ἐκ τοῦ
 20v. πλθ. ὀρνιθολόγοι. μαλ.
 20v. طيور 22.

ظ

5 } ζῆ, τὸ εἰκοστὸν γράμμα τοῦ τουρκικοῦ
 } ἀλφαβήτου, ἐν χρήσει μόνον ἐν ἀραβι-
 καῖς λέξεσι, προφερόμενον ἀραβιστὶ μὲν δα-
 σύτερον τοῦ 3 [ζ], τουρκιστὶ δὲ ἀπαραλλά-
 κτως ὡς αὐτὸ καὶ τὸ 3, ἥτοι ὡς τὸ [ζ] τῆς
 ἑλληνικῆς. Ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ 900.

ظا } Α. ζά, ὄν. θ. τὸ ὄνομα τοῦ γράμματος
ظ · καλεῖται καὶ هظا ظای ζάϊ μῦ-
δξεμέ, ζά τὸ ἐνστικτον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς
τὸ ظ τά, καλοῦμενον هظا ظای τάϊ μῦχμελέ,
τὰ τὸ ἄστικτον.

ظالم } A. ζαλιῦ [ρζ. ظ] ἐπθ. ἄδικος, σκληρὸς,
 ῥός, ἀσπλαγχνος, τυραννικός· § ὄν. τύ-

ραννος, δυνάστης· θ. ظالمه · § πλθ. ظالمون. ζαλι-
μοῦν, η̄ ظالمين ζαλιμίν, καῑ ανώνη, ظالمه ζαλεμέ

ظالمانه } Π. ζαλιμ-ανέ, ἐπθ. τυραννικός, δε
σποτικός: § ἐπρ. τυραννικῶς κτλ

ظالمون } A. ζαλιμοὺν καὶ ظالمين ζαλιμίν.
πλθ. τοῦ ظالم, βλ.

ظاهر } A. ζαχχιρ [ρζ. ظاهر, βλ. ظهور] ἐπι-
ὁ φαινόμενος, ὁ ὁρατός, ἐναργής
καθαρός, πρὸς δὴλος· ἐξωτερικός : نور φῶς
φαινόμενον, ὁρατόν· || امر ὑπόθεσις ἐναργής
καθαρά, πρὸς δὴλος· || المعنى — ζαχχιρου-ζ-μα'νά
οὐ ἢ ἐννοία φανερά, εὐνόητος, εὐληπτος. || Ρμ.—
اولتى εἶμαι ὁρατός, ἐναργής, πρὸς δὴλος, φαίνο-

ζαῖ ἀγκυλὸν ὁλόν] ἐπὶ τοῦ ἐφημέρου τούτου
κόσμου [ἀλέγει νὰ-παῖταρ οὐζερνίε].

ζουλιανί } A. ζουλιανί [ἐκ τοῦ ζυλμ. ظلم.]
 } ἐπθ, ζοφερός, σκοτεινός: — چاه سياه
 ζουλιανί, φρεάρ η δάκκος ζοφερός §θ. ظلماته
 — مواقع — μεδακήή ζουλιανιγέ, θέσεις ζοφεραί.

ظلمت } A. ζουλυέτ, ὄν. θ. σκοτός: לַיִל —
 τὸ σκοτός τῆς νυκτός: || شَدِيدَه —
 μέγα σκοτός: § πλθ. ظلمات ζουλουυάτ ἢ ζουλυάτ-
 βλ. καὶ ظلام.

ظالم } Α. ζαλμε, πλθ. τοῦ ظالم βλ.

ظلمی } Α. ζουλυ-ι [ρζ. ظلم] ἐπθ. ἄδικος, τυ-
ραννικός· § θ. ظالمه .

ظلوف } Α. ζουλούφ, πλθ. τοῦ ظلفβλ.

ظلم } Α. ζαλοῦν, ὄν. καὶ ἐπθ. ἀδικώτα-
τος, τυραννικώτατος: و جهول — τυ-
ραννικώτατος καὶ ἀμαθέστατος [δῆχοῦλ].

ظلي } A. ζηλζ-ι [ρζ. ظل] ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῇ
σκιᾷ, ὁ τῆς σκιᾶς ὄντων. ظله ζηλζιγέ.

ظليل } A. ζαλιζ [ρζ. ظلζήζζ] ἐπθ. σκιερός,
 } εὐσκίος, πυκνός: — ظلζήζζι ζαλιζ.

σκιὰ, ἡ αἰγίς εὐσκιος, ἀμφιλαφής [Σουλτανική].

طمان } عطان.

ظن } A. ζανν, ρ. ἀφ. eikadía, ιδέα, γνώμη,
 ὑπόθεσις: مذهب — ζαννηνιά, كور —

ζάννημά γκιλορέ, κατὰ τὴν ιδέαν μου, ὡς μοι φαίνεται, ὡς μοι δοκεῖ. || 1799 — ζάνν οὐ βέχου, ὅ-

πίστωσις καὶ ὑποψία· || غلب—eikadía lóchura [γα-
λῆ], μεγάλην πιθανότητα· || —حسن χοῦδνι ζάνν,

κακή ιδέα, γνώμη [περί τινος]: || — سوء
 δούϊ ζάνν, κακή ιδέα, ἣν ἔχει τις περί τι-

νορ, ὑπόνοια· || وار حسن — حقزده περὶ ὑμῶν
ὑπάρχει καλὴ ἰδέα, γνώμη. || Ρμ. νομίζω, εἰ-

καὶ ὡς, υποθετω [αἰτ.] : ايدىيورسلز — نه تي νο-
μιζετε; || ايدرم — بوني νομιζω τουτο. || سؤ — ايتك

πίπτω σω — ه ذاهب اولق ن سو — دوشمك ||
 ὑποπτεύω, ἔχω ἐν ὑπονοίᾳ: — ده بومق

ζουνοῦν· ζουνοῦνι πατηλῆ, ἰδεῖαι

ظنون } A. ζουνούν, πλθ. τοῦ ظ. βλ.

ظانی } A. ζανν-ι, ἐπθ. ὑποθετικός, εἰκαστικός, ὁ κατ'εἰκασίαν § θ. ظنه ζαννι-

ε: § — قضية κρίσις [καζιγέ] ἐμφαίνουσα οὐχὶ
ἐξαιρέτητα, ἀλλ' εἰκασίαν· § πλθ. ظنات ζαννι-

εἰκασίαι, εἰκοτολογίαι: دأثره سند — ἐν τῷ
 τοῦ κύκλου τῶν εἰκασιῶν.

ظنيات } A. ζαννιγιάτ, πλθ. τοῦ προηγ.βλ.

ظواهر } A. ζαβαχις [πλθ. τοῦ ظاهر καὶ
ظاهر } ὄν. τὰ ἐξωτερικὰ ἢ δο-

ἀ μέρη πράγματός τινος, τὸ φαινόμενον, ἢ ἐπι-
τύματα || 1. ἀ ἀπιδύματα ὅταν ἀ δέξεται

αὐταῖς: حوَال $\rightarrow$ ἡ ἐπιπαύειν, ἡτοῖ ἡ ἐξω-
 τικὴ ὁπλὲς τῶν πραγμάτων· || حرکات $\rightarrow$ ἡ ἐξω-
 τικὴ δὲ ἐπὶ τῶν πραγμάτων διακινητικὰ [μετακινῶν]

ἀντίθ. بواطن. πεδανών, βλ.

ظاهر } Ἀποπέμπειν, ὁ ἀφ. τὸ διώκειν, ἐκβάλλειν,
τὸ ἀποπέμπειν τὴν σύζυγον, τὸ δια-

αὐτοὶ οὐκ ἔχουσιν ἀντιτάξαι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν· ὁ δὲ ἄλλος ἀποστόλος, ὁ ὅστις ἐστὶν ὁ

ος η παχίς της μητρος μου.
ظماره } ζαχαρόε, βλ. زغاره.

ⲁ. ζάχρ, ὄν. ράχϝ: انسان — ἡ ράχϝ

του ἀνθρώπου. || قاتل — ἡ ράχτις του
 ἰσλάμου. || — قوۃ ال — κούδβετου-ζ-ζάχρ, ἐπικουρι-

θός στρατός [δύναμις τῆς πράξεως]· § τὸ ὀπι-
 θεν μέρος: ۴۹ — τὸ ὀπισθεν τοῦ ἐγγράφου

βραχά], ἥτοι γραμματος || يوليجه نك — يينه يازمق
 βράβω δπιδθεν τῆς συναβλαγματικῆς, ἥτοι ὁ-

πισθογραφῶ συναλλαγματικὴν [βλ. ظوريه] · ||
عن الغيبة ἂν ξάχρη-λ-γαῖπ, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ,

πα-
 ράγεται ἀγάπη καὶ συμπάθεια [μέχρι οὗ μου-

εἰ τίνα χωρὶς τοῦ Ἰδῆ, χωρὶς τοῦ γινώ-

κρη· || القلب | عن αν ζαχοι-λ-καλπ, απο σπη-
λους.

ظاهر } A. ζούχρον, μεσημβρία: — وقت ὁ και-
 ρὸς τῆς μεσημβρίας. || — صلاة داؤد

αὐτοῦ, προσευχὴ τῆς μεθυσμένης· || — قبل ال
 αὐτοῦ, προσευχὴ τῆς μεθυσμένης· || — بعد ال

κατε-ζ-ζοῦχο, μετὰ μεσημέριαν.
 1:) A. ζαχο-ι, ἐπθ. ὁ, ἡ, τό τῆς ρα-

طهرى } χεως, βαχιαίος, νωτιαίος, ὁ τεθει-
μένος ὀπισθεν· ἐπικουρικὸς. || [ἀνατ.]: رقى

αχιτράχηλιος [μῦς]· || ضالمى — ραχιπλευριῶτης

ὑπνος· || اولش — خلیجان — ἐπὶ λθε συγκίνης, τα-
ραχή [χαλεδόν]· || اولی — جنون — ἐπέρχεται πα-
ραφροσύνη [δεδονού]· || باغله خستاك — اولدی
ἐπὶ λθεν ἀσθένεια εἰς τὰς ἀμπέλους· || مناسباته
اولدی — ἐπὶ λθεν ψυχρότης εἰς τὰς σκέσεις·
§ 6 ὑποδάλλων [βλ. عرض]· § 7. عارضه· || βλ. صفات.

عارض } A. ἀρῆξ, ἡ περισσὶ ἀρῆξ [ἐκ τοῦ
προηγ.] ὅν. παρειά: آل — παρειά
ἐρυθρά· § 8. δυν. عارضان ἀρῆξάν.

عارضاً } A. ἄρῆξ-αν, ἐπρ. συμβαματικῶς,
συμπτωματικῶς, τυχαίως.

عارضان } A. ἀρῆξάν, δυν. τοῦ عارض, βλ.

عارضه } A. ἀρῆξά, ἐπθ. θ. τοῦ عارض, βλ.
§ 8. ὅν. θ. συμβαματικῶς, δυστύχημα,

πάθημα· § 9 [ιατρ.] σύμπτωμα: وجوده — ἀρῆ-
ξά βυδξονίγξ, πάθημα τοῦ σώματος, ἥτοι
ἀσθένεια ἐπελθοῦσα· || يبلکندن — ايله ايکي اللى
ἐνεκα δυστυχίματός τινος ἐπεσαν αἱ
δύο χεῖρες τοῦ ἀπὸ τοῦ μετακαρπίου [πιδεξίν-
ξέν]· || مشيه — ἐπίσχεσις τῶν ἐπιλοχίων· §
κακοτοπία [βλ. عارضه]· § 10. πλθ. ὁμλ. عارضات
ἀρῆξάτ, καὶ ἀνώμ. عوارض ἀδαρῆξ, βλ.

عارضه ی } T. ἀρῆξ-α-λῆ, ἐπθ. ἀνώμαλος·
ير — τόπος ἀνώμαλος, κακοτο-
πία.

عارضی } A. ἀρῆξή, ἐπθ. συμβαματικῶς, συμ-
πτωματικῶς, τυχαίως, ὁ κατὰ σύμ-
πτωσιν· § 11. عارضیه ἀρῆξνήξ.

عارف } A. ἀρῆφ [ἐκ τοῦ عرفان, ρζ. عرف]
ἐπθ. ὁ γινώσκων, γνώστης, ἐννοῶν,
πεπαιδευμένος, λόγιος: مرد — ἀνὴρ [μῆρξ] πε-
παιδευμένος· || اولان آ کلاسون — ὁ νοῶν νοεῖτω,
ἡ τοῖς φρονήμοις ὁλίγα· || يتر — بر اشارت
νοοῦντι ἀρκεῖ [γρεξ]· ἐν νεῦμα [πρμ.]· || —
ἐπιστολὴν ἀναγινώσκει καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν
[πρμ.]· || باء — ἀρῆφ πιδλαξ, φιλόσοφος θεο-
στής· § 12. عارفه — عارفه — عارفه — عارفه —
ἐπθ. ὁ γινώσκων, γνώστης, ἐννοῶν, πεπαιδευ-
μένος.

عارفانه } Π. ἀρῆφ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων ἢ ἀρ-
μόζων ἀνθρώπων πεπαιδευμένων,
σοφῶν, ἥτοι σοφός· § 13. ἐπρ. σοφῶς.

عارفانه } Π. ἀρῆφ-ανέ, κ. ἡρῆφ-ανέ ἢ ρεφέ-
νέ, ἀντι حرفانه βλ.

عارفه } A. ἀρῆξ, ἐπθ. θ. τοῦ عارف, βλ. §
8. ὅν. θ. δωρεά, εὐεργεσία, χάρις· § 14. πλθ.

اداره عارف: عواطف جليله و — عليه
دخلاء βλ. ἀδαρῆφ ἀλῆξ, εἰσοχὸς εὐμένειαι
καὶ ὑψηλαὶ εὐεργεσίαι.

عارلانق } T. ἀρ-λανμάκ, ρμ. οὐδ. αἰσχύ-
νομαι, ἐντρέπομαι· βλ. عارسلانق.

عارلو } T. ἀρ-λου, ἐπθ. ὁ αἰσχυρόμενος, αἰ-
δήμων, ἐντροπαλός· βλ. عارلس.

عاری } A. ἀρῆ [ἐκ τοῦ عربان, ρζ. عربی] ἐπθ.
γυμνός, ἐστερνημένος, ἀπληλαγμένος

[دن]: — عیدن — ἀπληλαγμένος ἐλαττώματος [ἀρῆ-
ξέν]· || — شبه دن — ἀπληλαγμένος ἀμφιβολίας,
[ἐσπῆξ] ἀναμφιβολός· || ریان — ἀπληλαγμένος
ὑποκρισίας [ρῆξά], ἀνυπόκριτος· || اساسدن —
— ἐστερνημένος βάσεως καὶ ὑποστάσεως, ἀνυ-
πόστατος· || الشكل — ἀρῆξ-α-σέξ, ἀμορφός
[ἀνατ.]· || الزور — ἀρῆξ-α-πξ-α-σέξ, γυμνό-
σπερμος [βοτ.]· § 15. θ. عاریه ἀρῆξ.

عاریت } A. ἀρῆξ-ε [ἐκ τοῦ προηγ.] ὅν. θ.
χρησιδάνειον, ἥτοι ὁ, τι λαμβάνει

τις προσωρινῶς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀνάγκης, εἴ-
τε ἐνδυμα εἶναι, εἴτε ζῶον, εἴτε κόσμημα, εἴτε
ἄλλο οἷον δῆποτε πρῶγμα: كتاب — βιβλίον λη-
φθὲν προσωρινῶς ἐπὶ ἐπιστροφῇ· || آینه — κάτο-
πτρον δοθὲν ὡς χρησιδάνειον· || حوان — τὸ πρὸς
χρῆσιν δανεισθὲν ζῶον· || المقي — شي — λαμβάνω τι
ὡς χρησιδάνειον, ἥτοι προσωρινῶς καὶ ἐπὶ ἐπι-
στροφῇ· || ويرمك — شي — λαμβάνω τι ὡς χρησιδάνειον.

عاریة } A. ἀρῆξ-ε-ν, ἐπρ. λόγφ χρησιδα-
νείου· βλ. عاریت.

عاریتی } A. ἀρῆξ-ε-ی [ἐκ τοῦ عاریت]· βλ.
اکرتی — عاریتی.

عازم } A. ἄζιμ [ἐκ τοῦ عزم, ρζ. عزم] ἐπθ.
ὁ ἀναχωρῶν, ἀποδημῶν [δπν.] ὁ ἐπι-
χειρῶν· || Pm. — ἀναχωρῶν, ἀποδημῶν [δοτ.]·
دار بقا — ἀνεχώρησεν ἐκεῖσε· || اولدی —
ἀναχωρῶν πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς [τάρι
πρεά], ἀποδημῶν πρὸς Κύριον, ἀποδημῶν· §
ἐπιχειρῶν [δπν.]· || اولدی — عازمه — ἐπεχειρῶν
γράψῃ· § 16. θ. عازمه ἄζιμ.

عاس } A. ἄδς [ρζ. عس] ὅν. νυκτοφύλαξ,
περίπολος τῆς νυκτός· βλ. عسس.

عاشر } A. ἄδρ [ρζ. عشر] ἀριθ. δέκατος·
عاشره — βιβλίον δέκατον· § 17. θ. عاشره —
— عاشره — عاشره — عاشره — عاشره —

— عاشره — عاشره — عاشره — عاشره —

١٤٤٢ μὲ τὸ νῦν εἶπεν τις «μὲ ταῖς ὑγίαιαις σας»
 ἢ θάλασσα δὲν πίνεταί [πρωτ.]. || كَسْبٌ كَسْبٌ
 ١٤٤٣ ἄφ' ὑγείας, ἀνάκτησις ὑγείας, ἀνάσσωσις. || بولق
 ١٤٤٤ ἢ كَسْبٌ كَسْبٌ ἄφ' ὑγείας ἐπιτέλει, ἀναλαμβάνω
 ἐκ νόσου. || وَرَدَ ١٤٤٥ ὁ Θεὸς δῶκεν ἢ χαρίζοι-
 το ὑγίαιαν. || دَمَ ١٤٤٦ εἶμαι ἐν εὐεξίᾳ, εὖ ἔχω.
 ١٤٤٧ دَمَ ١٤٤٨ ἄφ' ὑγείας-τὴν ὁλοῦν, ὑγιαίνειτε.

عاقبت

A. ἀκηπὲς [ρζ, عقب] δν. θ. τέλος,
τέρας. ἐκδοσις: حسنه — ἡ — حسنه

καλὸν τέλος· || کار — ἀκηπέτι κάρ ἡ الامر —
ἀκήπετ-α-λ-εμο, ἡ ἐκδοσις τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ
τέλους· § ἐπρ. τέλος, ἐπὶ τέλους: موقیت —
تأمل — ἐπὶ τέλους ἠξιώθη ἐπιτυχίας [va'tzi-
yud-e-fō-a-k-n-yē-t], ἐπέτυχε· § πλθ. عواقب ἀβα-
κήπ: امور — ai ἐκδόσεις τῶν ὑποθέσεων· || —
حسنة ἀβακήπι γασθενέ, καλὰ τέλη, ἐκδόσεις.

عاقبت اندیش

Π. ἀκηπὲρ - ἐντίς, ἐπὶ. ὁ ἀναλογιζόμενος. σκεπτόμε-

νος τὴν ἑκβάσιν, τὸ τέλος, προμνηθεύς, προορα-
τικός, προνοητικός.

عاقبت اندیشه } Π. ἀκηπὲρ-ἐντίσανέ, ἐπθ.
 Δ. ἀμύμων τῷ ποσειδί

κῆ, προνοντικός, συντετός [λόγος, πρᾶξις κτλ.]:
 حركه πρᾶξις προνοντική, συντετή· ἔπειρ. με-
 τὰ προβαλέτωρ, προνοίας.

عاقبت پین

Π. ἀκηπὲτ-πίν, ἐπθ.ὸ βλέπων
τὸ τέλος, προορατικός.

عاقبت دینانه } Π. ἀκηπτετ-πινανέ, ἐπθ. ὁ

πρατικῶ, ἤτοι προορατικὸς [λόγος, προᾶξις κτλ.]·
§ ἐπρ. προορατικῶς.

عاقده

A. ἀκὴν [ρζ. ἀε] ἐπθ. ὁ συνδυαλλό-

συμβιβάζοντες: — طرفين παραφύειν ἀκντέειν, τὰ δύο συνιδιαζόμενα μέλη.

{ عاقدین }

A. ἀκνέειν, δυϊκ. τοῦ αἵε βλ.

عاق) A. ἀκήρ [ρζ. عقر] ἐπθ. ὀρφ. καὶ θηλ.

(10)

στειρός, στειρά : — زوجه στειρά γυνή.
 Α. ἀκὴλ [ρζ. عقل] ἐπθ. νουνεχής,

27: ἑμψρων, ψρόνιμος, ἐχέψρων, συνετός;
 28: ἀνύτωνος συνετός: — κ' ἔσχατον συνετού

ἰδιον συντετοῦ, ἐργον φρονήσεως" || ومميز — ἔχον
φρων και ἔχων τὴν κρίσιν ἀνυπὲρ τῶν ἀνθρώπων [uδμε-
yit] = انه كآخه سر ك دوستك دوستك دوستي —

دوستنه واردر اوده سويلر *ἐὰν ᾦσαι φρόνιμος, μὴ ἀνοίγῃς τὸ μυστικόν σου [discern] τῷ φίλῳ σου· ὁ φίλος σου ἔχει φίλον καὶ ἐκεῖνος τὸ λέγει εἰς τὸν φίλον τοῦ σῆμα. قاله : —* زوجة سـ
ـنعتی § پلډ، ډمل. قالون *ἀκνολούν, قابل ἀκـ*
λύν. καὶ ἀνών. قاله οὐκαλά.

عاقلاً نه

Π. ἀκηλ-ανέ, ἐπθ, ὁ ἀρμόζων νο-
νευαὶ συνετῶ· συνετὸς [λόγος προ-

ξίς]: — حرکت ἐνεργεια, διὰ δόνημα συντετόν' ἔπρ.
 συντεῶς, φρονήτως : حركة ايمك n طاورائق —
 ἐνεργῶ συντεῶς.

عاکس

A. ἀκίς [ῥζ. عكس] ἐπθ. ὁ ἀντανα-
κλῶν: — الوال قزحه — ἀκίσι ἐλδάνι

κουζαχιγέ, ιριδιζων [ψυσ.]§ θηλ. حاكه άκιόε.

عاکف

Α. ἀκίῳ [οῤ. عكف] ἐπθ. ὁ ἐν τῷ
 τεμένει κλειόμενος ὅπως προδευ-

χρηθῇ: — ١٥٦, ἀσκητῆς ἐγκλειόμενος κατὰ ξέπυ-
μιελὲς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὸ ἔργον του.

عال } A

. 52 [ἀντι الى βλ.] ἐπθ. ὑψηλός· ἐν

ἡ δὲ ὑπόθεσις ἡ τοῦτο ἔστιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ὁ
 ὁ δὲ ὑπόθεσις ἡ τοῦτο ἔστιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ὁ
 ὁ δὲ ὑπόθεσις ἡ τοῦτο ἔστιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ὁ

{ عالى

A. ἀλλήκ [ρζ, علك] ἐπθ. μασσητικός,
ἐπὶ ἰατρικῇ ἢ πρὸς μασθόμενον πρὸς

καλεῖ τὸν διέλον·] συνών. τῷ مخرج العباب **μῦξε-
ἄϊδ' ὅ-λ-λ-π' ἄπ.**

عالم } A

ἀλλέμ, ὄν. κόσμος, σύμπαν, τὸ ἡ-
γὰν σύστημα : — 711: ἡ δὲ σημασία

γός τοῦ κόσμου· || شهادت — ὁ ὁρατὸς κόσμος· || وجود — ὁ κόσμος τῆς ὑπάρξεως [βδ-δζούτ·] || مكان — ὁ κόσμος τοῦ δυνατόυ [iy-εζάν], ὁ πραγματικός· || غيب — ἀλέμυ γαίτ·, ὁ ἀόρατος κόσμος· || ناسوت — ὁ κόσμος τῆς ἀνθρώπιότητος, οἱ ἄνθρωποι· || ارواح — ὁ κόσμος τῶν πνευμάτων [εξδάχ·], τὰ πνεύματα, οἱ ἄγγελοι· || لاهوت — ἡ ملکوت — ὁ κόσμος τοῦ θεοῦ μεγαλείου [δζεπερούτ·], ἡ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ [μελεκζούτ·], ἡ τῆς θεότητος [λαχούτ·]· || كبير — μακρόκοσμος· || صغير — μικρόκοσμος· || مثال — خواب — ὁ κόσμος τοῦ ὕπνου [χάπ·] ἡ πεινάμ, τῶν ὀνειρῶν [μυσάμ·]· § τὰ πλάσματα, οἱ ἄνθρωποι, οἱ πάντες· || بيليكه — ὁ κόσμος ἡτοι οἱ πάντες γινώσκουσιν ὅτι... || ی فصل بيلورسک — πῶς γινώσκεις τοὺς ἀνθρώπους; ὡς τὸν ἑαυτὸν σου [πριμ. ἐκ τῶν ἰδίων κρίνω]· ||

ἀγιάρδν χάλι δκλκρ — ὁ κόσμος θέν εἶναι ἀπην-
λαγμένος ἀντιζήλων [πρω. ὁ ἄνθρωπος ἔχει
τοὺς ἐχθροὺς τοῦ] § κατὰστασις, βίος: — جو حقیقی
ἢ παιδική κατὰστασις, ὁ παιδικὸς βίος: || طلبه
— ἡ μαθητικὴ κατὰστασις, ὁ μαθητικὸς βίος:
|| کنده — ken-i āleymīnē, καθ' ἑαυτόν, ἀ-
πομεινωμένος: § διασκεδάσις: — اکنجه
διασκεδάσις: || بړ — bōr ποιῶ διασκεδάσιν: ||
آب — āb διασκεδάσις ποτοῦ, ἥτοι διὰ χρήσεως οἰ-
νοπνευματωδῶν ποτῶν, εὐωχία, ὄργια: § πλθ.
عالمون. آلهیوین ἢ عالمین آلهیوین καὶ ἄνωμ.
عالم آلهایو: عوام علویه: κόσμοι ὑψηλοὶ [δ' αὖτις].
عالم } A. āliu [οὔ. علم īlu] ἐπθ. ὁ εἰδώς, ὁ
γνωστής, σοφός, λόγιος, πεπαιδευμένος:
الغیب — āliu-s-l-gaīf ὁ γνωστής τῶν ἀορά-
των [ὁ Θεός]: || بر آدم — ἄνθρωπος πεπαιδευμέ-
νος: || عتقه — ʿat-qā ὁ εἰδώς τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα,
τὰς ἀρχαιοτήτας, ἥτοι ἀρχαιολόγος: § عال — ʿāl:
— ʿāl γυνή φιλόλογος.

{ **عالم آرا** } Π. ἀλἐυ-ἀρά, ἐπθ. ὁ κοσμῶν τὸν
 κόσμον, τὸ κοσμημα τοῦ κόσμου·
 — طغرای غرای του γράϊ γαροαϊ ἀλἐυ-ἀρά,
 μονόγραμμα λαμπρὸν κοσμοῦν τὸν κόσμον·
 بظ. | طغر.

علمانه } Π. ἀλιυ-avē, ἐπιθ. ὁ ἀριμύζων λο-
γίω, σοφῶ, σοφός : مَعَالِه — πραγμα-
τεία, διατριβὴ σοφῆ· — طور ἡθους λογίου σοφού
ἀνδρός· ξέπρ. σοφῶς.

{ **Π. ἀλλευ-ἐξορουζι**, ἐπθ. ὁ φωτι-
 ζων τὸν κόσμον: أشعـ آفتاب
 ἔοι'αι ἀλλευ-ἐξορουζι ἀφ'αίψ, αἱ φωτιζουσαι
 τὸν κόσμον ἀκτίνες τοῦ ἡλίου.

Π. ἀλὲν-πενάχ, ἐπθ. ὁ ὢν τὸ ἀ-
 συζον ἢ τὸ στήριγμα τοῦ κόσμου:
 — بادشاه ὁ βασιλεὺς, ὅστις εἶναι τὸ ἀσυζον τοῦ
 κόσμου [Νουλιτᾶνος].

عالمتاب } Π. ἀλαυ-τά, ἐπθ. ὁ φωτίζων καὶ
θερμαίνων τὸν κόσμον: — آفتاب ā-
fāb }
λαὸς φωτίζων κτλ.

عالمی سندانہ } Π. ἀλλήν-περὲν ἀνέ, ἐπθ. δ.
ἀρέσκων τῷ κόσμῳ, ὁ ὑπὸ
πάντων ἐπιδοκιμαζόμενος; — شیعہ کریستہ προσδόν
εὐγενές ἀρεσθὸν τοῖς πᾶσιν.

المشمول } Π. ἀλλευ-ἀθυμούλ, ἐπθ. ὁ περι-
λαμβάνων, περιέχων τὸν κόσμον,
μέγας, ἄπειρος, πάγκοινος, παγκόσμιος : عواطف

حضرت پادشاهی — ἡ ἄπειρος [ἡ περιλαμβάνουσα
τὸν κόσμον] καλοκαγαθία τῆς A. A. M.

عالمك } Π. ὁλόν - γαίω, ἐπὶ. ὁ κρατῶν
ἢ καταλαβὼν τὸν κόσμον, κόσμο-
κρατῶρ, μέγας κατακτητής.

Π. ἀλέμ-γκιρανέ, ἐπθ. ὁ ἀνι-
κων ἢ ἀρμύζων τῷ κρατοῦντι
τὸν κόσμον, τῷ κοσμοκράτορι, ἥτοι κοσμοκρα-
τορικὸς, κατακτητικὸς: **سلطان** عثمانی
κοσμοκρατορικὴ ὁθωμανικὴ.

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

عالمیان } Π. ἀλεμυγάν, πλθ. τοῦ ἁλίου βρ.

عليه } Π. ἀλεμυγανῆ[ἐπο. ἐν χορδαί κο-
νῶς ἀντὶ ὀνόματος] ἐπιτηδεύτης,
ἐκατότης.

عالمیانه جی } T. ἀλεμυγανε-θζί,δν. ἐπιτῆ-
δειος, πανοῦργος, ραδιοῦργος.

عالمين } A. ἁλκυ-iv[πλθ. τοῦ عالم] κόσμος:
 — رب العالمين, ὁ κύριος
 τῶν κόσμων [ὁ Θεός].

ʿAlī } A. ἄλι [ῥζ. علو] ἐπὶ. ὑψηλός, ἔσοχος,
 μέγας : — باب أبي ἄλι, Ὑψηλὴ Πύ-
 λη. || — فرمان || ὑψηλὴ διαταγή [βλ. امر]
 — ὑψηλὸν διάταγμα [Σουλτανικόν]. || مکتب
 ἀνωτέρα σχολή. || — قدر ἄλι, ὑψηλὴ
 ἄξια, περιωπή. § 3ηλ. — عالىة — *ἔπινγέ*
 ἄλιγέ, ἔσοχοι οἰκοδομαί. || افکار — *ἔφκῶρι ἄλι*
 γέ, ὑψηλαὶ ἰδέαι. || βλ. عال και ἐπόμ.

11. ἀλι-εἶδος, ἐπθ. ὁ ὑψηλῆς, ἔξοχου καταγωγῆς: → شريار
 ὑψηλῆς καταγωγῆς [Σουλτᾶνος].

Π. ἀλι-δξα, ἐπθ. ὁ ὑψηλῆς πε-
 ριωπῆς, ὁ κατέχων ὑψηλὴν θέ-
 σιν : — پادشاه μονάρχης ὑψηλῆς περιωπῆς
 [Βουλτάνος].

عاليجناب } Π. ἀλι-δζενάπ, ἐπθ. μεγάθυ-
μος, μεγαλόθρων : מָד — ἀνθρ.
μεγάθυμος.

عليجنابانه } Π. ἀνι-δίζεσθαι, ἐπὶ. ὁ ἀνι-
κων μεγαθύμῳ, μεγαλόφρονι,
[πρωῖς, δωρεὰ κτλ.]: — احسان δωρεὰ ὑπομόχου-
σα μεγαθύμῳ-§ ἐπὶ. μεγαλόφρονως, μεγαθύμως.

عاليشان } Π. Ἀλί-εἰν, ἐπὶ θ. ὑψηλοῦ κλέους,
δόξης, μεγακλεῆς, ἐνδοξος, ὑψη-
λός : — رت, βεράτιον ἵτιο διπλωμα ὑψηλόν
[ἐπὶ Αὐτοκρατορικῶν διπλωμάτων].

عالي فطرت } Π. ἀλι-φίτρον, ἐπὶ θ. ὁ φύσει ὑψη-
λός, ὁ πεφυκώς μέγας, ἑξοχος.

عاليقدر } Π. ἄλι-κάτῃ, ἐπθ. ὁ ὑψηλῆς πε-
ρωπῆς, ἔξοχος: — پد, πατὴρ ὑ-
ψηλῆς περωπῆς. || — ادس, φιλόλογος ἔξοχος.

2. **Π. ἀλι-γυῖα** **ἐπθ.** ὁ ὑψηλός
 2. **ἀλῖς** **φύσεως**, **ἐνγενεὺς** **χαρακτῆ-**
 2. **ρος** : **ادار** **ἀδεελφός** **ἔξοχος**.

Π. ἀλι-μερόν, ἐπθ. ὁ ὑψηλῆς
θέσεως, περιωπῆς.

10. {
 Π. ἀλι-μεκζάν, ἐπθ. ταὐτὸ τῷ
 προηγ.

Π. ἀλι-χιμμέ, ἐπθ. ὁ ὑψηλὸς
 τὴν μέριμναν, μεγαλεπήβολος,
 κράματος: — بادشاہ monarches μεγαλεπήβολος.

Π. ἀλτ-χιμμετανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
νήκων ἢ ἀρμυζων τῷ μεγαλε-
πνοδῶ, ἀκαμάτῳ· § ἐπρ. ὡς ἀρμυζει κτλ.

} A. αἱ, ὄν. ἔτος: فيل — فيل τὸ ἔ-
 } τος τοῦ ἐλθέσαντος, ἡτοι τὸ ἔτος τῆς
 ἐκστρατείας τοῦ βασιλέως τῆς Ἀδυσσηνίας 'Ε-

θρουχὲ κατὰ τῆς Μέκκας, γενομένης δύο τρεῖς
μήνας πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ. Ἐν τῇ
ἐκστρατείᾳ ταύτῃ προηγήτο τοῦ στρατοῦ
ἐλέφας, ὅστις κατὰ τὴν προσέγγισιν εἰς Μέκ-
καν δὲν ἠθέλεε ποσῶς νὰ προχωρήσῃ, ἀλλ' ἔ-
στρεφε τὰ νῶτα ἵνα φύγῃ· ἐπὶ τέλους, κατὰ τὴν
Ἰσλαμικὴν παράδοσιν, ὁ στρατὸς κατεστράφη
διὰ λιθαρῶν, ἅτινα πτηνὰ [ابيل] ἐβροῦσαν διὰ τοῦ
ράμφους αὐτῶν ἀνωθεν· *سطلو اعوام*.

عام } A. ἄνυμ [ἐκ τοῦ عموم] ἐπιθ. κοινός, γε-
 νικός· δημόσιος [ἀντίθ. خاص· ἡμέτερος, με-
 θικός, εἰδικός]: — اسم ὄνομα κοινόν, προσθηγο-
 ρικόν. || — طريق δημοσία ὁδός: § ὅν. ὁ λαός, ὁ
 ὄχλος: — خاص ἡ ἀριστοκρατία καὶ ὁ ὄχλος: §
 θ. عامه: — مصلحت ὑπαδ' ἀρχῇ ἄνυμ, τὸ κοινὸν
 συμφέρον. || — اسای ὀνόματα κοινά, προσθηγορι-
 κά [βλ. عامه]. § πλθ. ἁδάνυμ, βλ.

عاصم } Δ. ἀμίσ [ἐκ τοῦ عمران 95. عمر] ἐπθ.
 ὁ ποιῶν τι ν' ἀκμάζει, νὰ εὐρίσκηται
 ἐν καλῇ καταστάσει, ὁ ἀνακαινίζων [ἀντίθ. τῷ
 غاصم γαμίσ]: مساعد — ὁ ἀνακαινίζων τὰ τεμέ-

γη· § ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν χρήσει ἀντὶ παθ. με-
 τοχῆς, ἥτοι معمر, καὶ σημαίνει: ὁ ἐν καλῇ
 καταστάσει, ὁ ἀκμάζων, θάλλων, καλλιεργημέ-
 νος, κατωκνημένος· § θ. عاصم **ἀμωρέ** =
 اولهرق الديقض يرلرى غاصم اولهرق تسلیم ايدمه مير
 τὰ μέρη ἅτινα παρελθόμενα καλλιεργημένα
 δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ παραδώσωμεν ἀκαλλιέρ-
 γητα· § τὸ θηλυκὸν ἐν χρήσει ἐπὶ Ὀθωμ. κυ-
 βερνητικῶν καθιδρυμάτων ἀντὶ τοῦ: αὐτοκρα-
 τορικὸς: — ترسانة **Ἀὐτοκρατορικὸς ναύσταθμος**
[τερσανέ]· || — طوخانة τὸ Αὐτοκρατορικὸν ὑ-
 πουργεῖον τοῦ πυροβολικοῦ· || — مطبعة τὸ Αὐτο-
 κρατορικὸν τυπογραφεῖον [**ματπά-ά**]· || مطبخ
 Αὐτοκρατορικὸν μαγειρεῖον [**ματπάχ**].

عامل } A. **أَمِلَّ** [رَفْعَ. عمل] ἐπιθ. ὁ ἐνεργῶν,
 πράττων, ὁ ἐργαζόμενος, ἐνεργητικός,
 δραστήριος· διοικητής [βλ. **أَمَلَّ**, متصرف، والى
 § ὁ κατασκευάζων : **صَابُونٌ** σαπωνοποιός·
 § [δυντ.] **رَهْمًا**, μόνιον κτλ. ἀπαιτοῦν ἵνα ἡ
 ἐπομένη λέξις τεθῇ εἰς ὀνομαστικὴν [رفع **رَفْعًا**],
 ἡ γενικὴν [جَرَّ **دَجَرًا**], ἡ αἰτιατικὴν [نَصَبَ **نَأْصَبًا**],
 ἡ λάβῃ τὸ **جَزَمَ** **دَجَزَمًا**, βλ. || P. **أَمَلَّ** — ἐνεργῶ
 [أَمَلَّ] : اولى : مضمونى إليه — ἐνεργῶ κατὰ τὸ
 περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου [**أَمَلَّ**]. عليه
 — ἐνεργεῖ κατὰ τὰς ἰδίαις αὐτοῦ γνώσεσι
 [**أَمَلَّ**] : **أَمَلَّ** — اولى جليل احدى إليه — اولان
 ὡν κατὰ τὸν ἐν τῷ Μωαμεθανικῷ νόμον. ||
 ويرد بكز نصائحه — اوله حتم
 συμβουλάς αὐτῷ ἐδῶκατε, ἢ θὰ θέσω εἰς ἐνεργ-
 γειαν κτλ. || **أَمَلَّ** — اولى
 τὸν λόγον του [**أَمَلَّ**], ἥτοι ἄλλα λέγει
 καὶ ἄλλα πράττει, οἱ λόγοι του δὲν συμφωνοῦ-
 σι πρὸς τὰ ἔργα του. § **أَمَلَّ** — **أَمَلَّ** πλθ. عمله
أَمَلَّ καὶ **أَمَلَّ** βλ.

ἀλλοι } **Α. ἀλλή** [θ. τοῦ ρ] ἐπθ. κοινός, δη-
 μόσιος· **βλ. ρ. §** δν. θ. τὸ κοινόν, τὸ
 δημόσιον, ὁ λαός, οἱ πάντες: — **ἄλλοι** γνωστὸν
 τοῖς πᾶσι, πασίγνωστον. || **αὐτοῖς** — τὸ κοινόν τῶν
 ἀνθρώπων [**ἐν αὐτοῖς**], πάντες οἱ ἄνθρωποι.

406 } Α. ἡμμε-τεν, ἐπρ. ὑπὸ πάντων, κοι-
νῇ, δημοσίᾳ.

عامی } Α. ἀμμι-ι [ἐκ τοῦ عام] ἐπθ. κοινός· §
 θ. عاميه — استعاره ἰδοὺ ἀρετὴ ἀμμιγέ,
 κοινὴ ἥτοι συνηθὺς μεταφορὰ [βλ. خاصه].

عاميانه } Π.άμμι-γχανέ, ἐπιθ. κοινός, χυδαῖος.
 || → تعبيرات ἐκφράσεις χυδαῖαι, τῆς
 καθομιλουμένης γλώσσας, ἐσθλαμένοι.

عبادت } A. ἡ ἀσκήσις [ῥζ. عبد] ὁν. θ. λατρεία
 προσευχή[δοτ.] : — الله λατρεία τῷ
 Θεῷ || اصنام — λατρεία εἰδώλων [ἀδνάμ] ||
 خالصه λατρεία ἀγνή. || Pm. λατρεύω, προσεύχο-
 μαι [δοτ.] § πλθ. عادات ἡ ἀσκήσις.

عبادتخانه } II. ἡπατή-χανέ, ὄν. οἶκος λα-
τρείας, προσευχῆς, ναὸς [οἰου-
μένης θεοπροφῆτειας]. βλ. καὶ عبادتگاه.

عبادتکار } Π. ἡπατέτ-εμάρ, ἐπθ. ὁ ἐκτελὼν
λατρείαν, προσευχήν, εὐλαδίης.

عبادتکارانہ } Π ἡπατετ-κυραυνέ, ἐπθ.ὁ ἀρ-
μοζων εὐλαβεῖ, εὐλαβῆς[προδ-]

εἰς κτλ.] § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει εὐλαβεῖ, εὐλαβῶς.
 عبادتكاه } Π. ἡπατέτ-γκυάχ, ὄν. ταὐτὸ
 عبادتكاه } βλ.

عبارت } Α. ἡπαρέτ, ρ.άψ. θ. τὸ σύγκεισθαι,
 συνίστασθαι || Pμ. اولقى — σύγκειμαι.
 كتاب يكرى جزء — اوله جدر || دن [τῇ] συνίσταμαι
 τὸ βιβλίον θελει σύγκεισθαι ἐξ εἰκοσι τευχῶν
 [δὲξίς] || اولان كله — اوج حرفدن [δὲξίς] σύγκειμένη
 دعواسی معاش طلبدن || γραμμῶν [χάροψ] ἐκ
 τριῶν γραμμῶν σύγκειται ἐκ τῆς ἀπαι-
 τήσεως μισθοῦ [μῆδῆς] || در — ایش شوندن
 ἢ ὑπόθεσις συνίσταται εἰς τὸ ἐξῆς || بوندن —
 ἐκ τούτου συνίσταται, ἥτοι τὸ ὅλον εἶναι τοῦ-
 το || βλ. عاره .

عبارت } A. ἡπαρέ, δυν. θ. φράσεις: واختره — φράσεις
 σαφής [βαζιχά:] || — ال — روى ال
 2. ἡπαρέ, τουρκικός τὴν φράσιν, ἦτοι τουρκιστὶ
 συντεταγμένος: || — روى ال روى ال
 3. ἡπαρέ, ἑλληνιστὶ συντεταγμένος: || عبارت ال
 4. κατὰ λέξιν, κατὰ γράμμα: || عبارت ال
 5. κατὰ λέξιν, κατὰ γράμμα [ὅταν ἀναφέ-
 ρηται εἰς ὄνομα γένους θηλυκοῦ]: || متعارف ال
 6. ἡπαρέ ὑστερα φράσεις, δι' ὧν ὁ κοινὸς λαὸς
 συνήθως ἐκφράζει τὰς ιδέας του [ἀντιθ. ايجاز
 7. ἰδὲξ βραχυλογία, καὶ اطناب ιتناب μακρο-
 γορία].

عباس } A. ἀππας, ὄν. λέων· § ὄν. κ. 'Αδ-
δᾶς, θεὸς τοῦ Μωάμεθ, οὗ οἱ ἀπό-
γονοὶ ἐβασίλευσαν ἐπὶ πολλῷ ἐν Βαγδάτῃ καὶ ἐν
Αἰγύπτῳ ὑπὸ τὸ ὄνομα : → JT ἄλλ. ἀππας,
ἡ οἰκογένεια τοῦ 'Αδδᾶς, 'Αδδασδαί.

عيسى } Δ. ἀπαυδ-ι, ἐπθ. κίτρινος ὡς ἡ δο-
 ρά τοῦ λέοντος § οὗ ἡ φωνὴ μεγά-
 λη καὶ ἐπιδλντικὴ ὡς ἡ τοῦ λέοντος, βροντό-

φωνος· § 'Αδδασιδης [βλ. عباس] § 0. عباسه ἁππα-
διγγέ· § παθ. عباسيون ἁππαδιγγύν, καὶ περσ.
عاسان ἁππαδιγγύν.

عَب { A. οὐκ οὐκ, πλθ. τοῦ عِيَاب βλ.

علت } Α. ἀπέρς, ὄν. ἔργον, πράξις ἢ λόγος
μάταιος, ἀνωφελής, ἀνόητος, ματαιο-

πονία, ματαιολογία : اشتغال إتك — ἀπείδ-
 λε ἰστυγὰλ ἐτυέκ, ματαιοπονῶ, ἐνασχολοῦ-
 μαι εἰς πράγματα μάταια καὶ ἀνωφελῆ, μα-
 ταιολογῶ. || سويلك — ματαιολογῶ, φλυαροῦ-
 ῃ ἐπὶ μάταιος, ἀνωφελούς : سوز — λόγος μά-
 ταιος, ματαιολογία.

عبد } Α. ἄπει, ὄν. δοῦλος, δοῦλος τοῦ Θεοῦ, ἥτοι
 ἄνθρωπος, πλάσμα· || عاجز — δοῦλος ἀ-
 δύννατος, ταπεινός καὶ ملوك — ἄπει μεμλούνη,
 δοῦλος ἀργυρώνητος ἥτοι θεράπων ἐλάχιστος
 [ἐπὶ α' προσώπου ἐκ ταπεινοφροσύνης, ἀντι-
 ἐγώ]. || مأذون — δοῦλος ἐξουσιοδοτημένος,
 ἀπολαύων τῇ συγκαταθέσει τοῦ κυρίου του
 δικαιώματά τινα ιδιοκτησίας· || البطن — ἄπει-
 ἄπιν, κοιλιόδουλος· || العين — ἄπει-ἄπιν, δοῦ-
 λος τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἥτοι ἀφωσιωμένος κατὰ τὸ
 φαινόμενον· || السلام — ἄπει-ἄ-σελάμ, μαν-
 δραγόρας· || السلاطين — ἄπει-ἄ-σελατίν, ὀρθό-
 τερον السلاطين حب الخاπεί-ἄ-σελατίν, κίκκι, κρό-
 των [ἐξ οὗ ἐξάγεται τὸ ρητινόλαδον]· || الديد —
 ἄπει-ἄ-λεξίξ, ἡ الديد حب الخاπεί-ἄ-λεξίξ,
 μάννα, ἀερόμελι· § ὄν. κ. ال — ἄπει-ἄ-λαχ, δοῦ-
 λος τοῦ Θεοῦ, ἡ العزيز — ἄπει-ἄ-λέξίξ, δοῦλος
 τοῦ ἁγίου [Θεοῦ], ἥτοι Θεόδουλος κτλ. § πλθ.
 عاد ἡπάτ, βλ.

عبدالرحمن } A. ἀπίτου-ρ-ραχμάν, ὁν. κ. Ἄ-
δουρραχμάν [Θεόδουλος] ||

ἔπειτα δὲ εὐρίσκειται πρόβατον, ἐκεῖ τὴν αἶγα ἀποκαλοῦσιν· Ἀδουρουραχμὰν τσελεμπή· [πρμ. ὀηλοῦσα τὴν ἕνεκα ἐλλείψεως ἢ σπάνιος ἀποδοσὶν εἰς τι πρᾶγμα ἀξίας ἀνωτέρας τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ἀξίας· ἀντίστοιχον τῷ ἡμετέρῳ : ἂν μὴ κρέας παρῇ, ταρίχῳ στερεοτέον.

عبدہ } A. ἀπειτέ [πλθ. τοῦ عبد] ὄν. λάτραι:
 — ἀπειτέϊ ἀδνάμειδω λοζάτραι.

με { A. ἡμέτερο, πλθ. τοῦ عبرت, βλ.

عبرانی } A. ḥṣṣavī[ρζ. عبر ḥṣṣavī[ρζ. βλ.
 عبور } ἐπθ. ἐδραϊκός : — اسان ḥ ḥ-

γός καὶ ἐργάτης· § ἐπθ. ὀθωμανικός, τουρκικός: طبراغی — ὀθωμανικὸν ἐδαφος· || مملکتی — ὀθωμανικὴ χώρα, ἐπικράτεια· || دولتی — τὸ ὀθωμανικὸν κράτος.

عثمانليجه } T. ἡ ὀθωμανική ὀθωμανλῆ-ὀτζε, ὄν.
} ἡ τουρκικὴ γλῶσσα· § ἐπρ. τουρ-
κιστί: قونشور — ὀμιλεῖ τουρκιστί.

عثمانليق } T. ἡ ὀθωμανική ὀθωμανλῆ-ὀλῆκ, ὄν.
} ὀθωμανικὴ ἐθνικότης, ὀθωμανι-
σμός· τόπος κατοικοῦμενος ὑπὸ ὀθωμανῶν || ده كرمك — ζῶ ὡς ὀθωμανός· [βλ. ἰδιαιτέραν ἐν-
νοίαν عثمانلو].

عثمانی } A. ὀθμανί, ἐπθ. ὀθωμανός, ὁ ἀνή-
} κων τῷ Ὄσμαν, ἡ τῇ θυναστείᾳ τοῦ
'Οσμαν: نشان — ἡ ὀθωμανικὴ γλῶσσα· || نشان
τὸ παράσημον Ὄσμανι [θυναστέθι ὑπὸ τοῦ
Σουλτάν Αἰδουζ-ἄζιζ]· § θ. عثمانیة ὀθμανιγέ:
— دولت τὸ ὀθωμανικὸν κράτος· || ممالك
عثمانیة ὀθμανιγέ, ἡ ὀθωμανικὴ ἐπικράτεια· §
πλθ. عثمانی ὀθμανιγάν, ὀθωμανοί.

عثمانیان } Π. ὀθωμανιγάν, πλθ. τοῦ عثمانی βλ.

عثمانیه } A. ὀθμανιγέ [θ. τοῦ عثمانی βλ.]· §
} τὸ παράσημον ὀσμανιέ ὀρθότερον
βλ. نشان عثمانی.

عجاجل } A. ἄδζαδζιλ, πλθ. τοῦ عجل βλ.

عجاله } A. ἡδζαλέ ἡ οὐδζαλέ, ὄν. θ. σπου-
} δή, ὅ, τι γίνεται ἐν βίᾳ καὶ σπουδῇ
[σύγγραμμα ἡ ἄλλο τι]· § ὄν. φεγντὸν ἐτοι-
μον, ὅπερ ὁ ταξευδύων φέρει ὁμοῦ· βλ. عجله.

عجاله } A. ἡδζαλέ-εν ἡ οὐδζαλέ-εν, ἐπρ.
} ἐν σπουδῇ, ἐν βίᾳ, ἐκ τοῦ προχείρου.

عجان } A. ἡδζάν, ὄν. περίναιον, ἡτοι τὸ με-
} ταξὺ τῆς ἑδρας καὶ τῶν ὄρχων διά-
στημα [ἀνατ.].

عجانی } A. ἡδζαν-ί, ἐπθ. περίναιος ἡ περί-
} νος: بظری — ἡδζανιῖ πεζαρί, πε-
ρινεοκλειτορικὸς [μῦς]· § θ. ἡδζανιγέ.

عجائب } A. ἄδζαῖπ [πλθ. τοῦ عجيب] ὄν. θ. πράγ-
} ματα παράδοξα, περιεργα, θαυμασί-
α: سبعه — ἄδζαῖπ δεπ'ά, τὰ ἐπτάθαύματα [τοῦ
κόσμου]· § κοινῶς εἶναι ἐν χρήσει ἀντὶ ἐπιθέτου,
ἡτοι παράδοξος, περιεργός, θαυμαστός: برشی در
εἶναι πρᾶγμα παράδοξον· § ἐπθ. περιεργον!

παράδοξον! § β' πλθ. عجائبات ἄδζαῖπ-άτ, πα-
ράδοξα πράγματα· βλ. και عجائب.

عجائبات } A. ἄδζαῖπ-άτ, β' πλθ. τοῦ عجائب
} βλ.

عجائر } A. ἄδζαῖζ [πλθ. τοῦ عجوز] ὄν. θ. γραῖαι,
} γραῖδια: — سبحت سناناستروفتی ἡ συ-
νομιλία [σοχητέ] μετὰ γραῖδιων.

عجب } A. ἄδζέπ, ὄν. ἐκπληξίς, ἀπορία, θαυ-
} μασμός· § πρᾶγμα παράδοξον, προ-
ξενούν ἐκπληξιν· § ἐπθ. [ἀντὶ τοῦ عجا] παρά-
δοξον! — آتی παράδοξον!

عجب } A. ὀδζέ, ὄν. οἴησις, ἑπαρσις, ἐγώ-
} σμός: عجب — περιεργός οἴησις.

عجبا } A. ἄδζέπ-α, ἐπρ. ἄραγε: دعوت ایتسه
} — دعوای ایتسه — ἄραγε ἐρχεται, ἐὰν τὸν προσ-
καλέσωμεν; || دهن صدمی — دکل عجل لازم
— ὁ καιρὸς [δουρά] τοῦ ἄραγε, ἀπαιτεῖται σπου-
δῇ [πρμ.].

عجز } A. ἄδζζ, ἡ ἄδζήζ, ὄν. ἀσθένεια ἡ ἀ-
} δυναμία εἰς τὸ νὰ κάμῃ τις τι, ἐλλει-
ψις δυνάμεως, ἰκανότητος, γνῶσεως, ἀνικανότης:
— تام سکا قارشیدر الی — تام سکا قارشیدر
— ἡ ἀδυναμία μου ἀπέναντι σοῦ εἶναι, ὡς Θεός [ἰλα-
xī]· || ایتکه — اظهار ایتکه — δεικνύω
ἀδυναμίαν, φαίνομαι ἀνίκανος, ἀδυνατῶ [دن]:
— ایتش — ادعای ایتش — ἡδυνήθη ν' ἀ-
ποδείξῃ [ἰδζάτ] τὸν διίσχυρισμόν αὐτοῦ [ἰδ-
ζαδίνι]· § πλθ. اعجاز ἄδζάζ.

عجز } A. ἄδζζ, ὄν. κόκκυξ: — اعظم اعظم
} ἄδζζ, ἱερὸν ὀστοῦν.

عجزه } A. ἄδζεζέ [πλθ. τοῦ عاجز ἄδζιζ] ὄν.
} ἀδύνατοι, ἀσθενεῖς, ἀποροί, πτωχοί:
— حایه — προστάσια [χίμαγέ] τῶν ἀδυνάτων,
ἀπόρων· || اقدار — ایتکه — ἰδζαζέ, δίδω εἰς
τοὺς ἀπόρους τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως· || —
دارال — αἱ πτωχαὶ τῶν γυναικῶν [νιδζάν]· || —
— ἰζαζου-ζ-ἄδζεζέ, πτωχοκομεῖον.

عجزی } A. ἄδζζι [ἐκ τοῦ عجز = κόκκυξ] ἐπθ.
} ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ἱερὸν ὀστοῦν: —
— قطنی — ἄδζζιῖ ἄδ' αἰδζ, ἱεροκοκκυγικός· ||
— ἄδζζιῖ κατνί, ἱεροσφυσικός· || — وری — ἄδζζιῖ
βε-ρεκί, ἱεροῖσχιακός [μῦς].

عجل } A. ἡδζζ, ὄν. μύσχος ἄρρην· κ. μύσχα-
} ρι: — سامری — ὁ μύσχος τοῦ Σαμαρεί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

عرائض } A. ἀραιῖς, πλθ. τοῦ عرائضه, βλ.

Ε } A. ἄρεπς, ὄν. "Αραψ· ὁ ἀραβικὸς
Ε } λαός· ἢ "Αραβία· حارة — ἄρεπς ἄρι-
 πές, καὶ عربا — ἄρεπς ὕρεπά, "Αραβες γνήσιοι
 τὴν καταγωγὴν· مسترهبه ἢ مترهبه — ἄρεπς
 υὑδεταιρίπξ ἢ υὑδεταιροίπξ, οἱ ἐξαραβισθέντες,
 ἥτοι "Αραβες καταγόμενοι ἐκ τῶν ἀρχαίων Συ-
 βίων, Χαλδαίων, Αἰγυπτίων· — لان الـ زيدان د-
 ل-ἄρεπς, ἡ γλῶσσα τῶν "Αράδων, ἡ ἀραβική·
 جزيرة الـ — دزعيزتو د-ἄρεπς, ἡ χερσόνη-
 σος τῆς "Αραβίας· § κοινῶς προφέρεται ἄράπς,
 καὶ σημαίνει τὸν μαῦρον, τὸν Αἰθίοπα, κ. τὸν
 "Αράπην· سياء — λευκὸς "Αραψ· — ملباسي
 "Αραψ, Αἰθιοψ· — مانيا, ἥτις καταλαμβάνει
 τοὺς Αἰθίοπας καὶ τὰς Αἰθιοπίδας· صاجي
 — صاجي كبي قارمه فارشيقي ἡ κόμη τοῦ
 "Αραβος, ἢ قارمه فارشيقي ἡ κόμη τοῦ "Αραβος, ἥτοι
 ὑπόθεσις συγκεχυμένη καὶ περιπεπλεγμένη [τὸ
 ἡμέτερον· τὰ μάλ्लिā τῆς τρολλήης]· آردكمه
 — ὁ "Αράπης εἶναι ὀπίσω σου [ἄρηnετά], ἥτοι σὲ
 ἀκούουσι χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῇς, ἢ καὶ ὁ τοῦχος
 ἔχει ὧτα [πρω.]· اولهم — ايه — اكلام ان ενوندا
 [τὰ λεγόμενα] "Αραψ νὰ γίνω, ἥτοι οὐδὲν ἐνόη-
 σα [πρω.] βλ. عريحه · § πλθ. عربا καὶ عربان βλ.

عرب } Α. ὁρεκὰ [πλθ. τοῦ عرب] ὄν. Ἄρα-
δες γνήσιοι τὴν καταγωγὴν.

عربان } A. ὁράν [πλθ. τοῦ عرب] ὄν. "Ara-
δες, Beδουνοι : — عشائر al ḥuzalāi
[ḥaṭṭa] τῶν Beδουίνων.

عربيه } T. ἀρεπ-τοε κ.ἀράπ-τοα, ἐπθ. 'A-
ραδικός: در-کـ di'ēbē [ʔanā] ei-
ναι Ἀραδικά, ἤτοι ἀκατάληπτα, ἱερογλυφικά,
γρίφοι, ἢ δὲν ἐννοῶ τίποτε ἐκ τῶν λεγομένων,
τῶν γραφομένων· βλ. καὶ عرب § 5v. ἡ ἀραδικὴ
γλῶσσα: § ἐπρ. ἀραδιστί.

عسر بده } A. ἀρπάζετον. θ. ἔρις, διαπληκτι-
 σμός, διένεξις καὶ ῥῆξις ἐν πότῳ
 μεταξύ συνευθυμούντων, ταραχή, κακοήθεια :
 مضحكة — διαπληκτισμός κομικός [μῦθος].
 جيقارمق ه إقاع إكك — ἐγείρω ταραχήν, προξενῶ
 διαπληκτισμόν.

عربدهجو } Π. ἀρετεε-δζου, ὄν. ὁ ζητῶν
 ἔριδα, διαπληκτισμόν, φιλονει-
 κος, ἐριστικός.

عربستان } Π. ἀρεπ-ιστάν, ὄν. Ἀραβία.

عربون } A. ἀρεπούν, ὄν. ἀρεαδόν, ἤτοι
 τὸ πρὸς ἐξασφάλαισιν συμφωνίας
 προκαταβαλλόμενον ποσόν. βλ. γ.

عربیہ حلق } T. ἀραῖα, عربیہ جی, ἀραῖα ὁῦζν, عربیہ حلق, ὁῦζν, τὸ ὁρῶν, آراہ جی, آراہ حلق, آراہ جی.

عربي } A. ἀρετὴ κ. ἀρατὴ, ἐπθ. ἀραδικός:
→ لَدَعِيس [لَدَعِيسَة] ἀραδική || → مَلَك
μὴν [μῶν] ἀραδικός, ἵτοι τοῦ σεληνιακοῦ ἐ-
τους § θηλ. عربي ἀρετὴ γέ = لَدَعِيس [κελι-
μ] ἀραδική || → كَلَعِيس ἀραδικαί § θν. ἀρα-
δική γλῶσσα § ἐπρ. ἀραδιστί.

1. **ΕΡΕΥΝΑ** } A. ἀρετή-γὰρ [πλθ. τοῦ **عربية**] δν.
 2. **ΕΡΕΥΝΑ** } θ. ἀραβικὴ φιλολογία, σπουδὴ ἐν
 τοῖς σχολείοις τῆς ἀραβικῆς φιλολογίας, συν-
 ισταμένη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γραμματικῆς καὶ
 ῥητορικῆς τῆς γλώσσης ταύτης· || **فارسات** καὶ βλ.

عراج } A. ἀρέδξ, ὄν. χωλότης· κύλλωσις,
 κυλλοποδία, ἥτοι ἡ ἐκ γενετῆς δια-
 στροφὴ τοῦ ποδός· || عقي — ἀρέδξι ἀκαπί,
 περρονόμων βλ. جاع .

عرج } A. ὄροζ [πλθ. τοῦ اعرج] ἐπθ. καὶ
 ὄν. χωλοὶ ἐκ γενετῆς· βλ. اعرجان.

عر جاء } A. ἀροῖζά [θηλ. τοῦ | ἐπθ. καὶ
 ὄν. χωλὴν [γυνή].

عرجان } A. ἀρεθίζαν, ὄν. τὸ χολαίνειν, ἡ-
τοι τὸ βάδισμα τοῦ χολῶς.

عرجان } A. ὁρδζάν [πλθ. τοῦ اعرج] ὄν. ἡ-
 λοι ἐκ γενετῆς βλ. καὶ عرج.

عرس } A. ἡρος, ὄν. ἐκάτερος τῶν δύο θυζύ-
 γων· || — ابن ἱάν ἡρος, ἰκτίς, νυφί-
 τσα· § πλθ. اعراس ἡρος καὶ θυζύκ. عرس ἡροδῶν.

عرس { A. ὄρος, ὄν. συμπόσιον γάμου.

عرش } A. ἄρξ, ὄν. ὁροφὴν, θόλος· ὁ ἔννατος
οὐρανός, ἐνθα ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρ-
χει ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ· ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ ἢ
ἀνωτάτη ὁροφὴ τοῦ παραδείσου κατὰ τοὺς
Μωαμεθανούς: — و فرش — ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ [ὁ
θόλος καὶ ὁ τάπητος ῥέξρξ]. || اعلیٰ — ὁ ὑψίστος
θρόνος [τοῦ Θεοῦ]. || الی — ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ
[إلیٰ] || حقیق — ἀναβαίνω εἰς τὸν οὐρανόν;
— و یقسه آدم اولاز — καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀν-
δνέλθην, ἀνθρώπος δὲν γίνεται [πρὸς].

عرصات } A. ἀρεσάτω [πλθ. τοῦ عرسه] ὄν.
 θ. τὸ πεδίον τῆς δευτέρας κρι-

Ἐννοήματα ἢ συμβεβηκότα καὶ τρόποι ἢ φαι-
νομενικαὶ ἀτομικαὶ ιδιότητες [λογ.].

عرضیات } A. ἀραζιγιάτ, πλθ. τοῦ عرضی
ἀραζι· βλ. προηγ.

عرطل } A. ἀρετάλ, δν. δυσανάλογος, γίγας,
τερατώδης [φυσ. ιστ.].

عرطليت } A. ἀρταλ-ιγέτ, δν. θ. δυσανα-
λογία, τερατῶδες [φυσ. ιστ.].

عرعر } A. ἀρ'ἀρ, ὄν. ὄρκευθος, κέδρος· §
ἄλλοτε τὸ ὑψηλὸν καὶ ραδιῖνον ἀνά-
στημα ὥραίας καὶ ὑψηλῆς κόρης παρεδάλλετο
πρὸς κέδρον.

عرف { Α. ἡρῶ, ρ.άθ. τὸ ἐπειτα μανθάνειν
τι, τὸ νῦν γινώσκει τις τι μαθὼν ἢ
ἀποφθεοσθεὶς. βλ. عرفان.

عرف { A. ὁρῶ, ὄν. ἔθος, ἔξις· ἀπόλυτος
θέλωντις ἀρχοντος, αὐθαριεσία, κατ'

ἀντιθεσιν πρὸς τὸ شرع, ἥτοι ὁ ἱερὸς νόμος. ||
 → ἄνθρωπος ἢ ὑπάλληλος ἐνεργῶν κατὰ
 τὴν ἀπόλυτον θέλησιν τοῦ ἀρχοντος, ἀντιθέ-
 τως πρὸς τὸ شرع ἄλληλος τοῦ ἱεροῦ
 νόμου. § στρατιωτικὸς νόμος ἐν καιρῷ πολέμου
 ἢ ἀνωμαλῶν. § بلد — τὸ ἔθνος τῆς χώρας [πελάγ].
 || طارى — ἔθνος μεταγενέστερον. § λόφος πτηνοῦ :
 الديك — ὄρνις — tiki, λόφος ἀλέκτορος. § τουρκιστί
 καλεῖται εἶδος καλύμματος τῆς κεφαλῆς σφαιρι-
 κοῦ [καδουκίου], ὅπερ ἄλλοτε ἐφόρουν οἱ δικα-
 σται καὶ οἱ βασιλεῖς. || Pm. اولى — γίνεται ἔθνος,
 سوم آن و جاذبه معنائه: [ده] καθιεροῦται
 [h λέξις [θεδία] καθιερώθη ἐν τῇ ἐννοίᾳ
 κάλλους [h] καὶ θελήτηρου [δ'αζιπέ]. ||
 شام لفظى بر قطعه ك اسى اولديني حاليه شهر دمشقه اطلاق اولفق
 اولشدر — اوزره — h λέξις hāy ἐν ᾧ εἶναι ὄνομα
 μιὰς ἐπαρχίας, ἐν τούτοις καθιερώθη [κατ' ἔθος
 ἀποδίδεται] διὰ τὴν πόλιν Δαμασκοῦ [tiyisk].

عرفاً } A. ὄρϕ-εν, ἔπρ. κατ' ἔθος, καθ' ἔξιν,
 ὑπὸ τῆς συνηθείας· συνωδὺ τῇ ἀπο-
 λυτῷ ἔξουσίᾳ τοῦ ἀρχόντος, ἀπολυταρχικῶς,
 αὐθαγέρτως, διὰ στρατιωτικοῦ νόμου: دابة لفظي
 لغة ير بوزنده كرن حيوان ديك اولديني حالد —
 — φρσ معناسته نقل اولدى
 ϑιολεκτικῶς [ἀσφατεν] σημαίνει ζῶον περιπα-
 τοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπὸ τῆς συνηθείας μετινέ-
 χθῃ [καθιερώθῃ] εἰς τὴν ἐννοίαν τοῦ ἑππου[φε-
 ρέει] || معروف — γνωστὸν κατ' ἔθος.

عرفاء { Α. ὁρεῶν [πλθ. τοῦ عريف] ὄν. εἰδόν-
μονες, ἐπιστήμονες, σοφοί.

عرفات } Α. ἀρεφάτ, ὄνομα ὁροῦ παρὰ τὴν
Μέκκαν, ἐνθα κατὰ τὴν ἐννάτην

τοῦ μινδὸς Ζηλῆσις οἱ Μωαμεθανοὶ προσκυ-
νῶνται συνερχόμενοι ποιοῦσι δέσιν καὶ λιτα-
ναίαν. Ἐπὶ τοῖς ὄροις τοῦτου κατὰ τοὺς Ἀνα-
τολικούς λαούς, ὁ Ἄδὰμ ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ
ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, ἀνεῦρε τὴν Εὐάν μετὰ
200 ἔτη ἀπὸ τοῦ χωρισμοῦ αὐτῶν· ἐντεῦθεν
ἐδόθη εἰς τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ὄνομα عرقا ση-
μαῖνον κυρίως ἀναγνώριδιν.

عرفان } A. ἡρεβ-ἄν [ῥε. عرف] ὄν. τὸ εἰδέ-
ναι, γινώσκειν, σοφία : — اهل ὁ κατό-
χος γινώσκων, σοφίας, σοφός : § κοινῶς ἀντὶ ἐ-
μβέτου, ἤτοι, ὁ εἰδὼς, εἰδήμων, λόγιος.

عرفه } A. ἀρεφὲς ἢ ἀριφὲς, ὅν. θ. παραμονὴ
 ἔορτης ὡς ἡ τοῦ βασιραμίου: كونه —
 جاتق } ᾗθάνω εἰς τὰς παραμονάς [ἔορτης ἢ γε-
 γονότος] || كوني يوزى } بايرام كوني يوزى —
 قره جيقار } τὸ πρόσωπον τοῦ ψευδομένου τὴν
 παραμονὴν γίνεται μέλαν τὴν ἔορτήν, ἵτοι
 καταιδχύνεται [πρω.] § ἡ ἐννάτη τοῦ μηνὸς
 Ζηλχηδζέ, καθ' ἣν οἱ Μουσουλμᾶνοι προσκυν-
 ται μένουσιν εἰς τὸ ὄρος Ἀρεφάτ [βλ. عرفات].

عرف } Α. ὁρῶ-ι, ἐπιθ. ὁ κατ'ἔθος, καθ' ἔξιν
 γινόμενος· ὁ ἀνήκων τῇ ἀπολύτῳ θε-
 λῆσει τοῦ ἄρχοντος, ἢ τῷ ἐν καιρῷ πολέμου
 ἢ ἀνωμαλιῶν κηρυττομένῳ στρατιωτικῷ νόμῳ·
 — مجاز μεταφορὰ [μετέδ'αξ] καθ' ἔξιν ἥτοι κα-
 θιερωθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐξέως· || — معایٰ ἔννοια, εἰς
 ἣν καθιεροῦται λέξεις τις ὑπὸ τῆς συνθεσίας· ||
 — قانون στρατιωτικὸς νόμος· || — دیوان στρατο-
 δικεῖον· § 8. مرفیه ὁρῶ-ι ἔξιν — اطلاعات ἢ
 κλησεις [ἐτακὰς] καθιερωθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐ-
 ξέως· || — ادارهٰ στρατιωτικὸς νόμος [διοίκησις]·
 || — تکالیف φῆροι [τεκταλῖς] ἐπιβαλλόμενοι ὑπὸ
 τῆς ἀπολύτου θελήσεως τοῦ ἄρχοντος, κατ' ἀν-
 τιθεσθιν τῷ شرعیه ἥτοι φῆροι ἐπιβαλλό-
 μενοι δυνάμει τοῦ ἱεροῦ νόμου.

عرق } A. ἡρεκόν, ἡλέν, ἀρετρία, οἷζα: تحريك
غيرت ايكك — ἡρεκί ἡρεκ γαυρε
ἐτμεν, κινῶ τὴν ἡλέδα τοῦ ζήλου ἅτοι τὴν φι-
λοτιμίαν: § φυλῆ, γένος: ابيض — ἡρεκ ἐπγαζέλευ-
κη φυλῆ. || اصفر — ἡρεκ ἀσθέρ, κερθιν φυλῆ.
|| اسود — ἡρεκ ἐσθέρ, μέλαινα φυλῆ. || احمر
— ἡρεκ ἀχμέρ, ἐρυθρά φυλῆ. § [βοτ.]: انجبار
— ἡρεκ ἰνδζέάρ, ἐπτάφυλλον [τ. قورد يغمى
آلون — ἡρεκον. §. צעקע, אפּעקאקונאָνα [τ. ألون الذهب

δαμασκηνων, ὧν ὁ φλοιὸς ἐξήχθη.

عزّمند } Π. ἡζίζε-μένε, ἐπθ. ταὐτὸ عزّمدار.

عز } Α. ἄζρ, ρ. ἀψ. τὸ ἐλέγχειν, τὸ ἐπιτι-
μᾶν, τὸ κακίζειν, τὸ ὀργίζεσθαι.

عزرائيل } Α. ἄζραϊλ, Ἀζραήλ, τὸ ὄνομα
τοῦ ἀρχαγγέλου τοῦ τεταγμένου

κατὰ τὴν Μουσουλμανικὴν θρησκείαν νὰ λαμ-
βάνῃ τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθνήσκόντων : —
بانه بولغر διὰ τὸν Ἀζραήλ πρόσφαις [πεχανέ]
δὲν εὐρίσκεται, ἥτοι ἀδύνατον ἀποφυγεῖν τὸ
μοιραῖον [πρμ.]: || — وکیل ἐπίτροπος τοῦ Ἀζ-
ραήλ, ἥτοι ἱατρὸς ἀμαθὲς γινόμενος αἷτιος θα-
νάτου τοῦ ἀσθενοῦς, ὃν νοσηλεύει || انساك
مکي یا قسه بيمه μὴ ψύου [πίτιμε] εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ
ἀνθρώπου ὡς ὁ Ἀζραήλ, ἥτοι μὴ γίνου φθο-
ρικός [πρμ.].

عزل } Α. ἄζλ, ρ. ἀψ. παῦσις [ἀπὸ θέσεως,
ὑπηρεσίας]: ونصب — ἡ παῦσις καὶ ὁ
διορισμός [νάδζ]: || مدير — παῦσις διευθυντοῦ
[υδζιρ]: || — ي مأمورك — παῦσις ὑπαλλήλου. ||
Рμ. παύω [αἰτ. دن]: ايتك —
— اولق — παύω τὸν δεῖνα ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ. ||
— اولق — παύωμαι § κοινῶς ἄζιλ ἀντὶ ἐπιθέτου, ἥτοι
ἀντὶ τοῦ معزول πεπανμένος.

عزلت } Α. ὄζλζετ [ρζ. عزل] ὄν. θ. ἀποχώ-
ρησις ἀπὸ τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ τῆς
μετὰ τοῦ ἀνθρώπου συγκοινωνίας, μονήρης
βίος: دائه — διαρκής, αἰωνία ἀποχώρησις. ||
اختيار — ἀποχωρῶ ἢ προαιροῦμαι τὴν ἀ-
ποχώρησιν ἥτοι τὸν μονήρη βίον, μονάζω.

عز لتخانه } Π. ὄζλζετ-χανέ, ὄν. ἐρημητή-
ριον μοναχοῦ ἢ μῆ.

عز لتكاه } Π. ὄζλζετ-γκζάχ, ταὐτὸ προηγ.

عز لتكزين } Π. ὄζλζετ-γκζζίν, ἐπθ. ὁ προσ-
λόμενος τὴν ἀποχώρησιν ἀπὸ
τῶν τοῦ κόσμου, ἥτοι τὸν μονήρη βίον, μο-
νάζων.

عز لتنشين } Π. ὄζλζετ-νιδίν, ἐπθ. ὁ καθήμε-
νος ἐν τῇ ἐρημίᾳ, μονάζων, ὁ
ἀποχωρήσας τοῦ κόσμου.

عزم } Α. ἄζμ, ρ. ἀψ. ἀπόφαισις σταθερὰ πρὸς
ἐπιχειρήσιν οἰουδήποτε ἔργου, ἐπι-
χειρήσις, ἀναχώρησις, κίνησις: عظم —
μεγάλῃ ἀπόφαισις, ἐπιχειρήσις. || — اولو ال
اولو — ἄζμ, ἄνθρωποι μεγάλων ἀποφάσεων, ἀποφαι-
στικοί ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτῶν· μεγάλοι προ-
φῆται ὡς ὁ Μωϋσῆς κτλ. || Рμ. ἀποφασίζω στα-
θερῶς καὶ ἐπιχειρῶ, ἐπιδίδομαι ἐργωμένως· ἀ-
ναχωρῶ, κινῶ, ἐπιχειρῶ [δοτ.]: — تحصيل علومه
سفر ايتك ἐπιδίδομαι εἰς τὴν σπουδὴν. || ايتك
ايتك — ἄζμ, ἐπιχειρῶ ταξείδιον. || راه
البدى ἄζμ, ὁ ἀνεχώρησε.

عزمان } Α. ὄζμᾶν [ταὐτὸ عزّمند] ρ, ἀψ. τὸ
ἐπιχειρεῖν τι μετὰ σταθερᾶς ἀπο-
φάσεως.

عزمه } Α. ἄζμέ, ὄν. θ. τὸ δίκαιον, τὸ ὀφεί-
ζόμενον ὡς καθήκον. § πλθ. عزمات.

عزمت. } Α. ὄζμέ, ὄν. θ. ὁ λαός, φυλὴ εἰς ἣν
ἀνήκει τις, οἱ συγγενεῖς. § πλθ. عزم.

عزمه } Α. ὄζμέ, ὄν. θ. ὁ λαός, φυλὴ εἰς ἣν
ἀνήκει τις, οἱ συγγενεῖς. § πλθ. عزم.

عزى. } Α. ἄζμ, ἐπθ. πιστός εἰς τὸν ὄρκον
καὶ τὰς ὑποχρεώσεις του. § ὄν. κ.

عزو } Α. ἄζζ, ρ. ἀψ. τὸ προσάπτειν, κατα-
λογισμός, κατηγορία, ἀπόδοσις κακῆς
πράξεως εἰς τινα [δοτ.]: — ي قباحك برينه —
ἀπόδοσις πταισµατὸς τινος εἰς τινα. || نقصان —
τὸ προσάπτειν ἔλλειψιν. || Рμ. προσάπτω, ἀποδίδω
ἢ κατηγορῶ ψευδῶς, συκοφαντῶ [δοτ. καὶ αἰτ.]:
— ايتك — ي ايتك برينه — προσάπτω τινὶ τι.

عزوبت } Α. ὄζζ, ἐπθ. ὁ ἀγα-
μία: — موقتة — ἀγαμία προσωρινή
[υδζεκατέ]. || — ترجيح — προτίμησις ἀγαμίας.

عزويات } Α. ἄζζιγζάτ [ρζ. عزو] ὄν. θ. κα-
καὶ πράξεις προσάπτόμεναι τινι,
κατηγορίαι ψευδεῖς, διαβολαί, συκοφαντίαι.

عزيب } Α. ἄζιζ, ἐπθ. ὁ μὴ ἐγγαμὸς βλ.
عزب ἄζζ.

عزير } Α. ὄζεϊρ, τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου
ἁγίου: — حضرت — χαζρέτι ὄζεϊρ, ὁ
ἅγιος Ἐσδρας.

عزير } Α. ἄζιζ [ρζ. عز] ἐπθ. ἀγαπητός,
προσφιλής, πολύτιμος, σεβαστός :
— محب — ἄζιζ, ἀγαπητὸς φίλος [ἔδδε ἢ
υδζιζζ]. || — م — ἄζιζ, ἀγαπητὸς μοι! ||
— پتيري ايتك, ἀγαπητὸς ἢ σεβαστὸς μοι πά-
τερ! || — عمر — βίος [ζδμρ] πολύτιμος. ||
— باعتر — διὰ τὴν προσφιλή, τὴν πολύτιμον ὑμῶν
ζωὴν [ἔστω], στήν ζωὴν σας! § δεδοξασμένος,
ἅγιος, ἱερός: — رب — ὁ ἅγιος Κύριος, ἢ ὁ — ὁ

ἀγιος θεός· || علم يوم شاق ووشكده ياتمز || ἡ ἱερὰ παι-
δα δὲν ἀναπαύεται ἐπὶ κλίνης [τὸ δέξκ] ἀπαλῆς,
ἢ πόνοι καὶ ὕπνοι πολέμοιο μαθήμασι [πρμ.]
βλ. عز. || آدم — ἀγιοι ἀνθρωπον || مصر — ἄξιξι
μῆδρ, τιτλός τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Αἰγύ-
πτου. § 80πλ. عزيره — محبة μὲχχίχχέξ ἄξιξέξ, ἀγα-
πητὴ φίλν. § 820. اعزوه ξίξξέξ καὶ عزاز ἡξάξ.

عزیزک } T. ἀξι-λίτ, ὄν. ἀστειότης, ἵτοι
 παῖδι γινόμενῃ χάριν ἀστειότη-
 τος. βλ. καὶ عذلك : ايدم — ۱. ποιῆσωμεν
 αὐτῷ ἀστειότητά τινα.

عزیزه } Α. ἀξίη, 0. τοῦ عزیز βλ. § 6 ν. κ.
γυναικός.

عزيم } A. $\acute{\alpha}\zeta\iota\upsilon$ [θζ. عزيم βλ. عزيمت] ἐπθ. ὁ
ἀπερχόμενος.

عزيمت } A. ἀζιμετέρ. ἀφ. θ. ἀναχώρησις [δοτ.]:
— عزمه } — ἀναχώρησις εἰς τι μέρος: ||
عزمه } ἀζιμετινέ, κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του: || —
عودت } ἀναχώρησις καὶ ἐπ' ἀνodo: σμαγεία, γον-
τεία. ἐν τῇ ἐννοίᾳ αὐτῇ ὁ πλθ. عزائم } ἀζαίμ. ||
P. م. عزمه } — ἀναχωρῶ [δοτ.]: عزمه } —
فلان عزمه } — ἀναχωρῶ εἰς τὸ δεῖνα μέρος.

عزيمتخوان } Π. ἀζιμετ-χάν, ἐπθ. μάγος,
γόνος.

عساكر } A. ἄσκιρ [πλθ. τοῦ عسكر βλ.] δν.
στρατεύματα, στρατός: شاهانه

αὐτοκρατορικὸς στρατός [δ ὀθωμανικός]· —
نصور، άδσκιγί μενδουρά, ή نصرمتأت — άδα-
κίγι νυδρέρ-μσαδیر, ή ظفر مأت — άδσκιγί ζα-
φέρ-μσαδیر, στρατός νικηφόρος, θριαμβευτής
[δ ὀθωμανικός]· نظامیه — δ τακτικός [νιζαμι-
γέ] στρατός· — بریه — δ στρατός τῆς ξηρᾶς [περ-
θινγέ]· — بحریه — δ στρατός τῆς θαλάσσης [παχρι-
γέ]· — ردیفه — δ στρατός τῶν ἐφέδρων, ή ἐφε-
δρεία· — خاصه — ή αὐτοκρατορικὴ φρουρά [χασ-
θά]· — معاونه — στρατός ἐβελοντῶν [μῦ'αδινέ].

عسر } Α. ὄσρ, ὄν. δυσκολία: — ¹حال κατάστα-
σις δυσκολίας, δυσχέρεια· βλ. ἐπόμε.

68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583

νιχάς, δυσλογία· || هم — ὁδρέι χάζυ, δυσ-
πεψία.

عسس } A. ἄσσερ, [πλθ. τοῦ عاس]·δν. νυκτο-
φύλακες.

٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥

عسفا } A. ὁδεῖν [πλθ. τοῦ عَافٍ] ὄν. χει-
ρῶνακτες, ἐργάται.

Εκκέρ } Α. ἄσκέρ, ὄν. στρατός : سواری
 Υ — δουδαρί ἄσκερί, ἱππικόν.

خاصه — ی || πυροβολικόν· طوبجی — ی ||
 ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρά· نظامیه — ی ||
 τακτικὸς στρατός· ظفر رهبر || ἄσκέρι ζαφέρ-
 ρεχέρ, στρατός νικηφόρος [ἔχων ὡς ὀδηγὸν τὸν
 θρίαμβον]· § στρατιώτης· بر· εἰς στρατιώτης·
 || بن مرم || ἔγω εἶμι στρατιώτης [ἀσκέρι-τι]· §
 πλῆθος, οἰκογένεια· ی چوقدر || ἔχει με-
 γάλην οἰκογένειαν [στὸ κεφάλι του]· || یازمق ||
 καταγράφω στρατιώτας, στρατολογῶ· || اخذ ||
 ἄγγι ἀσκέρι, στρατολογία· || سوق نهدکن ||
 ἀσκέρι, ἀποστολὴ στρατοῦ· || چکک || παρα-
 τάττω στρατὸν πρὸς τιμὴν τινος· || یوقلامق ||
 ἐπιθεωρῶ στρατὸν· || کچیرور || περνῶ τὸν στρα-
 τόν, κάμνει παρέλασιν· μεφ. δὲν προσέχει ἀλ-
 λου ὁμιλοῦντος [βλ. آلاي]· § πλθ. عساکر ἄ-
 σاکιο· || βλ. کاسکک ||

٤٤٤ } T. ἀσπερ-σιζ, ἐπθ. ὁ μὴ ἔχων
 στρατόν, ὁ ἀνευ στρατοῦ : —
 سردار اولیا } στρατηγός [στρ-τάρ] ἀνευ στρατοῦ
 οὐκ ἔσται [πρωμ.].

Εσκληρ-λίκ, ὄν. στρατιωτικός
βίος, στρατιωτικὴ ὑπηρεσία.

Εσκήρι } A. ἄσκη- $\epsilon\iota$, ἐπθ. στρατιωτικός § θ.
 عسكریه — خدمت στρατιωτικὴ ὑ-
 πηρεσία || — داڑء στρατιωτικὸν τιμῆμα, διαμέ-
 ρισμα § δν. عسكری στρατιωτικός, στρατιώτης.

عسل } A. ἀδελαν. μέλι: معنى — μέλι κεκαθα-
ρισμένον [μυδοαδελάν] || شمع κη-
ρός [ἐξ μ] ὁ μελιτσειος || وردی — ἀδελάν βερ-
تی, ροδόμέλι.

عسجد { Π. ἀσέλ-πέντ [κατὰ τὸ ^{هجد} ἀντὶ
المند ἐσέλ-πέντ, κόμμα τοῦ ὁ-

επαρτ } A. ἡπαρῆτ [ρζ. عطر] ὄν. θ. μυρο-
πωλική, γελογοπωλική: — صنعت n
τέχνη τοῦ μυροπωλῶν· βλ. **επαρτ**.

επαρτ } A. ὅπαρτ, ὄν. Ἑρμῆς [πλανήτης].

επαρτ } T. ἡπαρτλῆκ, κ. **επαρτ**λῆκ, κ.
ὄν. μυροπωλική, γελογοπωλική· βλ.
καὶ **επαρτ**.

επαρτ } A. ὅπαρτ, ὄν. παρμῶς ἀνθρώπου· ἄν-
τιθ. كداس, βλ.

επαρτ } A. ἡπαρτ [ρζ. عطل] ὄν. θ. ἀδρά-
νεια, νωθρότης, ἀπραξία, ἀκίνη-
σία: اقباط: ἡπαρτῖνι ἰνκαῖπῆζ, ἀσυστολία καρ-
δίας: حس جلد: ἡπαρτῖνι χῖοδι ὁξῖζ, δυσαι-
σθησία ἐπιδερμίδος: حواس: ἡπαρτῖνι χαβάδς,
δυσαισθησία.

επαρτ } A. ἡπαρτ [πλθ. τοῦ عطية] ὄν. θ. δω-
ρα: عتيه — δωρα αὐτοκρατορικά.

επαρτ } A. ἡπαρ ἢ ἡπαρ, ὄν. εὐωδία, ἄρωμα:
— γεράνιον, κ. **επαρτ** [εὐωδες
φύτον]: تفاح — αἰθέριον ἔλαιον μήλου [εὐ-
φάξ]: — ἡπαρτ χῆμ, οἶνανθικὸς αἰθέρι-
— κατρε-
λαιον: — ἡπαρτ μεῖ' α, στρυγέλαιον: —
— ἡπαρτ ναρένδς, ἔλαιον πορτοκαλλέας.

επαρτ } Π. ἡπαρτ-όα, ἐπθ. ὁ ἡλεεινός ἀ-
ρώματι, εὐωδῆς, ἀρώματῶδης.

επαρτ } Π. ἡπαρτ-νάκ, ἐπθ. εὐωδῆς, εὐο-
σμῶς, μυρίπνους, μυροδόλος:
— ἡπαρτ χῆμ, οἶνανθικὸς αἰθέρι-
— κατρε-
λαιον: — ἡπαρτ μεῖ' α, στρυγέλαιον: —
— ἡπαρτ ναρένδς, ἔλαιον πορτοκαλλέας.

επαρτ } A. ἡπαρτ-ῆ, ἐπθ. ἀρωματικὸς· θηλ.
— ἡπαρτῖνι.

επαρτ } A. ἡπαρτῖνι [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. ἀρώματα: — استعمال χοῦ-
σις ἀρωμάτων.

επαρτ } A. ἡπαρτ καὶ **επαρτ**, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς: —
— ἡπαρτ ὁξῖζ, ὁ πρῶτος παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ ἢ ἡπαρτ, ὄν. δῖψα: —
— ὁξῖζ [εὐφάξ] δῖψης: —
— ἡπαρτ, οἱ διψῶντες.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ἐπθ. διψῶν: —
— ἡπαρτ [εὐφάξ] διψῶν: —
— ἡπαρτ ὁξῖζ, ὁ πρῶτος παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

επαρτ } A. ἡπαρτ, ὄν. θ. παρμῶς
παρμῖζεσθαι, παρμῶς.

νομική [μυθεδαριδέ] || — ١٤١ ἐγκρατής, σώ-
φρων, τιμία, ἀγνή, ἐνάρετος [γυνή]. || βλ. عصمت.

عقبرور } Π. ἡφῶετ-περδέρ, ἐπθ. φίλος τῆς
σώφροσύνης, ἐγκρατείας, τίμιος,
σώφρων [ἰδίᾳ γυνή].

عقبرورانہ } Π. ἡφῶετ-περδερανέ, ἐπθ. ὁ
ἀνῆκων ἢ ἀρμόζων τῷ φίλῳ
τῆς σώφροσύνης: — تمکین [τεμκίν] σοδαρότης
ἀρμόζουσα σώφρονη [γυναικί] § ἐπρ. ὡς ἀρμό-
ζει φίλῳ τῆς σώφροσύνης, σώφρονη [γυναικί].

عقتسر } Τ. ἡφῶετ-σιζ, ἐπθ. ὁ μὴ τηρῶν τὴν
σώφροσύνην, τιμὴν, κακῆς διαγω-
γῆς, ἀτιμος [γυνή].

عقتسرلك } Τ. ἡφῶετ-σιζλίκ, ὄν. ἐλλειψίς
σώφροσύνης, τιμιότητος, ἀ-
τιμία [γυναικός], κακὴ διαγωγή.

عفتكار } Π. ἡφῶετ-κζάρ, ὄν. σώφρων, ἐγ-
κρατής, ἐνάρετος [γυνή].

عفتكارانه } Π. ἡφῶετ-κζαρανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων σώφρονη [γυναικί], ἐγκρα-
τεῖ § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

عفتکاری } Π. ἡφῶετ-κζαρί, ὄν. ἐγκράτεια,
σώφροσύνη [ἰδίᾳ γυναικός].

عفتلو } Τ. ἡ φῶετ-λζι, ἐπθ. σώφρων, ἐγ-
κρατής, ἐνάρετος, τιμία [γυνή]. τί-
τλος τιμητικὸς ἀπονεμόμενος ταῖς κυρίαῖς βλ.
καὶ عفتلو.

عفریت } Α. ἡφῶετ, ὄν. πνεῦμα κακοποιόν,
διάβολος· μυθ. μανιώδης: كليلك —
γίνομαι μανιώδης ἐκ τοῦ θυμοῦ, μαίνομαι §
πλθ. عنایت ἡφῶετ.

عفریتانه } Π. ἡφῶετ-ανέ, ἐπθ. διαβολικός.

عقص } Α. ἡφῶετ, ὄν. κηκίς, κ. κηκιδιον βλ. مازو.

عقص } Α. ἡφῶετ, ἐπθ. στυφός [καρπός κτλ.]
§ θηλ. عفتسه ἡφῶετ.

عقصیت } Α. ἡφῶετ, ὄν. θ. κηκιδικὸν ἄ-
λας [χημ.].

عقل } Α. ἡφῶετ, ὄν. σάρκωμα, ἥτοι προῖσμα
σαρκώδες, σκληρὸν [ιατρ.].

عقلی } Α. ἡφῶετ-ι, θηλ. ἡφῶετ-ιζέ, ἐπθ. σαρ-
κωματώδης.

عفن } Α. ἡφῶετ, ὄν. σήψις, σπυγδών, ἢ ἐκ
τῆς σήψεως προερχομένη δυσωδία
βλ. عفونت.

عفنی } Α. ἡφῶετ-ι, θηλ. ἡφῶετ-ιζέ, ἐπθ. σα-
πρός, σπυγδωνώδης [χημ.].

عفو } Α. ἡφῶετ, κ. ἡφῶετ-αφ. ἡφῶετ, συγγνώμη,
συγχώρησις: كنائه — ἡφῶετ ἀμαρτήμα-
τος [γκζδνάζ]. || — ي — جرمك — συγγνώμη ἐγ-
κλημάτων [δζδρμδν]. || — الی — θεία συγχώρησις
[λαχι]. || — عفو — γενική συγχώρησις, ἀμνηστία
γενική [δμουνι]. || — عالی — ὑψηλὴ συγγνώμη ἢ
ἀμνηστία: رجا ایدرم — παρακαλῶ τὴν
ὑψηλὴν ὑμῶν συγγνώμην || خصوصتك قلیجیدر —
ἡ συγχώρησις εἶναι τῆς ἐχθρας [χουδουμειν] ἢ
σπάθης [πρι]. || Ρμ. συγχωρῶ [αἰτ.]: ایندی —
μέ συνεχώρησε || ایدرسکر — μέ συγχωρεῖτε ||
دله مک — ζητῶ συγγνώμην.

عفو } Α. ἡφῶετ [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ πάν-
τοτε συγχωρῶν, πολυέλεος, ἐπιεικέ-
στατος [ἐν τῶν ἐπιθέτων τοῦ Θεοῦ].

عفو صه } Α. οὐφῶετ, ὄν. θ. στυφότης
[καρποῦ κτλ.].

عغوف } Α. ἡφῶετ [βλ. عفت, عف] ὄν. ἐγκρά-
τεια, σώφροσύνη.

عغونت } Α. οὐφῶετ [βλ. عغن] ὄν. θ. σήψις,
σπυγδών ἢ ἐκ τῆς σήψεως δυσω-
δία, μiasma· ψλόγως, ἐρεθισμός, πρήξιμον·
سبز — σήψις λαχανικῶν [δζπζέ]. || — دم — σή-
ψις αἵματος [ζέμ]. || — كعب — کعبه — οὐφῶετ
ἐπῶετ, σήπομαι ἀποκτῶ δυσωδίαν, ψλογίζο-
μαι, ἐρεθίζομαι, πρήσκομαι.

عغونتلك } Τ. οὐφῶετ-λενμέκ, ρμ. οὐδ.
σήπομαι, ὄζω κακῶς ἐνεκα σή-
ψεως· ψλογίζομαι, ἐρεθίζομαι, πρήσκομαι.

عغونتلی } Τ. οὐφῶετ-λι, ἐπθ. σαπρός, σπυ-
γδωνώδης· ὁ ὄζων κακῶς ἐνεκα
σήψεως· ψλογισμένος, ἐρεθισμένος, πρησιμένος.

عغیف } Α. ἡφῶετ [ἐκ τοῦ عفت, عف] ἐπθ.
σώφρων, ἀγνός, ἐνάρετος, τίμιος: زوج
— σύζυγος [ζέδδζ] σώφρων, τίμιος § θ. عفتسه —
زوج — σύζυγος τιμία, σώφρων § πλθ. τοῦ θ.
عفاف ἡφῶετ.

عقاب } Α. ἡκάπ, ὄν. τιμωρία, ποινή, βάσα-
νος: شديد — αὐστηρὰ ποινή βλ. عقوبت.

عقاب } Α. οὐκάπ, ὄν. ἀετός [τ. طاوشانجیل]:
— پری οὐκάπ, πτέρυξ ἀετοῦ.

[ἐτεπὶ]μανθάνει παρὰ τοῦ ἀνιούκου, ἥτοι διδάσκειται ἐκ τῶν παρεκτροπῶν ἐκείνου [πρμ.].

عقلولق } T. ἡ عقليلق ἀκνλλν - λήκ, ὄν.
φρόνσις, σύνεσις.

45c { A. οὐκ ἐξ, ὅν. θ. φέμωτρον, ἐπιστό-
μισμα.

عقل { Α. ἀκλ-ί, ἐπθ. διανοητικός· ὁ στήρι-
ζόμενος ἐπὶ τοῦ νοῦς καὶ τοῦ ὀρθοῦ

λόγου καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς παραδόσεως, θετικὸς
[ἐπὶ γνώσεων ἐπιστήμης· ἀντίθετον τῷ [ᾧ βλ.]

§9ηλ. عقليه — علوم ἐπιστῆμαι [ὅλων]θετικά.
 () A. ἀκαταγύατ [πλθ. τοῦ προηγ.]

ὄν. θ. ἐπιστῆμαι καὶ θέματα στυ-
ριζόμενα ἐπὶ τοῦ νοός καὶ τοῦ ὄρθου λόγου

καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς παραδόσεως ἀντιθ. نقلیات, βλ.
 ٢٤٤ { ٢٤٥ οὐκ ἐν παραδόσεως βλ. ٢٤٦

$\epsilon\lambda\acute{\alpha}\nu$ } A. οὐκ ἐστὶν πλῆθος τοῦ ἱερέως B.

١٠٠ } A. sukana, ١٠٠ سم
 ١٠٠ } A. sukana, ١٠٠ سم

A. οὐκ οὐκ πῆτε, πᾶσι τοῖς ἔργοις.
 A. οὐκ οὐκ πῆτε, ρ. ἀφ. θ. τιμωρία,

ποινή, βάσανος: — اجرای ἐκτέλε-
σις ποινῆς, βασάνον: || العِهه — θεία ποινή. || Ρμ.

τιμωρῶ, κολάζω, βαρβανίζω [δοτ.] §πλθ. عقوبات.
 ت. ουκουνπετ-λñ, ἐπθ. ἐπίπρονος,

د } A. οὐκοῦν [πλθ. τοῦ ἀφελ.] ὄν.συμ-

(δράσεις:—¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἔστιν ἐπιγραφὴ ὡς ἑξῆς:

(νεφ) καὶ ζημίας § β' πλθ. عقود οὐκοντάτ.

عقودات } A. οὐκοντάτ, βλ. προηγ.

عقور } A. ἀκούω [ῥζ. عقر] ἐπθ. ὁ δάκνων,

κύων δάκνων.

عقوق } A. οὐκ οὐκ, οὐκ ἀπειθεία πρὸς τοὺς
γονεῖς: والد—ἀπειθεία πρὸς τὸν πα-

|| والدين — ἀπειθεία πρὸς τοὺς γονεῖς [βαλιτέϊν].

عقول } A. διανοειν [Nas. 100 عقل] dv. vovs,
 διάνοιαι: ضميره — vovs áσθενεῖς: ||

οὐκούλ, κάτοχοι νοός, λόγου, νοήμονες, λογικοί, δυναί λογικά [νοοῦν].

عقب } A. ἀκήτ [ρθ. عقب βλ.] ὄν. τὸ ἐπε-
σθαι, ἀκολουθεῖν ἀμέσως ἰσοδυνα-
μεῖ τῇ ἡμετέροα προθέσει μετὰ ἢ ἀμέσως μετὰ:
دعواد — ἀκήτ ταβατά, ἢ دعو — دعا ταβα
ἀκήτουντέ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀγωγὴν.

عقيد } A. ἀκὴτ [ρξ. اعتد] ἐπθ. ὁ διὰ συνθη-
 κης καὶ συμβολαίου συνδεδεμένος
 μετ' ἀλλοῦ. || الكرم — ἀκὴτ-λ-κερῆμ, ὁ ἥρσει
 ἐλευθέριος, εὐγενής. || اللوم — ἀκὴτ-λ-λῆδμ, ὁ
 ἥρσει ποταπός, χαμερπής. § στερεός, πηκτός, κ.
 δετός. βλ. عقده.

عقیده } A. ἀκντή [θολ. τοῦ προηγ.] δν. θ.
 πίστις, δόγμα πίστεως: صحیحہ —
 δόγμα ὑγιές, ἀληθές [δακχυχά]. β. πλθ. عقائد.
 δόγματα θρησκευτικά. § ὁ ἐθνικός عقیده ή عقیده
 شکرى ἀκντή δεκερί, σακχαρόκαστον, κ. ἀκν-
 δές [τὸ γινωστὸν σακχαρωτὸν].

οὐκ αἶτέ } Α. οὐκαῖτέ [ὑποκ. τοῦ αἶτέ] ὄν. θ.
 κόνδυλος, κονδύλωμα.

عقير } A, ἀκήρ [ρζ. عقر] ἐπθ. στεῖρος τραυ-
ματίας βλ. καὶ عقيم.

عقيق } Α. ἀκήκ, κ. χακήκ, ὄν. θάρδιος Μ-
θός.

عقيم } A. *ákimē* [ρζ. عقم] ἐπὶ θ. στεῖρος· μτψ. μά-
 ταιος· براقق تشبى — ἀφ' ἡν τὸ διδάσκειν
 μα[ρτερεῖται] δὲ στεῖρον, ἵτοι ματαιῶ· || — تشب
 قاقι ματαιοῦται τὸ διδάσκειν, ἀποτυγχάνει· §
 0. عقيمة : — زوجة — ζεῖξι δὲ *ákimē*, σύζυγος στεῖ-
 ρα· § π2θ. عقم οὐκαὶ — §2. καὶ قاق .

Λαίη } Α. ἀκήν - εν, ἐπρ. στειρώς, ὄνευ
τέκνου.

Κε } Α. ἄκτα, κυρ. ἄκκτα, ὄν. γεωγ. Πτο-
λαμαίς [πόλις τῆς Συρίας].

عكاش } Α. ὄγκυαζ, ὄν. ἀράχνη [τὸ ἄρρεν
ἐντομον].

כקא } Α. ὀκιάζ, ὄνομα περιφήμου ἀγορᾶς
ἐν Μέκκα ἐνθα οἱ Ἀραβες ποιεῖται

ἀπὸγγελλόν τὰ ποιήματα αὐτῶν ἐνώπιον πλή-
θους ἀκροατῶν.

ρκε } Α. ἡκυῖον, ὄν. σχοινίον, δι' οὗ δένου-
 σι τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ φορτία, ἢ
 δι' οὗ προσδένουσι τοὺς πύδας τῶν καμήλων
 εἰς τὸν λαιμὸν αὐτῶν.

ρκζ } Α. ἀκκιάμ, ὄν. στρατιώτης χρησι-
 μέων ἄλλοτε εἰς τὸ νᾶ στήνῃ σκη-
 νὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

διν, ἐνδιαφέρων, δὲν ἐνδιαφέρεται. || بعد ما بو خانده — τὸν τεύθεν [πά' τε-μα] δὲν θά ἐχρη ἀξίωσιν καὶ ἐπέμβασιν [με'χαλι] εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην [ἐνεκα ἐκπονήσεως κτλ.] || قطع — κό- — κάτ'ι ἀλακά ἐτυέ, ἢ كسمك — κό- πτω τὴν σχέσιν, τὰς σχέσεις, τὴν συνάθειαν. || Pm. ἐρώμαι [δοτ.]: — ايتك — ايتك [χρημ.] χρημικὴ συγγένεια: § [ιατρ.] συμπάθεια: § πλθ. ἀλακάτ καὶ ἀνωμ. — علاقي — علاقي.

علاقه دار } Π. ἀλακα-τάρ, ἐπθ. ἐνδιαφερό-
μενος, ὁ ἔχων συμπέρον ἐν τινι
πράγματι [δε]: — اولان ذات: — ايشده — ὁ κύριος ὁ
ἐνδιαφερόμενος ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ: § πλθ.
علاقه داران.

علاقوى } A. ἀλακαβί, θ. علاقه — علاقه
δινέ [ἐκ τοῦ علاقه] ἐπθ. ὁ κατὰ
συμπάθειαν [ιατρ.]: βλ. اشتراكي.

علام } A. ἀλλάμ [ρζ. علم] ἐπθ. ὁ παντο-
γνώστης [θεός]: — حکيم — ὁ παντογνώ-
στης σοφός: — النوب — ἀλλάμ — λ-γθ'γίου, ὁ γι-
νώσκων τὰ ἀόρατα, μυστήρια [θεός]: βλ. علامه.

علام } A. ἡλάμ [πλθ. τοῦ علم] ἐπθ. σοφοί,
πεπαιδευμένοι: — علمي — ὡς λέγει ἡ-
λάμ, οὐ λεγόμενοι σοφοί.

علامت } A. ἀλαμέτ, δν. θ. σημείον, ἐνδει-
ξίς: — σύμβολον: — σύμπτωμα: — φαινό-
μενον: — θαῦμα: — فتحه — τὸ σημείον τοῦ φετχά, ἥτοι
τὸ οὐστὸν [βλ. اوستون] — فتحه καὶ اوستون — σημεῖον
πένθους [ματέμ]: — فراقه — διακριτικὸν [φαρική]
σημεῖον, σῆμα: — شريره — εἰσρηφὲς [εἰρηφὲς] σύμβολον,
ἥτοι ὁ ἐπὶ τῶν φερμανίων τιθέμενος τουράς [βλ.
طغرا] — شويه بيله — شريفه — اعتقاد قبله — سز:
— طغرا — καὶ εἰς τὸ ἱερὸν μου σύμβολον πιστεύσα-
τε [ἡ συνήθης κατακλείς τῶν Αὐτοκρατορικῶν
φερμανίων]: — خير — σημεῖον καλὸν [χαῖρ], καλὸς
οἶωνός: — سوايه — σημεῖον οὐράνιον [σεμαβιγέ],
μετέωρον: — مرض — σύμπτωμα ἀσθενείας [μα-
ράζ], φαινόμενον: — يقينه — φαινόμενον παθο-
γνομονικόν [γεκυνιγέ]: — عنيه — ἀλαμέ-
تي — ταχνηλιγέ — ἀνιγέ, φαινόμενον ὀφθαλμοσκο-
πικόν: § πλθ. علامت, καὶ ἀνωμ. علامت.
ἀλαῖμ.

علامه } A. ἀλλάμ [ἐκ τοῦ علم ἀλλάμ]
ἐπθ. σοφώτατος, πάνσοφος [ἀνθρω-
πος ἢ ὁ θεός]: — كسلي — ἐκόπτη πάνσοφος [πρμ.].

علائي } A. ἀλανί, θ. علانيه ἀλανιγέ [ρζ. علن]
ἐπθ. ὁ γινόμενος δημοσίᾳ, δημο-
σίος: βλ. علاني.

علائي } A. ἀλανιγέτ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
θ. δημοσιότης, τὸ γίνεσθαι τι δη-
μοσίᾳ: — محاکمه — ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασία,
ἥτοι τὸ γίνεσθαι τὴν διαδικασίαν δημοσίᾳ: ||
ميدان — ἐξέρχεσθαι εἰς τὸ πεδῖον τῆς
δημοσιότητος, εἰς τὴν δημοσιότητα, εἰς φῶς,
ἥτοι δημοσιεύεσθαι.

علائي } A. ἀλανιγέτ-εν, ἐπρ. δημοσία:
— سرأ — μυστικῶς [δύρρεν] καὶ δη-
μοσίᾳ.

علاوه } A. ἡλαβέ, δν. θ. προσθήκη, παράρ-
τημα: — فائقه — προσθήκη ἀνωτέρα
[φαῖκά] ὑπερέχουσα [δοτ.]: — سي —
پارارتنما — ἐφημερίδος: — مأموريت —
προσθετος ὑπηρε-
σία [ὑπαλλήλου]: || Pm. προστίθηναι [δοτ. αἰτ.]:
— ايتك — بناه بر قات دها —
ἐνα ἔτι δροφόν: § συνών. ضم — علاءم, βλ.

علاوة } A. ἡλάβετ-εν [αἰτ. τοῦ προηγ.]
ἐπρ. κατὰ προσθήκην, προσθετικῶς
[δοτ.]: — بكو — προσθετικῶς εἰς τοῦτο.

علاوه جي } T. ἡλαβε-δζί, δν. ὁ πωλητὴς
παραρτημάτων, ἐφημερίδων,
παραρτηματοπώλης.

علاوه لي } T. ἡλαβε-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων προσ-
θήκην, παραρτημα.

علاق } A. ἀλαῖ [πλθ. τοῦ علاقه] δν. θ.
σχέσεις, συνάθειαι, δεσμοί: —
دنيويه — σχέσεις ἢ δεσμοί κοσμικοὶ [ἐσθ'γέβιγέ].

علام } A. ἀλαῖ [πλθ. τοῦ علامت] δν. θ. δη-
μεῖα, φαινόμενα: — خیر — καλὰ [χαῖρ] δη-
μεῖα, καλοὶ οἰωνοί: — سوايه — ἀλαῖμ σεμαβιγέ,
οὐράνια φαινόμενα, ἢ جويه — ἀλαῖμ ὀζεβδινέ,
μετέωρα: — علم جويه — ἡλαῖμ ὀζεβδινέ, με-
τεωρολογία: — سوايه — ἡλαῖμ — ὀζεβδινέ, οὐ-
ράνιον τόξον, ἱρις [βλ. صاعقه].

عليه } A. ὡλεπέ, δν. θ. κῶθον, κύαθος, κ.
καυκί: § [ἐπιστ.] κάψα [βλ. محظنه]: §
امفورع: — الكسر — ὡλεπέτ — λ-κέδρ, σωλήν,
ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ παλαιοὶ ἔθετον τὰ κατεα-
γόντα μέλη πρὸς θεραπείαν.

علي } A. ὡλεπέ, θ. ὡλεπέτ [ἐκ τοῦ
προηγ.] ἐπθ. κυαθοειδής, καψώδης.

علت } A. ἡλλέετ, ὄν. θ. νόσος, ἀσθένεια· πά-
 θος· ἐλάττωμα, ἐλλείψις· αἰτία, λό-
 γος, σκοπός· ی — قولاً ἢ νόσος χοζέρα· فركى
 ی — φρενική ἡλλέετ, σφύλις, ἀφροδισιακὸν πά-
 θος· ی — ورم βρεθῦ ἡλλέετ, φθίδις· منه
 νόσος χρονία [μυζέμινε]· ساره — νόσος μετα-
 δοτική· جلدیه — ἡλλέετ ὄζιζιγέ, δερμάτωσις·
 دردییه — ἡλλέετ τέρονιγέ, ψυμάτωσις· دودیه
 ἡλλέετ τέονιγέ, ἐλμινθιασις· ذاتیه — ιδιοπά-
 θεια, ἥτοι ἀσθένεια ἰδιαίτερου τινὸς μέλους,
 ἰδιαίτερα κλίσις πρὸς τινὰ ἀσθένειαν· عقلیه —
 νόσος διανοητική, παραφροσύνη· دوجار —
 ὑποκύπτω εἰς νόσον, καταλαμβάνομαι
 ὑπὸ νόσου· § [γραιμ.] — حروف — ἐμπαθῆ γράμ-
 ματα, ἥτοι τὰ γράμματα ا و ی, ἕτινα, ἐν
 ταῖς ἀραβικαῖς λέξεσιν εὐρισκόμενα ὡς ριζικά,
 ὑπόκεινται εἰς μεταβολάς· غائیه — ἡλλέετ
 γαιγέ, ὁ τελικὸς σκοπός· خلقت — ὁ σκοπὸς τῆς
 δημιουργίας [χηνλάετ]· § πλ.θ. علل ἡλλέετ =
 ساره νόσοι μεταδοτικά.

α. κ. ε. } Α. ἡλ.κ.ι.γ.ε [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
θ. πιττοσποροειδῆ [ψυτά].

ἡλὼν — ἀλλὰ μερατιπί-χιμ, κατὰ τοὺς βαθ-
 μοὺς αὐτῶν, ἵτοι κατὰ τὴν ιεροαρχικὴν αὐτῶν
 τάξιν, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς θέσεως αὐ-
 τῶν || ملا الناس — ἀλλὰ μελέε-v-νάς, ἐν πλήρει
 δημοσίῳ, ἐνώπιον πλήθους ἀνθρώπων || وجه —
 الاجال ἀλλὰ βέδῆχι-λ-ιῶθιάλ, συνοπτικῶς || —
 والاحاطه ἀλλὰ βέδῆχι-λ-ιχατά, περιληπτι-
 κῶς || وجه التضرع — ἀλλὰ βέδῆχι-τ-τεζαοθῶ',
 ικετικῶς, παρακλητικῶς || وفق المطلوب — ἀλλὰ
 βέῖῃκν-λ-ματλούθ, ἢ وفق المراد — ἀλλὰ βέῖῃκν-
 λ-μυθράθ, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν, κατὰ τὸν πόθον,
 κατ' εὐχὴν. βλ. عليه عليكم , عليك .

} A. ἀλλ [εζ. علو] ἐπθ. ὑψηλός, έξοχος:
 على } لاعلا — ἀλιγυθ-λ-ἀλλά, άριστα [βαθος
 μαθητοῦ εξετασθέντος· βλ. ελα]: ξέν χορσει πε-
 ρισσοτέρω τὸ θ. عليه : → تەبەڵەتی ἀλιγέ,
 τὸ ὑψηλὸν κράτος, ἔτοι το ὀθωμανικόν || ارادہ
 — ὑψηλὴ διαταγή [M. Βεζύρου]: || تذکرۃ
 والدہ سلطان علیة || ὑψηλός τεξκερες, ἔτοι γράμμα· || الشان
 βασιτῆ δουλτάνα ἀλιγέθ-θ-άν, βασιλο-
 μήτωρ σουλτάνα ης τὸ κλέος ὑψηλόν, ὑψηλοτά-
 τη· || توجهات ὑψηλά διαταγαί[εδάμιο]: ||
 → كره ἡ ὑψηλὴ ὑμῶν εὐνοία [τεβεδὲθ δζόχάε].

11 } A. Ἀλῆ, ὄν. κ. Ἀλῆς, ἵτοι ὁ τέταρτος
 12 } Καλιῆς μετὰ τὸν Μωάμεθ, ὁ καὶ γὰρ
 13 } ὁρὸς αὐτοῦ· § ὄν. پاشا ویرکوسی — ὄδρον τοῦ
 14 } Ἀλῆ πασᾶ, ἵτοι ὄδρον ὅπερ δίδει τις καὶ πᾶ-
 15 } λην παίρνει ὀπίσω [πρμ.]· || نك كلاهني وليه —
 16 } — وليك كلاهني τοῦ Ἀλῆ τὴν σκού-
 17 } φيان [κυσλαχινί] φερεῖ εἰς τὸν Βελῆν, καὶ τὴν
 18 } τοῦ Βελῆ εἰς τὸν Ἀλῆ, ἵτοι λαμβάνει παρὰ
 19 } τοῦ μὲν καὶ δίδει εἰς τὸν δὲ [πρμ.].

علياء } A. ἀλῆα [θ. τοῦ ἀλ] ἀλῆα] ἐπθ. ὑψη-
λός, ὑψιστος: زات τὸ ὑψηλὸν Αὐ-
τῆς ἄτομον, ἅτοι ἡ Ὑμ. Ὑψηλότης, Ἐξοχότης
[ἐπὶ γυναικός]. || — كءة ὁ ὑψηλὸς Κιαδς: βλ. 2.

عليق } A. ὀλεῖν [ὀποκ. τοῦ ἐλεῖν] ὀν. ἐλεῖν
[φύτ.].

عليق } A. ὀλεικ [βλ. προσηγ.] δὲν ὑποκ. νῆμα
ἥτοι τὸ λεπτότατον μέρος τοῦ στή-
μονος, ἐνθα κεῖται ὁ ἀνθρώρ [βοτ.].

عليقہ { A. ḡlā'ik-nḡé, ἐπθ. θ. ἐλξινοειδῆ [βτ].

عليك } A. ḁl-ēi-ke [sounθ. ek tñs ḁrb. προθ.
 علي καὶ τñs ḁrb. ἀντ. ڪ] καὶ] ἐπὶ σὲ
 [ḁros]. || ḁl-ēi-ka ἐπὶ σὲ [θnl.]: — سلام σελαḁu

ἀλλέικε, ἡ — السلام ἐο-σελάμῃς ἀλλέικε, ἡ εἰ-
ρήνην ἐπὶ σέ [χαριετισμός μεταξύ Μουσουλμά-
νων] || البيان — ἀλλέικε-λ-πεγάν, ἐπὶ δὲ τὸ δη-
λῶσαι, ἵτοι σὸν ἐστὶ τὸ δηλῶσαι. βλ. عليم.

ἡμῶς: — **Ἀ. ἀλέει-κζυ** [σύνθ. ἐκ τῆς ἀραβ.
 علیکم } προθ. علی καὶ τῆς ἀραβ. ἀντ. **ك**] ἐφ'
 ἡμῶς: — **Λ. δελάυ ἀλέει-κζυ**, ἢ — **اللا** ἐδ-
 δελάυθ **ἀλέει-κζυ**, ἢ εἰρήνην ἐφ' ἡμῶς, εἰρήνην
 ἡμῶν [χαίρετισμός μετὰ ὑμῶν μουσουλμάνων].

عليكن } A. ἀλεΐ-εὐννε[ἐκ τῆς ἀραβ. προθ.
 علي και τῆς ἀραβ. ἀντ. كن] ἐφ' ἡμῶς
 [Onλ.]: βλ. علي και عليکم .

علي } A. ἀλιλ [ἐκ τοῦ על, ρζ. ʿעל] ἐπθ. ἀ-
σθενής, πάσχων, ψιλᾶσθενος, ἀσθε-
νικός: → شخص ἄνθρωπος [ἄνθρωπος] πάσχων || چشم
→ ὀφθαλμός [ὀφθαλμός] πάσχων || الوجود
ἀλιλσ-λ-βσδζονή, πάσχων τὸ σῶμα, ἐμπαθής || الزاج
ἀλιλσ-λ-μζδζή, ἀσθενικός τὴν καρδίαν, ψιλᾶ-
σθενος: § κοινῶς τουοκασι τυφλός: § ٥. علة.

} A. ἀλλή (ῥζ. علم) ἐπθ. σοφός, ὁ πολ-
 } λα εἰδώς ὁδῶν τοῦ علم ἀλλή, ἥτοι
 ὁ πάνσοφος [Θεός]: — ربه ῥάπθι ἀλλή, ὁ πάν-
 σοφος Κύριος: || — خدا ὁ Θεὸς οἶδε, μάργυς
 μου ὁ Θεός [хотѣ].

عليون } A. ἡλιγγόν, καὶ εἰς ἡλιγίν, ρν.
 B. εἰς ὑπερτέρα τῶν οὐρανῶν ἢ τῶν
 παραδεδειμένων, ἐνθα ἀναψύονται αἱ ψυχαὶ τῶν
 πιστῶν.

عليه { Α. Ἀλέϊ-χ [συνθ. ἐκ τῆς ἀρθ. προθ. على
καὶ τῆς ἀρθ. ἀντ. α] ἐπ'αὐτὸν ἢ ἐπ'
αὐτοῦ: — بِنَاءٌ πινάεν Ἀλέϊχ, βάσεως γενομέ-
νης ἐπ' αὐτοῦ, ἐπομένως, κατὰ συνέπειαν· || السلام—Ἀλέϊχ-μ-βελάμ, ἡ εἰρήνη ἐπ' αὐτόν,
ἢ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτόν [εὐχὴ ἐκφε-
ρομένη ἀμείδως μετὰ τὸ ὄνομα προφῆτου ἢ ἀρ-
χαγγέλου]. || — ا ر ح راخμετού-ζλαχι Ἀλέϊ-
χι, τὸ τέλος τοῦ Θεοῦ ἐπ'αὐτόν [εὐχὴ ἐπὶ τε-
θενώτων]. § κατά: — و ا ل زلخ ου Ἀλέϊχ, ὑπερ
καὶ κατά: § κατ'αὐτοῦ: — م د عي ميثتةا Ἀλέϊχ,
ὁ καθ'οὗ ἡ ἀγωγή, ὁ ἐναγόμενος· || — متأنف
ميثدتنيدون Ἀλέϊχ, ὁ καθ'οὗ ἡ ἐφεσις, ἐφε-
σίδωτος· || عليهم Ἀλέϊχ,μιτέ,κατ' ἐμοῦ· || عليهكم
Ἀλεϊχ,νιτέ,κατὰ σοῦ· || عليهم Ἀλεϊχ,νιτέ,κατ'αὐ-
τοῦ· || عليهمزود Ἀλέϊχ,νιζτέ, καθ'ἡμῶν· || عليهمزود
Ἀλεϊχ,νιζτέ, καθ'ὑμῶν· || عليهملند Ἀλεϊχ,λεριν-
تة, κατ' αὐτῶν· βλ. عليها , عليهم , عليه .

ἐνέργητος: علم موهب من آفاخر — παιδεία [ἡλμ] ἄνευ πράξεως εἶναι δένδρον ἀκαρπον, ἢ علم — ἄνευ πράξεως σοφός [ἡλμ] ἄνευ πράξεως εἶναι ὡς [γκιπῆ-τις] δένδρον ἀκαρπον [πρμ].

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Τ. ἁμελ-διμῆς, ὁμ.μτδ. κάμνω
τι ἔργον, φροντίζω, μεριμνῶ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Π. ἁμελ-μανῆς, ὁν. ἀπόμαχος,
ἥτοι ὁ ἔνεκα γήρατος ἢ ἀσθε-
νείας ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. ἁμελῆ [πλθ. τοῦ عامل] ὁν. ἐργάται:
مكف — ἁμελῆ ὑποκελλεῖ, ἐργάται
ὑποχρεωτικῶς καὶ ἄνευ μισθοῦ ἐργαζόμενοι εἰς
δημόσια ἔργα, ὡς εἰς κατασκευὴν ὁδῶν κτλ. ||
موظف — ἁμελῆ ὑποδελῶ, ἐργάται μισθο-
τοί· § κοινῶς ἀντὶ ἐνικοῦ, ἥτοι ἐργάτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Τ. ἁμελ-λιῆ, ὁν. τὸ εἶναι τινα
ἐργάτην, ἰδιότης ἐργάτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. ἁμελ-ι, ἐπθ. πρακτικός [ἀντίθ.
عملی — زراعت مكفی: ἡλμ, θεωρητικός].
πρακτικὴ γεωργικὴ σχολή· || كوكب حساب —
μικρὰ πρακτικὴ ἀριθμητικὴ· || اوله رق — πρακτι-
κῶς· § τεχνιτὸς [μᾶλλον صنمى δδ'νί, βλ.] § θ.
عمله — طبابتك جوت — τὸ πρακτικὸν μέρος [δξ-
χέτι ἁμελ-ιγῆ] τῆς ἱατρικῆς· βλ. καὶ عمله.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. ἁμελ-ιγῆ [πλθ. τοῦ عمله βλ.] ὁν.
θ. ἐργασίαι, πρᾶξις, ἐφαρμογὴ, πρα-
κτικὴ ἐξάσκησις μετὰ τὴν σπουδὴν τῆς θεω-
ρίας ἐπιστήμης: — اثباته — ἐργασίαι τῆς οἰκοδο-
μικῆς [inotat]· || مكفی — زراعت — πρακτικὴ σχολή
γεωργίας· || كورمك — κάμνω πρᾶξιν, ἐξασκου-
μαι πρακτικῶς, ὡς ὁ ἱατρός ἐν νοσοκομείῳ κτλ.
§ ἐγχειρίσις: — جراحیه — ἐγχειρίσις χειρουργικὴ
[ἡξερ-αχίγῆ]· || اجرا — ἐκτελῶ ἐγχειρίσις:
— اجرا اولندی — ἐκτελῶ ἐγχειρίσις ἐπὶ
τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· || — آئی — ἐμβολια-
σις, δαμάλισμος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Π. ἁμελ-ιγῆ-χανέ, ὁν. ἐργα-
στήριον [χημικὸν κτλ.].

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. ἁμελ-ιγῆ [θ. τοῦ عمله βλ.] ὁν. θ. ἐγχει-
ρίσις χειρουργικὴ: — مه — ἁμελ-ιγῆ
μυημῆ, σπουδαία ἐγχειρίσις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Τ. ἁμυδῶ, ἢ ἁμδῶ [ἐκ τοῦ ἁρ.
عموجه — زاد: — ἁμδῶ —
ξάτῃ, πρῶτος ἐξάδελφος, ἢ ἐξαδέλφη, ἐκ θείου
πρὸς πατρός· ὁρθότερον اوغلی — ἐξαδέλφος, καὶ
پیری — ἐξαδέλφη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. ἁμυδῆ, ὁν. κίων, στύλος: قائم —
κίων κἀθετος· § முத. αρχηγός: القوم —

ἁμυδῆ-κἀθῆ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ· || —
الحیث ἁμυδῆ-κἀθῆ-γῆ, ἀρχιερατικός· §
[γεωμ.] κἀθετος· § [θω.] ὁ κύριος δξων τῆς ἐ-
ξῆς, κ. μάννα· § [ἀνατ.] : قاری — ἁμυδῆ-
καοί, σπονδυλικὴ στῆλη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. ἁμυδῆ-εν, ἐπρ. κἀθετος [γεωμ.]·
عموداً § κατ' εὐθείαν [ἐπὶ καταγωγῆς καὶ
γενεαλογίας].

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. ἁμυδῆ-ι, ἐπθ. κἀθετος: خط-κἀ-
θετος γραμμῆ [χάτῃ]· § θ. عمودیه
ἁμυδῆ-ιγῆ: — سلسله — σειρά γενεαλογικὴ [διδ-
λῆ] κατιοῦσα κατὰ κἀθετον γραμμῆν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. οὐμυδῆ, ὁν. τὸ γενικόν, ἢ γενικό-
της, τὸ ὅλον, τὸ σύνολον, τὸ δημόσιον,
πάντες: — و خصوص — τὸ γενικὸν καὶ τὸ μερικόν
[χουδούς]· || — على ال — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, ἐν γένει,
γενικῶς· || — عند ال — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, παρὰ τῷ
δημοσίῳ, παρὰ πᾶσι· || عا — ὁ, ἢ, τὸ ἀνῆκον
τῷ δημοσίῳ, πᾶσι· || حضار — τὸ σύνολον τῶν
παρόντων [χουζῆ], πάντες οἱ παρόντες· || —
پانته ال — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, πάντες οἱ ἀνθρώποι· ||
پانته ال — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, πάντες οἱ ἀν-
θρώποι· || بردن — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, πᾶσι
ὁμοῦ, διὰ μῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. οὐμυδῆ-εν, ἐπρ. γενικῶς, ἐν γέ-
νει, καθόλου, πάντες, ἀπὸ κοινοῦ· ||
پانته ال — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, πάντων ἀπὸ κοινοῦ·
پانته ال — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, ἐν γένει εὐχάριστον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. οὐμυδῆ-ιγῆ [θ. ὁν. θ. ἢ ἰδιότης
τοῦ πρὸς πατρός θείου, θεϊότης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Π. οὐμυδῆ-χανέ, ὁν. πορνείον·

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. οὐμυδῆ-ι, ἐπθ. γενικός, κοινός,
δημόσιος: — تاريخ — γενικὴ ἱστορία·
|| — عفو — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, γενικὴ ἀφεσις, ἀμνηστία·
|| — آدمرد — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ,
εἶναι ἄνθρωποι δημόσιοι, ἀνήκουσι τῷ δημο-
σίῳ· § θ. عمومی — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ, ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ,
συμμέροντα δημόσια, κοινά· || — افکار — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ,
οὐμυδῆ-ιγῆ, ἢ δημόσια γνώμη [τὰ δημόσια φρο-
νήματα]· || — تحریرات — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ,
ἐγκύκλιος διαταγὴ τῆς κυβερνήσεως κτλ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ } Α. οὐμυδῆ-ιγῆ, ὁν. θ. γενικό-
της, καθολικότης: — ی — ἁλῆ-λ-οὐμυδῆ,
ἢ γενικότης διαταγῆς· || — اعتباریه — ὑπὸ ἐποψίν

[i-ta-ri-i-ze] γενικότης, ἥτοι γενικὴν, ἐν γένει. || اوزره — ἐν γένει.

عموميلشمك } T. οὐμουμι-λεσμέκ, ρμ.μδ.
γενικεύομαι. βλ. تعميم.

عموميلك } T. οὐμουμι-λίκ, ὄν. ταὐτὸ عموميت, βλ.

عموه } A. ὁμοίχ, ρ. ἀφ. ἀποπλάνησις, τὸ ν' ἀπορῇ τις περὶ τῆς ὁδοῦ, ἢν πρέπει νὰ τραπῇ.

عموهت } A. ὁμουχέτ, ὄν. θ. ταὐτὸ عموم.

عموى } A. ἄμεβί, θ. عمومى ἄμεβιγέ [ἐκ τοῦ] ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τυφλῶ.

عمه } A. ἄμμε [θελ. τοῦ] عم, βλ. ὄν. θεία ἐκ πατρός. βλ. خاله.

عمى } A. ἡ ἄμά, ὄν. τυφλώσις, τυφλότης: τυφλότης ἐξωτερικὴ [σοφί], ἥτοι τῶν ὀφθαλμῶν. || عمى قلب τυφλώσις τῆς καρδίας [κάλκ], πάρωσις.

عميا } A. ἄμμεγγιά [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἐν χρῇ-σει ἐν τῇ φράσει: — على ال — ἄλλε-λ-α-μ-γγιά, τυφλῶς, κ.στὰ τυφλά, χωρὶς νὰ γινώσκῃ τις τὸ πῶς καὶ διατί, ἀνεξετάστως, ἀδαδανιδίτως.

عميجه } T. ἄμμετζά, ἀντι عمومى βλ.

عميق } A. ἄμμε [ρζ. عمق] ἐπθ. βαθύς: بحر — θάλασσα [ἄμμε] βαθύς: || فكر — ιδέα

[ἄμμε] βαθύς: — عريض — ἄμμε, κατὰ πλάτος καὶ κατὰ βάθος, ἥτοι ἐν ἐκτάσει, λεπτομερώς: عرض — عرض — ὑποβάλλω τι λεπτομερώς, ἐν ἐκτάσει: — عميق — σοφία ἢ λόγος [ἄμμε] βαθύς: || ملاحظات — σκέψεις [ἄμμε] βαθύς: || تتبعت — ἀνι ἀμμεκά, μελέται βαθύς.

عميقاً } A. ἄμμε-αν, ἐπρ. βαθύς.

عميم } A. ἄμμε [ἐκ τοῦ عموم, ρζ. عم] ἐπθ. γενικός, κοινός: — احسان — ἄμμε-λ-ιχδάν, καὶ النوال — ἄμμε-ν-νεδάλ, ὁ πρὸς πάντας εὐεργετικός, γενναιοδωρός: — عميمه: — الطاف — ἄμμε, κοινὰ χάριτες, ἥτοι πρὸς πάντας ἐπιδαψιλεύομεναι.

عن } A. ἄν, προθ. ἐκ, ἀπό: — اعضاى مجلس — ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου: || صميم —

القلب ἄν δαμύμι-λ-κάλκ, ἐκ βάθους καρδίας, εὐλακρινῶς: || قلب — ἄν ὀξέχλιν, ἐξ ἀμαθείας: || قريب — ἄν καρίπιν ἢ قريب — ἄν καρίπ, προ-σεχῶς, ἐντὸς ὀλίγου || العباب — ἄν ἔλ γηγιάτ, ἐρήμιν: || قصد — ἄν κἀδῖν, ἐκ προμελέτης, ἐκ προθέσεως ἀπὸ σκοποῦ: || قصد — ἄν κἀδῖν, ἄνευ προθέσεως, προμελέτης, σκοποῦ: || يد — ἄν γέτιν, ιδιοχειρῶς, ἥτοι τὸ διδόναι ἢ λαμβάνειν τι ἰδίᾳ χειρὶ, ἀπ' εὐθείας, ἄνευ μεσολαβήσεως τρίτου [βλ. يد] || βλ. عنك, عنه, عناء [ἄν-να] καὶ صلاح.

عنا } A. ἄνά, ὄν. κόπος, μόχθος, πόνος: فلاكت و ادبار حالته شئات اعدا موجب اشتداد رنج — ἄν ἐν τῇ δυστυχίᾳ καὶ τῇ δυσπραγίᾳ ἢ χαιρεκακίᾳ τῶν ἐχθρῶν προξενεῖ ἐπίτασιν τοῦ πόνου καὶ τοῦ κόπου [ρὲνδζ οὐ ἄνά].

عنا } A. ἄν-να [σύνθ. ἐκ τῆς ἀρβ. προθ. عن] καὶ τῆς ἀρβ. ἀντ. ነ] ἐξ ἡμῶν: رضى الله — ῥάτιγία-λ-λαχον ἄννα βέ ἄνκεῖν, εἶν ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξ ἡμῶν καὶ ὑμῶν.

عنا } A. ὄννατ, κ. χουννάτ [حنا], ὄν. ζιζυφον: آطاجى — ἡ ζιζυφος.

عنا } A. ὄννατ-ι, ἐπθ. ζιζυφοχρους.

عنايه } A. ὄννατ-ιγέ, ἐπθ. θ. ζιζυφοειδῆ [βου].

عناد } A. ἡνάτ, ὄν. ἰσχυρογνωμοσύνη, πείσμα: — ἡνάτ-ν, εἰς τὸ πείσμα, ἐκ πείσματος, πεισματικά: || Pm. ἰσχυρογνωμονῶ, ἐπιμένω [د]: — شيد — ἐπιμένω εἰς τι: || ينك — βάλω πείσμα, ἰσχυρογνωμονῶ, κ. πεισματόνομαι: — يندى — ἡ ὑπόθεσις κατήντησεν εἰς τὸ πείσμα.

عنادجى } T. ἡνατ-τὸν, ὄν. πείσμων, ἰσχυρογνωμων.

عنادجلىق } T. ἡνατ-τὸν-λ-κ, ὄν. πείσμα, ἰσχυρογνωμοσύνη.

عنادل } A. ἄνατ-λ, πλθ. τοῦ ἄνελ, βλ.

عنادلشمق } T. ἡνατ-λ-α-ε-μ-κ-ρμ. οὐδ. ἰσχυρογνωμονῶ, γίνομαι ἰσχυρογνωμων, ἐπιμένω ὑπὲρ τὸ δέον.

عناصر } A. ἄναθῆρ [πλθ. τοῦ ὄνθῆρ] ὄν. στοιχεῖα, βάσεις: § [χημ.] στοιχεῖα: — اربعه — ἄναθῆρ ἐρπα'ά, τὰ τέσσαρα

κατὰ τοὺς ἀρχαίους στοιχεῖα, ἵτοι τὸ πῦρ
[آتش], ὁ ἀήρ [هوا], τὸ ὕδωρ [و] καὶ ἡ γῆ [طريق]:
إله اوغراشمقى — παλαιὰ πρὸς τὰ στοιχεῖα: §
[ἀντι ἐνικοῦ] τὸ φυσικόν, ἡ κρᾶσις.

عناق } A. ἡνάκ, ρ. ἀφ. τὸ περιπτύσσεσθαι
ἀλλήλους, περίπτυξις βλ. 461^α

عناقد } A. ἡ ἐνακιδ ἀνακιδ, πλθ. τοῦ ἐνακιδ, βλ.

عناكب } A. ἀνακίσσας, πλθ. τοῦ عنكبوت, βλ.

عنان } Δ. ἡνάν, ὄν. ἡνίαι, χαλινός· διοίκει-
 σις, διεύθυνσις; عتق—ارجاع أو عطف

διευθύνω[*ἡγεῖται ἡνάν*] ἢ στρεφώ [*ἰρῶδ' αἰ ἡνάν*]
τὰς ἡνίας, διευθύνομαι πρὸς· || اطلاق — اتمك
νω[*ἡτλάει*] τὸν χαλινόν· || — عتاريا اني-
سوموئروس[*νωμ.*]. § πλθ. اعنه *ἔννε* || بمل. معنان.

عناوين } II. ἡνᾶν-ριζ, ἐπθ. ὁ τὰς ἡνίας ἀ-
 φίνων, ὁ τρέχων δρομαῖος. || Ρμ.
 اولقى — ἀφίνω τὰς ἡνίας, ἐλαύνω ἀπὸ οὐτῆρος.

عنانکش } Π. ἡνάν=ἐξέξ, ἐπθ. ὁ ἔλκων τὰς
ἡνίας, ὁ διοικῶν, διευθύνων.

عنات } Α. ἀνανέψ, δυν.θ. ἀνικανότης πρὸς
συνουσίαν.

عنايت { A. ἀναγέε [ρζ. عنى] ὄν. θ. χάρις,
εύεργεσία, ἐλεος, βοήθεια, καλοσύ-

vn, αγαθότης: جليله—μεγάλη χάρις, ευεργεσία: بـله—جناب حقا—*ōzenápi xakkihñ ñnagetiñle, ñ*
على بناية الله تعالى *ñ-ñnageti-llaxi teállaxi, èlèw θε-*
ού, τñ θεία χάριτι. || اوله—*ñnagèt òllá, ò* Θεός νά
δè èλεησθ [εὐχὴ πρὸς ἐπαίτιν ἀποπεμπόμε-
νον]. || Py. بيورمق ايتك—*èlèw, χαρίζω, κά-*
μνω τὴν χάριν, λαμβάνω τὴν καλοσύνην, εὐα-
ρεστοῦμαι [δοτ. αἰ.]: ارب بكا عقل و شعور—*ait*:
ارسالنه—*Θεέ! χάριδόν μοι νοῦν καὶ φρόνησιν.* ||
بيورديفكر آخني الدم *èlαδον τὰ χρήματα, ἅτινα*
εὐνοεσθήητε νά πέμψητε.

عناية } Α. ἡνάγετε-εν, ἐπρ. κατὰ χάριν, εὐε-
 ρεσίαν, ἐλέω : — و
 -εν βέ ἡνάγετεν, ἐξ οἴκτου καὶ ἐλέου.

عنايةتکار } Π. ἡναγερ-κζάρ, ἐπθ. ἀγαθός,
 εὐεργατικός, ἐλεήμων: اقدم
 εὐεργατικὴ μου κύοι!

عنایتلو } T. n. عنایتلی *nāyēt-lān*, ἐπιθ. ἀγα-
 θός, εὐεργετικός, ἐλεήμων: — وکالتلو
 τίτλος τιμητικὸς ἀπονεμώμενος τῷ ἀρχιευνού.
 χῶ τῶν ἀνακτόρων.

عنایتوایه } Π. ἡναγὰς-βαγῆ, ἐπο. ὁ πλήρης
 χάριτος, εὐεργεσίας, ἐλέους: ساءة
 —ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν αἰγί-
 δα τῆς A. A. M. [τοῦ Σουλτάνου].

عنب } A. ἡνέπ, ὄν. σταφυλή: — بنت ἡνέπ
 ἡνέπ, ἡ — بنت ἡνέπ-δ-ἡνέπ, θυγά-
 τηρ σταφυλῆς, ἥτοι οἶνος [βλ. دختر] — الب — ἡ-
 ἡνέπ-δ-ἡνέπ, κόμαρος [κ. λ. σταφυλὴ ἄρκτης
 τ. اوزمی — الذئب — ἡνέπ-δ-ἡνέπ, στρύχνος
 τ. اوزمی — [ایت اوزمی] — حامل χαμῖδα ἡνέπ, κοκκο-
 νόρος § πλθ. اعاب ἡνέπ.

عنبر } A. ἄνθερον, ὄν. ἀμβρα [τὸ ἄρωμα καὶ
 ἢ ἐξ αὐτοῦ εὐωδία], οὐσία ρητινώδης
 καὶ ἀρωματικὴ ἔχουσα τὴν δύστανιν κηροῦ. ||
 عبقري — κύανος ὁ εὐωδίας· κ. γαζία. || قوغي — κρο-
 τῶνεις ψελίδες [φαρμ.] || — آق — ἀμβρα τὸ λευ-
 κόν, ἥτοι οὐσία φαιὰ ἰξώδης ἔχουσα στίγματα
 λευκά καὶ μέλανα, καὶ ἰδιότητα διεγερτικὴν ἐ-
 πιδρωδσαν ἐπὶ τῶν νεύρων, καὶ ὥς ἐκ τούτου
 χρῆσιμος ἐν τῇ φαρμακευτικῇ. || — قمر — ἀμβρα
 τὸ μέλαν, ἥτοι οὐσία ρητινώδης ὀρυκτῇ, κοι-
 νῶς καλούμενη μέλαν ἡλεκτρον ὥς ὁμοιάζου-
 σα πρὸς αὐτό· § [ἐπορ.] πολὺ καλὰ!

عنبر بار } Π. ἀντιέρ-πάρ, ἐπθ. ὁ διαχέων
εὐωδίαν ἀμύδρεος, εὐώδους.

عنبربارس } Π. ἀνὰρ-παρίς, ὄν. ὀξύακαν-
θα, δρατσινιά [βλ. ἁνερ-παρς].

عنبر بوی } Π. ἀντὶ τοῦτο, ἐπεὶ ὁ ἔχων ὁ-
σὺν αὐθάδεος, εὐώδης.

عنبری } A. ἀνπεροί, ἐπθ. ὁ ἐξ ἀμύδαρος ἡ
 ὁ ἀνύκων εἰς τὸ ἀμύδαρι, ἢ ὁ ἐξων
 ὁσμήν ἀμύδαρος, ἐπὶ ὁδῶν: § 0. 4 عنبر βλ.

عبرين } Π. ἀντιερ-ίν, ἐπθ. ὁ ἐξ ἀμδάρεος,
 ἢ ὁ ἀναμειγμένους μετ' ἀμδάρεος,
 εὐώδους.

عبریه } A. ἀνπεριγέ, ἐπθ. θ. τοῦ عبرי, βλ.
 § 59ν.θ. ἀμφοροσία [φστ. τ. יאלי ציכ].
 § τ. ποτὸν ἀλκοολικὸν, κ. ροδόλιον

عنبه } Α. ἡνεπέ, ὅν. θ. σταφυλῶμα, ἥτοι
 } πρῆγμα τοῦ κερατοειδοῦς χιτῶνος τοῦ
 ὀφθαλμοῦ· § μυιοκέφαλον, ἥτοι ἀρχὴ τοῦ στα-
 φυλῶματος· συνών. رأس الذباب ρέ·δδ-ζ-ζδ·ά·
 ραγοειδὴς ἢ χοροειδὴς ἔμην τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἢ
 ὀπιθία ἐπιφάνεια τῆς ἱριδος· § δεινός, ράξ στα-
 φυλῆς ἢ ὀλλων σταφυλοειδῶν φυτῶν.

عني } A. *hnepi-i* [βλ. عنب] ἐπθ. [βοτ. ἀνατ.]:
الشكل — *hnepi-igzō-ō-ēēk* δραγοειδής. §
0. *hnepi-igzē*.

عنتری } *hnepi-igzē*, ἀντὶ *antari* βλ.

عند } A. *hnepi*, ὄν. μέρος, πλησίον· ἰσοδυνα-
μεῖ τῇ προθ. παρὰ: — *hnepi-nēn*,
ἐκ μέρους αὐτοῦ, παρ' αὐτοῦ. § κατὰ [ἐπὶ
σημφωσίας]: — *hnepi-nēn*, παρ' ἐμοῖ [κρι-
τῇ], κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν· || *hnepi-nēn*,
παρ' ὑμῶν, κατὰ τὴν ὑμετέραν κρίσιν·
§ ἐπομένου ἐνάθρου ἀραβικοῦ ὀνόματος προ-
φύεται *hnepi-nēn*: — *hnepi-nēn* βλ.
hnepi-nēn, παρὰ Θεῷ καὶ παρ' ἀνθρώποις· ||
hnepi-nēn, παρὰ τοῖς σοφοῖς· || —
hnepi-nēn, παρὰ τισιν [ἀνθρώποις]· ||
μεταξύ: — *hnepi-nēn*, παρὰ τοῖς βε-
δουλοῖς· § ἐν, κατὰ [ἐπὶ χρόνου]: — *hnepi-nēn*,
ἐν τῇ ἀφίξει, κατὰ τὴν ἀφι-
ξιν, ἵτοι ὅταν φθάσῃ· || *hnepi-nēn*,
ἐν ἀνάγκῃ, ἐν
ὥρῃ ἢ περιπτώσει ἀνάγκης, ἢ ὅταν δεῖσῃ· §
μετά, κατόπιν: — *hnepi-nēn*, ἐν τῇ
ἐξετάσει ἢ μετ' ἐξετάσιν, κατόπιν ἐξετάσεως, ἢ
ἐξετάσεως γενομένης· || *hnepi-nēn*,
ἐν τῇ ἀναγνώσει ἢ μετ' ἀναγνώσιν, κατό-
πιν ἀναγνώσεως, ἀναγνώσθέντος [ἐγγράφου].

عندل } A. *hnepi-nēn*, ὄν. προδεστικὴ κάμηλος· §
ἐπθ. μακρός· § ρ. ἀφ. τὸ προσκαλεῖν
διὰ τῆς φωνῆς· § ἀνδών [ἐκ τοῦ *hnepi-nēn*].

عندليب } A. *hnepi-nēn*, ὄν. ἀνδών: — *hnepi-nēn*,
vos ἀνδόνος· § πλθ. *hnepi-nēn*:
hnepi-nēn, ὄν. ἀνδών.

عندم } A. *hnepi-nēn*, ὄν. δρακόντιον αἷμα καλοῦ-
μενον ἄλλως καὶ *hnepi-nēn*, ὄν. ἀνδών.
hnepi-nēn, ὄν. ἀνδών.

عندی } A. *hnepi-nēn*, ὄν. ἀνδών.

عندلی } A. *hnepi-nēn*, ὄν. ἀνδών.

عندیات } A. *hnepi-nēn*, πλθ. τοῦ *hnepi-nēn* βλ.

عنصر } A. *hnepi-nēn*, ὄν. στοιχεῖον, βάσις: —
ἰσλαμικὸν στοιχεῖον τοῦ ἰσλαμισμοῦ,
στοιχεῖον ἢ γῆ· § πλθ. *hnepi-nēn*, ὄν.
στοιχεῖον ἢ γῆ· § πλθ. *hnepi-nēn*, ὄν.

عنصری } A. *hnepi-nēn*, ὄν. στοιχεῖον, βάσις: —
στοιχεῖον ἢ γῆ· § πλθ. *hnepi-nēn*, ὄν.

عنصل } A. *hnepi-nēn*, ὄν. στοιχεῖον, βάσις: —
στοιχεῖον ἢ γῆ· § πλθ. *hnepi-nēn*, ὄν.

عنصلي } A. *hnepi-nēn*, ὄν. στοιχεῖον, βάσις: —
στοιχεῖον ἢ γῆ· § πλθ. *hnepi-nēn*, ὄν.

عنصنه } A. *hnepi-nēn*, ὄν. στοιχεῖον, βάσις: —
στοιχεῖον ἢ γῆ· § πλθ. *hnepi-nēn*, ὄν.

παρὰ τοῦ δεῖνος] ὄν. θ. παράδοσις διαδοχικὴ
λόγου προφητικοῦ ἢ ἄλλου, γινομένη ἀπὸ στό-
ματος εἰς στόμα· ἀπαριθμῶν τῶν προσώπων,
ἅτινα μετεβίβασαν διαδοχικῶς τὴν παράδοσιν·
— *hnepi-nēn*, ὄν. στοιχεῖον, βάσις: —
στοιχεῖον ἢ γῆ· § πλθ. *hnepi-nēn*, ὄν.

عنق } A. *hnepi-nēn*, ὄν. τραχύτης, σκαλότης, ἀπό-
τομον, σκληρότης, βία: — *hnepi-nēn*, ὄν.

σκαλότητος, τραχύτητος, ἀποτόμω, σκληρό-
της, βίας: — *hnepi-nēn*, ὄν. τραχύτης, σκαλότης, ἀπό-
τομον, σκληρότης, βία: — *hnepi-nēn*, ὄν.

عنقوان } A. *hnepi-nēn*, ὄν. τραχύτης, σκαλότης, ἀπό-
τομον, σκληρότης, βία: — *hnepi-nēn*, ὄν.

عنقی } A. *hnepi-nēn*, ὄν. τραχύτης, σκαλότης, ἀπό-
τομον, σκληρότης, βία: — *hnepi-nēn*, ὄν.

عنقی } A. *hnepi-nēn*, ὄν. τραχύτης, σκαλότης, ἀπό-
τομον, σκληρότης, βία: — *hnepi-nēn*, ὄν.

عو عود } A. *ā6'a6é*, ὄν. θ. ὑλακή: — *كلاب* —
 ὑλακή κυνῶν [*κλἀάκ*].

عوق } A. *ā6k*, ὄν. ἀναστολή, ἀναχαίτις,
 τὸ διεγείρειν προσκόμματα, ἐμπόδια:

— ἀναστολή καὶ καθυστέρησις βλ. *تعويق*.

عول } A. *ā6λ*, ὄν. ἀπὸ ἐκτρέπεσθαι τοῦ δι-
 καίου καὶ ἀδικεῖν· τὸ μὴ εἶναι ἀκριβῆ

τὴν πλάστιγγα· τὸ κλαίειν καὶ δόρυεσθαι μεγα-
 λοφῶνως § προσαύξησις, ἥτοι ἡ πράξις, ἣν
 ὁ ἱεροδικαστὴς ἀναγκάζεται διανέμων τὴν πε-
 ριουσίαν νὰ πράξῃ ὅπως καταστήσῃ δυνατὴν
 τὴν διανομὴν αὐτῆς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ
 κληρονομικαὶ μερίδες ὑπερτεροῦσι τὴν κλα-
 σματικὴν μονάδα τῆς περιουσίας· αἱ πράξεις
 αὗται καλοῦνται καὶ *مسائل عوليه* *μεσάιλ ἀ-
 6λ.ιγέ* [ἀντιθ. *رد* βλ.].

عوليه } A. *ā6λ.ιγέ*, ἐπθ. θηλ. τοῦ *عول* βλ.
 προηγ.

عون } A. *ā6v*, ὄν. βοήθεια, ἀρωγή: *إلى* —
θεία βοήθεια || *بعون الله* *πὶ-ἀ6ν.ι-λ*.

λαχ.ι, τῇ βοήθειᾳ τοῦ Θεοῦ.

عونه } A. *ā6v.ē* [πλθ. τοῦ ἀχρήστου *عائ* *ā6v*]
 ὄν. βοηθοί, ὁπαδοί: *عونه* — *ā6v.ē*

χα6v.ē, κακοῦργοι ὁπαδοί.

عوني } A. *ā6v.ē*, ἐπθ. βοηθητικός· § ὄν. κ.
’A6v.ē.

عويل } A. *ā6il* [βλ. *عول*] ὄν. κλαυθμός, ὁ-
 θυρμός, ὀλοφύρμος.

عهار } A. *ā6ar*, ὄν. μοιχεία, γυναικοθηρεία,
 γυναικολατρεία· βλ. *عهر*.

عهد } A. *ā6t*, ὄν. ὑποχρέωσις, λόγος, ἥ-
 τοι ὑπόσχεσις περὶ ἐκτελέσεως· συν-

θήκη· σύμβασις, ὅρκια: *نقض* — *بني بوزمق* ἥτοι *نقض*
نكاح *ā6t ētyēk*, ἀθετῶ τὴν ὑπόσχεσιν,
 τὴν συνθήκην, παρασπονδῶ. || Ρμ. ὑπόσχο-
 μαι, ἀναλαμβάνω τὴν ὑποχρέωσιν, ὀρκίζομαι
 [δοτ.]: *أبتم* — *حركته* — *بصورته* ὥρκεισθαι νὰ
 ἐνεργήσῃ οὕτως· *أولسون المدن كلني بأبتم* ||
أبتم *ā6t ētyēk* ὀλοῦν νὰ κάμω ὅ,τι δύναμαι
 [*ētyēk* *ā6t ētyēk*]· § χρόνος, ἐποχὴ, αἶων, ἡλικία:
أبتم ἡλικία, χρόνος τῆς νεότητος [*ētyēk*]. ||
أبتم αἶων τῆς Καλιφείας τοῦ Φαρούκ
 [ἥτοι τοῦ *’Ομέρ*]· || *سابقه* — ἐν τῇ παρελθού-
 σῃ ἐποχῇ· || *قريبه* — ἐν προσεχῇ χρόνῳ, ἥτοι
 ὅσον οὕπω, προσεχῶς· || *ولي* — *بعل.ιγ.ι* *ā6t*, ἐπι-
 δοξος διάδοχος [αὐτοκράτορος, βασιλέως]· § πλθ.

عهد *ā6t ētyēk* — *مرعيه* — *ā6t ētyēk* *μερ.ιγ.ι*, συνθήκη καὶ
 ἐν *ισχ.ιγ.ι* || *قد* — *ā6t ētyēk* *παλαιαί*.

عهداً } A. *ā6t-ēv*, ἐπρ. δύναμει συνθήκης.

عهد لا شق } T. *ā6t-λα6t.ιγ.ι*, ὄν. ἀλλ. συν-
 θηκολογῶ μετὰ τινος, συννομ-
 λογῶ συνθήκην [βλ.].

عهدنامه } Π. *ā6t-να6t*, ὄν. τὸ ἐγγράφον
 τῆς συνθήκης, συνθήκη: *عاهنامه* —

Αὐτοκρατορικὴ [Σουλτανικὴ] συνθήκη.

عهد } A. *ā6t*, ὄν. θ. δικαιοδοσία ὑπαλλή-
 λου, καθήκον, ὑπηρεσία, ὑποχρέω-

σις, εὐθύνη, βάρος: *برسك* — *سنه* *بر* *مأموريتك*
برسك ἀνάθεσις [τε6δ.ιγ.ι] *δημοσίας* τινὸς θέ-
 σεως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τινὸς [π.ιγ.ιγ.ι]
ā6t ētyēk, ἥτοι διορισμός τινος εἰς τινα
 θέσιν· || *استقبال* ἥ [*ليقت*]
دولتريه ἀحالὲς *وتفويض بيورليني* *مسعود* *عاجزي* *اولدي*
 ἥκουσα ὅτι ἡ δεῖνα θέσις ἀνετέθη ἐπαξίως [*ā6t*
ētyēk *id.ιγ.ι* ἥ *ليغ.ιγ.ι* *عاهنامه*], ἐπάνω εἰς τὴν *لك*
نوتنت ἥ *أهليان* τῇ *’Υμετ. ’Εξοχότητι*· || *سنه*
ā6t ētyēk ἀπενεμήθη αὐτῷ *توجيه بيورليني*
ā6t ētyēk ὁ πρῶτος θαμός· || *فطانت* —
بر ايشك — *سند* || *سند* εἶναι ἀνατεθειμένον [*μ.ιγ.ιγ.ι* *ā6t ētyēk*]
 συνέδει καὶ νομοθετοῦν αὐτοῦ· || *كلك* *ā6t ētyēk*
id.ιγ.ι *ā6t ētyēk* *ētyēk* *ētyēk*, δύναμαι νὰ
 ἐκτελέσω ὑπόθεσιν τινα, νὰ διεξαγάγω, νὰ φέ-
 ρω αὐτὴν εἰς πέρας· || *اولمق* — *سند* *اولمق* [*تي*]
 εἰς βάρος τοῦ δεινός· || *اولمق* — *سنه* ἀحالὲς *اولمق*
اولمق ἐγένετο ἡ πρῶτη κατακύρωσις [*ix.α*
ā6t ētyēk *id.ιγ.ι*] εἰς τὸν αἰτοῦντα [ἐπὶ π.ιγ.ιγ.ι]
أراضي ἥ *املاك* ἥ *خان* || *أراضي* ἥ *مειοδοσίας* ἥ
برسك — *سند* *برسك* *γαῖαι* ἥ *κτῆματα* [*ētyēk*
ā6t] ἥ *οἰκία* εἶναι ἐπ' ὀνόματι [ἐπάνω] *تينος*
 || *سند* *برسك* — *سنه* *قيد ايتك* ||
καῖ *ētyēk* τὴν οἰκίαν εἰς τὸ ὄνομα [ἐπάνω] *تينος*
 || *سند* *برسك* *موقع ونومرو* *در* — *سند* ||
ā6t ētyēk καὶ τὸ ὄνομα, εἰς ὃ εἶναι ἐπιγεγραμμέ-
 νη [*ētyēk* *ā6t ētyēk*] ἥ οἰκία· || *كلك* — *سنه* *ā6t ētyēk*
ētyēk, ἀναλαμβάνω ὑποχρέωσιν ἐκτελέσεως· ||
أبتم ἀναλαμβάνω τὴν εὐθύνην *مسؤولتي* *در* — *كلك*
ā6t ētyēk *علي الراوي*· || *عاهنامه* *ā6t ētyēk* *ā6t ētyēk*
ā6t ētyēk, ἡ εὐθύνη ἐπὶ τὸν εἰπόντα, ἥτοι ἐγὼ
 δὲν τὸ λέγω, ἄλλος τὸ λέγει· ἐγὼ δὲν ἀναλαμ-
 βάνω τὴν εὐθύνην.

عهددار } Π. *ā6t-ētyēk*, ἐπθ. ὁ ἀναλαμ-
 βάνων.

عيون } Α. ὄγχοιν [πλθ. τοῦ عين ὄιν] ὄν. ὁφθαλμοί, ὀμματα: افتخار — ὀμματα καυχῆσεως: πηγαί: جاریه — πηγαί ῥέουσai.

عيون آرا } Π. ὄγχοιν-ἀρά, ἐπθ. ὁ κοσμῶν τοὺς ὁφθαλμούς [ἐπὶ ὑλικῶν, ὡς ὡραίας οἰκοδομῆς ἢ εἰκόνος ἢ μνημείου κτλ. τέροποντος τὴν ὄρασιν, καὶ ἐπὶ ἠθικῶν, ὡς ἐπὶ λαμπροῦ συγγράμματος ἢ μεταρρυθμίσεων κτλ.]:

ای افتخار اولان ترقیات — ai πρόοδοι, αἵ τινες κοσμοῦσι τὸ ὄμμα τῆς ὑπερρήφειας, ἥτοι ὡς βλέπομεν μὲ ὄμμα ὑπερήφανον.

عيون سا } Π. ὄγχοιν-σά, ἐπθ. ὁ τριδῶν τοὺς ὁφθαλμούς: ساي تعظيم — τριδῶ τοὺς ὁφθαλμούς ἐπὶ ἱεροῦ κειμηλίου ἐξ εὐλαδίας [τα' ἰγμ].

غ

غ } γάιν, εἰκοστὸν δεῦτερον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφάβητου, προφερόμενον ὡς τὸ γ ἐν ταῖς συλλαβαῖς γα, γο, γου· βλ. عين. Ἀριθμητικῶς σημαίνει 1000.

غابر } Α. γαπίρ [ρζ. غبر] ἐπθ. ὁ μένων ὁ παρελθών· § [γραμ.] χρόνος τοῦ ρήματος ἐκφράζων ἐνέργειαν ἢ κατάστασιν γινομένην ἐν τῷ παρόντι ἢ γεννησομένην ἐν τῷ μέλλοντι [βλ. مضارع]· § πλθ. غبر γυπύέρ.

غابط } Α. γαπίτ [ἐκ τοῦ غبطه] ἐπθ. ὁ ζηλεύων, φθονῶν.

غابن } Α. γαπίν [ρζ. غبن] ἐπθ. δόλιος ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ καὶ τῇ συναλλαγῇ, ἀπατεών: — بايع πωλητῆς δόλιος.

غابه } Α. γαπέ, ὄν. θ. δάσος πυκνόν, ἐνθα ἐμφωλεύουσι λέοντες, ὄρυμός: اسد — ἐδῆσ-λ- γαπέ, λέων τοῦ ὄρυμοῦ· § πλθ. غاب γάπ· § ὑπογέειον· βλ. بام.

غابی } Α. γαπί [βλ. غاوت, غي] ἐπθ. βλάξ, ἀμβλὺς τὸν νοῦν, ἄνους.

غابيه } Ιτ. γάβια [gabbia] ὄν. καρχήσιον, τὸ δεῦτερον ἐν τῷ ἰσθμῷ τετραγώνον ἰστίον τῶν ἰστιοφόρων πλοίων· τὸ πρῶτον καλεῖται ماستره γαϊδρα· || سرنی — ἢ جيوغی — ἢ کراکات [μερὲν ἢ τσῆποικ] τοῦ καρχηδίου.

غاجر } Τ. γαδζήρ, ἢ γνδζήρ· βλ. فيجر.

غاجردامق } Τ. γαδζήρ-ταμάκ, ἢ γνδζήρ-ταμάκ, βλ. فيجردامق.

غادر } Α. γατίρ [ρζ. غدر] ἐπθ. ὁ μὴ τηρῶν τὴν σύμβασιν, τὴν συμφωνίαν· ὁ ἀπατεών, ἀπατεών· ὁ ἀδικῶν.

غار } Α. γάρ, ὄν. σπηλαιο, ἄντρον: غار — σπηλαιο σκοτεινόν· § πλθ. غيران γνράν.

غار } Α. γάρ, ὄν. δάφνη [τ. دنفه].

غارت } Α. γαρέτ, ρ. ἀφ. θ. ληνλασία, διαρπαγή: — وارب ارباγή [vèxte] καὶ ληνλασία. || Ρμ. ληνλατῶ, διαρπάζω [αἰτ.].

غار تکر } Π. γαρέτ-γκέρ, ὄν. ληνλάτης, λαφυραγωγός.

غارديا } Ιτ. γάρδια [guardia] ὄν. τὸ ἔργον τοῦ σκοποῦ, ψύλαξις· ὁ τόπος ἐνθα φυλάττει ὁ σκοπός, ὁ ψύλαξ· βλ. واردا.

غارديان } Ιτ. γαρέτιαν [guardiano] ὄν. σκοπός, ψύλαξ τελωνείου κτλ. βλ. واردیان.

غارس } Α. γαρίς [ρζ. غرس] ἐπθ. ὁ φυτεύων, φυτευτής.

غارستان } Π. γαρ-ιστάν, ὄν. τόπος πλήρης ἄντρον, σπηλαίων.

غارق } Α. γαρήκ, ἐπθ. καταπεποντισμένος, ὁ ἐν ὕδατι πνιγείς· βλ. غریق.

غاريه } Α. γαρ-ιγέ, ἐπθ. θ. δαφνοειδῆ [ψυτά].

غاز } Τ. γάξ, ὄν. λεπτότατον ὑφασμα, κ. τουλπάνιον, ὀνομασθὲν οὕτω ἀπὸ τῆς πόλεως Γάξης, ἐνθα τὸ πρῶτον κατεσκευάσθη.

غاز } Γλ. γκάζ [gaz] ὄν. πετρέλαιον· § [ψυσ.]
ἀέριον § πλθ. غازات [garb] : غير متنسّه —
γαζάτι γάιρι μυτενεδοιμέ, ἀέρια ἀκατάλληλα
εἰς ἀναπνοήν.

غازخانه } Τ. γκάζ-χανέ, ὄν. ἐργαστήριον
ἀεριοφωτος.

غازلی } Τ. γκάζ-λή, ἐπθ. ὁ περιέχων πε-
τρέλαιον ἢ ἀέριον.

غازه } Π. γαζέ, ὄν. ψιμυθιον ἐρυθρόν: ياره
— ياره دهن يعني اذيان το ἐν
τῷ προσώπῳ αὐτῆς ψιμυθιον.

غازی } Α. γαζί [ρζ. | غز] ἐπθ. καὶ ὄν. ἀγω-
νιστῆς καὶ νικητῆς· νικητῆς τρο-
παιοῦχος: السلطان الغازي سليم خان حضرتي
— لـ حلواني ὁ τροπαιοῦχος· § πλθ. غازات γου-
εῖδος γλυκύσματος [χαλδᾶ]· § πλθ. غازات γου-
εῖδος: كرام : ol εξοχοι [κυράμ] ἀγωνισταί· ||
— ممدوح الصفات — γουεῖδος μετ' οὐχου-δ-οηφάτ,
ἀγωνισταί ἀξιεπαίνων προσόντων.

غازی } Α. γκαζ-ί [βαρβ. ἐκ τοῦ γαζ. غاز]
ἐπθ. ἀέριος, ἀεριοδῆς : الشكل —
γκαζιγυθ-δ-δέκλ, ἀεριομορφος· § θ. غازيه
— لـ دى غازي γκαζιγέ, σώματα ἀέρια.

غازیت } Α. γκαζιγέτ [βαρβ. ἐκ τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. ἀεριοδῆς [ψυσ.].

غازیلق } Τ. γαζ-λάνκ, ὄν. τὸ εἶναι τινα
ἀγωνιστήν, νικητήν, τροπαιοῦ-
χον· βλ. غازي.

غازیه } Ελ. γαζία, ὄν. ἀκακία ἢ Φαρνεδια-
νή, κ. γαζία· βλ. غنبر.

غاشیه } Α. γασίγέ, ὄν. θ. ἡ ἡμέρα τῆς δευ-
τέρας παρουσίας: حديث هـ περι δ'
παραουσίας προφητικῆς ρῆσις [χατίε] § ἐπιστρώ-
μα ἐπιππίου, κ. χασῆς [βλ. غاشیه] — رشيم ||
— حامل ال — غاشي γαθασί: § πλθ. غاشي
καμίλδ-γ-γαθασί, ὁ φέρων ἐπιστρώματα.

غاصب } Α. γαδῆκ [ρζ. غصب] ἐπθ. ἀρπαξ,
ὁ διὰ τῆς βίας ἀρπαζών, σφετερι-
στῆς, νοσφιστῆς : الغاصب γαδῆκ-γ-γα-
δῆκ, ἡ γαδῆκ γαδῆκ δανί, ὑποσφετερι-
στῆς, ὁ παρὰ τοῦ πρώτου σφετερισθέντος σφε-
τεριζόμενος τι· || آخر — مال مفصولي غاصدن شخص آخر· ||
— غصب ايله اتلاف ايلديكي ياخود يدنده تلف اولديقي تقدیرده
مفصول منه ديلر ايله غاصب اوله و ديلر ايله غاصب
ايندير

γιάλι μαγδουπόυ σφετερισθῆ ἑτερος παρὰ τοῦ
σφετεριστοῦ καὶ φθεῖρη αὐτό [ιτλάφ], ἡ φθα-
ρῆ [τελέφ] ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, ὁ παρ' οὗ ἐ-
σφετερισθῆ [μαγδουπόουν-μινχ] ὑποβάλλει εἰς
ἀποζημιώσιν [ταζμιν ἐτιοίρ] ἐὰν μὲν θέλῃ
[εἰλέρ ιδέ] τὸν πρώτον σφετεριστήν [γαδῆκ
εἰδελί], ἐὰν δὲ θέλῃ τὸν δεύτερον· || كمالی
— ظالمه ἡ περιουσία τοῦ ἀρπαγος ὠφέλει τῷ
τυράννῳ, ἥτοι ἐπὶ τέλους περιέρχεται εἰς τὸν
τύραννον [πριμ.]· § θ. غاصبه γαδῆκ.

غاغا } Τ. ἡ γὰρ γὰ γκάγκα [κατὰ τὸ ἡμέκ ἐκ τοῦ
— سى: رطوره — ὄν. ῥάμφορ πτηνοῦ: رطوره —
— ρις γρυπῆ.

غاغلامق } Τ. γκαγκα-λαμάκ, ῥμ. μτδ.
— κεντὼ με τὸ ῥάμφορ, κ. τσυμ-
πὼ [ἐπὶ πτηνῶν]· [αἰτ.].

غاغالی } Τ. γκακα-λή, ἐπθ. ὁ ἔχων ῥάμφορ·
§ ὄν. ἰδιοφθόρον μετρίου μεγέθους,
οὗ ἡ πρύμνη γρυπῆ, ἥτοι ὁμοία πρὸς ῥάμφορ.

غافر } Α. γαφίρ [ρζ. غفر, βλ. غفران] ἐπθ. ὁ
— غفران — συγχωρῶν [θεός]: الذنب — γαφίρου-ζ-
— ذنوب || ὁ συγχωρῶν τὰς ἀμαρτίας· || غفران
— ὁ συγχωρῶν τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων
[ζῶνοσθι ἡπάτ].

غافل } Α. γαφίλ [ἐκ τοῦ غفل, ρζ. غفل] ἐπθ.
ἀπρόσεκτος, ἀμέριμνος, ἀκηδῆς, ὀλι-
γώρος· ὁ μὴ γινώσκων, ὁ μὴ προνοῶν, ἀπρο-
νόητος, ὁ μὴ προβλέπων, ἀσύνετος, ἐπιλαθε-
μενος: — غافل — εἶμαι ἀπρόσεκτος, ἀμέριμνος, ἀμελῶ,
ὀλιγώρῳ· || غافل — εὐρίσκομαι ἀπρόσεκτος, ἀ-
κηδῆς, ἀμέριμνος· || غافل — کاراδοκω να εἶ-
ρω τινὰ ἐν στιγμῇ, καθ' ἣν εἶναι ἀμέριμνος, ἀ-
πρόσεκτος· § θ. غافل : غافل — کولونکي γαφί-
λ, καρδίαι ἀκηδεῖς, ἀμέριμνοι, ἀσύνετοι.

غافل } Α. γάφιλ-εν, ἐπρ. ἀμελῶς, ἀκηδῶς,
ὀλιγώρως.

غافلانه } Π. γαφίλ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων ἀ-
προσέκτῳ, ἀμερίμνῳ, ἀκηδεῖ, ἀπρο-
νοήτῳ, ἀπερισκέπτῳ· § ἐπρ. ἀπροσέκτως, ἀμε-
ρίμνως, ἀκηδῶς, ἀσύνετως, ἀπερισκέπτως.

غافللق } Τ. γαφίλ-λάνκ, ὄν. ἀπροσεξία, ἀκη-
δία, ὀλιγωρία, ἀπρονοησία.

غالب } Α. γαλίλ [ἐκ τοῦ غلبه] ἐπθ. νικητῆς·
— ὑπερισχύων, ἰσχυρότερος, ἀνώτερος,

غد } A. γῆτέ, πλθ. τοῦ غده, βλ.

غدى } A. γῆτετι, μάλλον غدى γῆτετι βλ.

غدر } A. γάτρο, ρ. ἀψ. ἀπιστία, ἀθέτησις, πα-
ραβίασις συνψωνίας, συνθήκης, ἀδικία,
βλάβη, ζημία, δόλος, ἀπάτη, σκληρότης, τυραν-
νία: كلى — γάτροι κυδλλί, μεγάλη ἀδικία. || ابراه —
Ibrahi γάτρο ἐτιμέκ, προξενῶ ἀδικίαν. ||
Pμ. ἀθετῶ, ἀδικῶ, τυραννῶ, ζημιῶ[δοτ]: كيمسه —
μυδένά ἀδίκει — آخه و لندن کلان اولکی اسیرکه
καὶ μὴ ἀρνήσθαι [ἐδιδυγμένε] τὸ καλόν, ὅπερ οὐ-
νασθαι νὰ πράξῃς § πλθ. اغدار ἁγτάρο.

غدر } A. γάτρο, ταυτό غدر βλ.

غدو } A. γῆδῶδδ, ὄν. πρῶτα: بال و الاصال
† i-γῆδῶδδ βέ-λ-ἀδάδ, πρῶταν καὶ
ἐσπεραν || βλ. غداة.

غده } A. γῆτέ, ὄν. θ. ἀδὴν, γάγγλιον[ἀνατ.]:
تکفه — γῆτέτι νεκφίγέ, παρωτίς §
πλθ. γῆτέτι || βλ. ج. پیژ.

غدى } A. γῆτετι [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ἀ-
δενώδης: الشكل — γῆτετιγῆ-σ-σέκδ,
ἀδενόμορφος § θ. غدى γῆτετιγέ.

غديد } A. γῆτετι [ὑποκ. τοῦ غده] ὄν. ἀδε-
νικός.

غدير } A. γάτρο, ὄν. ὕδωρ, ὅπερ ἀφίνει ὁ
χείμαρρος, λίμνη, τέλμα [σπν.].

غديري } A. γάτρο-ι, θ. غديري γάτροιγέ, ἐπθ.
τελματιαῖος, λιμναῖος [βοτ.].

غذاء } A. γηζά, ταυτό غذا βλ.

غر } A. γήρο, ἐπθ. ὁ ἐξ ἀπειρίας εὐκόλως
ἀπατῶμενος, εὐαπάτητος βλ. غرير.

غراء } A. γαροά [θηλ. τοῦ غرا] ἐπθ.
λευκός, λαμπρός, ὠραίος: — غراغرو-

رعی γαροά, ἡ λαμπρὰ νουμηνία. || ی —
طغرای — طغرای γαροά ὀχλάν-ἀρά, τὸ λαμ-
πρὸν μονόγραμμα [τουρᾶς, βλ.] τὸ κοσμοῦν τὸν
κόσμον. || — ماکیان ὄρνις ὠραία § σαφής, ἐναρ-
γής: — شریعت غرا-اتی γαροά, ὁ ἐναργής τε-
ρὸς νόμος [ὁ Μουσουλμανικός].

غراء } A. γηρά, ὄν. κόλλα[τ. چریش] καὶ چریش
— γηρά-σ-δεμέκ, ἰχθυοκόλ-
λα. || المعظم — γηρά-λ-ἡζμ, ὀστεοκόλλα. || —

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Β'.]

النشا γηρά-ν-νισά, κόλλα ἐξ ἀμύλου, μαζα-
λός, ὑγροπαιπάλν.

غراب } A. γουράτ, ὄν. κόραξ: و اشياء يوم و
— φωλεὰ γλαυκός [ποιμ] καὶ κό-
ρακος, ἥτοι τόπος ἐρημος. || البين — γουρά-
τ-πέν, κίσσα, κρᾶξ, κ. καρακάξα· ἀπαισίος ἀν-
θρώπος § πλθ. اغراب ἁγρίπτε καὶ غرابان γηρά-
τ-πέν.

غرابت } A. γαραπέτ, ὄν. θ. παραδοξότης
ἢ τὸ παράδοξον, περιέργων, ἀλλό-
κοτον [προσώπου ἢ χαρακτῆρος ἢ πράγμα-
τος]: بوند درک — τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι [εἶ-
ναι ἐν τούτῳ ὅτι..] || ایدیور —
پدش کب — ἰσχύει λαμβάνει χαρακτῆρα παραδόξων. || —
اطوار γαραπέτ ἁτῶρο, ἰδιοτροπία.

غرابتقا } Π. γαραπέτ-νδυά, ἐπθ. ὁ ἐχων
ὄψιν ξένου, παράδοξος, ἀλλόκο-
τος, περιέργος: — بر برنا ایکی شخص —
δύο πρόσωπα ξένα, εἰς γέρον [πτε] καὶ εἰς νέος
[πτενά].

غرابی } A. γουρατ-ί, ἐπθ. κορακοειδής
[λατ.]: — ترقوی — γουρατ-ί τερκου-
бі, μὺς τῆς κορακοειδοῦς ἀποψύσεως καὶ τῆς
κατακλειδός. || لای — μὺς τῆς κορακοειδοῦς ἀ-
ποψύσεως καὶ τοῦ ὑοειδοῦς ὀστοῦ.

غرابیل } A. γαρατίλ, πλθ. τοῦ غرابال, βλ.

غرابیه } T. γουρατ-ίγέ, κ. قرايه کور-
پیγέ, ὄν. μικρὸς πλακοῦς ἐξ ἀμυ-
γᾶλων, γάλακτος καὶ σακχαρώδους, κ. κουραμπιέ.
|| قارپوز — μικρὸς καὶ γλυκὺς ὑδροπέπων.

غرا } A. γηρά, ὄν. ἐλλειψίς περὶ τὸν θρη-
σκευτικὸν καθαρμὸν τὸν πρὸ τῆς
προσευχῆς τῶν Μουσουλμάνων γινόμενον, ἢ
ἐν ταῖς γονυκλισίαις [رکعت] ἢ ἐν τῇ χαιρετισμῷ
[تحیه] § αἰχμὴ κοπτεροῦ ὀργάνου.

غرا } A. γηρά, ὄν. στρωματοδόδεμος ἥτοι
μέγας σάκκος τρίχινος ἢ δερμάτινος,
ἐνθα βάλλουσι στρώματα, ἐθαπλώματα καὶ ἀλ-
λα, κ. χαράρι βλ. خرا καὶ ἐπὶ δμ.

غراه } A. γηρατέ, ὄν. θ. ταυτό προηγ. §
πλθ. غراثر γαροά.

غرافیت } Ελ. γραφίτ, ὄν. γραφίτης [ὄρυ-
κτόν].

غرام } A. γαράμ, ὄν. ἔρωσ· σφοδρός: شوق
— ἐπιθυμία καὶ ἔρωσ· σφοδρός. ||
— اخیاملاوت [δοῦλος] σφοδροῦ ἔρωτος.

Γραμ } Γλ. γραμμή [gramme] ὄν. γραμμίον, τὸ ἐν χιλιοστὸν τῆς νέας ὀκκάς.

Γραμάνη } Π. γραμ-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἐρωτικός-ως.

Γραμπύρανη } Π. γραμ-περδερανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἐρωτικός-κῶς.

Γραμτ } Α. γραμ-ετ, ὄν. θ. χρέος, ὀφειλή, ὑποχρέωσις.

Γραμμά } Α. γραμ-ετ-εν, ἐπρ. κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς : آقچه داینلرك : جله سنك اله جفته وفا ایتر ایسه — ينلرنده توزیع و تقسیم εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ὄλων τῶν δανειστών [βεφά] διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν.

Γραν } Π. γουρράν, ἐπθ. βρουχώμενος : شیر — λέων βρουχώμενος βλ. γρнде.

Γραντί } Ιτ. γκραντί [grande] ὄν. ὁ μέγας ἱστός πλοίου· βλ. دیرك , مجاهه , پرووه .

Γραβ } Α. γραβ-ετ [πλθ. τοῦ γρβ] ὄν. θ. πράγματα παράδοξα, περίεργα, θαυμαστά : وقوعات — γεγονότα παράδοξα· || من ال — مینع-ل-γαραβ-ετ, ἐκ τῶν παραδόξων· [ἐπφ.] ὁ τοῦ θαύματος ! § β' πλθ. غرائب γαραβ-ετ-άτ.

Γραβιάτ } Α. γραβ-ετ-άτ, βλ. προηγ.

Γραβ } Α. γαραβ, πλθ. τοῦ γρβ βλ.

Γραβιά } Α. γνραβ [ἐκ τοῦ γρβ] ἐπθ. κολλοειδής· § θηλ. غرايه γνραβ-ετ.

Γρβ } Α. γάρβ, ὄν. δύσις· ἀντιθ. شرق — γάρβι — شمالی, βορειοδυτικός· § ἡ δύσις ἦτοι αἱ χώραι τῆς δύσεως, ἡ Εὐρώπη· § ἡ Βαρβαρία : طرابلس — γάρβι, ἡ Τρίπολις τῆς Βαρβαρίας· || اوجاقری — τὰ κράτη τῆς Βαρβαρίας.

Γρβ } Α. γάρβ-εν, ἐπρ. πρὸς δυσμάς, δυτικός.

Γρβ } Α. γουρβ-ετ [πλθ. τοῦ γρβ] ὄν. ξένοι, ἀλλοδαποί, πτωχοί : خستهخانه سی — νοσοκομεῖον τῶν ἀπόρων ξένων.

Γρβ } Α. γνρβ-ετ, ὄν. κόσκινον· § πλθ. قالبور καὶ گرابیل γαοβ-ετ-ετ βλ.

Γρβ } Α. γνρβ-ετ-ετ, ἐπθ. κοσκινωειδής, ἡθμοειδής : الشكل — γνρβ-ετ-ετ-ετ-ετ, ἡθμοειδής [ἀνατ.]· § θ. غرابيه γνρβ-ετ-ετ-ετ.

Γρβ } Α. γουρβ-ετ [ρζ. غرب] ρ. ἀφ. θ. ἀποδημία, ξενιτεία, ἥτοι τὸ εὐρίσκεισθαι τινα μακρὰν τῆς πατρίδος, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ· ἀλλοδαπή : دور — εἶναι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ· || اولق — εὐρίσκομαι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ· || ده اوكونك حمامه تركی جاغرمه بکزر — τὸ νῦν περιουτολογῇ τις [γούγδνμ-ετ] ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμοιάζει πρὸς τὸ νῦν [ἴδῃ ἐν τῷ βαλανείω [πρμ.]· || Ρμ. ایتک — ἡ جيقق — ἀποδημῶ, μεταβαίνω εἰς τὴν ἀλλοδαπήν· || ده کرمک — ταξιδεύω ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰς ξένους τόπους· || چکمه — ὑποφέρω ἐν ἀλλοδαπῇ, κ. ξενιτεῖαν, ταλαιπωροῦμαι μακρὰν τῆς πατρίδος.

Γρβ } Τ. γουρβ-ετ-ετ, ἐπθ. ὁ ἀποδημῶν, ὁ ζῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Γρβ } Π. γουρβ-ετ-ετ, ἐπθ. ὁ ὑποφέρων ἐν ξένῃ γῇ, ὁ ἀποδημῶν.

Γρβ } Τ. γουρβ-ετ-ετ-ετ, ὄν. τὸ ὑποφέρειν ἐν ξένῃ γῇ, τὸ ταλαιπωρεῖσθαι μακρὰν τῆς πατρίδος, κ. ξενιτεῖαν.

Γρβ } Τ. γουρβ-ετ-ετ-ετ-ετ, ρμ. μδ. ἀποδημῶ, ξενιτεύομαι.

Γρβ } Τ. γαρβ-ετ, ἐπθ. δυτικός, εὐρωπαϊός· ἀντιθ. شرقی.

Γρβ } Α. γαρβ-ετ, ἐπθ. δυτικός [ἀντιθ. شرقی] — εἰμαλί — εἰμαλί, βορειοδυτικός· || جنوب — γαρβ-ετ, νοτιοδυτικός· § θ. غربه γαρβ-ετ-ετ.

Γρβ } Α. γαρβ-ετ-ετ [πλθ. τοῦ προηγ.] ὄν. δυτικοί, εὐρωπαῖοι· ἀντιθ. شرقیون — εἰμαλί, βορειοδυτικοί.

Γρβ } Τ. γάρβ, μόνον παριστάνον τὸν ῥόγρον τοῦ λάρυγγος, ἢ τὸν τριγυρὸν σκληροῦ σώματος [δίσ] : تحتی غرت غرت کسک — κόπτω τὸ ξύλον μετὰ τριγμοῦ.

Γρβ } Τ. γνρβ-ετ, ὄν. λάρυγξ· βλ. بوغرتلاق .

Γρβ } Α. γουρβ, πλθ. τοῦ γουρβ-ετ βλ.

Γρβ } Α. γάρβ, ρ. ἀφ. φύτευσις, φυτεία : بختیه کروم و : — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || بختیه — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || Ρμ. φυτεύω [δοτ. αἰτ.] : — ایتک — φύτεύω εἰς τὸν κήπον κλήματα [κζδ-ετ] καὶ διὰ φῶρα καρποφόρα δένδρα [εἰδοζ-ετ] — εἰδοζ-ετ — εἰδοζ-ετ.

Γρβ } Α. γάρβ, ρ. ἀφ. φύτευσις, φυτεία : بختیه کروم و : — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || بختیه — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || Ρμ. φυτεύω [δοτ. αἰτ.] : — ایتک — φύτεύω εἰς τὸν κήπον κλήματα [κζδ-ετ] καὶ διὰ φῶρα καρποφόρα δένδρα [εἰδοζ-ετ] — εἰδοζ-ετ — εἰδοζ-ετ.

Γρβ } Α. γάρβ, ρ. ἀφ. φύτευσις, φυτεία : بختیه کروم و : — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || بختیه — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || Ρμ. φυτεύω [δοτ. αἰτ.] : — ایتک — φύτεύω εἰς τὸν κήπον κλήματα [κζδ-ετ] καὶ διὰ φῶρα καρποφόρα δένδρα [εἰδοζ-ετ] — εἰδοζ-ετ — εἰδοζ-ετ.

Γρβ } Α. γάρβ, ρ. ἀφ. φύτευσις, φυτεία : بختیه کروم و : — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || بختیه — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || Ρμ. φυτεύω [δοτ. αἰτ.] : — ایتک — φύτεύω εἰς τὸν κήπον κλήματα [κζδ-ετ] καὶ διὰ φῶρα καρποφόρα δένδρα [εἰδοζ-ετ] — εἰδοζ-ετ — εἰδοζ-ετ.

Γρβ } Α. γάρβ, ρ. ἀφ. φύτευσις, φυτεία : بختیه کروم و : — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || بختیه — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || Ρμ. φυτεύω [δοτ. αἰτ.] : — ایتک — φύτεύω εἰς τὸν κήπον κλήματα [κζδ-ετ] καὶ διὰ φῶρα καρποφόρα δένδρα [εἰδοζ-ετ] — εἰδοζ-ετ — εἰδοζ-ετ.

Γρβ } Α. γάρβ, ρ. ἀφ. φύτευσις, φυτεία : بختیه کروم و : — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || بختیه — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || Ρμ. φυτεύω [δοτ. αἰτ.] : — ایتک — φύτεύω εἰς τὸν κήπον κλήματα [κζδ-ετ] καὶ διὰ φῶρα καρποφόρα δένδρα [εἰδοζ-ετ] — εἰδοζ-ετ — εἰδοζ-ετ.

Γρβ } Α. γάρβ, ρ. ἀφ. φύτευσις, φυτεία : بختیه کروم و : — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || بختیه — φύτευσις δένδρων [εἰδοζ-ετ] δένδροφυτεία· || Ρμ. φυτεύω [δοτ. αἰτ.] : — ایتک — φύτεύω εἰς τὸν κήπον κλήματα [κζδ-ετ] καὶ διὰ φῶρα καρποφόρα δένδρα [εἰδοζ-ετ] — εἰδοζ-ετ — εἰδοζ-ετ.

- غرض** } A. γαράζ, ὄν. σκοπός, πρόθεσις :
 [τεμετέ]· || [دن] — یا — یکه —
 [τεμετέ]· || [دن] — یا — یکه — σκοπός τῆς
 συστάσεως σχολείου· || — σκοπός τῆς
 διανομῆς τῶν γαιῶν· § κακός σκοπός, ὁπι-
 σθοδουλία, ιδιοτέλεια: — و عوژدن معری بر محبت
 γαράζ οὐ ἡθαξάν ὑπαρρά πῆρ μουχαπῆτε,
 ἀγάπη ἀπηνλλαγμένη ὁπισθοδουλίας καὶ συμφῆ-
 ροντος, ἀφιλοκερδῆς· § πάθος, ἐμπάθεια, μνησι-
 κακία: — اجرای — εκτέλεσις τοῦ πάθους, τῆς ὁ-
 πισθοδουλίας: — ۱) ἄνευ πάθους, ὁπισθοδου-
 λίας, εἰλικρινῆς· § πλθ. اغراض. الغرض. || βλ. الغرض.
غرضاً } A. γάραζ-αν, ἐπρ. ἐκ πάθους, ἐξ
 ἐμπάθειας, ὁπισθοδουλίας, ιδιοτε-
 λείας, μνησικακίας.
غرضانه } Π. γαραζ-ανέ, ἐπρ. μετὰ πάθους,
 ἐμπάθειας, μνησικακίας, ὁπισθο-
 δουλίας, ιδιοτελείας, ἐμπάθους: — ۱) ἄνευ πάθους
 καὶ ιδιοτελείας, εἰλικρινῶς· καὶ ἐπθ. εἰλικρι-
 νῆς, ἀφιλοκερδῆς.
غرضن } T. γαραζ-δής, ἐπθ. ὁ ἄνευ ἐμπα-
 θείας, μνησικακίας, ὁπισθοδου-
 λίας, ιδιοτελείας, εἰλικρινῆς· § ἐπρ. ἄνευ πάθους,
 ὁπισθοδουλίας, εἰλικρινῶς· βλ. غرضی.
غرضکار } Π. γαραζ-κάρ, ἐπθ. ὁπισθοδου-
 λος, ιδιοτελής, ὁ ἔχων καὶ ἐξ-
 ασκῶν πᾶσιν προσωπικά, ἐμπάθους, μνησικακός.
غرضکارانه } Π. γαραζ-καρανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
 μόζων ὁπισθοδοῦν, ιδιοτελεῖ,
 ἐμπάθους, μνησικακός.
غرضکارلق } T. γαραζ-καραλίκ, ὄν. μνη-
 σικακία, ἐμπάθεια, ιδιοτέλεια.
غرضی } T. γαραζ-λῆ, ἐπθ. ἐμπάθους, μνη-
 σικακός· βλ. غرضن.
غرضاش } T. γηργάζ, ἢ غرواش γηργάζ, ὄν.
 κτένιον ὑψάντου.
غرغر } T. γηργήρ, μόριον παριστάνον τὴν
 συνεχῆ ὀχληρὰν θυνομιλίαν φλυά-
 ρου κτλ. φλυαρία ὀχληρά: — سويلك — λαλῶ
 πολλά, φλυαρῶ.
غرغرمق } T. γηργηρ-πῆμακ, ρμ. ἀλλ.
 φιλονεικῶ, ἐρίζω διὰ μακρῶν
 ὀχληρῶν λόγων.
غرغره } Ελ. γαργάρα, ὄν. γαργάρα, γαρ-
 γαρισμός, ἥτοι πλύνω τὸ στόμα δι'

ὕδατος, ἢ δι' ἱατρικοῦ: عرغ — κάμνω γαργά-
 ραν, γαργαρίζομαι.

غرغشه } A. γουργούσῃ, ὄν. θ. ἔρις ἄνευ λό-
 γου καὶ σκοποῦ· βλ. قارغشه.

غرف } A. γουρῆφ καὶ غرفات γουρουνῶν,
 πλθ. τοῦ ἐπομ.

غرفه } A. γουρῆφ, ὄν. θ. βρόχος, μία γου-
 ρὴ νεροῦ· σκιάς· ἔδωμος οὐρανός,
 παράδεισος: — مهندمه — σκιάς κρημνισμένη [μην-
 ξετιμῆ]· § πλθ. غرفات γουρουνῶν καὶ γου-
 ρῆφ· جات· غرفات γουρουνῶν· ὁξεννάτ, σκιάδες
 τῶν παραδείσων·

غرفه نشین } Π. γουρῆφ-νισίν, ἐπθ. ὁ ἐν
 σκιάδι καθήμενος· § πλθ. غرفه
 نشینان γουρῆφ-νισινάν.

غرق } A. γάρκ, ρ. ἀφ. καταδύθις: بر كینك
 — καταδύθις πλοίου. || Ρμ. κατα-
 δυθίζω· μτφ. καλύπτω, πληρῶ, ἐπιδαψιλεύω
 [δοτ. αἰτ.]: عرغ — دائره ی نور —
 برقی نوازشره — καταψωτίζω· ||
 عرغ — καταδύθις· μτφ. καλύπτο-
 μαι, πληροῦμαι [δοτ.]: اولق —
 کئی — اولق — اولق —
 καταδύθις· || اولق — اولق —
 καταψωτίζομαι.

غرقاب } Π. γαρκ-άπ, ἐπθ. ὁ βεθυθισμένος
 καταπεποντισμένος [εἰς τὸ ὕδωρ
 κτλ.]: — عرغی فرعونی خدا بویه هواده —
 τὸν Φαραῶν [φαραωνί] ὁ Κύριος [χρῆσ] οὕτω ἐν
 τῷ ἁερὶ καταπεποντισμένος, ἥτοι ἐὰν κατα-
 ποντίσῃ ἢ πνίξῃ κτλ. § δίνη, βάραθρον.

غرقة } A. γαρκά, ἐπθ. ὁ βεθυθισμένος εἰς τὸ
 ὕδωρ, ἐμπεποτισμένος: — درای رحمت
 γαρκά· εργی· ραχμέ, βεθυθισμένος εἰς τὸ
 πέλαγος τοῦ ἐλέους, ἥτοι εἰς τὸ ἄπειρον ἔλεος
 τοῦ Θεοῦ [ἐπὶ θανάτου]· || βλ. غرقی.

غورلامق } T. γηρλαμάκ, βλ. غورلامق.

غرماء } A. γουρμα [πλθ. τοῦ غرم] ὄν. δα-
 νεισταί, πιστωταί [πτωχεύσαντες]:
 — تقسیم یا تقسیم —
 διανομή ὑπαρχούσης
 περιουσίας ὀφειλέτου μεταξὺ τῶν πιστωτῶν αὐ-
 τοῦ [πείνε-λ-γουρμα], ἀναλόγως τῶν ἀπαι-
 τήσεων αὐτῶν ἀφ' ἐνός καὶ τῆς ὑπαρχούσης
 περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ἀφ' ἑτέρου· § [ναυτ.]
 ἀναλογία ἀποζημιώσεως ζημίας ἐπελθούσης εἰς
 τὸ πλοῖον ἢ τὰ ἐν αὐτῷ ἐμπορεύματα καὶ ἀ-
 ποζημιουμένης ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν κατόχων

χαρᾶς ἔτι γαριζιγέ, θερμότης ἐμφυτος, ζω-
κή. — ٥٠٦٠ γαριζιγέ, δύναμις ἐμφυτος.

غريق } A. γαρήκ [ρζ. غرق] ἐπθ. καταδεδυ-
θισμένος, καταπεποντισμένος, πε-
πνιγμένος. μτφ. πεπληρωμένος [εὐεργεσιδὼν
κτλ.]: لجة من ومساير بومق — γαρήκι λδδζδζέι
μὲν οὐ μετὰρρ πουργορμάκ, καταδεδυθισμέ-
νον εἰς τὸ πέλαγος τῆς ὑποχρεώσεως καὶ τῆς
χαρᾶς καθιστῶ, ἵτοι καταδυθίζω εἰς τὸ πέλαγος
κτλ. ἢ καθυποχρεῶ καὶ χαροποιῶ || لجة حزن —
لجة حزن βεδυθισμένος εἰς τὸ πέλαγος τῆς
λύπης [χδζν] καὶ τῆς ἀνίας [μελδδλ] γίνομαι,
ἵτοι βυθίζομαι εἰς τὸ πέλαγος κτλ. ἢ καταλυ-
ποῦμαι καὶ καταστενοχωροῦμαι § θ. غريقه γα-
ρηκά || βλ. καὶ مستغرق.

غريم } A. γαρήμ [ἐκ τοῦ غرامت, ρζ. غرم] ἐπθ.
δανειστής, πιστωτῆς ὀφειλέτου, πτω-
χεύσαντος § πλθ. غريمه γουρεμά, βλ.

غريو } Π. γηριδ, δν. κραυγή, θόρυβος, ὄδυρ-
μός, γόος: صيآن — κραυγή παιδων.
فوبارمق — βδδλω κραυγήν, κραυγάζω, θορυβῶ.

غريوان } Π. γηριδ-άν, ἐπθ. ὁ κραυγάζων,
ὁ ὀδυρόμενος καὶ ὀλοφύρομενος.

غريوه } Γ. γριδ, δν. ἀρπάγη ἐν τῇ πρῶ-
ρᾳ τοῦ πλοίου, ἐνθα ἀναρτῶσι τὴν
ἀγκυραν: به المى — λαμβάνω τὴν ἀγκυ-
ραν εἰς τὴν ἀρπάγην, ἵτοι ἀναρτῶ.

غزء } A. γαζά, δν. ἱερὸς πόλεμος, ἵτοι πό-
λεμος κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰσλαμι-
σμοῦ. θρίαμβος κατὰ τῶν ἐχθρῶν τούτων ||
إغاك — ποιῶ ἱερὸν πόλεμον ὑπὲρ τῆς θρη-
σκείας, κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰσλαμισμού ||
به كيتك — μεταδίδω εἰς τὸν ἱερὸν πόλεμον ||
βλ. καὶ غزوه.

غزات } A. γουζάτ, πλθ. τοῦ غازى, βλ.

غزال } A. γαζάδ, δν. κεμάς, δορκάς: زرين —
χρυσή [ζερὶν] δορκάς, ἵτοι ὁ ἥλιος
ὅταν ἀνατελῇ ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος § πλθ. ἀνῶμ.
جیلان — γηζλάν καὶ γηζλέ || βλ.

غزاله } A. γαζαλέ, δν. θ. ταῦτὸ προηγ. § θη-
λεῖα δορκάς.

غزته } Γ. γαζέτα (gazzetta) δν. ἐφημερίς:
سي — قسطنطينوپوليس ἡ ἐφημερίς «Κων-
σταντινούπολις» βλ. جريدة καὶ حوادث.

غزته جى } T. γαζέτα-δζν, δν. δημοσιογρά-
φος· πωλητῆς ἐφημερίδων.

غزته جيلق } T. γαζέτα-δζνλίκ, δν. δημο-
σιογραφία· τὸ ἔργον τοῦ πω-
λητοῦ ἐφημερίδων.

غزته خانه } T. γαζέτα-χανέ, δν. τυπογρα-
φεῖον ἐφημερίδος.

غزل } A. γαζέλ, δν. ὥδῃ ἢ ποίημα ἐρωτι-
κὸν ἢ βακχικόν, συνιδτάμενον τὸ ἐ-
λάχιστον ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε καὶ τὸ πολὺ ἐκ
δεκαοκτῶ στίχων: بی بدل — γαζέλι πη-
πέτέλ, ὥδῃ ἀπαράμιλλος: — بيت ال —
او قومق — ὁ πρῶτος στίχος τῆς ὥδης ταύτης ||
قزل — ἀπαγγέλλω ὥδᾶς ἐρωτικᾶς, βακχικᾶς || βλ.

غزل خوان } Π. γαζέλ-χάν, ἐπθ. καὶ δν.
ποιητῆς ὥδης ἐρωτικῆς ἢ βακ-
χικῆς.

غزلان } A. γηζλάν, πλθ. τοῦ غزال
ζάλ-βλ.

غزل للمك } T. γαζελ-λενμέκ [βλ. قزل للمك]
ρμ. οὐδ. τὰ φύλλα τῶν δένδρων
κιτρινίζουσι καὶ πίπτουσι, φύλλορροῶ.

غزله } A. γηζλέ, πλθ. τοῦ غزال βλ.

غزليات } A. γαζελ-ιγιάτ, δν. θ. συλλογὴ ἐ-
ρωτικῶν ἢ βακχικῶν ὥδων, ποιη-
μάτων.

غزو } A. γάζδ, ρ. ἀψ. τὸ ἐκστρατεύειν κα-
τὰ τῶν πολεμίων βλ. غزا.

غزوات } A. γαζεβάτ, πλθ. τοῦ غزوه βλ.

غزوان } A. γαζεβάν [ρζ. غزو] ρ. ἀψ. τὸ
ἐκστρατεύειν κατὰ τῶν πολεμίων.

غزوه } A. γαζέδ [βλ. غزا] δν. θ. πόλεμος
ἱερὸς: بدر — ἡ μάχη τῆς Βεδρ [βλ.
بدرى — كبرى] || بدرى — γαζέτ κηδκρά, μεγάλη
μάχη § πλθ. غزوات γαζεβάτ || βλ. καὶ غزا.

غزوى } A. γαζεβί [ἐκ τοῦ غزا] ἐπθ. ὁ ἀ-
νήκων τῷ ἱερῷ πολέμῳ, πολεμικός,
στρατιωτικὸς § βλ. قزوى كازعبي.

غزه } A. γαζζέ, κ. γάζζα, δν. κ. Γάζζα [πό-
λις τῆς Συρίας].

غزید } A. γηζίτ, ἐπθ. καλλίφωνος, ὑψίφων-
νος [πτηνὸν ἢ αἰοδός] βλ. غريد.

غزير } A. γαζίρ [ρζ. غزير] ἐπθ. ἀφθονος, δα-
ψιλῆς [lat.] § θ. غزيره γαζιρέ.

غصن } A. γούδν, ὄν. κλών, κλάδος: شجر
κλών δένδρου [teδζέρ] || مكنور
κλών τεθραυσμένος [μεκδούρ] || مزهر — γούδνι
μεζχέρ, κλωνανθής, ὁ φέρων τὰ ἄνθη ἐπὶ τοῦ
κορμού [βοτ.] § πλθ. اغصان — γούδν καὶ غصون
γούδνιν.

غصني } A. γούδν-ί, τὸ θηλ. غصنيه γούδνιγέ,
ἐπθ. κλαδώδης.

غصون } A. γούδνιν, πλθ. τοῦ غصن βλ.

غصه } A. γούδν, ὄν. θ. θλίψις, λύπη: —
اغصه θλίψις διηνεκής [taίμε] § πλθ.
غصن γούδν: متواله — θλίψις ἀλλεπάλληλοι
[yδ-τεδαλ-γέ].

غصه لند يرمق } T. γούδν-λάντηρμάκ, ρμ.
μτδ. θλίδω, λυπώ, προξενώ
θλίψιν [αἰτ.].

غصه لتق } T. γούδν-λάντμακ, ρμ. οὐδ. θλί-
δομαι, λυποῦμαι.

غصه لي } T. γούδν-λῆ, ἐπθ. τεθλιμμένος,
λελυπημένος.

غصه ناك } Π. γούδν-νάκ, ἐπθ. τεθλιμμέ-
νος, περίλυπος.

غصين } A. γούδν [ὑποκ. τοῦ غصن] ὄν. κλώ-
νιον, κλαδίδικος [βοτ.] — مزهر — γού-
δνι μεζχέρ, κλαδίδικος ἀνοφθόρος § πλθ.
غصينات γούδνινάτ: صغيره — γούδνινάτ σαγνιρέ,
μικροὶ κλαδίτικοι, κλωνάρια.

غضاب } A. γνζάπ, πλθ. τοῦ غضبان, βλ.

غضاريف } A. γαζαρίφ [πλθ. τοῦ غضروف]
ὄν. χόνδροι [ἀνατ.] — استرخاى —
μαλάκυνσις [ιστιρχά] τῶν χόνδρων || —
περιγραφή [τεδνίφ] τῶν χόνδρων, χονδρογρα-
φία || — بحث — μεζχάσι γαζαρίφ, χονδρολογία,
τὸ περὶ χόνδρων μέρος τῆς ἀνατομίας.

غضب } A. γαζάπ, κ. καζάπ, ρ. ἀφ. ὀργή,
ἀγανάκτησις: — دما نكاه — [νιγκζάχ]
ὀργῆς, ὀργίλον. || — عى — ὀργή τοῦ Θεοῦ ἢ
μάστιξ, θεομηνία || — دما عله عقل كيدر —
ὁ θυμός, ἀπέρχεται ὁ νοῦς [πρμ.] || — علك —
[βοτ.] ἢ — ὀργίζομαι, κυριεύομαι ὑπὸ τοῦ
θυμοῦ || — اوغرامق — ὑποπίπτω εἰς τὴν ὀργήν,
εἰς τὸν χόλον, εἰς τὴν δυσμένειαν.

غضب آلود } Π. γαζάπ-ἀλούτ, ἐπθ. παρ-
ωργισμένος, θυμωμένος.

غضبان } A. γαζάπν [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
ἐξωργισμένος, ἐξηρεθισμένος, ὀργί-
λος, θυμώδης: — قهرمان — καχορεμάνι γαζάπν,
ἥρωες θυμώδης § πλθ. غضاب — γνζάπ.

غضبان } A. γαζαπάν, ὄν. καταπέλτης, μν-
χανή, δι' ἧς ἄλλοτε ἐρριπτον πέτρας
καὶ ἄλλας ὕλας ἐν πολέμῳ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.
βλ. — منجنیق — γαζαπάνι φελέκ, ὁ ἥλιος· ὁ
ἄρης [ἀστὴρ].

غضبلند يرمق } T. γαζαπ-λάντηρμάκ, ἢ
γυζαπ-λάντμακ — γαζαπ-λάντμακ
μέκ, ρμ. μτδ. ἐξοργίζω, κινῶ τὴν ὀργήν, τὸν
χόλον, τὴν δυσμένειαν [αἰτ.].

غضبلتق } T. γαζαπ-λάντμακ ἢ γυζαπ-
λάντμακ — ζεπλάν-μέκ, ρμ. οὐδ. ὀργίζομαι,
θυμῶν, παραφέρομαι ἐξ ὀργῆς.

غضبلي } T. γαζαπ-λί, ἐπθ. ὀργισμένος, θυ-
μωμένος.

غضبناك } Π. γαζαπ-νάκ, ἐπθ. ταῦτὸ غضبى.

غضروف } A. γαζρούφ, ὄν. χόνδρος [ἀνατ.]:
درق — γαζρούφι τερεκῆ, χόν-
δρος θυρεοειδής || — شبه — χόνδρος
θυρεοειδής || — الباب — χόνδρος
χόνδρον || — خزع — γαζρούφ, χόνδρο-
τομία § δυκ. غضروفين — γαζρούφιν § πλθ.
غضاريف γαζαρίφ.

غضروفي } A. γαζρούφ-ί, ἐπθ. χονδρώδης:
الجناح — γαζρούφιγίου-λ-δζενάχ,
χονδροπτερυγία [τάξις ἰχθύων] || — ورم —
γαζρούφ, χόνδρωμα § θ. غضروفه — γαζρούφιν
A. γαζανφέρ, ὄν. λέων § ἀνθρωπος
λεοντόθυμος, ἥρως: غضوب — ἥρως
ὀργισμένος § πλθ. π. غضفران — γαζανφεράν.

غضفرانه } Π. γαζανφέρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνθ-
κων λέοντι, λεοντοθύμῳ, ἥρωϊ,
ἡρωϊκός, ἀνδρεῖος, γενναῖος: — مدافعه —
γυζαπ-λάντμακ — γαζανφεράν, ἀμυνὰ ἡρωϊκή.

غضوب } A. γαζούπ [ρζ. غضب] ἐπθ. λίαν
ὀργίλος, θυμώδης, ὀξύθυμος, ὁ εὐ-
κόλως ὀργιζόμενος, παράφθορος: — مرئي —
γυζαπ-λάντμακ — γαζούπ, παιδαγωγός ὀξύθυμος || —
شام — γαζούπ, βασιλεὺς ὀργίλος.

غضوبانه } Π. γαζούπ-ανέ, ἐπθ. ὀργίλος: نظر
— βλέμμα [ναζάρ] ὀργίλον § ἐπρ.
ὀργίλος: باقى — παρατηρῶ ὀργίλος.

غطاء } Α. γητά, δν. περικάλυμμα, ὑμῖν, μεμ-
δράνα[δυνών. غشاء] μετφ. πέπλος: —

λεπ-
τός πέπλος ὀφθαλμοῦ [πέδαρ]. — ی رقیق — ی شک و اشتباه — γητάϊ δέκκ ὁ
ἱστιακός, ὁ πέπλος τῆς ἀμφιδολίας καὶ ὑπονοίας.
§ πλθ. اغطيه اغتنيته.

غطس } Α. γάτς, ρ. ἀφ. καταδύθεις εἰς τὸ ὕ-
δωρ, κατὰδυσίς, ἐμβάψις, βάπτισις: الك
ماء بارد — ی
τῆς χειρὸς εἰς ψυχρὸν ὕδωρ.

غطشه } Α. γατμεδέ, δν. θ. τὸ θάμβος, θάμ-
δωσις [ψυσιολ.].

غطوس } Α. γατούς [ρζ. غطس] ἐπθ. ἥρωας
ἐφορμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ εἰς
τούς κινδύνους.

غفا } Τ. γκάγκα, βλ. غا

غفار } Α. γαφφάρ [ἐκ τοῦ غفران, ρζ. غفر]
ἐπθ. ὁ κατ' ἐξοχὴν συγχωρῶν τὰ πα-
ραπτώματα, πανοικτίρμων, ἐπιεικὴς [ἐπὶ θ. τοῦ
θεοῦ]: — رب راففاري γαφφάρ, ὁ οἰκτίρμων Κύ-
ριος: — الذنوب — γαφφάρου-ζ. ζήνουν, ὁ συγ-
χωρῶν τὰς ἀμαρτίας [θεός]: — βλ. غفور γαφφάρ.

غفران } Α. γουφράν [ρζ. غفر] δν. συγχώ-
ρησις, ἄφεσις ἀμαρτιῶν: — ی پایان —
ἄφεσις ἀπειρος: — ی نائل — الیه —
ναίλι γουφράν ἐτίλ, τὸν δοῦλόν σου ἀξίωσον
συγγνώμης: — ال — عليه الرحمة وال —
βέ-λ-γουφράν, ἐπ' αὐτὸν ἢ εὐσπλαγχνία καὶ ἢ
ἄφεσις [εὐχὴ ὑπὲρ τεθνεώτος]: — ی رسان —
γουφ-
ράν-ρεδάν, ὁ φέρων ἥτοι χορηγῶν συγχώρησιν.

غفره } Α. γηφρέ, δν. θ. ταῦτο غفران.

غفلان } Α. γουφλάν, ἀφ. τὸ εἶναι ἀπρόσε-
κτον, ἀμέρινον, ἀκηδῆ, τὸ ἀμελεῖν,
ὀλιγορεῖν· συνών. غفلت βλ.

غفلت } Α. γαφλét, ρ. ἀφ. θ. ἀπροσεξία, ἀ-
μεριμνία, ἀμέλεια, ὀλιγορία, ρα-
θυμία: — الغفلة — الغفلة —
ἀπροδοκῆτως, ἐπωφελοῦμενος στιγμῆς, καθ'
ἣν δὲν προσέχει ὁ ἄλλος: — خواب —
ὑπνος ἀμεριμνίας, λήθαργος: — دمه قاتق —
ἢ — دهن — προσέχω, εἶμαι ἀμέριμος, ἀμεριμνῶ,
ὀλιγορῶ, κατέχομαι ὑπὸ ἀκηδίας: — § ὑπνος βαθύς,
λήθαργος: — باسقى — καταλαμβάνει λήθαργος: —
طالق — πείπτω εἰς λήθαργον, λησμονῶ τὰ πάντα.

غفلة } Α. γαφλét-εν, ἐπρ. ἀπροδοκῆτως,
ἐξ ἀπροόπτου, ἐπωφελοῦμενος στιγ-
μῆς, καθ' ἣν δὲν προσέχει ὁ ἄλλος.

غفور } Α. γαφφάρ [ἐκ τοῦ غفران] ἐπθ. ὁ
κατ' ἐξοχὴν συγχωρῶν ταῦτο غفار βλ.

غفول } Α. γουφούλ, ρ. ἀφ. τὸ ἀπατάσθαι,
τὸ ἐγκαταλείπειν· τὸ ἐνεκα ὀλιγο-
ρίας ποιεῖν ἐλλειπῶς τὸ ἔργον.

غفیر } Α. γαφίρ [ρζ. غفر] ἐπθ. πολὺς, πο-
λυάριθμος: — ج πληθος [δζ. غفیر] πολὺς.

غل } Α. γάλλ, ρ. ἀφ. τὸ ποιεῖν ἀπιστίαν.
βλ. غل γήλλ. § τὸ διψῆν.

غل } Τ. γήλ, μόνον προστιθέμενον κατὰ
τὴν ἀρχαίαν τουρκικὴν διδλεκτον εἰς
τὸ δ' πρόσωπον τῆς προστακτικῆς τῶν πλα-
τυφῶνων ρημάτων ὅπως ἐπιτείνῃ τὴν ἐννοίαν
τῆς προσταγῆς ἢ ἀπαγορεύσεως· ὡς اوله غل
δλμα-γυλ, νὰ μὴ γίνῃ. Ἐν τοῖς λεπτοφώνοις
ρήμασι ἐγγράφετο كلكيل.

غل } Α. γήλλ, δν. δολιότης, κακοδουλία,
πάθος: — دوش و — δόλος καὶ κακοδουλία
[γῆες]: — ی دل — ی — ی —
δόλου, εἰλικρινής.

غل } Α. γούλλ, δν. κλοιός, ἥτοι διδνηρὸν
περιλάμβανον, δι' οὗ περιδάλλουσι τὸν
λαιμὸν τῶν κακούργων: — ی —
κλοιὸς πύρινος.

غلاء } Α. γαλά, δν. ὑπερτιμνίς, ἀκρίβεια
τροφίμων κτλ: — ی اسار —
τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων [ἐδ' άρ]: — ی —
κάχτ οὐ γαλά, σιτοδεία καὶ ὑπερτιμνίς.

غلات } Α. γαλλάτ, πλθ. τοῦ غل βλ.

غلات } Α. γουλάτ [πλθ. τοῦ غل βλ.] δν.
οἱ μᾶλλον θερμοκέφαλοι ἢ μανιώ-
δεις ὁπαδοὶ αἰρέσεων, ἢ θρησκείων τινῶν: —
شبهه — οἱ ἐξηγούμενοι τῶν Σιιτῶν [ἴν' ά. βλ. λ.]

غلاص } γαλάς, δν. εἶδος πλατείας σανίδος,
κοινῶς Γαλαζιανὸν καλούμενης ἐκ
τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως αὐτῆς, ἥτοι ἐκ
Γαλαζίου τῆς Ρουμανίας: — تحتی —
σανὶς Γα-
λαζιανή: — βλ. καὶ غلاص.

غلاظ } Α. γηλάζ [πλθ. τοῦ غلط] ἐπθ.
χονδροί, χονδροειδεῖς, σκαιοί.

غلاظ } Α. γουλάζ, ἐπθ. χονδρός, χονδρο-
ειδής: βλ. غلط.

ΓλαΨα } A. γνλαΨάτ, ὄν. θ. χονδροτότης, τὸ
χονδροειδές: عقل — βαρύνουα, χον-
δρομυαλῆ, ἀψυα, βλακία· || βλ. غلط.

Γλαφ } A. γνλάφ, ὄν. κολεός, θήκη, περι-
κάλυμμα [τ. قلف βλ.]: — γν-
λάφι μδζεχχέτ, θήκη χρυσῆ· || شعير — κολεός
Ξίφους [ξευσίφ]· || نمر — γνλάφι δεμέρ, περι-
κάρπιον· || نمر كاذب — γνλάφι δεμέρι κιαζίτ,
ψευδοκάρπιον· || جذير — γνλάφι δζεζετ, κο-
λεόρριζον· || داخل نمر — γνλάφι ταχῆλι δεμέρ,
ἐνδοκάρπιον· || رویشی — γνλάφι ροδεϊαί, κολεό-
πιλον· || عصب — γνλάφι ἀδάτ, νευρεῖνμα, ὑ-
μὴν κυλινδρωδὲς περιελίσσων τὸ νεῦρον· || —
غضروف γνλάφι γαζρούφ, περιχόνδριον, χι-
τῶν περικαλύπτων τοὺς χόνδρους· || قطر — γν-
λάφι κοῦτρ, περιελίημα, θύλακος τοῦ μύκη-
τος, ἀμανίτου.

Γλαφι } A. γνλαφ-ί, ἐπθ. ὁ τοῦ κόλπου, κολ-
πικός [ἀνατ.]· || عصى — γνλαφίτ
ἀδατ, ὁ ἀνῆκων εἰς τὸ νευρεῖνμα, νευρεῖν-
ματικός· § θ. غلافه γνλαφίτ.

Γλαλ } A. γαλάλ, πλθ. τοῦ غل, βλ.

Γλαμ } A. γουλάμ, ὄν. μείραξ, εἴηδος, νεα-
νίας, δοῦλος νεανίας [τ. اوغلان]· § πλθ.
غلان γνλγάν, غل γνλγέ καὶ اغله ἀγλγέ.

Γλαμπαρ } Π. γουλαμ-παρέ, κ. κουλαμ-
παρά, ὄν. παιδεραστής.

Γλαμπαρλή } T. γουλαμ-παρλή, κ. κου-
λαμπαρλή, ὄν. παιδερα-
στής.

Γλαμί } Π. γουλαμί, ταῦτὸ غلامپاره.

Γלב } A. γαλέτ, βλ. لن لایمن.

Γλε } A. γαλέτ, ρ. ἀψ. θ. νίκη· ὑπεροχή,
ἐπικράτησις, περίσσεια: — تملک —
λεία νίκη· || كيمده قالدی — ἡ νίκη παρὰ τίνι ἐ-
μεινε: τίς ἐνίκησε; || نوم — γαλέτ νέθυ, πε-
ρίσσεια ὕπνου, πολὺς ὕπνος· || عارله — ἐκ τῆς
περισσείας τῆς αἰδοῦς, ἐνεκα τῆς μεγάλης αἰ-
δοῦς· || شهوت — γαλέτ δεχέτ, οἰστρομανία,
νυμφομανία· || مرحت — μεγάλη εὐσπλαγχνία·
|| Pm. νικῶ, ὑπερισχύω, ἐπικρατῶ [δοτ.]·
عك — αἶρω νικῶ τὸν ἐχθρόν· || جالى — αἶρω νί-
κην [δοτ.]· || قارشو — αἶρω νίκην [τῇ قارشو].

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Β'.]

Γλε } T. γαλέτ-λίτ, κ. καλαπαλή, ὄν.
πλῆθος· συσσωρευσις ἀνθρώ-
πων· ἀκολουθία ἢ οἰκογένεια πολυάριθμος·
σκεῦη, ἐπιπλά, βάρη: وار — ὑπάρχει πλῆθος· ||
— ي قالدمق — πλῆθος ἀνωφελές· || قورو —
σθκόνω τὰ σκεῦη, τὸ βάρος, ἀπέρχομαι· μτψ. ἀποθνή-
σκω· || نك — κάμνω βάρος, εἶμαι περιττός, πιάνω
τόπον [ἀνθρώποι ἢ ἐπιπλά περιττά]· § ἐπθ. πο-
λυάριθμος, πολυπληθής· || فامليا — οἰκογένεια πο-
λυπληθής· || وابور — ἀτμόπλοιοι πολυπληθές· ||
اوليور — τὸ χωρίον τὸ θέρος γίνεται πο-
λυπληθές· || اغيزى — οὐ τὸ στόμα πολυπληθές,
ἵτοι ὁ λαὸς πολλὰ καὶ πείθων διὰ πολλῶν
λόγων εὐγλωττων πῶς, ἀλλὰ κενῶν.

Γλεβ } Π. γαλτεβάν, ὄν. μαστροπός· βλ.
غلبان.

Γλεμε } A. γαλδαμέ, ὄν. θ. βράγχιον: ناقص
— الناقصه γαλδαμέ, ὁ ἀνευ
βραγχίων.

Γλεμ } A. γαλδαμ-ί, ἐπθ. βραγχιακός.

Γλατ } A. γαλάτ, ὄν. λάθος, σφάλμα, λάθος περι-
τὸν τύπον τῆς λέξεως, ἐκφρασις ἐσφαλ-
μένη, βαρβαρισμός: فاحش — λάθος χονδροειδές
[φαχῆς]· || مشهور — βαρβαρισμός καθιερωθεὶς ὑπὸ
τῆς χρῆσεως: معروف — γα-
λάτι μεσχοῦρ λάττ φεδηχτὲν γέκτιρ, ὁ κα-
θιερωθεὶς βαρβαρισμός εἶναι προτιμότερος τῆς
καλλιεποῦς λέξεως· || بصر — ἀπάτη τῆς ὁράσεως
[πεσάρ], ὀπτική· || حس — ἀπάτη τῆς αἰσθήσεως
[χίος]· || حسه دوشك — πίπτω εἰς ὀπτικὴν ἀπά-
την· || ايگك — ποιῶ γλωσσικὰ λάθη, ὁμιλῶ κακῶς
γλωσσῶν, βαρβαρίζω· § πλθ. غلط γαλατάτ.

Γλατ } A. γαλατάτ [πλθ. τοῦ غلط] ὄν. θ.
βαρβαρισμοί, γλωσσικὰ λάθη.

Γλατ } Π. γαλάτ-γκιού, ἐπθ. ὁ ὁμιλῶν
ἐσφαλμένως, βαρβαρίζων.

Γλατ } Π. γαλάτ-νδής, ἐπθ. ὁ γρά-
φων ἐσφαλμένως, βαρβαρῶν.

Γλατ } Π. γαλάτ [μτχ. τοῦ غلطین γαλτι-
τὲν] κυλιόμενος: — يجان — γαλάτ πι-
τὸν, πίπτων καὶ κυλιόμενος· || — كعفالنه [δερ]
κυλιόμενος· || كوى — σφαῖρα [κιοῦ] κυλιόμενος·
غلطه } γαλάτα, κ. καλάτα, ὄν. κ. Γαλα-
τῆς, προάστειον Κ[α]πὸλως: قله — ὁ
Πύργος [κουλλῆ] τοῦ Γαλατά.

16

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538

فاحه } $\delta\iota\alpha: \S \pi\lambda\theta, \text{ فواح } \phi\epsilon\beta\alpha\tilde{\iota}\chi.$

υ-ν-νούρ, ὁ πλημμυρῶν φῶς, καταυγάζων,

φωτοδολος § δν. τόκος χρημάτων : حد —
 τὸ νόμιμον [χάτι νιζαμι] ὅριον τοῦ
 τόκου || شروع n نظامی — νόμιμος τόκος || یوزده
 — لام — الله المتی || 0 || 0 || — طقوز —
 — δάνω ἐπὶ τόκω || ورمك — دیدω εἰς τόκον, ἐκτο-
 κίζω || ورمك — دیدω ἐπὶ τόκω || یورومتك —
 — ποιογίζω τόκον || ایشلك — πρέχει [δουλεύει] ὁ
 τόκος || مفرد — τόκος ἀπλοῦς [υδὲρ ἐξέ] || —
 — φαιδύγι υδρεκέπ, ἢ φαιδύγι ἐπιτό-
 κιον, ἀνατοκισμός || الله — ἐντόκως || — لا فیلا
 φαιδύ, ἀνευ τόκου, ἀτόκως.

φαιδύγι } T. φαιδύ-τοδ, δν. τοκιστής, τοκο-
 γλύφος.

φαιδύζω } T. φαιδύ-δύζ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ἄτο-
 κος καὶ ἀτόκως.

φαιδύζω } T. φαιδύ-λ, ἐπθ. ἐντοκος, μετὰ
 τόκου.

φαιδύζω } Γλ. φαιδύζω [phaeton, φαιδύζω] δν.
 ἀμαξα ἀνοικτή.

φαιδύζω } A. φαιδύ [ρζ. فوق] ἐπθ. ἀνώτερος, ὁ
 ὑπερέχων, ὑπερβαίνων τοὺς ἄλλους,

ἐξοχος [δοτ.] : بو افنديلردن بری ذكاجه ديكرينه
 — εἰς τῶν μαθητῶν [ἐφέντιλερ] τοῦτων εἶ-
 ναι ἀνώτερος τῶν ἄλλων κατὰ τὴν νομοσύ-
 νην [ζεκυά-δξε] — الاقران — φαιδύζω-λ-ἀκρόν,
 ἀνώτερος τῶν ὁμηλικῶν § 0. فائقه :
 احترامات — ixtyraμaтi φαιδύζω, ἐξοχα δέδω.

φαιδύζω } A. φαιδύ-λ-α [δύνθ. ἐκ τῆς προθ. φ
 και τοῦ φ, θ. β, ἐπρ. ἔχει καλῶς:

— εἰς τῶν μαθητῶν [ἐφέντιλερ] τοῦτων εἶ-
 ναι ἀνώτερος τῶν ἄλλων κατὰ τὴν νομοσύ-
 νην [ζεκυά-δξε] — الاقران — φαιδύζω-λ-ἀκρόν,
 ἀνώτερος τῶν ὁμηλικῶν § 0. فائقه :
 احترامات — ixtyraμaтi φαιδύζω, ἐξοχα δέδω.

φαιδύζω } A. φαιδύ-λ-α [δύνθ. ἐκ τῆς προθ. φ
 και τοῦ φ, θ. β, ἐπρ. ἔχει καλῶς:

φαιδύζω } A. φαιδύ, βλ. فتى .

φαιδύζω } A. φαιδύ [ρζ. فت] δν. θρύμμα, σύν-
 τριμμα.

φαιδύζω } A. φαιδύζω [ρζ. فتح] ἐπθ. ὁ ἀνοίγων, ὁ
 κατακτῶν, κατακτητής ὁ ἀνοίγων

τὰς κλειστάς ὑποθέσεις τῶν ἀνθρώπων, Κριτής,
 [ἐν τῶν ἐπιθέτων τοῦ Θεοῦ] : كريم — ὁ ἀγαθοδό-
 τος Κριτής || — يا ويا كريمًا.

فتاده } Π. φαιδύζω, ταῦτο φαιδύζω, βλ.

فتاحه } A. φαιδύζω, δν. θ. βοήθεια, νίκη § φαι-
 दा, ἐξουσία, δικαστική ἐξουσία.

فتاش } A. φαιδύζω [ρζ. فتش] ἐπθ. ὁ λίαν ἐ-
 ρευνῶν, ἐξετάζων, ἐξελεγκτής.

فتاك } A. φαιδύζω [ρζ. فتك] ἐπθ. ἀμείλικτος
 φονεύς, αἱμοδόρος βλ. فاك .

فتان } A. φαιδύζω [ἐκ τοῦ فت] ἐπθ. πλανῶν,
 δελεάζων, σκανδαλίζων, πειράζων :

— چشم لافθαيلوس [تدعای] δελεάζων, σκανδαλι-
 ζων § 0. فتان φαιδύζω βλ. غمزہ .

فتاوا } A. φαιδύζω, ἢ φαιδύζω [πλθ. τοῦ
 فتوى φαιδύζω] δν. θ. ρήτραι ἱερονομί-
 καὶ περὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὸ ἱερὸν

δικαίον [شرع], ὡς κληρονομίας κτλ. فتاوى شريفة
 φαιδύζω φαιδύζω, ἱερὰ ρήτραι.

فتح } A. φαιδύζω, ρ. ἀφ. τὸ ἀνοίγειν, ἀνοίγμα:—
 فتح — τὸ ἀνοίγειν τῆς πύλης, τὸ ἀνοίγειν τὴν

θύραν || — دريچه نك — τὸ ἀνοίγμα τοῦ παραθύρου
 [τεριτδενίν] — دهان — τὸ ἀνοίγειν τὸ στόμα [ti-
 xán], ὁμιλεῖν, ἐναρξίζει, ἐγκαίνις, كلام — ἐναρξίζει

λόγον § ἀλωσις, ἐκπόρθησις, κατάκτησις, θρι-
 αμβος : بلاد — ἀλωσις, ἐκπόρθησις πόλεων [ti-
 λάτι] || — ابوال — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

πόλεως] βλ. فتح — قريب || فاتح — نصر من الله
 — و — φαιδύζω-λ-φαιδύζω, ὁ πατήρ τῆς κα-
 τακτησεως, ὁ κατακτητής [ἐπιθετον τοῦ Σουλ-
 τάνου Μεχμέτ τοῦ Β' κατακτητοῦ τῆς Κων/

φειλατέιν, δύο φειλάδες § [λατ.] τρῆμα || * —
 φειλάι υδρεκαπίλζέ, ἀντιστόμιον.

فتحی } A. φετχι, τὸ θηλ. فتحه φετχιγέ, ἐπθ.
 ὁ ἀνήκων ἀλώσει, κατακτεήσει, θριαύ-
 δω, θριαμβευτικός.

{ Π. φησὶν, ὅν. ὁ διπλοῦν τοῦ σάγ-
 κιον ἢ ἄλλο χρεῖωδες.
 ματος ἡμᾶς, ἐξ' οὗ δέγεται τὸ διδάσκ-

} A. φερεται, ὄν.θ. διδασκίμα· τὸ χρο-
 νικὸν διδασκίμα τὸ μεσολαβοῦν με-
 ταξὺ τῆς ἀποστολῆς δύο προφητῶν· μεσοβασι-

λέια· [ιατ.] διδάλεια, ἀπυρεξία ἵκτοι τὸ μεταξὺ
 δύο περιόδων πυρετοῦ διδότημα :—3 πί·φετ·
ρέτ· ἢ — 4 πίλα φετορέτ· ἄνευ διακοπῆς.

διαλειμματος, κατὰ συνέχειαν· || **أَلَا عَلَى فَرَقٍ**
فَرَّقْتِهِنَّ, κατὰ διαλείμματα, οὐχὶ κατὰ συνέ-
 χειαν· § **پلټ ټاښ ډيډيوآټ**.

} A. φετρ-ί, τὸ θηλ. فِطْرَة φετρινῆ, ἐπθ.
 } ὁ ἀνεν πυρετοῦ, ἀπύρετος [ιατ.].
 } A. ἀφύρεσις, τὸ ἀφάγεσθαι καὶ ἀφαι-

فتق } A. φέτεκ, ρ. άφ. τὸ σχίζειν, διαρρηγίς·
 } πρυνᾶν ὑπόθεσιν τινα· βλ. تفتيش.

το δεσμεῖν καὶ λύειν, ἥτοι ἡ τελεία καὶ ἀπό-
λυτος διεύθυνσις τῶν ὑποθέσεων § [ιατρ.] κή-

ἐντεροκήλη, κ. σπάσιμον. || أرى h فحذى
 φέτκι ἐρπί η φαχζι, μηροκήλη. || ثوب — φέτκι
 θέρπ, επιπλοκήλη || ثوبى فحذى — φέτκι θέρπ

φέτκι, επιπλομφοκλήν' || زبى معانى
 φερίι με'αϊ, επιπλοεντεροκλήν' || زبى وركى
 φέτκι φερίι βερεκί, επιπλοσχοκλήν' || جنبى

φύτκι ὀζενπί, πλευροκήλη || جوار سره — φύτκι
δζιβάρι ὀδδρε, παρομφαλοκήλη || حجاب حاجز —
φύτκι χηδζάπι χαδζίζ, διαφραγματοκήλη ||

φῆτε καθλί, υπογαστροκήλην. || حید جلی
 φῆτε χιροεζιλί, βουδωνοκήλην. || دماغ — ī
 φῆτε τιμάγ ἢ φῆτε μῶκκ, ἐγκε-

υστεροκλήν· || رَحِمَ — **φέτκι** ράχμ, υστεροκλήν·
 λή· || رَوَى — **φέτκι** ριεβί, πνευμονοκλήν· ||
 صُنَ **φέτκι** δάδν, ὀσχεοκλήν· || طَحَالَ — **φέτκι**

ἡπαρ, σπληνοκύλην || قلب — φέτκι καλπ, καρ-
 διοκύλην || کبد — φέτκι κέπτι, ήπατοκύλην ||
 کبد — φέτκι κιλγέ, νεφροκύλην || معاء — φέτκι

ye'ā, enterokhālān || استسقاء — معاء — هētēki ye'ā
 ḥṭiḥkālī, ḥḍrenterokhālān || حربي — معاء — هētēki
 ye'ā ḥḍerpi, enteroḥḍerpiḥkālān || فحذي — معاء —

ῥετα με' αἰ ᾠαχζι, ἐντερομυροκλήλῃ. || مهبل

φέτκι μεχπίλ, ελυτροκλήλ. — مهلی — φέτκι μεχ-
 πίλι, κολεοκλήλ. — وركی — φέτκι βερεκι, ισχιο-
 κλήλ. § التراب — φέτκου-τ-τθράφ, ερείκι ή
 εροπουσα [φυντ.] § πλθ. فتوق φούουκ.

} A. φετκ-ñ, τὸ θ. فَتَكِيَّة φετκινγέ, ἐπθ.
 } ἐντεροκινλικός [lat.].
 } A. φέτκ, ο. ἀφ. τὸ κατοφυλακτεῖν

فتك } τινὰ καὶ φονεύειν ἢ τραυματίζειν διὰ
 μιᾶς ἀναφανδόν· βλ. فتك، فاك.

قلمك } T. φιν-λαμενκ, βλ. φιντلك.
فَن } A. φινέν, πλθ. τοῦ ἐπομ.

فتنه } A. φινέ, ὄν.θ. εἰσλήγουσι πανούργος,
υποκίνησις, σκάνδαλον ἦτοι πᾶν ὅ,τι

δύναται νὰ διαλθῇ τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα, κ. νὰ ξελογιάσῃ· ὡραιότης ἑκτακτος, τὰ ἅπαντα τὸν νοῦν, τὴν καρδίαν, κ. ξελογιάζουσα·

μτφ. παραχή, στάσις, ραδιοσυγία, κακόν, δεινόν·
 قومي ویرمک — βάλλας σκαλνθαλα, έρεθίζω, ύπο-
 κινώ, διεγείρω· || قوایارمق — διεγείρω παραχάς,

σκανδαλα: || — القاي إلكاى فيتنه، τὸ διεγείρειν
σκανδαλα, ταραχάς: || — ياتاق — πιστεύω τὰ
σκανδαλα: || — دوران — ωραιότης ἑκτακτος τῆς

ἐποχῆς [ἡμέραν], ἥτοι ὥραία γυνὴ παρὰ ττου-
σα διὰ τῆς μεγάλης αὐτῆς ὡραιότητος τὴν καρ-
δίαν καὶ τὸν νοῦν· || آخر زمان — τὸ κακὸν τοῦ

τέλους τοῦ κόσμου [ἀρχὴν ζευγάν], ἦτοι αἱ
συμφοραὶ καὶ τὰ κακὰ τὰ προσσημαίνοντα τὰ
τέλος τοῦ κόσμου, τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν· σκ.

ἐπιθ. ὁ διαψεύδων, παρόντων, ραδιουργῶν, ρα-
διοῦργος· § πλθ. تَبَيَّنَ فَيَتَن : — تحريك دريای
ταχυοίκι τεργυαῖ φιτέν, τὸ διεγείρειν τὴν θά-

λασσαν τῶν σκανδαλίων, τῶν παραχῶν.

فته آمیز } Π. φεινέ-αμιζ, ταυτὸ ἀνκίζ, βλ.

فتنه انكيز } Π. φητινὲ-ἐνγκιζέσθαι. ὁ διεγεί-
ρων σκάνδαλα, ταραχάς, σκαν-

μαθηταῖς, παροισργός, σκανδαλωδής: روغ
— مصاحت آمیز به از راست
μὴ πῖχ ἐξ ῥάδοι φινὲν-ἐνγκίξ, ψεύδος ἐξοι-

Π. φιτινε-ᾠζοῦ, ἐπθ. ὁ ζιτων ἦτοι

3.) προκαλών σκανδαλά, ταραχάς,
σκανδαλοποιός, φιλοστράχος.

فتہ کار } Π. φίντε-κιάρ, ἐπθ, ὁ ἐργον ἔχων
 } τὰ σκάνδαλα, τὰς ραδιουργίας,
 σκανδαλοποιός, ταραχοποιός, ραδιοὔργος.

فتنه کارلق } Τ. φιντε-καρλίκ, ὄν. τὸ ἐρ-
γον τοῦ δκανδαλοποιού, τοῦ τα-
ραχοποιού, τοῦ ραδιούργου.

فتنه لك } T. ὁρνε-λίε, ὄν. ραδιοσυργία, σκάν-
δαλον, ταραχή.

فتنه ملك } T. φίντε-λεμὲκ, ρμ. μεδ. διαφθερί-
ρω, κ. ξελογιάζω· διεγείρω σκάν-
δαλα, ταραχές, ραδιουργῶ.

10. **ἡμεῖς** } **Τ. ὤτινε-λενυμέκ, ρμ. παθ. δια-**
ἡμεῖς } **ῥθιείρωμαι, κ. ξελογιάζομαι· σκαν-**
δαλιζομαι.

فتنه } T. ζιτνε-λι, ἐπθ. σκανδαλοποιός,
ραδιοῦργος.

فتوا } **A.** ἡ **ῥήτρα** **ῥήτρα**, ὅν. θ. ῥήτρα ἱερονομική, ἥτοι ἀπόφασις, γνώμη διδομένη ὑπὸ τοῦ μουφτεῖ [مفتی] ἢ ὑπὸ τοῦ Σεῖχου-λ-Ισλάμ [شیخ الاسلام] ἐπὶ ζητημάτων κληρονομικῶν ἢ ἄλλων ἀναγομένων εἰς τὸ Σερί [شرع] ἥτοι τὸ ἱερὸν Μουσουλμανικὸν δίκαιον: **ῥήτρα** — **ῥήτρα** **ῥήτρα**, ἱερὰ ῥήτρα. || **ῥήτρα** **ῥήτρα**, ὁ ἐπὶ τῶν ρητρῶν, ἥτοι ἀρχηγὸς τοῦ γραφείου ἐν τῷ Σεῖχουσλαμάτῳ, ὅνθα συντάττονται καὶ ἐκδίδονται αἱ ὡς ἀνωτέρω ῥήτραι. || **ῥήτρα** — **ῥήτρα** **ῥήτρα**, ἀποφαίνομαι, γνωμοδοτῶ περὶ τῆς νομιμότητος πράξεως: **ῥήτρα** — **ῥήτρα** **ῥήτρα** τὴν ῥήτραν ἐκδίδουσιν ἀναλόγως τῆς παραστάσεως τῆς ὑποθέσεως [ἀν-λαϊνλῆσά γκιορῆ], ἥτοι πολλακίς δύναται νὰ ῥάσῃ τις τὸ δίκαιόν του διότι δὲν γινώσκει νὰ παραστήσῃ αὐτὸ ὡς δεῖ [πρμ.]. § πλθ. **ῥήτρα** **ῥήτρα** ἡ **ῥήτρα** **ῥήτρα**.

فتواپناه } Π. φετα - πενάχ, ἐπιθ. ὁ ρητρο-
φύλαξ ἔτοι ὁ φύλαξ τῶν νομολο-
γικῶν ἀποφάσεων· ἐπιθετον τοῦ Σείχου-λ-
ισλάμη [شیخ الاسلام]· βλ. λ. προηγ.

فتوای } Π. φεθα-πεναχι, επθ. ὁ ἀντι-
κων τῷ ρητορῶν, ἵτοι τῷ
Σείχου-λ-ισλάμ, Σείσλαμικός: — ذات عالی حاب
ή Α. Ψηλότες ὁ Σείχου-λ-ισλάμης || باب والای
— τὸ Σείχου λ-ισλάμ, τὸν || βλ. καὶ مستخانی.

فتواخانه } Π. φετα-χανέ, δν. τμήμα τοῦ
Σερχουλίσλαμάτων, ἐνθα ἐκδίδον-
ται ρήτραι ἱερονομικαὶ ἐπὶ διαφόρων θρησκευ-
τικῶν ἢ ἱερονομικῶν ζητημάτων, ἅτοι τοῦ Σε-

ῥῆ [شرع]· συνεκδοχικῶς τὸ Σεῖχουλισλαμάτον.

فتوت } Α. φῦσις ὅν. θ. ἐλευθεριότης,
μεγαλοδωρία, γενναιοδωρία : — کمال

[μεγάλη φιδωδωδω] μεγάλη γυναικωδωδω || صاحب
→ ὁ κάτοχος [δαχάτ] ἐλευθεριότητος, ἐλευθε-
ριος, γυναικωδωδω || ارباب οι κάτοχοι [εἰρηάτ]
γυναικωδωδω, γυναικωδωδω || جليله — ὑψηλὴ
[Σουλτανική] γυναικωδωδω || συνών. سخاوت.

فتوتکار } Π. φουφουετ - κυρά, επθ. ὁ ἐχθρὸς
ἐργον τὴν γενναϊοδωρίαν, γενναϊο-
δωρος, ἐλευθερίος.

فتوتکارانہ } Π. ῥῆτδδδερ-κταρανέ, ἐπθ. δ
ἀντικων ἢ ἀρμόζων ἐλευθερίω,

γενναιοδωρῶ, ἵτοι ἐλευθέριος, γενναιοδωρὸς
[πρᾶξις]: → معاونة γενναία βοήθεια [μου'αδε-
νή] § ἐπρ. γενναιοδωρως, ἐλευθερίως.

قتول } T. ἡ φόνος **φόνος**-**φόνος**, ἐπὶ. ἐλ-
θέριος, γενναῖος δωρος· τίτλος τιμ-
τικός ἀπονεικόμενος τοῖς λοχαγοῖς [بوزباشی
قول آغایی] καὶ τοῖς πολιτικοῖς υπαλλήλους τοῖς
ἐχουσι τὸν πολιτικὸν βαθμὴν راجه, **ραπή**-**α** ἥτοι
τέταρτον, ἢ خامه **χαμέ**, πέμπτον.

فتو محمد } II. ὁστὸς ἔστι - μέντ, ἐπθ. ταύτῃ
βλ. فتو تکار

فتوٰمندانہ } Π. φιδδδδδ-μενιανέ, ἐπθ. καὶ
ἐπρ. ταύτῳ ἀνε βλ.

فتح } A. ῥδοιύχ [πλθ. τοῦ فتح] ὄν. κα-
 τακτῆσεις, θριαμβοὶ, νίκαι, ἐπιτυ-
 χιαί· — جبل الـ ὄζεπελου-ῥδοιύχ, ὄρος τῶν
 θριαμβῶν [ἐπίθετον τοῦ Γιβραλτάρ]· § ἀγαλλία-
 σις, εὐθυμία· — روح روؤخی πῶρ ῥδοιύχ, ψυ-
 χὴ πλήρης ἀγαλλιάσεως, ἀγαλλομένη [ἀποθα-
 νόντος] || صبح اولدی مهایی صبحم ساقی آج شیشینی
 ساقی ساقی پروتا [ῥδοιύχ] ἐγένετο· εἰσιμος
 εἶναι [μῦχεγγύ-um] ὁ ἔωθινὸς οἶνός μου [ῥα-
 ποιύχ-ουμ]· οἶνοχόε! ἀνοιξον τὴν ψιδάλην· εἴλω
 ἀνάγκην εὐθυμίας [μῦχτάῶζι ῥδοιύχ-ουμ] οἶ-
 νοχόε! § τὸ ἀνακαλύπτειν διὰ τῆς καρδίας τὰ
 μυστήρια τῆς θείας προνοίας, κατακτῆσεις τῆς
 καρδίας καὶ τοῦ νοῦς ἐν τῷ πεδίῳ τῶν ἐπιστη-
 μῶν καὶ τῆς ἀρετῆς· § 6°. πλθ. فتوح ῥδοιού-
 χάτ· عظمه — μεγάλοι θριαμβοὶ, κατακτῆσεις.

فتوحات } Α. ὁδουχάτ, πλθ. τοῦ βλ.

فتوده } Π. ὁδοῦντὲ [μτχ. τοῦ فتودن ὁδ^α
 τουτέν, ἀπατᾶν] ἡπατημένος.

فتور } A. ὁ φτοῦρ, ὄν. ἔκλυσις, ἀδυναμία,
χαύνωσις, κόπωσις, καταπόνησις, ἀ-
πογοήτευσις, ἀποθάρρυνσις, κόρος· عارض
—اولان ἔκλυσις ἐπερχομένη εἰς τὸ σῶμα [ἔτε-
νέ]·|| — فكره ἄπογοήτευσις κατα-
λαμβάνουσα τὸν νοῦν [φικρέ]·|| — امارت
[ἔμαρε] ἀπογοητεύσεως·|| — كك — εἴρεται, ἡ γεν-
νᾷται ἀπογοήτευσις, ἀποθάρρυνσις, κόρος·|| —
كثيرمك ἀπογοητεύομαι, ἀποθάρρυνομαι, ἀπαν-
δῶ, ἀποκάμνω·|| — ايرات — اتك —
προξενῶ ἀπογοή-
τευσιν, κόρον ἀπογοητεύω, ἀποθάρρυνω·|| —
بی —
ὁ ἄνευ καταπόνησεως, ἀκάματος, σύντονος· καὶ
ἐπρ. ἀκαμάτως, συντόμως·|| — لا پیلا φτοῦρ,
ἀκαμάτως, συντόμως.

فتورسز } Τ. ῥυτοῦρ-δούζ, ἐπθ, ὁ ἀνευ κα-
ταπονήσεως, ἀκάματος, σύντονος,
ἔξερ. ἀκαμάτως, συντόνως.

فتویٰ } A. φετνά, βλ. فتوا.

٢٢١ } A. ἡ ἑταῖ, ὁν. ἑταῖος, νεανίας, νέος,
 بکزر روشک حیدره بر شانی
 παλληκοῖ: ὁμοιάζει τὸ βᾶδιμά σου [ρετι-iv] πρὸς
 λείοντα· κλεινὸς ἥρωας εἶσαι· ἑλευθερίος, μεγα-
 λόψυχος· ἑπλθ. ٢٢٢. ٢٢٣. ٢٢٤. ٢٢٥. ٢٢٦. ٢٢٧. ٢٢٨. ٢٢٩. ٢٣٠. ٢٣١. ٢٣٢. ٢٣٣. ٢٣٤. ٢٣٥. ٢٣٦. ٢٣٧. ٢٣٨. ٢٣٩. ٢٤٠. ٢٤١. ٢٤٢. ٢٤٣. ٢٤٤. ٢٤٥. ٢٤٦. ٢٤٧. ٢٤٨. ٢٤٩. ٢٥٠. ٢٥١. ٢٥٢. ٢٥٣. ٢٥٤. ٢٥٥. ٢٥٦. ٢٥٧. ٢٥٨. ٢٥٩. ٢٦٠. ٢٦١. ٢٦٢. ٢٦٣. ٢٦٤. ٢٦٥. ٢٦٦. ٢٦٧. ٢٦٨. ٢٦٩. ٢٧٠. ٢٧١. ٢٧٢. ٢٧٣. ٢٧٤. ٢٧٥. ٢٧٦. ٢٧٧. ٢٧٨. ٢٧٩. ٢٨٠. ٢٨١. ٢٨٢. ٢٨٣. ٢٨٤. ٢٨٥. ٢٨٦. ٢٨٧. ٢٨٨. ٢٨٩. ٢٩٠. ٢٩١. ٢٩٢. ٢٩٣. ٢٩٤. ٢٩٥. ٢٩٦. ٢٩٧. ٢٩٨. ٢٩٩. ٣٠٠. ٣٠١. ٣٠٢. ٣٠٣. ٣٠٤. ٣٠٥. ٣٠٦. ٣٠٧. ٣٠٨. ٣٠٩. ٣١٠. ٣١١. ٣١٢. ٣١٣. ٣١٤. ٣١٥. ٣١٦. ٣١٧. ٣١٨. ٣١٩. ٣٢٠. ٣٢١. ٣٢٢. ٣٢٣. ٣٢٤. ٣٢٥. ٣٢٦. ٣٢٧. ٣٢٨. ٣٢٩. ٣٣٠. ٣٣١. ٣٣٢. ٣٣٣. ٣٣٤. ٣٣٥. ٣٣٦. ٣٣٧. ٣٣٨. ٣٣٩. ٣٤٠. ٣٤١. ٣٤٢. ٣٤٣. ٣٤٤. ٣٤٥. ٣٤٦. ٣٤٧. ٣٤٨. ٣٤٩. ٣٥٠. ٣٥١. ٣٥٢. ٣٥٣. ٣٥٤. ٣٥٥. ٣٥٦. ٣٥٧. ٣٥٨. ٣٥٩. ٣٦٠. ٣٦١. ٣٦٢. ٣٦٣. ٣٦٤. ٣٦٥. ٣٦٦. ٣٦٧. ٣٦٨. ٣٦٩. ٣٧٠. ٣٧١. ٣٧٢. ٣٧٣. ٣٧٤. ٣٧٥. ٣٧٦. ٣٧٧. ٣٧٨. ٣٧٩. ٣٨٠. ٣٨١. ٣٨٢. ٣٨٣. ٣٨٤. ٣٨٥. ٣٨٦. ٣٨٧. ٣٨٨. ٣٨٩. ٣٩٠. ٣٩١. ٣٩٢. ٣٩٣. ٣٩٤. ٣٩٥. ٣٩٦. ٣٩٧. ٣٩٨. ٣٩٩. ٤٠٠. ٤٠١. ٤٠٢. ٤٠٣. ٤٠٤. ٤٠٥. ٤٠٦. ٤٠٧. ٤٠٨. ٤٠٩. ٤١٠. ٤١١. ٤١٢. ٤١٣. ٤١٤. ٤١٥. ٤١٦. ٤١٧. ٤١٨. ٤١٩. ٤٢٠. ٤٢١. ٤٢٢. ٤٢٣. ٤٢٤. ٤٢٥. ٤٢٦. ٤٢٧. ٤٢٨. ٤٢٩. ٤٣٠. ٤٣١. ٤٣٢. ٤٣٣. ٤٣٤. ٤٣٥. ٤٣٦. ٤٣٧. ٤٣٨. ٤٣٩. ٤٤٠. ٤٤١. ٤٤٢. ٤٤٣. ٤٤٤. ٤٤٥. ٤٤٦. ٤٤٧. ٤٤٨. ٤٤٩. ٤٥٠. ٤٥١. ٤٥٢. ٤٥٣. ٤٥٤. ٤٥٥. ٤٥٦. ٤٥٧. ٤٥٨. ٤٥٩. ٤٦٠. ٤٦١. ٤٦٢. ٤٦٣. ٤٦٤. ٤٦٥. ٤٦٦. ٤٦٧. ٤٦٨. ٤٦٩. ٤٧٠. ٤٧١. ٤٧٢. ٤٧٣. ٤٧٤. ٤٧٥. ٤٧٦. ٤٧٧. ٤٧٨. ٤٧٩. ٤٨٠. ٤٨١. ٤٨٢. ٤٨٣. ٤٨٤. ٤٨٥. ٤٨٦. ٤٨٧. ٤٨٨. ٤٨٩. ٤٩٠. ٤٩١. ٤٩٢. ٤٩٣. ٤٩٤. ٤٩٥. ٤٩٦. ٤٩٧. ٤٩٨. ٤٩٩. ٥٠٠. ٥٠١. ٥٠٢. ٥٠٣. ٥٠٤. ٥٠٥. ٥٠٦. ٥٠٧. ٥٠٨. ٥٠٩. ٥١٠. ٥١١. ٥١٢. ٥١٣. ٥١٤. ٥١٥. ٥١٦. ٥١٧. ٥١٨. ٥١٩. ٥٢٠. ٥٢١. ٥٢٢. ٥٢٣. ٥٢٤. ٥٢٥. ٥٢٦. ٥٢٧. ٥٢٨. ٥٢٩. ٥٣٠. ٥٣١. ٥٣٢. ٥٣٣. ٥٣٤. ٥٣٥. ٥٣٦. ٥٣٧. ٥٣٨. ٥٣٩. ٥٤٠. ٥٤١. ٥٤٢. ٥٤٣. ٥٤٤. ٥٤٥. ٥٤٦. ٥٤٧. ٥٤٨. ٥٤٩. ٥٥٠. ٥٥١. ٥٥٢. ٥٥٣. ٥٥٤. ٥٥٥. ٥٥٦. ٥٥٧. ٥٥٨. ٥٥٩. ٥٦٠. ٥٦١. ٥٦٢. ٥٦٣. ٥٦٤. ٥٦٥. ٥٦٦. ٥٦٧. ٥٦٨. ٥٦٩. ٥٧٠. ٥٧١. ٥٧٢. ٥٧٣. ٥٧٤. ٥٧٥. ٥٧٦. ٥٧٧. ٥٧٨. ٥٧٩. ٥٨٠. ٥٨١. ٥٨٢. ٥٨٣. ٥٨٤. ٥٨٥. ٥٨٦. ٥٨٧. ٥٨٨. ٥٨٩. ٥٩٠. ٥٩١. ٥٩٢. ٥٩٣. ٥٩٤. ٥٩٥. ٥٩٦. ٥٩٧. ٥٩٨. ٥٩٩. ٦٠٠. ٦٠١. ٦٠٢. ٦٠٣. ٦٠٤. ٦٠٥. ٦٠٦. ٦٠٧. ٦٠٨. ٦٠٩. ٦١٠. ٦١١. ٦١٢. ٦١٣. ٦١٤. ٦١٥. ٦١٦. ٦١٧. ٦١٨. ٦١٩. ٦٢٠. ٦٢١. ٦٢٢. ٦٢٣. ٦٢٤. ٦٢٥. ٦٢٦. ٦٢٧. ٦٢٨. ٦٢٩. ٦٣٠. ٦٣١. ٦٣٢. ٦٣٣. ٦٣٤. ٦٣٥. ٦٣٦. ٦٣٧. ٦٣٨. ٦٣٩. ٦٤٠. ٦٤١. ٦٤٢. ٦٤٣. ٦٤٤. ٦٤٥. ٦٤٦. ٦٤٧. ٦٤٨. ٦٤٩. ٦٥٠. ٦٥١. ٦٥٢. ٦٥٣. ٦٥٤. ٦٥٥. ٦٥٦. ٦٥٧. ٦٥٨. ٦٥٩. ٦٦٠. ٦٦١. ٦٦٢. ٦٦٣. ٦٦٤. ٦٦٥. ٦٦٦. ٦٦٧. ٦٦٨. ٦٦٩. ٦٧٠. ٦٧١. ٦٧٢. ٦٧٣. ٦٧٤. ٦٧٥. ٦٧٦. ٦٧٧. ٦٧٨. ٦٧٩. ٦٨٠. ٦٨١. ٦٨٢. ٦٨٣. ٦٨٤. ٦٨٥. ٦٨٦. ٦٨٧. ٦٨٨. ٦٨٩. ٦٩٠. ٦٩١. ٦٩٢. ٦٩٣. ٦٩٤. ٦٩٥. ٦٩٦. ٦٩٧. ٦٩٨. ٦٩٩. ٧٠٠. ٧٠١. ٧٠٢. ٧٠٣. ٧٠٤. ٧٠٥. ٧٠٦. ٧٠٧. ٧٠٨. ٧٠٩. ٧١٠. ٧١١. ٧١٢. ٧١٣. ٧١٤

فتیان } A. φειγάν, πλθ. τοῦ προηγ. βλ. §
[δυϊκ.] φετεγάν, ἡ νῦξ καὶ ἡ ἡμέρα.

قتيل } Δ. φητιλ, κ. φητιλ, ὄν. θρυαλλίς, ἐλ-
 λύχρνιον, κ. φητιλλί, φητιλλί τῆς λυχνίας:
 ی — θρυαλλίς οἰκονομική, ἡ λυχνίσκος
 καίων ἀμυδρῶς δι' ὅλης τῆς νυκτός· || قتيل
 ی — θρυαλλίς λυχνίας, ἐλλύχρνιον· ξυστός, φητιλ-
 λι πλῆγῆς, ξαντόν: ی — μιστός πλῆγῆς· || —
 طاشی ἀμιάντος, ἀσθετός [ὀρυκτόν]· || المقي
 παίρνω φωτιάν, ἀνάπτω, ἐρεθίζομαι, ὀργίζομαι
 || ی المقي — ξεφτιλιζώ, τραβῶ ἢ κόπτω τὸ φητιλ-
 λι τοῦ λύχνου ἵνα καίῃ καλλίτερα, προδύω:
 ی الوركين مومي سوندير — θέλων νά κόψῃ τὴν
 θρυαλλίδα, σδύνει τὸν κηρὸν, ἥτοι θέλων νά
 διορθώσῃ βλάπτει [πρμ.]· || ويرمك — διδω φω-
 τιάν, ἐρεθίζω, διεγείρω· || كلك بوروندن — ἐρχον-
 ται ἀπὸ τὴν μύτην φητιλλία φητιλλία, βγαίνει
 ξοινὸν ἀπὸ τὴν μύτην, ἀποδαίνει εἰς κακόν· ||
 بقله قتله .

قتيلو } T. ἡ *φιντιλ-λι*, ἐπθ. ὁ ἔχων
 θρυσάλλιδα, ἐλλύχνιον ἢ μοτόν.

فتيله } A. φρενιλέ, ὅν. θ. ταύτῃ φτεῖλ · || جبال
— χαδορζου-λ. φρενιλέ, ἀμείαντος [όρου-

κτόν]· کِسْوُ , — πλόκαμος, πλεξοῦδα[γκεῖδοῦ].

فج } A. ὁ ἐδίδου, ὅν. ἡ μεταξὺ δύο ὁρῶν
 εὐρεῖα ὁδός, ὁδός πλατεῖα : من كل

— **ἴν κὺβέλλα φέδεξέδιν φιδέαδίζ, ἡ** من **فاج**
κὺβέλλα φέδεξέδιν ἀνέκκιν, ἐκ πα- من **عميق**
δου, πανταχόθεν, §πλθ. فاج **φιδέαδίζ.**

جاء } A. ὁσδεῖς, ὅν. θ. ὅ, τι συμβαίνει αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως, ἀπρόοπτον.

§ ἀποπληξία· συνών. نزل.

جاء } A. φῦδος· εν-εν[αιτ. τοῦ προηγ.] ἐπρ.
αιθνηδίνως, ἀπροσδοκῆτως· ἐξ ἀπο-

πληξίας: وفات ايتك — αποθνήσκειν αιφνιδίως,
ἐξ αποπληξίας.

خاج } A. φιδζάδζ, πλθ. τοῦ φζ βλ.

جاجة } Α. φεδζαδζέ, δν. θ. καρπὸς ἄωρος·
τὸ ἄωρον τοῦ καρποῦ.

خار } A. ὁδοζάρ, συνηθέστ. جوار ٢٢.

فجار { A. φουδζόζαρο, πλθ. του φاجر βλ.

فجائع { A. φεδοῖαί, πλθ. τοῦ βλ. فجيعة

فجائی } A. φδοξεῖ [ἐκ τοῦ جَاء] ἐπθ. αἰφνί-
διος, ἀπροσδόκητος, ἀπρόοπτος.

فاجر } A. φέδξρ ἢ φεδξρ, ὄν. τὸ πρὸ τῆς ἀνα-
 τολῆς τοῦ ἡλίου ἐρύθνημα τοῦ ὀρίζον-
 τος ἐν τῷ μέρει τῆς ἀνατολῆς· αὐγή, ἠώς, ὄρθρος·
 صادق — ἀλπθῆς [βατήκ] ὄρθρος, λυκαυγές, χαράγ-
 ματα· || كذب — ψευδῆς [κλαῖη] ὄρθρος, ὄρθρος βα-
 θύς, ἥτοι τὸ φῶς τὸ πολὺ πρὸ τοῦ ἀλπθούς ὄρ-
 θρου ἢ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου φαινόμενον ἐν
 τῷ ὀρίζοντι || — كوكب ال — φέδξρ, τὸ ἄ-
 στρον τῆς αὐγῆς, ἑωσφῆρος, Ἄφροδιτη· || شمالي —
 βόρειον [σημαλ] σέλας· || — سورة ال — δοῦρετον·
 φέδξρ ἢ — ال — βέ-λ-φεδξρ, τὸ ὄνομα ἐνός τῶν
 κεφαλαίων τοῦ Κορανίου· || او قور وال —
 كوزلى وال — οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀναγινώσκουσι βέ-λ-φεδξρ,
 ἥτοι εἶναι πολὺ ζῶηροι [λέγεται ἐπὶ ἀνθρώ-
 που καὶ ἰδιὰ παιδὸς ζῶηρου, πνευματώδους καὶ
 πονηροῦ].

فجره } A. φεῶζερε, πλθ. τοῦ فجر βλ.

فجس } A. φέδζς, ἀφ. ἑπαρσίς, ἀλαζονεία·
ἐπινόησις καὶ ἐκτέλεσις πράγματος
βδελυκτοῦ καὶ πρωτοφανοῦς.

فجع } A. ὁρέζ', ρ.άψ. τὸ προξενεῖν θλίψιν,
 λύπην, ἄλγος.

فجل } A. փծծջա, օն. րափանի, κ. ρεπάνι [βοτ.]:
 ԲԻ — փծծջա քերթի, օղորդ րափանի,
 օճփուց [τ. سان طورى].

فجور } A. φῶζοιτο [ἐκ τοῦ ἐπομ.] ἐπθ. ἁ-
 σωτος, λῖαν ἀκόλαστος, λῖαν ἀσελ-
 γής, λῖαν ἀμαρτωλός.

فجور } Α. φῦδοξουρ, ὅν. ἐκτροπὴ ἀπὸ τῆς
 εὐθείας ὁδοῦ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀμαρ-
 τίας, ἀσωτία, ἀκολασία, ἀσέλγεια, μοιχεία: فـ
 — و φῖδεκ οὐ φῦδοξουρ, ἀσωτία καὶ ἀκολασία.
 || اقراه || — φῦδοξουρου-2-καρὰπέ, αἰμομξία.

فجوع } Δ. φῆδ' οὐ' [ρζ, ³ع] ἐπθ. ὁ προξενῶν
 θλίψιν, λύπην, ἀλγος, ἀλγεινός, θλι-
 βερός, τραγικός.

فجيع } A. φεῶζ' [φζ. جع]: ἐπθ. τραγικός,
οἰκτρὸς: — قضایٰ بلاذیرون δυστύχημα
[καζά]: § θ. فجعہ: — صورث οἰκτρὸς.

فجيعة } A. φεδξί'α, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. τρα-
 γικός· § δν. θ. συμφορά, δυστύχημα
 τραγικόν· § πλθ. فاجم φεδξά'ι.

فحاش } A. φεχχάδ [φζ. فحش]· ἐπιθ. ἀνθρω-
 πος ἐξερχόμενος τῶν ὀρίων τῆς κο-
 σμιότητος καὶ ἠθικῆς ἐν ταῖς πράξεσιν καὶ τοῖς
 λόγοις αὐτοῦ, ἀθαιτουργῶν, αἰσχροῦς, ἀκόλα-
 στοῦ, αἰσχρολόγου, βωμολόχου : — عياش ἄφγγιάδαι
 φεχχάδ, οἰνόφλυξ ἀκόλαστος.

فحاشت } A. φεχασέτ [βλ. فحش]· ὅν. θ. αἰσ-
 χρότης, ἀκολασία, ἀθεμιτουργία,
 κλίσις πρὸς τὴν αἰσχρότητα, τὴν ἀκολασίαν.

فحال { Α. φιλῶν, πλθ. τοῦ فعل βλ.

فحالت } A. φησαλέτ, ὄν. θ. τὸ εἶναι ἄρρε-
να, κήλωνα, ἐξοχον· βλ. فعل.

فحام } A. φερχάμ[ρζ. فح]δν. ἀνθρακοπώλης,
ἀνθρακεύς.

١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١

فحش } A. φοῖσχέ, ὄν. αἰσχρότης, ἀνηθικότης,
 αἰσχρουργία, ἀθεμιτουργία, ἀκολασία, ἀσέλγεια, πορνεία, μοιχεία: ارتكاب
 و زنا } ἱερτικῶς φοῖσχέ οὐ ρεζαλέτ, διάπραξιν ἀκολασίας καὶ αἰσχρότητος.

فحشاء } A. φαχσία, ὄν. πρᾶγμα ὅπερ ἀπο-
στρέφεται ἢ καλαισθησία καὶ ὁ ὁρ-
θὸς λόγος, ἡδονὴ σαρκικὴ πέραν τοῦ θεμιτοῦ,
αἰσχρότης, ἀσέλγεια, ἀκολασία· φιλαργυρία ὁ-
σον ἀφορᾷ τὴν χορηγίαν τῆς ὑπὸ τοῦ Κορα-
ίου ἐπιβαλλομένης ἐλεημοσύνης τῆς καλουμέ-
νης كات ز زكيات.

فحشخانه } Π. φούχης-χανέ, δν. πορνείον.

} A. φουχοὶ τὸ θ. فحشيه φουχοίγέ, ἐπθ.
 فحشى } αἰσχρὸς, ἀνθίμικος, ἀσελγὴς [λόγος,
 τοῦδ' οὖν] πορνικός: فحشه ماله πορνεία, μοιχεία.

فحشيات } Δ. φουχάγγιατ, πλθ. τοῦ προηγ.
 } ὄν. θ. ἀθεμιτοurgeriαι, αἰσχουρου-
 ρiαι, ἀνθηκικότητες, πορνεία, μοιχεία, ἀκολασία.

فحص } Α. ψάχξ, ἀψ. ἐρευνα, ἐξέτασις πρὸς
ἀνεύρεσθιν τῆς ἀληθείας: — وبحث τὸ
πραγματεύεσθαι [ψάχξ] καὶ τὸ ἐξετάζειν.

فعل } A. φάγας, ὁν. ἀνὴρ ἢ ζῶον ἀρρην,
 κήλων· § ἀρχηγός, προόσωπον ἐξέχων,
 ἡακεκρυμένον ἐν τῇ τάξει αὐτοῦ, ἰδίᾳ ἐν ταῖς
 πιστήμασι, ἐν τῇ ποιήσει, ἐξοχος· § κύνωπος,
 ὁστις ἐν τῷ νοτίῳ ἡμισφαίριῳ· § φοινὶς ἀρρην
 ὁ ἐνικὸς ἀχρηστος· § π. πλθ. فحول φῶχουτλ =
 —علماد — ἐκ τῶν ἐξόχων Οὐλεμᾶδων· || شعرادن —
 ἐκ τῶν ἐξόχων ποιητῶν [δὲσ'αρά]· || اعدن — ἐκ
 τῶν ἐξόχων Ἰμαμῶν [ἔϊμυέ]· § πλθ. فحال φῶ-
 ατλ. ἄρρην ζῶα, κήλωνες.

} A. φάχyu, ὄv. ἀνθραξ [χημ.]: — حامض
 فحم مركبات || ἀνθρακικὸν ὁξύ [χημ.]: ||
 — μυθερέκεπατι μεδναίγγεϊ φάχyu, ἀν-
 θρακοῦχος || موله — φάχyu μδεβλζιτθ-2-υά,
 διατάνθραξ || حيوانی — ἀνθραξ ζωϊκός [χαΐδα-
 i], δηλ. ὃ ἐξ ὀστέων || معدنی — ἀνθραξ μεταλλ-
 κός [ya'zevi], ὡς ὃ ὀπτάνθραξ || قوق — نباتی
 νθραξ φυτικὸς [veπaти] ἥτοι ὃ ἐκ τῶν ξύλων.
 πλθ. فحام — φάχyu καὶ فحوم φόχyούy.

فحمی } A. φαχυ-í, ἐπθ. ἀνθρακικός [χημ.]:
 — حامض ἀνθρακικὸν ὁξὺ [χημεία].

فحميت } A. φαμμίτ [ἐκ τοῦ προηγ.] ἀν-
 θρακικός [χημ.]: —انثراكى—
 ἀνθρακία [νισατίζ] || سود—
 ἀνθρακὸν νά-
 ριον, κ. σόδα.

فحميتي } Α. φαχμιγέτι [ἐκ τοῦ προηγ.] ἀν-
θρακώδης [χημ.].

فحوا } A. ἡ φάχδᾰ, ἡ φεχδᾰ, ἔννοια, σημασία: ὡς ἔστ' ἔχ' — φεχδᾰ με-
δερρετ-ιχτιδᾰ, ἔννοια χαρμόδυνος: || سنحه — φεχ-
δασίνδζε, κατὰ τὴν ἔννοιαν [στίχου, παροιμίας
κτλ.] § πλθ. فحوى φεχαδῖ.

فحول } A. φῆχουλ, πλθ. του فحل, βλ.

فحولت } A. φῆχουλέτ, ὄν. θ. εἶναι ἄρρε-
να, ἀνδρικότης, τὸ εἶναι κήλωνα.

فحوى } A. φάχδᾰ, ἡ φεχδᾰ, βλ. فحوا.

فخ } A. φάχχ, ὄν. παγίς: الفأر — φάχχου-λ-
φάρ, μύαγρᾰ: βλ. فاق.

فخار } A. φεχᾰρ [ρζ. فخر] τὸ ἐναδρύνεσθαι,
τὸ ἐγκαυχᾶσθαι ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πλεο-
νεκτίμασι: βλ. افخار.

فخار } A. φεχᾰρ, ὄν. σκευὸς πῆλινον, ὑ-
δρία.

فخار } A. φεχᾰρ [ρζ. فخر] ἐπθ. ὁ ἀπαριθ-
μῶν τὰς ἀρετὰς του καὶ λίαν ἐπαι-
νῶν ἑαυτὸν, σεμνυνόμενος, περιαιτολόγος,
καυχηματίας.

فخام } A. φῆχᾰμ [πλθ. του فخم φεχῖμ] ἐπθ.
μεγάλοι, ἑξοχοί, οἱ ὑψηλῆς περιω-
πῆς: — وكلى — οἱ μεγάλοι ὑπουργοὶ [βουκελά].

فخامت } A. φεχαμέτ, ὄν. θ. μεγαλεῖον, ὑ-
ψηλὴ περιωπῆ: انعام — مقام —
κάμι φεχαμέτ-ιτιδᾰμ, ὑποῦργημα ὑψηλόν
[μεγαλείου τύπος], ἥτοι ἡ Μεγάλῃ Βεζυρεία.

فخامتلو } T. φεχαμέτ-λου, ἐπθ. ὑψηλότα-
τος: دولتو — ὑψηλότατος [τίτλος
τιμητικὸς ἀπονεμόμενος τῷ M. Βεζύρη, τῷ ἀν-
τιδασίλει τῆς Αἰγύπτου καὶ τῷ Ἡγεμόνι τῆς
Βουλγαρίας καὶ διοικητῇ τῆς Ἀνατολικῆς Ρω-
μυλίας]. Ὁ τίτλος ἀπλῶς φخامتو εἶναι ἐν χρῆ-
σει ἐπὶ τῶν ἡγεμονοπαίδων ἢ πριγκίπων [ونس]
τῶν ξένων κρατῶν περὶ δὲ τῶν Ὀθωμανῶν
πριγκίπων [شهاد] βλ. نجابتو.

فخذ } A. φάχζ, ὄν. μῆρος [ت. بقاء] § πλθ.
فخذ — φάχζ.

فخذى } A. φάχζ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῷ μῆ-
ρῳ, μῆρικος: — φάχζ-ι
κοῦρ-καδῖ, μέρος τοῦ μῆρικοῦ νεύρου ἐκ-
τεινόμενον ἀπὸ τὸ ἐμπροσθεν τοῦ σκέλους εἰς
τὸ ἐμπροσθεν τῆς κνήμης: || عتي — φάχζ-ι

ἀκαπί, μῆροπτερνικός: || قصي — φάχζ-ι καδῖ,
μῆροκνημαῖος: || βλ. فتق.

فخر } A. φάχρ, ὄν. δόξα, τιμή, καύχημα,
σέμνωμα, ἀγλάδιμα: عالم — ἡ δόξα, τὸ
σέμνωμα τοῦ κόσμου, ἡ العالم — φάχρου-λ-
λεμίν, τὸ σέμνωμα τῶν κόσμων, ἡ كائنات — τὸ σέ-
μνωμα τοῦ παντός [καὶ ἐνδὲρ] ἡ الرسل —
φάχρου-λ-ἐν-πῖν-β-λ-μῆρ-σελίν, τὸ σέμνωμα
τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Θεοῦ
[ἐπιθετὰ τοῦ Μωάμεθ]: || الوزرا — φάχρου-λ-β-
ζερά, τὸ σέμνωμα τῶν βεζυρῶν: || الامر — φάχρ-
ου-λ-οῦ-μερά, τὸ σέμνωμα τῶν ἀνωτέρων ἀξιω-
ματικῶν τοῦ στρατοῦ: || الادبا — φάχρου-λ-
πᾰ, τὸ σέμνωμα τῶν φιλοσόφων: || كبر —
δᾰν τὴν τιμὴν: || عتك — و مياهاات —
μύννομαι, ὑπερῆφανεύομαι [إله]: § ἑπαρδῖς, ἀλα-
ζονεία: ما يندى ما كان غرا يك يفضه هزار — ودعوى
— νεντέι μακινζάνι γαρορά, ἡ ἐκ φεζᾰ, χεζᾰρ
φάχρ οὐ τα'δᾰ, ὡς ἡ ὄρνις ἐν ὠδὶ καὶ μυρίας
ἐπαρδῖς καὶ ἀξιῶδῖς [ἔχει].

فخرى } A. φάχρ-ι, ἐπθ. τιμητικός, ἐπίτι-
μος ἥτοι ἀνευ μισθοῦ [ἀντίθ. موظف]:
— ἐπίτιμος γραμματεὺς: || معلم — ἐπίτιμος
διδάσκαλος [مدرس] — أوله رق — ὡς ἐπίτιμος
[ἐπὶ διδασκάλου, ἱατροῦ κτλ.] § 4. فخره: —
اعضای: فخره — || اطباء — ἐπίτιμοι.

فخريات } A. φάχριγᾰτ, πλθ. του فخريه.

فخريه } A. φάχριγᾰ [ἐκ τοῦ فخري βλ.] ὄν.
θ. ποίημα περιαιτολογικόν, ἐν ᾧ ὁ
ποιητὴς ἐπαινεῖ ἑαυτὸν ἀπαριθμῶν τὰ πλεο-
νεκτίματα αὐτοῦ: § πλθ. فخريات φάχριγᾰτ, καυ-
χησιολογία: βλ. افتخاريات.

فخريه كو } Π. φάχριγᾰ-γκιού, ἐπθ. ὁ κομ-
παζόμενος ἐπὶ τοῖς προτερήμα-
σιν αὐτοῦ, κομπορημονῶν.

فخور } A. φεχούρ [ρζ. فخر] ἐπθ. κομπα-
στής, κομπορημῶν, καυχηματίας:
ἐν χρῆσει ἐν τῇ φράσει: — و فخره بـ φε-
χούρ, χαίρων καὶ κομπάζων, ὑπερῆφᾰνος: ||
بو باره ايله فخر و — يكرى كون قدر يا شايه بيله جنى
[ἐκόν] ὅτι διὰ
τῶν χρημάτων τούτων θὰ ἠδύνατο νὰ ζῇσθ
ὑπερῆφᾰνος εἰκοσὶν ἑτὶ ἡμέρας.

فخورا } A. φεχούρ-α, ἐπρ. ἐν χρῆσει ἐν τῇ
φράσει: فخورا φέριχαν φεχού-
ρα, χαίρων καὶ κομπάζων: βλ. پروغ.

καὶ τῆς εὐεξίας τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος κατα-
στησάτω νύξιν μένας καὶ πολυαριθμούς, ἥτοι
αὐξανέτω καὶ πολλαπλασιαζέτω.

فراهم } Π. φερα-χέμ, ρ. ἀφ. τὸ συναθροί-
ζεσθαι, συναθροίσις, συγκεντρώσις.
§ ἐπθ. συναθροισμένος, συγκεντρωμένος.

فرائد } Α. φεραϊτ, πλθ. τοῦ فريد, βλ. فريد.

فرائش } Α. φεραϊτ, πλθ. τοῦ فريش, βλ.

فرائض } Α. φεραϊτ [πλθ. τοῦ فريضه] ὅν. θ.
παραγγέλματα ἢ ἐντολαὶ τῆς θρη-

σκευίας ὑποχρεωτικαὶ καὶ ἀπαραίτητοι § τὸ κλη-
ρονομικὸν δίκαιον παρὰ Μουσουλμάνοις, ἥτοι
μέρος τῆς νομοθεσίας τοῦ Σερῆ πραγματευό-
μενον περὶ κληρονομίας καὶ κληρονομικῶν με-
ριδίων· κληρονομικαὶ μερίδες: — اصحاب اذخاڤي
φεραϊτ ἢ ἄρχαυ φέρουτ, κληρο-
νόμοι, ὧν τὰ μερίδια εἶναι ὠρισμένα κατὰ τὸ
Κοράνιον || βλ. فريضه.

فربه } Π. φερπιχ, ἐπθ. παχύς, παχύσαρκος:
— بلبا βλ. βλ. [ἐπλ. βλ.] παχύσαρκος.

فريهي } Π. φερπιχ-ι, ἀφ. παχύτης, πο-
λύσαρκία.

فرييون } Α. φερπιχ-ιόν, ὅν. εὐφρόδιον· τι-
θύμαλος [ψυτ.].

فريونيہ } Α. φερπιχ-ιουνιγέ [ἐκ τοῦ προ-
ηγ.] ἐπθ. εὐφροδιοειδὴ [ψυτ.].

فرتوت } Π. φερτούτ, ἐπθ. ὑπέργνητος, πα-
λίμπαις· παλαιός: — سهره οὐρανός
[οὐρανός] παλαιός.

فرتوته } Π. φερτουτέ, ἐπθ. γράϊα παλίμπαις.

فرتوتي } Π. φερτουτί, ἀφ. γῆρας βαθύ, τὸ
γίνεσθαι παλίμπαιδα.

فرج } Α. φέρδζ, ὅν. ἀνοιγμα μεταξὺ δύο
μερῶν, ῥήγμα· αἰδοῖον γυναικὸς ἢ
θῆλεος ζώου· κολεός [ἀνατ.]: — اوتى — χηνοπόδιον
[ψυτ.] § πλθ. فروج φέρουδζ || βλ. καὶ فرجه.

فرج } Α. φέρδζ, ὅν. ἀγαλλίασις, χαρά [με-
α] — الصبر مفتاح ال — εὐ-δάπρου μιφτάχου-λ-φείδζ, ἢ ὑπομο-
νὴ [εἶναι] ἢ κλεῖς τῆς χαρᾶς || — بعد الشدة ال —
طأته-طأته ελ-φείδζ, μετὰ τὴν δεινότητα,
ἢ ἀγαλλίασις [πρμ.].

فرجار } Α. φέρδζαρ [ἐκ τοῦ π. زكار پير
γικζαρ] ὅν. διαδότης.

فرجاری } Α. φέρδζαρί, ἐπθ. ὁ τοῦ διαδότη-
του, ὁ ἀνέκων τῷ διαδότη.

فرجام } Π. φέρδζάμ, ὅν. τέλος, ἐκδοσις,
πέρας· κέρδος, ὠφέλεια: — د پښتو

φέρδζάμ, ὁ ἔχων κακὸν τέλος, δυστυχής || —
ὁ ἀνευ τέλους, ἐκδόσεως, ἀτυχής, ἀνωφελής.

فرجامگاه } Π. φέρδζάμ-γικζάχ, ὅν. τάφος.

فرجه } Α. φέρδζέ, ὅν. θ. ἀπαλλαγὴ ἀπὸ θλί-
ψεως, ἥτοι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις μετὰ
θλίψιν καὶ ἀγωνίαν· βλ. فرج φέρδζ.

فرجه } Α. φέρδζέ, ὅν. θ. ῥήγμα τοίχου κτλ.
ἀνοιγμα, σχίσμα: باب — ἀνοιγμα θύ-
ρας [ἀραλῆκι]: — ديوار — ῥήγμα τοίχου [συνών.
رقت, βλ.] § χάσμα· συνών. فتحه § κατάλληλος
εὐκαιρία· βλ. ἐπὶ μ.

فرجه ياب } Π. φέρδζέ-γικζάτ, ἐπθ. ὁ εὐρών
κατάλληλον εὐκαιρίαν: — فرار

اولى ὁ εὐρών εὐκαιρίαν ἵνα δραπετεύσῃ, δια-
φυγῶν [ἐπὶ συλλληθθέντος ἐνόχου ἢ πεφυλακ-
μένου κτλ.].

فرجى } Α. φέρδζ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνέκων τῷ γυ-
ναικεῖο αἰδοίω [ἀνατ.]: — رحى — φέρδζ-ι

δζιτ ραχμί, αἰδοιομητρικός || مهلى — φέρδζ-ι
μexxali, αἰδοιοκοιλτικός § θ. فرجه φέρδζ-ι

فرجه } T. φήρδα ἢ فورجه φούρδα [ἐκ τοῦ
βουρδα, γλ. brosse] ὅν. ψήκτρα, κ.

βουρδα ἐν γένει, εἴτε δι' ἐνδύματα ἢ ὑποδύ-
ματα, εἴτε δι' ὀδόντας, εἴτε διὰ κονίαμα τῶν
τοίχων κτλ. § χρωστήρ ζωγράφου.

فرجه لاتمق } T. φήρδα-λατμάκ, ρμ. μτθ.
βάλλω ν' ἀποψήξωσι, καθα-

ρίσωσι διὰ ψήκτρας [βουρτσίσωσι].

فرجه لامق } T. φήρδα-λαμμάκ, ρμ. μτθ.
ἀποψήξω, καθαρίζω διὰ ψήκ-

τρας, κ. βουρτσίζω.

فرجه لانمق } T. φήρδα-λανμάκ, ρμ. οὐδ.
καὶ πθ. ἀποψήξομαι, καθα-

ρίζομαι διὰ ψήκτρας, κ. βουρτσίζομαι.

فرج } Α. φέράχ, ὅν. χαρά, ἀγαλλίασις, εὐ-
θυμία, φαιδρότης: — و تح — φέράχ οὐ

τεράχ, χαρὰ καὶ θλίψις [τεράχ· βλ. λ.] || — بولتى —

χαίρω, ἀγάλλομαι, φαιδρύνομαι § ἐπθ. χαίρων

ἀγαλλόμενος, φαιδρός, εὐθυμος· βλ. φραχ· § πλθ. ἀφραχ ἐφράχ.

فرح } A. φέρει, ἐπθ. χαίρων, ἀγαλλόμενος·
ἐν χρόνῳ μόνον ἐν τῇ φράσει : فرح
فخور βλ. فخور.

فرحاً } A. φέρει-αν [αἰτ. τοῦ προηγ.] ἐπρ.
ἐν ἀγαλλιάσει, ἐν χαρᾷ, μετὰ χαρᾶς·
βλ. فخورا.

فرح افزا } Π. φερὰχ-ἐφζά, βλ. فرح فرا.

فرح افشان } Π. φερὰχ-ἐφζάν, ἢ φσαν φσαν
φερὰχ-φεζάν, ἐπθ. ὁ διαχέων
χαράν, ἀγαλλιάσιν, φαιδρότητα, εὐθυμίαν.

فرحان } A. φερὰχ [φζ. فرح] ἐπθ. χαίρων,
ἀγαλλόμενος, φαιδρός, εὐθυμος.

فرح آور } Π. φερὰχ-ἀδέρ, ἐπθ. ὁ φέρων ἢ
προξενῶν χαράν, ἀγαλλιάσιν, φαι-
δρότητα, εὐθυμίαν, τερπνός, διασκεδαστικός.

فرح بخش } Π. φερὰχ-παχζ, ἐπθ. ὁ παρέ-
χων, ἀγαλλιάσιν, χαράν, φαιδρό-
τητα, εὐθυμίαν, τερπνός, διασκεδαστικός.

فرحت } A. φερὰχ, ὄν. θ. χαρά, ἀγαλλία-
σις, φαιδρότης, εὐθυμία : آفر :
φερὰχ-ἀδάρ, οὗ τὰ ἀποτελέσματα χαρά, χαρ-
μόσυτος, γηρόσυτος· نشان زمان زεμάνι φερ-
κὰ νιάν, καιρός ἢ ἐποχὴ χαρμόσυτος.

فرح فزا } Π. φερὰχ-φεζά, ἢ φερὰχ-
ἐφζά, ἐπθ. ὁ αὐξάνων τὴν εὐθυ-
μίαν, τὴν φαιδρότητα, τερπνός, εὐχάριστος, δια-
σκεδαστικός : — جای τόπος τερπνός.

فرح فشان } Π. φερὰχ-φεζάν, ταὐτὸ τφ
فرح افشان, βλ.

فرح لا نديرمق } T. φεραχ-λανινομάκ,
ρμ. μετ. φαιδρύνω, κτλ.
βλ. فراخلانديرمق.

فرح لا نتمق } T. φεραχ-λανιμάκ, ρμ. μετ. φαι-
δρύνωμαι, κτλ. βλ. فراخلانتمق.

فرح حناك } Π. φερὰχ-νάκ, ἐπθ. εὐθυμος, φαι-
δρός, ἀγαλλόμενος, περιχαρής· §
ὄν. μέλος τῆς ἀνατολικῆς μουσικῆς.

فرخ } A. φέρω, ὄν. νεογνὸν πτηνοῦ ἢ ἀλ-
λου ζώου· § βλαστός, παραψύας [τ.
منقسم] : — παραψύας δεδιχασμένη [μὲν κα-
θ' αὐτὴν] § πλθ. φραχ φράχ, ἀφραχ ἐφράχ, φρούχ
φρούχ, φράχ φράχ, φράχ φράχ, φράχ φράχ.

فرخ } A. φέρω, ὄν. νεογνὸν πτηνοῦ ἢ ἀλ-
λου ζώου· § βλαστός, παραψύας [τ.
منقسم] : — παραψύας δεδιχασμένη [μὲν κα-
θ' αὐτὴν] § πλθ. φραχ φράχ, ἀφραχ ἐφράχ, φρούχ
φρούχ, φράχ φράχ, φράχ φράχ, φράχ φράχ.

فرخ } A. φέρω, ὄν. νεογνὸν πτηνοῦ ἢ ἀλ-
λου ζώου· § βλαστός, παραψύας [τ.
منقسم] : — παραψύας δεδιχασμένη [μὲν κα-
θ' αὐτὴν] § πλθ. φραχ φράχ, ἀφραχ ἐφράχ, φρούχ
φρούχ, φράχ φράχ, φράχ φράχ, φράχ φράχ.

فرخ } A. φέρω, ὄν. νεογνὸν πτηνοῦ ἢ ἀλ-
λου ζώου· § βλαστός, παραψύας [τ.
منقسم] : — παραψύας δεδιχασμένη [μὲν κα-
θ' αὐτὴν] § πλθ. φραχ φράχ, ἀφραχ ἐφράχ, φρούχ
φρούχ, φράχ φράχ, φράχ φράχ, φράχ φράχ.

فرخ } Π. φερουίχ, ἐπθ. εὐτυχής, αἰθίος· §
εὐειδής· βλ. فرخاد, فرخنده.

فرخاد } Π. φερὰχά, ἐπθ. νικητής.

فرخار } Π. φερὰχάρ, ἐπθ. ὠραῖος, κομψός,
κεκαλλωπισμένος.

فرخال } Π. φερὰχά, ὄν. κόμην ὁμαλὴ καὶ
οὐχὶ οὐλῆ.

فرخان } A. φερὰχάν, πλθ. τοῦ φέρω· βλ.

فرخزاد } Π. φερουίχ-ζά, ἐπθ. οὗ ἢ γέν-
νησις αἰθία, αἰθίος, καλοορίζικος
[τέκνον].

فرخندگی } Π. φερχουντέ-γκί [ἐκ τοῦ ἐπομ.]
ὄν. αἰσιότης, εὐτυχία.

فرخنده } Π. φερχουντέ, ἐπθ. εὐτυχής, αἰ-
θίος, καλοορίζικος.

فرخنده پای } Π. φερχουντέ-παί, ἐπθ. οὗ ὁ
ποῦς αἰθίος, ἦτοι ὁ φέρων αἰ-
σιότητα, αἰθίος, κ. καλοπόδαρος.

فرخنده رای } Π. φερχουντέ-ρέϊ, ἐπθ. οὗ
ἢ γνῶμη, ἢ συμδουλὴ αἰθία,
εὐτυχής, σωτήριος.

فرخنده طالع } Π. φερχουντέ-ταλ, οὗ ἢ
τύχη αἰθία, εὐτυχής.

فرخنده قال } Π. φερχουντέ-φά, ἐπθ. οὗ ὁ
οἰωνός καλός, εὐοίωνιστος :
— سال ἔτος εὐοίωνιστον.

فرخی } Π. φερχουντέ-ϊ, ὄν. αἰσιότης, εὐτυχία.

فرد } A. φέρω, ὄν. εἷς καὶ μόνος, ὁ μὴ ἔχων
ὅμοιον, ἀπαράμιλλος, εἷς ἄνθρωπος, ἐν
ἀτομον [ἀντίθ. — آفريد — ἄνθρωπος πεπλα-
σμένος [ἀφροί], ψυχὴ ζῶσα, οὐδεὶς· § [ἀρθ.] عدد
— آتة φέρω, ἀριθμὸς περιττός [ἀντίθ. عدد زوج
— آتة φέρω, ἀριθμὸς ἀνέπιδεκτος διαίρεσεως εἰς δύο
ἴσα μέρη· — آتة φέρω, ἀριθμὸς ὅστις
διαιρούμενος εἰς δύο ἔχει ὡς πηλίκον ἀριθμὸν
περιττόν· § [χρημ.] — آتة φέρω, ἢ جوهر
— آتة φέρω, ἀτομον, ἦτοι μόνον ἕνα ἀν-
επίδεκτον διαίρεσεως· § [ἀνατ.] : — وريد βερί
φέρω, φλέψ ἀζυγός· § πλθ. افراذ ἐφράζ· βλ.

فرد } A. φέρω, ὄν. εἷς καὶ μόνος, ὁ μὴ ἔχων
ὅμοιον, ἀπαράμιλλος, εἷς ἄνθρωπος, ἐν
ἀτομον [ἀντίθ. — آفريد — ἄνθρωπος πεπλα-
σμένος [ἀφροί], ψυχὴ ζῶσα, οὐδεὶς· § [ἀρθ.] عدد
— آتة φέρω, ἀριθμὸς περιττός [ἀντίθ. عدد زوج
— آتة φέρω, ἀριθμὸς ἀνέπιδεκτος διαίρεσεως εἰς δύο
ἴσα μέρη· — آتة φέρω, ἀριθμὸς ὅστις
διαιρούμενος εἰς δύο ἔχει ὡς πηλίκον ἀριθμὸν
περιττόν· § [χρημ.] — آتة φέρω, ἢ جوهر
— آتة φέρω, ἀτομον, ἦτοι μόνον ἕνα ἀν-
επίδεκτον διαίρεσεως· § [ἀνατ.] : — وريد βερί
φέρω, φλέψ ἀζυγός· § πλθ. افراذ ἐφράζ· βλ.

فرد } A. φέρω, ὄν. εἷς καὶ μόνος, ὁ μὴ ἔχων
ὅμοιον, ἀπαράμιλλος, εἷς ἄνθρωπος, ἐν
ἀτομον [ἀντίθ. — آفريد — ἄνθρωπος πεπλα-
σμένος [ἀφροί], ψυχὴ ζῶσα, οὐδεὶς· § [ἀρθ.] عدد
— آتة φέρω, ἀριθμὸς περιττός [ἀντίθ. عدد زوج
— آتة φέρω, ἀριθμὸς ἀνέπιδεκτος διαίρεσεως εἰς δύο
ἴσα μέρη· — آتة φέρω, ἀριθμὸς ὅστις
διαιρούμενος εἰς δύο ἔχει ὡς πηλίκον ἀριθμὸν
περιττόν· § [χρημ.] — آتة φέρω, ἢ جوهر
— آتة φέρω, ἀτομον, ἦτοι μόνον ἕνα ἀν-
επίδεκτον διαίρεσεως· § [ἀνατ.] : — وريد βερί
φέρω, φλέψ ἀζυγός· § πλθ. افراذ ἐφράζ· βλ.

فرد } A. φέρω, ὄν. εἷς καὶ μόνος, ὁ μὴ ἔχων
ὅμοιον, ἀπαράμιλλος, εἷς ἄνθρωπος, ἐν
ἀτομον [ἀντίθ. — آفريد — ἄνθρωπος πεπλα-
σμένος [ἀφροί], ψυχὴ ζῶσα, οὐδεὶς· § [ἀρθ.] عدد
— آتة φέρω, ἀριθμὸς περιττός [ἀντίθ. عدد زوج
— آتة φέρω, ἀριθμὸς ἀνέπιδεκτος διαίρεσεως εἰς δύο
ἴσα μέρη· — آتة φέρω, ἀριθμὸς ὅστις
διαιρούμενος εἰς δύο ἔχει ὡς πηλίκον ἀριθμὸν
περιττόν· § [χρημ.] — آتة φέρω, ἢ جوهر
— آتة φέρω, ἀτομον, ἦτοι μόνον ἕνα ἀν-
επίδεκτον διαίρεσεως· § [ἀνατ.] : — وريد βερί
φέρω, φλέψ ἀζυγός· § πλθ. افراذ ἐφράζ· βλ.

فرد } A. φέρω, ὄν. εἷς καὶ μόνος, ὁ μὴ ἔχων
ὅμοιον, ἀπαράμιλλος, εἷς ἄνθρωπος, ἐν
ἀτομον [ἀντίθ. — آفريد — ἄνθρωπος πεπλα-
σμένος [ἀφροί], ψυχὴ ζῶσα, οὐδεὶς· § [ἀρθ.] عدد
— آتة φέρω, ἀριθμὸς περιττός [ἀντίθ. عدد زوج
— آتة φέρω, ἀριθμὸς ἀνέπιδεκτος διαίρεσεως εἰς δύο
ἴσα μέρη· — آتة φέρω, ἀριθμὸς ὅστις
διαιρούμενος εἰς δύο ἔχει ὡς πηλίκον ἀριθμὸν
περιττόν· § [χρημ.] — آتة φέρω, ἢ جوهر
— آتة φέρω, ἀτομον, ἦτοι μόνον ἕνα ἀν-
επίδεκτον διαίρεσεως· § [ἀνατ.] : — وريد βερί
φέρω, φλέψ ἀζυγός· § πλθ. افراذ ἐφράζ· βλ.

فرد } A. φέρω, ὄν. εἷς καὶ μόνος, ὁ μὴ ἔχων
ὅμοιον, ἀπαράμιλλος, εἷς ἄνθρωπος, ἐν
ἀτομον [ἀντίθ. — آفريد — ἄνθρωπος πεπλα-
σμένος [ἀφροί], ψυχὴ ζῶσα, οὐδεὶς· § [ἀρθ.] عدد
— آتة φέρω, ἀριθμὸς περιττός [ἀντίθ. عدد زوج
— آتة φέρω, ἀριθμὸς ἀνέπιδεκτος διαίρεσεως εἰς δύο
ἴσα μέρη· — آتة φέρω, ἀριθμὸς ὅστις
διαιρούμενος εἰς δύο ἔχει ὡς πηλίκον ἀριθμὸν
περιττόν· § [χρημ.] — آتة φέρω, ἢ جوهر
— آتة φέρω, ἀτομον, ἦτοι μόνον ἕνα ἀν-
επίδεκτον διαίρεσεως· § [ἀνατ.] : — وريد βερί
φέρω, φλέψ ἀζυγός· § πλθ. افراذ ἐφράζ· βλ.

فرد } A. φέρω, ὄν. εἷς καὶ μόνος, ὁ μὴ ἔχων
ὅμοιον, ἀπαράμιλλος, εἷς ἄνθρωπος, ἐν
ἀτομον [ἀντίθ. — آفريد — ἄνθρωπος πεπλα-
σμένος [ἀφροί], ψυχὴ ζῶσα, οὐδεὶς· § [ἀρθ.] عدد
— آتة φέρω, ἀριθμὸς περιττός [ἀντίθ. عدد زوج
— آتة φέρω, ἀριθμὸς ἀνέπιδεκτος διαίρεσεως εἰς δύο
ἴσα μέρη· — آتة φέρω, ἀριθμὸς ὅστις
διαιρούμενος εἰς δύο ἔχει ὡς πηλίκον ἀριθμὸν
περιττόν· § [χρημ.] — آتة φέρω, ἢ جوهر
— آتة φέρω, ἀτομον, ἦτοι μόνον ἕνα ἀν-
επίδεκτον διαίρεσεως· § [ἀνατ.] : — وريد βερί
φέρω, φλέψ ἀζυγός· § πλθ. افراذ ἐφράζ· βλ.

} Π. φησὶς[προστ. τοῦ ^{فرستادن} φησὶς-
 τατέν, ἐν χρόνῳ ὡς ἀφηρημένον]
 το ἀποστελλεῖν· προῦγμα ἀποστελλόμενον.

فرستادگان } Π. φημιδαστεγκιάν, πλθ. τοῦ
ἐπομ.

فرستاده } Π. φιοριδατέ [πθ. μτχ. τοῦ φρστανδάν
φιοριδατέν, πέμπειν] ἀπεσταλμέ-
νος, ἀποστολός, προφήτης; خدا — φιοριδατέϊ
φρσά, ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ἵτοι προφήτης;
§ πλθ. فرستادگان φιοριδατέγκάν.

فرستان } Π. φησὶ τεγκυάν, πλθ. τοῦ ἐπομ.

فرسته { Π. φιγιδτέ, ταυτο βλ. فرستاده

A. ὁ ἐρδὸν χ[ἐκ τοῦ π. سنك] ὁ ἐρδὸν γ[ἐκ τοῦ π. سنك]
 B. ὁ ἐρδὸν χ[ἐκ τοῦ π. سنك] ὁ ἐρδὸν γ[ἐκ τοῦ π. سنك]

ῥησίν παρασάγγης, μέτρον ἐκαστοῦ ἐν
 ῥησίν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Πέρσαις, περιέχον
 ἑξήκοντα μίλια καὶ διανυόμενον ἐν μιᾷ ὥρᾳ δι' ἱπ-
 πον βαδίζοντος βάδισμα σύνθηες: || — — κατὰ
 παρασάγγας, ἤτοι ἀσυγκρίτως τῷ λόγῳ ὑπερέ-
 χον: — — شیخ غالب شاعر لکده خواجہ سی نشانی — —
 ὁ δὲ Σείχης Γάλλῃ ὑπερέδω ἐν τῇ ποιήσει
 τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ Νεσατῇ κατὰ παρασάγ-
 γας. § 20. فراسخ. φερασήχ.

φερ-ειζ, ἐπιθ.θαμβός, ὁ μὴ λάμ-
 πων, ὁ μὴ διαυγής, σκοτεινός: —
 ὁ φθαλμὸς θαμβός, ἀνευ ζωογότητος, ἡμι-
 σθεσμένος.

φερδίζ-λενυέκ, ρμ. οὐδ. κα-
 θίσταμαι θαμβός, μὴ διανύης,
 κοτεινός, ἀποβάλλω τὴν ζωρότητα [ἐπὶ ὁ-
 θαλμοῦ κτλ.].

فرسنگ { Π. ὀροσένκ, ὄν. βλ.

فرسودگی } Π. φερσούτεγκι [ἐκ τοῦ ἔπου.]
 ὄν. τὸ εἶναι τι παλαιόν, ἐξθαρ-
 μένον, παλαιώσας, τριδύ.

} Π. φερδουτὲ [μτχ. τοῦ φερσوده
 } τετριμμένος, πεπαλαιωμένος, ἐ-
 } παλαιωμένος: — ἔνδυμα χαμαί.

T. φερδουτε - λεσμενικ η
 φερδουτε-λεν-
 φρ. οὐδ. τριβομαι, παλαιουμαι, φθειρομαι
 επι χάριτος, ἐγγράφου, ὑψώματος, τάπης
 τὰ.]: — صندوقه او زرنده کی پوشیده
 οροῦ [τάφου] κάλυμμα παλαιουται.

فرسی } A. φέρει [ἐκ τοῦ φέρω] ἐπθ.
περδοικος· ξδν. ἢ περδικη γλῶσσοα· ξθ.
فرس φερδινγέ· βλ. ἐπόμε.

فرسیات A. φέρουσι γὰρ [πλθ. τοῦ προσηγ.]
 ὄν. θ. κανόνες καὶ ἰδιωτισμοὶ τῆς
 περδικῆς γλώσσης, περδισμοί, περδικὴ φιλολο-
 γία· § 82. فارسات.

فرش } A. φέρει. ρ. ἀφ. στρωθεις, ἵτοι τὸ
στρωννύειν, ἐκτείνειν, ὡς τάπητα
ψαθον, στρωμα κτλ. στρωθεις, ἐπιστρωθεις :
— سجادتك στρωθεις τάπητος τῆς προσευχῆς
δεξιάτῃ. § στάτης, ψαθος, κλίνη. || Ρμ. στρων-
νύω, ἐπιστρωννύω, ἐκτείνω χαμαί, ἑαπλόνω [δοτ.
κτλ.]: βλ. تعريش, مغروش § ὄν. ἑδαφος, γῆ: عرش
— ὁ ἔννατος οὐρανὸς [ἀρχή] καὶ ἡ γῆ.

فرشتگان { Π. φερίστεγκζάν, πλθ. τοῦ ἐπομ.

فرشته } Π. φερυστέ, ὄν. ἄγγελος : خصلت —
 φερυστέ· ναοῦ ἐστὶν ἡ φερυστέ — φερυστέ

τιφάτ, ή سیرت — φεριοτέ-διερέ, ό έχων ήθος προσόντα ή διαγωγήν αγγέλου, αγγελικά, αγγελοήθους || صفات ذات άτομον αγγελόηθους || — φεριοτέ-διμάτ, ό έχων μορφήν αγγέλου, αγγελόμορφος || ٢١ — φεριοτέ-τέν, ού τδ σώμα αγγελικόν 'ς πλθ. ف٢١ شكان φεριοτέγκιν.

فرصة } A. ῥηροδίατ, κ. ῥηροδάντ, δν, θ. εὐ-
καιρία κατάλληλος, ὥρα: مناسبه

εὐκαιρία κατάλληλος [μυθαδιπτέ]—غير متقبة
 εὐκαιρία ἀπροσδόκητος [γῆιρι μυθερεκκηπτέ]—
 أولاً—εὐκαιρίαν θηρεύω, καιροῦ βλαπτῶ—
 كوزف—εὐκαιρίαν παραδοκῶ [γκυζοεεμῆκ]—
 دوشم—παρουσιάζεται εὐκαιρία—دوشورمك
 εὐρίσκω εὐκαιρίαν, κάμνω νὰ παρουσιασθῇ εὐ-
 καιρία εἰς τι—بواق—εὐρίσκω εὐκαιρίαν—
 م—ἀνῆλθὼν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ψύγῃ, χάσω τὴν
 εὐκαιρίαν—فوت ايمك اولاز—δὲν πρέπει νὰ
 ἀνῆλθῃ τις [ψῆβεε εεμῆκ] τὴν εὐκαιρίαν [πρω].
 ويرمك—δίδω τινὶ εὐκαιρίαν, καιρὸν νὰ πράξῃ.
 غنيمت بلك—θεωρῶ τὴν εὐκαιρίαν ὡς λά-
 βρον[γανιμῆε], δρᾶττομαι τῆς εὐκαιρίας.

فرصت جو } Π. φθροῦν-ῶζου, ἐπθ. ὁ ζν-
των εὐκαιρίαν, καρποδοκῶν,
αγορῆς λακτῶν.

فرصت جویانه } Π. ὁ πρῶτος δὲ ζουγανέ, ἐπὶ
καὶ ἐπρὸ ἀντίκων ἢ ἀρμό-
ν τῷ καρδιοκοῦντι, τῷ καιροῦ βλακτοῦντι.

فرصت ياب } Π. φερδῶν-γιάτ, ἐπθ. ὁ εὐ-
ρών ἢ ἐπιτυχῶν εὐκαιρίας.

فرض } Α. φάρζ, ὄν. χρέος, καθῆκον ἀπα-
ράδατον, ὑπερ κατὰ τὴν Μωαμεθα-

νικὴν θρησκείαν διέταξεν ὁ Θεὸς, ὡς ὁ καθα-
μὸς [آبدست], ἢ πεντάκις τοῦ ἡμερονυκτίου
προσευχῇ [عاز], ἢ νηστεία [رمضان], ἢ ἐλεημο-
σύνη [زكاة] καὶ ἢ προσκύνσεις τῶν ἱερῶν τό-
πων [حج] λέγεται καὶ **φάρζ** ἄν, καθῆκον
ἱερὸν καὶ ἀπαράδατον διὰ πάντας τοὺς Μου-
σουλμάνους [بل. واجب] || **φάρζ** **κίφα-
γέ**, χρέος μὴ ὑποχρεωτικὸν εἰς πάντας τοὺς
Μουσουλμάνους, καὶ ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐκπληρου-
μένου ὑπὸ τινῶν ἀπαλλάσσονται οἱ ἄλλοι || —
اعتادى χρέος δογματικὸν [εἰσκατῆ], ἀφορῶν τὴν
πίστιν, τὰς θρησκευτικὰς πεποιθύνσεις || **عملی** —
χρέος ἀφορῶν τὴν ἐσωτερικὴν λατρείαν, τὴν
πράξιν [ἀμελί] || **کورمک** — θεωρῶ τι ὡς καθῆ-
κον ἀπαράδατον || **در** — **اوزمده** εἶναι καθῆ-
κον ἡμῶν [ὕξεριμιζέ = ἐφ' ἡμῶς] ἱερὸν ||
دکدر — **اوزمده** δὲν εἶναι καθῆκον δι' ἐμέ, δὲν
εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸ πράξω § πλθ. **فروض**
φερδῶν § βλ. λ. ὡς καὶ ἐπὶ μ.

فرض } Α. φάρζ, ρ. ἀφ. ὑπόθεσις : محال —
φάρζ **μυχάδ**, ὑπόθεσις ἀδύνατος || —
|| **بال** — **φάρζ**, καθ' ὑπόθεσιν || Ρμ. ὑποθέ-
τω, ὑποτίθημι [αἰτ.]: **ایدم** — **بونی** δὲν δύναμαι
νὰ ὑποθέσω τοῦτο || **ایدم** — ὑποθέσωμεν ὅτι.

فرضا } Α. φάρζα, κ. φαραζα, ἐπρ. καθ' ὑ-
πόθεσιν.

فرضی } Α. φαρζί, κ. φαραζί, θ. فرضیه **φάρ-
ζιγέ**, ἐπθ. ὑποθετικὸς.

فرضیه } Α. φαρζιγέ, κ. φαραζιγέ, ὄν. θ.
ὑπόθεσις, εἰκοτολογία: — اساس

ὑπόθεσις ἀδάσιμος [εἰσαδ-εἰζ].

فرضیات } Α. φαρζιγιάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. ὑποθέσεις: **غير ممکنه** — **φάρ-
ζιγιάτ** γάρ-ι-μυκινέ, ὑποθέσεις ἀδύνατοι.

فرط } Α. φέρε, ὄν. ὑπερβολὴ ἢτοι ὑπερβο-
λικὸς βαθμὸς ἢ δόσις: **مجت** — ὑπερ-

βολὴ ἀγάπης, ὑπερβάλλουσα ἀγάπη [μυχάτ-
πῆτ] || **تحرر** — ὑπερβολὴ πόθου, ὑπερβολικὸς
πόθος [τεχαδδῶ] || **سوزش** — ὑπερβολὴ πάθους,
ἔρωτος [δονζιέ] || **دک** — ὑπερβολὴ εὐφυνίας, ὑ-
περβάλλουσα εὐφυνία [ζεκιά] § [λατρ.] **دم** —
φέρτι **τέμ**, ὑπεραιμία || **سنان** — **φέρτι** **δεμανένε**,

ὑπερδαρκία || **افراز** — **φέρτι** **ιφράζ**, ὑπερβολικὴ
ἐκκρισις.

فرطونه } Ιτ. φουρτούνα [fortuna] ὄν. τρικυ-
μία, θύελλα, καταίγης: — **يوك** —

γάλην τρικυμία || **نوروز** — **νέθ-ροῖζ** **φουρτου-**
ναδῆ, τρικυμία ἰσημερίας, ἢτοι ἐαρινή, κα-
λουμένη καὶ **سې** — **كون دونوی** — **γκῆν** **κόνου**
φουρτουναδῆ || **سی** — **بودامه سی** — **سی** —
τὸ κλάδευμα τῶν ἀμπέλων, καὶ **سې** — **مارت** —
τρικυμία Μαρτίου || **سی** — **ایلول** — **τρικυμία** τοῦ Σε-
πτεμβρίου || **اریک** — **قوله**, **کستانه**, **قوله**, **اریک** —
سی — **تری** — **قوله** — **سی** — **تری** — **قوله** — **سی** —
ὁρτύγων [πυλαιοδῆν], τοῦ ἁγίου Δημητρίου
[καδῆ], τῶν καστάνων [καστάνε], τῶν κουκου-
λίων [κουκούλια], τῶν θαυμασκήνων [ἐρίε], τῆς
μεταναστεύσεως τῶν χελιδόνων [κρυζανγκήε].

فرطونه لی } Τ. φουρτουνα-λῆ, ἐπθ. τρικυμώ-
δης, θυελλώδης: — **هو** — **کایر** — **کری** —
κυνῶδης.

فرع } Α. φέρ', ὄν. κλάδος, κλών' ὑποδια-
ρεθίς· δευτερεύον, παρεπόμενον [ἀντίθ.

اصل **أصل**, κύριον] — **تأیدر** — **أصله** — **تأیدر** — **أصله** —
ἀκολουθεῖ [ταπῆ] τῷ κυρίῳ || **تأیدر** — **أصله** — **تأیدر** —
ὁ κανὼν [καν'έ] τοῦ ν' ἀκολουθεῖ [τεπείγέ] τὸ
παρεπόμενον τῷ κυρίῳ [νομ.] || **تأیدر** — **أصله** —
اصلاً — **تأیدر** — **أصله** — **تأیدر** — **أصله** —
ἀνάγει τὸ παρεπόμενον διὰ τῆς ἀποδείξεως
[δουπῶν] τοῦ κυρίου || **فعل** — **فعل** — **فعل** —
τὰ παρεπόμενα τοῦ ῥήματος, ἢτοι μετοχαὶ καὶ
παράγωγα ἐξ αὐτοῦ || **طالع** — **فعل** — **فعل** —
φύας, ἢτοι κλώνάριον φυόμενον ἀπὸ τὰ κάτω
τοῦ κανυλοῦ || **مزره** — **فعل** — **فعل** — **فعل** —
θῆς, ὁ φέρων τὸ ἄνθος ἐπὶ τοῦ κορμοῦ, ὡς ἢ
ράμνος § πθ. **فروع** **φερδῶν**.

فرعون } Α. φερ'άβν, ὄν. κ. Φαραώ μετ' ὄν.
νάστης, ἀλαζών: — **موسی** — **أکل** — **أکل** —

κῆλλ **φερ'άβν** **μουῦσα**, διὰ πάντα Φαραώ [ἢ
πάσχει εἰς] Μωϋσῆς, παροιμία δηλοῦσα ὅτι διὰ
πάντα ἀδικὸν ἄνθρωπον ὁ Θεὸς δημιουργεῖ ἐκ-
δικητήν || **دیه سی** — **پورا می** [λόφος τοῦ φα-
ραώ] || **فاره سی** — **یخنه می** [μῦς τοῦ Φαραώ] ||
فاره — **عید** — **عید** — **عید** — **عید** — **عید** —
فاره — **عید** — **عید** — **عید** — **عید** — **عید** —
فاره — **عید** — **عید** — **عید** — **عید** — **عید** —

فرعی } Α. φέρ'ι [ἐκ τοῦ فرع] ἐπθ. ὁ ἀνθ.
κων εἰς τοὺς κλάδους, τοὺς κλώνας,

ἢ τῇ ὑποδιαίρεσει· δευτερεύων παρεπόμενος.

φρλί } Τ. φαρκ-λῆ, ἐπθ. διάφορος, διαφο-
ρετικός, ὁ ἔχων διαφορὰν ἀπὸ ἄλλου
ἀνθρώπου ἢ ἄλλο πρᾶγμα [ἀντιθ. φρζ].

φρλε } Α. φηρκά, δν. θ. ὁμὰς, τάξις ἀνθρώπων,
μερίς, κόμμα, σχίσμα: ناحیه — ἡ τάξις
ἢ σεσωσμένη [ναδζιγῆ] ἢ τοὶ οἱ Μουσουλμᾶνοι: ||
ضال — φηρκά ταλλέ, μερίς πεπλανημένη,
σχισματική: || سياسه — πολιτική μερίς, κόμ-
μα, φητρία: || سی — محافظه کاران τὸ κόμμα τῶν συν-
τηρητικῶν [μουχαφαζα-κχαράν]: || [στρατ.] με-
ραρχία: عسکره — στρατιωτικὴ μεραρχία: ||
— μεραρχία ἐφέδρων: || بحره — μεραρ-
χία τοῦ ναυτικοῦ: || قوماندانی — ἀρχηγός τῆς με-
ραρχίας, μέραρχος: || مجلی — συμβούλιον μεραρ-
χίας: || رئیس — πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς
μεραρχίας: || دائره سی — περιφέρεια μεραρχίας
§ πλθ. φηράκ βλ.

φρλ } Α. φέρκ, ἀφ. τὸ διὰ τῆς χειρὸς τρι-
δεν τι, τριδὴ.

φρκνδε } Π. φερκεντέ [πθ. μτχ. τοῦ φρκνδ]
πεπαλαιωμένος, ὁ μὴ δυνάμενος
νὰ χρῶσι μέρη εἰς τι.

φρλ } Τ. φηρλ, βλ. φρλ.

φρλατμκ } φηρ-λατμκ, ρμ. μτθ. ἐκσφενδο-
νίζω, ἐκτοξεύω, ρίπτω ὀρμητι-
κῶς, τινάσσω, ὑψώ τὴν τιμὴν ἐμπορεύματος,
ἀναδιδάζω [αἰτ.]: — تینادسسا παροψίδα [τα-
πάκ]: || — فیأت — ἐκτοξεύω ὕδριν [κισφθθ]: ||
— مستیزانه نظر — ὑψώ ἢ ἀναδιδάζω τὴν τιμὴν: ||
ρίπτω ὄμμα εἰρωνικὸν [μυδτεχζιγανέ].

φρλακ } Τ. φηρλάκ [ἐκ τοῦ ἐπομ.] δν. ἄ-
κρα παροψίδος ἢ δοχείου, ἐξ ἧς λεί-
πει τεμάχιον θραυσθέν § στρόβιλος, κ. σδοῦρος,
βουρλάκ βλ. طواج, فرلداق.

φρλαμκ } Τ. φηρ-λαμκ, ρμ. οὐδ. ρίπτομαι
ὀρμητικῶς, τινάσσομαι, πηδῶ, ἐ-
γείρομαι μεθ' ὀρμῆς, ἀποτόμως ὑψοῦμαι, ἀναδαί-
νω [ἐπὶ τιμῆς ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων κτλ.]:
— اسهام فیأتی — τινάσσομαι ἐκ τῆς κλίνης: ||
ὑψοῦνται αἱ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων [έδχαμ].

φρλαψις } Τ. φηρλαψις [ἐκ τοῦ προηγ.] ρ.
ἀφ. τὸ ρίπτεσθαι μεθ' ὀρμῆς, ἀπο-
τόμως, τὸ τινάσσεσθαι, τὸ πηδᾶν, ὕψωσις [τι-
μῶν ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων κτλ.].

φρλδακ } Τ. φηρλτάκ, βλ. فرلداق.

φρμ } Π. φερέμ, δν. λύπη, θλίψις βλ. فرمکین.
فرمناک.

φρμα } Π. φερμά [προστ. τοῦ φερμ]
μουτέν, διατάσσειν, ἐν χοῇ εἶναι ἐν συν-
θέσει ὁ διατάσσων: — حکم خدکم-φερμά, βασι-
λεῦων, ἐπικρατῶν, μαστίζων βλ. λ. καὶ φρμαφρ.

φρμασον } Ρλ. ἢ φρμασον φρμασον [franc-
macon] δν. ἐλεύθερος τέκτων.
κ. ἄθεος, φαρμασσόνος.

φρμασοντλκ } Τ. ἢ φρμασοντλκ
λοίτ, δν. τὸ εἶναι τινα ἐλεύ-
θερον τέκτονα κ. ἄθεία, φαρμασονία.

φρμαν } Π. φερμάν, δν. διαταγή, διάταγμα,
κέλευσμα: امر — θεία [iḡlaḡi] διατα-
γή: || عاليشان — ἡ ἐπὶ τῆς διατάγῃς ὑψηλὸν ἥτοι
Σουλτανικόν, κ. φερμάνιον: || شاهانه — φερμά-
νιον βασιλικόν, Σουλτανικόν. || رمق —
διατάσσω [αἰτ.]: || حضرت من له الامر کدر —
ἐμμοῦ φερμάν χαζρέτι μὲν λέχθ-λ-έμμοῖντιο,
ἢ διαταγή καὶ τὸ κέλευσμα ἀνήκει τῇ Ὑμ. 'E-
ξοχότῃ, ἐξ ἧς ἡ διαταγή [ἡράθις τυπική, δι-
ἧς τελειοῦνται συνήθως αἱ αἰτήσεις καὶ ἀναφο-
ραὶ, ἢ τὰ ἐπίσημα γράμματα πρὸς ὑπουργοὺς
κτλ.] βλ. امر. — اخذ من کدر — ἡ διαταγή εἶναι Ὑ-
μῶν [ἐφέντιμζιν, τοῦ Αὐθέντου ἡμῶν], ἥτοι
Ὑμῖν ἀπόκειται νὰ διατάξητε: § πλθ. ἀρθ. فرامین.
φερμάν, βλ. λ.

φρμανβ } Π. φερμαν-βέρ, ἐπθ. ὁ φέρων δια-
ταγήν, ἥτοι ὁ τῇ διαταγῇ ὑπο-
τασσόμενος, εὐπειθής.

φρμανβ } Π. φερμάν-βερτάρ, ἐπθ. ταῦ-
τὸ προηγ.

φρμανβ } Π. φερμάν-βερταρί, δν.
εὐπειθεια, ὑποταγή.

φρμανβ } Π. φερμάν-βερί, δν. ταῦτὸ
προηγ.

φρμανδ } Π. φερμαν-τίχ, ἐπθ. ὁ διδούς
διαταγήν, ὁ κελεύων, ὁ ἀρχων,
ἀνάσσω, βασιλεύς: || عوامدر افکار باطله — ἀρχουσιν
ἐπὶ τοῦ ὄχλου [άδάμ] αἱ προλήψεις [έδχαμ]
πατηλέ. || رمق — ἀρχω, βασιλεύω [δοτ.].

φρμανδ } Π. φερμάν-τίχ, δν. τὸ διδόναι
διατάγας, τὸ ἀρχεῖν, τὸ κελεύ-
ειν, ἐξουσία, βασιλεία: § ἐπθ. βασιλικός.

φρματρο } Π. φερμαν-ρόβ, ἐπθ. ὁ διατά-
σων, βασιλεύς: § ὄριον ἐξουσίας.

φρμανρω } Π. φερμαν-ρεβιά, ταὐτὸ προηγ.

φρμανρωί } Π. φερμαν-ρεβαί, ἀφ. βασι-
λειά, βασιλική ἐξουσία § ἐπθ.
βασιλικός.

φρμανρμα } Π. φερμαν-φερμα, ἐπθ. ὁ δια-
ταγὰς διατάσσων, ὁ ἀνάσσω, ἄ-
ναξ, βασιλεὺς: ὁ ἀνάσσων
ἐπὶ τῆς γῆς [ικλιμ] τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἀρά-
βων. || Ρμ. — ἄρχω, ἀνάσσω [δοτ.].

φρμανρμαί } Π. φερμαν-φερμαί, ὄν. ἐξου-
σία βασιλική. § ἐπθ. βασιλικός.

φρμανκذار } Π. φερμαν - γκιθζάρ, ἐπθ. ὁ
διαταγὰς ἐκδιδούς, ἀναξ, βα-
σιλεὺς.

φρμανκذارί } Π. φερμαν - γκιθζαρί, ὄν.
ἀρχή, ἐξουσία, βασιλεία.

φρμανλο } ἡ φρμαν-λῆ, ἐπθ. ὁ ἐ-
ψωδιασμένος διὰ φερμανίου, ἥτοι
Σουλτανικοῦ διατάγματος: ضابط — ἀξιωματι-
κὸς ἀνώτερος ἔχων Σουλτανικὸν φερμάνιον, δι'
οὗ ἀπονέμεται αὐτῷ ὁ βαθμὸς αὐτοῦ § προκε-
κηρυγμένος, ἥτοι κακοῦργος, ληστής, ἡ κα-
τὰδικος προκεκηρυγμένος δι' αὐτοκρατορικοῦ
διατάγματος καὶ ὡς τοιοῦτος καταδικώμενος
καὶ ἀναζητούμενος πρὸς σύλληψιν καὶ τιμωρίαν.

φρμαίς } Π. φερμαίς [ἐκ τοῦ φρμα, βλ.] ἀφ.
διαταγή, κέλευσμα [ἢ ἐν τισιν ἀρ-
χαίοις ἐγγράφοις καὶ βιβλίοις μετὰ τοῦ ἀρδ. ἀρθ.
ال ἀπαντῶσα φράσις: بحسب الفرمایش — φρμαίς = ὡς ἐκ τῆς διαταγῆς, εἶναι ὁλόκοις] §
εἶδος σαλίου πολυτίμου, κ. φερμαίσι.

φρμκιν } Π. φερμ-γκίν, ἐπθ. λίαν τεθλιμ-
μένος, βαρυαλγής, κατηφής.

φρμνακ } Π. φερμ-νάκ, ἐπθ. ταὐτὸ τῷ
προηγ.

φρμνε } Τ. φερμενέ, ὄν. ὑπενδύτης ἢ γελέ-
κιον βραχὺ τῶν ἐργατῶν ἢ χωρικῶν
ἐξ ἐριούχου, δεδουλεωμένον διὰ σερπητῶν ἁ-
πλῶν ἢ χρυσῶν || سی — ἡ ἐνδυμα γυναικείον
[ζενέ] δεδουλεωμένον διὰ τοιοῦτων σερπητῶν.

φρμνε جی } Τ. φερμενε-ῶζι, ὄν. ῥάπτης ὑ-
πενδυτῶν ἢ ἐνδυμάτων φρμε.
βλ. λ.

φρמודه } Π. φερμουτέ [μτχ. τοῦ φρμουντέν] διατεταγμένος § ὄν.

διατάγμα, πρόσταγμα: عاليه امتالا — ἐπθ.
μενος [ιμτσάλεν] τῷ Ὑμετέρῳ προστάγματι.

φρνεζάμ } Π. φερνεζάμ, ὄν. τέλος, ἐκδοσις:
|| βλ. انجام.

φρνεκ } Γλ. φρένκ, ἡ φρενέκ [franc] ὄν.
καὶ ἐπθ. φράγκος, Εὐρωπαϊκός: —

ρε-
πανίδιον, κόκκινον ρεπανάκι [τούρπ] || —
παλινδύκηνος ὁ κηπαῖος [παλινδύκηνος] || —
δο-
σμον τριαντάφυλλον [γκιθζλ], κ. φράγκικον ||
— φάρος || — ὑποκάμισον [γκιου-
λζέ] τῆς κόλλας || — χροσός τῶν 14 κα-
ρατίων § συνών. افرنجی, βλ.

φρνεκ-τδε } Τ. φρένκ-τδε, ἐπθ. εὐρωπαϊκός:
§ ἐπρ. εὐρωπαϊστί, ἥτοι κατὰ τὸν
τρόπον ἢ κατὰ τὴν διάλεκτον τῶν εὐρωπαίων:
§ γλῶσσα εὐρωπαϊκή.

φρνεκ-χανέ } Τ. φρένκ-χανέ, ὄν. κατάλυμα
ἢ χάνιον προωρισμένον πρὸς
κατοικίαν Εὐρωπαίων.

φρνεκ-ιστάν } Π. φρενέκ-ιστάν, ὄν. τόπος τῶν
φράγκων, τῶν Εὐρωπαίων, Εὐ-
ρώπη, κ. φραγκιά.

φρνεκ-λεστίρμεκ } Τ. φρένκ-λεστίρμεκ, ρμ.
μτθ. ἐξευρωπαϊζω [αἰτ.].

φρνεκ-λεστίρμεκ } Τ. φρένκ-λεστίρμεκ, ρμ. οὐδ. ἐξ-
ευρωπαϊζομαι.

φρνεκ-ί } Π. φρενέκ-ί, ἐπθ. εὐρωπαϊκός: —
ἥτοι καλός || — φρενέκ-ι μτθ. ἀγριος βα-
σιλικός [φντ.] || — ἡ ἀπλῶς — γαλλικά
ἥτοι ἀφροδισιακὰ πάθη, σύφιλις βλ. افرنج.

φρνεκ-κί } Π. φρενέκ-κί, ἐπθ. εὐρωπαϊκός: —
ἡ κεφαλὴ κάτω ἥτοι ταπεινώσις, ὑπό-
κλισις [σημεῖον ὑποταγῆς ἢ χαιρετισμοῦ] || —
κλίνω τὴν κεφαλὴν, ταπεινοῦμαι, ὑποκλί-
νομαι || — φρενέκ-νιχατέ, ἀφαιρεθεῖς [ἐπὶ
ποδοῦ] || — φρενέκ-μαγέ, εὐτελής, ταπει-
νοῦ φουράματος, χαμερητής.

φρνεκ-τδρ } Π. φρενέκ-τδρ [συγκρ. τοῦ φρνεκ-τδρ] ἐπθ. κα-
τώτερος, ταπεινότερος, εὐτελέστερος.

φρνεκ-τερίν } Π. φρενέκ-τερίν, ὑπερθ. κατώτα-
τος κτλ. βλ. προηγ.

φρνεκ-φραγίδζ } Α. φερνεκ-φραγίδζ, ὄν. ὀρνίθιον, ὀρνιθο-
πούλι § πλθ. فرارنجی φραγίδζ.

فروح } A. φερώνη [βλ. φερώνη] ἐπθ.πε-
ριχαρής, φαιδρός, εὐθυμς.

فروخ } A. ὁφροῦν [πλθ. τοῦ فَرْخِ ὁφَرْخ] }
 δν. ὁφνίθια, ὁφνιθοπούλια, νεογνά }
 πιννῶν.

فروخت } Π. φεροῖκε [ἀγο. τοῦ φέρω] φε-
 ροῦντέν, πωλεῖν, ἐν χρόνῳ ἀντι-
 ἀφαιρεμένον] πώλησις : ی — خاندان ή πώλησις
 της οικίας. || Ρμ. πωλῶ [δοτ. αἰτ.] — خاندانی برینده
 امك πωλῶ τινι τὴν οἰκίαν.

فروز } Π. φρουρῆς [βλ. افروز] ἐπθ. ὁ φωτι-
 ζων, ὁ ψάλλων, καίων [ἐν συνθέσει]:
 — جهان کیتی — φρουρῆς, ὁ φωτιζων τὸν κόσμον [ἡλιας]· || دل
 — ὁ φωτιζων, φαιδρυνων τὴν καρδίαν [ἡμ.]· ||
 — انجمن — φωτιζων τὴν ὁμῆγυριν, τὸ ἄλσος τῆς
 συναστροφῆς [ἐνδύου]· || — خاطر ὁ τέρπων
 τὸν νοῦν, τὴν διάνοιαν [χατῆρ].

فروزان } Π. ὁθρον-άν, ἐπθ. λάμπων, φω-
 τεινός, ἀκτινοβολῶν: — 𐎠𐎼𐎲𐎡𐎴 ἄστρον
 [vêðr̥u] λαμπρόν || — 𐎠𐎼𐎲𐎡𐎴 λαμπρά λυχνία
 [uθôp̥āx].

فروزنده } Π. φῶρονζεντις [βλ. فروز] μτχ.
 ὁ φωτίζων, ὁ καταυγάζων.

فروس } A. φέρουρ [πλθ. τοῦ φέρειν]
ἔπποι.

فروست } A. ὁστρονόητ [ρζ. فرس, βλ. فراست.
 ὁν.θ. ἱππική, ἱππευτική, ἡ τέχνη
 τοῦ ἱππεύειν ἢ τοῦ γυμνάζειν τοὺς ἱππους.

فروسيٽ } A. ῥῥορουδιγέτ, ὄν. θ. ταὐτὸ τῷ
προηγ.

فروش } Π.φύρουνς [προστ. τοῦ فروخت πω-
 λειν, ἐν χρῆσει ἐν συνθέσει] ὁ πω-
 λων : — می بیف-φύρουνς, ὁ πωλὼν οἶνον, οἶνο-
 πώλης. || — معلومات ὁ πωλὼν γινώσκεις, ὁ θέλων
 γὰ ἐπιδειξῆ μάθουσιν καὶ σοφίαν. || — خود خد-
 φύρουνς, ὁ πωλὼν [ἐπαίων] ἑαυτόν, περιαι-
 τολόγος, κομπορημάτων, κομπαστής. || — عفت
 هف-φύρουνς, ὁ πωλὼν σωφροσύνην, ὁ ὑπο-
 κρινόμενος τὸν σόφρονα. || βλ. دعت جو.

φρούς } Α. φρούς [πλθ. τοῦ φρούς] ὄν.
 χρόν, καθήκοντα θρησκευτικά· §
 κληρονομικαὶ μερίδες· مقدره — φρούς μου-

κατ'ερέ, ὥρισμέναι κληρονομικαὶ μερίδες, αἵ-
τινες κατὰ τὸ ἱερὸν δίκαιον [شرع] εἰσὶν ἑξ: τὸ
ἡμῶν, τὸ τρίτον, τὰ δύο τρίτα, τὸ τέταρτον,
τὸ ἕκτον καὶ τὸ ὄγδοον· οἱ κληρονόμοι οἱ λαμ-
βάνοντες ἐν τῶν μεριδίων τούτων καλοῦνται
اصحاب فروض **ἀδχαπί φρουζ**, οἱ κυρίως κλη-
ρονόμοι [ἀντίθ. عصه, βλ.].

φρούς } Α. φῶρου' [πλθ. τοῦ φρ] δν. κλά-
δοι, ὑποδιαίρεσεις, ζητήματα δευ-
τερεύοντα, παρεπόμενα· κατιόντες συγγενεῖς,
ἄτοι ἐγγονοὶ, διδέγγονοι· βλ. فرع καὶ اصول.

فروع } Δ. φθρον'άτ, θ' πλθ. τοῦ ταῦτόσημον.

فروع } Δ. ὁδουύγ, ὄν. σχολή, παῦσις ἐρ-
γασίας, ἀναψυχή, ἀνεσις· βλ. فراغ.

فروغ } II. φῶστος, ὅν. φῶς, λάμψις, αἴγλη,
 λαμπρότης: آفتاب — αἴγλη τοῦ ἡλίου
 [ἀφίεσις] || مراء — αἴγλη τῆς σελήνης [υἰάχ] ||
 حسن — αἴγλη τοῦ κάλλους [χρῶν] || باده — αἴ-
 γλη τοῦ οἴνου.

فروغ افزا { Π. φθοροῦγ-ἐφζά, ἐπθ. ὁ αὐξά-
 νων τὴν αἰγλῆν, τὴν λάμψιν.

فرومانده } Π. φῶροῦ-μανίξ, ἐπθ. ὁ μένων
 ὀπίσω, κεκμηκώς, καταβεβλη-
 μένος.

فرومايه } Π. ὁ ὑποῦ-μαρχέ, ἐπὶ. ὁ ταπεινοῦ
 ὑποράματος, ἐντελής, χαμερπής,
 ποταπός, πρόστυχος.

١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣

فرونجی } T. φουρουν-δίζου, η φουρν-δίζη,
 δν. ἀρτοποιός, φουρνιάρης: § δ
 κατασκευαστής κλιδάνων, κλιδανοποιός.

φρονήματα } Τ. φουρουνοζου-λουκ, δν. αρ-
τοποία· βλ. προση.

φρονήματα } Τ. φουρουνο-λατιμάκ, ή φη-
ρον-λατιμάκ, ρμ. μετ. ψήνω ή
ξηραίνω εν τῷ κλιδάνω, εις τὸν φουρνον[αίτ.].

φρου } Α. φερδέ, δν. θ. μιλωτή, γούνα: —
μυλωτή εκ σταθερίου[δεμμουρ],
κ. σαμουρόγουν· || بيا — μιλωτή λευκή
[φειζά] § πλθ. φρουφ και φρουά.

φρου } Τ. φερδέ, δν. νεοσδός ορυτος, πέρι-
κος και άλλων πτηνών, ορνίθιον, που-
λάκι λέγεται και فريك φερδέ.

φρου } Ελ. ή φρου φρου, δν. ψυρα ήτοι φθορά
ή ελάττωσις του όγκου, του βάρους
ήμπορευματος.

φρου } Π. φερχάτ, όνομα προσώπου περι-
ήμου δια τους έρωτας αυτού προς
την φρουφ. Οι έρωτες αυτών χρησιμεύου-
σιν ως θέμα ποιημάτων και μυθιστορημάτων
τουρκικών και περδικών· || βλ. φρου.

φρου } Π. φερχένγκ, δν. νους, άγχίνοια,
λογικόν, επιστήμη, χρηστοθήεια:
φερχένγκι ήδ' ουρεί, όνομα λεξικού
περδοτουρκικού δημόδους, εκτυπωθέντος εν
Κ]λει εν έτει 1155 της 'Εγίρας ή 1742 Μ. Χ.

φρυά } Π. φεργιάτ, δν. κραυγή θλίψεως, λυ-
πης, θρήνος, θρηνωδία, παράπονον,
γός, κραυγή επικλήσεως προς βοήθειαν: —
φρυά και κλαυθμός, όλοφρυμός [φρυάν]· ||
φρυά θρήνος έρωτικός· || عندليب — κελάδημα
άπιδόγος [άντελίζ]· || Ρμ. — φρυάζω εκ
θλίψεως, θρηνώ, οδύρομαι, παραπονούμαι, κραυ-
γάζω, επικαλούμαι εις βοήθειαν: — ايدرم يود —
μάτην — رسم يوق — ك — دخی غيری رسم يوق
επικαλούμαι βοήθειαν· δέν έχω άρωγόν [φρυ-
γιάτ-φρυά]· δέν έχω πλέον [φρυά] και φωνήν
[φρυά] δι' επικλήσιν βοήθειας εις την κραυ-
γήν σου [φρυγιάτνά].

φρυά } Τ. φεργιάτ-φρυά, έπθ. ο κραυγά-
ζων, ο οδυρόμενος, ο επικαλού-
μενος βοήθειαν.

φρυά } Π. φεργιάτ-φρυά, έπθ. ο κραυ-
γάζων και επικαλούμενος βοή-
θειαν.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Β']

φρυά } Π. φεργιάτ-φρυά, έπθ. ο προσφθά-
νων εις βοήθειαν του επικαλου-
μένου αυτήν, άρωγός· βλ. φρυά.

φρυά } Π. φρυά [προστ. του φρυά φρυά-
φρυά, άπατάν, μαγεύειν, εν χρήσει
έν συνθέσει] ο άπατάν, μαγεύων, θέλων: —
— έπλ-έ-φρυά, ο άπατάν τους βλάκας, τους
άνόητους, χονδροειδής [έπι ραδιουργίας κτλ.]·
|| — دل — φρυά, ο μαγεύων, θέλων την
καρδίαν, θελξικάρδιος· || — نظر — φρυά, ο
θέλων το όμμα, μαγευτικός· || — قال —
— φρυά, παντοπώλης άπατάν
τους πελάτας αυτού· || βλ. φρυά.

φρυά } Π. φρυά-ανέ, έπθ. και έπρ. ο ά-
νήκων ή άρμύζων άπατεώνι, άπα-
τηλός, άπατηλός [έν συνθέσει]· — دل — φρυά-
φρυά, θελξικάρδιος και θελξικαρδίως.

φρυά } Α. φερύχ, έπθ. περιχαρής, εύθυμος.

φρυά } Π. φερύχ-ανέ, έπθ. ο άνήκων ή
άρμύζων ή ιδιάζων άνθρώπω, πε-
ριχαρεί, εύθύμω· § έπρ. ως άρμύζει κτλ.

φρυά } Α. φρυά [φρυά] έπθ. μοναδικός,
άπαράμιλλος: — φρυά — φρυά, ο
μοναδικός της εποχής, ή العصر — φρυά-
— φρυά, ο μοναδικός του αιώνος, ή الزمان — φρυά-
— φρυά, ο μοναδικός του χρόνου, ήτοι ο
έν τη εποχή ή έν τῷ αιώνι, έν φρυά, άπαράμιλ-
λος· § θ. — φρυά — φρυά, ο μοναδικός, άπαράμιλλος, έξοχος· § δν. μαρ-
γαρίτης ή λίθος πολύτιμος, εκλεκτός και μονα-
δικός· § πλθ. — φρυά, μαργαρίται κτλ.

φρυά } Π. φρυά, όνομα βαθιώς της
Περσίας διαδήμου επί άρειφ και
εύθυδικία.

φρυά } Α. φρυά [φρυά, βλ. φρυά] δν.
θ. άγρο, θήραμα ως το του λέοντος.

φρυά } Α. φρυά, δν. θ. δούλην χρησιμεύουσα
ως παλλακής· § πλθ. — φρυά.

φρυά } Α. φρυά [φρυά] δν. θ. καθήκον
θρησκευτικόν, ήτοι πρῶξις ής ή
εκτέλεσις επιβάλλεται υπό της θρησκείας· μετ.
καθήκον ιερόν: — صداقت و عبودیت — φρυά —
— φρυά, καθήκον πίστεως και ά-
φοσιώσεως [προς τόν άνακτα κτλ.]· || —
— φρυά — φρυά, ή εύχή υπέρ του

φσρδε قدم } Π. φδσρτὲ-κατέμ, ἐπθ. σταθε-
ρὸς τὸν πόδα, εὐσταθής.

φσρدامق } Τ. φνδ-ποταμάκ [βλ. فسلدامق,
فصلدامق] ρμ. μτδ. ψιθυρίζω, κε-
λαρύζω [ὑδωρ κτλ.].

φσρدي } Τ. φνδρτῆ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
ψιθυρισμός, κελαρυσιμός [ὑδατος].

φσρتمق } Τ. φνδ-κρητμάκ, ρμ. μτδ. πιέ-
ζων κάμνω ὑδωρ ἢ ὑγρὸν τι ν'
ἀναπνέδῃ, ν' ἀναδρῇ [αἰτ.].

φσρديجي } Τ. φνδ-κρητδζῆ [ἐκ τοῦ
فشرتمق] δ διὰ τῆς πίεσεως
ποιῶν ὑγρὸν ἢ ὑδωρ ν' ἀναπνέδῃ.

φσρتمق } Τ. φνδ-κρημάκ, ρμ. οὐδ. ἀνα-
πνέδω, πιεύω, ἀναδρῶ, ἐκτινάσ-
σομαι, ἀναθρῶσκω, ἐκσφενδονίζομαι [ἐπὶ ὑδα-
τος ἢ ὑγροῦ ἐν γένει, ἢ ἐπὶ σπόρου φυτῶν]:
شدت و جعدن كوزلندن ياشل فشرتمق
δρὸν πόνου [αἰτῆτι βεδζα-τὲν] ἀναθρῶσκουσι
δάκρυα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

φσρريق } Τ. φνδ-κρηήκ [ἐκ τοῦ προηγ.]
δν. σίφων, σύριγξ, πᾶν ἐργα-
λεῖον ἐκσφενδονίζον ὑδωρ ἢ ἄλλο ὑγρὸν.

φشقي } Τ. φνδκῆ, δν. κόπρος ζῶου χρῆσι-
μεύουσα ὡς λίπασμα· βλ. زبل، ترك
مايس και كوبر.

φشقيلامق } Τ. φνδκν-λαμάκ, ρμ. μτδ. λι-
παίνω γῆν διὰ κόπρον [αἰτ.].

φشقيلق } Τ. φνδκν-λήκ, δν. τόπος ἐνθα
ρίπτουσι κόπρους, κοπρῶν § κοι-
λία, στόμαχος ζῶου, κ. σκεμπές.

φشقين } Τ. φνδκῆν [ἐκ τοῦ φσρتمق] δν. πα-
ραψύας, βλαστός.

فشك } Τ. φνδκῆ, βλ. فشك.

فشلدامق } Τ. φνδκν-ταμάκ, ρμ. οὐδ. πα-
ράγω θόρυβον ξηρὸν ὡς ὁ τῶν
ψυλλωμάτων ἢ τοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος· βλ.
خشردامق και فشردامق.

فشلدي } Τ. φνδκντῆ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
θόρυβος ξηρὸς κτλ.

فشك } Τ. φνδκν-κ, φνδκῆ, δν. πυριτιδο-
βολή, πυραυλός, κ. φνδκῆ: ي
فك — ياقى || πυριτιδοβολή πυροδόλου [φνδκν-κ]·

فك — ياقى || Τ. φνδκν-κ, φνδκῆ, δν. πυριτιδο-
βολή, πυραυλός, κ. φνδκῆ: ي
فك — ياقى ||

فشنكجي } Τ. φνδκν-τδῖ, ὁ κατασκευαστής
ἢ πωλητὴς πυριτιδοβολῶν ἢ
πυραύλων.

فشنكخانه } Τ. φνδκν-χανέ, δν. ἐργοστά-
σιον πυριτιδοβολῶν, πυραύλων.

فشنكلك } Τ. φνδκν-λῖκ, δν. πυριτιδοβο-
λοθήκη, φνδκν-θήκη.

فشو } Α. φνδδδδ, ρ. ἀφ. τὸ διαδίδοσθαι τι
μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἢ πολλῶν, κοινολο-
γεῖσθαι, διδάσκει μυστικοῦ· βλ. افشا، فاش.

فشى } Α. φνδῖ, ταὐτὸ τῷ προηγ.

فص } Α. φνδς, δν. σφενδὸν δακτυλίου, ἢ-
τοι τὸ κοίλωμα ἐντὸς τοῦ ὁποῖου
προσθλῶνται ὁ λίθος τοῦ δακτυλιδίου καὶ ὁ
λίθος αὐτός, κ. φνδς· ἀρθρωσις ὀστοῦ· [βοτ.]
λοδός: نكين — ὁ λίθος τῆς σφραγίδος· [νιγκίν] §
δνῖκ. فسين فسادين § πλθ. فصوص φνδδδς.

فص } Τ. φνς, μόριον παριστάνον τὸν ψιθυ-
ρισμὸν μυστικῆς συνδιαλέξεως· ψιθυ-
ρισμός καὶ κρυπτὸς γέλως· βλ. فصلامق، فصلامق،
فص، فص، فصل، فصر.

فصاحت } Α. φνδαχάτ [ρζ. فصیح] δν. θ. καλ-
λίεπεια λέξεως [فك] συνισταμέ-
νη εἰς τὸ νὰ μὴ ᾖ δυσπρόφητος [تنافرحروف] ἢ
ἀσυνήθης [غرائب] ἢ ἐσχηματισμένη παρὰ τοὺς
γραμματικούς κανόνες [قياسه مخالفت]· καλλιέ-
πεια λόγου [كلام] συνισταμένη εἰς τὸ νὰ πε-
ριέχῃ λέξεις καλλιεπείς καὶ ἀρμονικάς πρὸς
ἀλλήλας [تنافر كلامتن سالم] καὶ καλῶς συντεταγ-
μένας [ضعف تأليفن سالم]· εὐγλωττία, εὐφράδεια:
كلام — καλλιέπεια λόγου [κελῆμ]· فكه — καλ-
λίεπεια λέξεως [κελῆμ]· متكلم — εὐφράδεια
τοῦ λαλοῦντος [μυτεκελλῆμ]· βλ. بلاغت.

فصاحتپرداز } Π. φνδαχάτ-περτάτ, ἐπθ. εὐ-
γλωττος, εὐφραδής, ὀρθοε-
πής [ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰρωνικῶς].

فصاد } Α. φνδάτ, δν. φλεβοτομία, ἀφαίμαξις·
βλ. فصد.

فصاد } Α. φνδδάτ [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. φλε-
βοτόμος, ὁ ποιεὺν ἀφαίμαξιν.

فصال } Α. φνδάλ, δν. χωρισμός· ἀπογαλα-
κτισμός βρέφους· βλ. فطام.

فصال } Α. φασδαλ. [ρ]. فصل] ἐπθ. κακοζό-
γορ, φιλοκατήγορος, ψέκτης.

فصحاء } A. φειδαῖχ [πλθ. τοῦ فصحاء] ὄν. λό-
γοι γλαφυροί, εὐγλωττοι.

A. ὁδοαγὰ [πλθ. τοῦ ^{فصح}] ἐπθ
 εὐγλωττοι, εὐφροαδεῖς, ὀρθοεπεῖς, οἱ

ὁμιλοῦντες ἐνὸς ἁδελφοῦ γλῶσσάν τινα: *ی عرب* —
οἱ ἐνὸς ἁδελφοῦ ἐκ τῶν Ἀραβίων [ἀοεῖ].

فصيد } A. ῥῶσθι, ὄν. ῥηθεδοτομία, ἀλφαίμαξις:
شریان — ῥῶσθι σιργιάν, ἀρτηριοτο-
μία. وردی — ῥῶσθι βερούτι, ῥηθεδοτομία.

قصر } T. φησὶ, μόνον παριστάνον τὸν ἐ-
 λαφρόν θόρυβον ροφήματος καπνοσύ-
 ριγγος κτλ. επαναλαμβάνεται ὡς قصر جوق ايتك
 καπνίζω καπνοσύριγγα ροφῶν ἐλαφρῶς
 τὸν καπνὸν ἐπὶ ροφήματος ζωηροτέρου λέγεται
 فوسور فوسور φουδούρ φουδούρ-βλ. فوس.

فصل } Α. φάδλ, κ. φασηλ, ρ. άψ. διαχωρι-
σις, διαχωρισμός, διαστολή, κ. ξεχώ-
ρισμα δύο πραγμάτων απ' άλλήλων· διάκρισις
τοῦ δικαίου ἀπὸ τοῦ ἀδικου, κρίσις, λύσις διε-
νέξεως, ζητήματος, ἐκδικασίς αγωγῆς, διαφο-
ρὰς· ὑποδιαίρεσις, μέρος, κεφάλαιον βιβλίου
κτλ., πρᾶξις δράματος, κωμωδίας κτλ., τιμή-
μα μουσικῆς παιζόμενον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέ-
λους μὲ τὸν αὐτὸν σκοπόν· ὥρα τοῦ ἔτους· κα-
κολογία, κατάκρισις [λογ.] εἰδοποιὸς διαφορά·
[συντακτ.] τὸ ἀσυνδέτον δύο προτάσεων [ἀντιθ.
وصل] — طريقه — φάδλ ταρηκήλε, ἀσυνδέτως·
طريقه ايرادك — طريقه اكره — εκδικασίς αγωγῆς·
يوم ال — γέθυθ-λ-φάδλ, ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως· الخطاب —
φάδλου-λ-χνητάπ, κρίσις ὀριστική, λογική, οὕ-
τως ὥστε νῦ μὴ ἔχη τις ν' ἀντιτείνῃ· ἢ λέξεις
ὡς بعد اما عيضا πأتون καὶ Επειτα, ἢ بعدا πأ-
تة-زأ μετὰ τοῦτο, αἵτινες χωρίζουσι δύο προ-
τάσεις καὶ δι' ὧν ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνει ἀπὸ
τοῦ προοιμίου εἰς τὸ κύριον θέμα || الجيد —
φάδλθ-λ-δξεθέ, ἀρθρώσεις τοῦ σώματος || ي
نحى — نظاممك، رنجى — τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ
κανονισμοῦ [νιζαυ-ναυέ]· ربيع — ὥρα ἔαρος,
عار [ρεπί]· رصيف — ὥρα θερόους, θέρος [θατί]·
خریف — ὥρα φθινοπώρου, φθινοπώρον [χαρίφ]
اصلى — ی یوقی — ὥρα χειμῶνος, χειμών [εἰτά]
دەن էخەي ousdeyian βάζει καὶ ὑπόστασιν, εἶναι
ἄλλως ἀβάσιμον καὶ ἀνυπόστατον· || Pm. διαχω-

grízω, κ. ξεχωρίζω δύο τινά ἀπ' ἀλλήλων· κρίνω,
λύω διένεστιν, ζήτημα, ἐκδικάζω ἀγωγὴν, δια-
φορὰν· κακολογῶ, κατακρίνω [αιτ.]: ايكى قره دى
برى برينه وصل و ايكى ذكرى برى بوندن — ايدنى
تو ترماخون تپس ارض قطعه سنه بروخ تعبیر اولور
يھڭ تو سونهوئن دوو خېړاس، کاي تو داخوئرون
دوو بالادساس اپ' دالئلون کاږيتاي لثموس
[περιλάει] || ايكك — دعاوى · εκδικάζω ἀγωγὴν· ||
مذمت ايمه · μηδένα κακολόγει και
κατάκρινε [μεξεμμετ:] § [γεωμ.] مشترك — فادلا
يوستروئي، διεδορος γωνία· § πλθ. فصول · φδοδουζ· βλ.

فصل } T. ὁδοῦλ [βλ. فُص] μέριον ἐπανο-
 λαμβανόμενον πρὸς παράστασιν ψι-
 θυρισμοῦ: قوشق — — συνουμλῶ ψιθυρίζων.

فصل اشق } T. φησ-λατῆμακ, ρμ. ἀλλ. ὁμι-
 λῶ μετὰ τινος κρυφά ψιθυρίζων
 λόγους εἰς τὸ οὐς αὐτοῦ, καὶ ἀμοιβαίως ἀκούων
 παρ' αὐτοῦ· κρυφομιλῶ, ὑποφθέγγομαι. || βλ.
 فصل اشق .

فصلامق } T. φησὶ-λαμᾶκ, ρμ. μτδ. ψηθ-
 ριζω λόγους εἰς τινα, κρυφονι-
 λω, λέγω τι χαμηνλῆ τῇ ψωνῆ ὑποτονθορῶζω'
 || βλ. καὶ فصلامق .

فصلة } A. ῥαδλῆτ [ρζ. فصل] ὄν. θ. τμήμα,
μέρος.

فصلداشقم } T. ὁπσηλ-ιασμάκ, ρμ. ἀλλ.
 συνδιαλέγομαι μετὰ τινος κρυ-
 φίως ψιθυρίζων λόγους εἰς τὸ οὐς αὐτοῦ ἢ ἀ-
 κοῦντων τοιοῦτους, ἰδίᾳ προκειμένου περὶ θόδου,
 κινδύνου· ψιθυρίζω, ὑποφθέγγομαι, κρυφτομιλῶ·
 سوز فصلداشقم بر قاج آزدن قولاه. οὗτοι
 ἐψιθύρισαν ἀμοιβαίως ἀπὸ τοῦ στόματος εἰς τὸ
 οὐς λόγους τινάς.

فصلہ امامق } T. φησιν 2-εαυμάκ, ρη. μετ. ψιθ-
 ρίζω, λέγω χαμπιλή τη φωνή, κρυ-
 φοιμλω, υποτονθοριζω [δοτ. αιτ.]: آخر دن قولاغہ
 — ψιθυρίζω τι από τοῦ στόματος εἰς τὸ οὖς.

فصلی } Τ. φουσηλτη, ὄν. συνδιαλέξας κα-
 μινη τῇ φωνῇ, κρυφωμένως, ψι-
 θυρισμός λόγων, ὑποτονθορισμός.

قصم } Α. φάθυ, ρ. ἀφ. θραύσις, σύντριψις.
κρημνισμός οικοδομής.

} A. φῦδος, πλθ. τοῦ فص βλ.

١٢٠
 فصوصيه } A. φιδουδιγέ, επθ. θ. ορθότε-
 ρον ١٢١ φαιδουγιέ-βλ.

πρεσβόν, παιδεία, σοφία· χάρις, ευεργεσία· §
πλθ. افضال. εὐδζαλ. ἢ εὐδζαλ, χάριτες || βλ. ل. فضو.

فضلا { A. φῶζαλά, πλθ. τοῦ فاضل, βλ.

فضلات } A. φαζλάτ[πλθ. τοῦ فضل] ὅν. θ. πε-
ρισσεύματα· περιττώματα[συμῶν.

قاذورات : لا شه — τὰ λείψανα ἢ τὸ πτώμα ζώου.

فضله } Α. φαζλά[ἐκ τοῦ فضل]όν. θ. περιόσσευ-
μα, τὸ περιόσσειον: — περιόσ-

δευμα εἰσοδομημάτων [βασιλεία] • اوله روق — ως ἐκ
 περισσοῦ • § ἐπθ. περισσότερος: رسم المقي — λαμβάνω
 περισσότερον διασόν [ῥέσμι] • مال — περισσότε-
 ρον πρῶγμα, ἐμπόρευμα, περιουσία • بر شئ —
 جيتق — ζητῶ καὶ τι περισσότερον • جيتق —
 περισσέυει, βγαίνει περισσότερον: § περιττωμα:
 § πρῶθ. ἐκτός [دن] : — الذن — ἐκτός τούτου: §
 πλθ. فضلات • فاخذنا • βλ.

فضوح } A. φεζούνη [ἐκ τοῦ فضاحت] ἐπὶ
 μέλαν ἐπονείδιστος, αἰσχιστος, ἀτι-
 μότατος.

فضوح } A. φῶξουζ, ὄν. αἶψχος, ὄνειδος,
ἀτιμία· βλ. فضاحت.

فضول } A. ὁπξουζ, ὅν. ὑπερβασις τῶν ὀ-
 ρίων τοῦ πρέποντος, τοῦ δικαίου,
 αὐθαρεσία, βία, ἀδικία. || — A. π. π. οὐζ-ζ. ὁπξουζ,
 ὁ λέγων λόγους περιττούς, ἀκριτόμυθος, κενό-
 δοξος. βλ. λ. § πλθ. τοῦ فضل πλεονάσματα.

فضول } A. φοτεῖν [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὑπερήφανος, ἐγωϊστής, ἀλαζών, αὐθάδης: — هم كل هم και κυῶδης [εὐλ] και ὑπερήφανος [πρω.] || ی— διγχοῖν φοτεῖν λου, ὅστις θέλει νὰ διατάσῃ τοὺς πάντας [πρω.] βλ. ابرق ضابطی ἐν. λ. ابرق και كهيا.

فضولاً } A. φῶξινεν, ἐπερ. καθ' ὑπερβα-
 σιν τῶν ὁρίων τοῦ δικαίου, αὐ-
 θαιρέτως, ἀδίκως.

فضولق } Τ. φωτουλ-λουκ, ὄν. ὑπερηφά-
δεια, ἀλαζονεία, ἐγωϊσμός, αὐθά-
δεια.

فصولی } A. φῶξον-ι, ἐπὶ ἀκριτόμυθος, ὁ λέγων λόγους ἐκτὸς τῶν ὁρίων ἢ τοῦ καθήκοντός του, ἀμετροεπής· ὁ καταγινόμενος εἰς πράγματα μάταια καὶ ἀνωφελεῖ, κενόσπουδος· ὁ ἀναμηνυόμενος εἰς ὑποθέσεις ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ· αὐθαίρετος, ἄδικος, βίαιος· ὁ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἱεροῦ νόμου [شرع] νεμό-

μενος ἢ διαθέτων ἀλλότριον προᾶγμα κινητὸν ἢ ἀκίνητον: — ^μ πώλησις [πῆϊ'] αὐθαιρετος. || ^اجارة

— ἐκμισθώσας αὐθαίρετος· § ἐπρ. αὐθαιρέτως,
διὰ τῆς βίας: بريك ملكي — ضبط اعك καταλαβ-
δών αὐθαιρέτως τὸ κτήμα τινος [μυσ. ἐκθυσθ.] ||
صائق — آخرك مالي αὐθαιρέτως ἀλλότριον
πράγμα· § ὄν. κ. ἀρχαίου ποιητοῦ, καλουμένου
καὶ بغدادی فزولي· Φουζουλῆς ὁ ἐκ Βαγδάτης.

فضه } A. φητά, ὄν. θ. ἀργυρος: خالصه —
καθαρός ἀργυρος.

} A. φεζήχ [ἐκ τοῦ φεζήχ, φεζήχ, φεζήχ]
 ἐπὶ. ἐπονείδιστος, αἰσχρὸς. φεζήχ.

ἐζηχά: — افعال πράξεις [ἐφ' ἂλ] ὑπονείδιστοι.

فضيحة } A. φεζιχά [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. 0.
 αἰσχος, ὄνειδος, ἀτιμία· ψπλθ. فضائح

φεζαιχ· ἀντίθ. فضائل.

فضيل } A. φεζήλ η φετήλ, ἐπιθ. ἐνάρετος,
 ὁ ὑπερβάλλον τούς ἄλλους κατὰ τὰ
 προσόντα, ἑξοχος.

فضیلت } A. φαζηλιε [φζ. فضل] ὄν. πλεονέ-
 κτηνα. ποσόν. ἀρετή. παιδεία :

—صاحبي || προδόν τῆς παιδείας [ἡγοῦν] — عرفان
 ἢ — ἄτοχος ἀέλ || ἡ δαχὴ || πλεονεκτη-
 μάτων, ἀρετῶν, διακεκριμένος || دن محروم
 ἔστερημένος παντὸς πλεονεκτήματος, πάσης ἀ-
 ρετῆς || — صاحب علم و —
 καὶ παιδείας § πλθ. فضائل φεζαῖν = اخلاق
 ἢ ἀρετὴ ἀρεταὶ ἡθῶν ἢ ἡθικαί || — عسكره
 ἀρεταὶ στρατιωτικαί || — ی — زوجة ك ||
 ἀρεταὶ καλῆς συζύγου || βλ. فضائل καὶ فضلتها.

فضائلهم } Π. φαζηλἐτ-διμάτ, ἐπθ.δ. τῷ
 προς τῶν παλεονεκτημάτων, τῶν
 ἀρετῶν, ἐξοχος, διακεκριμένος [λέγεται ἐπὶ Οὐ-
 λεμάδων, Καθῆδων ἢ καὶ λογίων]: ذات عالیری
 ζάτι φαζηλἐτ-διμάτι ἄλλιλερι, τὸ ἐξοχὸν ὑψη-
 λὸν Αὐτῆς ἀτομον, ἢ Ὑμετέρα Σοφολογιότης ἢ
 ἐλλογιότης: § λέγεται καὶ فضائلهم φαζαῖλ-δι-
 μάτ, ἥτοι ἐκ τοῦ فضائل πλθ. τῆς λ. فضلت.

فضيلتو } T. ἡ *φαινηλεις-λου*, ἐπθ. ὁ
 κάτοχος πλεονεκτημάτων, προ-
 σόντων, ἀρετῶν, ἐξοχος, διακεκριμένος, ἐνάρ-
 ρος· § ὁσολογιώτατος, ἥτοι τίτλος τιμητικὸς
 ἀπονεμόμενος εἰς Οὐλεμάδας ἢ Ναῖτηδας καὶ
 Καδήδας ἀνωτέρου βαθμοῦ.

فضیه } A. ὁπτινῆ, ὅν. θ. ἀργυροῦχα δώ-
ματα [χρημ.].

فقر داتحق } Τ. φικηγο-τατιμακ, ρμ. μεδ. κά-
 μνω τι να κοχλάζη ως το φα-

فقی } T. φακῆ [ἐκ τοῦ φα] ἐπθ. ὁ εἰδὼς ἀ-
νάγνωσιν καὶ γραφὴν· ἑμάτης χωρίου.

φύ } T. ἡ φύ φύκῃ, μὲρ. ἐπιτατικὸν ἐν
χρήσει μόνον μετὰ τοῦ صيق βλ.

φقيد } A. φεικῆ [ρζ. قد] ἐπθ. ἀπών, ἀ-
φαντος.

فقير } A. φεικῆρ, κ. φακῆρ [ρζ. فقر] ἐπθ. καὶ ὄν.
πτωχός, πένης, ἐπαίτης, ἀδύνατος :

دوشم — πίπτω εἰς πτωχείαν, γίνομαι
πτωχός || اولق — γίνομαι πένης, πτωχός ||
اتك — καθιστῶ πτωχόν || ناموسرور — πτωχὸς τί-
μιος [ναμοῖος-περδέρ] § ὁ πτωχός, ὁ ταπεινός
[μετριοφροσύνης χάριν, ἀντὶ ἐγώ] § θ. فقير §
πλθ. فقير : فقير : فقير : فقير : فقير : فقير :
ἡ τάξις τῶν πτωχῶν, οἱ πτωχοί βλ. فقر.

فقيرانه } Π. φακῆρ-χανέ, ἐπθ. πτωχικός, πε-
νιχρός, ταπεινός : م — خا — ἡ πτω-
χική, ἡ ταπεινὴ οἰκία μου § ἐπρ. πτωχικῶς,
ὡς πένης, πενιχρῶς, ταπεινῶς : بكم — ζῶ
πτωχικῶς, πενιχρῶς.

فقير خانه } Π. φακῆρ-χανέ, ὄν. ἡ πτωχική
οἰκία, τὸ πτωχικὸν οἶκον [με-
τριοφροσύνης χάριν, ἀντὶ ἡ οἰκία μου] : في —
تيمنداته τὸ πτωχικὸν μου, ἡ ὠ-
ρίσате εἰς τὴν οἰκίαν μου || ده — ἐν τῇ πτωχι-
κῇ μου, ἐν τῇ οἰκίᾳ μου [ἀντίθ. دولخانه].

فقيرك } T. ἡ φύ φύκῃ, ὄν. πε-
νία, πτωχεία : آتشدن كوملكر —
ἡ πενία εἶναι ὑποκάμνον [γκουμπλέρ] πύρι-
νον [πρμ.] § συνηθέστ. قرالى βλ. καὶ فقر.

فقيه } A. φεικῆ, κ. φακῆ [ρζ. قه] ὄν. ὁ
εἰδὼς τὸν ἱερὸν Μουσουλμανικὸν νό-
μον, ἥτοι τὸ Sherῇ [شرع], νομοδιδάσκαλος § πλθ.
فقيه : فقير : فقير : فقير : فقير : فقير : فقير :

فك } A. φέκκ, ρ. ἀφ. ἀπόσπασις, θραύσις,
ρῆξις, ἀπαλλαγὴ ἐνεχύρου κτλ. ἄρσις
κατασχέσεως [ἀντίθ. وضع] : ی —
ἀπόσπασις ἐνεχύρου [ρῆξιν], ἀπόσπασις δικαίωματος παρα-
κατασχέσεως ἐνεχύρου || ی —
[βάζ] καὶ ἄρσις κατασχέσεως [χάδζζ] || مهر —
ρῆξις σφραγίδος [μυζζρ], ἀποσφράγις || لكر —
ἀρσις ἀγκύρας [λεγκέρ], τὸ ἀπαίρειν [ἐπὶ πλοίων].
|| Pm. ἀποσπῶ, διαρρηγνύμι, θραύω, ἀπαλλάτ-
τω ἐνέχυρον κτλ. αἶρω κατασχέσιν [αἰτ.].

فك } A. φέκκ, ὄν. διαγών : اع — ἡ ἀνω δια-
γών || اسفل — ἡ κάτω [ἐδφζζ] διαγών.

فكار } Π. φικκάρ, ἐπθ. τετραυματισμένος :
— تيل — φικκάρ, ὁ ἔχων τὴν καρ-

διαν τετραυματισμένην, λίαν τεθλιμμένος βλ.
کار افكار — φικκάρ.

فكاك } A. φικκάρ [βλ. فك] ὄν. ἀπαλλαγὴ
ἐνεχύρου, χειραφέτησις δοῦλου.

فكاهت } A. φικκάρ, ὄν. θ. τὸ εὐτράπε-
λον τοῦ ἡθους.

فكاهت } A. φικκάρ, ὄν. θ. χαριεντισμός,
ἀστεϊσμός § πλθ. فکاهت : فکاهت : فکاهت :

فكر } A. φικρ ἡ φικρ, ὄν. σκέψις, ιδέα, γνώ-
μη, μνήμη, νοῦς : قاصر — ταπεινὴ ιδέα,
σκέψις || مدددر — φικρ-φικρ-φικρ, εἶναι ἐν τῇ μνή-
μῃ μου, ἐνθυμοῦμαι τι || Pm. σκέπτομαι [αἰτ.] :
اتك — εὐρίσκω τὸ τέλος τοῦ [δονου-
νοῦ] || ده بولتي — εὐρίσκω ἐν τῇ ιδέᾳ, εἶμαι τῆς
ιδέας, τῆς γνώμης || ينه كك —
ταί τι εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴν μνήμην τινος ||
ي شى برينك — εἶρω τι εἰς τὸν νοῦν,
εἰς τὴν μνήμην τινος || ده صافلامق —
λάττω τι ἐν τῇ μνήμῃ § πλθ. افكار — φικκάρ βλ.

فكرا } A. φικρ-εν, ἐπρ. κατὰ διάνοιαν, δια-
νοητικῶς : يوكى ملاحظه ايله مشغول —
ἐνασχολούμενος κατὰ διάνοιαν εἰς τοιαύτας
σκέψεις [μυζλαχαζά].

فكرت } A. φικρ-εν [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. θ.
σκέψις.

فكرسز } T. φικρ-διζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ σκέψεως,
ιδέας, νοός, ἀπερίσκεπτος, μωρός,
ἀνους, εὐήθης.

فكرسزلك } T. φικρ-διζ, ὄν. ἐλλειψίς
σκέψεως, ιδέας, νοός, ἀπερίσκε-
ψία, ἀνοία, μωρία, εὐήθεια.

فكرلنك } T. φικρ-λενμέρ, ρμ. οὐδ. καθί-
σταμαι σκεπτικός, ἐμφορτικός.

فكرلى } T. φικρ-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων σκέψιν, ἡ-
δέαν, νοῦν, σκεπτικός, περισκεπ-
μένος, νουνεχής : — دژينن فیکرلی, εὐφρε-
στατος, ἀγχινούστατος : — درين فیکرلی,
βαθύνους || — اده فیکرلی, τὸν νοῦν.

فكرى } A. φικρ-ί, θ. φικρ-ί, ἐπθ.
νοερός, διανοητικός.

فكن } Π. φικκέν, ταῦτ' ἔστι βλ.

فكنده } Π. φικκέν, ταῦτ' ἔστι βλ.

فكندهسر } Π. φικκέν-δέρ, ἐπθ. ὁ ἐξ αἰ-
δοῦς ἔχων τὴν κεφαλὴν κάτω,
κάτω νενευκός.

فكه } A. φεκκέ και والفك βέ-λ-φεκκέ, ὄν. θ. ἀστήρ τοῦ βορείου στεφάνου.

φκί } A. φεκκέ-ι, ἐπθ. γναθικός, διαγωνικός [ἀνατ.] — φεκκίϊ ὄζεφνί, ὁ κυ-
καλκός τῶν βλεφάρων μῦς. — φεκ-
κίϊ δινχιϊ ἐνφί, μῦς καθελκτήρ τοῦ περυγίου
τῆς ρινός. — φεκκίϊ δεφεβί, γναθοχει-
λεορρινικός μῦς, ἥτοι ὁ κοινός ὑψωτήρ τῆς ρι-
νός καὶ τοῦ ἄνω χεῖλους. — φεκκίϊ
νδχοί, διαγωνορρινικός μῦς. § θ. فكه بل.

φκίφ } A. φέ-κεϊφὲ [συνθ. ἐκ τοῦ μορ. φ
καὶ τῆς λ. كيف] ἐπρ. καὶ πῶς; πῶς
λοιπόν;

φκίε } A. φεκκίγέ, ὁ. τοῦ φκί βλ. —
φεκκίγέϊ δουλπιγέ, ὁ μικρὸς λωξὸς
μῦς τοῦ ὀφθαλμοῦ [ἀνατ.]

φλά } A. φελάτ, ὄν. θ. ἐρημος. § πλθ. فلات
φελεβάτ.

φλάجرμ } A. φέ-λ-α ὄζερεμ [ἐκ τοῦ μορ. φ,
τοῦ στερεμ. γ καὶ τῆς λ. جرم] ἐπρ.
βεβαίως, ἐξάπαντος, ἀναμφιδόλως βλ. فلاشك.

φλάχ } A. φελάχ, ὄν. σωτηρία, ἀσφάλεια, εὐ-
δαιμονία, εὐημερία. — بولقي — εὐρισκω
σωτηρίαν, ἀσφάλειαν, εὐδαιμονίαν γίνομαι εὐ-
τυχής, εὐτυχῶ: بولاز — نصيحت ديكلمين جوجق —
παῖς ὁ μὴ ἀκούων συμβουλᾶς [ναδνχάτ τινε-
μεφεν] δὲν εὐτυχεῖ. — على ال —
φελάχ, ἐλθετε εἰς τὴν σωτηρίαν [μία τῶν φρά-
σεων, ἣν ἐπαναλαμβάνει ὁ مؤلف] —
ὁ κράκτης ὁ ἀπὸ τοῦ μιναρὲ προσκαλὼν ἐν ὥρι-
σμέναις ὥραις τοὺς μωαμεθανοὺς εἰς τὸ τέμε-
νος ὅπως προσευχηθῶσι.

φλάχ } A. φελλάχ [ἐκ τοῦ فلاحت] ὄν. γεωρ-
γός, ιδίᾳ ὁ τῆς Αἰγύπτου, κ. φελλά-
χης. § κοινῶς ἀντὶ τοῦ "Αραψ, Αἰγύπτιος, Αἰ-
θίοψ. — كور —
στραδὸς φελλάχης [ἕδρας].

φλάχτ } A. φελαχάτ [φ. فلاح] ὄν. θ. γεωρ-
γία, καλλιέργεια τῆς γῆς.

φλάχαν } Π. ἡ فلاخن φελαχάν, ὄν. σφεν-
δόν.

φλάρ } T. ἡ φιλάρ, φιλάρ, ὄν. εἶδος ἐμβάδων
ἐλαφρῶν, αἷς ἄλλοτε ἐφόρουν οἱ Γενί-
τσαροι βλ. شيش.

φλάριζ } T. φιλარიζ, ὄν. ἀλετριδανον, γου-
δοχέρι, δι' οὗ κοπανίζουσι τὸ λίνον
καὶ ἄλλους σπόρους.

φλάσφ } A. φελασιφὲ [πλθ. τοῦ φιλοσοφ
φειλεσδὸφ] ὄν. φιλόσοφοι: اسلاميه
μουνδουλμάνοι φιλόσοφοι.

φλάσχ } A. φέ-λ-α-δὲκκ [ἐκ τῶν μορ. φ,
γ καὶ τῆς λ. شك] ἐπρ. ἀναμφι-
δόλως, ἀδιστακτως βλ. فلاجرم.

φλάτων } A. φελατούν, ὄν. κ. ὁ Πλάτων βλ.
φλατων § κόμμι φοίνικος καὶ ἄλ-
λων δένδρων.

φλάτωνι } A. φελατων-ί, ἐπθ. πλατωνι-
κός βλ. φλατωνί.

φλάφ } T. φάλακα [βλ. فلق] ὄν. εἶδος ποδο-
κάκης ἢ χοίνικος, κ. φάλαγγας, ἥτοι

ξύλον, ἐφ' οὗ προσδένοντες τοὺς πόδας ἐγκλιμα-
τίου ἢ μαθητοῦ μαστιγοῦσι: —
هيكلك او رومي —
ἡ υποδόλῳ εἰς τὴν ποινὴν τῆς μαστιγώ-
σεως τῶν ποδῶν, βάζω στὸν φάλαγγα. —
حلاج —
τὸ τόξον τοῦ βαμβακοξάντου [χαλζάδξ].
سي

φλάκτ } A. φελακέτ [γεολογισμὸς κακιζό-
μενος ὑπὸ τινῶν] ὄν. θ. δυστύχη-
μα, συμφορά, καταστροφή: —
عظيمه —
μεγάλῃ συμ-
φορᾷ. —
كلك —
ἐρχεται εἰς
τὴν κεφαλὴν μου δυστύχημα, ἢ ὑποπίπτω εἰς
συμφορὰν, πλήττομαι ὑπὸ συμφορᾶς. —
كورمك —
βλέπω συμφορὰν, πλήττομαι ὑπὸ συμφορᾶς.

φλάκτιδε } Π. φελακέτ-τιτέ, ἐπθ. ὁ ἰδὼν
συμφορὰν, ὁ ὑπὸ συμφορᾶς
πληγείς, ὁ παθὼν. § πλθ. فلاكتيديك
φελακέτ-
τιτεγκιάν.

φλάκτзде } Π. φελακέτ-ζετέ, ἐπθ. ὁ ὑπὸ
συμφορᾶς πληγείς, ὁ παθὼν. §
πλθ. فلاكتيديك
φελακέτ-ζετεγκιάν. βλ. فلكترده.

φλάκτι } T. φελακετ-λί, ἐπθ. ὁ πρόξενος
συμφορᾶς, δυστύχηματος, ὀλέθριος.

φλάμωρ } Bλ. φιλαιμώρ, βλ. اخلامور.

φλάμη } It. φλάμα [fiamma] ὄν. μικρὰ σπ-
μαία ἐν τῇ ἀκρᾷ λόγχης, περιεφε-
λαίας, ἢ ἰστού. βλ. فلاندر.

φλάν } A. φελάν, κ. φαλάν [φ. فلان] ἐπθ. καὶ
ὄν. ὁ δεῖνα: آدم —
ὁ δεῖνα ἄνθρωπος.
—
ἐπαναλαμβάνεται, ὡς φλάν φλάν φελάν φαλάν,
ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα. —
فلان فسق —
φλάν φελάν φεδτεκίξ, τὸ δεῖνα καὶ τὸ
δεῖνα, τοῦτο καὶ ἐκεῖνο. § τοιοῦτόν τι, κ. τί-

ποτε: اولدى مى — طارغىلقى —
μία νέα δυσαρρέσκεια; ἥτοι δυσαρρέσκεια ἢ τοιοῦ-
τόν τι;

φλάνχη } T. φλάν-δζα, ἐπθ. ὁ δεινα: آدم —
ὁ δεινα ἄνθρωπος.

φλάνδρε } It. φιλάνδρα [filandra] ὄν. μα-
κρά καὶ στενὴ σημαία εἰς τὸ ἀ-
κρον τοῦ ἰστού· || بالفى — πρίστης ἥτοι εἶδος ἱχ-
θύος καλουμένου καὶ دستره بالنى βλ. λ. دستره.

φλάντχι } T. φλάν-ινδζή, ἐπθ. ὁ δεινα [ἐπὶ
ἀριθμητικῆς σειράς, τάξεως]: —
τὸ δεινα κεφάλαιον· || صحيفه — ἡ δεινα σελῖς.

φλάουτε } It. φλάουτα [flauto] ὄν. φλάου-
τον, πλάγιαυλος· βλ. ν. νέϊ.

φλίπε } φλίπε, ὄν. κ. Φιλιππούπολις, πρω-
τεύουσα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

φλίπε-λι } T. φλίπε-λί, ὄν. Φιλιππουπολίτης.

φλίτζ } A. φλίτζ, ὄν. τὸ σχίζειν ἢ χωρίζειν
εἰς δύο παραλυσία: اسفل — φλίτζι ἐσ-
φελ, παραπληγία· || جفن — φλίτζι ὀζέφν, βλε-
φαροπληγία· || خفف — φλίτζι χαφίφ, πάρεσις,
παραλυσία, καθ' ἣν παύει ἢ κίνησις οὐχὶ ὁμως
καὶ ἡ αἰσθησις· || فزحه — φλίτζι κουζαζιζέ, μυ-
δρίασις, πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς· || مشاه —
φλίτζι μεσανέ, κυστοπληγία· || نخاع — φλίτζι
νσχά, παραλυσία τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, ἥτοι
ἐλλειψὶς ἐνεργείας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεύρων.

φλτζάν } T. φλτζάν, βλ. فنجان.

φλχ } A. φλχ, ρ. ἀψ. τὸ σχίζειν, τὸ χωρί-
ζειν εἰς δύο, τὸ κόπτειν· τὸ καλλιερ-
γεῖν τὴν γῆν· βλ. فلق καὶ فلاح.

φλζ } A. φλζ, πλθ. τοῦ ἐπομ.

φλζέ } A. φλζέ, ὄν. θ. λοδός, τεμάχιον ἡ-
πατος ἢ κρέατος: كبد — φλζέϊ κέπτε
λοδός τοῦ ἡπατος· μετφ. προσφιλῆς υἱός, τέκνον
[βλ. جگر ياره] § πλθ. فله φλζέ.

φλζ-ζαζιζέ } A. φλζ-ζαζιζέ [συνθ. ἐκ τοῦ μορ.
ذالك, τῆς προθ. ل καὶ τῆς ἀντ. ذالك]
συνθ. διὰ τοῦτο, ἐνεκα τοῦτου.

φλζ } A. φλζ, ὄν. σκωρία σιδήρου, ὀρυκτόν,
μέταλλον ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ κατα-
στάσει, ἀκαθάριστον· § πλθ. فلزات φλζάτ.

φλζ } T. φλζ, فلزك φλζ-λενμζέ, βλ. فلز
فلزك.

φλζάτ } A. φλζάτ, πλθ. τοῦ φλζ.

φλζ } A. φλζ ἢ φλζ [ἐκ τοῦ λατ. obolus]
ὄν. ὀβολός, μικρὸν νόμισμα, παρὰ
νόμισμα ἐρυθρὸν [ἀχμέρ], ἥτοι χαλκοῦν.
συνεκδ. οὐδ' ὀβολός [παρὰς λιανιστός]:
سراجره — ἐνδεής [μσζαδζ] καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀβολοῦ, ὁ
στεροῦμενος καὶ τοῦ ὀβολοῦ· § πλθ. φλζοῦς.

φλζτίν } φλζτίν, ὄν. κ. Παλαιστίνη: ارض
فلسطين — ἡ γῆ [ἐρζ] τῆς Παλαιστίνης.

φλζεφ } A. φλζεφ [ἐκ τοῦ ἐλλ.] ὄν. θ. φι-
λοσοφία: فلسفه — فلاطونك — ἡ φιλοσοφία
τοῦ Πλάτωνος· || منتخبه — φιλοσοφία ἐκλεκτικῇ
[μδν-τεχαπέ]· || دينه — φιλοσοφία τῆς θρησκείας·
|| تاريخه — ἡ ἱστορία τῆς φιλοσοφίας· || تاريخه —
φιλοσοφία τῆς ἱστορίας· § ιδέα ἀτομική, ἀρχή·
|| بولدر — ἡ αὐτὴ ἢ τοιαύτη εἶναι ἢ ἐμὴ
ἀρχή· βλ. ملك.

φλζεφί } A. φλζεφί [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. φι-
λοσοφικός: فلسفي — معنى — ἡ φιλο-
σοφικὴ ἐννοια τῆς λέξεως· § مسائل —
φλζεφί, ζητήματα φιλοσοφικά.

φλζεφίγζάτ } A. φλζεφίγζάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. τὰ φιλοσοφικά [μαθήματα],
αἱ φιλοσοφικαὶ ἐπιστήμαι.

φλζορ } Γλ. φλζορ [fluor] ὄν. φθόριον: حامض
فلزى — φθορικόν ὀξύ· || ماء —
φλζορ, φθοροδορικός ὀξύ· || بور —
φλζορ, φθοροδορικός ὀξύ· || ماء —
φλζορ, φθοροδορικός ὀξύ.

φλζ } A. φλζ, ὄν. πέπερι [بور]
— φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || احمر —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || قرمزى بور —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || شامى —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || πλθ. فلز —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν.

φλζ } A. φλζ, ὄν. πέπερι [بور]
— φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || احمر —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || قرمزى بور —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || شامى —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || πλθ. فلز —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν.

φλζ } A. φλζ, ὄν. πέπερι [بور]
— φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || احمر —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || قرمزى بور —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || شامى —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || πλθ. فلز —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν.

φλζ } A. φλζ, ὄν. πέπερι [بور]
— φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || احمر —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || قرمزى بور —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || شامى —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || πλθ. فلز —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν.

φλζ } A. φλζ, ὄν. πέπερι [بور]
— φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || احمر —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || قرمزى بور —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || شامى —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || πλθ. فلز —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν.

φλζ } A. φλζ, ὄν. πέπερι [بور]
— φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || احمر —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || قرمزى بور —
φλζ, πέπερι τὸ κόκκινον [ἀχμέρ]· || شامى —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν· || πλθ. فلز —
φλζ, πέπερι τὸ μέλαν.

فَلَقَهُ { A. φιλικά [ἐκ τοῦ فلقى] ὄν. θ. τεμάχιον
 ἢ τὸ ἡμισυ πράγματός τινος [βοτ.] κο-
 τυληδών· — ال اتييـمـوـنـلـفـيـلـكـا, ἀκοτυ-
 λήδωνα [ψυτά]· ξδوتك فليقن φιλικατέιν, αἱ δύο
 κοτυληδόνες· — ال ذات زاتوـنـلـفـيـلـكـاـتـيـن,
 δικοτυληδونا [ψυτά]· ξπλث فليقات φιλικάτ.

فلقي } Λ. φιλικ-ñ, θ. فليق فليكني [ἐκ τοῦ
προηγ.] ἐπθ. κοτυληδονοφόρος [βοτ.].

فلاک } A. φελέκ, ὄν. οὐράνιος σφαῖρα, οὐρανός· τροχιά πλανήτου. Κατὰ τοὺς ἀρ-

χαίους, τὰ οὐράνια θώματα ὑπὴγοντο εἰς τὰς
ἐξῆς ἐννεά τροχιάς: 1ον قمر — τροχιὰ τῆς σε-
λήνης [καμέρ]· 2ον عطارد — τροχιὰ τοῦ Ἑρ-
μοῦ [ἑταρίτζ]· 3ον زهره — τροχιὰ τῆς Ἀφρο-
δίτης [ζυχορέ]· 4ον شمس — τροχιὰ τοῦ ἡλίου
[έιμς]· 5ον مریخ — τροχιὰ τοῦ Ἀρεως [μερίχ]
6ον مشتری — τροχιὰ τοῦ Διός [μυόστερί]· 7ον —
زحل — τροχιὰ τοῦ Κρόνου [ζυχάλ]· 8ον ثوابت —
τροχιὰ τῶν ἀπλανῶν [σθεαπίτ] ἢ البروج — φε-
λέκιν-2-πυροϊούζ, ζωδιακὸς κύκλος καὶ 9ον —
أطلس — φελέκιν-2-ἀτάλας, ὁ Ἀτλας ἢ الأتلاك — φε-
λέκιν-2-ἐφλάκ, ἡ τροχιὰ τῶν τροχιῶν, ἢ اعلى —
φελέκιν-2-ἀζα, ἢ اعظم — φελέκιν-2-ἀζάμ, ἡ ὑψίστη
ἢ μεγίστη τῶν τροχιῶν, ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρα-
νῶν [βλ. καὶ جرخ]· κατὰ τὴν νεωτέραν ἀστρονο-
μίαν ἡ τροχιὰ λέγεται مدار, محرك βλ. § συνέκδ. &
ποχή, τύχη, μοῖρα, κόσμος: دور τέθρι φε-
λέκιν, τύχη, περιστάσεις [στορφὴ τῆς σφαίρας].
|| كوسمك — ἡ τύχη κατατρέχει [κυσμουέκ, κα-
κύνει] || ايله يلدیزی بارشيق — ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ
ἄστρον του ἐν ἀρμονίᾳ, ἥτοι ἡ τύχη εἶναι αὐ-
τῷ εὖνους [πρυ.] || βλ. گرهه سله ديداك
καὶ خنر * § πλθ. افلاك ἐφλάκ.

فلک } A. ῥῥῶλκ, ὄν. ἐφῶλκίς, ἐφῶλκιον, κ.
 φελοῦκα, βάρκα· βλ. فلك και فلوقة.

فلکزدہ } Π. φελέκ·ζετέ, ἐπθ. οὐρανόπλη-
 κτος, ὁ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ πλη-

γείς, δυστυχής, ὃν ἡ τύχη κατέτρεξε· βλ. فلا كترده.

فلکمرتبه } Π. φελέκ-μερτεπέ, ἐπθ. οὐρα-
 νοδάμων, ὁ φθάνων μέχρις οὐ-

βανού, ὕψιστος:—عَبَّاسٌ ὁ ὕψιστος οὐδὲς[ἀτεπέ],
ἦτοι ὁ Σουλτανικὸς θρόνος.

فلكير } Π. φελ.ἐκ-θεΐρ, ἐπθ. οὐ ἡ κίνησις
ταχέια ὡς ἡ οὐράνιος σφαῖρα.

فلک } A. φῶλακέ, ὄν. θ. ταὐτὸ فلك φῶλακ-βλ.
 καὶ فلوقة .

فلکی } A. φελεκ-í, ὄν. ἀστρονόμος § πλθ.
 φελεκιγούν.

فلکی } A. φελεκ-ί, ἐπθ. οὐράνιος, ἀστρονο-
μικός § θ. فلکھ : — علوم ὀλούμι φε-

λεκτιγέ, αἱ ἀστρονομικαὶ ἐπιστῆμαι.

فلکی } T. ἡ φιλερί, ὄν. ἐλκίτης, ἐρ-
γαλεῖον, δι' οὗ σφίγγονται ἡ χαλα-

ροῦνται οἱ κοχλῖαι [βίδες].

φελεινγιάτ [πλθ. τοῦ فلکی]
 ὄν. θ. ἀστρονομικαὶ ἐπιστῆμαι,

ἤτοι κοσμογραφία, ἀστρονομία, ἀστρολογία.

φελεγμένικ, ὄν. κ. Ὀλλανδία : —
 فلعمنك } φελεγμένικι ὄζετίτ, Νέα Ὀλ-

λανθία ἢ Ἀποστολία· || طاشي — ἢ ἀπλῶς — ἀδάμας
μικρᾶς ἀξίας· || بينري — τυρὸς ὀλλανδικός.

10. T. ὀρελευμένκ-τσε, ἐπθ. ὀλλανδι-
 κόσ· § ἐπρ. ὀλλανδιστί: سويليك —
 فامنگجه

ὁμιλῶ ὁλλανδιστί· § 5v. ἢ ὁλλανδικὴ γλῶσσα.

۱۱
 T. φελεμενέ-λί, δν. Ὀλλανδός,
 ὁ κάτοικος τῆς Ὀλλανδίας.

فلانته } Τ. φιλίντα [κατὰ τὸ ^{فيل} ἐκ τῆς ἀγγλ.]
 ὃν πυροδόλον ἐφωδιασμένον διὰ πυ-

ρείου [βλ. جافاني]. βραχὺ πυροδόλον κυνηγίου.

φλνκ } T. φιλένκ, ὄν. ξυλίνη εὐχαρά, εφ
 ἥς ἐπιβιδάζοντες ἀνεγκύουσι τὴν

λέμβον ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ξηρὰν ἥτο ξύ-
λον τὸ κρατοῦν λέμβον ἀνηροτημένην εἰς πλοῖον.

فلوات } A. φελεβάτ, πλθ. τοῦ φλε, βλ.

فلورانسه } ὁλοράνδα, ὄν. κ. Φλωρεντία,
πόλις τῆς Ἰταλίας.

فلورجين } T. φλορδζίν [ἐκ τοῦ φλορι, βλ.]
δν. κοκκοθραύστης, κ. φλορδζοῦνι.

فلوری } Ἰτ. φλωρί [fiorino] δν. νόμισμα
χουδοῦν. κ. φλουρί, φλωρίον.

فلور { ὁλογον [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. φιο-
 λόγου. ἔπει μόνον ἀνδραγαθία

فلورينا } ἑλφρίνα, ὄν. κ. Μογλενά, κ. Φλώ-

فلو ربا } Ελ. φλοῦργια, ὄν. χλωρίς, κ. φλω-

} A. φελοῦς [πλθ. τοῦ فلس φέλες] ὄν.

οδοι, χρήματα· πολλάκις ἐν χρή-
ματι ἀντὶ ἐνικοῦ.

νομαι, καταλαμβάνω [αἰτ.]. مَدُونِي — اِيْتِك. — ἐννοῶ
τὸ προᾶγμα, τὸ ζήτημα. || اَوْلَا — ἀκατάληπτος.
§πλθ. قَوْمٌ قَوْمٌ — καὶ اقوامٌ عِدَّةٌ.

فهى } Δ. φεχη-ί, θηλ. φεχη-ί, ἐπθ. νο-
 τικός, ὁ τῆς νοήσεως ἔδν. κ. Φεχη.

فرمیده } Π. φερχμῖξ[ἐκ τοῦ Α. فرم] ἐπθ. ὁ
καταληπτός γενόμενος, ἐννοηθεῖς.

فهوم } A. ὁδοῦν [πλθ. τοῦ ^{فهم}] ὁν. νοήσεις,
ἀντιλήψεις: — أصحاب oi νοήμονες.

۴۴۴ } Α. ۴۴۴ [ϱζ. ۴۴۴] ἐπθ. ὁ ἐννοῶν εὐ-
 κόλως, νοήμων, ἀγγέλου, ὁξύνου, εὐ-
 φητός. βλ. حَكَمٌ θ. ۴۴۴ ۴۴۴ ۴۴۴.

فئات } A. φη'άτ, πλθ. τοῦ φηέ, βλ.

فَتْن } A. φιετέϊν, δυϊκ. τοῦ φε βλ.

قوة } Λ. φιέ, ὄν. θ. ὁμὰς ἀνθρώπων, τάγμα
στρατιωτικόν, στρατός : باغيه — ὁμὰς
ἀποστατῶν [παγνηγή] || قلة — μικρά [καλιλλή]
ὁμὰς : δυνάμεις. قوة فيتعين : πλθ. قوات. قوا.

في } Α. φῖ, πρόθ. ἐν: قسطاني — φῖ κοσταν-
 τινίξέ, ἐν Κωνσταντινουπόλει. || زمانا —

φῖ ζευάνι-να, ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἐποχῇ. || ۱۲۱ | —
 φῖ-λ-χάλ, ἐν τῷ δῖμα, πάραντα. || ۱۲۲ | — φῖ-λ-

δοῦναι, ἐν συνόλῳ, ἐν περιλήψει. || الحق —
 φῖ-λ-χακικά, τῇ ἀληθείᾳ. || اصل — φῖ-λ-ἄδλ,

ἐν ἀρχῇ, ἀρχῇθεν, ἀρχικῶς. || — φιλ-λ-εμο, ἐν τῇ ὑποθέσει, διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. || —

φί-2-βακὺ· τὸν αὐτὸν πόδιν αὐτὸν· || 151 || — φί-2-

ἐξ ὧν, ἐν πρώτοις, πρὸ παντὸς ἄλλου· || —
 ٤٦٤٢٠, ἐν τοῖς ἐξῆς, τούντεῦθεν.

τοῦ λοιποῦ· § ἐν ταῖς χρονολογίαις ἰσοδυναμεῖ
τῇ ἡμετέρᾳ [τῇ ...] : ۱۳۱۴ مَحْرَم ۱۲ فی τῇ

12 Μουχαρρέμ τοῦ ἔτους 1314. || سبيل، فيه. ١٢
 ٤٠) A. **ϕ**i [ἐκ τοῦ προηγ.] δν. τηῇ, ἀντι-

3) τιμὸν: موضوع ἢ مقرر ἢ مقطوع — οὐκ
μακτοῦ', ἢ μονκαρδέο, ἢ μεβζοῦ', τιμὴ κε-

κοιμμένη, ὠρισμένη, τεθειμένη· || ع — مجيدهاك
ميریسی ἡ κυβερνητικὴ τιμὴ [φῶι μοι] ἄτοι ἡ τι

μη, εἰς ἣν γίνεται δεκτός ὁ μεθυστικός ἐν τοῖς
κυβερνητικοῖς ταμείοις· § πλθ. **فیات فیات.**

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

μέν, τεθειμέν|| معتل — τιμαὶ ἢ τιμὴ συγκα-
ταβητική, μετρία [υδ' τετιζέ] || يوسك، دوشكون
— τιμαὶ ὑψωμένα, ὑποτετιμημένα.

} T δια-λανθάν. ρη-μσ. ἀπο-
 κτῶ τηλίν, τηδῶαι [ἐπὶ ἐμπο-

δευμάτων, χρεωγράφων κτλ]: — $\mu\alpha\mu$ τὰ χρεω-
γράφα [ιδέσθαι] τιμῶνται.

φίαια } A. φῑγῑυάϛ [φῑϛ, φίια] ἐπθ. ὁ δοτῑ
τῶν ἀγαθῶν, ἀγαθοδοτῑϛ [θεός]: —

طاقى • ὁ ὑπέρτατος ἢ ἀπόλυτος [μουτζάκ] ὁ
 γαθοδότης, ἢ قدرت — ὁ παντοδύναμος [κουτράκ]

ἀγαθοδότης, ἢ ازل — ὁ προαιώνιος [ἐξ ἐλ.] ἀγαθός.
 δότης [Θεός]. || — شاعر ποιητής εὐεργετικός.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

θεῖος, εὐεργετικός: تأثيرات — بهار
ἐπενέργειαι τοῦ ἔαρος.

φίαι } Α. φίγιάφ, πλθ. τοῦ φῖφ· βλ.

10. **ῥῆμα** ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας. **ῥῆμα** ἡ ἀποστολή τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας.

فيال } A. φεγγαλ [φ. قيل] ov. ελεφαντων.
 } μος· βλ. فيلجان ، فيلجي.

φιάλ { Α. φρεγιάλαζον, θ. εξασθενήσαι καὶ
σεως, διανοίας, πλάνη.

فیت } 1. ἡ φύσις, οὐ, ὑποκίνησις, ἐξουσία, πειρασμός: بیک فتد — μία ὑ

ποκινῶν, μυριοι ὁδοι [φεντ]. || $\alpha\gamma\theta = \delta\gamma\theta$
 κινῶ, ἐρεθίζω, διεγείρω, βάλλω εἰς πειρασμόν |
 82. $\alpha\gamma\theta$ καὶ ὁ πόντος

١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢

οὐτε να κερδίζη, κ. πάτα.

فیتله مک } διεγείρω, ἐρεθίζω, κ. ξεμναλίζω
 ῥάλλω εἰς περισσοὺς [αἱτ.].

φίλαγόρους, ὄν. κ. Πυθαγόρας
[ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος].

فيحا { A. ὁρεῖχά,δν. μέγα καὶ εὐρὺν μέγαρον

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

καὶ προωρισμένον ἵνα μεταφτευθῇ· βλ. فدان
 11 .) T. ὅτε-λευκῆ, ρμ.μτδ. μεταφ

- φιλί } T. φίλ-φίλι, ὄν. ταυτὶδ προηγ.
- φιλίχανη } Π. φίλ-χανέ, ὄν. σταυλὸς ἐλεφάντων, ἐλεφαντοκομῆτον.
- φιλίρ } T. φίλ-τήρ, μόριον ἐπαναλαμβανόμενον πρὸς παράστασιν ταχίας καὶ ζωγράφου περιδρομικῆς κινήσεως τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν ἀναζητῶσι τι: بر نظر ممنويت ايله باقیور — — βλέπει μετὰ χορηγῶ ὀμματος εὐχαριστήσεως [ναζάρι μεμνουινίγέτ] βλ. φιλ.
- φίλοσοφ } A. φιλ-σοφ [ἐκ τοῦ ἐλλ.] ὄν. φιλόσοφος: σοφὸς ζῶν ἀμέριμνος ἀπὸ τῆς τύρως καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ κόσμου: ὁ ὑλιστής, ἄθρησκος: § πλθ. φιλ-σοφ-φί. Π. φιλ-σοφ-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. φιλοσοφικός-κός.
- φίλοσοφος } T. φιλ-σοφ-φί, ὄν. φιλοσοφία.
- φίλοσοφί } A. φιλ-σοφ-φί, θ. φιλ-σοφ-φί, ὄν. φιλοσοφικός.
- φίλογραν } Γλ. φίλ-γραν [filigramme] ὄν. τὰ ἐν τῷ χαρτίφ διαφανῇ λευκά γραμματα ἢ σημεῖα, ὑδάτινον, λευκόσημον.
- φίλο } Γλ. φίλ-φίλο [filio] ὄν. μικρὸς στόλος, μοῖρα στόλου.
- φίλκον } A. φιλ-κόν, ὄν. εἶδος παπύρου, ἐξ οὗ κατασκευάζουσι ψίαθον [τ. قندره] § κύλινδρος πλακουντοποιοῦ χρησιμεύων πρὸς πλάτυνσιν τῆς ζύμης.
- φίλοριν } φιλ-ορίν, βλ. φιλ-ορίν.
- φίλορση } Ελ. φίλ-οξέρα, ὄν. φιλ-οξέρα, νόσος ἀμπέλων καὶ ἄλλων δένδρων ξηραίνουσα τὰ φύλλα καὶ τὸ δένδρον.
- φίλετο } Γλ. φίλ-ετο [filetto] ὄν. ἐπίμηκες τεμάχιον κρέατος, ἐξαγόμενον ἐκατέ-

- ρωθεν τῆς σπονδυλικῆς στήλης τοῦ προδάτου καὶ τοῦ βοός καὶ χρησιμεύον διὰ πιπυτέκι.
- φίμα } A. φί-μα [δυνθ. ἐκ τῆς προθ. φ] ἐν καὶ τῆς ἀντ. λ. ὅπερ: بعد — φίμα πιάτ, εἰς τὸ ἐξῆς, τοῦ λοιποῦ, τὸν τεύθεν [τ. بوند نصكره] βλ. καὶ φιν.
- φίνο } Γλ. φίνο [fino] ἐπθ. μικρός, λεπτός, ἐξαίρετος, πρώτης ποιότητος: چوقه — λεπτόν, ἐξαίρετον ἐριούχον: || فس — φέσιον μικρόν: || كوكبك — κυνάριον, εἶδος κυνὸς μικροῦ μεγέθους.
- φίωζ } A. φί-ωζ, πλθ. τοῦ φιν βλ.
- φίωζατ } A. φί-ωζατ [πλθ. τοῦ προηγ. ἤτοι δ' πλθ. τοῦ φιν φέιζ] ὄν. θ. ἀφθονίαι, ἀγαθά, πρόοδοι, χάριτες: — معارف — ἀγαθὰ τῆς παιδείας [με' αριφ] || — ربايه — αἱ θεῖαι [ρεπ' αριφ] χάριτες: || بخشا — φί-ωζατ-παχά, ὁ δωρούμενος ἀγαθὰ, χάριτας, εὐεργετικός.
- φίονγκο } Γλ. φί-ονγκο [fiocco] ὄν. κόρυμβος, κόσμυδος, κ. φιλ-όγκος.
- φίολ } A. φί-οζ, πλθ. τοῦ φιλ βλ.
- φίε } A. φί-φι ἢ φί-φ [δυνθ. ἐκ τῆς προθ. φ] καὶ τῆς προσ. ἀντ. ο. ἐν αὐτῷ, ἐν αὐτῇ: — منازع — μουνάζε' οὐν φί-φ, ὁ ἐν φ ἢ φιλονεικία, ἤτοι διαφιλονεικούμενος: || — مغول — οὐλουν φί-φ, ὁ ἐν φ τὸ πεπραγμένον, ἤτοι δοτική: || — ما نحن — φιλ-νάχου φί-φ, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος, τὸ ἀντικείμενον τοῦ λόγου.
- φίχα } A. φί-χα, θηλ. τοῦ προηγ. βλ.
- φίχιν } A. φί-χιν, πλθ. τοῦ φί βλ.
- φίχινιά } A. φί-χινιά, θυλ. τοῦ φί βλ.
- φίχιννε } A. φί-χιννε, πλθ. τοῦ φί βλ.

ق

ق } **κάψ**, εικοστόν τέταρτον γράμμα τοῦ ὁ-
θωμανικοῦ ἀλφάβητου προφερόμενον ὡς
τὸ ἐλληνικὸν [κ] ἐν ταῖς συλλαβαῖς **κα**, **κω**, **κου**,
ἤτοι τραχύτερον τοῦ **κ** **κ**, **κε**, **κι**, **κιο**, **κιδ** [βλ.
κ]. § Ἐν ταῖς τουρκικαῖς λέξεσι τὸ τελικὸν **ق** με-
ταβάλλεται εἰς **غ** πρὸ φωνήεντος, ἤτοι ὅταν
κλίνηται ἡ λέξις ὡς **طوپراق** **τοπρακ** χῶμα, γεν.
طوپραغ **τοπραγίν**, δοτ. **طوپراغ** **τοπραγὰ** κτλ.
ἢ **يازه جن** **γιαζαδζάγην**, θά γράψω, **يازه جن** **για-**
ζαδζάγην, θά γράψωμεν, κτλ. ἐκ τοῦ **ق** **يازه جن** **για-**
ζαδζάκ· § Ἀριθμητικῶς σημαίνει 100 [βλ. **انج**].
ق } **T. κά**, μόριον ἐρωτηματικόν· βλ. **قاج**,
هانكى ἢ **قنى** ἢ **قانى**, **قاندن**, **قامو**,
قايسارى, **قانى**.

قائد } **A. καῖτ**, **قائل** **καῖλ**, **قائم** **καῖμ**, βλ. **μετὰ**
τὰς λ. **قايقامق**.

قائ } **A. Π. καάν**, ὄν. τίτλος τοῦ αὐτοκράτο-
ρος τῆς Σινικῆς: **چين** — αὐτοκράτωρ
τῆς Σινικῆς· βλ. **خاقان** **καίαν**.

قاب } **A. κάπ**, ὄν. τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ τοῦ
μέσου τοῦ τόξου καὶ ἐνὸς τῶν ἄκρων
αὐτοῦ: **قوسين** — **κάπε καθόξιν**, τὸ μήκος ἢ τὸ
διάστημα δύο τόξων ἢ τὸ μήκος τῆς ἀποστά-
σεως μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ προφήτου Μωά-
μεθ κατὰ τὴν ἀνάληψιν [معراج] αὐτοῦ· [ἐκφρα-
σις διδούσα ἰδέαν τῆς οικειότητος τοῦ Μωάμεθ
πρὸς τὸν Θεόν]· § **دنيك** **καπάν**.

قاب } **T. κάπ**, ἢ **قاپ** **κάπ**, ὄν. δοχεῖον, θή-
κη, κάλυμμα, περικάλυμμα, περίδω-
μα ὡς ὠρολογίου, βιβλίου, ἐπιστολῆς, δισύρας
ἤτοι γοῦνας κτλ. ἀγγεῖον, σκεῦος ἰδίᾳ μαγει-
ρείου, ὡς **خۇترا**, **труδлий**, **пароуис** ἢ **потёрйон**,
φιάλη, **λάγηνος**, **μαστέλλον**, **μαστραπῆς** κτλ.
ἀγγεῖον ἐν τῇ σῶματι ἀνθρώπου ἢ ζώου, ὡς ἡ
φλέψ, ἢ **ἀρτηρία**: **بش** — **بيك** — **پέντε** **трудлия** **фа-**
γнтоу· || **قاي** ὑπόδημα [βλ. **قاي**]· || **قاي** —
дохеион ὕδατος, ὡς **пророос** κ. **импріки**, **λά-**
γηνος || **قاج** ἢ **قاجاق** — **кап-кадзак**, σκεῦν ἰδίᾳ
μυνηνικά, ὡς **خۇترا** κτλ. || **قاي** — **дохеион**,
ἀγγεῖον οἴνου· || **قاي** — **перикалыμμα** **βιβλίου**.

|| **قاي** — **перикалыμμα** **δισύρας** [**кыдрук**], ἤτοι
τὸ ὕψωμα εἰς ὃ ὑπάρχει ὑπερραμμένη δισύρα,
γοῦνα, κ. **капи** **γοῦνας**· || **قاي** — **капи** **қар**
қт, κρέας οὐ τὸ δοχεῖον στενόν, ἤτοι οὐτινος
τὸ κρέας εἶναι σφιγκτόν, οὐχὶ χαλαρόν· || **قاي** —
дөн **χωρεῖ** εἰς τὸ
δοχεῖον τοῦ [**капннὰ кадзайннὰ**], ἤτοι εἶναι
ἀνυπόμονος [πρμ.]· || **قاي** — **سوختدن** ἢ **غروردن** **قاي**
سوختدن ἐκ τῆς **хардс** ἢ ἐκ τῆς ἐπάρσεως εἶναι
πεψυσωμένος [βλ. **قاي**· || **قاي** — **قوتارمق**· || **قاي** — **кено-**
но [**когармак**] εἰς τὸ δοχεῖον, ἤτοι διδω εἰς τινα
ὑπόθεσιν μίαν μορφήν, οἰκονομῶ, **капи** **κάμνω**·
|| **قاي** — **سرکه** **коре** — τὸ δοχεῖον εἶναι ἀνάλογον
[**кыдрук**] πρὸς τὸ **дес** [πρμ.]· βλ. **кап**.

قاب } **T. ἢ** **кап**, **кап**, μόριον, ὅπερ προτασθό-
μενον ἐπιθέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ
ق ἢ **ка** καθίστησιν αὐτὰ ἐπιτατικά· ὡς **ка-**
ра **μέλας**, **кап-кара** **καταμέλας**· **قراكتی**
каранлик **σκοτεινός**, **قراكتی** — **кап-каран-**
лик **θεοσκοτεινός**, ὅλως διόλου σκοτεινός· || βλ.
кап, **قاب**.

قابا } **T. капá**, βλ. **قبا**.

قابارمق } **T. капармак**, βλ. **قبارمق**.

قاباره } **T. капара**, βλ. **قباره**.

قاباق } **T. капáк**, βλ. **قباқ**.

قابан } **A. капán**, ὄν. τοῦ **арб**, **قاب** βλ.

قابجق } **T. кап-дзик** [ὑποκ. τοῦ **قاب**] ὄν.
μικρὸν δοχεῖον, λοθὸς [συνων. **فنس**]:
قابجق **анθοкалыкс**· § **елутрон**.

قابران } **T. капран** [λ. **арх.**] ἐπὶ **ὀκνηρός**,
ἀργός, **νωθρός**· § **кормдс** **дёндрон**,
οὐ οἱ κλάδοι ἀπεκόπησαν· § ἐν τῇ **Εὐρωπαϊκῇ**
Τουρκίᾳ οὕτω καλεῖται τὸ **اولچك** **золотёк**, ἤτοι
τὸ τέταρτον τοῦ κοιλοῦ.

— ἄρπαζω ἥτοι ἀποκτῶ κακὴν βξιν ἡ νόσον ||
— آغز دن سوز — ἄρπαζω λόγους ἐκ τοῦ στόματός
τινος || قايه بيلورسهك قايه قاب قيازمسهك باقه باق || ἂν
δύνασαι ν' ἄρπαδῃς, ἄρπασον ταχέως [καπα-
κάπ]· ἂν δὲν δύνασαι ν' ἄρπαδῃς [καπαμάζ-
σαν] στάσου καὶ βλέπε [πακά-πακ]· βλ. ٥٤٦.

قاچه } T. καπμά, ὄν. ἀπαρ. ἄρπαγι, ἀφαί-
ρεσις, λήψις διὰ τῆς βίας· βλ. قايق.

قاچه جه } T. καπμα-ῶζά, ὄν. — كوشه پاي-
دید, ἂν ἢ ἕκαστος τῶν παιδῶν πλὴν

ἐνὸς κρατεῖ γωνίαν τινά, ἣν ζητεῖ ν' ἀνταλλά-
ξῃ μετὰ τινος τῶν ἄλλων, ἐνῶ δ' ἄνευ γωνίας
ἐν τῷ μέσῳ ἰστάμενος προσπαθεῖ νὰ καταλάβῃ
τὴν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς γινομένης ἀνταλλαγῆς
κενὴν μένουσαν γωνίαν.

قاپوت } Γλ. καποτ [capote] ὄν. ἐφεστρὶς, ἐ-
πανωφόριον, τριδῶν, κ. καπότο.

قاپوسقه } T. καπούσκα [κατὰ τὸ لهجه ἐκ
τοῦ قوپوز βλ. قوپوزغه] ὄν. λάχανον

ἐξηγμένον μετὰ κρέατος [φαγητόν].

قاپونه } Γλ. καπόνε [capone] ἄρπαγι πρὸς ἀ-
νάγκη τῆς ἀλύσεως τοῦ πηδαλίου.

قايتولا سيون } Γλ. καπιτουλασιδν [capitulation] ὄν. ὁροι παραδό-
σεως, συνθήκη· § προνόμια [امتياز] χορηγηθέντα

εἰς ξένους ὑπηκόους.

قايجي } T. καπινηδῆ [ἐκ τοῦ قايق] ἐπθ. ὁ
ἀρπαζών, ἀφαιρῶν, λαμβάνων διὰ

τῆς βίας.

قات } T. κάτ, ὄν. στρώμα ἥτοι πάτωμα, ὁρο-
φος: بنا: ايكي — οικοδομὴ διώροφος [δίπα-
τος]· — آت — τὸ κάτω [آلتر] πάτωμα, κατώγειον ||

— اوست — τὸ ἄνω [ὀψτε] πάτωμα, τὸ ἀνώγειον· § πτυ-
χή, καμπή, δίπλα, κ. κάτω: ايتك —

καغدύ ايكي — ποιῶ τὸν χάρτιν δύο πτυχάς, ἥτοι διπλῶ, δι-
πλόνω, πτύσσω || يري — جزك ἢ جوقهك τὸ μέρος

τῆς πτυχῆς ἐριούχου ἢ ὑφάσματος [پهزين]·
— ايكي — ὅστις ἐκάμφθη εἰς δύο ἐκ τῆς ἡλικίας ἢ

ἐκ τοῦ βάρους, ὑπέργηρος, κάμπτων || —
— بورشمش

ἐγενε κάτω κάτω, ἥτοι κατεκάμ-
θη καὶ ἐρρυτιδῶθη [پوروندموش]· § σειρά :

طاش بر — طوغله — μία σειρὰ λίθων καὶ μία
σειρὰ πλίνθων [ἐπὶ οἰκοδομῆς]· § στρώμα ἥτοι

ἐπάλειψις, ἐπιχρίσις [μετάλλου ἢ βαφῆς] : ايكي
اوج — بوي — δύο ἐπιχρίσεις χρυσοῦ ||

— يالديز — τρεῖς ἐπιχρίσεις βαφῆς· § περιβολή, κ. φορεσιά :

لباس — μία περιβολή ἐνδυμάτων, φορεσιά ὁλό-
κληρος || جاماشير — ايكي — δύο περιβολαὶ ἀσπρο-

ρουχῶν· § μετ' ἀριθμητικῶν σχηματίζει πολλα-
πλασιαστικά: — بر — ἀπλοῦς || — ايكي —

دو — τριπλοῦς || — دوت — τετραπλοῦς κτλ. §
[ἐπθ.] — دها — بر — ἔτι μᾶλλον, ἀπαξ ἔτι: اعلا —

بيك — χιλιάκις καλλίτερον || — — کات کات, κατὰ
στρώματα, κατὰ σειράς· ἢ πολὺ περισσότερον,

μυριάκις, ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ [ἐν τῇ τελευταίᾳ
ταύτῃ ἐννοίᾳ λέγεται καὶ κατὰ βαρβαρισμὸν —

— اندر — کات ἐντὲρ کات]· βλ. καὶ قات کات.
T. κάτ, ὄν. πρόλοδος, προηγορέων, κ.

قات } دغارا: ی — طاغوق — πρόλοδος ὁρνήθους·
βλ. قونيه καὶ ἐπὶ ὄν.

قات } T. κάτ, ἐπθ. σκληρός· βλ. قاتی καὶ
ἐπὶ ὄν.

قات } T. κάτ, μόριον προτασσόμενον ἐπιθέ-
των τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ قاي καὶ قی

καθιστῶν αὐτὰ ἐπιτατικά: قاتی قاتی — کات-کاتہ,
σκληρότατος [βλ. قاس]· § πρὸ τοῦ ῥήματος قاتی

σημαίνει ἐκπληκτος, ἐννεός: قاتی — μένω ἐκπλη-
κτος, ἐννεός || قاله — ὠρισμένος, σταθερός || —

کات — قات — ὠρισμένην, τὴν ἐκπληκτικὴν.

قات } T. κάτ, βλ. قات .

قاتر } T. κατήρ καὶ قوتر قاتر — کاتہر-کوتہ
— قاتر, μόριον· βλ. قتر — کاتہر.

قاتش } T. κατής [ἐκ τοῦ قاتی] ρ. ἀφ. προσ-
θήκη· ταὐτὸ قاتش, βλ.

قاتشدير مق } T. κατ-πάτηρ-μάκ, ρμ. μτθ.
προστίθημι τι εἰς τι [δοτ

ايت]· ταὐτὸ قاتی, βλ.

قاتشقم } T. κατ-πά-μάκ, ρμ. μθ. προστίθε-
μαι εἰς τι, συμμετέχω [δοτ.]·

قاتق } T. κατήκ [ἐκ τοῦ قاتی] ὄν. προσφά-
γιον, ὅ, τι τρώγει τις σὺν τῷ ἄρτῳ

[κυρίως τὸ προστιθέμενον]: اتمک قاتی —
προσφάγιον τοῦ ἄρτου· — پاي — ἀντίτιμον προσφάγιον,

ἥτοι χρήματα διδόμενα στρατιωτῇ ἢ ἐργάτῃ
ὅπως δι' αὐτῶν ἀγοράσῃ προσφάγιόν τι.

قاتقسز } T. κατ-πά-μάκ, ἐπθ. ὁ ἄνευ προσ-
φάγιον: اتمک — ἄρτος ἄνευ προσφά-
γιον, ἥτοι ξηρός.

قاتلانمق } T. κατ-λανάμάκ, ρμ. μθ. προ-
μθεύομαι προσφάγιον.

قاتل } A. κατῖλ [ρχ. قتل] ἐπθ. ὁ φονεύων, φονεύς, δολοφόνος. — ومقتول — ὁ φονεύς καὶ πεφονευμένος ἵτοι τὸ θῦμα. || جزاى — ποινὴ φονέως. || زهر — δηλητήριον [ζήχρ] θανατηφόρον. § [ιατ. βοτ.] الانسان — κατῖλου-λ-ινδάν, البشر — κατῖλου-λ-πεζέξρ, ἀνθρωποκτόνος [ψάρμακον]. || احوام — κατῖλου-λ-χεδάμ, ἐντομοκτόνος. || الكلب — κατῖλου-λ-κέλπ, κολχικόν βλ. قتل.

قاتلتمو } T. κατ-λατμάκ. ρμ. διάμ. βάλ-
λω τινά να διπλωσῃ τι κτλ. [δοτ.
αιτ.] βλ. قاتلتمو.

قاتلا شق } T. κατ-λασμάκ, ταύτὸ ἐναι, βλέπε.

قاتلاق } T. κατ-λαμάνε, ρμ. μεθ. διπλό-
 νω, κάμνω πτυχάς, πτύσσω ὑ-
 φασμα, ἔνδυμα, χάριτην δελίδος, βιδίλιον κτλ.,
 ποιῶ τι δις, τρις, πολλάκις, ἐπαναλαμβάνω
 [ait.]: — چنی اوج کره } τρις ἀροτριῶ, τρεῖς φο-
 ρὰς ὀργώνω τὴν γῆν· || بوکوب } διπλόνω φύλλα
 βιδίλιου. § ἀνοίγω λεπτά λεπτά φύλλα ζύμης.

قتالاه } T. καταμα [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπαρ. διπλῶμα, ἥτοι πτύξις, πτυ-
χή, ἐπανάληψις: سى بوزمى χαλνῶ τὴν
πτυχὴν τοῦ ἐνδύματος, ἥτοι δὲν τὸ διπλῶνω
κατὰ τὰς πτυχὰς αὐτοῦ, ἀλλὰ διαφοροτροπῶς.

قاتلا نديرمق } Τ. κατ-λανθηρομάκ, ρη. μτθ.
κάμνω τινά νά υποκύψη,
νά υπομένη κτλ. βλ. ἐπόμ. [δοτ. αἰτ.].

قَاتِلَانِمَى } T. κατ-λανιμάκ, ρι.μδ. διπλοῦ-
 μαι, κάμπτομαι, πτύσσομαι: § ὑ-
 ποκύπτω, υποβάλλομαι, υπομένω μετὰ καρτε-
 ρίας, συγκατατίθεμαι ἐκὼν ἄκων· ἀναλαμβάνω
 κοπιῶντι τινὰ ἐργασίαν [δοτ.]: — حَزَنٌ υποβάλλ-
 ομαι εἰς κόπον· || — مَشَقَةٌ υποβάλλομαι εἰς μό-
 χους [μεθασκατέ]. || — صَوْغَانٌ συγκατατί-
 θεμαι εἰς κρόμμυον καὶ ἄρτον, εἰς στερήσεις.

قاتلمق } T. ἡ κατ-πλ-μάκ, ρμ. πθ.
 ἡ μσ. προστίθεται, ἀναμειγνύομαι,
 ἀνακατόνομαι, συνεννοῦμαι, ἀκολουθῶ συν-
 οδεῖαν κτλ. [δοτ.] : — شرابه εις τὸν οἶνον
 προστίθεται ὕδωρ. || غلبه لك ἀναμειγνύομαι
 ἐν τὸς [μειγανινά] τοῦ πλῆθους. || كرايه قاتلوب
 συνενωθεὶς μετὰ τῆς συνοδεῖας ἀπ᾽ ἡλθε·
 || — حرف — προστίθεται εις τὴν λέξιν [ααφ-
 ζā] γράμμα [χάφφ]. || βλ. καὶ قاتلمق.

قالله } T. κατηλυσά [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 ἀπαρ. τὸ προστίθεσθαι, ἀναμινύε-
 σθαι κτλ. βλ. προηγ. § ἐπὶ. πρόσθετος βλ. 475.

} T. ἢ **قاتلو** κατ-**αλῆ**, ἐπὶ. ὁ ἔχων πα-
 τώματα, πτυχάς, σειράς κτλ. **قات-**
 ξὸ ἔχων κλωστής ἢ κλωνάς, κ. κάτω: — **دورت**
 ἐριοῦχον [δόφι] **τυγίκλωνον**.

} Τ. κατηλθὲς [ἐκ τοῦ ᾠ. ἀψ.
 } τὸ προστιθεσθαι, τὸ ἀναμειγνύεσθαι,
 τὸ ἀκολουθεῖν, προσθήκη, ἀνάμιξις, ἀκολου-
 θία [δοτ.].

قاتمر } T. κατ-μέρ, δν. πτυχή, δίπλα, ψυ-
 λον: — ی لباس πτυχή ενδύματος §
 ἐπθ. πολύπτυχος, πολύψυχλος, διπλοῦς: جـحك—
 ἄνθος διπλοῦν. || قرنفيل — διπλοῦν γαρὸς ἀλ-
 لون. || بـو دك — πλάκοις πολύψυχλος. || بـل. قاتمری.

قائم لکمک } T. κατερο-λενυέ, ρμ. οὐδ. γί-
 νομαι διπλοῦς, πολύπτυχος.

قَاتِمِرْلِي } T. κατμερ-λή, ἐπθ. πολὺφύλλος ἢ
διπλοῦς [ἐπὶ ἀνθέων]: كل — δι-
πλοῦν ῥόδον [γκιόζ]: || ἀντίθ. ساذ.

قَاتِمَق } T. κατ-μάκ, ρμ. μτβ. προστίθηναι τι
εἰς τι. ἀναμηνύω, συνοδεύω [δοτ.]

αιτ.]: — کونڈوزہ کیجی پروδτιθιμι τὴν νύκτα
 εἰς τὴν ἡμέραν, ἥτοι ἐργάζομαι νυχθημερόν ||
 — آدم — پروδτιθιμι παρ' αὐτῶ ἀνθρωπον, συν-
 οδεύω αὐτὸν δι' ὑπαλλήλων || — شرا به صو —
 پروδθῆτω ἡ βάλλω ὕδωρ εἰς τὸν οἶνον || — توزی طور اغ —
 پروδθῆτω τὸν κονιορτὸν εἰς τὸ χῶμα, ἥτοι
 σπεύδω || — بر برینه خانی — ενδπειρω διχόνοιαν με-
 ταξὺ τοῦ λαοῦ [χάρι:] || — اوک — βάλλω τινὰ ἐμ-
 πρὸς [ἐνέ], παρακολουθῶ, καταδιώκω.

قاتله } T. καταλ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ.
 τὸ προστεθέναι, τὸ ἀναμειγνύειν, τὸ
 συνοδεύειν· ὄν. πρῶγμα, προστεθειμένον, προσ-
 θετον; صو — می — ὄχεταις ὕδατος προστεθειμένου
 εἰς τοὺς ὄχετοὺς τῶν ἀποπλάτων.

قاتوليك } Γλ. καθολικ [catholique] δν. καθολικός, ὁ προσδεύων τὸν καθολικισμόν: منهجى — ἡ θρησκεία [μεθ' ἑξῆς] τῶν καθολικῶν, ὁ καθολικισμός. || بابائى — καθολικός ιερεὺς. || ى — روم رومى καθολيقى, Ρωμαιοκαθολικός. || ى — عربى — Μαρωνίτης, *Αραβοκαθολικός, ἥτοι καθολικός τοῦ Λιβάνου. || ى — ارمنى — *Αρμενοκαθολικός ἢ Γρηγοριανός. || ى — Παλαιοκαθολικός.

قاچليق } T. κατὰκ-τὸνλῆκ, ὄν. τὸ ἔργον τοῦ λαθρεμπορίου, λαθρεμπορίον.

قاچلق } T. κατὰκ-λῆκ, ὄν. τὸ εἶναι τινα φυγάδα, δραπέτην, φυγή· τὸ προ-
έρχεσθαι τι ἐκ λαθρεμπορίου, ἥτοι τὸ εἰσέρχε-
σθαι ἐμπόρευμα ἀτελῶνιστον, λαθρεμπορίον.

قاچامق } T. κατὰμαμάκ, βλ. قاچمق.

قاچان } T. κατάν, μτχ. τοῦ قاچق βλ.

قاچان } T. κατάν ἢ ἀτάν [ἐκ τοῦ μορ. قا-
λ. ἀρχαία ἐν χορδαίς εἰσέτι ἐν τισὶ
μέρεσι τῆς Εὐρώπ. Τουρκίας· γράφεται κακῶς
καὶ خاچان] ἔπρ. τὸν καιρὸν καθ' ὃν, ὅ-
ταν: کیم — κατάν κίμ γκελέ, ὅταν ἔλθῃ·
βλ. συνδ. کیم.

قاچر } T. κατὰδρ [ἐκ τοῦ قاچ πόδος] ἀντ. ἀνὰ
πόδοι, αἰ, α; [ἐπὶ διανομῆς]: غروش —
ἀνὰ πόδα γρόσια ἐλάδετε [ἐκαστος]; —
κατὰδρά, ἀντὶ πόδου [τιμᾶται ἐκαστον];

قاچرتمق } T. κατὰ-որ-μαμάκ, ρμ. διαμ. κάμνω
ἢ ἀφίνω τινα νὰ φυγαδεύσῃ τι-
να ἢ τι· κάμνω τινα νὰ χάσῃ τι· κάμνω ἢ ἀφί-
νω τινα νὰ κάμῃ τὸ λαθρεμπορίον, ἥτοι νὰ
εἰσάγῃ ἢ ἐξάγῃ ἐμπορεύματα ἀτελῶνιστα κτλ.
[δοτ. αἰτ.]: — برینه بر شی —
δεύσῃ τι κτλ. βλ. قاچرمق.

قاچرلمق } T. κατὰ-որ-μαμάκ, ρμ. πθ. φυγα-
δεύομαι, φυγατεύομαι, εἰσάγομαι
ἢ ἐξάγομαι λαθρεμπορικῶς [ἐπὶ ἐμπορευμάτων].

قاچرمق } T. κατὰ-որ-μαμάκ, ρμ. μτθ. φυγα-
δεύω, ἀφίνω νὰ φύγῃ, φυγατέ-
ζω ἢ μὲ διαφεύγει τι· ἀπάγω νέαν ἢ πλοῦσιον:
— مشتري — ἀφίνω τὸ πτηνὸν νὰ φύγῃ· ||
ἀφίνω τὸν ἀγοραστὴν, τὸν πελάτην [μυῖα-
τερι] νὰ φύγῃ· || — کلاير — ἀφίνω τὸ ἔρμαιον νὰ φύγῃ·
|| — فرستی — ἀφίνω νὰ φύγῃ ἢ χάσῃ τὴν εὐκαιρίαν
[φουρδατῆ]· || — الدن — μὲ διαφεύγει ἐκ τῶν χει-
ρῶν· || — آغزدن لقردی — ἀφίνω νὰ διαφεύγῃ ἐκ
τοῦ στόματος λόγῳ, μὲ διαφεύγουσι λόγοι· ||
— عتی — ἀφίνω τὸν νοῦν νὰ φύγῃ, τρελλαίνομαι,
παραφρονῶ· || — بصله ی — ἀφίνω τὴν πυξίδα [πού-
δουλα], τὰ χάνω· || — طادی — ἀφίνω τὴν νοστιμά-
δα [κατῆ] νὰ φύγῃ, καθιστῶ τι ἀηδές, ἀνοστον,
γίνομαι ἀνοστος, ὀχληπρός· || — مال — φυγαδεύω
ἐμπόρευμα, ἥτοι εἰσάγω καὶ ἐξάγω κρυφίως καὶ

ἀτελῶνιστον, μετέρχομαι τὸ λαθρεμπορίον· ||
— آت — ἀπάγω ἢ φυγαδεύω νέαν· || — آت —
κατὰορμαμάκ μὲ διαφεύγουσι κάτωθεν [ἐπὶ διαρ-
ροίας ἢ ἐκ φόδου]· || — آت —
αوجنی — ἀφίνω τὴν ἀ-
κραν [οὐδζουνοί] νὰ διαφύγῃ κάτωθεν, ἥτοι
κάμνω πτόχευσιν [ἐπὶ ἐμπορίου]· § μτχ. قاچیران
ὁ φυγαδεύων, ἀπαγωγεύς.

قاچر مه } T. κατὰορμαμάκ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπαρ. τὸ φυγαδεύειν κτλ. § ὄν. λα-
θρεμπορίον· § ἐπθ. — ککرکن — ἢ, τὸ ἐκ λα-
θρεμπορίου προερχόμενον, λαθρεμπορικόν.

قاچر مه جی } T. κατὰορμα-δζῆ, ὄν. λα-
θρεμπορος· βλ. قاچلی.

قاچش } T. κατὰήζ [ἐκ τοῦ قاچق] ρ. ἀφ.
φυγή.

قاچشمق } T. κατὰ-ن-μαμάκ, ρμ. ἀλλ. συμ-
φεύγω, φεύγει ὁ εἰς ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁ
ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ, ἥτοι φεύγουσι πολλοὶ τρεπόμενοι
ἐκαστος μίαν διεύθυνσιν καὶ διασκορπιζόμενοι.

قاچقین } T. κατὰ-κῆν [ἐκ τοῦ قاچق] ἐπθ.
φυγάς, δραπέτης, λειποτάκτης:
ی — ی — ی — ی — ی — ی — ی — ی — ی — ی —
پارάφρων [ὁ ἐκ τοῦ φρενοκομείου
δραπετεύσας]· || — ی — ی — ی — ی — ی —
δράπετεύσας, ἥτοι σκελετός, ἀνθρωπος οὗ ὁ
εἰς τοὺς ἐν τῷ τάφῳ, [ἐσχατόνηρος].

قاچق } T. κατὰήκ, βλ. قاچلی.

قاچلق } T. κατὰ-λῆκ, ἐπθ. ποίας τιμῆς: —
توتون — καπνὸς τῶν πόδων; [γροσίων
ἢ ὀκκᾶ]· || — طوب — τὸ λιβδόλον ποίας ὀκκῆς; [ἢ
σφαῖρα].

قاچلمق } T. κατὰ-ن-μαμάκ, ρμ. ἀπρόσφ. φεύ-
γει, δραπετεύει τις: اورادن قاچلماز —
δὲν δύναται τις ἐκεῖθεν νὰ δραπετεύσῃ.

قاچق } T. κατὰ-μαμάκ, ρμ. οὐδ. φεύγω, τρέ-
πομαι εἰς φυγὴν, ἀπέρχομαι, λει-
ποτακτῶ, ἐκφεύγω, διαφεύγω, ἀποφεύγω, κρύ-
πτομαι [ἐπὶ μουσουλμανίδων κρυπτομένων ἀπὸ
τῶν ξένων] [δ. αἰ. 17] [δ. αἰ. 18] —
بندن طوتقی سندن — [δ. αἰ. 17] [δ. αἰ. 18] —
ἐμοῦ τὸ φυγεῖν, δοῦ [ἔργον] τὸ συλλαβεῖν [πρμ.]:
— قاج شوندن — φεύγω εἰς τι μέρος· || —
بترنه — φεύγω εἰς τι μέρος ἐνθα καταφεύ-
γει τις, καταφεύγει· || — یوک اولور —
ἐπὶ πραγμάτων μὴ ἐπιτευχθέντων, ὅτινα ἐξογ-
κόνει τις ἐν τῇ φαντασίᾳ του· || — آسانی —
τοῦ φεύγοντος ἢ μὴτηρ δὲν ἐκλάνδε

κρά γίνεται, ὁ δὲ νοῦς βραχύς [πρμ.]· § ἀντίθ
اركان ἀνθρ: — أشجى ἡ μάγειρος· || — ۱۰) ἡ ἐπὶ κα-
τήν, μαῖα [βλ. ۱۰]· § بوى — κατήν ποντοῦ, εἰ-
δος φαγητοῦ ἐκ περικόμματος [κνημὰ] καὶ ὀρύ-
ζης, ἐπικεκαλυμμένων δι' ὠδῶν· || طوزلى — ὄξυά-
κανθα [ψυτ. βλ. عنبر يارس. || βλ. ἐπὶ μ. καὶ قارى

قادینجی } T. κατήν-δζήκ, δν. μικρὰ οἰκο-
 δέσποινα, κυρία : — قادین καλή
 οἰκοδέσποινα. || اوله سوقاق سپورکسی قادین —
 μή γίνου σάραθρον τοῦ δρόμου [δηλ. μή περι-
 φέρεσαι εἰς τὰς ὁδοὺς], γίνου καλή οἰκοκυρά.

قَادِنْجِه } T. κατήν-δζα, ἐπρ. ὡς ἄρμδζει
γυναικί, γυναικιστί.

} T. καὶ τὴν-λῆκ, ὅν. ἡ ἰδιότης τῆς
 } οἰκοδεσποίνης, τῆς γυναικός, τῆς
 } καλῆς οἰκοκυρᾶς· ἡ καλόν, εὐεργετία γινομένη
 } ὑπὸ κυρίας· βλ. افدلك.

قاديہ } A. καθ' ἑνὲ [ρζ. قود] δν. θ. μικρὰ ὁ-
μῆγυρις.

قاذورات } Δ. καζουράτ[πλθ. τοῦ قاذورہ]
 δν. θ. περιττώματα, κόπρος.

قاذوره } A. καθαρεύεον. θ. ἀκαθαρσία· ἑτό-
 προς ἀκαθαρσιῶν, φορυτός· § πλθ.
 قاذورات.

قار } T. κάρ, δν. χιών· دانه‌ی — νιφάδες || —
 کبی — ὡς χιών
 καιρός χιονώδης ||
 [λευκός, καθαρός] · تی — κάρ τιπί· χιονοστρόβι-
 λος || ρίπτει قوس باشی — یاغقی || — χιονίζει·
 یاغقی || — μεγάλας νιφάδας [ὥς ἡ κεφαλὴ πτηνοῦ] · —
 یاغدی [ἐπθ.] στικτός ὡς χιονισμένος [ἐπὶ βρά-
 χου κτλ.] · چاغری — ἀτραπὸς διὰ τῶν χιόνων
 [τεχνήνη] · طوی — στοιδάζει χιόνα· ||
 [σφαῖρα ἐκ χιόνος καὶ μτθ. ώραϊος, λευκός] · —
 سفيّوژ · — μτθ. ώραϊος, λευκός,
 — σπιῖνος, σπιζα [πην. βλ. اسپينوز] ·
 قوشی — قوشی — στῖνος, στίζα [πην. βλ.
 اسپينوز] · — εἰς τὴν θερμότητα ἢ χιόν
 صبحاغه — می طایانور ||
 δύναται ν' ἀνθέξῃ; [πρη. ἐπὶ ἀνωτέρας βίας] ·
 ده کر ایزنی بلی ایتر || — περιπατεῖ [γκεζέρ] ἐπὶ
 τῆς χιόνος καὶ δὲν καθιστᾷ τὰ ἔχγη του [εἰς τὴν]
 [πρη. ἐπὶ ἀνθρώπου ὑπούλων ἐργαζο-
 μένου].

{ **قار** } A. **κάρ**, **δν**, **ἀσφαλτος** [τουρ. **قار** **ساز**].
κάρ **ἔσθῆς**, **γαγάτης** [οὐσία **ἀ-**
σφαλτῶδης **μελανόχρους** **χρήσιμος** **εἰς** **διάφορα**
κοσμήματα].

قارء } A. κάρ*, δν. βλ. قارى.

قاراجه } T. καρδοζά, βλ. قراجہ.

قاراغی } T. карагъ, βλ. قراغی.

قار الذات } Α. κάρρον-ζ-ζάτ, ἐπθ. οὐ τὰ μόρια
 συνεχονται, συνεχής· βλ. κέμμ.

قارامندوله } Ἰτ. καραμάντολα, ὄν. εἶδος ὑ-
φάσματος στιλπνοῦ μαύρου ἢ
κυανοῦ κ. καραμάνδουλα.

قارب } Α. καθιζ. [ρζ. قرب] δν. μικρὰ λέμδος
τῶν πλοίων· & πλθ. قارب καθαριζ.

قاربون { El. καρπὸν[καρπουνον]ον. ἄνθραξ
[χρημ.]|| ٢٢. فحم.

قاربون } Ρωσ. καρπὸν, δν. ρουδάμιον, ἡτοι
νόμισμα ρωστικὸν ἀξίας ἄνω πῶν
τροπῶν φράγκων.

قارپوز } T. καρπούς [ἐκ τοῦ خربزه βλ.] ὄν.
 ὕδροπέπων: قيش —
 τοῦ χειμῶνος || βλ. غرايه § μτθ. πᾶν πρᾶγμα
 σφαιρικόν· ὥς ὁ ὕδροπέπων, στρογγύλος: آرابه —
 ἄμξα στρογγύλη· || فزار — φανᾶριον στρογγύλον·
 آياغنه — قيوغى || σφαῖρα τῆς λυχνίας, κ. γλῶσσος· ||
 قومتى — ὁ ὕδροπέπων ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ φλοιοῦ ὕδροπέ-
 πονος, κάμνω τινὰ νὰ ὀλισθίσῃ, ὑποσκελίζω· ||
 کي طاغلقى — διασκορπίζομαι, ὥς ὁ ὕδροπέπων
 ὅταν πίπτων σπᾶνῃ· || صولانده بيور — ὁ ὕδρο-
 πέπων, ὃς ποτίζεται, τόσον αὐξάνει [πρμ.] ||
 بيور — ὁ ὕδροπέπων ἐν τῇ ῥιζῇ του
 كوكنده بيور — αὐξάνει [πρμ.].

قارت } T. κάρτ, ἐπθ. ὁ μὴ νωπός, οὗ πα-
 ρήλθεν ἢ νωπότης, ἢ ἐποχή, ὁ πα-
 ρακμάσας, γεγνηράκως, τραχὺς [ἐπὶ καρπῶν, λα-
 χανικῶν καὶ μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων] κ. κάρτικος :
 خيار — باميه — τραχὺς ἰδιόκος [μπάμια], σικνός [ἀγ-
 γούρι] || آدم — ἄνθρωπος παρακμάσας, προδε-
 σσικῶς || آغاج اکلی کوج اولور — δύσκολον εἶναι
 τὰ καμφοῦ [ἐν λυαυδὶ] ὀδόνδρον γεγνηράκος [πρμ.].

قارت } T. κάρτ, μύριον ἐπαναλαμβάνόμενον
 πρὸς παράστασιν τοῦ κρότου τοῦ
 παραγομένου ὅταν ξύνηται τις δυνατὰ, ἢ ὅταν
 δάκνη τις ἀποτόμως σκληρὸν πρᾶγμα, τριγμός,
 τριξίμων: قاشق — — ξύνομαι δυνατὰ [λέγεται
 καὶ χάρτ χάρτ] βλ. καὶ قارته داق.

— λάβε τὴν
ξύστραν, εἶδελευ εἰς τὸν σταῦλον· ὁ ἔχων πλη-
γὴν ἐπὶ τῆς ράχews [ἵππος] ξύνεται [προμ.].

قاشاغلامق } T. κασάγη-λαμάκ, ρμ. μεθ.
θεραπεύω ἢ ψήχω τὸν ἵππον,
τὸ ζῶον, ἡτοι εὖνω διὰ τῆς εὐστρας, εὐστρίζω,
τημαρνού [ait.]: || βλ. تمار.

قاشامق } T. κασσιμάκ [ἐκ τοῦ قاشمق] ριμ.
 μετ. ταῦτὸ προηγ.

قاشان } T. καθάν, ὁν. οὐρεῖα ἱππου, ἡμέ-
νου κατ.: ویرمک — διδω καιρὸν ἢ
ἀφίην τὸ ζῶον νὰ οὐρήσῃ || یری — σταθμὸς ἢ
τόπος, ἐνθα σταματᾷ ὁ ταχυδρόμος τὸ ζῶον ὁ-
πως δώσῃ αὐτῷ καιρὸν νὰ οὐρήσῃ.

{ *Τ. καθαν-θηρ-μάκ, ρμ. μτ.*
σταματῶ τὸν ἵππον ὅπως
 δῶσω αὐτῷ καιρὸν νὰ σὺνῆδη [αἰτ.].

قاسانق } Τ. κασαν-μάκ, ρμ. οὐδ. οὐρῶ [ἐπι-
 λππου, ἡμιόνου κτλ.].

قاش باصدی } T. κάε-παετη [κ.λ. ἐκάλυψε
 τὸν ὀφρὺν· ἐκ τῆς λ. قاش και
 τοῦ ἀορ. τοῦ ρ. باصق] ὄν. εἶδος κρηδέμνου,
 ἥτοι θάκιολλίου ἐκ λεπτῆς βεβαυμένης ὀθόνης·
 τὸ κρηδέμνον τοῦτο καὶ ἱερεῖς τινες τῶν χω-
 ρίων περιβάλλουσιν εἰς τὸ καλυμμαύχιον.

قاشر } T. καῖθος, ὄν. εἶδος τυροῦ κατασκευα-
 ζομένου ἐν Θράκῃ, κ. καῖθροι: پیتری—
 τυρὸς καῖθροι.

قاشق } Т. кашк, βλ. قاشق.

قاشقاول } T. καταβάλλει [κατὰ τὸ لجه ēk
 τοῦ قاشقاق n قاق σημαίνοντος
 πρᾶγμα ξηρὸν] ὄν. εἶδος τυροῦ ξηροῦ καὶ
 στερογύλου ὡς κεφάλῃ, κ. καταβάλλει. || قورو
 ἄνθρωπος ἀνοστος, χονδροειδής.

قاشلاق } T. καθ-λαμὰκ [ἐκ τοῦ قاش] ρμ.
 μτθ. συναρμύζω τὸν δακτυλίδιον
 λιβον εἰς τὸν δακτύλιον.

قاشی } T. καὶ-ἀν, ἐπθ. ὁ ἔχων ὀφθῆς: — قاشی
 μελάνοφθους, μαυροφθόνης. || — جاتیق
 μίξοφθους, ἥτοι τοῦ ὁποίου αἱ ὀφθῆς συνέχον-
 ται. || — درت ὁ ἔχων τέσσαρας ὀφθῆς, ἥτοι νέος,
 οὗ ὁ μύσταξ νεωστὶ ἀρχίδας νὰ φῦνται ὁμοιά-
 ζει πρὸς ὀφθῆν [جار ابو. بڑا].

قاسمير } T. κασιμίρ [ἐκ τοῦ کاشمیر κασιμίρ, ὁ-
νόματος ἐπαρχίας καὶ πόλεως τῆς

Ἰνδίας περιφύμουν διὰ τὰ ἐν αὐτῇ κατασκευα-
ζόμενα σάλια) ὄν, ὑβασμα Καδεμίγης ἢ κατ'
ἀπομυμνδιν τῶν σαλίων αὐτῆς.

قاشوت } καθούτ, ὄν.κ. Κάδος· λέγεται καὶ
 حو بان اطه } γῆδος τῶν ποιμένων.

{ T. καση-τ-μακ, ρμ. διαμ. βάλλω
 τινά να ξύση ἐμέ ἢ ἄλλον ἔχοντα
 ρυγισθὸν [δοτ. αἰτ.]· βλ. قاشيق.

قاشيق } T. καθήκ [ἐκ τοῦ قاشيق] ὄν. κο-
χλιάριον:—حشر κοχλιάριον ἐκ πύ-

ξου [τοιμῆσιρ]· || — کوش κοχλιαρίον ἀργυροῦν· ||
خوشاب — ی خوشاب κοχλιαρίον τῆς δοῦπας· ||
کوخلیاریون طائی — ی کوخلیاریον τοῦ γλυκοῦ· § τὸ περιεχόμενον ἢ ὅσον χωρεῖ
τὸ κοχλιαρίον, χουλιαριά, ὀλίγον τι· چوربا — ر.
μία χουλιαριά δοῦπα· || صو — ر. μία χουλιαριά
ὕδατος: سوده بوعقى — ر. پنیڭوا ἐν τὸς μιὰς χου-
λιαριὰς ὕδατος, ἵτοι μεγάλως ἐχθρεύομαι· || —
آتمق καταδροσχίζω, τρώγω πολὺν [τινάζω χου-
λιάρι, καταιδάζω]· له وير صايله كوز جيقارير ||
διὰ τοῦ κοχλιαρίου δίδει καὶ διὰ τῆς λαδῆς αὐ-
τοῦ [δαπήϊλε] ἐξεορύττει τὸν ὀφθαλμόν, ἵτοι
ὅσον καλὸν κάμνει, ἄλλο τόσον καὶ χειρότερον
κακὸν· پروڤهني [پرم.]· || دشمني — کاښک ژوتوب-
مانې, οἰκογένεια, πρὸσωπα ἀνωφελῇ, ὧν ἡ
συντήρησις εἶναι εἰς βάρος τινός· || آغزيناك — ی
دکل δέν εἶναι κοχλιαρίον τοῦ στόματός του, ἵ-
τοι εἶναι ἀνώτερον τῆς ἱκανότητος, τῆς δύνα-
μεως, τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ [πρμ.]· || ی هرکس —
تò κοχλιαρίον یا بار اما صابنی اورته يرينه کثيره من
πάς τις κατασκευάζει, ἀλλὰ τὴν λαδίην αὐτοῦ
εἰς τὴν μέσσην δέν δύναται νά φέρη [πρμ. ἀντι-
στοιχοῦσα τῇ: οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον]·
|| وتی — کاښک دتوب، کوخلياریس، کوخلياریا [ډت.]·

قاسيقی } T. καθηκ-τεῖν, ὁ κατασκευα-
στικής ἢ πωλητῆς κοχλιαρίων.

قاسمق } T. καθυμᾶκ [ἐκ τοῦ قازيقي] ρη.
μτθ. ξέω, ξύνω διὰ τοῦ δυνυχος μέ-

ρος ἐνθα ὑπάρχει κνησμός [φαγοῦρα], ἡ καὶ
 τι δι' ἐργαλείου [αἰτ.]: **بأش قاشيعه وقت بولماق**
 δὲν εὐρίσκω καιρὸν νὰ ξύσω τὴν κεφαλάν, εἴ-
 μαι πολὺ ἀπαισχυολημένος, ἔχω πολλὰς ἐργα-
 σίας. || — **بويون** ξύνω τὸν λαϊμόν, ἐντρέπομαι.

} T. καθ-ny-μάκ, ρμ.μδ. ξύνομαι,
 κνήσομαι, αἰσθάνομαι φασούραν :
 قاشينق }
 طناق ايسر } ξηπτε νύχτι νὰ ξυσσθῇ, ἥτοι
 βοήθειαν παρὰ τινος [πρμ.]: § μτφ. ἐπιθυμῶ·

قافیه سنج } Π. καθιγέ-δένδζ, δν. ποιητής
[قافیه پرداز] § πλθ. سنجان.

قافیه لی } T. καθιγε-λζ, έπθ. όμοιοκατά-
ληκτος.

قاق } T. κάκ [λ. σπν.] δν. πράγμα ξηρόν
παράγον ξηρόν ήχον § έπθ. ξηρός :

ی } ξηρόν άπιον § — ی } ξηρά κο-
λοκύνθη || βλ. قاق , قاق .

قاقاج } T. κακάδζ [έκ τοϋ قاق] δν. τάριχος
έκ κρέατος βουδάλου.

قاقاج } T. κακάδζ [έκ τοϋ قاق] δν. ράμφος
[βλ. غا .]

قاقان } T. κακάν [έκ τοϋ قاق] μτχ. και έπθ.
ό κτυπών || — آج δρυοκολάπτης ||

— قاق ή قاق قیران قاق καρυοκατάκτης, κ. τσακ-
κιστήρι διὰ λεπτοκάρυα κτλ.

قاقاو } κακάδ [λ. ένδική] δν. κακάον [καρπός
της Αμερικής, έξ ου ή σοκολάτα].

قاقور } T. κακήρ [έκ τοϋ قاق] μύριον έπανα-
λαμβανόμενον πρός παράστασιν τοϋ

ξηροϋ κρότου, δν παράγουσι ξηροί καρποί ως
τά κάρυα, ή ξηρός κλάδος θραύμενος βλ. قاق .

قاقرداق } T. κακηρ-τάκ, έπθ. ξηρός, ό πα-
ράγων ήχον ξηρόν βλ. και قاقرداق .

قاقردامق } T. κακηρ-ταμάκ, ρμ. οϋδ. κρο-
τώ, παράγω ήχον ξηρόν, ως ό

των καρύων, ή ό των ξηρών ξύλων όταν
θραύωνται.

قاقردی } T. κακηρ-τή, δν. ό κρότος ό πα-
ραγόμενος έκ της θραύσεως ξηρών

καρπών, ως τά κάρυα, ή ξηρών κλάδων.

قاقشدیرمق } T. κακ-πζ-μακ, ρμ. μτθ.
ώθω βιαίως και άποτόμως,

κ. σκουντώ διὰ τοϋ γρόνθου [αίτ.].

قاقشقم } T. κακ-πζ-μακ, ρμ. άλλ. ώθω ά-
ποτόμως άλλον ή άλλους ώθού-

μενος ύπ' αυτών άμοιβαίως, κ. σκουντώ και
σκουντηοϋμαι διὰ γρόνθων, παλαιώ, έρίζω.

قاقله } A. κακούλζ, βλ. قاقول .

قاقم } A. κακούμ, δν. λευκή ίκτίς [τό ζών
και ή έξ αυτοϋ οισύρα, ήτοι γούνα].

قاقق } T. κακ-μακ, ρμ. μτθ. κρούω, κτυ-
πώ, έγκρούω, έμπηγνύω [αίτ.]: قاقق

— κρούω την θύραν || — أ قاقق κτύπω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

— قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών || — قاقق κρούω ή άπωθώ διὰ των ποδών ||

άνθρωπου [τὸ σῶμα, ἢ περιβολή] — قیافته آدم — آدم اولاز — ὁ ἄνθρωπος δὲν γίνεται ἄνθρωπος μόνον μετὰ τὸ ἐξωτερικόν [πρῶτον] — قیافته — ایسی — پوشیدنی: περιέχουσα δόλον — | عتک — δολιεύομαι, κάμνω πανουργίαν· § πλθ. قوالب. **καβαλίπ.**

قالبا } A. **κάληπ-εν**, ἐπρ. κατὰ τὸν τύπον, ἤτοι κατὰ τὸ ἐξωτερικόν, σώματι: و قلاباً — ψυχῇ [**κάληπ-εν**] καὶ σώματι.

قالجی } T. **καληπ-τσῆ**, ὄν. ὁ κατασκευάζων διαφόρους τύπους, κ. καλοῦπια, ὡς ὑποδημάτων κτλ. τυποπλάστης, τυποποιός· § ὁ διδρωτής φέσιων κτλ· § μτψ. ἀπατεῶν.

قالبلاत्मق } T. **καληπ-λατμάκ**, ρμ. διαμ. βάλλω νὰ θέσω ἐπὶ τοῦ τύπου, ἤτοι τοῦ καλουπίου, βάλλω νὰ χύσω εἰς τινα εἰς τινα τύπον, νὰ δώσω εἰς τι πρᾶγμα μορφὴν τινα, νὰ προπλάσω, σχεδιάσω, νὰ διοργανώσω ἐνδύματι. βάλλω νὰ διπλώσω ἐνδύμα [δοτ. αἰτ.]: — فی قالجی — νὰ διδρῶ τὸν διδρωτὴν νὰ θέσῃ τὸ φέσιον ἐπὶ τοῦ καλουπίου, ἤτοι διδρῶν τὸ φέσιον διὰ τοῦ διδρωτοῦ.

قالبلامق } T. **καληπ-λαμάκ**, ρμ. μτθ. βάλλω ἐπὶ τοῦ τύπου, ἤτοι καλουπίου, ὡς φέσιον κτλ. χύνω τι εἰς τινα τύπον, δίδω μορφὴν τινα, προπλάττω, σχεδιάζω, διοργανῶ ὑπόθεσιν· διπλῶν ἐνδύμα [αἰτ.].

قالبلاत्मق } T. **καληπ-λανμάκ**, ρμ. πθ. καὶ οὐδ. τίθεμαι ἐπὶ τινος τύπου, καλουπίου· λαμβάνω τύπον, μορφὴν τινα, προπλάττωμαι, σχεδιάζομαι, διοργανοῦμαι [ὑπόθεσις]· διπλῶν ἐπὶ ἐνδύματι.

قالبور } T. ἢ **قالبور** **καλ-ποῦρ** [ἐκ τοῦ ἄρβ. قال] ὄν. κόσκινον — آراود — ی — κόσκινον 'Αλβανικόν, ἤτοι ξύλινον — دن کچک — διέρχομαι τοῦ κόσκινου, κοσκινίζομαι, ἐκλέγομαι — دن — پیرن — پیرن — πρὸς ἀπὸ τοῦ κόσκινου, κοσκινίζω, ἐκλέγω — اوسته کلان — ὁ ἐρχόμενος ἀπὸ τοῦ κόσκινου, ἐκλεκτός — کبکی — ἡθμοειδὲς ὅστου τῆς ρινός· § βλ. کاک. **قالبورجی** } T. **καλ-ποῦρ-δζοῦ**, ὄν. κοσκινοποιός, κοσκινοπώλης· § ὁ κοσκινίζων.

قالبورلامق } T. **καλ-ποῦρ-λαμάκ**, ρμ. μτθ. κοσκινίζω· § μτψ. ἐξετάζω, ἐξακριβῶ [αἰτ.].

قالبورلاत्मق } T. **καλ-ποῦρ-λανμάκ**, ρμ. πθ. κοσκινίζομαι· § μτψ. ἐξετάζομαι, ἐξακριβοῦμαι.

قالباق } T. **καλ-πάκ**, βλ. قلاب.

قالتباز } T. **καλ-ταπάκ**, βλ. قلاب.

قالتاق } T. **καλ-τάκ** [ἐκ τοῦ قاتی] ὄν. ἐπιπλέον [τὸ γυμνόν]· ἀστράδην, τὰ ἐμπρόσθια καὶ ὀπίσθια ξύλα τοῦ ἐπιπλείου· § μτψ. γυνὴ κακῆς διαγωγῆς, αἰτιμος, πόρνη [ὑδρὶς].

قالجی } T. **καλ-δζῆ**, ὄν. χύτης, ὁ χύνων, καθαρίζων μέταλλα, καθαριστής μετὰ τῶν τεχνίτης καθαρίζων ἐν τῷ χωνευτηρίῳ τὰ παλαιὰ χρυσὰ ἢ ἀργυρὰ σύρματα [βλ. صيرمه].

قالچاق } T. **καλ-τσάκ**, βλ. قالچه.

قالچه } T. **καλ-τσάκ**, ἢ **قالچاق** **καλ-τσάκ**, ὄν. τὸ ἀνώ μέρος τοῦ μπροῦ, πυγῇ, γλουτός.

قالچین } T. **καλ-τσῆν** [ἐκ τοῦ قالچه] ὄν. μακρὰ περικνημίδες ἐκ πύλου [ἀμπά], δὲ φοροῦσιν ὑπὸ τὰ ὑποδήματα· βλ. توزاق.

قالخانہ } T. **καλ-χανέ**, ὄν. χωνευτήριον, ἐνθα καθαρίζουσι μέταλλα.

قالديرتمق } T. **καλ-τινρ-τ-μάκ**, ρμ. διαμ. βάλλω τινὰ ν' ἄρῃ, νὰ σηκώσῃ, νὰ ὀρθώσῃ, ἐγείρῃ, ὑψώσῃ, ἀπαγάγῃ ἢ μετακομίσῃ τι [δοτ. αἰτ.]: — یوی حاله — βάλλω τὸν ἀχθοφόρον [**χαμμάλ**] νὰ σηκώσῃ τὸ φορτίον [**γζούκ**], διὰ τοῦ ἀχθοφόρου μεταφέρω· βλ. قاليرمق.

قالديرلمق } T. **καλ-τινρ-ηλ-μάκ**, ρμ. πθ. αἰ-ρομαι, ἐγείρομαι, ὀρθοῦμαι· ὑψοῦμαι, ἀπάγομαι, μεταφέρωμαι· βλ. قاليرمق.

قالديرم } T. ἢ **قاليرم** **καλ-τινρ-ημ** [ἐκ τοῦ طاشی — قاليرمق] ὄν. λιθοστρωτόν: — لیسوس χρησιμοποιῶν πρὸς στρώσιν λιθοστρώτου· || یا یا τὸ πεζοδρόμιον τοῦ λιθοστρώτου· || ی — قارغه سی — λιθοστρωτόν ἀπὸ μόνον· آراود — ی — سوقاق سورکسی — στρώματα ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, ἤτοι ἐπατώ.

قالديرمجي } T. **καλ-τινρ-ημ-δζῆ**, ὄν. λιθοστρώτης.

قالديرمسز } T. **καλ-τινρ-ημ-δῆζ**, ἐπθ. ἀλι-θοστρωτός [ὁδός].

πηρετων ὡς ναύτης· § قولی — καλυνούζου
κουλλούκ, ὄνομα συνοικίας ἐν Σταυροδρομίῳ.

قالیه } T. καλῆς [ἐκ τοῦ π. ἑλ.] ὄν. μὸσχο-
 γαλῆ: مك — καλῆς-μὸσκέ, καὶ κατὰ
 παραφθορὰν قال مك καλῆς-μὸσκέ, μὸσχος μὸ-
 σχογαλῆς.

قاله } T. κάλῃα [ἐκ τοῦ قَالِه βλ.] ὄν. ποτάσ-
σα ἀκατέργαστος, κ. σόδα.

قاما } T. ḥ lā kāmā, βλ. قام.

قاماره { Ἰτ. κύμαρα, βλ. قامره.

قاماشدیر مق } T. καμασ-τηρ-μάν, γμ.μτθ.
 προξενῶ αιμαδιαν [αίτ.]:
 — κάμνω τοὺς ὀδόντας νὰ αιμαδιᾶσωσι,
 ναρκῶ § — θαμνῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς [τὸ
 πολεῖν φῶς, ἢ λάμπεις κτλ.].

قاماشق } T. καμασηνάκ.σμ. οὐδ. αἰνωδιδ,
 κ.μουδιζαζ [ἐπὶ ὁδόντων]: ديشلم
 قاماشدى οἱ ὁδόντες μου αἰνωδιδασαν· ὧ θαυδοῦ-
 μαι [ἐπὶ ὁφθαλμοῶν, ἐκ τοῦ ποζλαοῦ φῶτος κτλ.]:
 قاماشدى كوزلم οἱ ὁφθαλμοί μοι ἐθαυδωσαν.

قامبور { T. καμπύρο, βλ. قنبور.

قاسمیل } Ιε. καμπιάλ [cambiale] δυν. συν-
αλλαγματική.

قامیو } Ἰτ. κάμψιο [cambio] ὄν. ἐπισυναλ-
λαγή [ἐμπορ.]: — ساری — μεδίτης
[διυδάθ] ἐπισυναλλαγῆς.

قامت } A. καμῆτ[ρζ. قوم] ὄν. ἀνάστημα· συνών.
 قد كَامَتْ: — قد ἀνάστημα· || — موزون —
 ἀνάστημα σύμμετρον[με6ζούν]· || βλ. اوزانمق.

قامچی } T. καυτοῦ, ὄν. μαστίξ, μαστίγιον,
 κ. καυτοίκα : سی — آرابی μαστίξ
 ἀμαξηλάτου· || عشق ارمق ἢ جالق — μαστι-
 γῶ, μαστίζω, καταφέρω [ἄνκ. ἐμπέκ] μαστίγα·
 || شاقلاق — κάμνω τὴν μαστίγαν ἀ κροτήσῃ,
 μαστίζω μετὰ κρότου· § μεψ. στενὸς ὡς τὸ μα-
 στίγιον: قلیج — ξίφος στενόν· || فویروق — οὐρὰ
 στενὴ καὶ ἄτριχος· || باشی — εἶδος ὑψάσματος χον-
 δροειδοῦς καὶ ἀραιοῦ· § ὄνομα ποταμοῦ διερχο-
 μένου πλησίον τῆς Σούμλας τῆς Βουλγαρίας
 καὶ χυνομένου εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν.

قامچيلاق } Τ.καυτὸν-λαυάκ, ρμ, μτδ.
μαστιγῶ, μαστιζῶ, κτυπῶ

διὰ τῆς μάστιγος [αἰτ.]: — حيوانى ماستيغω τὸ
ζῶον· § μτφ. επιδιώκω ὑπὸ θείῳ.

قامروت } It. *camarot*: [*camerotto*] ὁν. θαλαμπρόλος ἀτμοπλοίου, κ. *camarotos*, ἵτοι ὑπηρετὸς ἐκτελῶν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν αἰθουσῶν καὶ θαλάμων τοῦ ἀτμοπλοίου, ἐπιτηρῶν τὰ δέματα καὶ βάρος τὰ ἐμπιστευόμενα αὐτῷ καὶ φροντίζων εἰς τὴν ἀποδιδασίαν καὶ ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

قامره } It. ٩ قاره *kámara* [camera] δν. δω-
μάτιον [βλ. αوطη], αἰθουσα ἢ θάλα-
μος, δωμάτιον πλοίου : — سي — باش *δωμάτιον*
πλοίου κατὰ τὴν πρῶραν. — سي — قيج *δωμάτιον*
πλοίου κατὰ τὴν πρύμνην. § βουλῆ, κοινο-
δοῦλιον: — سي — عوام *ἀδὰμυ καμμεραδῆ*, ἢ βου-
λῆ τῶν κοινοτήτων, τὸ Ἀγγλικὸν κοινοδοῦλιον.
— سي — لوردل *ἢ βουλῆ τῶν Λόρδων.*

قامش } Τ. καμή. δν. κάλαμος· καυλός, ἄνδρι-
κὸν αἰδοῖον· قلم — κάλαμος γραφεὺς·
|| شکر — σακχαροκάλαμος· || مزارق — τὸ κον-
τάριον [μυζάρικ] τῆς λόγχης, τὸ δόρυ· || بوغوی —
κόμβος καλάμου, γόνυ· || يورون — εἶδος σωλῆ-
νος θαλασσίου [βλ. سولنه]· || مصقال — πρᾶγμα
ἀραδιασμένον πυκνά, πυκνή σειρά· || قولاقلو —
حلواى — ἵππος ἔχων ὥτα στενά ὡς κάλαμος· ||
طام — σακχαρόπηκτον [εἶδος عقيده اُكُنْتَه]· ||
ستَغنَ — ἐκ καλάμων, καλύβη ἀλιεύς κεκαλυμμένη
διὰ καλάμων || بىراى — σκνοπήγια [ἐορτὴ ἰου-
δαϊκῇ]· || باروتلى — κάλαμος βραχὺς καὶ λεπτός.

قامشجق } T. καμπε-δῆξικ, δν. ὑποκ. κα-
 λάμιον· φυσστήρ, ἥτοι λεπτός
 μεταλλινός σωλήν, δι' οὗ ὁ χυρσοχοός φυσῶν
 διευθύνει τὴν κορυφὴν τῆς φλογὸς ἐπὶ τοῦ με-
 τάλλου, ὅπερ κατηγορεῖται.

قامشلق } T. καμψήληκ, δν. καλαμών, ἡ-
τοι μέρος ἐνθα φύονται κάλαμοι.

قامشلو } Τ. καμνός-λῆ, ἐπθ, ὁ ἔχων κάλα-
μον· σινεκεδ. ἐπιμήκης: اصه—πρά-
σον ἐπίμηκες.

قَامِع } A. καμῆ' [رق. قمع] ὁ καταβάλλων, ὁ
ταπεινῶν, ἐξευτελίζων.

قاملياً } Γλ. καμήλια [camellia] ὄν. καμήλια
 { [δεοδρύλλιον ἀειθαλὲς καὶ διαπρε-
 πὲς διὰ τὸ κάλλος τοῦ ἀνθους αὐτοῦ].

قامو } Τ. καμοῖν [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ μορ. τῶ] ἐπθ.
πάντες, ὅλοι: سى — οἱ πάντες· βλ.
سب، همه.

ⲡⲓⲉⲣⲓ || ⲛⲁϥⲟⲩⲗⲏ ⲁⲃⲉⲓα[ⲟⲩⲧⲉⲃⲁⲕⲏ ⲛⲙⲉⲥⲁⲅ]
 τοῦ νόμου, ἤτοι νόμιμος, κανονική· || ⲛⲁⲭⲏⲧⲏ
 κανουνί, ιατροδικαστική· § νομοθέτης· سلطان
 Σουλτάν Σουλεϊμάν ὁ νομοθέτης· § ث. قانونیه
 κανουνιγέ· — ⲁⲃⲱⲑⲣⲟⲛ τοῦ νόμου· || مجبوریت
 → ὑποχρέωσις νομική· || صلاحیت ἀρμοδιότης
 [δαλχαγέτ] νομική· || ⲁⲃⲱⲑⲣⲟⲛ διατάξεις [ἀ-
 κϥⲁⲅⲏ] νομικαί· || ⲛⲁⲭⲏⲧⲏ ἐνδίκᾳ μέσᾳ [τουρὸν]
 · || لا یشاء لایخاΐ κανουνιγέ, νομοσχέδιον· ||
 → دلائل ἀποδείξεις [τελαΐζ] νομικαί.

قانونی } Α. κανουν-ί, ὄν. μουσικὸς παίζων
ψαλτήριον.

قانونیت } Α. κανουν-ιν'έτ, δν. θ. νομιμο-
 ποίησις, ἐπικύρωσις νομοσχεδίου,
 νομιμότης. **نظامیه تکلیف** } προτει-
 νω την ἐπικύρωσιν νομοσχεδίου [ἐν τῇ βουλῇ].

قانونيه } Ἰτ.καναδιτσα[canavaccio]δὲν. κάν-
ναδης, ὕψισμα καννάδιον ἀραιὸν
καὶ χονδρὸν χονδρῶδες διὰ κέντημα, κ.κανθαῖς.

قانه } T. κανά, βλ. قائم.

قانی } T. ἡ κῆνι, ἡ κῆνι [ἐκ τοῦ μορ.
 ق] ἐπρ. ποῦ; ποῦ εἶναι; || ١ — ποῦ εἶ.
 ναι λοιπόν; [βλ. καὶ هانئا κῆνια].

قانيقسه مق } T. καν-κεδαμάν, ρμ. οὐδ. διψῶ
 αἷμα, εἶμαι αἰμοδιψής, αἰμοχαρής.

قائقسیق } T. κανικσηνιάκ ταυτό
κανικυάκ βλ.

قانيقماق } T. κανικμάκ [ἐκ τοῦ قَانَق] ὀμ.
οὐδ. κορέννυμαί, χορταίνω.

} T. kátē [κατὰ τὸ لَحَجَّهْ ἔκ τοῦ قَفْ كَافْ,
 } ἢ قَوَفْ كُوفْ, κούφιος] ὄν. ἔναυσμα, ὕ-
 σκα: ی — آتش — ἔναυσμα· || ی — آج — ὕσκα ἔκ ξύ-
 λου· || ی — منطار — ὕσκα ἔκ μύκητος, μύκης, ἀγα-
 ρικόν· || — کبرتلو — ὕσκα μετὰ ψωσψόρου· § μεψ.
 πρᾶγμα ἐλαφρόν, λεπτόν ὥς ἡ ὕσκα, κούφιον.

قاواره } T. ἡ **καβάρια**, ὄν. πορδίη: —
 آتمق ἡ **πέρομαι**.

قواطه } Ελ. καθάτα [ἐκ τοῦ γαδάθα, ὅπερ
κατὰ τὸν Σκαρλάτον Βυζάντιον
φαίνεται ἐκ τοῦ δδαξ] ὄν. κύαθος, κ. καθάθα,
καυκί, Ευλοπινάκα· || βλ. και قواطه.

قاقاق } T.ñ κατὰ κατὰ [katà tò èk tòu
 } δὲν αἰγείρος, λυκὴν || باشند — یلیری
 } ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ πνεύματος [ἐν τῇ] δυνάμει [γὰρ]

αἰγερῶν, ἥτοι αἰθεροβατεῖ, ἀκολουθεῖ ἡ τρεψεί
 χιμαρικὸς ἰδέας || جيتار باتى — εὐχόμενος ὁ ἰχθύς
 ἀναβῇ εἰς τὴν αἰγερῶν, ἥτοι ἀδύνατον || آينى
 — ὄνομα συνουκίας ἐν Χάσκις Κων/πολεως ||
 — آينى ὄνομα χωρίου ἐν τῷ Βοσπόρῳ.

قاواقلق } T.ñ قواقلق кабак-λήκ, δν. αἰγει-
ρών, ἥτοι δάσος αἰγείρων, λευκῶν.

قوال } T. καβάλ, βλ. قوال.

} Τ. καὶ οἱ τ[ἐκ τοῦ] ὄν. ἀλεύρου ἐκ
 } πεφρυγμένῃς κριθῆς, ἡ σίτου, ἡ κνύ-
 } ρων, ἡ ἐρεθίνων, ἡ ἀραβοσίτου· εἶδος ψάδας
 } ἑ ἀλεύρου καὶ βουτύρου ἡ ἐλαίου.

} T. καρδιάκ, ρμ. μτθ. δράττο-
 } μαι, ἀρπάζω, πιάνω ἀποτόμως ἢ
 } πρῆξ, σφηνικά, περιβάλλω ὥς ἡ φλόξ πυρκαϊᾶς
 } ἱκίαν, καταλαμβάνω [αἰτ.]: — درآتو-
 } مای تو درآتو — οἱ πόνοι κα-
 } λαμβάνουσιν τὸ σῶμα [βουδζουτῶ] — کوکم بوی
 } قاورامق ἡ καρδία μου [γκλονδλῶμ] τὸ τράχη-
 } ρ, τὸ ἐπεθύμησα — ذهن او نوحس [ξικχιν] ἀντι-
 } λαμβάνεται, καταλαμβάνει, ἐννοεῖ.

} T. καθραῖς [ἐκ τοῦ φαύραμ] ρ.
 αἴ. τὸ δρᾶν τεσθαί, τὸ ἀρπαῖαν
 κτλ. βλ. προηγ.

قاورتمق } T. καουρ-τ-μάκ, ρμ. βάλλω τινα
 να φύξη, να περικαύξη, κ. να
 καδουροδίδη, να τσηγαρίση [δοτ. αἰτ.].

} T. καθυρ-ουλ-υάκ, ρμ. πθ. φρῦ-
 γομαι, περικαίομαι, κ. καθυρδῖ-
 ζομαι, τὸν γὰρ ἵζομαι· μτφ. καίομαι ἐπὶ χόρτων,
 στίτου, ἀνθέων κτλ. ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἢ τῆς ξη-
 ρασίας, ψήνομαι, τυραννοῦμαι, ὑποφέρω: خانك
 يوز طرفي قاورلمش κατεκάν ἡ πρόσδοσις [γρὸς
 ταραδὴ] τῆς οἰκίας [ἐν τῇ πυρκαϊᾷ].

} T. καθουμάδξ [ἐκ τοῦ
 } ὄν. οὐτος πεφρυγμένος, κ. καθου-
 } μαδός· βλ. فرك.

قاورمق } Τ. καουρμάκ [κατὰ τὸ ^{لحم} ^{لحم} ἐκ τοῦ
 قاو] ρμ. μτθ. φρύγω, παροπτῶ, κ.
 καδουρδιζῶ, τσηγαρίζω [αιτ.]: — ^{قهر} φρύγω,
 καδουρδιζῶ καφέ. || — ^{باغده} παροπτῶ, κ.
 τσηγαρίζω κρέας ἐν βουτύρῳ· § μτθ. καίω χόρ-
 τα, ἀνθη [ὁ ἄλλος, ἡ θερμότης]. ψήνω, τυραν-
 νῶ, πιέζω. || βλ. قاصق.

قباحتليلق } T. καπαχατ-λνλνκ, δν. τὸ εἶ-
ναι ἐνοχον, ἐνοχή.

قبارتمق } T. καπαρ-τ-μάκ, ρμ. μτδ. ἐξογκῶ,
φουσκόνω, ἥτοι καθιστῶ τι ἐξωγ-

κωμένον, φουσκωτόν, ἀπαλόν, κάμνω νὰ ἐξέχη
[ait.]: — دوشكى καθιστῶ τὸ στρωμα ἀπαλόν, ἀ-
παλύνω. — يوكى ἀνοίγω τὸ μαλλίον [γυούν], κα-
θιστῶ ἀπαλόν, ἀπαλύνω. || — صالى ἐξογκῶ
τὴν γενειάδα, κ. φουντόνω. || — طوراغى ἀπαλύνω
τὴν γῆν. || — تئينو, κ. τειτόνω τὸ οὖς ὅπως
ἀκούσω καλῶς. || — قولوق ἐξογκῶ τὰς μασχά-
λας [κολτοίνκ], φυνθιούμαι, ἐπαίρομαι. || — دقري
ἐξογκῶ τὸ κατάστικον τῶν ἐξόδων, ἥτοι δει-
κνύω ὑπερβολικὰ ἐξόδα. || — معابى ἐξογκῶ τὰ
ἐλαττώματα [με'α'ίτ].

قبارتمه } T. καπαρ-τμά, δν. ἀπαρ. τὸ ἐξογ-
κοῦν κτλ. βλ. προηγ. § ἐπθ. ἐξωγ-
κωμένος, ἐξέχων, ἀνάγλυφος· § δν. ἀνάγλυφον.

قبارتيلي } T. καπαρ-τνλνκ [ἐκ τοῦ قبارتمق] ἐπθ.
ἐξέχων, ἐξωγκωμένος· ταῦτὸ
قبارتمه, βλ.

قبارجق } T. καπαρ-δζήκ [ἐκ τοῦ قبارتمق] δν.
πομφόλυξ· φλύκταινα, κ. φου-
σκαλίδα, ὡς ἡ προερχομένη ἐκ καύσεως τῆς ἐ-
πιδερμίδος κτλ.

قبارمق } T. καπαρ-μάκ [ἐκ τοῦ قبا] ρμ. οὐδ.
ἐξογκοῦμαι, φουσκόνω, ὑπερεκχει-
ρίζω, ὡς ἡ ζύμη ἢ τὸ ὕδωρ ὅταν βράζη, ἢ ὁ
ποταμός ὅταν πλημμυρῇ κτλ.: — چوقه τὸ ἐ-
ριοῦχον ἐξογκοῦται, ἥτοι ὁ χνοῦς αὐτοῦ σκιδ-
νεται. || — بلم ἐξογκοῦνται τὰ φλέγματα [παλ-
γάνμ] καὶ ἐξέρχονται. || سینه قباروب [ك] τὸ στῆ-
θος ἀναδοκαταδαίνει ἐκ ταραχῆς [καπαρ-οὐν-
ἐνμἐκ], ἥτοι ἀναπνέω ταχέως. || قعقناجق طارلرى
— ἐξογκοῦνται αἱ φλέβες [ταμάρ] τοῦ φθόνου,
διεγείρεται ὁ φθόνος. || — بوا ἢ βαφῆ ἐξογκοῦται,
χαλνᾷ· § πρῆσχομαι [μέρος τοῦ σώματος κτυπη-
θέν, ἢ ἐν ᾧ ἐφημερόσθη ἐκδόριον]· § ἐπαίρομαι,
βρενθύομαι, ὑπερνηφανεύομαι: خروس ἢ هندى
ἢ ἰνδικὴ ὄρνις [χινεῖ] ἢ ὁ ἀλέκτωρ [χορδς]
βρενθύεται, φουσκόνει. || — قولوقلرى ἐξογκοῦνται
αἱ μασχάλαι του [κολτοίνκ], βρενθύεται, ὑπερ-
νηφανεύεται ἀκούων ἐπαίνους περὶ ἑαυτοῦ· § αὐ-
ξάνω, ὑπερεκχειρίζω: — درد τὸ πάθος τῆς ψυ-
χῆς ἢ τοῦ σώματος [τῆρτ] αὐξάνει. || — شفت
αὐξάνει, ὑπερεκχειρίζει ἢ ἀγάπη [μουχαππετ],

ἢ συμπαθεῖα [σεδεκάτ]· || — وجد انده وسوسه
νει ὑπόνοια [βεδδετ] ἐν τῇ συνειδήσει [βιδε'άν].

قبارمه } T. καπαρ-μά [ἐκ τοῦ قبارمق] βλ.
δν. ἀπαρ. ἐξογκώσε κτλ.

قباره } T. καπαρ-μά [ἐκ τοῦ قبارمق] δν. καρ-
φίον ἔχον πλατεῖαν καὶ κίτρινον κε-
φαλὴν καὶ χρυσεύον ὡς κόσμημα, ὀμφάλιον
[χαλινού]: — يالديز كوموش, ὀμφάλιον ἀργυροῦν,
ἐπίχρυσον.

قبارهلو } T. καπαρ-λνκ, ἐπθ. ὁ πε-
ποικιλμένος δι' ὀμφάλιον: اورنو
— پوكيلمنوس دي' ὀμφάλιον, κα-
δῶτιον, κορυφαία πεποικιλμένα δι' ὀμφάλιον.

قباريق } T. καπαρ-ήκ [ἐκ τοῦ قبارمق] ἐπθ.
ἐξωγκωμένος, ἐξέχων· § δν. ἐξώγ-
κωμα γῆς, ἐξώγκωμα, οἶδημα, πρῆσμα: —
ي-ز-γبر καπαρ-هني, ἥτοι μικρὸς σπυρδὸς χρώματος,
δν. σπυρδούσιν οἱ ἀσπράλακες σκαπτοντες τὴν
γῆν, ψωλεὰ ἀσπράλακος.

قباريقلق } T. καπαρ-ήκ-λνκ, δν. ἐξώγ-
κωμα.

قباطي } A. καπα-τῆ, πλθ. τοῦ قباطي, βλ.

قباغ } A. καπα-τῆ, δν. δὺσπνοια, ἄσθμα
[ait.]: ت. صولومه.

قباغي } A. καπα-τῆ, θ. قباغيه قباغيه, ἐπθ.
ἀσθματικός.

قباق } T. καπα-τῆ [ἐκ τοῦ قبا] δν. κολοκύν-
θη: — ي-ز-ي-كولوكنننه سائر — ي-ز-ي-كولوكنننه
ἥτοι τὸ γνωστὸν μικρὸν κολοκύνθιον τοῦ θε-
ρους. || — ي-ز-ي-كولوكنننه ماكرا, κ. κολο-
κύθα. || — ي-ز-ي-كولوكنننه ي-ز-ي-كولوكنننه
ἥτοι κολο-
κύνθιον τοῦ χειμῶνος κίτρινον ἐξωθεν καὶ ἐ-
σωθεν. || — ي-ز-ي-كولوكنننه ي-ز-ي-كولوكنننه
ἥτοι κολοκύνθη
στρουγγύλη ἔχουσα στενὸν λαιμὸν καὶ χρυσὸν
μεύουσα ὡς δοχεῖον ὕδατος κτλ. ὅταν ξηραν-
θῇ. || — ي-ز-ي-كولوكنننه ي-ز-ي-كولوكنننه
قطار ἢ حلواجي ἢ تاج ἢ بكتاشي — ي-ز-ي-كولوكنننه
διάφορα εἶδη κολοκύνθης. || — ي-ز-ي-كولوكنننه
πυρ-
τοδόχη ἐκ κολοκύνθης, ἢ κέρατος ζώου, ἢ με-
τάλλου. || — ي-ز-ي-كولوكنننه ي-ز-ي-كولوكنننه
تولدو — ي-ز-ي-كولوكنننه ي-ز-ي-كولوكنننه
τὸ κολοκύθη
σπάνει εἰς τὸ κεφάλι, ἥτοι ὑφίσταται τὰς κα-
κὰς συνεπειὰς ἀνοήτου διαδήματος. || — ي-ز-ي-كولوكنننه
دادى — ي-ز-ي-كولوكنننه ي-ز-ي-كولوكنننه
δίδω γεῦσιν κολοκύνθης, ἥτοι καθίστα-
μαι ἀνοστος, ἀπιδής, ὀχληρὸς, ἀνοσταίνω ἐνε-
κα ἐπαναλήψεως κτλ. § ἄωρος, ἀνοστος [ἐπθ]

καρπῶν]: قانون — ὑδροπέπων ἄωρος, ἀνοστος ||
— یابن آبی یا بنی — γυνόπους καὶ ἀσκεπής || —
عینین ه کولوکونثی καὶ
ἐκτείνει καὶ πλοκάμους [κρόλ], ἥτοι ἐγινε καὶ
αὐτὸς ἄνθρωπος καὶ κομπάζεται [πρμ.].

قبال } A. κηπάλ, ὄν. παραβολή, ἀντιπαρά-
θεσις δύο ἀντιτύπων βιβλίου ἢ ἐγ-
γρᾶφου· συνηθ. مقابله βλ.

قبالاشدیرمق } T. καπα-λαστέριμακ, ρμ.
μιθ. καθιστῶ χονδρόν, ἀ-
γροῖκον, χονδροειδῆ, χυδαῖον, ἐκχυδαίζω [αἰτ.].

قبالاشمق } T. καπα-λασμάκ, ρμ. οὐδ. κα-
θίσταμαι χονδρός, ἀγροῖκος, χον-
δροειδής, χυδαῖος, ἐκχυδαίζομαι.

قبالق } T. καπα-λήκ, ὄν. χονδρότης, τὸ
χονδροειδές· μιθ. ἀγροικία.

قباللامق } T. καπαλ-λαμάκ [ἐκ τοῦ ἐπομ.]
ρμ. μιθ. πωλῶ πολλὰ πράγματα
ὁμοῦ καὶ ἄθροα, ἥτοι διὰ μιᾶς συμφωνίας καὶ
οὐχὶ ἐν πρὸς ἐν· ἀναθέτω κατ' ἀποκοπήν.

قباله } T. καπαλά [κυρ. κηπάλε] ὄν. πω-
λῆσις διαφόρων ἀντικειμένων ἀθρόων
καὶ οὐχὶ ἐν πρὸς ἐν, ἥτοι διὰ μιᾶς συμφωνίας·
§ φῶρος εἰσπραττόμενος ὑπὸ τῶν Ἰουδαϊκῶν
κοινοτήτων διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν· βλ. غلبه.

قباله } A. καπαλέ, ὄν. θ. συμβόλαιον πακτώ-
σεως ἢ ἐργολαβίας· § ἐγγράφον ἱεροδι-
καστικόν· § πλθ. قبالات.

قباله } A. κηπάλε [βλ. قبالة] ὄν. θ. μαίευσις: — فن
φέννι κηπάλε, μαίευτικὴ [τ. ابلالة].

قبان } T. καπάν, βλ. قبان.

قبائح } A. καπαῖχ [πλθ. τοῦ قباحة ἢ μᾶλλον
τοῦ قبيحه] ὄν. θ. πταίσματα [νμ.] § ἀ-
μαρτήματα, ἐλαττώματα, κακίαι [ἀντιθ. τῷ
فضائل φεραῖλ, ἀρεταί].

قبائل } A. καπαῖλ [πλθ. τοῦ قبيله] ὄν. θ.
φυλαί: — عرب: — أبل φυλαί τῶν ἀράδων [ἀ-
ράβ.] || — رؤسای — ρουεδαί καπαῖλ, οἱ ἀρχη-
γοὶ τῶν φυλῶν.

قرب } A. κουπέκ, πλθ. τοῦ قبه κουπέκ· βλ.

قبح } A. κουπέχ, ὄν. ἀσχημία· μιθ. κακὴ πρᾶ-
ξις, ἀσχημοσύνη [ἀντιθ. حسن خُشون]:
شیر — اک کوچ شید
τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ εἶναι πρᾶγμα δυσ-
κολώτατον.

قبحیات } A. κουπέχ-ηγιάτ, ὄν. πλθ. θ. κα-
καὶ πράξεις, ἀσχημιαί [ἀντίθετον
كله حسنیات و — ده قولانیلور:
حسنیات
λέξις εἶναι ἐν χρήσει ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ.

قبر } A. κάπρ, ἢ καπίρ, ὄν. τάφος, μνήμα:
كبرم — εισέρχομαι εἰς τὸν τάφον,
ἐνταφιάζομαι· § πλθ. قبر کونپویر· βλ.

قبرس } ἢ κηπρής, ὄν. κ. Κύπρος: —
شرابی || جزیره سی
οἶνος τῆς Κύπρου· || — زاج
θεϊκὸς ψευδάργυρος.

قبرستان } Π. καπρ-ιστάν, ὄν. νεκροταφεῖον:
ی — روم
νεκροταφεῖον τῶν ὀρ-
θοδόξων.

قبرسلی } T. ἢ قبرسلی κηπρὸς-λή, ὄν. Κύ-
πριος.

قبرسی } A. ἢ κηπρὸς-λή, ἐπθ. καὶ ὄν.
Κύπριος, ὁ ἀνήκων τῇ νήσῳ Κύπρῳ.

قبرکاه } Π. καπρ-γκιάχ, ὄν. νεκροταφεῖον·
συνηθ. τὸ قبرستان.

قبریس } κηπρής, ταὐτὸ قبرس βλ.

قبس } A. καπές, ὄν. δάς, φλόξ· § τὸ διδάσκειν,
τὸ διδάσκεσθαι· βλ. ἐπὸμ. καὶ اقتباس.

قبس } A. κάπς, ὄν. ἢ ἀρχὴ παντὸς πράγ-
ματος· τὸ διδάσκειν.

قبص } A. κάπς-ρ, ἀφ. τὸ λαμβάνειν ἢ τρώ-
γειν τι διὰ τοῦ ἀκρου τῶν δακτύλων.

قبض } A. κάπς, ρ, ἀφ. τὸ δρᾶν τεσθαι, λαμ-
βάνειν, παραλαβεῖν: — شرط ذکدر
ἐν τῇ πωλήσει [πεί· τέ] ἢ παραλαβὴ δὲν εἶναι
ὁρος ἀπαραίτητος [ἐάρετ]· § δυσκοιλίότης [βλ.
اقتباس]. || Pμ. δρᾶν τομαι, λαμβάνω, παραλαμβάνω
[αἰτ.]: — ابلک
λαμβάνω τὰ χρή-
ματα || — ایدر ایکن
ایمک کور ویده
مشتی میعی —
τὸ νὰ ἴδῃ ὁ πωλητὴς
[πεί·] τὸν ἀγοραστὴν [μυέ· τερε] παραλαμβάνον-
τα τὸ πωληθὲν πρᾶγμα [μυέ· πεί·] καὶ νὰ μὴ πα-
ρεμποδίσῃ [μυέ·] αὐτὸν εἶναι ἄδεια [ρουν· δάτ]
πρὸς παραλαβὴν || — ابلک
λαμβάνω τὴν
ψυχὴν [ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ θανάτου]· § προξε-
νὼ δυσκοιλίότητα: — ایدیحی علاج
καθίσταται δυσκοιλίος.

قبضال } T. καπνζ-λήκ, ὄν. δυσκοιλίότης:
چکمک — ὑποφέρω δυσκοιλίότητα.

قبضال } T. καπζιμάλ, ἀντι قبضال
μάλ, βλ. اقباض.

قبضه } A. κατὰ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὀν. θ. δρᾶξ,
 ἵτοι ὄσον ὀνῶνται νῦ περιλάβη ἢ
 χεῖρ, κ. φουχτιά: خاك — δρᾶξ χοός: § παλάμη: —
 تصرف παλάμη κατοχῆς: τερδερουό; κυριότης,
 εξουσία: تصرف كيردى — بولى — ὑπὲρ γαγεν ὑπὸ
 τὴν κατοχὴν του τὰ μέρη ταῦτα, ἵτοι ἐγένετο
 κάτοχος ἢ κατέλαθεν, ἐκυρίευσεν τὰ μέρη ταῦτα:
 § λαδὴ ξιφους: سيف — λαδὴ ξιφους: [σετῆ] — § συ-
 νέκδ, ἀντὶ τοῦ عدد 4: 4 = ἀριθμός [ἐπὶ ξιφῶν ἢ
 ὀπλῶν]: فليج — اون — δέκα τὸν ἀριθμὸν ξιφῶν: § ιατρο.
 πυράγρα τῶν χειρουργῶν.

قط { A. κάπτ, ρ. ἀψ. τὸ συλλέγειν τι διὰ
τῆς χειρός.

قبط } Α. κήπτ, δν, Κόπτης, Κόπται, ἔτοι
οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Αἰγύπτου, Αἰ-
γύπτιοι.

قبطی } A. κηπτή [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. καὶ
 ὄν. Κοπτικὸς, Αἰγυπτιακός, Ἀθιγγα-
 νος: شجاعت عرض ايدرايكن مرد—سرقتن سويلي Ἀ-
 θιγγανος [υἱὲτι κηπτή] ἐκθέτων [ἄρχ] τὴν ἀν-
 δρεϊαν του [τέδοχα ἄτ], λέγει τὴν κλοπὴν του
 [θιγκατίν]· || — لسان γλωσσα Κοπτική, Ἀθιγγα-
 νική· || — بأقلامی کنایمون [διὰ τὰ ζῶα]· || θ. قبطیه
 κηπτήνγέ· § πλθ.περ. قبطان κηπτήνγαν καὶ ἑ-
 τερος ἀραβ. قاطی καπατῆ· || βλ. حكاية، حه، جهل

قطيآن { Π. κηπτηγιάν, πλθ. τοῦ προηγ. βλ.

قبطية } T. κηπτή-δζε, ἐπθ. Ἀθιγγανικός §
ἐπρ. Ἀθιγγανιστί § ὄν. ἡ Ἀθιγγα-
νική γλῶσσα || βλ. 4:4 και 4:

قع } A. καὶ π', δυν. περιήγησις· δύσπνοια [βλ.
 قباع]· χρημετισμός ἱππου.

ققب } A. καπκάπ, ὄν. κοιλία.

|| ابل — μνηκθμός καμῆλου [12].

قبل } A. κἀπλε, ἐπρ, πρδ: الطلوع — κἀπλε-
 -τουλοῦ*, πρδ τῆς ἀνατολῆς. || الظهر —
 κἀπλε-ζ-ζούχρ, πρδ μεσημβρίας. || الغروب —
 κἀπλε-λ-γούρουῦ*, πρδ τῆς δύσεως [τοῦ ἡλίου].
 || المحر — κἀπλε-λ-χιδζρδ, πρδ τῆς Ἐγίρας. ||
 الميلاد — κἀπλε-λ-μιάδτ, πρδ Χριστοῦ. || الوصول —
 κἀπλε-λ-βδδούλ, πρδ τῆς ἀφίξεως. || الدخول —
 κἀπλε-τ-τ-τουχούλ, πρδ τῆς εἰσόδου. || الشروع —
 κἀπλε-τ-τ-τουρουῦ*, πρδ τῆς ἐνάρξεως. || الوقات —
 κἀπλε-λ-βεφάτ, πρδ τοῦ θανάτου. || التاريخ —

καὶ πλε-τ-ταροῦχ, προῖστορικὸς: التاريخ آثار عتيقه —
 ἀρχαῖα μνημεῖα [ἀδόρι ἀντικά] προῖστορικά ||
 الكلام — الطعام ἐτ-τα' αὐ καὶ πλε-λ-κελάμ, τὸ φά-
 γνιδόν πρὸ τοῦ λόγου, ἵτοι πρῶτον νά φάγω-
 μεν καὶ εἶτα ὁμιλοῦμεν [πρμ.] || βλ. καὶ مقابل
 قبل } A. καὶ πέλ, δν. παρουσία [δπν.] § μέ-
 ρος: من الرحمن μὲν καὶ πέλ-ρ-ραχμάν,
 ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, ἢ παρὰ τοῦ Θεοῦ || من
 καὶ πέλιν-έν, ἐκ μέρους τοῦ . . ἢ παρὰ τοῦ . .
 || καὶ πέλιν-έ, πρὸς τὸ μέρος τοῦ . . ἢ πρὸς . .

قبل } A. κουκούλ, ὃν. τὸ ἐμπροσθεν' § 41.
δοῖον [ἀνδρὸς ἢ γυναικός].

قبائين { A. κηπλετέιν, δουκ. τοῦ ἐπομ. βλ.

قبله } Α. κηπέ, ὄν. θ. τὸ μέρος, πρὸς ὃ διευ-
θύνονται οἱ Μουσουλμᾶνοι ὅταν προ-

δεύχωνται, ἥτοι ἡ Μέκκα, ἢ οἱ Ἰουδαῖοι ἥτοι
ἡ Ἰερουσαλήμ: ٤ — توجهه اداى صلا — **κηπλεῖ**
τεθεδῖδῶ **ουχ** **λε** **ἐτάϊ** **θαλά**, τὸ νῦν τελῆ τις
προσευχὴν στρεφόμενος πρὸς τὴν Μέκκαν· || اهل
→ **ἐχ** **λη** **κηπλε**, **Μωαμεθανός**· **συτῆ** ٥ — ὁ πρὸς
ὃν στρέφονται τὰ βλέμματα ὅλου τοῦ κόσμου [**ά**
λέμ], ἥτοι ὁ προφήτης **Μωάμεθ**, ἢ ὁ Σουλτᾶ-
νος· || حاجته ان — τὸ μέρος, πρὸς ὃ στρέφονται
ἢ ἀπενίχουσιν οἱ ἐνδοξεῖς [**χαδῖ** **ε** **μεν** **τάν**], τὸ κα-
ταφύγιον τῶν πιωχῶν· **ἡ** **νότος** [ἡ διεύθυνσις καὶ
ὁ ἄνεμος]· **ῆ** **δὴ** **κ** **λη** **πλε** **εῖν**, τὸ τέμενος
τῆς Μέκκας καὶ ὁ ναὸς τῆς Ἰερουσαλήμ.

ق { A. κουπέ, ὄν. θ. φέλιμα.

قبله كاه } Π. κηλε-γκηάχ, ὃν. τὸ μέρος, πρὸς
 ὃ διευθύνονται οἱ Μουσουλμάνοι
 προσευχόμενοι· βλ. قبله.

قبله نامه } Π. κηπλε-ναμε, εσφαλμένον άντι
βλ. قبله

قبله } Π. κηπλδ-νουμά, ὄν. πυξίς δεικνύου-
σα τὸ μέρος ἢ τὴν διέυθυνσιν τῆς
Μέκκας· βλ. قبله.

قبوح } A. καποῦχ [رق. قج] ἐπθ. δσχημος,
δυσειδής: ἀπροπής.

قبور } Δ. κοινοὺς [πλθ. τοῦ ²αἱ] ὄν. τάφοι,
 μνήματα: — ³αἱ ἔχουσι κοινοὺς, οἱ
 ἐν τοῖς τάφοις, νεκροί.

قور { T. κουκούρ, βλ. قوور.

قبورغه } Τ. καπουργά, βλ. قابورغه.

قبوق } T. καπούκ, قبولاتمق καπουκλανυάκ
κτλ. βλ. قابوق, قابوق.

قبول } A. καπούλ, [ρζ. قبل] ρ. άφ. άποδοχή,
παραδοχή, ύποδοχή. συγκατάθεσις:

→ χοῦδνι καπούλ, καλή, εύμενης ύπο-
δοχή, ή παραδοχή. || άτέμι καπούλ, μη
παραδοχή, άρνησις παραδοχής, άποποίησης.
|| بولچهك || αἰθουσα ύποδοχής. — αἰθου-
ς || άποδοχή συναλλαγματικῆς. || άποποίησης
άποδοχής συναλλαγματικῆς. || άποποίησης
πρότασις καὶ παραδοχή πρὸς σύστα-
σιν οἰαομένης συμμάσεως, ὡς άγοραπωλησίας,
μισθώσεως κτλ. [νομ.] § [άντι έπθ.] δεκτός: —
καπούλουμ-τηρ, δεκτόν μου εἶναι, ήτοι
άποδέχομαι. || مزدرد — καπούλουμούζ-τηρ,
άποδεχόμεθα. || Рм. δέχομαι, άποδέχομαι, πα-
ραδέχομαι, ύποδέχομαι, έπιδέχομαι [αἰτ.]: تکلی
|| άποδέχομαι τήν πρότασιν [τεκλήφ]. ||
ایندی || άποδέχομαι τὸ άποσταλὲν
δῶρον [χετί-γέ]. || ایدن طاقدن دکلر ||
εἶναι εκ τῆς τάξεως [τακνητέν] τῶν δεχομέ-
νων συμβουλὰς [ναδνηχάτ]. || نصیحت — ایتر الم ||
λύπη [εζέμ] μη έπιδεχομένη συμβουλήν, άπα-
ραμύθητος. || اغتر ضیاع || تلفی άπώλεια [ζηγιά']
μη έπιδεχομένη άντικατάστασιν [τελαφί], άνε-
πανόρθωτος. || ایتم || άποδέχομαι τήν
συναλλαγματικήν. || اولوق || γίνομαι ά-
ποδεκτός, παραδεκτός [каріни каπούл, έγγύς
τῇ άποδοχῇ]. || دی-عۇ || اولیه جق دعایه آمین دیتز ||
χὴν μη γεννησομένην άποδεκτὴν δὲν λέγεται
'Амһн [πρμ.].

قبولالتمق } T. καπούλ-λανυάκ [κατὰ τὸ
ρμ. قبال, βλ. قبولالتمق, لهجه
мтб. άρπάζω, καταλαμβάνω.

قبولی } A. καπούλ-і, έπθ. ὁ άνήκων τῇ πα-
ραδοχῇ, τῇ ύποδοχῇ. § δν.к. Кабου-
λής. § θ. قبولیه: — قبولیه διατύπωσις [μου'а-
мелл] γινομένη πρὸς παραδοχήν εκ μέρους τῆς
κυβερνήσεως διδηροδρομικῆς γραμμῆς, ή γεφύ-
ρας ή προκυμαίας ή άλλου τοιούτου δημόσιου
έργου, κατασκευασθέντος έργολαδικῶς. || شرائط
→ ὅροι [εἰρατ] παραδοχής. || مراسم εἰτι-
μοτυπίας [μεραдім] ύποδοχής.

قبه } A. κουπέ, δν. θ. θόλος: سی-
θός εκκλησίας. || آسمان — θόλος οὐρα-
νοῦ, οὐράνιος θόλος. || مینا — θόλος γλαυκός,
οὐρανός. || زر بنت — θόλος χρυσοκέντητος [ζε-
ρ-
[ΑΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Β'.]

بنائك اوستی — ήτοι άστεροειδής οὐρανός. ||
ایتمق τὸ άνω [ὑδ-ε-δν] τῆς οἰκοδομῆς ποιῶ θόλον,
ήτοι τήν στέγην θολωτήν. || اغتر — οὐρανί-
σκος. || کی — εν εἶδει θόλου, θολωτός. || —
ایدر τὸν κόκκον [хаппегі] ποιεῖ θόλον, ήτοι
έξογκόνει τὰ πράγματα, μεγαλοποιεῖ, κ. κάμνει
τὸν ποντικὸν Γενίτσαρον [πρμ.]: § μηχανήμα
εκ δύο σφαιρικῶν σιδηρῶν, δι' οὗ οἱ τορευταί,
οἱ σφραγιδοποιοί, ή οἱ κατεργαζόμενοι τὸ πλε-
κτρον, ή οἱ κατασκευασταί καπνοσφύργων κτλ.
κρατοῦσι σφίγκτὰ τὸ πρᾶγμα, ὅπερ κατεργά-
ζονται εἰς τὸν τῶνον. || چورمک — μεταχειρι-
ζομαι δόλον, πανουργίαν, εύρίσκω θεραπείαν,
έρχομαι ἀπὸ τὸ δίκαιόν τινος. § πλθ. کوبهه
καὶ کپاپ.

قبه لنک } T. κουπέ-λενμέκ, ρμ. οὐδ. γίνο-
μαι θολωτός, εν εἶδει θόλου.

قبه لی } T. κουπέ-λί, έпθ. θολωτός [οἰκοδό-
μημα]. ὁ εν σχήματι θόλου.

قبیح } A. καπήχ [εκ τοῦ قبح] έпθ. άσχημος,
δυσειδής. мтб. κακός, φαύλος: —
капћху- — الوجہ || капћху- —
капћху-βέδхх, άσχημος τὸ πρόσωπον, δυσειδής. || —
الشکل капћху-д-д-д-д, κακός τὸ σχῆμα, δύσμορ-
φος § θ. капћху: — انمال ||
капћху, κακαί, φαῦλαι πράξεις [εἰφά'л].

قبیحه } A. καπήχά, έпθ. θ. τοῦ προηγ. βλ.
§ δν. θ. φαῦλη, κακή πράξις. § πλθ.

قبایخ

قبیل } A. καπίλ [ρζ. قبل] δν. εἶδος, τάξις,
κατηγορία: دن اوله رق — εκ τοῦ
εἶδους, ή τῆς τάξεως, ή τῆς κατηγορίας ταύ-
της, ή τοιούτόν τι.

قبيله } A. καπίλ [εκ τοῦ προηγ.] δν. θ. φυ-
λή: لہ: — کورے کا قبیلہ, ή
φυλή τῶν Κορείς, ήτοι ή φυλή, ἐξ ἧς ὁ Μωά-
μεθ ὁ προφήτης. || ضبابیه —
капћл-д-д-д-д, σαυραί, σαυροειδῆ. || سرخسیه —
дουρχиди-д-д, πτέριδες, πτεριδωτά.

قب } T. κήп ή қб κήп, μόριον, ὅπερ προ-
τασσόμενον έπιθέτων τινῶν άρχομένων
ἀπὸ қб επιτείνει τήν έννοιαν αὐτῶν: قمری
қб-корми-д-д, λίαν έρυθρός, κατακόκκινος. ||
βλ. қаб ή қаб ή қаб, қаб, қаб, қаб.

قباتمق } T. капа-т-мáк, ρμ. διαμ. ή мтб.
βάλλω νά κλείσωσι, νά περικλείσω.

γός φυλῆς ἢ ομάδος ἀλβανικῆς ἢ ἑλληνικῆς, κ. καπετάνιος. || βλ. سوارى και رئيس.

قيودانلق } T. καπηταν-λίκ, ὄν. πλοιαρχία· ἀρχηγία, καπετανάτο· βλ. προηγ.

قيودانه } It. καπιτάνα [capitana] ὄν. ἀντιναύαρχος [τὴν σήμερον καλεῖται] § ναυαρχίς.

قيورطه } It. καπούρτα [caporta] ὄν. φεγγίτης ὁωματίου πλοίου· παρὰ θύρον ἀνωθεν.

قيوسز } T. καπου-δούζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ θύρας· ὁ μὴ εὐρισκόμενος ἐν ὑπηρεσίᾳ, διαθέσιμος [ὑπηρετής, ὑπηρετρία κτλ.].

قيوسقه } T. καπούδκα, βλ. قابوسه.

قيولانديرمق } T. καπου-λανέτορμακ, ρμ. μτθ. τοποθετῶ εἰς οἰκίαν ὑπηρετην-ριαν, βάλλω εἰς ὑπηρεσίαν [αἰτ.].

قيولانمق } T. καπου-λανμάκ, ρμ. οὐδ. τοποθετοῦμαι εἰς οἰκίαν [ὑπηρετης-ρια], εὐρίσκω ὑπηρεσίαν.

قيولو } T. καπου-λου, ἐπθ. ὁ ἔχων θύραν : — ایکي دیڤوروس, δίπορτος.

قيقيق } T. κηπικ [ἐκ τοῦ قيق] ἐπθ. βλεφαρίζων, ἥτοι ἀνοικοκλείων, παίζων ἢ ἡμικλειστός [ἐπὶ ὀφθαλμοῦ πιάσχοντος].

قت } T. κήτ [κατὰ τὸ قات κυρίως] ὄν. μέρος· § ἰσοδυναμεῖ τῇ παρὰ, κατὰ : — کاتینتأ, παρ' αὐτῷ ἢ κατ' αὐτόν· || عتلا — οὐκαλὰ κατνένأ, παρὰ τοῖς φρονήμοις, ἢ κατὰ τοὺς φρονήμους.

قت } T. κήτ, ἐπθ. ὁλίγος, σπάνιος· βλ. قيت.

قت } T. κήτ, μθρ. βλ. قتر.

قتال } A. καττάλ [ρζ. قتل] ἐπθ. ὁ φονεύων δολοφόνος.

قتال } A. κητάλ [ρζ. قتل] ὄν. ἀλληλοσφάγια, μάχη, σφαγή· — جدال و قتال οὐ κητάλ, πόλεμος καὶ σφαγή· || βλ. قتاله.

قتال } A. κουττάλ [πλθ. τοῦ قتال] ὄν. φονεῖς, κακούργοι.

قتر } T. κητήρ [ἐκ τοῦ قت] μθρίον ἐπαναλαμβάνον· δανόμενον πρὸς παράστασιν τοῦ ἐλαφροῦ κρότου τοῦ παραγομένου ἐκ τῆς μαθήσ-

σεως τροφῆς τραγανῆς, ὡς διπύρου, ὁστοῦ· — كتر ترغوا ترغانیستأ, ترغانیژو, ترغالیژو· || كوك — γελῶ τραγανιστά, περιτράνως. || βλ. قاتر.

قتر } T. κητήρ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ψεύδος· — قتر — ψευδολογῶ, λέγω χονδροειδῆ ψεύδην.

قتر داتمق } T. κητήρ-τάτμακ, ρμ. μτθ. τραγανίζω, τραγαλίζω [αἰτ.]: كيك — τραγανίζω ὁστοῦν [κειμικ].

قتر داق } T. κητηράκ, βλ. قیتر داق.

قتر دامق } T. κητηρ-τάμακ, ρμ. οὐδ. τραγανίζομαι, ἥτοι παράγω ἤχον τραγανόν· λέγεται ἐπὶ μασθήσεως τραγανῆς τροφῆς ὡς διπύρου, ὁστοῦ κτλ.

قتر دی } T. κητηρτή, ὄν. ὁ ἐλαφρὸς κρότος ὁ παραγόμενος ἐκ τῆς μασθήσεως τροφῆς τραγανῆς, ὡς διπύρου, ὁστοῦ κτλ.

قتل } A. κάτλ, ρ.άφ. τὸ φονεῦειν, φόνος, δολοφονία, σφαγή : قاتل — κάτλι νون-φούς, σφαγή· || بسبب — κάτλ پی-δέ-πέ-κιν, φόνος ἐνεκα αἰτίας· || خطا — φόνος ἀκούσιος [χάτá, κατὰ λάθος]· || شبه عمد — κάτλι دی-چی ای-μ-ε, φόνος ὁμοιος τῷ ἐκ προμελέτης, ἥτοι ὁ οὐχὶ δι' ὀπλου φονικοῦ [آلات جارحه] ὡς ξίφους, μαχαίρας κτλ. ἀλλὰ διὰ ροπάλου ἢ διὰ ραπίσματος· || عمد — κάτλι ای-μ-ε, φόνος ἐκ προμελέτης, ἥτοι ὁ γινόμενος δι' ὀπλου φονικοῦ· || نفس — κάτλι ν-έ-φ-ε, αὐτοκτονία [مذللون نفس تلف تهل-هف-ه ن-ه-ه] ἢ انتی-خ-ه [ن-ه-ه]. || ρμ. φονεύω [αἰτ.]: قتل — φονεύω τινά δι' ὀπλου [أ-ه-ه-ه-ه].

قتل } A. κάτελε, ρμ. ἐφόνευσε: قتل — μὲν κάτελε κουτίλε, ὅστις φονεῖται φονεύεται [τιμωρεῖται διὰ θανατικῆς ποινῆς].

قتلا } A. κουτελά, πλθ. τοῦ قتيل, βλ.

قتلكاه } Π. κατίλ-γκιάκ, ὄν. τόπος σφαγῆς.

قتمر } T. κατμέρ, قتمر کاٹمیر, βλ. قاتر.

قتور } A. κατούρ, ἐπθ. φιλάργυρος, γλίσχρος, ὁ ἐκ φιλαργυρίας μὴ διατηρῶν ὡς δεῖ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

قتور } A. κουτοῖρ, ὄν. φιλαργυρία, γλίσχρότης.

ὁ θεὸς τοὺς πόδας σου, ἵτοι τὰ
διαθήματα σου [κατεμῖν, ἀντὶ قدمي κατεμῖν]||
εὐλογεῖν|| — باصق — πατώ τὸν πόδα, ἢ وضع —
κατέμυ — نهاده اولیٰ — بگذشتن بر پای، θέτω τὸν πόδα,
ἵτοι εἰσερχομαι· — پاها را در عالم شهود اولیٰ
— θέτω τὸν πόδα εἰς τὸν δόρατον κόσμον[ἀλέξει δουλοῦ], ἵτοι γεννώμαι.
— φέρω εὐτυχίαν, εἶμαι καθός οἱωνός· — کثیر مک
— اقدام — استازیت· — اقدام — اقدام — اقدام
قدم بوس، قدم نهاده، قدم کش || || . قدم و قدمان
ثابت، قدم زن.

قدم } A. **kutēm**, ὄν. ἀρχαιότης, προτεραιο-
της ἐν τινι βαθμῷ, τίτλω κτλ. ἤτοι ἡ
προτεραιότης ἐνὸς μεταξὺ πολλῶν ἐχόντων τὸν
αὐτὸν πολιτικὸν ἢ ἄλλον βαθμόν, ἐπιτυγχόντος
τοῦ βαθμοῦ τοῦτου πρὸ τῶν ἄλλων, ἢ ἡ προ-
τεραιότης ἐνὸς τῶν ἐν τινι πρωτευούσῃ προ-
δευτῶν, εὗρισκομένου ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύ-
τῃ πρὸ τῶν ἄλλων κτλ. τὰ προσβεβία, ἢ ιεροαρχικὰ
τάξις: جهته — λόγφ [δῖχηκετί-ίλε] προτεραιότη-
τος: || صر سله — κατὰ τὴν τάξιν τῶν προσβεβίων·
اعضای مجلك یکدیگره تقدمی ربه و — لی |
اعتبارله اد **ἀξάϊ** μεθ' ἑλπίδιν γεκτιγκερε τεκατ-
ουμιλερι ρουτπ βε **κητεμιλερι** ιτιπαρι-ίλε-
τη, τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου προκαθηνται ἀνα-
ρχῶν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς προτε-
ραιότητος αὐτῶν. || ی حقده اختلاف بازینک —
آرا وجودی دیافونیا [ιχητιλάφι **ἀρά]**
تერი της αρχαιότητας της γραφής: || کسب →
یکه کیوتیم یتیمέک, ἀποκτῶ ἀρχαιότητα,
ἐγὼ γίνομαι ἀρχαῖος, παλαιούμαι: ضروب امثال
اوقدر ایسه اوقدر معتبره ai πα-
οιμαί [τουρουπτι **ἐυσάδ]** παλαιούνται, τοσοῦ-
ον αὐξάνει ἡ ἀξία των [μου' τεπεέρ-τιρ] § αἰω-
ιότης, τὸ εἶναι ἀναρχον [ἐπὶ Θεοῦ] || قدیم.

قدماً } Α. κήτευ-εν, ἐπρ. λόγῳ προτεραιό-
 τητος, ὡς ἀρχαιότερος, ἱεραρχικῶς ||
 βλ. قدم.

قدما } A. κουτεμα [πλθ. τοῦ قدیم] ὄν. ἀρ-
 χαῖοι, πρεσβύτεροι· μετῇ, ἀνώτεροι,
 ἔξοχα πρόσωπα: رجال دول علیہ — κουτε-
 μαί ριθξάλι τεβλέτι ἀλιγέτέν, ἐκ τῶν ἔξο-
 χων μεγιστάνων τοῦ ἡγετοῦ κράτους· || ی-
 اد اοι ἀρχαῖοι φιλόλογοι [οὐτεμά].

قدمان { A. κητύαν [ρζ. قدم] δν. ἀφίξις· συ-
νιθέστ. قدوم βλ.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Β'.]

قدم بوس } Π. κατὲμ-ποῦς, ἐπθ. ὁ φιλῶν
τοὺς πόδας· βλ. بوس، بوسی.

قد مېوسی } Π. κατέμ-πουσί, ὄν. ποδοφίλν-
μα, ἥτοι τελετὴ τοῦ φιλεῖν τοὺς
πύδας ἰδίᾳ τοῦ Σουλτάνου· βλ. بوسى, بوس.

قدمان } Π. κατ'ἐμ-ράν, ἐπὶ θ. ὁ τὸν πόδα
ἐλαύνων εἰς τὰ ἐμπρός, προχω-
ρῶν. || Ρμ. اولی — προχωρῶ.

قدمزن } Π. κατ'ἐμ - ζέν, ὃν. ὁ τὸν πόδα
ρίπτων, προχωρῶν, προδιδάσκων:

عرفان — ὁ προχωρῶν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς παι-
δείας [ἡρώδαν]. ¶ طم. اولق — شهراء تقيده — προχωρῶ
εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου [εὐχεῶμαι τερεκκη-τέ].

قدمسر } Τ. κατ'εμ-δίξ, ἐπθ, ἀπαίδιος, ὁ φέ-
ρων δυστυχίαν: — اغورسر ἀπαί-
διος, δυσδωάνιδιος.

قدمسزلك } T. κατεμ-διζλίξ, δν. ἀπαισιό-
της· συνών. اغورسزاق.

قدم كش } Π. κατὲμ-κέξ, ἐπθ. ὁ ἀποσύρων
τὸν πόδα.

قدملى } T. κατεμ-λι, ἐπθ. αἰσιος, ὁ ψέρων
 εὐτυχίαν: — اغورى αἰσιος, εὐτυχής
 [ἐστω]· εὐχὴ ὥς· ἡ ἡμετέρα: καλορρίζικα.

قدمی } Τ. κῆτεν-λι, ἐπθ. ἀρχαιότερος, προ-
σδύτερος ἐν τινι βαθμῷ, τίτλῳ κτλ.
βλ. قدم κῆτεν.

قدمه } Π. κατ'εμ-νίχ, ἐπθ. ὁ βάλλων τὸν
πόδα, πατῶν· βλ. ἐπόμε.

قدم نهاده } Π. κατὲμ-νιχατέ, ἐπθ. οὐ ἐτέ-
θην ὁ ποῦς, ὁ θεὸς τὸν πόδα. ¶ Ρμ.

اولق — τίθημι τὸν πόδα, πατῶ, εἰσέρχομαι [δοτ.]:
 اولق — عالم شهود — πατῶ τὸν πόδα εἰς τὸν οὐρα-
 τὸν κόσμον [ἀλλεῖν σουχοῦτ], ἤτοι γεννῶμαι.

قدمه } Α. κατεμέ, ὄν.θ. βαθμὶς, πάτημα κλί-
μακος: — رنجی, πρώτη βαθμὶς: || منزه

— ايله صعود اولنور — ἐπὶ τοῦ ἁμῶνος [μιν-
 πῆρ] ἀναδάνει τις [δου'οιτ' ὁλονου'οι] δι' ἔνδε-
 κα βαθμίδων. || ترقیات بنی بشرک صوک — سی — τε-
 λευταία βαθμὶς τῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου
 γένους [πένι πείσέρ] || اولی — κατεμεί οὐλγιά,
 πρώτη βαθμὶς. § ἐπὶ κακοῦ. βλ. ترکه.

قدمی } Α. κατεμ-ι, ἐπθ. ὁ τοῦ ποδοῦ, πο-
δικός, ὁ ἀνήκων τῷ ποδί [ἀνατ.]·§
θ. قدمه : — ἡδύρεται κατεμινέ, ἀμμοῖνῃ

قذيفه } A. καζιφῆ [ρζ. قذف] ὄν. θ. λόγος ὑ-
δρωδτικός. § βλῆμα, συνών. مصرى, βλ.

قر } A. κάρορ, ρ. ἀφ. τὸ μένειν πον καὶ ἐφ-
 συγχάζειν [βλ. قَرار]: — ال يوم γέδμου-λ-
 κάρορ, ἡ ἐπιουδα τῆς ἐορτῆς τῶν θυσιῶν § —
 عي τὸ φῶς ἢ ἡ δροσος τῶν ὀφθαλμῶν [ā'īn], ἥτοι
 χόρομα: βλ. قَرم کونروث καὶ قَرير § الثوب — κάρ-
 ρουθ-δέβπ, πτυχὴ ὑψώσεως, ἐνδύματος.

قر } T. κήρ, μύριον παριστάνον τὸ δίκην
κρότου τροχαλίας συνεχὲς ἵσμα πτη-
νῶν τινων, ὡς τῆς χλωρίδος, κ. φλωρίου.

قر { T. κύρ, βλ. قير

قراء } A. καρρὰ [ἐκ τοῦ قرائت] ὄν. ὁ ἀνα-
γινώσκων καλῶς· § πλθ. قرائون καρ-
ρα'ούν.

قرا } A. ἡ قرى κουργά [πλθ, τοῦ قره] ὄν. θ.
χωρία : → اهل بخارا κουργά, χωρικοί.

{ **قراء** A. κοιροῦν [πλθ. τοῦ *قارى ἢ *قار] ὄν.
 ἀναγινώσται· τοῦ Κορανίου, λόγιοι πα-
 ραδιδόμενοι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κορανίου
 κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἀραβικῆς γραμματικῆς.

قرابت } A. καρὰ πῆτ [ρζ. قرب] δν. θ. συγ-
 γένεια: موجودد — ميتلند — μεταξὺ
 αὐτῶν [πτείνλερινιῆ] ὑπάρχει συγγένεια. || —
 قرابتہ سے συγγένεια ἐξ αἵματος [ραχμινιῆ]. ||
 συγγένεια ἐξ ἐπιγαμίας [δουχρινιῆ]. ||
 قرابتہ سے συγγένεια κατ' εὐθείαν γραμμὴν [χάτι
 μουστεικὴν οὐζοῆ]. ||
 συγγένεια κατὰ γραμμὴν καμπύλην [χάτι μουναχὰν
 οὐζοῆ]. ἤτοι πλαγία.

قرايه } A. καρπέ, δν. θ. μεγάλη ὑδρία, λά-
γνος· μεγάλη φιάλη· βλ. قرايه κηρπά.

قراين } Δ. καρπὸν [πλθ. τοῦ قربان kou-
 πᾶν] ὄν. σφάγια προσφερόμενα ὡς
 θυσία τῷ Θεῷ: ذبيحة θυσιαστος [ἐξέκ] σφαγίων.

قرايينه } Ἰτ. **καραβίνα** [carabina] ὀν. **καρα-**
βίνα [εἶδος πιστόλας].

قرايينه لي } T. καρὰ πινα-λῆ, ἐπθ. ὁ διὰ
καρὰ πινας ὠπλισμένος, καρὰ-
νοφόρος.

قرایه } T. κουραπιγέ, βλ. غرایه.

قراجه } T. ἡ φρجه καρὰ-ᾠζά, [ἐκ τοῦ φρ
καρὰ, μέλας] ὄν. δόρκος ἢ δόρκων, κ.
ζαρκάδι· βλ. آتلا · § τὸ ἄνω μέρος τοῦ βραχίονος.

قراچی } T. κατα-δίζῃ [λ. ἀρχ. κατὰ τὸ لهجه
ἀντὶ قاراچی, ἐκ τοῦ قارمق] δν.
πστής.

A. καθ' αὐτὸν, ὁν ἀγρόν ἐσπαρμένον μὲν,
 στερούμενος δὲ μῶς δένδρων καὶ οἰκο-
 δομῶν ἤνιδρον καθαρὸν καὶ διαυγές· πλθ. اقرا
 درخت.

قرا { A. κουράζ, δν. κρότων, κ. τσημοῦρν.
τ. كره kené[έντ.] § παθ. قردان κρη.
άν και اقرده άκροίτζε.

قرار { Α. καθάρ[βλ. ق. κάρρ]ρ. ἄφ. τὸ ἵστασθαι,
διαμονὴ ἢ κατάστασις σταθερά καὶ

μόνιμος, μονιμότης, διάρκεια· ἀνάπαυσις, ἡσυχία· ἀπόφασις· ποσὸν ἢ ποιὸν ἢ χρόνος κατὰ πληλὺς, μέτρον προσῆκον ἢ βαθμὸς θερμοκρασίας, πηξέως ὕγρου κτλ. : — صحراء διαμονή ἐν τῇ πεδιάδι [δαχρά]· || شامة جلد— διαμονή ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ θρους [δαχικάϊ δζεπέλ]· || — عین فولهā διαμονής· || — كهر-کارآر, σταθερός, μόνιμος, ἐδραστός· || — ابدی οὐνευ ἡσυχίας, ἀνήσυχος· ἀσταθής, ἀστατος, ἀναποφάσι-
στος· || — صبر ὑπομονή [εἰπέρ] καὶ ἡσυχία· || — او زر — كهر کارآر دژره, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐ-
τῇ καταστάσει, ἀπαρалаάτως, ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ μέτρῳ, σταθερός· || — ده اولیان — ر, ὁ μὴ ὄν
ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει, ὁ μεταβλητός, ὁ μὴ σταθερός· || — او زر — جو, κατὰ τὸ μέτρον τοῦτο,
ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης· || — معدك — ما' τελέτ-καράρ,
ἡ ἔδρα, τὸ ἀσυλον τῆς δικαιοσύνης· || — دورخ —
تو ز آخ-کارآر, ὁ ἐν τῷ (ἤδη διαμένων) ὁ καταδε-
δικασμένος νὰ μένη ἐν τῷ (ἤδη)· || — دار ال — تا-
رون-ل-کارآر, ἡ κατοικία τῆς μονιμότητος, ἡ
μεινιότης, ἡ μέλλουσα ζωή· || — بیک — بی بولی
ὑπὲρ τὸ μέτρον πραγμάτων τινος, τὸ προ-
ῆκον ὅριόν του, τὸν βαθμὸν του· § [νομ.] : —
اعدادی ἀπόφασις προπαρασκευαστικὴ [ἡτατί]· || —
موقت — کارآری موندککات, ἀπόφασις προ-
κωρινή· || — قرینه — کارآری کارینه, ἀπόφασις προ-
δικαστικὴ· || — قطعی — ἀπόφασις ὀριστικὴ, τελεσί-
δικος· || — حق — خاککن کارآر, δουλεία χρηστεως· ||
ایتم — فی بولی — διαμένων, ἀναπαύομαι, ἐφησυχάζ-
ω· διαρκῶς εἶναι τι ἀποφασισμένον· || — ویرمک —
پوفاسیزω· || — التمی — لاμβάνεται ὑπὸ [ἀλτη-
ا] ἀπόφασιν, ἀποφασίζεται τι § [προθ.] — نند —
ازارزله نه نند, περι: سکت — قرار داده, قرارگیر ·
قرار دادن · قرار داد · قرار گیر · قرار یاب · قرارنا.

- قراط } A. κηράτ, βλ. قيراط.
- قراطيس } A. καρατής, πλθ. τοῦ قراطيس κηράτς· βλ.
- قراطيط } A. καρατήτ, πλθ. τοῦ قيراط βλ.
- قراع } A. κερρά· [ρζ. قراع] ὄν. δρυκολά-
πτης [πτηνόν· τ. آفاج قاقان]· § πρῶγ-
μα σκληρόν, τραχύ· § πλθ. قراعات.
- قراع } A. κηρά·, ὄν. κνύος, κ. κασσίδα· ὄν-
νών. سغفه.
- قراغو } T. κηραγῆ, βλ. قراغی.
- قراغول } T. καραγὺλ, ἢ κολ قومه karā-kūl
καὶ καραούλ, ὄν. περιπο-
λος, περιπολία, φουρνά, φυλακή: ی —
αστυνομική [νιζάμ] περιπολία· || دوری —
استاد ی — || دوریه βλ. —
ιδεῖν αὐτὸ καρακολοῦ, ἀπόσπασμα περιπόλων
ἔτοιμον πάντοτε ἵνα κινήσῃ· || —
εμπορο-σθοφυλακή· || —
μικρὸν ἀπόσπασμα πε-
ριπόλων· || کیسی —
سینه‌سی ἢ کبسی —
ἀκταιωρός.
- قراغولخانه } T. καραγὺλ-χανέ, ὄν. ἀστυ-
νομικός ἢ στρατιωτικός σταθ-
μός· βλ. καὶ قولاق.
- قراغی } T. ἢ قارمقی karagū [ἐκ τοῦ قارمقی] ὄν.
σιδηρὰ ράβδος κυρτὴ εἰς τὸ ἄκρον,
χρησιμεύουσα πρὸς ἀνασκάλευσιν· βλ. قارغی.
- قراغی } T. ἢ قراغو, قراغو karagū [κατὰ μὲν
τὸ ἄκρον ἐκ τοῦ قارمقی] ὄν. ἴσως δὲ ἐκ τοῦ
قراغو καὶ آغو] ὄν. πάχυν· دوشک —
پلیپت پایχνη.
- قراقر } A. καρακῆρ [πλθ. τοῦ قرقه karaka-
rā] ὄν. θ. βορβορυγμός, κ. γουργου-
ρυτόν: غورغور —
βορβορυγμός ἐντέρων· || βλ. غورغور.
- قراکلی } T. καρανλῆκ [ἐκ τοῦ قراکو] ὄν.
σκότος, ζόφος: —
الآجه —
σκότος οὐχὶ βαθύ, ἥτοι ἀνάμικτον μὲ ὀλίγον φῶς, ὡς
τὴν πρωτὰν κατὰ τὰ χαράγματα, ἢ τὸ ἐσπέρας
κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου· || باصق —
καταλαμ-
δάνει σκότος, σκοτεινιάζει, συσκοτίζει, γίνε-
ται νύξ· § ἐπθ. σκοτεινός: —
قاب ἢ —
زیری —
ξέφθι karanlῆk, σκοτεινότετος, κ. θεοσκότει-
νος· || عک —
καθιστῶ τι σκοτεινόν, σκοτίζω· ||
طباخه صیغار —
πυροβολεῖ εἰς τὰ σκοτεινά, εἰς
τὰ τυφλά [πρμ.] —
دە کوز قراقر —
εἰς τὰ σκοτει-
νὰ παίζει τὰ μάτια, κηράρ [πρμ.]·

- قراکلی } T. καρανλῆκ-λῆ, ἐπθ. σκοτει-
νός, ζοφερός.
- قراکو } T. καρανοῦ καὶ κολι karā-
noulouk [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ قرا کا-
rā=μέλας] ὄν. σκότος· βλ. قراکلی.
- قرال } Σλαβ. κηράλ, ὄν. βασιλεὺς [ἐπὶ τῶν
χριστιανῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης]:
یونان —
ὁ βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας· ||
رومانیا —
ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος· || βλ. امپراطور.
- قرالتی } T. ἢ قارادی karalṭi καὶ قاراتی
kararṭi [ἐκ τοῦ قارمقی] ὄν. με-
λάνια, μαυρίλα, ἥτοι πρῶγμα ὁπερ μακρόθεν
ὁρώμενον φαίνεται ὡς μέλαν σημεῖον· σκοτο-
δινίασις: سی —
φαντασιοπληξία, χήμαιραι·
|| کندی —
کند دفت ایله دن کوزلر مه —
کندی ||
τοὺς ὀφθαλμούς μου σκοτοδινίασις ἐκ τῆς μετὰ
προσοχῆς παρατηρήσεως τῶν διαδατῶν [γκε-
λενε γκετθενέ]· ||
کوسترمک —
δεικνύω μέλαν
σημεῖον, πτωθ.
- قرالقی } T. κηραλ-λῆκ, ὄν. βασιλεία, ἥτοι
τὸ δέξιμα χριστιανοῦ βασιλέως τῆς
Εὐρώπης: ی —
صربستان —
ἡ βασιλεία τῆς Σερβίας.
- قرالی } A. κηραλ-ῆ [λ. βαρβ.] ἐπθ. βασιλι-
κός [ἐπὶ βασιλέων τῆς Εὐρώπης]:
سی —
دایمارقه خاندان —
ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς
Δανιμαρκίας· § 0. قرالیه.
- قرالیت } A. κηραλ-νῆτ [λ. βαρβ.] ὄν. θ.
βασιλεία· ὁρθότ. قرالی.
- قرالچہ } T. κηραλ-ῆτσα, ὄν. βασιλεύσα [χρι-
στιανοῦ εὐρωπαϊκοῦ κράτους]:
سی —
انگلتره —
ἡ βασιλεύσα τῆς Ἀγγλίας.
- قرامان } T. ἢ قرامان karamān [ἐκ τοῦ قرا
μέλας καὶ τοῦ مان, βλ.] ὄν. ἀνθρω-
πος λίαν μελάγχρους, μαυριδερός, ὑπομέλας·
§ ὄνομα κύριον ἐνὸς τῶν βέηδων τοῦ Σελδζου-
κικοῦ κράτους καταλαβόντος ἐκ τῶν ἐρει-
πίων αὐτοῦ τὰς πέριξ τοῦ Ἱκονίου χώρας· §
ἡ χώρα τοῦ Καραμάν, Καραμανία, ἥτοι ἐπαρ-
χία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας περιλαμβάνουσα τὴν
ἀρχαίαν Λυκαονίαν· §
πρόδατον πλατύουρον
ιδιάζον τῇ χώρᾳ ταύτῃ: ک قوبوی
مکره جیغار —
ک قوبوی
τοῦ προδάτου τῆς Καραμανίας
ἐπειτα
παρουσιάζεται ὁ δόλος [πρμ.]·
- قرامانلی } T. καραμαν-λῆ, ἐπθ. καὶ ὄν. κά-
τοικος τῆς ἐπαρχίας τῆς Μικρᾶς
Ἀσίας, τῆς καλουμένης Καραμανίας.

σίον: ندم — جامع شريف — παρὰ τὸ ἱερὸν τέμενος [κουρπίντζε].

قرباً } A. κούρπ-εν, έπρ. έγγύθεν, εκ τοῦ πλησίον: و بعد — έγγύθεν καὶ μακρόθεν.

قرباً } κηρπά, αντί قره βλ.

قرباء } A. κουρεπά, [πλθ. τοῦ قريب karip] δν. οἱ πλησίον, οἱ συγγενεῖς· συννηθέστερον اقربا άκριπά· βλ.

قربات } A. κηρεπάτ, πλθ. τοῦ قره κηρπά· βλ.

قرباج } T. κηρπάτς, δν. μάστιξ εκ δέρματος βοός, βούνευρον, μαστίγιον: — شافلاق μαστίζω τὴν μάστιγα.

قرباجلامق } T. κηρπάτ-λαμμάκ, ρμ. μτδ. μαστίζω διὰ μάστιγος, βουνεύρου [αἰτ.]: — حوانی μαστίζω τὸ ζῶον.

قربان } A. κουρπάν [ρζ. قرب] δν. τὸ χρησιν-μεῦον ὡς μέσον προσεγγίσεως τῷ Θεῷ, θυσία, σφάγιον: باری — έροτὴ τῶν θυσίων [παρὰ τοῖς Μουσουλμάνοις]: — كسك ή كسك — θυσιάζω σφάγιον, ποιῶ θυσίαν: — ولق — γίνομαι θυσία, θυσιάζομαι ὑπέρ τινος [δοτ.]: § συνουσία, μίξις σαρκική· § πλθ. قراين карапин· βλ.

قربانلق } T. κουρπάν-λνκ, έπθ. ὁ κατάλ-λνλος εἰς θυσίαν, ἥτοι ὅπως σφα-γισθῇ, σφάγιον [προβάτον ἢ ἄλλο].

قربت } A. κουρπέτ, δν. θ. συγγένεια· § προσ-έγγισις εἰς τὸν Θεόν.

قربگاه } H. κουρπ-γκιάχ, δν. τὸ μέρος, ὅπερ εἶναι πλνσίον, τὸ έγγύς, έγγύτης: — کورپ-γκیاهی έχاتیγет-тэ, παρὰ τῷ Θεῷ, εν τῇ αὐτῇ τοῦ ενδς καὶ μόνου Θεοῦ.

قربه } A. κηρπά, δν. θ. άσκός πρὸς μεταφο-ράν ὕδατος, κ. κουρμπάς· § πλθ. قرب κηρεπ και β'. πλθ. قربات κηρεπάτ.

قربیت } A. κουρπ-ιγέτ, δν. θ. έγγύτης, γει-νιάσις.

قربیدیرمق } T. κηρπ-τηρμάκ, ρμ. διαμ. βάλ-λω νά κουρεύωσι, νά κείρωσιν ἢ νά περικόψωσι τὰ άκρα, τὰς γωνίας· μτθ. βάλ-λω νά έλαττώσωσι, νά άφαιρέσωσι [δοτ. αἰτ.]: — قوبونك یا باغی قصابه — κρεαπωλών νά κουρεύω τὸ μαλλίον τοῦ προβάτου.

قریشدیرمق } T. κηρπνότηρμάκ, ταῦτο βλ. قیشدیرمق.

قریمق } T. κηρπ-μάκ [κατὰ τὸ لهجه έξ αὐ-τοῦ τὸ قېمق κηπμάκ, βλ.] ρμ. μτδ.

κείρω, κουρεύω· μαλλίον προβάτου κτλ. περι-κόπτω τὰ άκρα διὰ τοῦ ψαλιδίου, ψαλιδίζω λο-γαριασμόν, περικόπτω ἥτοι έλαττώ έξοδα· ά-νοιγοκλείω τοὺς ὀψθαλμούς [αἰτ.]: || βλ. καὶ قرقمق κηρμάκ.

قریندی } T. κηρπνντζ [εκ τοῦ قېمق] δν. περίκομμα, άποψαλίδιον· πόκος, άπόκαρμα, κουρευμένον μαλλί· βλ. καὶ قرقندی.

قپوز } T. καρπούζ, βλ. قاپوز.

قپریق } T. κηρπνκ [εκ τοῦ قېمق] έπθ. πα-ρικεκομμένος, οὐ τὰ άκρα περιεκό-πησαν, κεκαρμένος, κουρευμένος, ψαλιδισμένος.

قرتال } T. καρτάλ [κατὰ τὸ لهجه εκ τοῦ قارت, قارتال] δν. άετός· § δν. κ. καρταλνκ, ἥτοι κόμη εν τῇ ανατολικῇ παραλίᾳ τῆς Προ-ποντίδος άπέναντι τῆς νήσου Πριγκήπου.

قرح } A. κάρχ, δν. τραῦμα προσερχόμενον έξ οἰουδῆποτε ὀπλου· τὸ τραυματί-ζειν, τὸ έλκοῦσθαι· § έλκος, κ. πλνγνκ· βλ. έπόμ.

قرحه } A. κουρχά, κ. καρχά, δν. θ. έλκος, τραῦ-μα, πλνγνκ: — افرنجیه کورخاهی έφρην-δζιγέ, έλκος άφροδισιακόν [εκ τῆς συφίλνδος]: — آكله — کورخاهی άκιλέ, λύκος, έρπης έσθιά-μενος: || قرنيه — کورخاهی άκιλέϊ کارنیگέ, έλκος διαβρωτικόν τοῦ κερατοειδοῦς: || — رديه — کورخاهی χαϊτούم, δζαινα: || سطحیه — کورخاهی رعتیگه, έλκος κακήθεος: || — کورخاهی ساتخیگه, έκδορά: || غیه — کورخاهی φαχμιگه, έλκος γαγγραινωτικόν: || قرنيه — کور-خاهی کارنیگه, καὶ سطحیه — کورخاهی کار-νιگهϊ ساتخیگه, άργεμα, ἥτοι είδος έλκους τοῦ κερατοειδοῦς: || معدو — کورخاهی می'تэ, έλκω-σις τοῦ στομάχου έξ άδντίας: || قصبه — کورخاهی کاذاπά, έλκωσις τοῦ βρόγχου, τῆς τραχείας: || ناسوره غاړه — کورخاهی ναδουριگهϊ γαϊρε, ὑποφορά [έλκος βαθύ]: § πλθ. قروح کوروγخ.

قرحه } A. κουρχά, δν. θ. λευκή κηλς επὶ τοῦ μετώπου ἱππου· βλ. καὶ قمره.

قرحه لنمك } T. καρχε-λενμέκ, ρμ. μδ. ά-ποκτῶ έλκν, πλνγνς.

قرقه } A. κηρῆ [ταὐτὸ قرف] ὄν. θ. φλοιός, δέρμα : طيه — κηρῆϊ ταγῆϊτέ, κιννάμωμον, κ. κανέλλα.

قرقيچه } Ελ. καρφίτσα, βλ. قارفيچه.

قرق } A. κήρκ, ὄν. μέρος ἐπίπεδον, ὁμαλόν· § ἀρχή, καταγωγή· ἔθος· § ἐννεάπετρον [παίγνιον· τ. طوقورجين].

قرق } T. κήρκ, ἀριθ. τεσσαράκοντα: يش — τεσσαράκοντα πέντε: || — يوز — εκατόν τεσσαράκοντα: || بر — εν τεσσαρακοστήν: || — يول بر كون — τεσσαράκοντα ἔτη, μία ἡμέρα, ἥτοι ἐπὶ τέλους: || بيلده بر قارى سوزى ديكله ميدر — ἀπαξ εἰς τὰ τεσσαράκοντα ἔτη πρέπει νὰ ἀκούῃ τις [τὴν λεμεζλ] τὸν λόγον τῆς γυναικὸς [πρμ.]· § [تينلемеزلي] τὸν λόγον τῆς γυναικὸς [πρμ.]· § كره سوليك — λέγω τεσσαράκοντα φορὰς, πολυλάκις: || سوال — τεσσαράκοντα ἐρωτήσεις [δου· λάλι], ἥτοι ὀχληραί: || كچيد — ποταμός ἢ ρυαξίαν ἐλικοειδῆς [ἔχων τεσσαράκοντα περάσματα, γκετοϊζ]· || مردبون — ἀνήφορος ἀπότομος [τεσσαράκοντα σκαλοπάτια]· || باير — τρίτος στόμαχος μηρυκαστικῶν: || آياق — σκολόπενδρα, κ. σαρανταπόδαρος: || آنيار — ρωποπωλεῖον, ἥτοι ἐργαστήριον, ἐνθα πωλοῦσι μικρὰς καὶ εὐτελεῖς πραγματείας: || كليسا — Τεσσαράκοντα Ἐκκλησίαι [κωμόπολις Θράκης]· § πλθ. قرقلر βλ.

قرقر } T. κηρκ-άρ, ἀριθ. ἀνὰ τεσσαράκοντα: غروش — ἀνὰ τεσσαράκοντα γρόδια.

قرقره } T. καρκαρά, ὄν. εἶδος πιτνοῦ ἔχοντος μέγαν λόφον, χρησιμεύοντα ἄλλοτε ὡς λόφος ἐπὶ τῆς περικεφαλίας.

قرقره } A. καρκαρά, ὄν. θ. βορβορυγμός κοιλάς, κ. γουργουρὺν [βλ. غورغور]· κελάδημα τρυγόνος, καρχαδμός· τὸ κλοῦ-κλοῦ τῆς ψιδλής, ἥτοι ὁ ἥχος ὁ παραγόμενος ἐν αὐτῇ ὅταν πίνῃ τις ὕδωρ· § πλθ. قراقر — καρακήρ.

قرقلامق } T. κηρκ-κλαμάκ, ρμ. μτθ. διέρχομαι τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς λοχείας [ἐπὶ λεχοῦς] ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας χειρουργικῆς ἐγχειρίσεως, κ. σαραντίζω· § λούω ἐν τῷ βαλανείῳ τὸ νεογνὸν τὴν τεσσαρακοστήν ἡμέραν· § ἐπαναλαμβάνω τι τεσσαρακοντάκις, ἥτοι πλειστάκις [αἰτ.].

قرقلر } T. κηρκ-λάρ [πλθ. τοῦ قرق] ὄν. τεσσαράκοντα ἄγιοι [παρὰ Μουσουλ-

μάνοις]: قارشق — γίνομαι ἀφαντος, ἐξαφανίζομαι.

قرقلق } T. κηρκ-λίκ, ἐπθ. ὁ ἀξίας τεσσαράκοντα παρὰδων, γροσίων κτλ.

§ ὁ περιεκτικὸς τεσσαράκοντα δραμίων ἢ ὀκκάδων κτλ. § τεσσαρακοντούτης, κ. σαραντάρης.

قرقلقمق } T. κηρκ-κλ-μάκ, ρμ. πθ. κείρομαι, κουρεύομαι κτλ. βλ. قرقى.

قرقلق } T. κηρκ-λίκ, ἐπθ. ὁ συγκείμενος ἐκ τεσσαράκοντα μερῶν, ὁ περιέχων τεσσαράκοντα.

قرقلق } T. κηρκ-μάκ [βλ. قرقى] ρμ. μτθ. περικόπτω, περικείρω, κείρω, κουρεύω κόμην, γένειον, μύστακα, πρόδατον κτλ. [αἰτ.] : — قرقم — κείρω πρόδατον· βλ. قرقم.

قرقنجى } T. κηρκ-κνδζή, ἀριθ. τεσσαρακοστός: — يوز — εκατοστός τεσσαρακοστός: || كون — τεσσαρακοστή ἡμέρα.

قرقندى } T. κηρκκνητή [ἐκ τοῦ قرقى] ὄν. περίκομμα, ἀποψαλίδιον· πόκος, ἀπόκαρμα, κουρευμένον μαλλίον· βλ. قرقندى.

قرق } T. κηρκή [ἐκ τοῦ قرقى] ὄν. ψάλλει μεγάλην χρησιμεύουσα πρὸς κουρὰν προδάτων.

قرقيم } T. κηρκήμ [ἐκ τοῦ قرقى] ρ. ἀφ. κον-ρά, κούρευμα προδάτων, ζῶν· ἐποχή κουράς.

قرقيمى } T. κηρκκνη-δζή, ὄν. ἐντομον εὐρισκόμενον ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν ῥόδων καὶ κατατρώγον αὐτά.

قرلانفج } T. κηρλανγῆς [κατὰ τὸ لجه قارلوق, قارلوقاج] ὄν. χελιδών: — ي — ὀρεινὴ χελιδών· || ي — θαλασσία χελιδών· || بالى — χελιδών, κ. χελιδονόψαρον· || اوتى — χελιδόνιον [ψυτ.]· || فرطونهسى — τρικυμία τῶν χελιδόνων, ἥτοι γινομένη κατὰ τὰ τέλη μαρτίου καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ὀκτωβρίου· || دونى — ἐπιστροφὴ [τὸνδμ] χελιδόνων, ἥτοι ἀρχαὶ ὀκτωβρίου· || قايق — εἶδος ἀκατίου ἐπιμήκους καὶ ταχυπλόου ἄλλοτε· || — ي — ἔξυλον καμπύλον ἐν τῷ ὀπισθίῳ ἄκρῳ τοῦ ἄξονος τῶν τροχῶν.

قرمان } T. καραμάν, βλ. قرمان.

قرمى } A. κηρμήζ, ὄν. κόκκος, πρινόκοκκος, ἥτοι τὸ ἐντομον τὸ ζῶν ἐπὶ τοῦ πρι-

قريبي } A. κουρεΐπι [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
 ὅτι, θυλακῶδης [βοτ.] §θ. قريبيه κουρεΐπι-
 ἔε, θυλακοφόρα, θυλακοειδῆ [βοτ.].

قریتان } A. καρῖγταν καὶ قریتین καρῖγε-
 τέιν, δυϊκ. τοῦ قریه καρῖγέ, βλ.

قرح } A. καθ' ἑ [قرح] ἐπθ. τετραυμα-
τισμένος, ὁ ἔχων τραύματα ἢ ἑλκη.
ἀσθενής.

قرية } Α. καρικὰ [κυριολ. τὸ ἐκ τοῦ φρέα-
τος πρῶτον ἀντλούμενον ὕδωρ] δν.

6. Εμφύτωρ διδάθεως, πρωτοδοουλῆα: πνεῦμα, δίδονα: الهام صبيحاً حضرت بادشاهيد — kaḡi- xā' iḡdu — ḡaḡiḡā' kaḡoḡē — παḡḡaḡaḡē — ḡx

θεοπνεύστου πρωτοβουλίας τῆς Α. Α. Μεγαλειό-
τητος. || — وسعت εὐρύτης [βουδ'ὰτ] διανοίας,

μεγαλοφύα·||— شَكِي στενότης [τενκί] διανοίας,
περιωρισμένος νοῦς·|| زاد — καριχά-ζάτ, προῖον
πρωτογονίας, ἀρχή, ἀρχή, ἀρχή·||

ἐξοχον [ᾠζε6:ε:] τῆς διανοίας §πλθ. قراي کاوايخ.
A. καὶ οὖν [ἐκ τοῦ قمره بل.] ἐπὶ θ. δροσε-

ἄγαλλόμενος τὸν ὀψθαλμόν : مشاهده ايله — العين
 ὁρός, ψυχρός : العین — καρίου-λ-ā'in,

قریرہ. ἄγάζομαι τὸν ὀφθαλμὸν βλέπων §θ. { A. κουρεῖς, ὁ. κ. Κορεῖς, ἤτοι

τὸ ὄνομα τῆς ἀραβικῆς φυλῆς, ἐξ
 ἧς ὁ προφήτης Μωάμεθ, καὶ ἥτις ἀνάγει τὴν
 ἀρχὴν αὐτῆς εἰς τὸν Ἰσλαμ, μὲν τοῦ πατριού-

..) T. κηρύμ, δν. κ. Κρημαία: محارية —

قوله } ὁ Κρηναϊκὸς πόλεμος.
قوله } Τ. κρηνη-λῆ, ὅν. ὁ κάτοικος τῆς

قرمي } Κριμαίας.
قرمي } Α. κρηνη-ῆ, ἐπθ. Κριμαϊκός· § ὄν-
κρηνη-ῆ τῆς Κριμαίας.

قرين } A. καρὶν [قرن. قرن] ἐπὶ ὁ ἐγγύς, ὁ πλη-
 σίον, σύντροφος: كس، كسندندون دكا

— περὶ ἀνθρώπου ἐρώτα οὐχὶ τὸν ἱ-
διον, ἀλλὰ τὸν πλησίον του [καρινιντέν]. ||

— γίνομαι ἐγγὺς τῇ παραδοχῇ, ἵτο
— γίνομαι παραδεκτός || تحين اولق — γίνομαι ἐγ-
γὺς τῇ ἀπομνημόνευσι ἀπομνημονεύω ||

τῆς ἐπευφημίας, ἐπευφημοῦμαι || — سؤ کا-
 کوس سؤنترؤفؤس || حقیقت — ۛ ęęęęę τῆς ἀληθείας
 [ħakikāt], ἀληθείς § [έν συνθέσει] ; — احاط

ιδὺ ἀπὲρ-καρὶν, ὁ ἐγγὺς τῇ ἀποδοχῇ, εἰσακου-
σθεῖς [ἐπιπαρακλήσεως κτλ.]· || — عزت ἡδὺ ἀπὲρ-

καρὶν, ὁ κάτοχος τιμῆς, ἐντιμος, σεβαστός· ||
— **με' αὐτὸν-καρὶν**, ὑψηλός, ἐξοχος· || — **شوكت**

δεδοκῆτ-καρὶν, κάτοχος μεγαλείου, δυνάμεως, ἡ-
τοι βασιλικός. || — سعادت ده' αἰῶν-καρὶν, κάτο-
χος εὐτυχίας, εὐτυχής. || — مسرت مهدودετ-κα-

ρίν, ὁ ἐγγύς τῆς χαροῦ, χαρὸς συνος· § ὄν. θαλαμνηπρό-
 λος: اول — πρῶτος [ἔ662] θαλαμνηπρόλος: || ثانی —

δεύτερος θαλαμηπόλος § θ. قرينه *καρινέ*, βλ. λ.
§ πλθ. قرنا *κουθενά* και اقران *άκραν*, βλ. λ.

قرين } Α. κουρεῖν [ὑποκ. τοῦ قرن] δν. κε-
 ράτιον ἐντόμου κτλ. [ψυσ. ἰστ.].

قریجہ } T. καρυν-δζά, قریجہ لائق καρυν-
 δζαλανμάκ, قریجہ لی καρυνδζαλñ,
 قاریجہ, قاریجہ لائق, قاریجہ لائق

قرینه } A. καρὶνὲ [ἐκ τοῦ قرين] ὄν. θ. τὰ
προσπορεύμενα καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦ λό-

γον, ἐξ ὧν τεκμαίρεται τις τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, ἐπαγωγή, συμπέρασμα, ἐνδείξεις, τεκμήριον :

— ἀνακαλύπτω τὸ σκοπού-
μενον [κέσφι μεθ' αὐ] δι' ἐπαγωγῆς || ايله بولق —

εὐρίσκω δι' ἐπαγωγῆς, ἐπαγωγικῶς, διὰ συμπε-
ρασμοῦ. || قاطعه • — τέλειον [κατη'ά]τεκμήριον.
|| ظاهراً • — ἐνδειξίς ἐναργής [ζαχιοέ] || مسنداله

|| مسدایه || ἐνοσίχθων[ἐνὸς ἑαυτοῦ] — ظاهره
τὸ ὑποκείμενον[μουδ-
νήτων ἐλέγχ] παραλείπεται[χαζὲ δλονουὐρ]E-

νεκα ἐνδειξέως ἐναργουῖς, ἥτοι ὅταν ἐξυπονοῖται
εὐκόλως || 4: ^٤ — ἐνδειξις ὀρθομένη [μου· ἄγ·
ἀποβί· || 4: ^٤ — ἐνδειξις κολλήουσα [μαρτυρία· ||

— قرار ἀπόφασις προδικαστική [νομ.]: § πλθ.
قراي̈ καραιν̈ δλ.

قريني } A. κουρεῖν-ι, ἐπθ. κεραιφόρος [ψυσ.
 1στ.] §θ. قرينه κουρεῖν-ιγέ.

قریه } A. καρινίε, ὄν. θ. χωρίον, κώμη : قاضي
سی — ἢ ἀλλως κωὶ قاضي ἢ Χαλκηδών.

ξδουικ. قريتان καριγέταν καὶ قريتين καριγέτειν,
τὰ δύο χωρία αἱ δύο ἱερὰ πόλεις, ἤτοι ἡ Μέκ-
κα καὶ ἡ Μεδιναῖ ἑπὶ τῇ $\alpha \delta \delta \eta \iota \kappa \alpha$ κοινῇ.

καὶ καὶ ἡ Μεθίνα ἡπλῶς, قرى ἡ κοῦρα.

قر } A. κάζζ [ἐκ τοῦ π. کر] ὄν. μέταξα ἀ-
κατέρωστος: — دود τουτὶ κάζζ, μετα-

ξορκώληξ.

فر { T. κήζ, βλ. قَز .

قزارمق { $\kappa\eta\sigma\alpha\rho\iota\sigma\mu\kappa$, قزارمق $\kappa\eta\sigma\alpha\rho\iota\sigma\mu\alpha\kappa$, $\beta\lambda$. قزارمق، قزارمق.

قرلجه } T. κηζηλ-δζά, βλ. قزلجه.

قرللق } T. κηζηλ-ληκ, βλ. قزللق.

قرللنك } T. καζελ-λενμεκ, βλ. غزللنك.

قرمق } T. κηζμακ, βλ. قزمق.

قرمير } Γλ. καζμιο, βλ. قازمير.

قزوى } T. καζεβι [βλ. غزوى] δν. σάκκος ό-
ρυζίου κτλ. πεπλεγμένος εκ φύλλων
φοίνικος: سی — رخ — σάκκος δι' όρυζαν [πιρίνδζ].
|| ρ. — εις σάκκος δια φοίνικας [χουρμα]. || ρ.
— εις σάκκος όρυζης: || ρ. — εις σάκ-
κος άνθράκων || ρ. — χρμας — φοίνιξ του σάκκου,
ήτοι πατητός.

قس } A. κής, ρημ. έξ αναλογίας κρίνατε,
συμπεράνατε: و — على هذا βέ κής αλλά
κάζα, ή عليه البواق — βέ κής αλέχχι-λ-πεδα-
κή, κρίνατε εκ τούτου και δια τὰ λοιπά, και
ούτω καθεξής: || βλ. قياس.

قسام } A. κασδάμ [εκ του قسمت, ρζ. قسم] δν.
διανομής, ό επί της διανομής των πε-
ριουσιών, ήτοι υπάλληλος του Σερχ [شرع], έ-
πιτετραμμένος την επί τη βάσει του Σερχ δια-
νομής της περιουσίας των αποθησκόκων με-
ταξύ των κληρονόμων αυτών, κ. Κασέμης.

قسامه } A. καδαμέ, δν. θ. όρκος επιβαλλόμενος
κατά το Σερχ [شرع] εις πεντήκον-
τα εκ των κατοίκων χωρίου ή συνοικίας τινός
κατ' έκλογην του ενάγοντος, προς ανακάλυψιν
του άγνώστου φονέως του εν τῷ χωρίῳ ή τη
συνοικία εκείνη εύρεθέντος πεφονευμένου, μεθ'
ό, εάν δέν ανακαλυφθῇ ό φονεύς, οι όρκισθέν-
τες ύποχρεοῦνται εις απότισιν της τιμής του
αίματος [βλ. ديت] § πλθ. قسامات.

قسامت } A. κουδαμετ [ρζ. قسم] δν. θ. το
πράγμα, όπερ ό επί της διανομής
των περιουσιών υπάλληλος, ήτοι Κασέμης [قسام],
χωρίζει και λαμβάνει εκ της περιουσίας δι' έαυ-
τόν και όπερ είναι εκτός της όρισμένης χρη-
ματικής αυτού άμοιβής.

قسان } A. κουσδάν, πλθ. του قيس βλ.

قساوت } A. καδαδέτ, δν. θ. σκληρότης [σπν.]
§ λύπη, άνησυχία. || Ρμ. ايتك —
ή άνησυχώ, λυποῦμαι, θλίβομαι [δοτ.] :
چككك ή ايتك — بوكا πουνά καδαδέτ έτμεϊν
ή τσέκμεϊν, μη άνησυχείτε, μη λυπεϊσθε δια
τουτο § βλ. και قسوت.

قساوتلنك } T. καδαβετ-λενμεκ, ρμ. ούδ.
θλίβομαι, λυποῦμαι, άνησυχώ.
قساوتلى } T. καδαβετ-λί, έπθ. τεβλυμένος,
άνησυχος.

قساوسه } A. καδαβιδέ, πλθ. του قيس βλ.
قسر } A. κάδρ, ρ. άφ. το άναγκάζειν τινά
να πράξη τι δια της βίας, παραβία-
σης, καταναγκασμός: βλ. قسرى.

قسراق } T. κηδράκ, βλ. قسراق.

قسرى } A. καθρ-ί, έπθ. καταναγκαστικός,
άκούσιος: قسرى — حرکات —
ξεις [χαρεκιάτ] καταναγκαστικάι.

قسط } A. κήστ, δν. δόσις άπέναντι χρέους,
φόρου, ή ένοικίου, ως τριμηνία, εξα-
μηνία κτλ.: — رخى — πρώτη δόσις χρέους κτλ.
|| يوم — κήστου-λ-γέδμ, το άνάλογον της ήμέ-
ρας, ήτοι ποσόν αναλογούν εκ τινος μισθοῦ
εις μίαν ή περισσοτέρας ήμέρας έργασίας, ή
τούναντίον άργίας: || — ال — يوم γέδμου-λ-κήστ,
ή ήμέρα της άμοιβής, ήτοι ή δευτέρα παρου-
σία § πλθ. اقسط اكسات.

قسطاس } A. κηστās [κατά τινας λ. έλλ.
κατά τινας εκ του قسط] δν. μεγά-
λη πλάστιγξ, ζυγός, ζυγαριά, ή πλάστιγξ της
δευτέρας παρουσίας.

قسطلانى } A. κασταλανί, και θ. قسطانية
κασταλανιγέ, δν. ίρις, ούράνιον
τόξον: § το κατά το λυκαυγές έρυθρόν φῶς.

قسطنطينيه } A. ή قسطنطينيه κοσταντινιγέ, δν. θ.
Κωνσταντινούπολις: — خليج — Ke
ράτειος κόλπος: || βλ. استانبول.

قسطى } T. κηστή [κατά το لجه εκ του قيسى]
δν. είδος άλύσεως συγκειμένης εκ
πλακών χρυσών ή άργυρών και χρησημεού-
σης ως περιλαίμιον ή άλλο κόσμημα.

قسقاج } T. κησқанδζ, βλ. قسقاج.

قسقائىق } T. κισκανιάν, βλ. قيصقائىق.

قسقس } T. κουδκούς, βλ. قوسقوس.

} Ἀ καθέμ, ὄν. ὁ ὅκος. — مع الـ *uē'a-l-ka-*
 } ὁέμ, ἡ ἡ — καθέμ *ḥi-l-lāz*, μεθ' ὁ.
 κου πρὸς τὸν Θεόν, ἐν ὁρκῶς. 卐 *Pu. عك* — ὁρκί-
 ζομαι [δοτ.].

قسم } Α. κήδου ἢ κηδούμ, ὄν. μέρος, τιμήμα·
 εἶδος, γένος, φύλον, τάξις: اول — κήδ-
 ۱۱ ۴۶۶۴, μέρος πρῶτον [βιβλίου κλπ.]. || اسم ایک
 در — τὰ ὀνόματα [ἰδου] εἶναι δύο εἰδῶν. || قادی
 ی — ἡ τάξις τῶν γυναικῶν, τὸ ὄρατον φύλον
 [βλ. طاقه]. || ایک — ποιῶ δύο μέρη, διαίρω
 εἰς δύο: § πλθ. اقسام ἀκούμ: § βλ. ἐπόμε.

قسماً } A. κήδου-εν, ἐπρ. ἐν μέρει, ἥτοι οὐχὶ
καθ' ὁλοκληρίαν : صحیح — ἐν μέρει ἀ-
κριβές, ἀληθές [θαχῆχ]-|| اعادة صحتك — ἀνα-
λαμβάνω [iaitéi dñxxat] ἐν μέρει ἴσταντο. كمال.

} A. κηομήετ [ἐκ τοῦ قسم] ὀν. θ.
 قسمت } διαίρεσις, διανομή ἰδίῃ κληρονο-
 μίας ἢ κοινοῦ πράγματος [νομ.]: رضا — δια-
 νομή προαιρετική [رضά]· || قضا — διανομή
 δικαστική [καζά]· || تفريق — διανομή διὰ
 χωρισμοῦ [τεφρίκ], ὡς ἀγροῦ· || جمع — διανομή
 διὰ προσθέσεως [ὀξέμ], ὡς προσδάτων κτλ. ||
 فرد — διανομή ἀτόμων [ḥέρετ], ὡς ἀγροῦ κτλ.
 || فضولى — διανομή αὐθαίρετος [ḥουζουλ].
 || بعد القسمة أَقْسَمَ-κηομέε, μετὰ τὴν διανο-
 μὴν [κληρονομίας κτλ.] § [ἀρθ.]: — خارج خارج-
 ὀξί κηομέε, πηλίκον· § πεπρωμένον, τύχη: —
 ايسه èàn ἡ πεπρωμένον, τῆς τύχης· || —
 دكل ايمش èàn ἡτο φαίνεται τῆς τύχης· || ندمه —
 ايسه èàn ἡ τῆς τύχης του [κηο-
 μεتينت], παρουσιάζεται ἐν τῷ κοχλαρίῳ του,
 ἡτοι θὺ γίνῃ [πρμ.]: — ايسه هندون يمدن —
 دكل ايسه نه كليل الدن èàn ἡ τῆς τύχης, ἔρχεται
 ἐξ Ἰνδίας [ḫίντ], ἐξ Ἑμενῆς [γμεν]. èàn δὲ èàn
 ἡ τῆς τύχης, τί ἔρχεται ἐκ τῆς χειρός, ἡτοι
 τί δύναται τις νὰ πράξῃ; [πρμ.].

قسوت } A. καθέξ, ὄν. θ. θλίψις, μελαγχολία, ἀνία: قاب — σκληρότης, πώρωσις καρδίας [κάλπ] || βλ. καὶ قساوت.

قسوت انکیز } Π. καθὼς ἐν γκιζ, ἐπὶ ὁ διε-
γεῖρων τὴν μεταγχολίαν, με-
ταγχολικός, ἀνιαρός || در — بوری تې مېروس
τοῦτο εἶναι πολὺ μεταγχολικόν.

Π. καθέτι-ἐφ' ἑ, ἐπθ. ὁ αὐτῶ-
 νων τὴν μεγαχολίαν, μεγα-
 χολικός: در بوگون هوا يك—σήμερον ὁ καιρὸς
 εἶναι πολὺ μεγαχολικός.

قسوتلی } T. καθ'εστ-λι, ἐπθ. μελαγχολικός,
} ἀνιστός.

} A. καθῆϋ [ἐκ τοῦ قسوت] ἐπθ. σκληρός:
 قسى } القلب — καθίγλου-λ-κάλππ-σκληροκά-
 ρος; § κίδδηλος: ديار ديارον κίδδηλον §
 0. قسيه καθίγέ- § βλ. και قاسى.

قسي } A. κηδὶν, πλθ. τοῦ قوس κάδς, βλ.

قسيس } A. κηδεις [ἐκ τοῦ κησ] ὁν. ἀρχιε-
ρεὺς τῶν χριστιανῶν· § πλθ. قسيسين
κηδουσιν, قسيسون κηδουσούν, καὶ ἀνωμ. قساوه
κασαδιού, قسان کوسدان καὶ اقہ ξκηδέ.

قش } T. κῆς, ἐπφ. πρὸς ἀποδόχονιν κυνῶν
ἐπαναλαμβάνεται قش κῆς κῆς, τὸ
ἡμέτερον ξι ξι· || 82. قشقي καὶ قشقرقي.

قشاغی } T. καθάγη, قشاغیلامق καθάγηλα-
μάκ, βλ. قاشاغی, قاشاغیلامق.

قشامق } T. κασανιάκ, βλ. قاشانق.

قشر { T. κασέρο, βλ. قاشر.

قشر } A. κάσθρ, ρ. ἀφ. ἀφαίρεσις τοῦ φλοιοῦ,
φλοιόσμος, κ. ξεφλούδισμα [φλοίου, δέρ-
ματος κτλ.].

قشر } A. κύθρον, ὄν. φλοιός, κέλυφος, κύτα-
λον, ὄστρακον, συνων. τῷ صدف [ψυσ.
ιστ.]: § [βοτ.] زر — κύθρον πέζον, ἐπίσπερμα·
μεσόσπερμα· || التمر — κήθρον-δ-δεμέρον, ἐλυτρον·
|| المان — κήθρον-ρ-ρουμάν, ἀνθελλίς ἢ τράγος
[θαλάσσιον ἢ παράλιον ψυτόν]: § [ἀνατ.] عظم —
κήθρον ἄζυμ, περιόστεον· συνων. حافر: سمحاق
κήθρον χαφίρον, περιόπλιον, ἢ μεμβράνα ἢ περι-
κλείουσα τὴν ὀπλήν· || ظلف — κήθρον ζήλζ, ὀ-
πλήν μνηρκαστικῶν: § معطر ليون — κήθρονιμον· ατ-
τάρον λιμόν, φλοιὸς λεμόνιου: § پل. قشور کونجیو.

قشري } A. κησῶ-ι, ἐπιθ. φιλοισώδης· ὁ ἐχθρὸν
 κέλυφος, ὁστρακὸδερμος § θ. قشريه
 κησῶι-νέ : — طائفة ὁστρακὸδερμα.

قسط } A. κάτ', δν. πτύελον [ιατρ.] : —
 أخضر كأت' إهخأر، پتýελون έχون τὸ
 χρῶμα τῆς σκωρίας τοῦ χαλκοῦ.' ت. توکوروك.

قصيرره } A. καθ'αριρέ, δν. θ. φρικιάσις, ἀνατριχιάσις, εἶγος [ιατρ.].

قشف } A. κάψ, δν. μεταβολή τοῦ χρώματος προερχομένη ἐκ τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου ἢ ἀβλιότης προερχομένη ἐκ πενίας § ρύπος, ἀκαθαρσία τοῦ σώματος.

قشقرتمق } T. κηδ-κηρυμάκ [βλ. قش] ρμ. μτδ. κάμνω τινά νά φύγη, ν'ἀπομακρυνθῇ μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καθιστῶ πεφοβισμένον, δειλόν, ἐκπτώδ, ἐκφοβίζω· κάμνω τινά νά ἦ ἀνήσυχος, προξενῶ, ἐμπνέω φόβον καὶ ἀνησυχίαν [αἰτ.].

قشقرمق } T. κηδ-κηρυμάκ [βλ. قش] ρμ. οὐδ. ψεύγω, ἀπομακρύνομαι ἐκ τρόμου καὶ φόβου· πτοοῦμαι, φοβοῦμαι, ἀνησυχῶ.

قشقوال } T. καδκαβάλ, βλ. قشقوال.

قشلاق } T. κηδλάκ, βλ. قشلاق καὶ قشله.

قشلامق } T. κηδλαμάκ, βλ. قشلامق.

قشله } T. κηδλά [ἐκ τοῦ قشلاق βλ.] δν. στρατών: هايون — αὐτοκρατορικὸς στρατών [βαρδ.].

قشم } A. κάψμ, δν. πείνα· τὸ τρώγειν· τὸ προστιθέναι· τὸ διδόναι.

قشم } A. κήψμ, δν. κρέας, λίπος· § ψύσις, χαρακτήρ.

قشمر } T. κηψμερ [ἐκ τοῦ αρδ. غشمر] ἐπθ. ἀστεῖος, γελωτοποιός: آدم — ἄνθρωπος γελωτοποιός [δπν.]· συνών. مسخره.

قشمرلك } T. κηψμερ-λίκ, δν. γελωτοποιία: إتك — μετέρχομαι τὸν γελωτοποιόν· συνών. مسخره لى.

قشور } A. κουέοιρ [πλθ. τοῦ قشر] δν. φλοιοί: اشجار — φλοιοὶ δένδρων [ἐδδζάρ].

قص } A. κάδς, ρ.άψ. τὸ κείρειν τὴν κόμην κτλ. § δν. — عظم العظمى κάδς, τὸ στέρον· || — العظمى κάδς, στερναλγία.

قص } T. κής, μόριον παριστάνον τὸν ἐκ γέλωτος ὑποκώφου παραγόμενον ἥχον· ἐπαναλαμβάνεται ὡς قس كوكاك κρυφογελῶ, ὑπογελῶ· || βλ. καὶ قيس.

قصا } A. καδά [βλ. قسو] δν. ἀπόστασις· μέρος· προαύλιον οἰκίας.

قصاب } A. καδδὰξ [ρζ. قصب] δν. κρεωπώλης: دكانى — κρεωπωλεῖον· || صغير

دوه — κρεωπώλης βοείου κρέατος· || ي — κρεωπώλης κρέατος καμήλου [ἐεδέ]· باشى — ἀρχικρεωπώλης· ἄλλοτε διευθυντῆς τῶν σιτηρεσίων τοῦ κρέατος· || مرهمى — καδδὰξ μροχειμ, βασιλικόν, τετραφάρμακον [ψυτ.] § μτψ. αἰμοδόρος, θηριώδης· § اوغلى — πανουργός, δόλιος· || سونكرى ايله سيلنمش يوز — πρὸς σποδον σφουγγισθὲν διὰ τοῦ σπόγγου τοῦ κρεωπώλου, ἀναιδής.

قصابخانه } Π. καδδὰξ-χανέ, δν. σφαγεῖον.

قصابلق } T. καδδὰξ-λίκ, δν. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεωπώλου, κρεωπωλική· § σφάκτρον, ὅ,τι δίδει τις τῷ κρεωπώλῃ ὅπως σφάξῃ καὶ ἐκδάρῃ πρόβατον κτλ. § θηριωδία, τὸ αἰμοδόρον· || βλ. καὶ ἐπόμε.

قصابيه } A. καδδὰξ-ιγέ, δν. θ. φόρος εἰσπραττόμενος παρὰ τῶν κρεωπωλῶν· § σφάκτρον, ἥτοι ἀμοιβὴ σφάκτου ζῶων· βλ. قصابلى.

قصابتوره } T. καδατούρα, δν. ξίφος λόγχης· ρομφαία.

قصاب } T. κηδὰδξ, βλ. قصاب.

قصار } A. καδάρ, δν. ὀκνηρία, ἀμέλεια, χαύνωσις.

قصار } A. καδδάρ [ἐκ τοῦ قصر] δν. γναφεύς, πλύντης· βλ. قسارت كسارعت.

قصار } A. κηδάρ, πλθ. τοῦ قصر βλ.

قسارت } A. καδαρέτ [ρζ. قصر] δν. θ. βραχύτης, συντομία [δπν.]· || نفس — καδαρέτι τενεψίδς, βραχύπνοια [ἀσθ.].

قسارت } A. κηδαρέτ [ρζ. قصر] δν. θ. τὸ ἔργον ἢ ἡ τέχνη τοῦ γναφέως, τοῦ πλύντου.

قصاره } A. κουδαρέ, δν. θ. δωμάτιον ἰδίᾳ τὸ κατὰ τὴν πρόραν καὶ πρύμνην τοῦ πλοίου· τὴν σήμερον καλεῖται: باش فيج ἢ قاصرسى [βλ. قاصره] § σκηνή καλύπτουσα διαρκῶς τὴν πρόραν πλοίου.

قصارى } A. κουδαρά, δν. τὸ τελευταῖον ὄριον εἰς ὃ φθάνει ἡ δύναμις, τέλος.

δεομένη μετὰ τοῦ στέρνου [τ. *ἔγι*]· § *δυνικ*.
کوتاهه کوساڤره.

قصيره } Α. καθορέ, θ. τοῦ *قصر*, βλ. § *δν*.
γυνὴ περιορισμένη ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ
τὴν ὁποῖαν δὲν ἀφίνουσι νὰ ἐξέλθῃ ἔξω.

قصیل } Α. καθήλ, κ. *καθήλ* [حاصل] *δν*.
χόρτον κριθῆς νωπὸν κοπτόμενον
διὰ τοὺς ἵππους.

قضاء } Α. καζά, *δν*. τὸ δέξιμα ἢ τὸ στά-
διον ἢ τὸ ἔργον τοῦ ἱεροδικαστοῦ :

إتک — دخول طريق — εἰσέρχομαι εἰς τὸ ἱεροδι-
καστικὸν στάδιον [ταρήκι καζά]· ||

Ιεροδικαστικαὶ θέσεις [μεναδύπ]· § *δικαιοδοσία*
ἢ ἀπόφασις ἱεροδικαστοῦ: استحقاق — ἀπόφα-
σις ἱεροδικαστοῦ περὶ ἀποδοχῆς τῆς ἀγωγῆς

[ιστύχιακ]· || الزام — ἀπόφασις καταδικαστικῆ
τοῦ ἐναγομένου [ιλζάμ]· || ترك — καζάι τέρε,

ἀπόφασις ἀπολυτικῆ, ἥτοι δι' ἧς ἐμποδίζεται
ὁ ἐνάγων ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ὡς μὴ ἔχων δίκαιον

[βλ. *امضا*]· § ὑποδιοίκησις, ἥτοι διοικητικὴ
περιφέρεια ὑποδιοικητοῦ [Καϊμακάμνη]· § ἐκ-
πλήρωσις, ἐξοφλησις χρέους, μεταγενεστέρα ἐκ-
τέλεσις προσευχῆς ἢ νηστείας παραλειφθείσης:

— واجب ال — βαδζίπου-λ-καζά, πληρωτέος, ἐκτε-
λεστέος· || حاجت — ἐκπλήρωσις ἀνάγκης φυσι-
κῆς [καδζέτ]· § πεπρωμένον, μῦθρα, δυστύχημα

ἀκούσιον ἐκ τύχης καὶ συμπτώσεως προερχό-
μενον, συμπεδικὸς δυσάρεστον: ی ناکامی —

Εξ δυστύχημα ἀπρόοπτον [νὰ-γκεχανί]· || از —
καζά, κατὰ δυστυχίαν, χωρὶς νὰ θέλῃ τις, ἀ-
κουσίως· || ی اوغرامی — ὑποπίπτω εἰς δυσ-
τύχημα, ναυαγῶ [ἐπὶ πλοίου· βλ. *قضاء*]· ||

جیقن — الدين — διαπράττω δυστύχημα ἀκού-
σιον, ὡς φόνον κτλ. [κ.λ. ἐξέρχεται ἐκ τῆς χει-
ρὸς δυστύχημα]· || كك — συμβαίνει, δυστύ-
χημα εἰς τινα [ἐρχεται εἰς τὸ κεφάλι]· ||

طور — ی رضا — τὸ μοιραῖον δὲν λέγει: στάσου, ἔρχο-
μαι, ἥτοι δὲν προειδοποιεῖ [πρμ.]· ||

لازم — ی رضا — τὸ πεπρωμένον ἀπαιτεῖται νὰ ὑπο-
κύπτῃ τις [πρμ.]· || Рм. ἐκτελῶ, ἐξοφλῶ χρέος,
ἐκπληρῶ βραδύτερον προσευχὴν ἢ νηστείαν

παρλειφθεῖσαν: نماز وقتہ قلیترایه ادا ایدلش —
ἡ προσευχὴ ἐὰν μὲν γένηται ἐγκαίρως, ἐκτελεῖται [εἰς

ἰτιλπιζ δλούρ], ἐὰν δὲ παρακαίρως, ἀποτίεται
[καζά ἰτιλπιζ δλούρ]· || اولور —

ديون امثاليه — αὐτὸς ἀντιβαλεῖ τὰ χρηματικὰ χρέη [τουγχοίν] ἔξω-
καζά, κατὰ δυστυχίαν, ἀκούσιως, ἐκ τῆς χει-
ρὸς, ζήτημα, ὑπόθεσις, ἀντικείμενον:

متابها — καζιγέι μου'τενὰ-πιχά, σπουδαῖον
γεγονός, ἀντικείμενον· § [μθμ.] ζήτημα· § [λογ.] πρό-
τασις, κρίσις: منطقہ — κρίσις λογικὴ [μναντικη-
γέ]· || کلیه — κρίσις γενικὴ [κζδζλιγέ], ἥτοι τῆς ὁ-
ποίας τὸ κατηγορημα κατηγορεῖται εἰς ὅλα τὰ
ἄτομα τοῦ ὑποκειμένου· || حلیه — κρίσις κατηγο-
ρικὴ [χαμζιγέ]· || شرطیه — κρίσις ὑποθετικὴ [σαρ-
τιγέ]· || موجبہ — κρίσις καταφατικὴ [μουδζι-
πέ]· || سالبہ — κρίσις ἀποφατικὴ [σαζλιπέ]· ||

عکسه — καζιγέι μουχακκέμε, τὸ δεδικασμένον
[νομ.]· § πλθ. *قضايا* καζαγιά : ی منطقہ — κρίσις
λογικαί.

قط } Α. κάτ, ἔπρ. μόνον· ἐξ αὐτοῦ ἐν χρή-
σει εἶναι τὸ *قط* βλ.

فلوینται διὰ χρημάτων τοῦ αὐτοῦ εἶδους [ἐμ-
δάλ], οὐχὶ διὰ τῶν αὐτῶν χρημάτων [ἀγζάν].

قضاء } Α. καζά-εν, ἔπρ. κατὰ δυστυχίαν,
ἀκουσίως [ἐπὶ δυστυχημάτων] : —
سقوط — πτώσις [δουκούτ] ἐκ τῆς κλίμα-
κος ἀκουσία καὶ κατὰ δυστυχίαν· βλ. καὶ *قضارا*.

قضات } Α. κουζζάτ, πλθ. τοῦ *قاضی*, βλ.

قضارا } Π. καζάρα [ἐκ τοῦ ἀρθ. *قضاء* καὶ
τοῦ *را*, περσ. καταλήξ. τῆς δοτ. καὶ
αἰτ.] ἔπρ. κατὰ δυστυχίαν, ἀκουσίως: بر کیمه ک
یندن — ودیمه اولان ساعت دوشوبده قیرلسه ضان
لازم — ἐὰν πέσῃ ἀκουσίως ἐκ τῶν χειρῶν
τινος τὸ ἐμπειπιστευμένον αὐτῷ [βετί'ά] ὥρολό-
γιον καὶ θραυσθῇ, δὲν ὀφείλεται ἀποζημιώσις
[ζαμὰν λαζιμ γκελμέζ].

قضازده } Π. καζά-ζετέ, ἔπρ. ὁ ὑπὸ τινος
δυστυχήματος πληγείς, ὁ ναυα-
γῆδας, ναυαγός. || Рм. اولی — ναυαγῶ: — *کی*
— *قضاء* — τὸ πλοῖον ναυαγεῖ· § πλθ. *قضاء* κα-
ζαζετεγκζάν, ναυαγοί.

قضازجه } Τ. καζα-δὴζτε, ἔπρ. ἀκιν-
δύνως.

قضايا } Α. καζαγιά, πλθ. τοῦ *قضیه*, βλ.

قضیب } Α. καζήπ, *δν*. μάστιξ· ξίφος λεπτὸν
καὶ οὐχὶ πλατὺ· πόσθη ἥτοι ἀνδρι-
κὸν μόριον· § πλθ. *قضبان* κουζζούπ καὶ
κουζζάν.

قضیه } Α. καζιγέ, *δν*. θ. γεγονός, συμπεδι-
κός, ζήτημα, ὑπόθεσις, ἀντικείμενον:

متابها — καζιγέι μου'τενὰ-πιχά, σπουδαῖον
γεγονός, ἀντικείμενον· § [μθμ.] ζήτημα· § [λογ.] πρό-
τασις, κρίσις: منطقہ — κρίσις λογικὴ [μναντικη-
γέ]· || کلیه — κρίσις γενικὴ [κζδζλιγέ], ἥτοι τῆς ὁ-
ποίας τὸ κατηγορημα κατηγορεῖται εἰς ὅλα τὰ
ἄτομα τοῦ ὑποκειμένου· || حلیه — κρίσις κατηγο-
ρικὴ [χαμζιγέ]· || شرطیه — κρίσις ὑποθετικὴ [σαρ-
τιγέ]· || موجبہ — κρίσις καταφατικὴ [μουδζι-
πέ]· || سالبہ — κρίσις ἀποφατικὴ [σαζλιπέ]· ||

عکسه — καζιγέι μουχακκέμε, τὸ δεδικασμένον
[νομ.]· § πλθ. *قضايا* καζαγιά : ی منطقہ — κρίσις
λογικαί.

قط } Α. κάτ, ἔπρ. μόνον· ἐξ αὐτοῦ ἐν χρή-
σει εἶναι τὸ *قط* βλ.

τοιοῦτου νήματος ἢ χρυσαφίου, ἀπομήκησις
χρυσόκεντρήτου.

قلابه لق } T. καλαπάλικ, βλ. غلبه لك .

קלאד } Α. κηλατιέ, ὄν. θ. περιδέροιον [βλ.
καὶ קלאד 1: § πλθ. אֶלֶף καλαῖτ.

قلاش } A. καλλὰς [θζ. قلش] ἀπατεῶν, πα-
νοῦργος, δόλος, βαλαντιοτόμος, κλέ-

πτης ἐπιτηδείοις, χρωκόπος, ἄνθρωπος τῆς κα-
τωτάτης τάξεως, τοῦ ὄχλου, ἄθλιος, ἢ παραδε-
δομένος εἰς τὸν οἶνον καὶ τὰς ἡδονὰς [ποιυτ.]:
معاش — ἀπατεῶν ζῶν ἀθλίως [πéτ-με'άτζ].

قلاشلق } T. καλλασ-λήκ, ὄν. πανουργία,
δολοῦτης τὸ ἔργον τοῦ βαλάντιο-
τόμου κτλ. βλ. قلاش.

قلاص } καλᾶς, ὄν. κ. Γαλάζιον [πόλις πα-
ραδουνάδειος· βλ. καὶ غلاص .

قلاع } A. κληῖα [πλθ. τοῦ قلعه] ὁν. φρούριον:
سپهر ارتقا — φρούρια οὐρανομήκη
[διπέρχο-ιστιόα·] || واستحكامات — φρούρια καὶ
δχυρώματα [ιδεχνημαύα·] || شاهانه — αὐτοκρα-
τορικὰ φρούρια [Ὁθωμανικά].

قلاع } Α. κουνά', ὄν. ἄλθαι, κ. ἄλτρου [σύγ-
καμμα τοῦ στόματος τῶν μικρῶν
παιδῶν]. § ἀνθεμῖς, τ. اغو حصى [ψυτ].

4c 36 } A. κηλα'ά, δν. θ. ιστίον πλοίου.

قلاعى } A. κουλα'η [ἐκ τοῦ قلاع βλ.] ἐπθ.
ἀφθώδης· § 0ηλ. قلاعى κουλα'ηγέ.

قلاغوز } T. κουλαγούζ, قلاغوزلق, κουλα-
γούζλούκ, βλ. قولاغوزلق, قولاغوز.

قلاغي } T. κηλαγῆ, βλ. قىلاغو.

قلافات } T. καλαφάτ, قلاफलماق καλαφάτ-
λαμάκ, βλ. قلفات, قلاफलماق.

قلافه } A. κηλαφέ, δν. θ. πάκτωσις πλοίου,
καθαφάτισμα· βλ. قفلات και ἐπόμ.

قلافة } Α. κουλαφέ, ὄν. θ. κέλυφος, ἔξωτε-
ρικός φλοιός.

κλαφονιέ } Α. καλαφουνιέ, κ. قلافون کاλα-
 φούν [κατὰ τὸ قلافة] ἐκ τοῦ 'Ελλ.
 κολοφών] ὄν. ρητίνην ἐλάτης.

قلام } A. κηλάμ, πλθ. τοῦ قلم καλέμ, βλ.

قلامش } T. καλαμής, δν. ἔλος κεκαλυμμέ-
 νον διὰ σχοίνων καὶ συκοινωνοῦν
 μετὰ τῆς θαλάσσης.

قلامه } Α. κουλαμε [ρζ. قلم] δν. θ. ἀπονύχι-
σμα, ἥτοι περίκομμα δυνυχος ἢ δαλδου
πράγματος, εὐτελὲς πρᾶγμα.

قلاوز { T. κουλαούζ, βλ. قولاغوز.

قلاوى } T. κηλαδί, δυν. μεγάλην κίδαρις ἐν
σχήματι πυραμίδος, ἣν ἄλλοτε ἐ-
φόρουν οἱ βεζύραι.

قلای } T. καλαΐ, βλ. قالايجی، قالاى .
|| φῦκος νατριούχον, καλαδ. — اوتی ||

قلاد { A. καλαῖτε, πλθ. τοῦ οὐδὲ βλ.

قلائل } A. καλαῖα, πλθ. τοῦ قليل βλ.

A. κάλψ, ὄν. καρδία [τὸ ὄργανον καὶ
 ἡθικῶς τὰ αἰσθήματα], κέντρον, τὸ κέν-
 τρον τοῦ στρατοῦ: ك بر ثانيه انقطاع ضرباني —
 طراند — ἡ ἐπὶ ἐν δευτεροβά-
 πτον διακοπὴ τοῦ παλμοῦ τῆς καρδίας [ινκν-
 τά'ī tārān] εἶναι αἰτία τῆς πτήσεως [δεπέ-
 ταί'ān] τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, ἥτοι τοῦ
 θανάτου || الهيدر — مؤمن نظرکاه الهيدر — ἡ καρδία τοῦ πι-
 στοῦ εἶναι τὸ μέρος ὅπερ θεᾶται ὁ Θεὸς [ναζαρ-
 γκιά'ī iλaxi] || سليم — καρδία ὑγιαίνουσα [de-
 λiū], ἀνευ παθῶν || صفوت — ἀγνότης, εὐκρί-
 νεια [δαφ'ē] καρδίας || رقت — εὐαίσθησία [ρηκ-
 κά:] καρδίας || الهام جلب هايون — κάλψ iλxāu-
 ὁξέλψι χουμαγιούν, καρδία θεόπνευστος βασι-
 λικὴ [Σουλτάνου] || طاهر — پاک — καρδία καθα-
 ρά || — رقيق القلب — بركه كعب — εὐαίσθητος
 τὴν καρδίαν || — عن صميم ال — ان دايمي —
 بركه كعب — εὐκαρδίως || سیاه — οὐ ἡ καρδία μαύρη, κα-
 κοῦργος || ی بوزوق — οὐ ἡ καρδία διεφθα-
 ρμένη, ὑποκριτής || ی قاتی — σκληροκάρδιος ||
 ی طار — οὐ ἡ καρδία στενόχωρος, ἀνυπό-
 μονος || ده کی — کالپتے — کی، ὁ, ἡ, τὸ ἐν τῇ
 καρδίᾳ || کینشک — ἡ καρδία εὐρύνεται
 [γκενιόλκευέ:] ἥτοι ἀγαλλιά || قرامق — ἡ καρ-
 δία μελανοῦται, ἥτοι ἀποκτᾷ κακὰ ἥθη || —
 الالسد — νόσος καρδίας, καρδιακὴ [ἀσתר.] —
 کالپتوں — لامپړه — ἀστέρα ἐν τῷ ἀστερι-
 σμῷ Λέοντος || المقرب — کالپتوں — لامپړه —
 ἀστέρα ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Σκορπιού ||
 قارشود — — ἡ καρδία εἶναι ἀπέναντι τῆς

قَلْبَان } Π. καλταπάν [ἀρβ. قَلْبَان] ὄν. μα-
 στροπὸς ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ γυναικί· § ἀτι-
 μορ, ψεύστηρ, ἀπατεῶν, ἀγύρτης.

قلج } T. κηλήδζ, βλ. قلیج قلیجلامه κηληδζ-
λαυὰ κηλ.

قلچق { T. κηλτοήκ, βλ. قيلچيق.

{ **قزم** } A. καιλζούμ, ὄν. κ. ἡ Ἐρυσθαῖ θά-
 λασσα· κατὰ τὸ **قاموس** قرانوی τὸ ὄ-
 νομα ἐκ τοῦ αὐτόθι ἀρχαίου λημμένος καὶ φρου-
 ρίου Κλύσμα.

قلت } A. κάλς, ὄν. ἀναγωγή, ὁ ἔμετος
 } ὁ προερχόμενος ἐκ τοῦ πλεονάζοντος
 γάλακτος, ὅπερ ἐθήλασε τὸ βρέφος [lat.].

قلع } A. κάλ., ρ. ἀφ. ἀπόσπασις, ἐκρίζωσις,
κατεδάφισις: شجارك — ἐκρίζωσις δέν-

ορων [ἐξόξαριν]· || — يـ ابنه لك κατεδάφιδις οί-
κοδομῶν [ἐπινύενιν]· || — بعد الـ πὰ' τε-λ-κάλ',
μετὰ τὴν ἐκσίζωσιν· || — || ... + μονάστατον

αὐτῶν ἐκρίνωσιν || — مستحق الـ **μουσταχάκ-**
 ابنيه و اشجارك — ي: ἀποσπαστέος: **κου-λ. κἀλ.**, ἀποσπαστέος:
 ارضه مضر ايسه مفصوب منه انلرك مستحق الـ —

[illegible]

τερισμὸν [μαγδοῦंपουν μινχ] δύναται νὰ κα-
ταλάβῃ [ζάπτε] αὐτὰ, πληρόνων τὴν ἀξίαν αὐ-

των ὡς ἀποσπαστέων· §[ιατ.] رأس — ἀπόσπασις
τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τοῦ κορμοῦ τοῦ ἐμβρύου κατὰ
τὸν

δὸν τοκετόν|| اسنان — ἐκρίζωσις ὀδόντων [ἰδὲνάν].
|| اكيل اسنان — κάλ'ι ἰκλ'ιλι ἰδὲνάν, ἀφαιρέσις
τῆς στεφάνης τῶν ὀδόντων· ὁ ἔφαγων ἡ οὐδία

τινός ἐξ ἄλλης συνθετωτέρας, ἐν ᾗ περιέχεται
[συνών. اخراج]. ¶ Ρμ. ἀποσπῶ, ἐκρίζω, αἶρω,

κατεδαφίζω [αἰτ.]: اشجار وابنيه ي — ايتك ἐκρῖζω
δένδρα καὶ κατεδαφίζω οἰκοδομάς· || 22. καὶ قع .

قلع } A. καλ'ά', δν. ἀπυρεξία, ἥτοι διάλει-
 ψις, διακοπή πυρετοῦ· συνών. فترت .
 4 | 12 } A. καλ'ά', δν. θ. φροῦριον, τεῖχος :

—عَلَىٰ إِسْوَطَرِيكَونَ فَرْوُورِيونَ، هَيْتِي فَرْوُورِيونَ
 ὁντὸς ἄλλου φρουρίου· || عَلَىٰ —καλ' ἂ ἀλτῆ,

πλάτεια ἢ πεδιάς πρὸ τοῦ ἑρουργίου· || جى, —
 πύργος ἑρουργίου [πύργος]· || بدى — ἑπαλξίς [ἑ-
 πάλξις] ἑρουργίου· ||

τῆς φρουρίου· || دیواری — τοῖχος φρουρίου· || —
 τῆς πλεθρόν φρουρίου· || کی — ὡς φρούριον,
 ἡτοι ὄχυρός· || سلطانه — καλ' αὖ Σουλτανιχέ,

Δαρθανέλλια·§ [στρατ.] τάγμα ἢ λόχος ἐν οὐκ.

ματι τετραγώνου: نظامی — διάταξις λόχου κτλ.
 ἐν εἶδει τετραγώνου: || يجتنب الدور — τὸ φρου-
 ριον ἐσώθεν [δῆλ. διὰ προδοσίας] κυριεύεται
 [πρμ.]: § πλθ. قلاع κηλδ'.

قلعه بند } Π.καλ'ά-πέντι, ἐπθ. ὁ ἐν φρουρίῳ
καθειογμένος.

قلعه بندك } T. καλ' α-πεντίλιν, ὄν, κάθειρ-
ξιν ἐν φρουρίῳ: — موقت προσ-

— ١٥٠ — ἰσοδύναμος [μουνακκὰτ] κάθαιρεξις ἐν ψευδογράφῳ.

قلعه جق } T. καλ' α-ὄζηκ, ὄν. μικρὸν φρού-
ριον.

قلعه دار } Π. καλ' α-τάρ, ὄν. φρούραρχος.

قلعی { A. καλ' ἡ, ὄν. καθ' ἑαυτοῦ βλ. قلاى.

قلعی } A. κοινῶν, ὅν. ἀσταθής, ἀδόξαιος·
 συνών. غير ثابت γάρτοι σαπὶς [iat.].

قلف } A. κήληξ, ὀν. μεγάλην σπυρίδα, κ. ζευ-
 πίδα [زويل] § καταστάλαγμα καφέ.
 [βλ. تلوه] § φλοιός.

قلف } T. κελήφ, βλ. قلیف.

قلقات } καλαφαῖται [κατὰ τὸ φάμος φρανσوى
 ἐκ τῆς γλ. callat· βλ. καὶ قلقة, قلاته,
 [تقليف] ὄν. πᾶκτωσις, πᾶκτωμα, κ. καλαφαῖτι-

§ μα. ὁ —τόπος ἐν ᾧ πακτοῦνται τὰ πλοῖα·
§ μτθ. ἐπίχρσις, ἐπίπλαστος στολισμός. || Ρμ.
ἐλξ|—πακτώ, κ. καλαφατιζω[αιτ.]

قلعاً تلامق } T. kalaphat-lamīq, ṛm. mṭb.
 πακτῶ πλοῖον, καλαφατιζῶ
 [ait.]:— قابي پاکتو το ακάτιον.

قلقه } A. κουλαρε, ov. θ. ακροβυστια [βλ.
غلغه].

قلقه } T. κάλφα[ἐκ τοῦ χιλιέ]δν. ἀρχαῖος μαθη-
της σχολῆς χρησιμεύων ὡς ὑποδιδα-
σκαλός ἐν αὐτῇ· βοηθός διδασκάλου σχολῆς προ-

καταρκτικῶς παιδονόμος· ἀρχιτέκτων ἐκ λε-
πτουργοῦ ἢ πρακτικῶς, κ. κἀλλας] βλ. معمار]· ὑπο-
διευθυντὴς γραφείου· ἀρχαία ὑπηρετρία ἐν τινι
μεγάλῳ διατάγματι καὶ διακρίνεται πρὸς τὴν

μαθητευόμενος. جراق παθὴρ τεχνωμαθῆς καὶ μισθωτῆς· ἀντιθ. جراق παθὴρ τεχνωμαθῆς καὶ μισθωτῆς· ἀντιθ.

Κεντρική Βιβλιοθήκη

قلقهلق } T. καλφα-λήκ, ὄν. τὸ εἶναι τινα ὑποδιδάσκαλον, πρακτικὸν ἀρχιτέκτονα κτλ. βλ. προηγ.

قلق } A. καλάκ, ὄν. ἀγωνία, ριπτασμός, ἥτοι σύμπτωμα νόσου χαρακτηριζόμενον διὰ τῆς ἀεικινήσεως καὶ ἀνυσυχίας τοῦ πάσχοντος [ιατ.]: شديد — σφοδρὰ ἀγωνία.

قلقاسيه } A. κουλκασιγέ, ἔπθ. κυπριοειδὴ [φyt.].

قلقان } T. καλκάν, βλ. قلان.

قلقل } A. κελκλή, ὄνομα χώρας, οὗ ὁ σπόρος μέλας καὶ εὐώδης.

قلقل } A. κουλκούλ, ὄν. ἵππος λίαν ταχύς· θάλασσα μεγάλη, πέλαγος· φωνή.

قلقهلق } A. καλκαλζ, ὁ. τὸ τιθέναι τι εἰς κίνησιν· τὸ ποιεῖν τινα βάλλειν φωνήν.

قلل } A. κουλέλ, πλθ. τοῦ قل, βλ.

قلم } A. κάλμ, ρ. ὁ. τὸ κόπτειν κάλαμον, ὄνυχας κτλ.

قلم } A. καλέμ, ὄν. κάλαμος, καλάμη ἢ δόναξ σιτοειδῶν φυτῶν· κλάδος δένδρου, ὡς δι' ἐμβολισμὸν χρησιμεύων τὸ μεταξὺ δύο ἀρθρώσεων ἢ ὀζων μέρος· κάλαμος χρησιμεύων εἰς γραφὴν παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς καὶ ἐν γένει παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς, κ. καλέμ· γραφίς, κονδύλιον· γλύφανον, γλυφίς, σμίλη λιθοξόου, γλύπτου, τορνευτοῦ, σιδηρουργοῦ, λεπτοουργοῦ· φάλαγξ, ἥτοι τὰ κόκκαλα τῶν δακτύλων, τοῦ βραχίονος, τοῦ μηροῦ· γραφεῖον κυβερνητικόν· γραφή· εἶδος, κονδύλιον ἐν λογαριασμῷ, προὔπολογισμῷ κτλ. : — قلم كالم — κάλαμος ἐκ πτεροῦ χηνός [τοῦτ'] || — قورشون — κορυδοκόνδυλον || — قلم — κονδύλιον σιδηροῦν, γραφίς, κ. μπένα || — قلم — κάλαμος ἐκ τριχός, γραφίς, χρωστικὸν ζωγράφου || صلي — κονδυλοφόρος || معجز بيان — θαυμασίος κάλαμος

[συγγραφῆς ἢ ποιητοῦ] || معجز رقم — καλέμ — θαυμασίος κάλαμος [καλλιγράφου κτλ.] || ي — كالام — περιέχουσα τὴν δαμαλίδα || اي — τὸ διὰ τοῦ καλάμου ἐξωγραφισμὸν [ὑψάσμα κτλ. βλ. قلمكازي] || — قلم — ἐξωγραφισμὸς μέλας [ἀγγεῖον, τρυβλίον, κ. καρὰ καλέμ] || — قلم — λεπτὴ γραφή || — قلم — παχεῖα γραφή || — قلم — κοινή, πρόστυχος

قلماً } A. κάλεμ-εν, ἔπρ. διὰ τοῦ καλάμου, διὰ τῆς γραφίδος || و — قلماً — λόγῳ καὶ γραφίδι.

قلمبك } T. ἡ καλένπεν [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ ὀνόματος μιᾶς νήσου τοῦ Ἰνδοῦ κοῦ ἀρχιπελάγους] ὄν. ξυλαλόν, ἀγάλογον, ξύλον κίτρινον καὶ εὐώδες, ἐρχόμενον ἐκ τῆς νήσου ταύτης § ἀραδόσιτος, κ. καλαμπόκι.

قلمتراش } II. καλέμ-τρας, ὄν. κονδυλομάχαιρον ἢ μαχαίριδιον, δι' οὗ οἱ ὀθωμανοὶ κόπτουσι καὶ ξέουσι τὸν πρὸς γραφὴν κάλαμον.

قلمدان } II. καλέμ-τάν, ὄν. πυξίς, κονδυλοθήκη, ἥτοι θήκη, ἐντὸς τῆς ὁποίας φυλάττονται τὰ κονδύλια [καλέμια].

γραφὴν || — قلمكازي — καλέμ — قلمكازي — λόγῳ, γραμματεῖς [ἀνθρωποι τοῦ κονδύλιου] || ي — قلمكازي — γραφεῖον τῆς ἀρχιγραμματείας || ي — قلمكازي — γραφεῖον τῆς ἀλληλογραφίας || ي — قلمكازي — γραφεῖον λογιστοῦ [μυνηαδεζέ], λογιστήριον || ي — قلمكازي — γραφεῖον τῶν μεταφραστῶν [τεροδζεμέ] || اشيا — قلمكازي — πέντε κονδύλια [εἰδη] πραγμάτων || باروت — قلمكازي — πυρῖτις ὅση χωρεῖ ἐν μιᾷ ἀρθρώσει καλάμου || دم — قلمكازي — καλέμ — μονοκονδυλιά, ἥτοι ὅλα ὁμοῦ, οὐχὶ ἐν πρὸς ἐν || جواب — قلمكازي — συλλήδην μία ἀπάντησις [βλ. جف] || [انات] — قلمكازي — καλέμ — καλέμ — γραφικὸς κάλαμος [μία τῶν πτυχῶν τοῦ ἐγκεφάλου] § ἔπθ. μακρὸς καὶ εὐθύς ὡς κάλαμος : قلمكازي — δάκτυλος μακρὸς καὶ εὐθύς || قلمكازي — ἵππος ἔχων ὅλα μακρὰ καὶ εὐθέα || قلمكازي — قلمكازي — ἀνοίγω ἢ κόπτω τὸν κάλαμον εἰς τρόπον ὥστε νὰ γράφῃ || قلمكازي — قلمكازي — ἐρχομαι εἰς τὸν κάλαμον, ἥτοι ἐκτίθεμαι διὰ τοῦ καλάμου, περιγράφομαι || قلمكازي — δὲν ἐκτίθεται διὰ τοῦ καλάμου, δὲν περιγράφεται || قلمكازي — ἐκθέτω διὰ τοῦ καλάμου || قلمكازي — διαγράφω || قلمكازي — قلمكازي — κινῶ, παίζω τὸν κάλαμον, γράφω ἐν ἐκτάσει καὶ ἐλευθέρως || قلمكازي — قلمكازي — ἀπὸ τοῦ καλάμου αὐτοῦ στάζει αἷμα || قلمكازي — قلمكازي — ὁ κάλαμος εἶναι ὁ ξύτερος τοῦ ξίφους [πρμ.] || قلمكازي — قلمكازي — ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνει ὁ κάλαμος δὲν τὸ κάμνει τὸ ξίφος [πρμ.] § πλθ. قلمكازي — قلمكازي — τὰ γραφεῖα τοῦ κράτους, ἥτοι τὰ κυβερνητικά βλ. قلمكازي .

قلماً } A. κάλεμ-εν, ἔπρ. διὰ τοῦ καλάμου, διὰ τῆς γραφίδος || و — قلماً — λόγῳ καὶ γραφίδι.

قلمبك } T. ἡ καλένπεν [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ ὀνόματος μιᾶς νήσου τοῦ Ἰνδοῦ κοῦ ἀρχιπελάγους] ὄν. ξυλαλόν, ἀγάλογον, ξύλον κίτρινον καὶ εὐώδες, ἐρχόμενον ἐκ τῆς νήσου ταύτης § ἀραδόσιτος, κ. καλαμπόκι.

قلمتراش } II. καλέμ-τρας, ὄν. κονδυλομάχαιρον ἢ μαχαίριδιον, δι' οὗ οἱ ὀθωμανοὶ κόπτουσι καὶ ξέουσι τὸν πρὸς γραφὴν κάλαμον.

قلمدان } II. καλέμ-τάν, ὄν. πυξίς, κονδυλοθήκη, ἥτοι θήκη, ἐντὸς τῆς ὁποίας φυλάττονται τὰ κονδύλια [καλέμια].

قلمرو } Π. καλὲν-εἶδ, ὄν. τὰ ὄρια, ἐντὸς
τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ δικαιοδο-
σία μονάρχου, ἡγεμόνος, διοικητοῦ, ἐπικράτεια,
δικαιοδοσία [κ. λ. ὅπου φθάνει ὁ κάλαμος].

قلمزده } Π. καλε-ζετέ, ἐπθ. γεγραμμένος,
κοινοποιηθείς.

قلمزن } II. καλεῖν-ζέν, ἐπθ. γράφωv, γραμ-
ματεύς· βλ. قلمش.

قلمق { T. κηλμάκ, βλ. قيلمق .

قلمکار } Π.καλεμ-κάρ, ὄν. γλύπτῃς, χαρά-
 κτης ἐπὶ χρυσοῦ, ἀργύρου κτλ. ὁ
 διὰ τοῦ χρωστέρος βάψων καὶ ζωγραφῶν πανία,
 μανθῆλια, καλύμματα τῆς κεφαλῆς καλούμε-
 να κ. καλεμεκιά· βλ. قلمکاری.

قلمكارلىق } Τ. καλεμ-καρλίκ, ὄν. τὸ ἐρ-
 γον τοῦ γλύπτου, τοῦ χαράκτου,
 τοῦ διὰ τοῦ χρωστικῆρος βάφοντος κτλ. ἤτοι ἡ
 γλύπτική, ἡ βαφική, ἡ ζωγραφική· βλ. προηγ.

قلمکاری } Π. καλεμ-καρι, δυν. ταυτό προηγ.
 — استاد طبیعت — ἡ βαφικὴ τοῦ α-
 ριστοτέλῃου τῆς ψύσεως [οὐδ' αὖτ' αὖτ']· ἡ τοῦ
 τοῦ Θεοῦ· σπανίον, μαυρίδιον ἢ κάλυμμα τῆς
 κεφαλῆς ἐξωγραφημένον διὰ χρωστικῆρος, κ. κα-
 λεμκερί.

قلمکش } Π. καλέω-κέζ, ὄν. ὁ, σύρων γραμ-
μάς, ὁ γραφών, γραφεύς, γραμμα-
τεύς. βλ. قلم.

قلموق { καλμούκ, βλ. قالموق Καλμοῦκος.

قلمون } A. καλεμούν, ὄν. χαμαιλέων' βλ.
 قلمون } B. قلمون.

قلمی } Α. καλεμ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῷ κα-
 λᾶμω, τῷ γραφείῳ, ἢ τῇ τάξει τῶν
 γραμματέων, γραφικός· ἔθ. α. 15 καλεμιγέ.

قلمية } Α. καλεμική [ἐκ τοῦ προηγ.] ὀν. θ.
δικαίωμα γραφικόν.

قلوبك } T. καρδιές, βλ. قلوبك.

قلندر } Π. καλεντέρ, ὄνομα τοῦ ἰδρυτοῦ
τάγματος δεσποτῶν φερεσίκων καὶ
ὅλως ἀδιαφόρων πρὸς τὰ τοῦ κόσμου· δεσποτῶν
τοῦ τάγματος τούτου· قلندر کاظمی καλεντέράν.

قلندرانہ } Π. καλεντιερ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
 νήκων ἢ ἀρμόζων δερδιστη τοῦ
 τάγματος καλεντιέρ, δερδιστικός: بر ذوق — ἀ-

πολλοὺς [ζέει] δερβισικὴ· § ἐπρ. δερβισικῶς.
 قلندرلك } Τ. καλεντερ-λίκ, ὅν. ὁ βίος καὶ
 ἡ πολιτεία δερβισίου ἢ ἄλλου φε-
 ροῦκου καὶ ὅλως ἀδιαφύρου πρὸς τὰ τοῦ κόσμου.

قلنسوه } Α. καλενδούβε, δν. θ. κάλυμμα κε-
φαλῆς· § [βοτ.] σκιαδίων· § [ιατρ.]
Ἰπποκράτειος κεφαλόδεδμος [εἶδος ἐπιδέσμου
τῆς κεφαλῆς]· § [χημ.] تراب — χράνν πηλίνν.

قَلَمَق } T. κελινμάκ, βλ. قِيلِمَق.

قلوب } A. καρδίων [πλθ. τοῦ قلب] ὄν. καρ-
 δίαι : صافيه — καρδιαί ἀγαθαί || قاسيه —
 καρδιαί σκληραί || إيتك — καρδίζω συμπα-
 θείας [καρδιας] || إفعال — ῥήματα δοξαστικά, ὡς
 τὰ صافيه. ظن إتمك. نظر إتمك. عد νομίζω, θεωρῶ.

19. **ΚΛΟΒΟΣ** { **Γλ.** κλοβή [club] ὄν. λέσχη, ἡ του
 20. **ΚΛΟΒΟΣ** { συνάθροισις πρὸς συζητησιν ἢ δια-
 21. **ΚΛΟΒΟΣ** { σκέδασις, καὶ ὁ τόπος τῆς συνάθροισεως κτλ.

قلوچقه { κονλότηκα, βλ. قولوچقه.

[illegible]

քլորοφόρμ } Γλ. κλοροφόρμ (chloroforme)
 քլωροφωρμινον } δν. քλωροφωρμινον: مك — քλω
 քωφορμίζω [ἀσθενή πρὸς ἐγγχείρησιν]: βλ. ք. ք.

قلیون } It. καλιόν, βλ. قالیون.

قلیون } Π. καλγούν, βλ. قلیان, βλ. ταυτό.

قلیه } T. καλγιά [ἐκ τοῦ قلی, βλ. καλγιά] βλ. —
ἀλκάλη || طاشی — ποτάσσα || طوزی —
ἀλας σόδας.

قلیه } T. καλγιά, βλ. φαγητὸν ἐκ λαχανικῶν
ἐψημένων ἀφ' οὗ πρότερον φρυγῶσι [κα-
θουροῦσθαι] διὰ βουτύρου: سی — بادنجان — قباقي
κολοκύνθια ἢ μελιζάναι ἐψημέναι ὡς εἴρηται.

قما } T. κάμα, βλ. قامه.

قمار } A. κημάρι, κ. κουμάρι, βλ. τυχερὸν χαρ-
τοπαίγιον παιζόμενον ἐπὶ χρήμασι,
κύδος: — παιζω τυχερὰ χαρτοπαίγνια.
|| — توكى خرايتدر ||
νίον εἶναι καταστροφὴν [χαρὰ πύξτε].

قار باز } Π. κουμαρ-παζ, βλ. ὁ παίζων τυ-
χερὰ χαρτοπαίγνια, χαρτοπαίκτης.

قار بازلق } T. κουμαρ-παζλίκ, βλ. τὸ ἐρ-
γον τοῦ χαρτοπαίκτη.

قار جى } T. κουμαρ-δζή, βλ. ταυτό قار باز
βλ.

قار جيلق } T. κουμαρ-δζήλίκ, βλ. ταυτό
قار بازلق.

قار خانه } Π. κουμαρ-χανέ, βλ. χαρτοπαι-
κτήριον, ἥτοι μέρος ἐνθα παίζουσι

χαρτοπαίκτη ἐπὶ χρήμασι.

قاره } It. κάμαρα, βλ. قمره.

قارى } A. καμαρί, βλ. τοῦ قمره κουμ-
ριγέ, βλ.

قارى } T. κουμαρῆ, βλ. εἶδος ἀλόης προερ-
χομένης ἐξ Ἰνδιῶν [ἢ λέξις ἐκ τοῦ

ὀνόματος τοῦ τόπου].

قاز } T. κημάζ, παραφθορὰ τοῦ γαμ-
μάζ, βλ.

قاش } A. καμμάζ [βλ. قاش] βλ. ὁ ἀνάπτων
τὴν ἐστίαν τοῦ λουτροῦ. βλ. كاشجى.

قاش } A. κουμάζ, βλ. ὕψωμα: — بر طوب —
ἐν δέμα [τόπι] ὕψωματος' § [κοιν.]

ὑψωμα μεταξὺ τῶν ἐξαιρετῶν ἢ ἀπομίμησης αὐ-
τοῦ § ὕψην, ἥτοι ποιότης: — اعل صوف —
σόφιον

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Β'.]

οὗ ἢ ὕψην ἥτοι ἢ ποιότης ἐξαιρετος [ἀλγιά] § μτφ.
ποιότης ἀνθρώπου κακοήθους: — ی اشاغی آدم —
ἀνθρώπος εὐτελοῦς ποιότητος' || در — او — ποίας
ποιότητος εἶναι; [ἀθλίου] § πλθ. اقشه —
ἀκμιά.

قاشق } T. καμασμάκ, قاشدیرمق —
τημαμάκ, βλ. قاماشق. قاماشدیرمق.

قماقم } A. καμακήμ, βλ. τοῦ ققم καὶ ققمه, βλ.

قامه } A. κουμαμέ, βλ. θ. πλθος ἀνθρώπων.
§ σαρώματα, σκύδαλα. § ἢ ἐκκλησία

τῆς Ἱερουσαλήμ.

قمر } A. καμέρο, βλ. σελήνη: — لقای نورانی —
و جمال روحانیله — ملكة الليال — اطلاقة سزادر

ἢ σελήνη διὰ τὸ φωτεινὸν αὐτῆς πρόσωπον [κα-
κάϊ νοουρανί] καὶ τὸ πνευματικὸν αὐτῆς κάλ-
λος [δζεμάλι ρουχανί] ἀξίζει νὰ ὀνομασθῇ [τελα-
κινέ δεζά-τιρ] βασιλίσσα τῶν νυκτῶν [μελί-
κετον-λ-λεγγιάλ] || — كمنای —
καμέρι κεν'ανί, ἢ σελήνη τῆς Χαναάν [ἐπώνυμον τοῦ πατριάρχου
Ἰωσήφ] [παρὰ] τοῖς ἀνατολικοῖς ποιηταῖς] § δυνικ.
قمرین — کامرهین, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. § πλθ.
قمر — اکماد — βλ. هلال.

قمرى } A. καμερί, βλ. σεληνιακός § [ιστρ.]
σεληνιαζόμενος, ἐπιληπτικός § θηλ.

قمره } کامرهین — شهر || — ستور —
μῆνες [δουχοῖρ] σεληνιακοί. || —
حروف — گراممات [χουροῦθ] σεληνιακά, ἥτοι τὰ ἐξ ἡς
14: — ا ب ج ح خ ع ف ق ك م و ه ی —
ἀντίθετα τοῖς ἡλιακοῖς γράμμασι [βλ. شمسیه] βλ. قمره.

قمرى } A. κουμρί, κ. κουμροῦ [قمری] βλ.
τρυγῶν: — سوخته بال —
κουμροῖ δουχ-

τε-παζ, τρυγῶν ἡς ἢ πτέρυξ ἐκάν, ἥτοι μὴ
δυναμένη νὰ πετάξῃ [μτφ.] || —
دکل چشم کبود اول —
ابرواک زیر طاقده ایکی آواره —
درکه کمش آشیان —
طوش δὲν εἶναι γλαυκοὶ ὀφθαλμοὶ [τόξάμυ κε-
ποῦξ] ὑπὸ τὴν ἀψίδα [ζίρι τακινξέ] ἐκείνων
τῶν ὀφρύων [ἐπρουδάν], εἶναι δύο περιπλανώ-
μεναι [ἀδαρε] τρυγόνες, αἵτινες ἤλθον καὶ ἐν-
εφώλευσαν [στίχ.]. § θ. قمره —
κουμριγέ, τρυγῶν
θῆλεια. ὁ πλθ. τοῦτου قارى کاماری.

قمرین } A. καμερεῖν, βλ. τοῦ قمر کامέρο, βλ.

قمریه } A. καμεριγέ [θ. τοῦ قمر βλ.] βλ. σε-
ληνιακός § βλ. θ. σκιάς ἐν τῷ κήπῳ

ἐκ κλάδων ἢ ξύλων, ἐνθα κάθονται τὰς νύκτας

قنات } T. ἡ κνάδ κανάτ, ὄν. πτέρουξ : قوش
 پتـ قرتال — ی || ی — پتـ پتروخ پتروخ — ی

ρυξ ἀετοῦ· || قو — بالي — πτερύγιον ἰχθύος· ||
 φύλλον θύρας, θύρωμα, κ. τὸ κανάτι τῆς
 πόρτας· || بجره — φύλλον παραθύρου, πτερόν,
 κ. τὸ κανάτι τοῦ παραθύρου· || يورون —
 ذكركم من يلكنتك — لى — πτερύγιον ρινός· ||
 πτερά τοῦ ἱστίου μύλου [πεγνυμέν γελκεν-
 νίν]· § πτέρυξ οἰκοδομῆς· § τὸ ἥμισυ τοῦ πλά-
 τους ὑψώματος δεδιπλωμένου κατὰ μέτρος,
 φύλλον τάπητος· || كورك — ي. τὸ ἥμισυ ἐνδός
 ταχτά [βλ. γουναρακου[κρυόρε]]· || قول —
 βραχίονες [κόλ], πτέρυγες, ἤτοι μέλη τοῦ σώμα-
 τος· μεφ. βοηθοί· || قول — ي. بقدر — طوتور
 — δὲν ἔχει βοήθον, συναντιλήπτορα· ||
 قيللى — قوم — εκόπησαν οἱ βραχίονες καὶ τὰ
 πτερά μου, ἀπεθαρούνθη· § αἰγίς, προστασία·
 — ي. آتته صغندم — κατέφυγον ὑπὸ τὰς πτέρυγας
 του, ὑπὸ τὴν αἰγίδα του· || — ا. εἶδος μεγάλης
 νυκτηρίδος· || قل — ، صارى — ع. εἶδη ἰχθύων τῶν
 γλυκέων ὕδατων, ὀμοιάζοντα πρὸς τὸν مرجان βλ.

قنات } A. κανάτ, ὄν. θ. ὑπογείους ὄχετος ὕδα-
τος ἢ ἀκαθαρσιῶν, σωλὴν, ὕδραγω-

γεῖτον· § [ἀνατ.] σωλὴν ἀγωγός, πόρος: افیه—
κανάτι ἐνφίγέ, σωλὴν ἀγωγός τοῦ δακρύου
ἀπὸ τῆς κύστεως τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐν ᾗ παρά-
γεται, πρὸς τοὺς ῥόθωνας: || احليله—**κανάτι ἀχ-**
ζιλίγέ, σωλὴν δι' οὗ ἐξέρχεται τὸ οὖρον, οὐ-
ρήθρα: || صفراوه—**κανάτι σαφραβίγέ**, χοληδό-
χος ἀγωγός· § πλθ. قنوات **καγεδάτ**.

قناتل انمق } Τ. κανατ-λανμὰκ, ρμ. οὐδ. πτε-
ροφυῶ, ἀποκτῶ πτέρυγας [ἐπὶ

πτηνῶν ἢ ἐντόμων] ἄρχομαι νά πετώ: — چکرکہ
ἢ ἀκρίς [τρεκιοκὲ] πτεροφυεῖ,

قناتلی } T. ḥ قناتلی κανατ-2ḥ, ἐπθ. ὁ ἔχων πτε-
ρυγας, πτερυγοφόρος, πτερυγωτός.

قناة { Ἰτ. κανάτα, ὄν. μέτρον ἐκ λευκοσιδή-
ρου· μικρὰ λάγνης, ὕδρια: صو—سي

ὕδρια ὕδατος, κ. κανάτα.

قناد { T. κανάτ, βλ. قنات

قناد } A. καννάτ [ρζ. قند] ὄν. ζαχαροποιός,
ζαχαροπώλης [τ. شکرچی].

قنادسر } Τ. κανατ-δὴξ, ἐπθ, ὁ ἀνευ πε-
 ρύγων, ἀπτερυγος: قوش اوچاز—τὸ
 ἀπτερυγον πτηνὸν δὲν ἵπταται [πρμ.]

قناديل } A. κανατίλ [πλθ, του قناديل] δν καν-
δῆλαι, λύχνου: مثل النجم n مثل شجرة

κατατίλ, δουρεγιά-μεσίλ, ἢ ἐνδζοίη-μεσίλ,
 κανδιῆλαι ὁμοιάζουσαι πρὸς τὰς Πλειάδας ἢ
 πρὸς τοὺς ἀστέρας (ἦτοι πλῆθος κανδιῆλων).

قناريه } Τ.κανάρια [ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν
Καναρίων νήσων] ὀν. ἀκανθίς ἡ κα-

ναρία, κ. κανάρι·|| صارىي —λαμπρὸν κίτρινον
 χρῶμα[ὡς τοῦ καναρίου]·|| اوتى —ἡριγένων, ψυ-
 τὸν τοῦ ὁποῖου ὁ σπόρος χρησιμεύει ὡς τροφή
 τῶν πτηνῶν καλοῦμενος: قناريه τροφή τοῦ
 καναρίου, κ. κανὰρ γεμί·|| بقس .

قنات } Α, κανατά, ὄν. θ. τὸ ἀπελπίζειν,
ἀπελπισία· βλ. قنوط.

قناطر } A. κανατήρ, πλθ. τοῦ قنطرة βλ.

قناطير } A. κανατήρ, πλθ. τοῦ قطار καὶ τοῦ
 قطاره βλ.

قناع } A. κινᾶ', ὄν. κεφαλόδεσμος γυναι-
κεῖος [βλ. ياشاق، نقاب] § παροιμία ἡ
ἰλλο, ἐν τῷ τοῦ ὁποῖου ἀποστέλλεται ὁ ὄφρων.

قناعت } Α.κανα'ατ [ρζ. قنع] ρ.ἀφ.θ. αὐτάρ-
κεια, ὀλιγάρεκεια, τὸ ν' ἀρκῆται τις

εἰς ὅτι, ἔχει καὶ νῦν μὴ ζητῇ περισσότερον·
 μὴ πεποιοῖσθαι· صاحب ἢ اهل اذليغارکس، αυ-
 τάρκης || القناعة كنز لا يفنى || ἐλκανάτου κένζουν
 λα γέφυρα, ἢ αὐτάρκεια εἶναι θησαυρὸς ἀνεξάν-
 τλητος [πρμ. ἀραβ. ἐξ ἧς ἡ ταυτόσημος τουρ-
 κική: قناعت کي دولت καὶ ἡ قناعت توکنز خزینه در
 اولاز δὲν ὑπάρχει εὐτυχία ὡς ἡ αὐτάρκεια]. ||
 Ρμ. ἀρκοῦμαι, εἶμαι ὀλιγαρκής· πειθομαι [δοτ.]:
 اترك — طوتم اوتہ — ἀρκεῖται [τὸ ζῶον] εἰς μίαν
 δράκα χόρτου· كترمك — ἢ اترك — πει-
 θομαι, σχηματίζω πεποίησθιν [δοτ.]:
 ازومنه — و جدائاً || كترمك پيڤوماي
 و جدائاً و حدائت الهیه — حاصل اترك
 پيڤوماي [βιτζ'άνεν] πεποίησθιν περὶ τοῦ ἐ-
 νιαίου τοῦ Θεοῦ [βαχ'εανίγέτι ἰλαχινέ].

قناعه بخش } Π. κανα' ατ-πάχς, έπθ. ὁ πα-
ρέχων αὐτάρκειαν, ικανοποιῶν.

قناعتکار } Π.κανα'ατ-κιάρ, ἐπθ.αὐτάρκης,
ὀλιγαρχής.

قناعتكش } Π. κανα'άτ-κέζ, ταὐτὸ προηγ.

قنافة } Α. καναφίζ, πλθ. τοῦ ἀπὸ κοιν-
φούζ, βλ.

πλουσι λυχνίας ἐπὶ τῶν μιναρῶν τῶν τεμε-
νῶν, οἷα ἡ τῆς συλλήψεως, ἡ τῆς γεννήσεως, ἡ
τῆς ἀναλήψεως τοῦ Μωάμεθ, καὶ چورکی — πλα-
κοῦντες [ισορέκτα] διανεμόμενοι κατὰ τὰς νύ-
κτας ταύτας τοῖς πτωχοῖς. || دونا سى — φωτα-
ψία. || چىچى — φυτόν, οὗ τὸ ἄνθος ὁμοιάζει λυ-
χνία, κ. κανδήλια: آغاجى — εἶδος θάμνου· § πομφό-
λυξ ἐξ ἀφροῦ σάπωνος: اوچورمق — πετῶ πομ-
φόλυγας [παιδιὰ παιδίων σχηματίζοντων πομφό-
λυγας ἐξ ἀφροῦ σάπωνος]. || — گوك — καν-
τίλ, μεμεθυμένος εἰς τὸν ἐσχατον βαθμόν, κ. ἄ-
ναψε τὰ κανδήλια· § πλθ. قانديل کانτιλ· βλ.
قندیلجی } T. καντίλ-δίζι, ὄν. κανδηλοποιός,
κανδηλοπώλης· § κανδηλάπτης
τεμένους, ἐκκλησίας.

قندیلشکم } T. καντίλ-λεζιμέκ, ρμ. ἄλλ.
ἐπισκέπτεσθαι καὶ συγχαίρειν
ἀλλήλους ἐνεκα ἐορτῆς ἄλλης ἢ τὸ βαϊράμιον.
قندیلک } T. καντίλ-λίκ, ὄν. κόγχη ἢ κοι-
λῶμα ὑελοφρακτον ἢ μὴ ἐν τῷ
τοίχῳ πρὸς ἐναπόθεσιν λυχνίσκου ὅπως φωτί-
ζη τὴν νύκτα τὸ δωματίον.

قندیللو } T. ἡ καντίλ-λίζι, ἐπθ. καν-
δηλοφόρος· § ὄν. χωρίον τοῦ Βο-
σπόρου κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν ὁχθὴν· § βλ. قنابل.

قندیه } T. καντίγια, ὄν. κ. τὸ Ἡράκλειον τῆς
Κρήτης.

قنص } A. κανές, ὄν. θήραμα.

قنط } A. κανέτ, ὄν. ἀπελπισία· βλ. قنوط.

قنطار } A. κιντάρ, κ. καντάρ, ὄν. στατήρ,
κ. καντάρ, ἥτοι μέτρον βάρους ζυ-
γίζον 44 ὀκκάδας [τὸ τέταρτον τοῦ τσεκίου, βλ.
چكى — ἡ γλῶσσα τοῦ στατήρος || دىلى —
νέος στατήρ ζυγίζων ἑκατὸν χιλιόγραμμα· || —
بارى زىگىسترا, ἥτοι δικαίωμα λαμβανόμενον
ὑπὸ τοῦ δημοσίου ζυγιστοῦ λόγῳ ζυγίσματος
διὰ τοῦ στατήρος || رسوى — τέλη [ρουσοῦν]
ζυγίσεως || چكمك — ζυγίζω διὰ τοῦ
στατήρος || آغاجى — ὑπάλληλος δημορχιακός,
ὅστις ἐπεθεώρει ἄλλοτε τὰ μέτρα καὶ σταθμά·
|| — دىلى — ὁ στατήρ ἐν τῇ ὁσφύϊ του [πελιντέ],
ἥτοι εἶναι ἀκριβής, προσεκτικός ἐν τῇ ἀνψοδο-
σίᾳ του· § πλθ. قناطير کانατήρ.

قنطارجى } T. κανταρ-δίζι, ὄν. ὑπάλληλος
τοῦ τελωνείου ἐπιτεφορτισμένος
νὰ ζυγίζη βάρη, ὡς σάκκους ἀνθρώπων, ξύλα
κτλ. ζυγιστής, σταθμιστής.

قنطارجىلق } T. κανταρ-δίζιλήκ, ὄν. τὸ ἐρ-
γον τοῦ ζυγιστοῦ, τοῦ σταθ-
μιστοῦ· βλ. قنطارجى.

قنطارلق } T. κανταρ-λίκ, ἐπθ. ὁ ἔχων βά-
ρος στατήρος || — ی آغاجى —
ὑδρίζω βαναύσως.

قنطارون } A. κανταρόν καὶ قنطاريون کان-
ταργόν [ἐκ τοῦ ἑλλ.] ὄν. κεν-
ταυρίς [ψυτ.] || صغیر — μικρὰ [δαγὴρ] κενταυ-
ρίς || — سارى — ξίφιον, κ. σπαθόχορτον· βλ. καὶ
قلج اونی.

قنطاريونيه } A. κανταργιον-ιγέ, ἐπθ. θ. κεν-
ταυροειδῆ [βοτ.].

قنطره } A. κανταρά, ὄν. θ. γέφυρα, ἁπλῆς γε-
φύρας, θόλος· § [ἀνατ.] تارن — καν-
ταράτ τανίν, Τανίνειος γέφυρα [μέρος τοῦ ἐγ-
κεφάλου] || وارول — κανταράτ βαρόλ, Οὐαρό-
λειος γέφυρα, παρεγκεφαλίς· § πλθ. قناطر καὶ
قناطير کانατήρ.

قنطاريه } A. κανταρ-ιγέ, ὄν. δικαίωμα δη-
μαρχιακὸν ζυγίσεως διὰ τοῦ στα-
τήρος, ζύγιστρα.

قنغال } T. κανγκάλ, βλ. قانغال.

قنقى } T. κάνγκη, ἡ هانكى خانگه [ἐκ τοῦ
ἀντ. ἐρωτ. ποῖος; : مكتب — ποῖον
σχολεῖον; || كون — ποῖαν ἡμέραν; || چوقق — ποῖος
παῖς; || مى استيوسكر — ποῖον ἐξ ἡμῶν [κάν-
γκηνηζ] θέλετε; || کر خسته — ποῖος ἐξ ὑμῶν
[κάνγκηνηζ] εἶναι ἀσθενής; || سى — ποῖος ἐξ
αὐτῶν; § [ἀντ. ἀορ.] ὁσπισθήποτε, κ. ὁποῖος;
طاشى قالدیوسهك التندى چيقار — ὁποῖαν πέ-
τραν σπικώσης, ἀπὸ κάτω βγαίνει [πρμ.] || —
پاشى قانى ايسه باشى اكا اورسون — εἶ-
ναι σκληρὰ, εἰς ἐκείνην ἀς κτυπήσῃ τὴν κεφα-
λήν του, ἥτοι τώρα ὅσῳ θέλει ἀς μετανοεῖ [πρμ.].

قنفذ } A. κοινφούζ, ὄν. ἐχίνος, ἀκανθόχοι-
ρος [τ. کرنی]· § πλθ. قنافة καναφίζ.

قنفشه } A. κινφιδέ, ὄν. θ. ζουλος, κουδαρίς
[βλ. تسبح بوجى].

قنقى } T. κινμάκ, βλ. قنقى.

- قتوات** } A. κανεβάτ, πλθ. τοῦ قتات βλ.
- قتوت** } A. κουνούτ, ὄν. εὐλάβεια, εὐσέβεια, ὑπακοή εἰς τὸν Θεόν· ἢ προσευχή ἡ καλουμένη وتر βίτρο· βλ. λ.
- قتوط** } A. κουνούτ, ὄν. ἀπελπισία· βλ. καὶ قنط καὶ قنط .
- قتوع** } A. κανούτ, ἐπθ. αὐτάρκεις, ὀλιγαρκής· βλ. قناعت καὶ قناعتكار .
- قتوع** } A. κουνούτ, ὄν. αὐτάρκεια, ὀλιγάργκεια· βλ. قناعت .
- قتوی** } A. κανεβί [ἐκ τοῦ قتات] ἐπθ. ραβδωτός, ὁ ἐν εἵδει ὀχετοῦ ἢ σωλῆνος.
- قنه قنه** } κήνα-κήνα, βλ. قنقنا .
- قتی** } T. κάνι, βλ. قانی .
- قتیع** } A. κανί· [ρζ. قنع, βλ. قناعت] ἐπθ. ὀλιγαρκής, ταῦτο قنوع κανούτ .
- قو** } T. κό, προστ. τοῦ ρημ. قومت βλ.
- قوا** } A. κουθα [πλθ. τοῦ قوت] ὄν. θ. δυνάμεις : ی خسه — κουδάϊ χαμδέ, αἱ πέντε αἰσθήσεις [τοῦ ἀνθρώπου], ἢ ی خسه — αἱ πέντε φανεραὶ [χαχηρὲ] αἰσθήσεις, ἢτοι ἡ ὄρασις [باصره], ἡ ἀκοή [سامعه], ἡ γεῦσις [ذائعه], ἡ ὀσφρησις [شامه] καὶ ἡ ἀψή [لامسه] || ی — διανοητικαὶ [ἀκλιγέ] δυνάμεις || ی — αἱ κουδάϊ ἐρπα'ά, αἱ τέσσαρες δυνάμεις, δυναμίδαι, ἢτοι τὸ φῶς, ἡ θερμότης, ὁ ἡλεκτρισμός, ὁ μαγνητισμός[ψυσ.] || βλ. καὶ قوی .
- قوابل** } A. καθαπίλ, πλθ. τοῦ قابله βλ.
- قواد** } A. καδδάτ [ρζ. قواد, βλ. قائد] ὄν. μαστροπός.
- قواد** } A. κουδδάτ, πλθ. τοῦ قائد βλ.
- قوادی** } A. καθατί, πλθ. τοῦ قادی βλ.
- قوارع** } A. καθαρή· [πλθ. τοῦ قارعه] ὄν. θ. συμφοραί, δυστυχήματα : قرآن — ἐδάφια τοῦ Κορανίου [κουρ'άν] ἀναγινωσκόμενα πρὸς προφυλακὴν ἀπὸ τῆς βλάβης τῶν κακοποιῶν πνευμάτων ἢ ἄλλου κακοῦ.

- قواره** } T. καθαρά, βλ. قوارره .
- قواریر** } A. καθαίρο, πλθ. τοῦ قاروره βλ.
- قواس** } A. καδδός [ρζ. قوس] ὄν. στρατιῶτης ὠπλισμένος διὰ τόξου, τοξότης ἄλλοτε· κλητήρ, κλητήρ πρεσβείας, κ. καθάσης.
- قواسیه** } Γλ. καθάσια [cassier] ὄν. καθσία δένδρον, τ. آجی آغاج .
- قواسلق** } T. καδδασ-λήκ, ὄν. τὸ ἔργον τοῦ κλητήρος· βλ. قواس .
- قواص** } καθάς, ἀντὶ قواس βλ.
- قواصف** } A. καθαδὴφ [πλθ. τοῦ قاصف] ὄν. ἄνεμοι σφοδροί, ἀνεμοστρόβιλοι· طوفان انكیز — ἀνεμοστρόβιλοι διεγείροντες κατακλυσμὸν [τουφ'άν-ἐνγκίζ].
- قواطه** } καθάτα, βλ. قواطه § εἶδος δομάτας πικρᾶς.
- قواعد** } A. καθαήτ [πλθ. τοῦ قاعده] ὄν. θ. βάσεις· κανόνες, ἀρχαί : صرفیه — κανόνες γραμματικοὶ [θαρη'ιγέ]· نحویه — κανόνες συντακτικοὶ [ναχ'ιγέ]· کلیه — καθαήτ· κηδ'ιγέ, γενικαὶ ἀρχαί [τοῦ δικαίου]· γραμματικὴ : عثمانیه — γραμματικὴ ὁθωμανικὴ.
- قواف** } T. καθάφ [ἐκ τοῦ ἀρδ. خفاف, βλ.] ὄν. ὑποδηματοπώλης, ἰδίᾳ ὁ πωλῶν εὐθηνὰ μεταχειρισμένα ἢ μὴ ὑποδήματα διὰ τὸν ὄχλον: مالی — ὑπόδημα πρόστυχον || ایثی — ἔργον πρόστυχον, χυδαῖον || ی — στροψοδικής || ی — لقردی — συκοφάντης, κατήγορος.
- قوافخانه** } T. καθαφ-χανέ, ὄν. ὑποδηματοπωλεῖον, ἐνθα πωλοῦνται πρόστυχα ὑποδήματα· βλ. قواف .
- قوافل** } A. καθαφίλ, πλθ. τοῦ قافله βλ.
- قوافلق** } T. καθαφ-λήκ, ὄν. ὑποδηματοπωλική, ἢτοι τὸ ἔργον τοῦ πωλοῦντος πρόστυχα ὑποδήματα κτλ. βλ. قواف .
- قوافی** } A. καθαφί, πλθ. τοῦ قافی βλ.
- قواق** } T. καθάκ, βλ. قواق .
- قوال** } T. καθάλ [κατὰ τὸ لهجه κυρ. قوال] ἔκ τοῦ قو ἢτοι ὁ ἐσωτερικῶς κενός,

قويوق } Τ. κοπούκ [ἐκ τοῦ قويوق] ἐπθ.
ἀπεσπασμένος, κεκομμένος.

٢٠٧٠ } Γλ. **κοπόν** [coupon] ὄν. τοκομερί-
 διον μετοχῆς ἢ χρεωγράφου, ἥτοι
 γραμματίδιον δεικνύον τὸν τόκον χρεωγράφου
 ἐν ὧρισμένῃ ἐποχῇ, καὶ ἀποσπώμενον ἀπ' αὐτοῦ
 πρὸς ἐξαγγύρωσιν.

قوي } Τ. κουπούϊ, ὄν. λαγωνικόν, κύων
κυνηγετικός.

قويه } Ιτ. κούπα, βλ. قويا.

قوة } Γλ. κουπέ [coupé] ὄν. ὄχημα μονό-
κλιτρον ἀνοικτόν.

قوپيا } It. ḥ قوپيه κόπια [coria] ὄν. ἀντί-
γραφον· βλ. صورت.

قوت } A. **κονβδέτ**, δυν. θ. δύναμις, ισχύς·
 βοήθεια, ἐπικουρία· [μαθημ.] δύναμις·
 [ιατρ.] τονικότης: قوة الظهر **κονβδετου-ζ-ζάχρ**
 ἐπικουρικὸς στρατός, ἐπικουρία· || طالع ايله
 διὰ τῆς βοήθειας τῆς τύχης [ταλῆ·] || ويرمك—
 ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ· || ي بازويه ويرمك
 ὑπάρχουσιν [βάρ] δύναμιν διδῶ εἰς τὸν βρα-
 χίονα, ἥτοι καταβάλλω πᾶσαν δύναμιν· || قوله
 — **κολουνά κονβδέτ**, δύναμις [εἶν] εἰς τὴν χειρὰ
 σου! τὸ ἡμέτερον καλὴ δύναμις! [ἐπφ.] || له—
κονβδέτ-λε, ἐρρωμένως, δυνατά· || طاشي—
 θος δυνάμει, ἥτοι δίσκος [παιδιδ.]· § πλθ. قوا
 قوی **κονδά**· || بل. καὶ قوه **κονβδέ**.

قوت } A. κοίτην τροφήν: *لا موت - كوتة* 2. *أ*
 γειμύει τροφήν τόση ὅση ἀρκεῖ ὅπως
 μὴ ἀποθάνῃ τις ἐκ τῆς πείνης· § πλθ. اقوات
 ἀκβάτ: *مياه - أكباتي* γειμύγέ, ὁ ἐπιούσιος ἄρ-
 τος, τὰ πρὸς τὸ ζῆν [συνών. رزق, روزی].

قوت } T. κούτ, ὄν. εὐτυχία [σπιν.], βλ.
قوتلو، قوتلانمی، قوتسز.

قوتار مق } T. καταρμάκ [κατὰ τὸ لجه ek
 τοῦ [قوتار مق] ρμ. μτδ. μετακινῶ
 ἢ κενώνω τὸ ψαγντὸν [δοτ. αἰτ. دن] يكي تجردن
 — κενώνω τὸ ψαγντὸν ἐκ τῆς χύτρας εἰς
 τὸ τρυβλίον [σαχάνι]. || — يشي بر قابه
 τὴν ὑπόθεσιν εἰς τι δοχεῖον, διευθετῶ, εξοικο-
 νομῶ ὑπόθεσιν.

قوتان { T. κοτάν, βλ. قوطان.

قوتِر { ΑΥ.κότερ[cutter] καὶ قوتِرہ کُتِرا, ὄν.
κέλης, λιθυρινίς, κ.κόττερον[πλοῖον].

قوتسز } Τ. κουβδευ-δίζ, ἐπθ. ἀδύνατος, ἀ-
σθενής, ἀνίσχυρος· ἄπορος.

قوتسز { Τ.κουτ-δούζ, ἐπθ. δυστυχῆς, δύσ-
μοιρος.

قوتسزلق } T. κουτ-δουζλουκ, ὄν. δυσ-
μοιρία.

قوتسزلك } T. κοινδβετ-διζλίκ, ὄν. ἀδυνα-
μία, ἀνέχεια.

قوتلایمق } Τ. κοντ-λανυάκ, ρυμ, οὐδ. θεω-
ρω τι αἰσιον, εὐτυχές.

قوتلندیرمک } T. κοινοθε-λεντιουμέκ, ρμ.
 μετ' ενισχύω, ἐνδυναμῶ, δι-
 δω δύναμιν, τονικότητα, ἐπιρροωνύω [αἰτ.],
 — ἐνισχύω τὴν ἰδέαν, τὴν γνώμην [ζαννί].
 || — دى وحو, ἐνδυναμῶ τὸ σῶμα [βοιδζούτ].

قوتلكم } T. κοιθετε-λενμὲν, ρμ. οὐδ. ἐν-
σχόμεαι, ἐνδυναμοῦμαι, ἐπιρρω-
νύομαι, ἀποκτῶ δύναμιν, τονικότητα.

قوتلو } T. ἡ قوتلى κουτ-λουῖ, ἐπθ. μακάριος
εὐτυχής.

قوۋۋى } Τ. κοῦδδεν-λί, ἐπθ. δυνατός, ισχυ-
ρός, κραταίος.

قوتی } T. κοντού, βλ. قوطى.

قوجا تق } T. κοῦζα-τ-μάκ, ρμ. μτθ. κά-
 μνω τινά να γηράσῃ, καθιστῶ
 γέροντα, καταβάλλω [αιτ.] : انى كدر قوجا تقى
 λυπη [κεῖθρ] τὸν ἐγήρασε || βλ. قوجه ، قوجا تقى
 και اختلافتو .

قوجاق } T. κουλζάκ [ἐκ τοῦ قوجاق] ὄν. ἀγκάλῃ· δράγμα, δέσμη: د — ὁ ἐν ἀγκάλῃ, ἵτοι παῖς. || المتي — λαμβάνω εἰς τὴν ἀγκάλαν. || د کردرمك — περιφέρω τὸν παῖδα εἰς τὴν ἀγκάλαν. || ده بيومك — ἀνατρέφουμι ἐν τῇ ἀγκάλῃ, ἵτοι ἐν θωπείαις. || م — وارقم پىپتو عىس تىن اڭكالان، زنتو علاوس. || ————— κατὰ δέσµας, ἀγκαλιὰς ἀγκαλιὰς [χόρτα κτλ.]: || م — ———— маалла куубарга [ἐπὶ ἐριζόντων· βλ. ماقة].

} T. κονδοτακ-λασηνάκ, ρμ.
 } ἀλλ. δύο ἢ περισσότεροι εν-
 αγκαλιζονται ἀλλήλους, περιπτύσσονται.

قوجاقلامق } Τ. κουνδζακ-λαμάνκ, ρμ. μτδ.
 } ἐναγκαλίζομαι, περιπτύσσο-
 μαι, περιλαμβάνω [αἰτ.].

|| كأمپن یراق — ی || ك. sarakı. آغاج — ی
|| سكۆلنك ڤوړوړكۆډ — ی || سكۆلنك ڤوړوړكۆډ
|| سكۆلنك ڤوړوړكۆډ — ی || سكۆلنك ڤوړوړكۆډ
|| سكۆلنك ڤوړوړكۆډ — ی || سكۆلنك ڤوړوړكۆډ

قورتارمق } T. كورټارمق [متخ. توت
} بل.] ډ لوترون، دوزون : — جان
ناصاځايرتتس، ناصاځايرتتس : حلقه || كوكوس
څخه ځلاستكو ډرپتومونوس عيس تهن هالاسدان پړوس
دواترپان توت كيندونونوس نأ پنيځي [بل. كاي
سيدا] || قايق ن صندال — قايق ن صندال
ناصاځوسوستيكه || دمير — دميرو
توتون پلوئون.

قورتارمق } T. كورټارمق-نل-مأك، ډم. پث.
} لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق [كاتا توت
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
قورتارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

نوت، توتلنمون كتل.] څهكارفونوماي، اپوكا-
ټنلوتوماي : — څهكارفونوماي، اپوكا-
ټنلوتوماي.

قورتارمق } T. كورټارمق [توت
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

قورتارمق } T. كورټارمق، ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.
} ډم. پث. لوترون، دوزون، دوزون.

ταξωτὴ ταινία : تαινیا تخلیصیه مدالیه سی — سی
τοῦ μεταλλίου τῆς ναυαγιορεσίας.

قوردون } Γλ. κορδόν [cordon] ὄν. ταινία,
κ. κορδόνι, ταινία παρασήμου.

ζώνν στρατιωτικῇ κτλ., περιφέρεια: — صحة —
 υγειονομικῇ [duχνηγῇ] ζώνν. — الله المقي — θέτω
 ὑπὸ υγειονομικὴν ζώνν. — تشكيل ايمك —
 θέτω ἢ σχηματίζω υγειονομικὴν ζώνν κτλ.

قوردونلو } Τ. κορτίον-λου, ἐπθ. ὁ ἔχων ται-
νίαν, κ. κορδόνι.

قوردير مق } T. kouo-touo-uák, ρμ. διαμ.
 βάλλω να στησωσι. να ιδού-

ὁδοί [ait.]: — بَنَّا بَازِلًا وَنَا لِدِرْطُوسَايْنِ οἰκοδομήν. || جَادَرْنَا بَازِلًا وَنَا سَتْنَسَايْ سَكْنَهْ. || سَاعَتْنَا — بَازِلًا وَنَا خُورْدِيسَايْنِ وَرَوَلْدُغِيُونْ § كَامَنَّا تَيْنَا وَنَا ثَعَثْنَا تِي كَاتَا نُونْ [δοτ. ait.]: بَلْ قُورْمَقْ.

قورساق } Τ κουρ-δάκ, ὄν. πρόλοδος, πρη-
γορέων κ.σγῶσα: — نه چه کبر مامش

κουρδαγνὰ χαῖτε γκίουμεμις, εἰς τὸν πρό-
λοδόν του κόκκος δὲν εἰσῆλθεν, ὅπως διόλου
νῆστις. || یوش — ὁ πρόλοδός του κενός.

قورساقلو { T. ḥ قورساقلی κουρσακ-λ. ḥ, ἐπθ.
 ὁ ἔχων πρόλοβον· § ὁ ἔχων οἰ-

θημα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ λαιμοῦ, ὁ πᾶσχων ἀπὸ βρογχοκλήλην.

قورسه } Γλ. κορσὲ [corset] ὅν. στεινόδε-
σμος.

قورشون } T. κοιροῦν [κατὰ τὸ كورس] κυ-
 ρός ἀποκτείνει ἐκ τοῦ καὶ—

[قورمق] ὄν. μόνυβδος, σφαῖρα, βολίς [μονύβδον]:
كى — σφαῖρα πυροβολῶν || ديمك — σφαι-
ρίδι, φονεύς κατάδικον διὰ τὸ σφαῖραν
— ἔμψυκ — σφαῖραν, σπυαδερύς, ἐπιθελοζυγῆ, δι-

μιουργῶ δι' ἑμαυτὸν ἐχθρούς || دوكك — ἀνα-
λύω [τόκυεϊκ] μόλυβδον, διήθειν ὥπως θεραπεύσω
τὴν βασκανίαν [μαγεία]· || كى — ὡς μόλυβδος,

ἥτοι βαρύτερος ἔσθ' αὐτῷ. μολύβδινος· قلم — κάλαμος
 μολύβδινος, ἥτοι μολύβδινος κόνιδις. بورو — σω-
 λην μολύβδινος. اورتو — κάλυμμα [ὑποπύ] μολύβδινον.
 يراق — φύλαξ μολύβδινος. سرکسی —
 ὀξύκδης μολύβδινος [χρυσῆς]. موری — μολύβδινος
 μόν, ἥτοι σφραγίς [μυζήτιον] τελευτείου.

قورشونجي } Τ κουρεουν-δζου, ὃν ὁ χύνων
καὶ πωλῶν μολυβδιδον, σφαίρας

ἐκ μολύβδου, μολυβδουργός || قادي — γόνιμα,

μάγισσα, ἵτοι γυνή τις δι' ἀναλύσεως μολύ-
βδου θεραπεύει διήθεν τὴν βασκανίαν.

} T. κουρσούν-λατμάκ, ρμ.
 } διὰμ. βάλλω να καλύψωσι

διὰ μολυβδίου, νὰ μολυβδίσωσιν ἢ νὰ σφρα-
γίσωσι διὰ μολυβδίνης σφραγίδος [αἰτ.] : دك
— بڤالو νὰ σφραγίσωσιν ἐμπορικὸν θέ-
μα [ἔννι] ἐν τῷ τελωνεῖῳ [γκυθιοῦ] διὰ μολυ-
βδίνης σφραγίδος.

قورشو نلامق } T. κουρσουν-λαμάκ, ρμ.
μτδ. καλύπτω διὰ μολύ-

ἄδου, μολυβδίδ, θέτω σφραγίδα μολυβδίνην τοῦ
τελωνείου ἐπὶ ἐμπορικοῦ δέματος· § τυφεκί-
ζω κατὰδικον [αἰτ.].

} T. κουρσούν-λανμάκ, ρμ.
 } μσ. καὶ πθ. καλύπτουαι

ὑπὸ μολύβδου, μολυβδοῦμαι, σφραγίζομαι διὰ
μολυβδίνης σφραγίδος [ἐπὶ ἐμπορικῶν δεμά-
των ὑπὸ τοῦ τελεωνεῖου].

قورشونلو } T. ḥ قورشونلى كورسۇن-لۇ،
ἐπθ. κεκαλυμμένος διὰ μολύ-

δοον, μεμολυβδωμένους [οικοδομῇ κτλ.], ἐσφρα-
γισμένους διὰ μολυβδίνης σφραγίδος τοῦ τελευ-
τειου [δέμα ἐμπορικόν] § ὀνόματα κύρια καμο-
πόλεων καὶ χωρίων.

قورشوني } T. κούρσιν-ñ, ἐπθ. μολυβδό-
χοους: الداء نلك — χειρόκτιον (ἐλ.

ἐὶς ἐν ἑνὶ] μολυσθόχρουν.

قورصان { π. κουρσάν [corsaire] ὄν. πειρα-
τής· § πλοῖον πειρατικὸν λεγόμε-
ν.

μενον και يلى —κουρσαν γκεμοι·|| يلى —
 εν των ιστιων ιστιοφόρου πλοίου, καλούμενον
 και يلى لاتين ιστιον λατινικόν.

قورصا نلق { T. κουρσαν-λήκ, δν. πειρα-
τεία: ἐκ — μετέχουσι τὴν

πειρατείαν, πειρατεύω.

قورغاز } T. κουργάζ [ἐκ τοῦ قوروز] ἐπθ.
κάτισχνος πετρί καὶ κόκκαλοι

قورمق } T. κουροῦ [ἐκ τοῦ قورمق] ὄν.
 κουροῦ

قور } κόρυς, ἢ قورف, ὄν. κ. Κέρ-

ἡ δὲ κυρία.

تورق } 1. KOTURK, avti غورق n غورق βλ.

قورقاق } T. κορκάκ [ἐκ τοῦ قورقاق] ἐπὶ
 δειλός, μικρόψυχος, ψοφοδής, κ.
 φοβηταίδης: آدم—δειλὸς ἄνθρωπος. || بازكان—
 ὁ δειλὸς ἔμπορος οὐτε κέρδος
 κἀμνει, οὐτε ζημίαν [πρμ.].

قورقاقلىق } T. κορκακ-λήκ, δν. δειλία, τὸ
ψοφοδεές, μικροψυχία.

قورقۇمق } T. korikuntia, βλ. قورقۇمق.

قورقلمق } T. κορκ-ουλ-μακ, ρμ. ἀπρ. φο-
 δεῖται τις : قورقۇلور ή قورقۇلور
 κορκουλουρ, ὑπάρχει φόδος || قورقۇلار κορ-
 κουλμαζ, δὲν φοδεῖται τις, δὲν ὑπάρχει τι διὰ
 τὰ φοδοθηῖ. || قورقۇلور آدم ανθρωπος ἐπιφοδος,
 δν φοδεῖται τις.

قورق } T. κορκ-μάκ, ρμ. οὐδ. φοδοῦμαι,
δειλιῶ [دن] : — αὐτὸν φοδοῦμαι
τὸν Θεόν || قورق اللهون قورقيادن τὸν μὴ
φοδοῦμενον τὸν Θεόν [پرμ] || —
αὐτὸν φοδοῦμαι τὴν θάλασσαν ||
قورقاو باشدن φοβεῖται τὴν ζώην
του [τὴν κεφαλὴν του] || قورقدينه اوغراي
επαθεν ὅ,τι ἐφοβεῖτο || سنى اللهون قورقى
[سۇ] || قورقه جىق κορκααζάκ, ὁ
φοβοῦσθαι τοῦ εἰς τὸν Θεόν, φοβερός,
ἐπιφύτος || قورقه قورقه κορκά-κορκά,
μετὰ φόβου, πεφοβοισμένος, περιδεής.

قورقه } T. κορκυά [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπαρ. τὸ φοβεῖσθαι, τὸ δειλιᾶν.

قورقونج } T. κορκούνδοξ, βλ. قورقونج.

قورقو } T. κορκοῦ [ἐκ τοῦ قورقنى] ὄν. φῶδος
 τρῶμος, δειλία· κίνδυνος· ἀπειλή :
 — سي φῶδος Θεοῦ· || — سي φῶδος θαλάσσης· || — ويرمك — δίδω, ἐμπνέω φῶδον, φροδίζω, ἀ-
 — πειλῶ· || — طاغرى بكر — φῶδος φυλάττει τὰ ὄρη
 [πρμ.]· || — اللى — τὸν κατέλαθε φῶδος· || —
 — كبرمك διέρχομαι φῶδον, παρέρχεται ὁ φῶδος.

} T. κορκ-ουτ-μάκ, ρμ. μτδ. φο-
 } δίζω, ἐκφοβίζω, πτοῶ, ἀπειλῶ
 [ايل. ايل] : يورقوتدي μ' ἐπτόνησε, μὲ
 ἠπειλῆσε διὰ τούτου.

قورقور } T. κουρ-κούρ, §λ. غورغور.

قورقوسز } Τ. κορκου-δοῦζ, ἐπθ. ἀτρόμη-
τος, ἀφθορος [ἀνθρώπος]· ἀκίν-
δυνος, ἀσφαλής [πρᾶγμα].

قورقوسزلق } Τ. κορκου-δουζλοιικ, δν. δ-
 φοδία, τὸ ἀπρόμνητον § τὸ
 ἀκίνδυνον, τὸ ἀσφαλές.

} T. κορκου-λουκ, ὄν. φόδητρον
 } μορμολύκειον : بوستان — ی
 } φόδη-
 } τρον τοῦ κήπου διὰ τὰ πτενά· μτφ. ἀνθρωπος
 } ἀνευ ἰσχύος καὶ ἐπιρροῆς· ξαίμασιά, φραγμός εἰς
 } κρημνοὺς, γεφύρας, χερμάδρους καὶ ἄλλα ἐπι-
 } κίνδυνα μέρη πρὸς προφύλαξιν τῶν διαδωτῶν·
 } βλ. طرازان .

قورقولو } T. ἡ κορκοῦ κορκοῦ - λου, ἐπιθ.
 } φοδερός, τρομερός, ἐπικίνδυνος:
 دوشك صوكي خير ايدر — τοῦ φοδεροῦ ὄνειρον
 [توشك] ἡ ἐκδασις εἶναι ἀγαθὴ [πρμ.].

قورقونج } T. κορκοῦνδζ [ἐκ τοῦ قورقونج]
ἐπθ. φρικτός, τρομερός, φοβερός.

قورقه جق } T. korcağak, βλ. قورقى.

قورلاغان } Τ. κουρλαγάν, δν. παρωνυχίς
κ. καλαγκάθι· ξάντι قورلاغان βλ.

قورلتاي } T.ñ قورلتاي κουρουλταϊ [ἐκ τοῦ
 قورلتاي } ὀν. συνάθροισις, συνέλευσις
 μεταξὺ Τατάρων, Μογγόλων.

قورلدامق } Τ.κουρουλταμάκ, βλ. غورلدامق.

قورلق } Τ. κορ-λοιύκ, ὄν, ἀνθρακιά, πυρὰ
ἀνθράκων καλῶς ἀνημμένων.

قورلق } Τ. κουρ-ουλ-μάκ, ρι. μσ. και πθ.
τείνομαι, τεντόνομαι, ἵσταμαι τετα-

μένος· χορδίζομαι [ἐπὶ ὠρολογίου κτλ.]· κομπάζομαι, βρενθύομαι, κ. κορδόνομαι: — خروز کجی
βρενθύεται ὡς ὁ ἀλέκτωρ [χορδός]· § συναθροίζομαι, συγκαλοῦμαι· || — مجلسی συγκαλεῖται συμβούλιον [μεζέλις]· § ἰδρύομαι, ἀνεγείρομαι, κτίζομαι [ἐπὶ οἰκοδομῶν]: — دنیای قوریه لیدنرو
ὅτου ἐκτίσθη ὁ κόσμος, ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

قورله } Τ. κουρουλμά, δν. άπαρ. τὸ τεί-
νεσθαι, τέντωμα, κούρδισμα· ἔδρυ-
σις, κομπασμός κτλ. βλ. προηγ.

قورلو } T. κορ=λοῦ, ἐπθ. ὁ καλῶς ἀνημμέ-
νος : آتش — πυρὰ καλῶς ἀνημμένη.

قورلىش } T.ñ قورولىش κουργουλιού[ἐκ τοῦ
[قورلىق] ρ. ἀφ. ταὐτὸ قورلى, βλ.

قورمق } T. κουρ-μακ [κατὰ τὸ لجه ἐκ τοῦ
 قور βλ.] ρμ. μτθ. τίνω, τεντόνω.

χορδίζω, στήνω, ἰδρύω, ἐγείρω [αἰτ.] : جادر —
 στήνω σκηνήν. || — اردو στήνω στρατόν [δρ
 ٢٥], στρατοπεδεύω. || — طوزاق στήνω παγίδα.
 || — ساعت χορδίζω ὠρολόγιον. || — معبوض، ت
 کورونو. || — بنا. στήνω, ἰδρύω οἰκοδομήν. || — باغداش
 — κάθημαι σταυρόνων τοὺς πόδας ὡς οἱ θω-
 μανοὶ συχεδιάζω, βάλλω κατὰ νοῦν, φαντάζομαι,
 πλάττω κατὰ φαντασίαν, μελαγχολῶ: بربره کتبی
 قوره || عذابا κατὰ νοῦν vā ὑπάγω ποῦ. || قوره
 جیلدیرمق || — ἐκ τῆς πολλῆς μελαγχολίας [με-
 λαγχολῶν μελαγχολῶν] παραφρονῶ.

قورناز } T. κυρναῖζ [κατὰ τὸ κυρίως
 قرناز ἔκ τοῦ قورمق ἢ ἔκ τοῦ قر
 κέρας] ἐπθ. πανοῦργος, δόλιος, ἐξυπνος, κ. κα-
 τεργάτης.

قورنازلق } Τ. κουρναζ = λήκη, δν. πανουργία, δολιότητας, κ. κατεργαριά.

} T. κουργουντοῦ [ἐκ τοῦ **قورنى**]
 } ὁν. ὑποψία φαντασιώδους, φαντα-
 σιοπληξία, μελαγχολία.

} T. κουρουντου-λου, ἐπθ. ὑπο-
 } πτος, ἀνήσυχος ἐνεκα ὑποψίας
 φαντασιώδους, μελαγχολικός.

قورنش } Γλ. κορνίς [corniche] δν. πλαί-
σιον, στεφάνη· βλ. قورنيزه.

قورنه } T. κούρνα [κατὰ τὸ لقرنه ἔκ τοῦ ἀρβ.
قرنه] ὄν. λουτήρ, πύελος, κ. γοῦρνα

μαρ-
μαρινος. || سى — حم — πύελος ἢ λουτρικὴ [ἡ γοῦρ-
να τοῦ λουτροῦ]. || ج — τὸ ἐνοίκιον [τὸ δίκαιον,

^{κα}κῆς] τῆς γούρνας τοῦ λουτροῦ· || دو کونده زور نایه
مال — هـ — حمده ἐν τῷ γάμῳ² εἰς τὸν βαρύανλον
[ζονοῦναι] ὁ δὲ τῶ βαρυάντῳ εἰς τὴν ἀγορὰν

καταίνει[πρμ. ἐπὶ ὁπουδῆς καὶ ἀστασίας]· || ٢٦ —
ὑπάλλληλος κυδερννητικὸς ἐν τοῖς σφαιραίοις ἀλ-

قورنيزه } It. cornice [cornice] ὄν. πλαί-
διον στεφάνου στεφάνου μέγιστον

περὶ τὴν ὀροφὴν δωματίου ἢ ἐξῶθεν περὶ τὸ
τεῖχος οἰκίας κτλ. βλ. καὶ قورنش .

قورو } T. κουροῦ, ἐπθ. ξηρός, ἄνυδρος, ὁ μὴ
νωπὸς [ἀντίθ. تازه]· γυμνός, ἄστρω-

ἡγοῦν· ματαίως ἀναφελής· αὐτὸ — χυρτόν
 ἡγοῦν· || عيش — ξηρὸν ὁπωρικόν· || اوزوم — σταφίς
 ξηρὰ σταφυλή· || فصوليه — ξηροὶ φάσγλοι· || —

24 ξηρὰ ἀμύγδαλα· || باقى — τσῆρος [ιχθύς ξη-

ρός]·|| قاتق — ξηρὸν ἀφρόγαλα, ἵτοι τὸ ἐν τῷ
 κλιδῶν ἀπεξηραμένον·|| قوزو — ξηρὰ, νωπὰ
 [κάστανα]·|| اكك — ὁρτος ξηρὸς [ἀνευ προσφά-
 γιου]· قاتق — ξηρότοιχος, ἵτοι ὁ ἀνευ ἀ-
 σβέστου καὶ κονιάματος·|| صقي — γέμισμα καὶ
 ἐκκένωσις πυροδόλου διὰ μόνης πυρίτιδος ἀνευ
 σφαίρας·|| اوکوروك — ξηρὸς βῆξ [ξύκοδρῶκ],
 ἵτοι ὁ μὴ συνοδευόμενος ὑπὸ φλεγμάτων·|| —
 خسته ξηρὰ νόσος, φθίσις·|| هوا — ξηρὸς καιρὸς·
 || صوغوق — ξηρὸν ψῆχος, ἵτοι τὸ ἀνευ ὑγρασίας
 ἐν χειμερινῇ αἰθρᾷ·|| نخه — ξηρὰ σάνις, ἵτοι
 ἐξ ἧς οὐδὲν ὥς τάτης, ψιλοῦς κτλ. εἶναι ἐστρο-
 μένον·|| ده — κατὰ γῆς·|| سوز — ξηρὸς λόγος, μά-
 ταιος, ἀνωφελής·|| ياخره — ξηρὰ φωνασκία [γαῖ-
 γαρὰ]·|| نبل — ξηρὰ παραμυθία [τεσελλῶι]·|| —

وهم ἀπλῆ [ξηρὰ] ὑπόνοια [βέχμ] || — μα-
ταίως, ἀνωφελῶς || — قوب κατάξηρος, κάτισχνος
|| — مونا مونس دتوي دهنه اومفوا كال

|| **Π**εντα μόνον, πέντε ἀνέκδοτων καὶ
 συγγενῶν [ἐν ξηρὸν κεφάλαιον]· § **δν**. ξηρὸν ὁπωρι-
 κόν· **طوث** — **سی** || **Ἀ**πια ἐξηραμένα· **سی** || **آرمود** — **سی**

— مك يانندە ياشىدە يانار || συκάμινα ἐξηραμένα· ||
 κοντά στο ξερό καίεται και το γλωρό [πρμ.] ||
 — دڭن — دڭن — ازبک — από το ξερό δεν με-

ταδίδεται [κουλασμή] τίποτε στὸ ξερὸ [πρμ.]·
|| چشمه ده آبدست المش اعمال پاشاده نماز قیلش || — εν

ἐπεκρηνεν ἐνέφθη καὶ ἐν Ἰχθυά πασα [ichthya
= ἀμέλεια] προσπυχήθη [πρμ.] ὁ φρύγανον :
طوي يلامق — συλλέγω φρύγανα, θάμνους.

} T. κουρού [κατὰ τὸ قاموس فرانسوی]
 } μάλλον, قوروس, ἐκ τοῦ ἑλλ. κορηδός

قورو } T. κοροῦ, βλ. قورى κορη.

قوروت } T. κοιροῦν [ἐκ τοῦ قورو] ὄν. ὁρ-
 ρός, τυρογάλα.

قوروت } 1. κ. κορβέτα [corvette] ον. ορβιών,
κ. κορβέτα· βλ. قاليون .
2. Τ. κουρβουτάκι [ék tou قوروت] .

φοροῦμαι | ρμ. μετ. ξηραίνω, στεγνόνω, απο-
 δίδω, σφουγγίζω [αἰτ.]: — يا قوب كايو كاي αποξη-
 ρανω, απο στεγνω και απο δίδω. —

καταστρέφω τὴν πύ-

— ξηραίνω τὸ αἷμά του, τυραννῶ.

قوروق { 1. πορφυρέα, πορ. αλιού. το ξηρά.
νεύ, από ξήρανσις κτλ. βλ. προηγ.

ΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

قوغمق } T. κογ-μάκ, η̄ قوغمق κοβμάκ [κατὰ τὸ κυρίως قوغمق] ρμ. μτδ. διώκω, ἀποπέμπω [αἰτ. δν] : ἀπέπεμψα αὐτὸν ἐκ τῆς οἰκίας· || — مزل̄ ἐλαύνω ταχυδρομικῶς [μενζιζ], ἥτοι διανύω ὁδὸν ἐν τάχει· || — اردني̄ — ἐπιδιώκω ὑπόθεσιν· § κατηγορῶ, διαβάλλω βλ. قوغيجي, قوغالامق.

قوغو } T. κογοῦ, قوغوجي̄ κογουδζοῦ, βλ. قوغيجي, قوغو.

قوغوش } T. κογοῦζ, κ. κοβοῦζ [βλ. قوغوق] δν. αἰθουσα ἰσόγειος μεγάλη, ὡς νοσοκομεῖον, σχολεῖον, στρατῶνος, ἐνθα πολλοὶ νοσηλεύονται, ἡδαιτῶνται, συνυπνωτῆριον: αἰθουσαι, συνυπνωτῆρια στρατῶνος· || — او شاق̄ — αἰθουσαι νοσοκομεῖον· || — خسته خانه — αἰθουσα ὑπηρετῶν, ἥτοι τὸ μέρος τῆς οἰκίας τὸ ἐξειδικασμένον διὰ τοὺς ὑπηρετάς· § بارطين̄ — εἶδη ξυλειᾱς ἐργαλειῶν τῶν τορνευτῶν χρησιμεῖον πρὸς στιλδωσιν.

قوغوق } T. κογοῦκ, η̄ قووق̄ κοβοῦκ [κατὰ τὸ κυρίως قوغوق η̄ قاووق̄ ἐκ τοῦ] ρμ. μτδ. κοῖλος, κενὸς ἐσθθεν, κούφιος· § δν. κοῖλωμα, κοιλότης: — قوغ — قوغوق̄ κοῖλωμα δένδρου, κ. κουφάλα· § ὁπή, τρύπα: — قاجق̄ — μῦς φεύγει πρὸς τὴν ὁπήν· || — نى̄ — ديش̄ — τὸ δόντος, ἥτοι δὲν χορταίνεται· || — ديش̄ — δὲν γεμίζει τὸ κοῖλωμα τοῦ δόντος, ποσὸν ἐλάχιστον [δὲν κάθεται στὸ δόντι].

قوغوقلاشمق } T. κογουκ-λασμάκ, η̄ قوغوقلاشمق̄ κοβουκλασμάκ, ρμ. μτδ. κοιλαίνομαι: — آغاجك̄ ايجي̄ — ἐσθθεν τὸ δένδρον, ἥτοι γίνεται κούφιον.

قوغه } T. κογά, κ. κοβά [κατὰ τὸ κυρίως قوغه̄ κοπαγ̄, ἐκ τοῦ قوغمق̄] δν. κάδος, κ. κουβάς: — آغاج̄ — κάδος ξύλινος· || — قوغمق̄ — κάδος σιδεροῦς· || — مشين̄ — κάδος δερμάτινος· || — قوغو — κάδος φρέατος [κουγιοῦ].

قوغهلق } T. κογα-λήκ, δν. εἶδος σχοίνου, ἐξ οὗ κατασκευάζονται ψίαθοι.

قوغى } T. η̄ قوغو̄ κογοῦ, δν. κύκνος.

قوغيجي } T. κογου-δζοῦ [ἐκ τοῦ قوغمق̄] ἐπθ. κατήγορος, συκοφάντης.

قوف } T. κδφ̄ [βλ. قاف̄] ἐπθ. κούφιος, κοῖλος, κενὸς ἐσθθεν, δεσπῶς: — آدم̄ —

ἄνθρωπος ἀμαθὴς [κούφιος]· — جوز̄ — κάρυον [δζεβιζ̄] κενόν, κ. κούφιον.

قوق } Αγ. κὺκ [coke] δν. ὀπτάνθραξ.

قوقا } T. η̄ قوقه̄ κουκά, δν. κοκκοφοίνιξ καὶ ἡ ρίζα αὐτοῦ, ἐξ ἧς κατασκευάζονται κομβολόγια, ζάρφια [ظرف], φλυδζάνια [فنجان], κιασέδες [كاسه] καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

قوقارجه } T. κοκάρ δζα [ἐκ τοῦ قوق̄] δν. εἶδος ἰκτίδος.

قوقمق } T. κοκουτμάκ, قوقنديرمق̄ κοκουτ-τουρμάκ, βλ. قوقمق̄.

قوقلاتمق } T. κοκλα-τ-μάκ, ρμ. μτδ. κάμνω ἢ δίδω τι νὰ ὀσφρανθῇ τι· κάμνω τι νὰ ἀποκτήσῃ ὁσμὴν τινα [δοτ. αἰτ.] : — بورونه̄ ر شى̄ — βάλλω εἰς τὴν ῥινά του νὰ ὀσφρανθῇ τι· § μτφ. δίδω ὀλίγον διὰ μυρωδιά· || — قوقلاتمق̄ δὲν δίδω, στερῶ, ἀρνούμαι.

قوقلاشمق } T. κοκλα-σμάκ, ρμ. ἄλλ. ὀσφραίνεσθαι ἀλλήλους ἀμοιβαίως [λέγεται ἐπὶ ζώων]· μτφ. θωπεύειν ἀλλήλους: — قوقلاشمق̄ قوقلاشمق̄ قوقلاشمق̄ οἱ μὲν ἄνθρωποι [σχετίζονται] συνομιλοῦντες, τὰ δὲ ζῶα ὀσφραίνόμενα ἀλλήλα [πρμ.].

قوقلامق } T. κοκλα-μάκ [ἐκ τοῦ قوق̄] ρμ. μτδ. ὀσφραίνομαι [αἰτ.] : — قوقلامق̄ قوقلامق̄ قوقلامق̄ ὀσφραίνομαι τὸ ἄνθος· || — دوشر̄ — قوقلامق̄ — ὀσφραίνομαι τὸ ἄνθος· || — قوقلامق̄ — πῖπτει ἢ ρίς τοῦ ὀσφραίνομένου, ὅζει κακῶς· μτφ. κακῆς διαγωγῆς· § ἀναπνέω αἰθέρα ἢ ἄλλο τι φάρμακον.

قوقله } Ελ. κοῦκλα, δν. πλαγγών, κ. κοῦκλα, νευροδσπαστον: — قوقله̄ — قوقله̄ — ἄνθρωπος [ὡς πλαγγών]· || — قوقله̄ — βρωμερὰ γυνή.

قوقمش } T. κοκμοῦζ, βλ. ἐπομ.

قوقمق } T. κοκ-μάκ [ἐκ τοῦ قوق̄] ρμ. οὐδ. ὅζω, μυρίζω: — قوقمق̄ — قوقمق̄ — ἐκπέμπω κακὴν ὁσμὴν, ὅζω κακῶς· || — قوقمق̄ — τὸ στόμα μυρίζει, ἔχει ἀποφοράν· || — قوقمق̄ — βρωμισμένος· § ἐπύκειται, κ. μυρίζει: — قوقمق̄ — ἐπύκειται διαπλνκτισμός [μυρίζει ὡς μόσχος]· § ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ قوقلامق̄ ὀσφραίνομαι.

قوقه } T. κοκμά, δν. ἀπαρ. τὸ ὅζειν ἢ ὁσμῇ, μυρωδιά, ἀποφορὰ κτλ. βλ. προηγ. : — قوقه̄ — ἀποφορὰ ὀδόντων.

—κολαῖ γκελέ, καλή εύκολία [κ. λ. εύκό-
λως νά ελθῇ· εύχῃ πρὸς τινά ἐργαζόμενον, κα-
ταγινόμενον εἰς τι].

قولايجه } T. κολαῖ-δζε[ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
ὀλίγον ἢ ἀρκετὰ εύκολος, εύκο-
λούτοκος· § ἐπρ. ἀρκετὰ εύκόλως.

قولايجه جق } T. κολαῖ-δζεδζήκ, ὑποκ.
ταὐτό قولايجه .

قولايلا تمي } T. κολαῖ-λατμάκ, ταὐτό
قولايلا تمي .

قولايلا شديرمق } T. κολαῖ-λαετήρομάκ,
ρμ. μτδ. διευκολύνω,

καθιστῶ εύκολον [αἰτ.]: — ايشي διευκολύνω τὴν
ὑπόθεσιν.

قولايلامق } T. κολαῖ-λαμάκ, ρμ. μτδ. διευ-
κολύνω [αἰτ.]: § οὐδ. καθίστα-

μαι εύκολος, ἀντιλάμπει .

قولايلا نديرمق } T. κολαῖ-λανεήρομάκ,
ταὐτό قولايلامق βλ.

قولايلامق } T. κολαῖ-λανμάκ, ρμ. οὐδ.
καθίσταμαι εύκολος, πλησιάζω νά
τελειώσω: — ايشي ἡ ὑπόθεσις διευκολύ-
νεται, πλησιάζει νά τελειώσῃ.

قولايلا ياي } T. κολαῖ-λαϊδζή[ἐκ τοῦ
قولايلامق] ἐπθ. ὁ διευκολύνων.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

قولايلاق } T. κολαῖ-λνήκ, ὄν. εύκολία· μέ-
σον· εύπορία, ἀνεσις: — εύκό-
λως, εύχερως.

κος[τεκτοί]· || سى — καλύβη τελωνοφύλα-
κος[κολδζοῦ]· || βλ. καὶ κلبه .

قول } T. κούλπ, βλ. قول .

قولتوق } T. κολ-τούκ, ὄν. μασχάλην· βραχίων·
ἄκρα, γωνία, ἀπόκεντρον μέρος· μι-

κρὸν καπηλεῖον ἢ παντοπωλεῖον ἢ παλαιοπω-
λεῖον ἐν τῇ γωνίᾳ ὁδοῦ· καθέδρα, πολυθρόνα

[βλ. καὶ قولتوق]· μτθ. ὑπερηφάνεια, ἐπαρσις·
κολακεία: — الت — τὸ ὑπὸ [ἀλτῇ] τὴν μασχάλην,

τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης· || دكسي — κολτούκ
τεῖνεψί, βακτηρία, κ. δεκανίκιον, πατερίτσα·

|| رسي — τελετή [ρεδμ] τοῦ βραχίονος, ἥτοι
τελετή κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων, συν-

ισταμένη εἰς τὸ νά λάβῃ ὁ σύζυγος τὴν σύ-
ζυγον ἀπὸ τοῦ βραχίονος καὶ ὀδηγήσῃ αὐτὴν

εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον· || زاویه سی — زاویه
ἢ μεταξὺ τοῦ προσώπου καὶ τῆς πλευ-

ρὸς ὀχυρώματος γωνία· || قيارمق — ὑψὺ τοῦς
ὄμους, ἐπαίρομαι· || ورمك — κολακεύω· || ه —

— κολακεύω· || ه — κολακεύω· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —
κρίμα· || ه — κρίμα· || ه — κρίμα· || ه —

- قولوچقه** { Ελ. κουλούτσα, ὄν. κλωδα, ὄρνις κλωζουσα, ἐπωάζουσα :
 — يه اوتورمق — κλωσθ, ἐπωάζω, κάθημαι κλωσα'
 §ὀκνηρότατος, ὁ μὴ ἐγχειρόμενος ἐκ τῆς θέσεώς
 του: اولقى — γίνομαι ὀκνηρότατος.
قولوديوم { Λτ. [collodium] κολλόδιου,
 Τ. ἡ κολλόδιον, ὄν.
 κολλόδιον, διὰ λυσίς βαμβάκοπυρίτιδος εἰς αἰ-
 θέρα θεῖκον [χημ.].
قولوریدی { Ελ. κορορίδια, ὄν. κορίδιον, κ.
 κολιαροῦδι || βλ. قولوز.
قولومبور { Ιτ. κοιλουμπόιρ [colombière]
 ὄν. μέρος τῆς κεραίας ἰστού §εἰ-
 δος τηλεδόλου.
قولون { Τ. κουλοῖν [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ
 { قولوغلامق, قالامق, قامق } ὄν. δνα-
 γρος § ὀνάριον ἀρτιγέννητον, γαῖδουράκι.
قولونلامق { Τ. κουλουν-λαμάκ, ρμ. οὐδ.
 γεννώ [ἐπὶ θηλείας ὄνου, ἐνίο-
 τε καὶ ἐπὶ φορβάδος].
قوله { Τ. κουλὲ [ἐκ τοῦ ἀρβ. قل] ὄν. πύρ-
 ρος βλ. قل.
قوله { Τ. κουλά, ἐπθ. πυρρός, χρώματος
 καφέ [ἐπὶ ἵππων]: آ — ἵππος πυρ-
 ρός § ὄν. ἵππος πυρρός.
قوله { Ελ. κόλλα [γλ. colle] ὄν. κόλλα ἀμύλου
 δι' ὑποκάμισα κτλ. συνεκδ. παιπα-
 λωσις, κ. κολλαρίσμα.
قوله لاتمق { Τ. κολα-λατιμάκ, ρμ. διαμ. βάλ-
 λω νὰ παιπαλώσωσι, κ. νὰ κολ-
 λαρίσωσι [δοτ. αἰτ.]: — كولمكى بلميه —
 τὴν ὑπηρεσίαν νὰ κολλαρίσῃ τὸ ὑποκάμισον
 [γκουλεγι].
قوله لامق { Τ. κολα-λατιμάκ, ρμ. μτβ. παι-
 παλῶ, κ. κολλαρίζω [αἰτ.].
قوله لاتمق { Τ. κολα-λανιμάκ, ρμ. πθ. παι-
 παλοῦμαι, κ. κολλαρίζομαι.
قوله لی { Τ. κολα-λ. ἐπθ. παιπαλωμένος, κ.
 κολλαρισμένος: ياقه — كوماك — ὑπο-
 κάμισον [γκουλλέξ] ἢ περιλαίμιον πεπαιλω-
 μένον, κ. κολλαρισμένον.
قولى { Α. καβλί, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῷ λόγῳ,
 { تصرف — } προφορικός [ἀντιθ. τῷ فعلی]
 τσαρροῦφι καβλί, διαχειρίσις περιουσίας διὰ
 λόγου, ἥτοι συναλλαγή §0. قوله.
قولات { Α. καβλιγιάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
 λόγοι ἀντιθ. فعلیات ἔργα.
قوليتين { Τ. κουλιτίν [ἐκ τοῦ ἀρβ. قلیت کول-
 لیتین, δυτικ. τοῦ قل کولل] ὄν.
 μικρὰ δεξαμενὴ: ی — حم — δεξαμενὴ ἢ γούρνα
 μεγάλην βαλανείου.
قولیوز { Ελ. κολλόζ, ὄν. κολλίας, κ. κολλός
 || βλ. καὶ قولوریدی.
قوم { Α. κάβμ, ὄν. λαός, φυλή: نجیب — λαός,
 φυλὴ εὐγενής [νεδξίξ] || محمد — ὁ λαός
 τοῦ Μωάμεθ [μουχαμμέξ], οἱ Μωαμεθανοί || —
 عیسی — ὁ λαός τοῦ Ἰησοῦ [ἡδά] οἱ χριστιανοί ||
 موسی — ὁ λαός τοῦ Μωϋσέως [μουδά], οἱ Ἰσρα-
 λῖται || یهود — ὁ λαός τοῦ Ἰουδα [γεχούξ] §
 βλ. محصور § ὁ πλθ. اقوام — قاضیه — λαοὶ
 πεπαιδευμένοι || وحشیه — λαοὶ ἀγριοὶ [βαχέξ].
قوم { Τ. κούμ, ὄν. ἄμμος: ی — دکر —
 { تῆς θαλάσσης || ی — }
 — میدانی || κλειψύδρα || ὡς ἡ κλειψύδρα —
 κονίστρα ἄμμοστρωτος, πεδινὰς χάριν στρατιω-
 τικῶν γυμνασίων || انجو — μαργαρίτης λεπτὸς
 ὡς ἡ ἄμμος: || قاریجه — μύρμηκες [ἐπὶ πολ-
 λου πλῆθους] || بانى — εἶδος σαύρας ζώσης ἐν
 τῇ ἄμμῳ τῆς ἐρήμου· συνών. سقنور § πλθ.
 قوماق ἢ قوماق قوماق قوماق, εἰς ὃ
 εἰσέρχονται οἱ πάσχοντες πρὸς θεραπείαν.
قومالاق { κομαλάκ, βλ. غومالاق.
قوماق { Τ. κό-μα-μακ [ἀποφ. τοῦ قومق] ρμ.
 μτβ. δὲν θέτω· δὲν ἀφίνω, ἐμπο-
 δίζω· δὲν παύω, ἐπιμένω [δοτ. αἰτ.]: —
 ياتنه — δὲν ἀφίνω τι παρ' αὐτῷ [γζανηνά], ἥτοι δὲν
 ἀφίνω ἀδίκημα ἀτιμώρητον || βλ. καὶ قومق.
قوماندا { Ιτ. κομάντα, βλ. قومانده.
قوماندار { Γλ. κομαντάρ [commandeur] βλ.
 قوماندان.
قومانداریه { Ιτ. κομαντάρια, ὄν. οἶκος τῆς
 Κύπρου λίαν ἐξαιρετός § τὰ τι-
 μάρια τῆς Κύπρου ἄλλοτε.
قوماندان { Γλ. κομαντάν [commandant]
 ὄν. στρατιωτικὸς διοικητής, κυ-
 βερνήτης πλοίου, ἀρχηγός || کبی — ναυαρχία.

} Τ. κομαντιαν-λίκ: δν. άρχη-
 } γία στρατού, τὸ άξιωμα τοῦ
 στρατιωτικοῦ διοικητοῦ κτλ. βλ. προηγ.

قوماندانی } Π. κομαντάν-ι [λ. βαρβ.] ἐπθ.
 ὁ ἀνῆκων τῷ στρατιωτικῷ διοικητῇ, τῷ κυβερνήτῃ πλοίου, τῷ ἀρχηγῷ.

قوماندہ } It. ἡ **κομάντα** [komando]
 ὁν. διοικήσεις, ἀρχηγία, διεύθυνσις,
 διαταγὴ ἀξιώματιکوῦ, πλοίαρχου κτλ. : سى—
 التندة ἢ بولان فيلو [ἀλ. τινεῖ] τὰς διαταγὰς
 αὐτοῦ εὐρίσκομένη ναυτικὴ μοῖρα [ἐπίλο]. ||—
 ويرمك διδω διαταγὴν· || Ρμ. διοικῶ, διευθύνω,
 διατάσσω [δοτ.]: تكم—برادويه διοικῶ στρατόν·

قومانديد } Γλ.κουμαντίτ [commandite] ὄν.
εἰς τὸν ἑταίριον [ἑταίρια].

قومانيه } Ἰ. κοινὴν [compagna] ὄν. προ-
 μήθεια τοῦ πληρώματος πλοίου. ||
 نختی — τὸ κάλυμμα μικροῦ ἔρμαριου ἐν τῇ
 πρῶτῃ ἀκατίῃ.

قومبارہ } Τ. κουμπάρά, قومبارہ, κουμπάρ-
ραότζη, βλ. خمرہ جی, خمرہ.

قومياس } Γλ. *κομπᾶς* [compas] ὀν. ναυτι-
 κῆ πιξίς. ¶ Ρμ. اَيْكَة — μετρώ, ὑ-
 πολογίζω καλῶς, προμελετῶ, προαχθείδω.

} T. ἡ κομπασλί $\kappa\omicron\mu\pi\alpha\delta\text{-}\lambda\eta$, ἐπθ.
 } μετρούμενος, προμεμελετημέ-
 νος, προσεχδιασμένος.

قومانية } It. *κομπάνια* [compagnia] ὄν.
 εταιρία: سى — شمندوفر — *εταιρία τοῦ*
ἀδικοδοδρόμου: § *συντροφία, δὴλ. ἡλικία*.

قومي } Γλ. *komēti* [comédie] καὶ Ἰτ. *قوميديا*
 komētia [commedia, ἐκ τῆς ἐλλ.].
 ὄν. *κωμωδία* βλ. مضحكة.

قومپر و مسو } *It. συμπερομείδο* [*compro-*
messio] *ὄν. ἐγγραφον διορι-*
σμοῦ διατηρίας, ἥτοι δι' οὗ οἱ διαδικοὶ διο-
ρίζουσι διατητὰς πρὸς ἐπιβύσιν τῆς διαφορᾶς
αὐτῶν. βλ. تحکیماتہ تاکمینانہ.

قومجغز } T. κουμ-δξηγάζ, ὄν. ὑποκ. μ.
κρότατος κόκκος αἰμον.

قصورال } T. κοινῶς [κατὰ τὸ ^{لهجه} ἐκ τοῦ
آل } [فوكور آل] ἐπὶ καθιστανόχρους: —
صقال ه صاج } γενειὰς ἢ κόμη καθιστανόχρους.

قومی } T. κοινού, βλ. قری.

قوسال } T. κουμ-δάλ, ὄν. παραλία ἢ τό-
πος ἀμυώδης· βλ. και قوسلق.

قومشو { T. kouçou, βλ. قونشو.

قوشولۇق } T. κοῦσου-λούκ, βλ. قوشولۇق.

قومق } T. ko-uák, ἡ κοῦάκ, ρῆ-
μις, τίθημι, βάλλω· ἀναβάλλω· ἀ-

φίνω· ἐπιτρέπω [δοτ. αἰτ.]: — بر شي بريره —
 τι εἰς τι μέρος, τοποθετῶ || — آتش βάλλω πῦρ,
 πυρπολῶ || — برخي آج — φίνω τινά νῆστικν, ἀφίνω
 νά ὑποφέρῃ· || — آد — βάλλω ὄνομα, ὀνομάζω· ||
 — آريه — βάλλω τινά νά μεσολαβήσῃ· || — الدن —
 καταλείπω [ἀφίνω ἀπό τὸ χέρι]· || — امانت —
 ὡς παρακαταθήκην, ὡς ἐνέχυρον· || — اورقه —
 βάλλω εἰς μέσον, ἀποδεικνύω· || — اوسته —
 βάλλω ἐπά-
 νω[ῦδτ], ἵτοι ἢ τιμὴ αὐξάνει, ὑπερτιμῶμαι· ||
 — اوسته — βάλλω εἰς τὸν μάστορον[οὔδτ], ἵτοι
 παρὰ τινι τεχνίτῃ ὅπως μάθῃ τέχνην· || — الدن کلان —
 — آردينه — συγχωρῶ, παραδίδω, φέρομαι ἐπιεικῶς
 [κ.λ.· ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον ἔρχεται ἀπὸ τὸ χέρι, ἀφί-
 νω ὀπισθεν]· || — ايحي آقده — φίνω τὴν ὑπόθεσιν
 ἐκκρεμῇ· || — آصه — اودا کوماک, κρεμῶ τι καὶ
 ἀφίνω, ἵτοι ἀφίνω ἀνηρτημένον, θέτω πονυ,
 στήνω εἰς μέσον[βλ. καὶ آصق]· || — ايجري —
 εἰσάγω· || — باش —
 ἐπιχειρῶ τι ἀποφασιστικῶς, ἀφιεροῦ-
 μαι [βάλλω κεφαλάν]· || — ب —
 βάλλω πανί[πῆξ]
 εἰς τὸν ἐργαλεῖον ὅπως ὑφάνω· || — بوش —
 ἀφίνω ἐλεύθερον, παραδίδω· || — بحث —
 βάλλω
 στοίχηνμα[πῆαξ]· || — جل —
 βάλλω θεμελίον[τεμεῖλ],
 θεμελιοῦμαι, ἐδραιοῦμαι ἐν τινι θέσει· || —
 تلهکيه —
 βάλλω, ῥίπτω εἰς κίνδυνον [τεχλایک]· || —
 حاله —
 ἀφίνω ἡδυχον [χαλινέ], ἐλεύθερον· || —
 رهن —
 τίθημι ἐνέχυρον [ῥέξν], ἐνεχυριάζω· || —
 نچيره —
 βάλλω εἰς τὰς ἀλύσεις [ξινδξیر], ἵτοι ἀλυσοδέ-
 νω· || —
 اخشامک ايحي صباحه —
 ἀφίνω ὥστερα, ἀναβάλλω· || —
 ميدانه —
 ἀφίνω διημουργῶ, φέρω εἰς μέσον, παράγω· ||
 —
 نشان —
 ὀρίζω τιμὴν [νῆρξ] ἐδωδῆμων κτλ· ||
 —
 ترخ —
 βάλλω σημειῶν [νιδάν], σημειῶ· ἐνθυμοῦμαι,
 δὲν λησιμῶν· || —
 ابوسته یوله —
 βάλλω ἀποστέλλω· || —
 یوله اصره —
 ἀφίνω ἀποστέλλω· || —
 ایشاری یوله —
 ἀφίνω εἰς τὰς ἀλύσεις [αἰτ.]:
 —
 ایشاری یوله —
 ἀφίνω εἰς τὸν
 δρόμον, ἐγκαταλείπω· || —
 یانه —
 ἀφίνω τι παρὰ
 τινι, ἵτοι ἀφίνω ν' ἀπολαύῃ πράγματός τινος

قويا } Α. καθίζεν [αἰτ. τοῦ قوی καθί] ἐπρ.
ισχυρῶς, σφόδρα, δυνατά: مأمول —
مأمر ἐλπίζω ἰσχυρῶς, πέποιθα.

قويار } Τ. κογιάρ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ قويتى] δν.
μέρος ἐνθα δύο ποταμοὶ συναντῶν-
ται, συμβολή, σύρροια.

قويتو } Τ. κοϊτοῦ [ἐκ τοῦ قوی کوی] δν. ὁ
μυχός, τὸ βαθύτερον μέρος οἰκίας ἢ
ἄλλης οἰκοδομῆς, ὄρους, κόλπου, δεξαμενῆς
κτλ. μέρος χωστών, ἵτοι ἐν τῷ βάθει καὶ σκο-
τεινόν, ἐντός τοῦ ὁποῦ ὁ ἀνεμος εὐκόλως δὲν
εἰσέρχεται: سی — بئاک ὁ μυχός τῆς οἰκοδομῆς ||
سی — ایجو — سی || ὁ μυχός τοῦ ὄρους ||
χός, ἵτοι ἡ φωνὴ τοῦ μαργαρίτου: § ἐπθ. ὁ ἐν τῷ
βάθει εὐρισκόμενος, σκοτεινός: اوطة —
δωμά-
τιον εὐρισκόμενον ἐν τῷ βάθει οἰκίας, σκοτει-
νόν || ی — τόπος χωστός, σκοτεινός || βλ. καὶ
قوين καὶ قوين.

قويجي } Τ. κοϊτζί, βλ. قويني.

قويدرمق } Τ. κοϊ-τουρ-μάκ, ρμ. διαμ. βάλ-
λω ἢ ἀναγκάζω τινὰ νὰ θέσῃ, νὰ
βάλῃ τι κτλ. βλ. قومي [αἰτ.].

قويروق } Τ. κουϊροῦκ [κατὰ τὸ كويروك
قارمق] δν. οὐρά, μτφ. παράρτημα, τέκνον, τέρμα,
τέλος, γωνία ὁψθαλμοῦ κτλ.: صوقي — τὸ κάτω
ἄκρον τῆς σπονδυλικῆς στήλης [κ. λ. σπονδ. εἰσέρ-
χεται ἡ οὐρά, δοκούμ] || قاي — τὸ κάλυμμα
τῆς οὐρᾶς, ἵτοι ἰσχίον γυμνὸν καὶ ἀτριχὺ
ζώων τινῶν || — قاي — οὐρά ἀτριχὺς ὡς μά-
στιξ || اوري — اوسق — قاي —
οὐροῦ, ἔλκος ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τῶν πτηνῶν || —
آجی — πάθος ἐκδικήσεως [ὁ πόνος τῆς οὐρᾶς] || —
ياغی — βούτυρος κατασκευαζόμενος ἐκ τοῦ πάχους
τῆς οὐρᾶς || ی — آرسلان — οὐρά τοῦ λέοντος, καὶ
ی — قاطر — οὐρά τοῦ βοός, καὶ ی —
ر — ἡμῶν [ὀνόματα φυτῶν] || صالان —
σεισοπυγίς, κ. σουσουράδα [πτν.]. || — قیل —
νήσος ἀγρίας: صالامق —
κολακεύω || — باصق — πατῶ τὴν οὐράν, πειράζω,
βλάπτω τινά || — قيصق —
μαζεύω τὴν οὐράν, φο-
δοῦμενος ἀπομακρύνομαι || قيصق —
σφίγγεται ἡ οὐρά, στενοχωροῦμαι || —
ديكم — τανύω τὴν οὐράν, κ. κακκαρόνω, ἀποθνή-
σκω || — قی —
اوردي —

ράν του [κουϊρουγουνού] στὸν ὄμον, κ. πῆρε
τὰ κατουρημένα του, ἐφυγε κατησχυμμένος
[πρμ.]: — نده طولاشق ||
τὴν οὐράν [κουϊρουγουνού] τῆς γυναικός, ἵτοι
εἶναι γυναικοθήρας: — ی —
کوز — γωνία ὁψθαλμοῦ.

قويروقسر } Τ. κουϊρουκ-δουζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ
οὐρᾶς: — یلان —
δφης ἀνευ οὐρᾶς:
§ μτφ. ὁ μὴ ἔχων ἢ μὴ ἀφῶν τέκνα.

قويروقلي } Τ. κουϊρουκ-λου, ἐπθ. ὁ ἔχων
οὐράν: — یلديز —
ἀστὴρ μὲ οὐράν
ἵτοι κομήτης [βλ. ذنب] || —
طوماز || —
ἀστὴρ ὅστις πάντοτε δὲν ἀνατέλλει [πρμ.]: —
|| —
ἀργυραμοιβός [δαρράφ] ἔχων βεράτιον,
ἵτοι ἄδριαν Αὐτοκρατορικόν.

قويلمق } Τ. κογζουζμάκ [ἐκ τοῦ قويلمق] ρμ.
πθ. ρίπτομαι, ἐπιπίπτω, παραδί-
δομαι, τρέπομαι [δοτ.]: —
اورنه —
παραδίδομαι
[στρόννομαι] εἰς τὸ παίγνιον || —
تديان —
τρέπο-
μαι εἰς βίαιοπραγίας [τε-
α-
ت-
γ-
α-
τ-
] § συμδάλω
[ἐπὶ δύο ποταμῶν, ὧν τὰ ὕδατα συναντῶμενα
ἀναμειγνύονται] § συμπλέκομαι [ἐπὶ στρατοῦ].

قويم } Α. καθίμ [ρζ. قوم] ἐπθ. εὐθύς, ὁρθός,
εὐθυτενής, ὥρατος τὸ ἀνδάνημα: —
منهاج —
εὐθυτενής, ὥρατος τὸ ἀνδάνημα: —
استقامت —
μινχάτζι καθίμι ἰστικαμέτ, ἡ εὐ-
θεῖα ὁδὸς τῆς τιμότητος || —
رام —
εὐθεῖα ὁδός:
|| —
مسلك —
πορεία ἢ προόρμημα ἢ ἀρχαὶ ὁδοὶ
[μεδλ. ἐκ:] || —
دوك —
ἀνίσχυσις τοῦ εὐ-
θυτενοῦς οἰκοδομήματος τοῦ κράτους.

قويمق } Τ. κοϊμάκ, βλ. قومي.

قوين } Τ. κογζούν, βλ. قوين.

قويو } Τ. κογζοῦ [ἐκ τοῦ قويتى] ἐπθ. πυκνός
—
پکتر —
[ἐπὶ ὑγρῶν, ὁμιχλῆς, σκοτούς]:
πυκνὸν σίραιο, κ. πεικέζι || —
سوت —
γάλα πυ-
κνὸν [παχύ]: —
مرکب —
μελάνη [μυρεκέζι] πυ-
κνὴ § βαθύς [ἐπὶ χρώματος]: —
رک —
χρῶμα
[ρὲν-
γ-
ε-
] βαθύ, κ. σκοῦρο: § [μτφ.]: —
چاقیت —
κακοή-
θης λίαν διεφθαρμένος || —
جهاک —
παχυλὴ ἀ-
μάθεια [δζεχαλέτ].

قويو } Τ. κουγζοῦ [ἐκ τοῦ قوی کوی] δν. φρέαρ,
λάκκος: —
سی —
φρέαρ [λάκκος ὁ-
δατος]: —
سی —
بوستان —
φρέαρ λαχανοκήπου || —
سی —
اورغو —
Αρτεσιανὸν φρέαρ, κ. λ. τοῦ τρυ-
πανοῦ [κουγζοῦ]: —
سی —
قار —
λάκκος [ἀπο-
θήκη] χιόνος: —
سی —
کیرج —
λάκκος ἀσβεστοῦ || —
لنه —

قهقر } A. κακκαρέ, δν. θ. όπισθοχώρησις. } ἐ
P.

πυσία· || كك — ερχεται εμετος, θέλω να
 · || كك — προξενῶ εμετον· || βλ. قحج ·
 كك — ἐμῶ [ait.].

[βλ. καὶ قیامت]· ὅτι προβαίνειν, ἐπιχειρῆσαι [δοτ.]·
— دعاوی — τὸ προβαίνειν εἰς ἀγωγὴν || Рм. ὑπαν-
ίσταμαι, κ. προσηκόνομαι· ἐξεγείρωμαι, ἐπανίστα-
μαι: حبشیلر ایٹایانلر علیه — ایلدیلر Ἀδυσσηνοὶ
[καπετωζι] ἐξηγέρθησαν κατὰ τῶν Ἱταλῶν ὁ
ἐπιχειρῶ, προβαίνω [δοτ.] : ايترك — دعاوی —
δοῦναι εἰς ἀγωγὴν || ايترك — تبعاته — προβαίνω εἰς
μελέτας [τετεππον' άт].

قياماق } T. κηγάμακ, βλ. قيه مامق.

قِيَامَت { A. κηρυαμέτ [βλ. قِيَام] ὄν. θ. ἀ-
 νάστασις νεκρῶν κατὰ τὴν δευτέ-

ὄν παρουσίαν : كوني — n — روز ή ημέρα
 τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν· σμέγας ὁδούδος,
 πάταγος, ταραχή, σύγχυσις, ή μεγάλη τρικυ-
 μία, καταστροφή κόσμου, γεγονός λυπηρὸν καὶ
 ἔκτακτον. || قومي — συμβαίνει μεγάλη ταραχή,
 ή τρικυμία, μέγα κακόν, χαλῶ ὁ κόσμος : می —
 ἔχλασεν ὁ κόσμος; [δηλαδὴ, τί σημαίνει
 καὶ γίνεται τόσος πάταγος]. || قوم — κάμνω
 πολὺν πάταγον, ταραχήν, χαλῶ τὸν κόσμον.

قِب } Τ.κήπ, قَيْق, κηπήκ, κηπυάκ,
βλ. قَيْق, قَيْق, قَيْق.

قِيت } T. ἡ κῆτ, [ἐκ τοῦ ἀρθ. قِط] ὄν.
 ὀλίγιστος, σπάνιος, ἐλλειπής: — عقل
 ὁ νοῦς του ὀλίγιστος, πτωχὸς τῷ πνεύματι ||
 — قِيت τα χρήματα του ὀλίγιστα, πτωχός || —
 سولمك ὀμιλῶ ὀλίγιστα, ῥησπῶ.

قتلا شق } T. κη-λαδμακ, ρμ. οὐδ. καθι-
 στασθαι σπάνιον, ὀλίγιστον,
 πανίζειν, καὶ ὑπάρχειν ἐν ἀφθονίᾳ.

قتيلق } T. κητ-λῆκ; ὄν. σπάνις, ἐλλειψίς·
 σιτοδεία, λιμός: بئلى — ἔτος ἀφρορίας·
 || وار — ἐλλειψίς ἢ σπάνις ὑπάρχει; [ἦτοι
 πολλὰ, ἄλλο τίποτε] § [μτφ.]: آدم — انسان
 ἐλλειψίς, σπάνις ἀνδρῶν.

قيج } T. κήδζ, βλ. قيج.

} T. κηδῆς [βλ. غيبر ἡ غجر] μόριον
 } παριστάνον τὸν βρυγγμὸν τῶν ὁδόν-
 } των, ἢ τὸ τριξιμὸν θύρας, τροχαλίας κτλ. ἢ
 } ἐνδύματος ξηροῦ, ὡς τοῦ κολλαρισμένου, καὶ
 } ἐπαναλαμβανόμενον : قجر قجر.

قيجر داتقى } T. καθίζησ-τατμάς, ρμ. μτδ.
βρύχω, τρίζω [ait.]:—دیشی τρι-
ζω τοὺς ὀδόντας. || —مقره قامون την دى-
شان, ή την τροχαλίαν [μακρὰ] νὰ τρίζη.

قيجر دامق } T. κινδυνό-ιαμάκ, ρμ. οὐδ.
 τριζουσιν οἱ ὀδόντες, ἢ ἡ θύ-
 ρα, ἢ τροχαλία κτλ.

٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣

T. κηδῆς, ὄν. πρᾶγμα καυστικόν,
 δριμύ, προξενούν θηγμόν[τδούξιμον]
 εἰς τὴν γλῶσσαν, εἰς τὸν λαγμόν, ὡς τὸ σίνα-
 πλ. τὸ ἀγριοκαρδαμον· βλ. ἐπόμε.

فَحَقِيقٌ } T. κηδίζηκε [βλ. προσηγ. καὶ كَيِّحِيك] }
 ὄν, γαργαλισμός, κνισμός.

قيجقلامق } T. κηδυνε-λαυάκ, ρμ. μτδ.
 γαργαλίζω, κνίζω [ait.]· || βλ.
 και غحقلامق και كححكك.

قحیقا نمق } T. κηδζηκ-λανυάκ, ρη. μδ.
 γαργαλίζομαι, κνίζομαι βλ.
 غحقیقا نمق.

T. κῆτης, ὃν τὸ ὀπισθεν μέρος παντὸς
 قیج } πράγματος, ὀπίσθια ἀνθρώπου ἢ ζώου,
 κώλια, γλουτός, πρύμνα πλοίου, λάκτισμα :
 اوستی — قابك τὸ κατὰ στρῶμα τῆς πρύμνης ἀκατίου || الحی —
 τὸ κατὰ στρῶμα τῆς πρύμνης ἀκατίου || دیری —
 στὸς τῆς πρύμνης || اوستی او طور مقي — καθήματα
 — ἐπὶ τῶν ὀπισθίων [κῆτης οὐδοῦ] || آمتی —
 λακτίζω || بشز — ανευ κεφαλῆς καὶ ὀπι-
 σθίων, ἥτοι δόδαμος.

قیچی } Τ. κητθῆ, ἐπαφώνημα δι' οὐ καλοῦσι
τοὺς κύνας: — — κύων[ἐν τῇ γλῶσσῃ
τῇ τῶν παιδῶν]· || βλ. καὶ اوش دڭ.

قچین } T. κηρό-ήν, ἐπρ. ὀπισθοχωρῶν [ἐ-
 — — — — — παναλαμδάνεται] : — — — — — يورومك
 كيتك — — — — — πίσω πίσω πηγαίνω, ὀπισθοχωρῶ,
 φεύγω μετὰ τὴν ῥάχιν.

قحج } A. καίχ, ὄν, πύον, κ. ἔμπυον [τ. پون] || عبت — καίχι αἶν, συλλογή γαλακτώ
 δους ὑγροῦ ἐν τῷ βολεῖ τοῦ ὀφθαλμοῦ [hyro-
 gala]· مانی — καίχι μεδανί, ὁ εἰς τὴν πύσιν
 τῆς κύστεως ἀναγόμενος, κυστεοπυϊκός· ||
 كحج — καίχι كحج, ψευδόπυον· || — قحج — καί-
 χ, ἡ ἀπὸ τοῦ στόματος ἐκχυδὶς πύου ἐκ
 διανοίξεως ἀποστήματος ἐν τῷ θώρακι ἢ τῇ
 κοιλίᾳ· § πλθ. قوح كوحجج.

ναμίξῃς θερμοῦ ὑδατος, ἀκροχλιδος, σύχλιος·
 §θραῦσις, ἐπιζωστία: ی — باقی ἐπιζωστία یخ‌شوی
 συνών. قهرجین.

قير غيئلق } Τ. κρηγιν-2. ηκ, δν. δυδαρεδκια.
βλ. προηγ.

قىرغىز } кыргыз, βλ. قىرغىز.

قير لاشمق } T. κηρο-λασμάκ, ρη. μθ. καθι-
 κος : — σταμαι φαιός, ψαρός, ὑπόλευ-
 κος : — صاح ἡ κόμη γίνεται φαιά.

قيرلاغان } T. κερλαγάν [εκ τοῦ قيرمق] δν.
 λοιμός, πανώλης [βλέπε طاعون και
 بوسروج] — οὐμὰς ψαύλων καὶ βλαβε-
 ρῶν ἀνθρώπων. || βλ. και قورلاغان .

قىرلىق } T. κηρ-ηλ-υάκ, ρμ. πθ. καὶ οὐδ.
 θραύομαι, συντριβόμαι, τσακκίζο-

μαί: — قاح ή جام συντρίβεται ή ύελος, τὸ πο-
τήριον· ξκαταστρέφομαι, νικῶμαι, κατατροποῦ-

μαί, φονεύομαι [ἐπὶ στρατοῦ ἐν μάχῃ], ἀπο-
θνήσκω [ἐπὶ ζώων ἐν ἐπιζωοτίᾳ]· ἐκπίπτω [ἐπὶ

τιμῆς, ισχύος κτλ.]: — رَوْكَارٌ ἢ صَفْوَقٌ ὁ ἀνε-
μος ἢ τὸ ψῦχος μετριάζει, ἐλαττοῦται [τσάκκι-
ζει].]

ει] || — بل καταβάλλομαι, ἀποθαρρύνομαι, κ. κου-
τοῦ μεσιάζομαι [ἐξ] • || — كولىكδν σπάνω ἀπὸ
τὸν γάλακτος ἀπὸ τοῦ γάλακτος ἀπὸ τοῦ γάλακτος

τόν γέλωτα, γελῶ πολὺ· ᾄακκίζομαι, λυγίζομαι, κάμνω τσακκίσματα περιπατῶν ἢ ὁμιλῶν [ἐπὶ φιλαρέσκων· οἱ καὶ τῷ αἰ.]

φιλάρεσκων· βλ. καὶ قيريلوب دوكلك : قيريتق βλ. καὶ ρηζουὶτ τοκλουζμεκ, ἀκκιζομαι· § διπλοῦμαι, κάμπτομαι[ἐπὶ ἐνδιωγῶν κτλ.]· § διωσθεσθου-

ἀποδομαι [ἐπὶ ἐνδυμάτων κτλ.] ἵδουσαρεστον-
μαι [δοτ.] : برینه زیادہ قیرلش : *είναι πολλὰν*
δυσσχεροεστημένοι κατ' ἀλλήλων || 82. قول ، قنات

٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١

καὶ ἦθος φιλάρεσκον, ἀκκισμοί, κ. τσακκίσματα.

قىرىق } 1. κηρ-μακ, ρη. εὐδ. ὁραῖω, ὁρᾶω
 } τριῖω [αἰτ.] : — جام ٢ قدح ὁραῖω
 ὕδατον, συντριῖω ποτήριον § κοπανίζω [αἰτ.] :

— بوغداى κοπανίζω, συντριβώ σῖτον· καταδάλλω, νικῶ, τρέπω εἰς φυγὴν· καταστρέφω, προ-

— بوریٰ καταδάλω τὴν ὁφρὺν, τὴν ἑπαρσίαν

τινος [σπάνω τὴν μύτην του]. || — عاد κατα-
δάλλω τὸ πείσμα. || — قولج μετριάζω τὸν κωλι-

κόπον· συμετριάζω τὸ ψῦχος τῆς ἀτμοσφαίρας
[ὁ ἥλιος κτλ.], ἢ τοῦ ὕδατος διὰ τῆς θερμάν-

θεως ἡ ἀναμειξεως θεου· § — ۱۰۰۰ κόπτω νό-
μισμα· κερδίζω πολλά χρήματα· § ὑποβιάζω, ἐπι-

ῥέρω ἐλάττωσιν εἰς τὴν τιμὴν ἢ τὴν κατανάλω-
σιν ἐμπορεύματος, βλάβη· ὅς προεξοφλῶ : بـ احة

συνέμπορευματος, βλαπτῶς προεξοφλῶ: پويجه
—προεξοφλῶ συναλλαγματικῇ· قوز ορίπτω
κόζι ἐν χαρτοπαιγνίῳ, τσακκίζω: بوت n تل

κοις ἐν χαρτοπαιγνίῳ, τοῦ αὐτοῦ || ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦

ταλληλος, προσδλητικος, επικινδυνος: قيردينى
تاجوز بيكي اشدى τὰ κάρνα ἅτινα ἔθραυσεν, ὑπερ-

ἐβόσαν τὰ χίλια, ἵτοι ἔκαμε πολλά σφάλαματα
[πρω.]· ῥδιπλῶ, κάμπτω ἐνδυμα, σελίδας βιβλίου

κτλ.: قِيدِي بِيوتِي ἔκαψε τὸν λαιμὸν τοῦ [ἡ-
γιουνοῦ], ἦτοι ἐκρημίσθη καὶ ἔφυγε: § ἀπο-

αἱ مناقشات او قدر شوقی قیدمیش ایدی که : γοητεύω
λογομαχίαι τοσοῦτον ἔθραυσαν τὸν ζῆλόν μου,
καὶ ἐπὶ ἀπαρνήσειν ὤσπερ || — κκβ. 14.

ἦτοι μὲ ἀπεγοήτευσαν ὥστε...|| — خاطر *h* كوكل
 δυσαρρεστῶ, χαλνῶ καρδίαν § قیوب صارمق *ēpi-*
 διορθῶ [κ.λ. σπάνιο καὶ τυλισσω].

διορθώ [κ.λ. σπάνιος καὶ τυλιχθῶ].

قيرمه } Τ. κηρύσσων, ἀπαρ. τὸ θραύειν, συν-
 τριβεῖν κτλ. βλ. προηγ. § πτυχή ἐνδύ-

ματος, κ. φαρμακᾶς· § καμπή, γωνία ὁδοῦ κτλ.
§ εἶδος γραφῆς τουρκικῆς· § ἐπθ. ὁ εἰς δύο

καμπτόμενος: رولور — περίστροφον [ρεβόλβερ]
 εἰς δύο καμπτόμενον.

قيرمه جي } Τ. κρημα-δίζῃ, δν. διπλωτῆς σε-
λίδων ἐν τυπογραφείῳ.

قىرمه لاقى } Τ. κρημα-λαμάκ, ρμ. μτδ.
καθαρεύω εἰς λεπτόν, τσακ-

κ(ζω [αίτ.].

فريقه } χάρις [ἐπὶ ἐνδύματος]· ἔσθ' ἔχων καμ-
πάς, γωνίας [ἐπὶ ὁδοῦ κτλ.].
T. κρηνηνῆ. [ἐκ τοῦ π. 3] ὄν.

قيرندی } T. κρηοντή, [ἐκ τοῦ قيرمتى] ὄν.
 θούνημα, μικρὸν τεμάχιον : اتمك
 — θούνημα ἄροτον, ψυχρον || — حو ملك —

— θρύμμα αργύρου, ψίχλον. || سی — چو ملک — θρύμμα ἀργύρου πηλίνου. || سی — مال — θρύμμα ἡ λαψανον περιουσίας, ἐλαχίστη περιουσία.

Π. κηρδάν, ὄν. τὰ περίξ τοῦ κό-
σμου, ἀνατολή καὶ δύσις: سنسین

اول خورشید اوج آرای شوکتکم سنک طوتدی
—تا— οὐ εἶδαι [dénōin] ἐκεῖνος

ὁ ἥλιος ὁ κοσμῶν τὸ ζενίθ τοῦ μεγαλείου [E6δζ-
ἀράϊ δευκέτ], οὐτινος [κιμ δένιν] τὸ ψῶς τῆς

δικαιοσύνης [νοῦρι ἀτλιν] ἐκάλυψε τὸν αἰῶ-
να [ἔτχο] ἀπ' ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν [στίχ.]·

§Α. κερδάνιον, στρατός, ἐκ τοῦ π. کاریان, βλ.
 قيرتمه } Τ. κηρ-ντ-μάκ, ρμ. οὐδ. ἀκκίζο-

فيريقي } μαι, κάμνω τσακκίσματα, λυγιοῦ-
μαι περιπατῶν, ἢ ὁμιλῶν [ἐπὶ φιλαρέσκων γυ-

قيصق } T. κηδ-μάκ, ρμ. μτδ. σφίγγω, περιορίζω· ἐλαττώ [αἰτ.]: — قوروغنى

σφίγγει τὴν οὐρὰν μεταξὺ τῶν σκελῶν, ἢ φλαγγίνης· — ρίπτει κάτω τὰ ὅτα [ἐπὶ ζώων φευγόντων μετὰ φόβου]· || — περιορίζω τὸ φῶς τῆς λυχνίας, καταβιβάζω τὴν θρυαλλίδα· || — باره يـ ἐλαττώ τὰ ἔξοδα· || βλ. قاصق.

قيصوم } A. καῖδο-ύμ, δν. ἀδρότονον, τ. قمر يلين· κατὰ πελιν [ψυτ.].

قيصه } T. κηδὰ [ἐκ τοῦ قيصق] ἐπθ. βρα-
χύς, κοντός, σύντομος: بولو — βρα-
χὺς τὸ ἀνάστημα, κοντός· || — عقلى μικρόνους·
|| — او زوتى ἢ γλῶσσα βραχεῖα, ἀδύνατος, τα-
πεινός· || كسك — ἐκθέτω τι συντόμως, βραχυλο-
γικῶς, δὲν μακρολογῶ, τὸ κόψτω κοντό: —
اوزوتى || — كسك — ἐκθέτω τι συντόμως, βραχυλο-
γικῶς, δὲν μακρολογῶ [κόψτω κοντό]· ||
— سنى سويلر λέγει τὸ μακρὺ τοῦ τὸ κοντό του,
ἥτοι κάμνει διαφόρους παρατηρήσεις.

قيصه جق } T. κηδ-δζήκ, ἐπθ. ὑποκ. ὑπό-
δραχς, ὀλίγον σύντομος, κ. κον-
τούτσικος.

قيصير } T. κηδῆρ [κατὰ τὸ قيسق] ἐκ τοῦ
βλ. καὶ ἀρδ. قصير [ἐπθ. στεῖρος, ἀ-
γονος: ميل — εἶτος ἀφορον, ἀφορίας] || قالى — μέ-
νω στεῖρος, ἀγονος.

قيصير غاتمق } T. κηδ-γανμάκ [λ. ἀρχ.]
ρμ. μτδ. φείδομαι, ἀρνούμαι
[αἰτ.]: — اسيركك συνών.

قيصير لق } T. κηδ-λῆκ, δν. στεῖρωσις,
τὸ ἀγονον.

قيصيق } T. κηδῆκ [ἐκ τοῦ قيصق] ἐπθ. ἐ-
σφιγμένος, πεπιεσμένος: سس — ψω-
νὴ βραγχώδης, βραχνιασμένη· § δν. μέρος στε-
νόν: — اوليق — اوليق — οὐτὸν κηδ-ηγῆ, μνηρίον· ||
— يشك — συγκαίονται οἱ μνηροί.

قيصيقلق } T. κηδ-λῆκ, δν. βράχην, κ.
βράχνιασμα.

قيصيقلو } T. κηδ-λῆ, δν. πηγὴ ὕδατος
ρέουσα ἐκ βράχου μετὰ κελαρύ-
σματος:

قيطان } T. καῖ-τάν, βλ. غيطان.

قيطس } A. κητὰς [ἐκ τῆς ἐλλ.] δν. κῆτος,
ψάλανα· βλ. باله — قادرع باله §
Κῆτος [ἀστερισμός].

قيطسيه } A. κητ-α-γέ, ἐπθ. θ. κητῶδης
[ζῶα]: — طائفة κητῶδης ζῶα.

قيغ } T. κηγ [βλ. قيق καὶ قاق] δν. κόπρος
προδάτου, ξηρὰ κόπρος.

قيغرداتمق } T. κηγ-η-τ-ανμάκ [λ. ἀρχ. βλ.
ἐπθ.] ρμ. οὐδ. ὠρύομαι, κ. γου-
ρυάζω: — كويكر — οἱ κύνες ὠρύονται.

قيغرمق } T. κηγ-η-μάκ [λ. ἀρχ. κατὰ τὸ
βλ.] ρμ. μτδ. φωνάζω, καλῶ.
كويكر — κοινῶς جينرمق — κηγ-η-μάκ,

قيغز } T. κηγ-η-ζ, δν. ράκος ρυπαρόν, ἀκά-
θαρτον, κ. πατσαδοῦρα [پچاور], πρᾶγ-
μα ἀκάθαρτον.

قيغلامق } T. κηγ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. κοπρί-
ζω [ἐπὶ προδάτων κτλ.].

قيغلجم } T. κηγ-η-δ-ζήκ, κ. κηδ-η-δ-ζήκ [ἐκ
τοῦ قيق] δν. σπινθήρ: —
تينادستتاي — σπινθήρ.

قيغه } T. καῖ-γανά, βλ. قاينه.

قيغو } T. καῖ-γοῦ, قيفوسز, καῖ-γουνδούζ, βλ.
قاينوسز, قايفو.

قيق } T. κηκ [βλ. قيق καὶ قاق] δν. πρᾶγμα
ξηρόν, παράγον ξηρόν ἤχον [σπν.].

قيقاب } A. καῖ-κάπ, δν. ἀζδαράχνη· τ. تسبيح
آغاجى [δένδ.].

قيقر } T. κηκῆρ [βλ. قيق, قاق] ἐπθ. ξηρός:
شيل — πρᾶγματα ξηρά.

قيقر داق } T. κηκ-η-τ-ακ [ἐκ τοῦ قيق, قيق,
βλ. καὶ قاق] δν. ὑπόλοιπον λίπους
οὐρᾶς ἢ κρέατος ἐναπολειπόμενον ἐν τῇ τηγα-
νίῳ, κ. τσηγαρίδα· βλ. جزيق — قيق — §
κόγχη τοῦ ὠτός.

قيقر داقلى } T. κηκ-η-τ-ακ-λῆ, ἐπθ. ὁ περι-
έχων τσηγαρίδας: — پوجاچه — πλα-
κοὺς περιέχων τσηγαρίδας.

قيقر دامق } T. κηκ-η-τ-αμάκ, ρμ. οὐδ. πα-
ράγω ἤχον ξηρόν [ἐπὶ ξηρῶν
ἀντικειμένων].

قيل } T. κῆλ, δν. θρίξ: — باش — θρίξ τῆς κε-
φαλῆς· || — قدير — θρίξ ἀλόγου· || — قدير —
δον θρίξ, ἥτοι ἐλάχιστον· || — قدير —
[τρίχα ἐλαττω]· || — قدير — οὐδὲ τὴν
τρίχα του [κηλινά] δύναται νὰ θίξας, ἥτοι τὸ

قیم } A. καΐμ [ρζ. قیام] και وقف καΐμυ
βάκφ, δν. εἴφορος τεμένους ἢ βακουφίου
ἡτοι ἀφιερώματος βλ. متولى και متكم § πλθ.
کونوبدایم.

قیم } T. καΐμ, ἐπθ. ὁ μῆτε κερδίζων μῆτε
χάνων ἐν τῷ παιγνίῳ, ἴσα ἴσα [ἐπὶ
δύο παικτῶν].

قیم } A. κηΐμ [πλθ. τοῦ قیمت] δν. θ. τιμαὶ
[ἐμπορευμάτων].

قیاق } T. καΐμάκ, βλ. قیاق.

قیمت } A. κμηέτ, δν. θ. τιμή, ἀξία, ὑπό-
ληψις [ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων
κτλ. ἢ ἠθικὰ]: ی — امتعه ἢ ἀξία τῶν ἐμπο-
ρευμάτων [ἐμπί-ά] — راجع — ἢ τρέχουσα [ραϊ-
δζέ] τιμή, ἡτοι ἡ ἀγοραία τιμή πράγματός τι-
νος — عليه — φιλολογικὴ [ἐξεπίζέ] ἀξία —
ἐπιστημονικὴ [ἐλμυζέ] ἀξία — ذی —
πολύτιμος, μεγάλῃς ἀξίας — یوق — δὲν ἔχει τιμήν, ἀξίαν
ἀνεκτίμητος — طوق — ἐκτιμῶ, ὀρίζω τιμήν ||
بینامک — γινώσκω τὴν ἀξίαν προσώπου ἢ πράγ-
ματος [κμηετινί], ἐκτιμῶ κατ' ἀξίαν § πλθ.
قیم κμηέμ.

قیمتدار } Π. κμηέτ-τάρ, ἐπθ. πολύτιμος.

قیمتدان } Π. κμηέτ-τάν, ἐπθ. ὁ γινώσκων
τὴν ἀξίαν προσώπου ἢ πράγμα-
τος ὁ ἐκτιμῶν κατ' ἀξίαν βλ. قیمتشناس.

قیمتسر } T. κμηετ-σίζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἀξίας,
τιμῆς, ὁ ὀλίγον ἐκτιμώμενος.

قیمتسرلك } T. κμηετ-σιζλίκ, δν. ἐλλειψίς
ἀξίας, τιμῆς.

قیمتشناس } Π. κμηέτ-σινάς, ἐπθ. ὁ εἰδώς
ἐκτιμῶν, ὁ γινώσκων τὴν ἀξίαν
τῶν προσώπων ἢ τῶν πραγμάτων [ταὐτὸ
قیمتدان, قیمتشناسان] § πλθ. قیمت نا —
قیمتشناسان, ὁ μὴ εἰδώς ἐκτιμῶν § πλθ.
قیمت نا شناسان.

قیمتشناسانه } Π. κμηέτ-σινασανέ, ἐπθ. και
ἐπρ. ὁ ἀρμόζων ἢ ὡς ἀρμόζει
τῷ εἶδοτι ἐκτιμῶν.

قیمت شناسی } Π. κμηέτ-σινασί, δν. τὸ εἰδέναι
ἐκτιμῶν, τὸ γινώσκειν τὴν ἀ-
ξίαν τῶν προσώπων ἢ πραγμάτων βλ. قدرتانی.

قیمتندیرمک } T. κμηέτ-λεντιμεέκ, ρμ.
μτδ. κάμνω ν' ἀποκτήσῃ τι-
μήν, ἀξίαν, νὰ τιμηθῇ [αἰτ.].

قیمتلك } T. κμηετ-λενμεέκ, ρμ. οὐδ. λαμ-
δάνω ἡτοι ἀποκτῶ ἀξίαν, τιμήν,
τιμῶμαι [ἐμπόρευμα κτλ.].

قیمتلی } T. κμηετ-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων ἀξίαν, τι-
μήν, πολύτιμος: طاش — λίθος πο-
λύτιμος § ἀγαπητός, προσφιλέας, εὐνοούμενος:
سی — آسانک ὁ προσφιλέας [υἱός] τῆς μητρός του.

قیمق } T. κηΐμάκ, قیه κηΐμά, قیلق κηΐλ-
μάκ, βλ. قییه, قییه, قییلق.

قیمی } A. κηΐεμ [ἐκ τοῦ قیه κηΐεμ, πλθ.
τοῦ قیمت] ἐπθ. ἐκτιμητός, ἀντικατα-
στὸς [νομ.] ἡτοι πρῶγμα τοῦ ὁποίου τὸ ὅμοιον
καὶ ἀπαράλλακτον δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ ἀγορῇ,
ἢ ἐὰν εὐρίσκεται, εἶναι διάφορον κατὰ τὴν τι-
μήν, ὡς π. χ. μία δάμαλις § θ. قیه κηΐεμ-
γέ βλ. ἐπόμε. καὶ مثلیات, مثلیات.

قیمیات } A. κηΐεμγιάτ, πλθ. τοῦ προηγ.
ἐκτιμητά, ἀντικαταστατά [νομ.].

قیمیق } T. κηΐμύκ, βλ. قییه.

قیم } T. κήν, δν. κολεός, θήκη ξίφους, μα-
χαίρας: قومق — قومی — θέτω τὸ ξίφος
εἰς τὸν κολεόν, παύω τὸν πόλεμον, εἰρηνεύω.

قیماق } T. καΐνάκ, βλ. قیاق § δνζ ὀρνέων
ἀρπακτικῶν § ἀρθρῶσις.

قیمامق } T. καΐναμάκ, قیاق قیاق, قیاق قیاق,
βλ. قیاق قیاق.

قیمدیرمق } T. κην-τηρ-μάκ, ρμ. μτδ. κα-
τηγορῶ, κακολογῶ ὑποκινῶ.

قیملامق } T. κην-λαμάκ, ρμ. μτδ. κατα-
σκευάζω κολεόν, θήκην διὰ ξίφους,
μάχαιραν κτλ. [αἰτ.].

قیمق } T. κην-μάκ, ρμ. μτδ. ταὐτὸ قیدیرمق
κην-τηρ-μάκ βλ. قیاق قیاق.

قیمه } κήνα [quina] δν. κίνα [φάρμ.].

قیمه قینه } κήνα-κήνα [quinquina] δν. κη-
κίνα [φάρμ.] βλ. قیاق قیاق.

قیو } T. κουγζοῦ, βλ. قیو.

قیود } A. κουγζοῖν [πλθ. τοῦ قید καΐζ] δν.
ὄροι, περιορισμοί, διορισμοί, προσδιο-

ρισμοί [δυντ.]· σημειώσεις ἐν κώδικῃ, ἐν ἐπι-
 σήμοις ἀρχαίοις ἢ ἐν ἐμπορικοῖς βιβλίοις, ἥτοι
 ὅ,τι ἐν αὐτοῖς εἶναι κατακεχωρισμένον, περι-
 εχόμενα ἢ ἀποσπάσματα ἐξ αὐτῶν — و شروط
 ὄροι καὶ διατάξεις [ἐπουροῦτ]· || [δυντ.] : ظرفه
 διορισμοὶ τοπικοὶ ἢ χρονικοὶ [ζαρφύγέ]· ||
 كيه — διορισμοὶ ἀριθμητικοὶ [κεμυγέ]· ||
 اضافیه — διορισμοὶ διὰ γενικῆς [ιζαφίγέ]· ||
 وصفیه — διορισμοὶ ἐπιθετικοὶ [βαθφιγέ]· || دفتر خاقانی
 κογγιουτί τέφερι χακανῇ, σημειώσεις
 ἢ περιεχόμενα τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ κώδικος,
 ἥτοι ἀρχεῖα τοῦ γενικοῦ κτηματολογίου. Τὰ ἀρ-
 χεῖα ταῦτα ἀποτελούμενα ἐξ 790 κωδικῶν
 κτηματολογικῆς ἀπογραφῆς ἐνεργηθείσης ἐν Ἀ-
 πάση τῇ Ὀθωμανικῇ Ἐπικρατείᾳ δι' εἰδικῶν
 υπαλλήλων, ἰδίᾳ ἐπὶ Σουλτάν Μουράτ τοῦ Γ'
 [1574] καὶ Σουλεϊμάν τοῦ Β' [1687], καὶ φυλατ-
 τόμενα ἐν τῇ Διευθύνσει τοῦ κτηματολογίου
 [دفترخانه نظارتی] χρησιμοποιοῦσι δι-
 καστικῶς ὡς ἀπόδειξις τελεία ἐπὶ κτηματικῶν
 διαφορῶν· διὸ ἐν ἀνάγκῃ—αι ἀρχαὶ καὶ τὰ δικα-
 στήρια καὶ οἱ ιδιώται συμβουλευόνται τὸ περι-
 εχόμενον τῶν κωδικῶν τούτων, ἀνατρέχοντες
 εἰς αὐτά· || لدى المراجعه — κογγιουτέ ζέτε-ζε-
 μουραδζα'ά, ἀνατρέξαντες εἰς τὰ ἀρχεῖα ἢ συμ-
 βουλευθέντες τὰ ἀρχεῖα· § 6' πλθ. قودات كون-
 γيوتأتأ, ἀρχεῖα: عنقه — παλαιὰ [ἀνηκὰ] ἀρχεῖα.

قيودات } A. κουγκουτιάτ, β' πλθ. τοῦ قيود
βλ. λ.

قيود } A. κουγλουτ-*i*, ἐπθ. ὁ ἀνήκων εἰς
τὰ ἀρχαῖα, τὰ μπρωῶν θ. قيود:

→ تبعات τετεππου'ατι κουγλουτιγέ, αναδιψή-
σεις των άρχων, των μητροων.

قيور } T. κηδής [ἐκ τοῦ قهر] μόνιον ἐπανα-
λαμβανόμενον πρὸς παράστασιν συγ-
γενησάντων.

χοῦς συστροφῆς καὶ συγκλώσεως: قيويرلق — —
ὁλονὲν συστρέφουμαι, συγκλώθουμαι βλ. και قيويرم.

قيوراق } T. κηθράκ [ἐκ τοῦ قیورامق] ἐπθ.
 λμαν κλωστός, οὐλος, σγουρός [vñ-

μα, ὕψωμα, κόμην]: صاج — κόμην οὐλῆν· || قادين —
καλλωπιστρια γυνή, φιλάρεσκος [βλ. يوسف · ||
بأغلامق — δένω σφικτότατα [κῆς-κηδράκ·
οὕτως ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ κινηθῇ.

قيورامق } T. κηθραμακ[ἐκ τοῦ قيور] ρμ. οὐδ.
 συστρεφῶμαι, συγκλῶθωμαι ἢ τοι γί-
 νομαι κλωστής, οὐλός, σγουρός, ζαρὼνω ὥς ἡ

κλωστή ἐκ τῆς πολλῆς κλώσεως, ἢ ὡς ὁ βό-
στρυχος κτλ. βλ. قیورلق και قیورمق.

قيورامق } T. κυβερνάει, ταῦτο προηγ.

قيور جق } T. κηθυρ-ᾠζήκ [ἐκ τοῦ قيور مق
ἐπθ. οὐλος, ὄγουρος, κλωστός;

ⲉⲗ — κόμη οὕλη ὡς ἡ τοῦ Διθιοπος· || ⲉⲗ —
 ⲉⲗ λᾶχανον ἢ φυλλῆς [σαλάτα], ὥς τὰ φύ-
 λα εἶναι οὕλα· § ὅν. εἶδος προβάτου ἔχοντος
 τὸ μαλλίον οὕλον καὶ τὴν οὐρὰν λεπτὴν, κ.
 κηδορδζικι.

قيورملق } T. ἡ قيورملق κηδον-ηλ-υακ, ρη-
ουδ. συστροφουμαι, κλωθομαι ὡς ἡ

κλωστή κτλ.:—كوكيلان ὁφίς συσπειροῦται· كوكيلان
— ὁ κύων συσπειροῦται, κ. κουλλουριάζει· ||
قبور يله قاتق μένων συνθεπειρωμένος, ζαρωμένος,
κ. κακκαρόνω § διπλδονομαι, τσακκίζομαι [ἐπὶ
ἄκρας χάρτου κτλ.] ἀκκίζομαι, λυγιῦμαι· πε-
ριρράπτομαι, κρασπεδοῦμαι, κ.μπιμπλδονομαι
[ἐπὶ ἄκρας ὑψάσματος] : لقردي قبور يله قارق
لقردي قبور يله قارق ὁμιλεῖ ἀκκιζόμενος καὶ θρυπτό-
μενος· || بقر و قور و قور و قور.

قيورمق } T.ñ قيورمق κηβηρ-μακ, ρυ.μτδ.
 συστρεφω, κλῶθω, κ.στρεφω, καθι-

στῶ οὐλον, σγυροῖν [κόμην, βόστρον, χον, μύστα-
κα]· διπλόνω, τσακκίζω [ῶς ἄκραν χάριτος κτλ.]
περιρράπτω, κρασπεδῶ, κ. μιμιπιδόνω ἄκραν
ὑψόσματος [αἰτ.]: — بيقى. συστρέφω τὸν μύστα-
κα, κ. στρέφω τὸν μουστάκι· || — دوداق. συ-
στρέφω χεῖλη, στραδόνω ἐκ δυσσερσεκείας· || يالان
— λέγω ψεύδην· || — بر شي. κατορθόνω προᾶγμα
τι· § ρμ. οὐδ. χορεύω: قيويزه اوينامق. χο-
ρεύω, παίζω συστρεφόμενος.

قيورمه } T. ἡ قيورمه κινουμένη [ἐκ τοῦ
ποσιν. βλ.] δι. ἀπαρ. κοσμητέω-

σις, περιγραφή, κ. μπιμπίζωμα.

قيورم } T.ñ قيوريم κηδονήμ[ἐκ τοῦ قيورم]
 ρ. ἀφ. συνστροφῇ, κ. στρεφούργημα:

— — — — — **συστρέφωμαι, στροφογυρίζω** ἔνεκα
πόνου τῆς κοιλίας· ὁ βόστυγχος· ὁ κρασπέδωσις,
περιγραφή, κ. μυμπίλωμα.

} T. κηθονεντή [ἐκ τοῦ قیورمق] ὄν.
 } πτυχή, δίπλα, τσάκκισμα: اوزون

ἐπι- مدت جیده طاشینمقدن — لری کیرلنش مکتوب
στολὴ ἢς αἱ πτυχαὶ ἐμολύνθησαν, διότι ἐπὶ
μακρὸν ἐκρατήθη ἐν τῷ θυλακίῳ· § περιγραφή.

ἤτοι πόθος στομάχου·§ κόπωση ἢ ἀτονία τῶν
μελῶν τοῦ σώματος, κ. συνυστάκκισμα.

قينق } T. κιν-μάκ, gr. οὐδ. κόπτεται ἡ
 καρδία, ὁ στόμαχος, ἅτοι ἔχω κο-
 ρήματα ἢ πόρους κτλ. § κόπτομαι, ἀτονῶ, εἶμαι
 συντακτικισμένος [ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος].

} T. κηγάμακ [ἀποφ. τοῦ
 قيه مامق } βλ. [ρ] μ. οὐδ. δὲν τολμῶ νὰ
 τροξενήσω κακόν, δὲν πάγει ἡ καρδιά μου, φε-
 ρομαι, λυποῦμαι [δοτ.]:
 } اى اوياندير مغه قيه سز δὲν
 ολμῶ νὰ τὸν ἀφυπνίσω.

ك

ε } κῆρ ἢ κῡάφ, εἰκοστὸν πέμπτον γράμμα
 } τοῦ τουρκικοῦ ἀλφάβητου προφερόμενον
 ατὰ τέσσαρας τρόπους, ἴτοι: 1ον, λεπτότερον
 οὐ ق, ὡς κῡ ἢ κ· π. χ. کار κῡάρ [قار κάρ], کبر
 یر κῡήρ [قیر κῡήρ], كول κῡούλ [قول κῡούλ]: τὸ τοιοῦ-
 τον ک καλεῖται کف κῡάφι ἀρεπί, ἀραδι-
 ὄν κῡάφ· 2ον, ὡς γκ· π. χ. کل γκέλ, کبر γκίρ,
 کو γκῡό· ἐν τισι τουρκικαῖς λέξεσι προφέρε-
 ται ὡς β· π. χ. کوکرجین γκῡδεδοζίν· τὸ γράμ-
 μα τοῦτο καλεῖται کاف κῡάφι φαρσί, ἴ-
 τοι κῡάφ περσικόν· 3ον, ὡς τὸ ن ἢ τὸ ν τῆς
 Ἀλβανικῆς π. χ. دکر τένιζ, ک پیέν· τὸ γράμμα
 οὗτο, καλούμενον صاغر کῡάφ ὁαγῆρ κῡάφ ἢ
 صاغر κωφὸν κῡάφ ἢ νοῦν, ἀρχικῶς ἐπροφέ-
 ρετο ὡς ν ἔρρινον, πλησιάζον πρὸς τὸ [gn]
 τῆς Γαλλικῆς· ἀλλὰ τὴν σήμερον, καὶ μάλιστα
 τῇ φιλολογικῇ γλώσσῃ, ἡ προφορὰ αὐτοῦ
 ὕδαμὺς διαφέρει τῆς τοῦ ن ἴτοι τοῦ ν· ἀπαν-
 τῇ δὲ μόνον ἐν μέσῳ ἢ καὶ ἐν τελείᾳ λέξεως, καὶ
 ὀδῆποτε ὡς ἀρκτικόν· 4ον, ὡς τὸ ی ἴτοι ὡς
 ἢ ی· π. χ. اگر ἔγερ, دکر τέγερ, ک پی·

Ἐν καθαρῶς ἀραδικαῖς λέξεσι τὸ ١ ἔχει μόνον τὴν πρῶτην τῶν ὡς ἀνωτέρω τεσσάρων προφορῶν· αἱ δύο τελευταῖαι, ἡτοι ἡ 3η καὶ ἡ 4η προφορά, ἐξειδιάζουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς λέξεις τουρκικάς, ἡ δὲ 2α εἰς λέξεις περσικάς καὶ τουρκικάς· βλ. καὶ كاف.

Τὸ ἀραβικὸν αὐτῆς καθ' ἑλληνικὸν τουρκικοῦ
ὀνόματος ὄν, προφέρεται ὡς γ λεπτὸν [γ] ἐν ταῖς
παραγίαις πτώσεσι τοῦ ἐνικοῦ π. γ. كك | ek-

μέλ. γεν. أمك | ékmeýin• δοτ. أمك | ékmeýé•
αιτ. أمك | ékmeýí. Ἀριθμητικῶς σημαίνει 20
[βλ. أمك].

٤ } A. κέ, προθ. ὥς: ١٤ κέ-ζα η ١٤ κέ-
 ζαλὶκ, ὥς τοῦτο, ἐπίσης: ١٥ κέ-ἐννε,
 ὥς ἐάν. ١٦ κέ-λ-εββέλ, ὥς πρότερον. ١٧ κ.

٤ } A. κὲ [ἀντ. προσ. 6'] οὐ: عليك ἄλξ' - κέ,
 ἐπὶ δέ: || عليك ἄν - κε παρὰ σου.

3 } T. *πν, ιν*, κατάληξις τῆς γενικῆς : ال
 3 } *ἐλ*, ἡ χεῖρ, γεν. *الك* *ἐλ-ιν*, τῆς χειρός.

قز كۇڭ, ἡ κόρη, γεν. قزك كۇڭ-ىن, τῆς κόρης.

ڪاٻر } A. κιαπιρ [ρζ. ڪبر.] ἐπθ. μέγας, ἔξοχος :
 فطرۃ — اولان آدمه متڪبر ديمك خطادر

σφάλμα εἶναι ν' ἀποκαλῇ τις ἀλαζόνα [μουτε-
κεππίο] τὸν φύσει [ὄντορεν] μέγαν.

ΚΑΒΚ } Π. ἢ καβὸκ kabōk, δν. φωλαὰ πιτ-
νοῦ· ὀρνιθὼν, περιστερώων· κρεμα-
στὴ φωλαὰ ἐν σχήματι σπυριδός [زنبيل] ἀναρ-
τωμένη εἰς τὸν τοίχον ἢ εἰς τὴν ὁροφάν.

κάβος } Α. καπνούς, δν. ἐφιδάλτης, κ. βραχ-
 νᾶς, ἦτοι δῦσπνοια ἐπερχομένη
 καθ' ὕπνον [τ. آغراق, قره باصان, سوز آكلمايور:
 λόγον δὲν ἄνθρωπος ἀπαίδιος ἀνθρώπος! ἐδάχθη με-
 ν-
 χούς] ἐνέσκηψεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου δι-
 κην [μυδάλ] ἐφιδάλτου [στίχ.] § πλθ. کوابیس
 κεβάτις.

كاين } Π. κιαίν, ὄν. προίξ ἥτοι χρηματι-
κὸν ποσόν, ὅπερ ὀρίζεται κατὰ τὸν

λευκότητα τῆς χιόνος· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ ἐπενεργῶ ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καταβάλλω, καταστρέφω, φονεύω· § πόλεμος, μάχη· βλ. کارزار· § [ἐν συνθέσει] ὁ ἐργαζόμενος ἢ πράττων τι· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ γκινδάρ-γκιάρ, ἀμαρτωλός· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ ζινά-γκιάρ, μοιχός· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ گنله-γκιάρ, δόλιος· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ θανα-άτ-γκιάρ, ὁ ἐργαζόμενος τέχνην βιομήχανος, τεχνίτης· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ خنیمه-گیار, ὑπηρέτης· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ دانتیک-γκιάρ, ταμίας· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ دانتیک-γκιάρ, آموزگار, پروردگار, رباکار, درکار, پروردگار, آموزگار, سازگار, مینا کار, قلمکار, سازگار.

کار آزما { Π. κιάρ-άζιμά, ταὐτὸ آزموده.

کار آزمو دکان { Π. κιάρ-άζιμουτεγκιάν, πλθ. τοῦ آزموده βλ.

کار آزمودگی { Π. κιάρ-άζιμουτεγκί [ἐκ τοῦ آزموده] ὄν. πείρα, ἐμπειρία.

کار آزموده { Π. κιάρ-άζιμουτέ, ἐπθ. ὁ λαδὼν πείραν τῶν πραγμάτων πεπειραμένος· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ انهر [مهرت] پیپیرامینوس· § πλθ. کار آزمو دکان κιάρ-άζιμουτεγκιάν [βλ. آزما [آزموده]·

کار آ کاه { Π. κιάρ-άγκιάρ, ἐπθ. ὁ εἰδὼς ὑποθέσεις, πεπειραμένος.

کار آ کاهی { Π. κιάρ-άγκιαχί, ὄν. πείρα· [βλ. آ کاهی].

کاروبار { Π. κιάρ οὐ-άβρ, ὄν. ἔργον καὶ μόχθος [βάρος], κέρδος καὶ κόπος.

کاربان { Π. κιαρ-πάν, ὄν. σειρά καμήλων ἢ ἡμιόνων ἢ ὄνων ἀλληλενδέτων· § συνοδία ὁδοιπόρων [βλ. کاروان]· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ σειρά καμήλων ἢ ἡμιόνων ἢ ὄνων ἀλληλενδέτων· § συνοδία ὁδοιπόρων [βλ. کاروان]· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ σειρά καμήλων ἢ ἡμιόνων ἢ ὄνων ἀλληλενδέτων· § συνοδία ὁδοιπόρων [βλ. کاروان]·

کاربانسرای { Π. κιαρ-πάν-δεράϊ, ταὐτὸ کاروانسرای βλ.

کارپرداز { Π. κιάρ-περάτζ, ὄν. ὁ διεξάγων ἢ θεωρῶν ὑποθέσεις· § πρόξενος ἢ προξενικός πράκτωρ τῆς Περσίας· βλ. پرداز· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ ماستروپός· § πλθ. کارپردازان.

کارپرورد { Π. κιάρ-περδέρτζ, ἐπθ. ὁ ἐργαζόμενος, ὁ πράττων τι· § ἄνθρωπος ὑγιῶν ἰδεῶν, φρονιμάτων.

کارخانه { Π. κιάρ-χανέ ἢ κερ-χανέ, ὄν. ἐργοστάσιον· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ چوته· ἐργοστάσιον ἐριούχου· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ طوغله· ἐργοστάσιον πλίνθων,

πλινθοποιεῖον· ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ فاك — ۱۱ جَانِهْ تò ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου [تڙنگڙا ἢ ڦهلهه], ὁ κόσμος § [κοιν.] πορνοστάσιον· βλ. عموخانه καὶ كرخانه.

کارخانه جی { Τ. κερχανα-δζή, ὄν. πορνοδοσκόκος προαγωγός· βλ. عموخانه.

کاردار { Π. κιάρτζ, ὄν. μάχαιρα.

کارदान { Π. κιάρ-τάν, ἐπθ. ὁ εἰδὼς ὑποθέσεις, πεπειραμένος· § πλθ. کاردانا.

کاردانی { Π. κιάρ-τάνί, ὄν. ἐμπειρία.

کاردیدکان { Π. κιάρ-τίτεγκιάν, πλθ. τοῦ کاردید βλ.

کاردیدکی { Π. κιάρ-τίτεγκί [ἐκ τοῦ کاردید] ὄν. πείρα, ἐμπειρία.

کاردیده { Π. κιάρ-τίτέ, ἐπθ. πεπειραμένος, πολυπείρος [ὁ ἰδὼν ἔργα, πράξεις]· § πλθ. کاردیدکان κιαρ-τίτεγκιάν.

کارران { Π. κιάρ-ράν, ἐπθ. ὁ διεξάγων ὑποθέσεις, κατορθωματικός.

کار روا { Π. κιάρ-ρεδά, ἐπθ. χρήσιμος, κατάλληλος εἰς χρῆσιν, ὠφέλιμος.

کارزار { Π. κιάρ-ζάρ, ὄν. πόλεμος, μάχη· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ تò πεδῖον τοῦ πολέμου.

کارزارگاه { Π. κιαρζάρ-γκιάρ, ὄν. πεδῖον μάχης.

کارساز { Π. κιάρ-σάτζ, ὄν. ὁ πράττων ἢ ἐνεργῶν καὶ διεκπεραιῶν ἔργον.

کارسز { Τ. κιαρ-σής, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἐργασίας ἢ ὠφελείας· § ἐπρ. ἀνευ κέρδους, ὠφελείας· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ ἀνευ κέρδους.

کارشناس { Π. κιάρ-σινάς, ἐπθ. ὁ εἰδὼς ὑποθέσεις, ὁ ἔχων πείραν, πεπειραμένος [ἀντίθ. کارناشناس κιάρ-νὰ-σινάς, ἀδαής, ἀπειρος]· § πλθ. کارشناسان· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ οἱ πεπειραμένοι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου.

کارشناسانه { Π. κιάρ-σινανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων τῇ πεπειραμένῳ, συνετός· — ۱۱ جَانِهْ — ۱۱ جَانِهْ اقدامات· § πλθ. συνετάι· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει πεπειραμένῳ, συνετῶς.

کارشناسی { Π. κιάρ-σινασί, ὄν. πείρα, ἐμπειρία, πολυπείρία.

کارفرما { Π. κιάρ-φερμά, ἐπθ. ὁ διατάττων, οὗ ἡ διαταγή ἐκτελεῖται, ισχυρὸς βασιλεύς· § πλθ. کارفرمایان.

کارفرمای } Π. κτῆρ-φερμαγί, ὄν. ἀρχή, ἐ-
ξουσία, ισχύς.

55,5 } Π. κῆδο-γκῆδᾶς, καὶ ἐν τῇ ποιήσει
 5 } κῆδο-γκῆδᾶς, ὄν. τόπος ἐργασίας.

ἐργαστήριον: كان فـكان — κταργκιάχι κεδν φε-
κάν, ὁ κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ.

کارگذار } Π. κυὰρ-γκυζάρ, ἐπθ. ὁ διεξά-
γων ἐργασίας, ὑποθέσεις, ρέκτης,

ἱκανός, κατορθωματικός: § πλθ. کارگذاران.

کارگذاری } II κταρ-γκυζαρί, ὄν. ἱκανό-
της, δραστηριότης, κατορθω-

ματικότης.

کارکر } Π. κταο-γκέο, ἐπιθ. ὁ ἐνεργῶν, ἐπ-
 ενεργῶν, ἐπιδρων, ὁ ἐπιφέρων ἀπο-

τελέσματα, δραστικός, αποτελεσματικός. || Ρμ.
اولی — تأثير اولی — επενεργῶ, επιδρω, επι-
φέρω αποτέλεσμα [το تأثير اولی کارکر αποδοκι-
μάζεται διότι το تأثير περιπτύει].

کارک } Π. κζαο-γκέχ. βλ. کارک.

کارگیر } Τ. κυαργκίος, κ. και γκυαδγκίος [κα-
τὰ τὸ ἔκ τοῦ π. κ. καιδο-γκίω]

ἐπεθ. λίθινος ἢ πλινθίνος [οἰκοδομῆ]: او — οἰκία
 λιθίνη || كـ — σκολὴ λιθίνη || بـ — λιθίνη οἰ-
 κοδομῆ, μετφ. πρᾶγμα στερεόν § δν. οἰκοδομὴ
 λιθίνη ἢ πλινθίνη.

کار } T. κταρ-λñ, ἐπιθ. ἐπωθελήτης, ὁ ἔχων
κέρδος; عا — ἐργασία ἐπωθελήτης: §

ὠφελῆθε: جيتق — ἐξέρχομαι [ἐκ τινος ἐπι-
ερισσεως] ὠφελῆμενος, κ.βγαίνω κερδαιμένος.

کارشناس } Π.κλὰρ-νὰ-στίνας, 82

کارنامہ } Π. κιάρ-ναμέ, ὄν. βιβλίον περιέ-
χον τὰς πράξεις τινός, βιογραφία.

ὑπόδειγμα τέχνης, ὅπερ ποιεῖ ὁ μαθητεύμε-
νος παρά τινι τεχνίτῃ ὅπως, ἀποδείξας δι' αὐ-
τοῦ τὴν περὶ τὴν τέχνην ἐκείνην ἀποκτηθεῖ-
ν ἰκανότητα αὐτοῦ, ἀναγνωρισθῇ ὡς τεχνί-
της ἀνεξάρτητος· § εἶδος χρώματος ἢ βαφῆς
ἰδιουμένης κοινῶς αἰ. 5 κεκολλημέ.

II. κερδάν ἢ کروان κερδάν [ἐκ
 τοῦ کاران] ὄν. συνοδία ὀδοιπορῶν.

کاروانسرا { Π καρδάν-δεράϊ ἢ καρδάν-
δεράϊ, δν. ξενοδοχείον ἢ κα-

ἄλμα ἐν μέσῳ τῶν ἐκτὸς τῶν πόλεων καὶ
ἐν χωρίων ὁδοῶν συγκοινωνίας, ἐνθα οἱ ὁ.

δοιπόροι καταλύοντες τὰς νύκτας ἀναλαμδάνουσι τὴν ἐπιούσαν τὴν ὁδοιπορίαν.

کارین } Π. κηαρίζ, κ. κηαρίζ [κατὰ τὸ
 444 ἐκ τοῦ κηα- κηα-ρίζ] ὄν. ὑπό-

νομος, ὁχετὸς ἀκαθαρσιῶν, κ. γκερίζι: صوي — ἀ-
καθαρσία· || کي — ὡς ὑπόνομος ἵτοι διπλῶδης.

كاز } Π. γκεάζ, ὄν. ψαλῖς, κηροψάλιδον.

كأس } A. κέ'ς, ὄν. κύπελλον, ποτήριον, πο-
τήριον πλῆρες οἴνου [βλ. «*ح*»]

βοτ. κάλυξ: صغير — μικρά [θαῖνη] κάλυξ, κα-
λύκιον [βλ. καὶ كئيس] — ذوال ξοῦ-λ-κἐ'ς,

ὁ ἔχων κάλυκα· || حَام — κέ'οι ἄμμ, κάλυξ κοι-
νή· || جَرَسِي — κέ'οι ὀξερροδι, κάλυξ κωδο νοειδής·

جلیجلی — ké di ðζουλðζουλι, κάλυξ κωδωνι-
σκειοδής || وحيده الورق — ké' di βεχίτου-λ-βεράκ,

καλὺς μονοκέταλος ἢ μονομερής. || كَلْبِي — كَلْبِي
οὐ ὄνπουπί, καλὺς σωληνοειδής. || كَلْبِي — كَلْبِي

κέ·οι ζου·λ-κυθ·εῖς, κάλυξ μετ' ἐπιθύλων ἢ

[illegible]

κασατ } Α. κηροῦ, πλῆ. του س and ك, βλέπε.

A. καδί† [ρζ. **كسب**] ἐπθ. ὁ ἀπο-
 κτῶν, ὁ ἐργαζόμενος ὅπως κερδήσῃ

ἀ πρὸς τὸ ζῆν : حبيب ال — ἐλ κτάδιπον
ἀπίπδ-λλαχ, ὁ ἐργαζόμενος φίλος τῷ Θεῷ.

καστ } Π. καστέ [ἀσφ. τοῦ καστίν,
 ἐλαττοῦν] ὄν. ἑλληνιστ. βλ. κέμ.

کاسته } Π. καθ' ἑ [πθ. μτχ. τοῦ προηγ.]
ἐλλειπής, ἐλαττωματικός.

10. **κασδ** } A. κασις [ϱζ. كساد] ἐπθ. ὁ μὴ ἐ-
 χων καταβάλῳσιν, ἐξόδευσιν, πέρασιν

πλή ἐμπορεύματος]: → **متاع** ἐμπόρευμα [μετά*]
ἢ ἔχον κατανάλων.

کاسر } A. κασίς [ρζ. کسر] ἐπθ. ὁ συντρι-
δων, θραύων: الضم — κασίρουν· θ-θα-

υ, ὁ θραύων τὰ εἶδωλα, εἶδωλονκλάστης. || —
|| κηαδίρου-λ-χαδίζε, λιθοτριπτικός, λιθο-

μος [ἐργαλειον χειρουργικόν]· || لِيَا — κα-
ρου-ζ-ζιά, διαθλαστικός, ὁ θλῶν τὰς ἀκτῖνας.

1) A. καθοριζέ, ἐπθ. θ. ρηξιπέτρια
 2) [ψυτ.].

A. καὶ δὲ [ἐκ τοῦ كَأْسِ] ὁν. θ. δο-
 χεῖον ἐκ πορσελάνης ἢ ὑέλου, κοτύλη.

καغدخانه } Π. **καραγέ-χανέ**, κ. **καρατ-χα-**
νέ, δν. ἐργοστάσιον χαρτου, χαρ-
τοποιεῖον §δν. κυρ. τὰ Γλυκέα Ὑδατα [τὸ πά-
λαι Βορδύσης], ἅτοι ὁ εἰς τὸν Κεράτιον κόλπον
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκχυνόμενος γνωστὸς
ποταμός, κ. Καρατχανδῆς βλ. καὶ آباد سعد.

καغد } Π. **καραγέ**, συνηθ. **καγ** βλ.

καφ } Α. **καφ**, τουρκ. **κέφ**, ὄνομα τοῦ γράμ-
ματος **ك** : عربي — **κιάφ** "Αραδικόν" ||
فارسی — **κιάφ** τὸ Περσικόν. || — **κιάφ** κωφὸν
κιάφ προφερόμενον ὡς ν [βλ. **ك**] — **κιάφ**
καὶ τὸ Νοῦν, ἅτοι τὰ γράμματα τῆς ἀραδικῆς
λέξεως **كن** **κιάφ** = γενέσθω, ἦν ὁ Θεὸς ἐξήνεγκε
καὶ ἀμέσως ἐγένετο ὁ κόσμος [ἐκφρ. ποιητ.] ||
βλ. **كولاك**.

καφ } Α. **καφίρ** [ρζ. **کفر** βλ.] ἐπθ. ὁ καλύ-
πτων, ὁ κρύπτων, ὁ ἀρνούμενος, ὁ
μὴ δεχόμενος τὴν ἀληθεῖ ὁρθοκείαν, ἀπίστος :
عنت — **καφίρι** νη'μέτ, καὶ **العنة** — **καφίρου-**
νη'μέ, ὁ ἀρνούμενος τὴν χάριν, ἀχάριστος,
ἀγνώμων § **μτφ.** ἀπίστος, μοχθηρός, σκληρός.
§θ. **καφίρ** **καραφίρ** § **πλθ.** **καραφίρ** **καραφίρ**,
καραφίρ καὶ ἀνωμ. **καραφίρ** **καραφίρ**,
καραφίρ καὶ περσ. **کافران** **καραφίρ** τοῦ δὲ θηλ.
کافر **κεφαφίρ** || βλ. καὶ **کافر**.

καφρα } Π. **καφίρ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων ἢ
ἀρμόζων ἀπίστω, ἅτοι μὴ πιστεύον-
τι τὴν ἀληθεῖ ὁρθοκείαν, ἢ σκληρῶ, μοχθηρῶ.
§ ἐπρ. ὡς ἀρμόζει ἀπίστω, ἀπίστω· σκληρῶς.

καφρستان } Π. **καφίρ-ιστάν**, δν. χώρα τῶν
ἀπίστων.

καφρکیش } Π. **καφίρ-κίς**, ἐπθ. ὁ πρεσβεύων
τῶν τῶν ἀπίστων, ἀπίστος.

کافرک } Τ. **καφίρ-λίε**, δν. ἀπιστία ἥτοι
ἀρνησις τῆς ἀληθοῦς ὁρθοκείας §
μτφ. σκληρότης, μοχθηρία.

کافل } Α. **καφίλ** [ρζ. **کفل** βλ.] ἐπθ.
ὁ ἐγγυώμενος, ἐξασφαλίζων, ἀναλαμ-
βάνων [δοτ.] : — **مملکتک ترقیات و اہالیکن رفا حاله** —
δάνων [δοτ.] : — **اجراآت** μεταρρυθμίσεις ἐγγυώμεναι τὴν πρό-
δον [τερεικηνγιάτ] τῆς χώρας καὶ τὴν ἀνεσιν
τῶν κατοίκων [ρζ. **خاχ** **خاχ**] || **امانت** — ἐγ-
γυώμενος τὴν συντήρησιν τῶν ὀφειλῶν [iaéti
éti] || Ρμ. — ἐγγυώμαι, ἐξασφαλίζω, εἰ-
μαί **ικανός** [δοτ.] : — **تیماری شرحه** — **اولان شو سطرل**

οὗτοι, οἵτινες εἶναι ἱκανοὶ νὰ
ἐρμηνεύσωσι [ἑερχ] τὰς προθέσεις ἡμῶν || **قانون**
ἐγγυητῆς τῆς προϋπαλάξεως [βικαγέ] τῆς δημο-
σίου ἡσυχίας ἀπὸ προσβολῆς [χαλῆλ].

کافور } Α. **καφούρ**, δν. καφουρά, οὐσία ἀ-
ρωματικὴ ἐξαγομένη ἐκ τῆς δάφνης
τῆς Ἰαπωνίας : **بنفشه** — **καφούρι** **πενεφάε**, ἱρί-
νη, ἔλαιον ἢ καφουρά ἐκ τῆς ρίζης τῆς ἱριδος.
|| **جوز** — **καφούρι** **δζέβζ** **πεδδά**, μουσχο-
καρυτίνη, ἔλαιον ἢ καφουρά ἐκ τοῦ μουσχοκα-
ρύου || **صناعی** — **καφούρι** **τερμεντί** **δη-**
να **τ**, χλωροτερεδινθίνη § **μτφ.** **πράγμα** λευκό-
τατον § ὄνομα κρήνης ἐν τῷ παραδείσῳ.

کافوری } Α. **καφουρ-ί**, ἐπθ. ὁ ἐκ καφου-
ράς συγκείμενος, καφουράδης, κα-
φουρικός §θ. **کافوری** δν. εἶδος ἀνθους μὲ λευ-
κὰ φύλλα.

کافوریت } Α. **καφουριγέ**, δν. θ. καφουρι-
κός [χημ].

کافه } Α. **καφῆ** [ρζ. **کف** βλ.] δν. θ. τὸ σύν-
ολον : **عالم** — τὸ σύνολον τοῦ κό-
σμου, ὅλος ὁ κόσμος || **اهالی** — τὸ σύνολον τῶν
κατοίκων, ὅλοι οἱ κάτοικοι || **انام** — ὅλοι οἱ
ἄνθρωποι [ἐνάμ].

کافه } Α. **καφῆ** **καφῆ** [αἰτ. τοῦ προηγ.] ἐπρ.
καθ' ὅλοκληρίαν, ὅλοι ἢ ὅλα ἀνευ ἐξαι-
ρέσεως.

کافی } Α. **καφί** [ἐκ τοῦ **کفایت**, ρζ. **کفو** βλ.] ἐπθ.
ἱκανός, ἀρκετός : — **مقدار** ποσὸν [μικ-
τάρ] ἱκανόν || [δοτ.] : — **واید** — **احتیاجه** ἱκανὸν
καὶ ἀρκετὸν [βαφί] διὰ τὰς ἀνάγκας, ἅτοι ἐπ-
αρκέστατον || **اولی** — ἀρκεῖ, εἶναι τι ἀρκετὸν,
ἱκανὸν [δοτ.] : § θ. **καφί** **καφί** § ἐπρ. ἀρκεῖ.

کاک } Τ. **κάκ**, δν. εἶδος διπύρου.

کاکل } Π. **κακίλ**, δν. λόφος, ἅτοι πλε-
ξίδα τῆς κορυφῆς βλ. **چرخ** **περσέμ-**
§ **βρόστρυχος**, ἰδίᾳ ὁ ἐκατέρωθεν τοῦ προσώπου
ἐν εἴδει δακτυλίων κρεμώμενος.

کاکلی } Τ. **κακίλ-λί**, ἐπθ. ὁ ἐκατέρωθεν
τοῦ προσώπου ἔχων βρόστρυχος
κρεμαμένους ὡς δακτυλίους || **بلی** — μεγάλη δύ-
στυχία [πέλᾶ] συμφορά ἢ ἀνυσυχία, περισπα-
σμός βλ. καὶ **کاکلی**.

کاکنج } Π. κιακένωδξ, ὄν. ἀλικάκαθος [στρυ-
χνος· βλ. کویکو].

26 } Π. κιαλὰ [βλ. 46] ὄν, ὕψασμα, ὕψασμα
πολύτιμον, ἐμπόρευμα ἐπιπλά οἰκίας.

μτψ, κεφάλαιον: ی کرانها — ὑψασμα βαρύτιμον
[γκιοῶν-πζεχ(α)] || ی عفت و عصمت — τὸ πολυτιμον
κεφάλαιον τῆς γυναικείας τιμῆς καὶ σωφροσύ-
νης [ἡψόζε βε ἡδυετ], ἥτοι ἡ γυναικεία τιμὴ
καὶ σωφροσύνη || ی شکران اعك — ὑποδάλ-
λω κεφάλαιον εὐγνωμοσύνης [δσζεῶν], ἥτοι
εὐγνωμοσύνην || ی هنر — τὸ κεφάλαιον τῆς τέ-
χνης || د — κελα-πζετ, ὑψασμα κακόν, βράκος.

Π. κϩαλπθ̣̇, ἢ κϩαλπθ̣̇, θν. τυπος
σώματος ἀνθρώπου ἢ ζῶου, ᾗτοι τὸ
σῶμα ἀνευ τῆς ψυχῆς· || ⲕⲁⲗⲥⲱⲧⲉⲛ ⲙⲁⲗⲁⲡⲥⲉⲓ, ἄχθος ἀρούρης.

A. κέ-2-ε66ε2λ [ἐκ τοῦ μορ. 1, τοῦ
 ἀρθ. 1λ καὶ τῆς λ. 1ουλ] ἐπρ. ὡς
 πρότερον]: خدمت نشريه دوام ايديور — εξα-
 κολουθεῖ ὡς καὶ πρότερον τὸ δημοσιογραφικὸν
 ἔργον [χρητέτι νεσριύέ].

καλως } Π. κταλούς, ὄν. εὐήθης, βλάξ.

46 } Πικρὰ δὲ [ταὐτὸ γὰρ] ὄν. ὑψάσμα, ἐμ-
 πόρευμα: سخن — τὸ ἐμπόρευμα τοῦ
 λόγου [δοῦνάν]. § κολοκύνθη: شراب — κολο-
 κύνθη οἶνον: § ἄωρος πέπων.

Π. **κῶν**, ὄν. οὐρανίσκος· ἐπιθυμία,
 εὐχὴ, πόθος : اولیٰ نائلٌ ἀξιοῦμαι
 τοῦ πόθου. || — **πῆ-κῶν**, ὁ ἐπιτυχών τοῦ
 ποθομένου, εὐτυχής. || — **νᾶ-κῶν**, δις-
 τυχής. || **بیورمی** — **πῆ-κῶν** **πουγγογυάκ**,
 ἀξίω τινα τοῦ ποθομένου, ικανοποιῶ τὸν πό-
 θον του. || اولیٰ **πῆ-κῶν** **ὀλμᾶκ**, ἀξιοῦμαι,
 ἐπιτυγχάνω τοῦ ποθομένου [نشان عالیہ :
 نشان عالیہ] **ἐπέτυχε** τοῦ ποθομένου **ἀ-**
ξιωθεῖς [ναιλίζέ-λε] ὑψηλοῦ παραστήμου.

10. **καὶ** **ἀποδοῦναι** τὸ **ποθοῦν** **μενόν**, ὁ **ἐκ** **ἀποδοῦναι** **ποιῶν**.

کامین } Π. κιάμ-πίν, ἐπθ. ὁ βλέπων τὸν
 πόθον αὐτοῦ πραγματοποιούμενον,
 ὁ ἀξιούμενος τοῦ ποθοιμένου, εὐτυχής.

کامینی } II κταυ-πινί, ὄν. εὐτυχία.

کامپور } Π. καμ-περοδέο, ἐπθ. εὐτυχής,
 εὐδαίμων: — تاجدار εὐτυχής βα-
 σιλεύς. § πλθ. کامپوران.

کامپوری } Π. κλαυ-περοβορί, ὄν. εὐτυχία.

11. καὶ-γάρ, ἐλθ. ὁ πραγματο-
 ποιῶν τὸν πόθον αὐτοῦ, εὐτυχής·

§ 120. کامرانان.

T. κλαμ-ρανλήκ, δν. τανίω
 کامرانق } کامرانی.

Π. κλαμ-ρανί, ὄν ἡ ἐπιτυχία τοῦ
ποθομένου, εὐτυχία: → ايم النـ

λέραι εὐτυχίας. || — سر throne of the good fortune.
 (—) II. κλαυ-κλάος, ἐπθ. εὐτυχής, κρα-

πακούουσι [βασίλειος]: — 𐤁𐤏𐤃𐤕𐤓𐤠 Σουλτάνος εὐ-
τυχής, κραταῖος.

کامکارانہ } Π. κυαν-κυανέ, ἐπθ. ὁ ἄρρω-
ζων εὐτυχεῖ, κραταιῶ, ἐνδόξῳ

[βασιλειῇ]: $\mu\epsilon$ γ.— εἰς κόσμος εὐτυχίας· § ἐπὶ
ὡς ὑποθέτει κτλ.

کامکاری } Π κλαυ-κλαρί, δν. εὐτυχία, κρα-
τος, δόξα [βασιλική]: — تخت θρόν.

νος [τὰχ] εὐτυχίας· βλ. کامرانی.
A. καιὶ ἡ [οὗ] ἐπιθ. ἐντελής, τὸ

کامل { λειος, πλήρης, ἀνελλιπής, πεπαιδευ-
 ῆνος, καθὼς πρέπει: — حكي خكيي كيايئ,

δοῦλος τέλειος· || — مرد آنگه [uērot] πεπαιδευ-
μένος μεμορφωμένος· || خدایا آنگه [uērot] خطا-

ὁ πεπαιδευμένος ποιεῖ σφάλμα, ὅπερ ὁ ἀπα-
ιδευτος δὲν ποιεῖ· δ — ε πόνοι κακοῦ· δ·

νομα ἐνός τῶν ποιντικῶν μέτρων· § καθεδρὶ-
κῆς ἡλιακῆς φασγάνου δεινός κρητός:—

μα θυγατέρα· μέγα ἄνδρα δ' ἐργαζόμενον ἀνέ-

— τὸ ἄλλο τὸ ἐξ ἑαυτοῦ πλὴν ὅτι ἐπατιμῶν || —

πλήρης ἐμπιστοσύνη· || — قاعة πλήρης πεποι-
 θήνης: ὁ δὲ κ. γιν. Καμαρά: ὁ πλοῦ τοῦ ἁοδ.

καμιλὸν καὶ καμλὴν, καὶ τοῦ
καμλῶ-

Α. κυρίως-εν, έπρ. έντελώς, τελείως
 έξ άλλων λόγων. άναγγελλόμενος. 1. 1. — 2. 2.

٤٤٢ ἀποτίνω ἐξ ὀλοκλήρου τὸ χρέος [τεῖνι]. //

— ἀναγινώσκω τι ὁλοκλήρον. — حرق اولیٰ κηάμιζεν μουχτερὴκ ὁλμάκ, καίτοιμα

ἀδελφός [πρὸς οἰκίαν καὶ ἐν πυρκαϊᾷ].

...) δουλεμνικης δοξαζουσας την με
τεμνυχων.

— γκιάχ ου πῖ-γκιάχ, εὐκαίρως καὶ ἀκαίρως, ἐν παντὶ καιρῷ || βλ. καὶ ἐπὶ μ.

Π. γκιάχ [ἐκ τοῦ προηγ.] κατάληξις σημαίνουσα τὸν τόπον ἢ τὸν χρόνον ἐν ᾧ γίνεται τι : —

τὰχτ-γκιάχ, τόπος θρόνου, πρωτεύουσα || — δεῖρ-γκιάχ, τόπος περιπάτου || —

δίκι-γκιάχ, τόπος ἀγρας, θήρας || —

ἱπᾶτ-γκιάχ, τόπος προσευχῆς, ναός || —

δεῖρ-γκιάχ, ὥρα πρωίας, πρωτα || —

δεῖρ-γκιάχ, ὥρα νυκτός || —

ναμᾶτ-γκιάχ, δημόσιος τόπος προσευχῆς || —

ναδῖρ-γκιάχ, τόπος θήρας.

Π. κιαχ-τάν, ὄν. φύλαξ ἀλωνίου.

Π. κιαχ-τάν, ὄν. ἀχυρών.

Π. κιαχ-ρουπά, βλ. κερπά.

Π. γκιάχ-γκιάχ, ἐπρ. ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἐνίστε, ἔστιν ὅτε.

Π. κιαχ-κεσάν, βλ. κηκشان.

Α. κιαχίλ [ἐκ τοῦ κηλ, ρζ. κηλ] ἐπθ. νωθρός, ὀκνηρός, ἀμελής § ὁ ἄνω τῶν τριάκοντα ἐτῶν, ἢ οὗτινος ἡ κόμη ἀρχίζει νὰ λευκαίνηται, μισητόλιος, καθεστῆκυίας ἡλικίας § ὄν. τὸ μεταξὺ τῶν δύο ὤμων μέρος τῆς ράχως § πλθ. κεδάχίλ.

Π. κιαχίλ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων ἀρμόζων νωθρῷ, ὀκνηρῷ § ἐπρ. νωθρῶς, ὀκνηρῶς.

Τ. κιαχίλ-λίλ, ὄν. νωθρότης, ὀκνηρία, ἀμέλεια.

Α. κιαχίν [ἐκ τοῦ κηλ, ρζ. κηλ] ἐπθ. ἀστρολόγος, μάντις, ἱερεὺς τῶν Ἰουδαίων ἢ τῶν ἐθνικῶν προλέγων τὰ μέλλοντα § θηλ. κιαχινέ, ἡ μάντις, Σιδυλλά § πλθ. κιαχινέ καὶ κηλ κιαχινάν.

Π. κιαχιν-ανέ, ἐπθ. μαντικός, ὁ τοῦ μάντεως.

Τ. κιαχιν-λίλ, ὄν. μαντική, τὸ ἔργον τοῦ μάντεως.

Π. κιαχού, ὄν. θριδάξ, ἀγριοθριδάξ.

Π. κιαχβαρέ, βλ. κχωάρ.

Τ. κιαχί, ὄν. εἶδος πλακοῦντος [نور] [بوغچه] τριγωνικοῦ.

Π. γκιαχ-ί, [ἐν τῇ ποιήσει καὶ γκεχί] ἐπρ. ἐνίστε.

Τ. γκιαχ-δζέ, ἐπρ. ἐνίστε, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

Α. κιαῖν [ρζ. κόν] ἐπθ. ὁ ὢν, ὁ φανάρχων § ὁ κείμενος : باب فارد —

μία οἰκία κειμένη ἐν φαναρίῳ || زوسده —

τοῖον μαυσωλεῖον τοῦ Ἐμίρ Σουλτάν τὸ κείμενον ἐν Προύση § θηλ. κιαῖν- § πλθ. κιαῖν- §

Α. κιαῖν- [πλθ. τοῦ προηγ.] ὄν. ὁ, τὰ ὄντα, τὰ πλάσματα, ὁ κόσμος, ἡ φύσις, τὸ πᾶν ||

فخر ἢ δόξα [فخر] τοῦ παντός [ὁ Μωάμεθ] ||

كتاب — τὸ βιβλίον τῆς φύσεως || افروز —

κιαῖν-εφρούζ, ὁ φωτίζων τὸ πᾶν.

Α. κισούλ, ὄν. οἰνόπνευμα, ἀλκοὺλ [χημ.] : —

κισούλ μου'ατάρ, οἰνοπνευματικός [ἐν ὧς περιέχουσα οἰνόπνευμα] ||

κισούλ μιδμῆγί, ὕδροοἰνόπνευμα ||

κισούλ μου'αδδῆλ, ἀλκοομέλι, κρῶμα ἐξ ἐνὸς μέρους οἰνοπνεύματος καὶ τριῶν μέλιτος.

Α. κισουλ-ί, ἐπθ. οἰνοπνευματοῦχος : —

کبودی کبودی, φάρμακον οἰνοπνευματοῦχον.

Α. κισουλ-ίγέτ, ἀφ. οἰνοπνευματισμός βλ. κισουλ.

Α. κισεῖς [ὑποκ. τοῦ κας] ὄν. ψευδοκάλυξ, ἥτοι δευτέρα κάλυξ περι τὴν κυρίως κάλυκα συγκειμένη ἐκ μικρῶν πετάλων.

Π. κισέ, ὄν. τὸ ἐσωτερικὸν τῶν παρειῶν, τὰ πλάγια τοῦ στόματος.

Α. κέπ, ρ. ἀφ. τὸ ρίπτειν τινὰ χαμαὶ πρηνῇ § πρηνισμός τῆς χειρός, ἥτοι ἡ στροφὴ τῆς παλάμης πρὸς τὴν γῆν [ἀνατ.]

Α. κέπ, ὄν. ὀπτόν, ψητὸν [κρέας] : طاعوق —

ψητὸν ὄρνις || —

ψητὸν κυνήγιον || —

ψητὸν τοῦ ὀδελοῦ || —

ψητὸν φουρνιστόν || —

ψητὸν γυριστόν § ἐπθ. ψητὸς [ἐπὶ καστάνων, λεπτοκαρύων κτλ] : —

کتاب — ψητὰ κάστανα || —

μτφ. ἐκεῖνος ὃν ἡ λύπη ἢ τὸ πάθος ἐτηξεν, ἐ-
δασάνει. || Рм. — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
τῆκος, βαδανίζω[αίτ.] || **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
τῆκος, βαδανίζωμαι: **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
ἡ παρ [ἐκ λύπης κτλ.]: **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
ἡ δὲ **كَبَر** ἐπὶ τὸ ἡπάρ του, κατακαίεται ἐκ δι-
ψης || **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
ἡτοι τῆκος, βαδανίζωμαι [ἐκ λύπης κτλ.].

Κεβί } **Κεβί** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
ζων καὶ πωλῶν ψιτὰ κρέατα, ὀ-
πανεύς: **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
[**كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
— **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
ἀτενίζει εἰς τὸ πρόσωπόν μου ὡς ἡ γαλῆ τοῦ
ὀπανεύς [πρμ.] || **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. κυδοκάμος [βοτ.].
Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος μεγά-
λου λεμονίου μαλακοῦ ὁμοίου κίτρου,
φράπα: **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
II. **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. τόξον χαλαρὸν χρη-
σιμεῖον πρὸς ἀσκήσιν βλ. **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

Κεβ } **Κεβ** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** — **كَبَر** —
δ. ο. εἶδος δικτύου
τοῦ ταλμάνου.

γία· § μετῆ. البحر — ἐκπτον-λ-παχο, πτελαγος· ||
 السما — ἐκπτον-θ-δευα, μεσουράνιον σημειον,
 τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, τὸ Zenith· § πλθ. اكباد
 ἐκπαῖ καὶ كود κλθπὸντ.

کبدی } Δ. κεῖν-ι, ἐπθ. ἡπατικός: مراری. —
κεῖν-ιῖ μεσασί, ἡπατοκυστιτικός: ||

— *mi'tii kepi'i*, ἡπατογαστρικός, γαστροσπαιτικός: § 0. کده.

{ **كبر** } A. κῑβρ, κ. κῑβρ, ὄν. μεγαλύνειν, ἐπαρ-
 σις, ὑπερηφάνεια : صاحب — و غرور
 κάτοχος ὑπερηφανείας καὶ ἐπαρσεως [γινουούρ],
 ἀλαζών || كبرى الخصم — تكبره ἐπάρσεως [κῑβ-
 ρίν] ἐχθρὸς [خادم] εἶναι ὁ Θεὸς [πρμ.]. || Рм.
 اتك — ὑπερηφανεύομαι, ἐπαίρομαι.

{ **كبر** } A. κίβητος, ὄν. ἡλικία μεγάλην, γῆρας
 [ἀντιθ. صغر θηγάρο: سمن — ἡλικία[θίνν]
 προκεχωρημένη· § μέγεθος, μεγαλειὸν, ἔπαρσις:
 حجب — μέγεθος τοῦ σώματος [ῥῆζουσῶδε]· || حجم —
 τὸ μέγεθος τοῦ ὄγκου [χῆρῶδε]· || قدر — μεγα-
 λειὸν περιωπῆς [κῆρῶδε]· || اخلاق — τὸ μεγαλειὸν
 τῶν ἠθῶν [ἀχῆρῶδε]· || عقل — μεγαλειὸν νοός.

Π. γκέπρ, δν. πυρολάτρης· ὁπαδὸς
τῆς θρησκείας τοῦ Ζωροάστρου, γονέ-
δροι, ἄνθρωποι λειψάνα τῆς ψυχῆς τῶν ἀρχαίων
Περσῶν διεσπαρμένα εἰς τὴν Περσίαν καὶ τὰς
Ἰνδίας.

کبرا { A. κροτά, βλ. کبری .

κبراء } A. κῡδῆρεῶ [πλθ. τοῦ κῡδῆρεῶ, βλ.]
 ὄν. ἔξοχα πρόσωπα, οἱ μεγάλοι, με-
 γιστᾶνες: — اُمَمٌ هِىَ اُمَمٌ — κῡδῆρεῶί οὐμμετ ἡ
 κάδῡ, οἱ μεγάλοι τοῦ λαοῦ.

} T. γκεπερ-τ-μεκ, ρι. μτδ. κάμνω
 } νά ψοφήσῃ, φονεύω [ἐπὶ ζῶον ἢ
 καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου, περιφρονητικῶς]. μτφ. τυ-
 ραννῶ [αἰτ.].

کبری } T. κίτριον-λί, ἐπθ. ὑπερόψανος, ἀ-
λαζών, ὑπερόπτης, ἀκατάδεκτος.

كبرمك } T. γκεπερ-μεék, ρμ. οὐδ. ψοφῶ,
 ἀποθνήσκω [ἐπὶ ζῶον ἢ καὶ ἀν-
 θρώπου, περιφρονητικῶς]. βλ. καὶ كورمك
 γκεδρεμέκ.

} Α. κέπερέ, ὄν. θ. κάππαρις [τὸ φυ-
 } τὸν καὶ ὁ γνωστὸς καρπὸς αὐτοῦ ὁ
 παρασκευαζόμενος διὰ τοῦ ὄξους].

κβρη } T. γεκρη [κατὰ τὸ ἀρχ. λ. ἐλ.] ὄν.
 ψεκτῆρ, ἵτοι τριπτης ἐκ νακτοῦ,
 δι' οὗ τριδουσι τὸ σῶμα τῶν ἱππων ὅταν στήλε-
 γίζωσιν αὐτόν.

کبرہ } γκυθπρε, βλ. کورہ.

کبری } A. ḥ kabra κτδκρᾱ [θηλ. τοῦ κβρ
 ἑκκβρ] ἐπιθ. μετὶ ζων, μέγιστος, ἔξοχος:

[illegible]

كبرياء } A. κίθρο-γγιά, ὃν ἡ θεία μεγαλειότης, ὁ Θεός: — ځنځاپ "Υψιστος Θεός."
— نارکاه ὁ θεὸς [πάσσης] τοῦ Θεοῦ.

كبريا پناه } Π. κτεργιά-πενάχ, ἐπθ. ἡ ἐδρα
της θείας μεγαλειότητος, ὁ "Υ-
ψιστος Θεός: → ἐκδρ ὁ θρόνος [τεργκιάχ] τοῦ
Υψίστου Θεοῦ.

II. κίθριγιά-γκιάχ, δν. ὁ τόπος
 ἡ ἡ ἔδρα τῆς θείας μεγαλειότη-
 τος, τοῦ Ὑψίστου: رحمت پناه — ἡ ἔδρα τῆς
 θείας μεγαλειότητος, ἥτις εἶναι τὸ ἄσυλον τῆς
 εὐσπλαχνίας [οἰαυέτ-πενάχ].

کبریائی } A. κηρυγμαῖ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῇ
θεῖα μεγαλειότητι, θεῖκός.

كبريت { A. κίτρι, ὄν. θεῖον [χημ.] βλ. καὶ
د ککو کر || —, حامض θεϊκὸν ὄξύ. ||

حامض — غسيلد — χαμήλι κιτριτι άδελπένε, θειο-
 δενζοϊκόν δξύ. || خل — حامض — χαμήλι κιτριτι
 χαλζι, θειοοξικόν δξύ. || معيار حامض — μι-
 γάρι χαμήλι κιτριτι πρά, ύδροθειώμετρον. ||
 اسرب طبعي — κιτριτι έξιρ, ύπερθειούχος. ||
 κιτριτι ούδροϋπι ταπι'ι, γαλννιτης [λίθος]. ||
 حمض — κιτριτι χούμζ, δξύθειούχος. ||
 κιτριτι τουτγιά, οφθαλμιτης ή θειούχος ψευ-
 δόργυρος. || قاربونيت — κιτριτι καρβονιτ, ή —
 فحيت — κιτριτι φαχμιγέτ, θειανθρακικός. ||
 كيانوس — κιτριτι κιανούς, θειοκυανούχος. ||
 مائيت — κιτριτι μα'ιγέτ, θειύδρικός, ύδροθειικός. —
 امبر — κιτριτι μουθεννά, θειούχος. ||

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κίρι { A. κίρι [ρζ. κίρι] ἐπθ. μέγας, σπ-
μαίνων, ἔξοχος, σπουδαῖος· ἐνὶ λιλ
[ἀντίθ. صغير daγίρ], προδεδοκῶς τὴν ἡλικίαν·
→ μέγας προδεδοκῶς [ἵτοι πρώτης τά-
ξεως] || الكبراء الفخام — κίριου-λ-κισπεράϊ-λ-
φίχάμ, ὁ ἔξοχος τῶν ἐξόχων μεγιστάνων· || ولد
τέκνον ἐν ἡλικον· || اوغل وقرلى — οἱ ἐν ἡλικεσ υἱοὶ
καὶ θυγατέρες αὐτοῦ· || شيخ γέρον προδεδοκ-
κῶς § [βοτ.] الاوراق — κίριου-λ-ἔδράκ, μα-
κροφύλλος· || الحبه — κίριου-λ-χαππῆ, μακρο-
σπερμος· || القامة — κίριου-λ-καϊμέ, μακρο-
πόδιον· || البزر — κίριου-λ-πῆξζρ, μακρόσπο-
ρον· § [ψυθ. ιδτ.] الاصابع — κίριου-λ-ἔδαπῆ,
μακροδακτυλία· || الاطراف — κίριου-λ-ἔτραφῆ,
μεγαλομέλεια· || الجسد — κίριου-λ-ἔζεσῆζ, με-
γαλοσωματία· || الرأس — κίριου-λ-ρῆς, μακρο-
κέφαλος καὶ μακροκεφαλία· || الساق — κίριου-
λ-ἔδάκ, μακροσκελία· || اللسان — κίριου-λ-λ-
ἔδάν, μακρόγλωσσος· || القدم — κίριου-λ-κα-
ῆμ, μακροποδία· || الوجه — κίριου-λ-ἔδῆζζ,
μακροπρόσωπια· || اليد — κίριου-λ-γῆζ, μα-
κροχειρία· § θ. κίριε-§πλθ. κίρι κισπερά
καὶ κίρα κίρα· βλ. λ.

κίριε { A. κίριε [θ. τοῦ προηγ.] ἐπθ. με-
γάλη: قري — ἡ μεγάλη ἵτοι ἡ ἐνὶ λιλ
θυγάτηρ αὐτοῦ, ἀντίθ. صغير ἡ ἀνήλικος· § δν. μέ-
γα ἀμάρτυμα, ἀντίθ. صغير daγίρ, μικρόν ἀμάρ-
τυμα· § πλθ. ἐν τῇ δ' ἐννοίᾳ κίρα κίρα.

κίριε { A. κίριε [κατὰ τὸ Καρούς τῆς 'Α-
ραδικῆς ἐκ τοῦ كبس κέπς, πλθροῦν,
ἵτοι πεπληρωμένῃ] δν. θ. ἡ ἀνὰ πᾶν τέταρ-
τον ἔτος εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου προστι-
θεμένη βίσεκτος ἡμέρα: — سنة ἔτος βίσεκτον· §
πλθ. كوايس κθαπίς.

κίριε { Π κίρικέδζ, δν. εἶδος χόρτου· §
κατὰ τὴν Σύριακὴν, ὄνομα τοῦ θεοῦ
τῶν ἐντόμων· ὡς ἐκ τοῦτου γράφεται ἐπὶ τινὼν
βιβλίων καὶ σημαίνει «ὁ οὗς νὰ μὴ τὸ βλάψῃ».

κίριε { T. κίριε [ἐκ τοῦ π. كباد] δν. τό-
ξον ἐλαφρόν πρὸς ἀσκήσιν τῶν ἀρ-
χαρίων· § ἐπθ. γελοῖος, εὐτελής, ποταπός, ἔξευ-
τελισθεῖς, ἐκτεθεῖς ἵτοι ἀπολέσας τὴν ὑπόληψιν.

κίριε { T. κίριε-λετιμέκ, ρμ. μτθ.
καθιστῶ τινα γελοῖον, ἔξευτε-
λίζω, ἐκθέτω, κάμνω νὰ χάσῃ τὴν ὑπόληψιν [αἰτ].

κίριε { T. κίριε-λ-λ-κ, δν. ἔξευτελισμός,
τὸ εἶναι ἢ καθίστασθαι τινα γε-
λοῖον, ἀπώλεια ὑπολήψεως, εὐτέλεια.

κίριε { T. κίριε-λετιμέκ, καὶ كيريه
κίριε-λετιμέκ, ρμ. οὐδ. καθί-
σταιμι γελοῖος, ἔξευτελίζομαι, ἐκτίθεμαι, ἀπο-
βάλλω τὴν ὑπόληψιν.

κίριε { T. κίριε [ἐκ τοῦ π. كنج] δν. ἀρυ-
τήρ, κ. χουλιάρα: — آغاξ ξυλίνη
χουλιάρα· || — خالکين خوليارا· ||
دليكو — خالکين خوليارا· ||
نهموس, τρυπητήρ, κ. τρυπητή [τελ-κ-λ-κ]
بالقي· || داغين اىخودوكوس, κ. κίριε-
سى.

κίριε { T. κίριε, δν. πίτυρον· § ي-
τιγιάς, πίτυριδα κεφαλῆς βλ. قوناق.

κίριε { T. κίριε, δν. καταπακτή, ἵτοι
κάλυμμα τοῦ ἀνω ἀνοίγματος κλί-
μακος κατερχομένης εἰς ὑπόγειον ἢ καὶ ἄλ-
λης, κλείον τὴν συκοινωνίαν τοῦ κατωγαίου
πρὸς τὸ ἀνώγειον· καταπακτή ἐργαστηρίων,
ἵτοι θυροφύλλα ξύλινα ἢ σιδηρὰ κλείοντα τὴν
πρόσοψιν ὅλου τοῦ ἐργαστηρίου τὰς νύκτας·
κ. κίριε· § κάππα ἵτοι χονδρὸν μάλλινον ἐ-
πανωφύριον τῆς βροχῆς τῶν ποιμένων καὶ τῶν
ἐνοικιαζόντων ἀγῶγια εἰς ὁδοιπόρους.

κίριε { T. κίριε, δν. χρυσάλλης, πετα-
λοῦδα [λ. ἀρχ. βλ. كريك].

κίριε { T. κίριε-κ, كيريه
βλ. كيريه, كيريه.

κίριε { T. κίριε, ἐπθ. ἀργιλλώδης [γῆ, ἀ-
γρός]: آرا — ἀγρός ἀργιλλώδης· || قرو
— γῆ, ἡς τὸ χῶμα σαθρόν.

κίριε { T. κίριε, δν. ἀμυλον [σπν.] βλ. كتال,
— قولہ کولہ کولہ.

κίριε { A. κίριε, δν. βιβλος, βιβλίον: ال
— ἐλ κίριε, ἡ βιβλος ἢ ال — κί-
τάπου-λ-λ-κ, τὸ βιβλίον τοῦ Θεοῦ, τὸ Κοράνιον·

|| — خال كيريه, οἱ κάτοχοι ιερῶς βιβλου,
ἵτοι τὰ ἔθνη ὧν ἡ θρησκεία στήριζεται ἐπὶ
ιερῶν βιβλίων, ὡς οἱ χριστιανοί, οἱ ιουδαῖοι, κατ'
ἀντιθεδιν πρὸς τοὺς εἰδωλολάτρας· βλ. كتابي
κίριε καὶ كتابي حساب· || — كتابي
تاريخ — ي — تاريخ βιβλίον γεωμε-
τρίας [κίριε-δῆ]· || — يوع — كيريه-
ل-κ, βιβλίον περὶ πωλήσεων [τοῦ 'Αδτυκοῦ Κώδη-
κος]· || — كيريه — كيريه-
ل-κ, βιβλίον περὶ

كجابه شان واجلال φθορεῖον τῆς δόξης καὶ τοῦ με-
γαλειου. || βλ. ۱۴۶ μαχόε.

کیج اندیش } Π. γκῆδῃ-ἐν-ἡῖς, ἐπθ. ὁ στρε-
δλῶς σκεπτόμενος, σκολιόδου-
λος, παραλογιζόμενος.

کجبار } Π. γκῆδοι-παῖς, ἐπθ. ὁ παίζων δο-
λίως, ὁ δολιευόμενος ἐν τῷ παιγνίῳ.

ڪجيين { Π. γκιδζ-πιν, ἐπθ. παραδλῶψ, ὁ
 σκολιῶς βλέπων τὰ πράγματα, ὁ
 παραλογιζόμενος.

كچشم } Π. γκεῖδξ-τῶέαυ, ἐπθ. παραδλῶψ.

كجخلق } Π. γκῆδζ·χούλκ, ἐπθ. ὁ κακῆς
 διαθέσεως· συνών. جناد.

کجرائی } Π. γκεῶς-ρεῖ, ἐπθ. σκολιόφρων, ὁ
γνωματεύων σκολιά.

3. {
 Π. γκέδζ = ρέδ, ἐπθ. ὁ βαίνων τὴν
 σκολιὰν ὁδόν, σκολιοδρομός.

چشمك { T. γκιδζιουέκ, گشدرمك, γκιδζιό-
 τιοιέκ. βλ. كحشمك.

Π. γκεδζ-θέχμ. επθ. ο άείποτε σκο-
λιθς έννοδων:8 πλθ. 34355.

کد سمرقند } T. γεδοξικτιουμέκ, βλ.

Π. γκῆδ· κησλὰχ, ἐπθ. ὁ φορῶν
τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ

στραβά, ἀνάγωγος, παιδαριώδης.

كجكماك } T. γεδοζικμαε, βλ. كجكماك.

10. Π. γκεδζ-μζάδζ, ἐπθ. διεστραμ-
μένος, σκολιόγινωμος.
 كجماز

Π. γκεδζ-ναζάρ, ἐπθ. ὁ ὑποβλέ-
πων, στραβοκυττάζων, φθονερός.

کجنهاد } Π. γκεδζ-νιχάτ, ἐπθ. ὁ κακῆς δια-
θέσεως συνών. كخلة .

كِيَكِ { T. γκιόζικ, βλ. كِيَكِ .

T. ἡ γκεδζικ-τιρ-
12-uik ou πθ ἀναβάλλο-

μαί : κορσək بو قدر کچکدیرلی پهلوانک استراحت : ایلمی η τοσαυτη αναβολη [tò v'anaðolnθh τοσαυτον] ητςηπαλης [γkυθyεξ] η-
το επισκοπη [ηακοατηνα μεσνι] του v' ανα-
παυθη ο αθλητης [πεχλιθάν]• βλ. επόμ.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Β'.]

جیکدیرومک } T.ñ γκεδζικ-τιο-
μεñ.ουιι.ιτδ. κάινω να βοα-

ὑπὴρ, ν' ἀρχοποροῦσθι, νὰ καθυστεροῦσθι· ἀναδάλ-
 λω [aɪ.t.]: — وعدی· ἀναδάλλω τὴν προθεσμίαν
 β᾿[ʔɛ] πληρωμῆς κτλ. καθυστερῶ. || — طامی
 ραδύνω τὸ γεῦμα [ʔa'ʔu], τρώγω ἐξώρα.

كجككك } T. h. كككك γκεδζικμικ [ἐκ τοῦ
 كج } ρμ. οὐδ. βραδύνω, ἀργοπορῶ,
 ἐνὼ ἐξώρας, καθυστέρω [δοτ.]: — ديك اداسنه
 καθυστερεῖ εἰς τὴν πληρωμὴν [ἐξασινᾷ] τοῦ
 ῥέους αὐτοῦ [τείνανιν].

ك } T. γκέτς, βλ. ك.

T. γκετὸς [γ' προσ. τοῦ ἐνεστ. τοῦ
 چکر] ἐλθ. ὁ ἔχων πέραςιν, κατανα-

ωσιν [ἐπὶ νομισμάτων, ἢ ἐμπορευμάτων]: —
 ١٤ νόμισμα τρέχον, ἀγώγιμον || ١٥ —ἐμπόρευ-
 ١٦ εἶχον κατανάλωσιν, πέρασιν· § μεταδοτικός:
 ١٧ —μεταδοτικὴ ἀσθένεια || ἀντιθ. ١٨ بطل.

چکر مک } T. γκετοδουμέκ, βλ. چکیر مک .

T. γκετο-ιστιριλ-μὲκ, ρη.
 πθ. ἀναγκάζομαι ὅπως παρ-
 θω, ἀποδοθεῖναι: — خستای خفیف ἢ ἀσθε-
 να ἀποδοδεῖται ἐλαφρώς, ἥτοι ἄνευ δοδαρῶν
 γυπειῶν: || βλ. ἐπὶ.

T. γκετό-ιστίρ-μέκ, ρμ. μτδ.
 ἀφίνω νὰ παρῇ λθῇ[αίτ.]: مدت

ἀφίνω τὴν νόμιμον προθεσμίαν[μου-
τι νιζαμνῆ] νὰ παρέλθῃ, γίνομαι ἐκπροθε-
ρος || سكوت ايله — παρέρχομαι τι ἐν διγῇ [σου-
ούτ], ἀνευ ἀπαντήσεως· ἑπαρέρχομαι, νόσον,
νδυθῶν, διατρέχω, διαφεύγω: — محو به — παρό-

μαί, διαφεύγω τὴν αἰσχύνην [μαχῶζου πῖν' ἐτι].
 — خطر ات διαφεύγω κινδύνους [χαταράτ].

پکھول } Π. κατόχου, ταὐτὸ βλ. کشکول

٧٧
 T. γκετόκιν [ἐκ τοῦ كچمك] ἐπθ.
 παρελθών, περασμένος, παρηκμα-

ος, λίαν ὄριμος, λίαν προθεδικώς: قارپوز —
 ροπέπων λίαν ὄριμος, περασμένος, παρθη-
 κώς: يكر ميسى — ὁ παρελθὼν τὸ εἰκοστὸν ἔτος
 εἰς ἡλικίας αὐτοῦ.

T. γενομένης [γ' προσ. τοῦ ἐνεστ.
 τοῦ ἐπομ.] ἐπθ. ὁ μὴ ἀφιέμενος νὰ
 ἐέλθῃ, ὁ μὴ παρορώμενος· ἀδιόδατος.

41

چکامک } T. γκετο-ιζ-μεί. ρμ. πθ. διαπε-
ρωμαι, εἶμαι διαβατός. § [ἀπροσ.]
διέρχεται τις: بورادن چکامک δὲν δύναται τις νά
διέλθῃ ἐνταῦθεν.

چکمز } T. γκετομείζ [γ' προσ. τοῦ ἐνεστ.
τοῦ ἀποφ. τοῦ چکامک] ἐπθ. ὁ μὴ ἐ-
χων πέραςιν, κατανάλωσιν, δύσπρωτος, κίβδη-
λος [ἐπὶ νομιμαμάτων ἢ ἐμπορευμάτων]. βλ. چکر.

چکمش } T. γκετομείζ [μτχ. τοῦ چکامک] παρ-
ελθών, παρηκμακός: بیمنش — ὁ-
πωρικὸν [γεμείζ] παρηκμακός, περασμένον, χα-
λασμένον. || کوژ — παρελθούσα ἡτοι λησμονη-
θεῖσα ἡμέρα. || حساب — λογαριασμός παρελθόν,
ἐκκαθαρθεὶς, κλεισθεὶς. || زمان — ὁ παρελθὼν
χρόνος, ἡτοι τὸ παρελθόν: زمان اولورک خیالی —
χρόνος, ἡτοι τὸ παρελθόν, οὗ ἡ ὄνειροπάλησις
ἀξίζει [τεγέρ] τὸν κόσμον [στίζ]. || اولسون ἢ اوله —
περαστικά [εὐχὴ πρὸς διαφυγόντας κίνδυνον
ἢ ἀσθενούντας]. § ὄν. τὸ παρελθόν προηγού-
μενον δυσάρεστον προκαλοῦν ἔχθραν μεταξὺ
δύο: ماضی دیرل — τὸ παρελθὸν καλοῦσι παρ-
ελθὸν [πρμ.]. § τόκος § چکمشل — οἱ πρὸ γο-
νοί: جانی ἢ روحی — ἡ ψυχὴ τῶν τεθνεώτων,
τῶν προγόνων.

چکک } T. γκετο-μείζ [ἐκ τοῦ کچ ἢ کچ] ρμ. οὐδ. περνῶ, διέρχομαι, διαβαί-
νω, διαπλέω, περαιοῦμαι, ὑπερβαίνω, μετα-
βαίνω, προχωρῶ, εἰσχωρῶ, εἰσδύω, περιέρχο-
μαι, παρέρχομαι, ἀντιπαρέρχομαι, παύω, δὲν
ὑφίσταμαι, συμβαίνω, λαμβάνω χώραν συγχωρῶ,
παραβλέπω· ἔχω πέραςιν, κατανάλωσιν ἔχω ἐ-
πιπροήν, εἰσακούομαι [δοτ. ἢ دن] § μτθ. ὑπερ-
βαίνω, περνῶ διαβάλλω, συκοφαντῶ [αἰτ.]:
— قارشویه — περνῶ, διέρχομαι εἰς τὸ ἀπέναντι μέ-
ρος. || اوته — περνῶ, πηγαινῶ παρακάτω, ὑπερ-
βαίνω τὸ ὄριον, τὰ ἐσκαμμένα. || یلرو — περνῶ
ἐμπρός, προχωρῶ. || نخته — περνῶ εἰς τὸν θρόνον
ἀναβαίνω ἐπὶ τοῦ θρόνου. || باشه — περνῶ ἐπὶ
κεφαλῆς, τίθεμαι ἐπὶ κεφαλῆς, προκαθήμεναι. ||
— باشه — περνῶ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐργασίας,
ἀρχίζω τὴν ἐργασίαν, τὸ ἔργον. || کاشفه — περνῶ
εἰς τὴν τράπεζαν [σοφρά πασένά]. || توان —
περνῶ ἢ ὀροφῇ περνῶ ἢ πίπτει εἰς τὴν κεφαλὴν
του, ἡτοι μένει ὡς κεραυνόπληκτος, τὰ χάνει. ||
— یه — περνῶ ἢ περνῶ ἢ περνῶ ἢ περνῶ ἢ περνῶ
τὴν γῆν ἐξ αἰδοῦς, καταισχύνομαι. || — — — — —
περιέρ-

χεται εἰς χεῖρας, συλλαμβάνεται: صوك بشيماق
چکن } ἡ τελευταία μεταμέλεια δὲν ὤφειλε
[πρμ.] || — برینه — συγχέονται, ἀνακατόνονται·
εὐρίσκονται εἰς σύγχυσιν, διαφωνίαν πρὸς ἀλ-
λῆλους. || — کویردن — διέρχομαι διὰ τῆς γειφύρας·
|| — باندن — διέρχομαι πλησίον τινός [γζανην-
čān]. || — زهندن ἢ خاطردن — διέρχεσθαι διὰ τοῦ
νότος. || — کوکدن — διέρχεσθαι διὰ τῆς καρδίας
[γκεονčā]. || — کندن — λειποθυμεῖν, γίνεσθαι
ἀναίσθητον. || — لیجدن — διέρχεσθαι διὰ τοῦ στό-
ματος τῆς ρομφαίας, σφάζεσθαι. || — ایشدن —
κατόπιν ἐορτῆς, ποτὶ ἀργὰ [ἴς ἰστέν]. || —
باشدن — ἀφιστοιῦμαι, ἀφιερωτὴν τὴν ζῶν· ἀπελπί-
ζω περὶ τῆς ζωῆς ἐνεκα περιπετειῶν. || —
خستهلق — ὁ χρόνος, ἡ ὥρα παρέρχεται. || —
پارέρχεται ἡ νόσος. || — حرارت —
πυρετός. || — تر — παρέρχεται ὁ ἰδρῶς, κ. ξεῖδρό-
νω. μτθ. λέγω ἐπιπολαιῶς. || — صیجاق —
παρέρχεται ἡ θερμότης· διαπερῶ ἡ ζέση. μτθ. κλίσις,
συμπάθεια. || — کدی — ἄρκεσθαι, ἀρκέσειν, ἀρκέσειν
ὑμῶν. || — [čān-ni-čā] — ἀποκοιμῶμαι. ||
— سوزی چکر — παραιτοῦμαι, κ. βαζγεστίζω. || —
پهرن — ὁ λόγος του, εἰσακούεται, ἔχει ἐπιπροήν.
|| — [čān-ni-čā] — πάλαι παλαιῶν. || —
پهرن, μτθ. παρέρχομαι χωρὶς νά ἐπισκεφθῶ.
|| — یو دیویده کچه اوده بر طاغک شنکی ||
μὴ ἀντιπα-
ρέρχου λέγων [τεγζοῦπτε] ἄρκτος· καὶ αὕτη
εἶναι εἰς κόσμος [čān-ni-čā] τοῦ ὄρους. || —
بشی چاریک — περνῶ τέταρτον, πέντε καὶ
τέταρτον. || — — — — —
پهرن — περνῶ τινὰ εἰς τὰ
μαθήματα, ἡτοι ὑπερβαίνω. || —
چکمش, چکمز, چکر. || — — — — —
چکک } T. γκετομείζ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ-
τὸ διέρχεσθαι κτλ. βλ. προηγ. § ἐπθ.
ὁ περαστός, ὁ μὴ καρφωτός [ἐπὶ θανόντων] βλ.
καὶ لامبلو, ὁ εἰσερχόμενος εἰς πλάσιον, εἰς θή-
κην κτλ. συννηροσμένος, ὡς π.χ. ὁ συνιστάμε-
νος ἐκ τμημάτων, ὃν τὸ ἐν εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ
ἄλλου: دورین — τηλεσκοπίον ἐκ πολλῶν τοιού-
των τμημάτων. || — چوبوق — καπνοσούριγξ ἐκ πολ-
λῶν τμημάτων. § ὄν. ἕκαστον τῶν τμημάτων,
ὃν τὸ ἐν εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ἄλλου: دورینک —
τὸ τμημα τοῦ τηλεσκοπίου κτλ.

چکن } T. γκετομείζ [μτχ. τοῦ چکک] παρελ-
— — — — —
θών: سنه — τὸ παρελθὸν ἔτος. || —
پروچές § ὄν. τὸ παρελθόν § ὁ διαβάτης, διερ-

کدر سر } T. κείρε-δίξ, ἐπιθ. ἄλυπος, ὁ ἄνευ
θλίψεως, λύπης, ἀδλαδῆς, σῆος.

10. T. κείρο-λενυέξ, ρμ. οὐδ. θλί-
δομαι, λυποῦμαι, ὑψίσταμαι
 كد ولفك

κακόν, βλάβην, καθίσταμαι ἐλαττωματικός.

کردیده } Π κείνους ἐπὶ ἐπιθυμίας:
 — — — — — ἢ ἐπιθυμίας.

οικογένεια τοῦ ἀποθανόντος.

کدرلی } T. κείρο-λί, ἐπθ. τεθλιμμένος· θλι-
δων, θλιβερός, ὁ προσενῶν κακὸν

βλάβην, ζημίαν· ὁ ἔχων ἐλάττωμα· ἐστενοχω-
ρημένος, πτωχός, χρεώστης.

کدشک } T. γκετ-ις-μετ, ρμ. οὐδ. αἰσθά-
νομαι ἢ ἔχω κνησιμόν, φαγοῦραν,

κνησθῶ, με τρώγει, με προξενεῖ κνησμόν: آج
— με τρώγει ἡ φοῦχτα [ἡ παλάμη], κ. χρῆ-
ματα θὰ πάρω: || — يار ἡ πλὴνὴ ἔχει φαγοῦ-
σαν, προξενεῖ κνησμόν: ρλ. καὶ كشمك.

کدک { T. γκετικ, کدکلو γκετικλī, βλ. کدیک،
کدک

κδικάται, πλθ. τοῦ كدك βλ. كدكات

كذلك T. γκετ-ελ-υέκ, ρμ. οὐδ. γίνουμαι

δόντια δόντια, ὀδοντοῦμαι ἵτοι
ἀποκτῶ ἐγκοπᾶς, ἐντομάς, χαραγματιᾶς ὥς αἱ
τοῦ συντομίου, ἵτοι τῆς τσέτουλας, ἐντέμνο-
μαι, χαράσσομαι, χαλνῶ ὥς ἡ ἀκμὴ μαχαίριον
ἢ ἡ περιφέρεια τρυβλίου κτλ. § ἔχω φαγοῦραν,
τρῶγω, κνησιῶ.

کدمک } T. γκεῖ-μέκ, ρμ. μτδ. ἐντέμνω,
χαράσσω. ὁδοντῶ. ποιῶ ἐντοιμάς.

ἔγκοπας, ἵτοι χαραγματίας, δόντια δόντια ὡς
τὰ τοῦ συντομιῶν, δηλ. τῆς τσέτσουλας, χαλνῶ
π.χ. ἀκμὴν μαχαίριον, ἡ περιφέρειαν τρυβλίου
κτλ. βλ. καὶ 245.

4.45 } Α. κεῖμέ, ὄν. θ. τύπος ἢ δῆμα γι-
 νόμενος διὰ πεπυρακτωμένου διδῆ-

θου[θην]. § [Iat.] ἐγκυμωσις: حَيْضَة — ἐγκυμωσις
 [ἐπὶ πτώματος]: || عَيْت — ὑποσφαγμός, ἐγκυ-
 μωσις αἵματος ἐν τῷ βολιδῷ τοῦ ὀφθαλμοῦ [d'iv].
 § πλδ. كَيْتُمَات — سَوَطَة — ραβδωσεις.

كدو } Π. κειοῦ, ὄν. κολοκύνθην [νωπὴ ἢ
ἐποά].

A. κῦβ²τούρ, πλθ. τοῦ κ² βλ.

ڪڍوراءُ | Α. κ. θ. τουράτ, β'. πλθ. του
 βλέπε.

كدورت } Α. κυδτουθέρ, δν. θ. θαλαροότης
[άντιθ. صفوت θαοδέρ, διαύγεια].

ὁλερότης τοῦ ὕδατος· § θλίψις, λύπη
 [ταὐτὸ كسر] : خلاص اولاز — دن دل بی چاره بر :
 δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς λύπης ἡ δυστυχὴς
 καρδιά οὐδαμοῦ [στίχ.].

Π. γκατέ ἢ κατέ, ὄν. οἶκος· τόπος [ἐν
χρήσει ἐν συνθέσει]: οὐκ. μεϊ-γκατέ,

οἰνοπωλεῖον, καπηλεῖον· || آتشکده ایته-γικته,
 γὰρ πυρολατρῶν.

515. T. γκετελεδός [λ. ἀρχ.] δν. θήκη
 τόξου, φάρετρα.

[illegible]

— γαλῆ τῆς Ἀγκύρας ἢ τοῦ Βάν, ἥτοι μα-

κρόθριξ καὶ παχύς· || سي — *āghia* [για-
 πᾶν] γαλῆ· μεφ. ἄγριος, ἀκοινώνητος· || مسك —

συ modxogadñ [módok] || كوركي — didúra ñtoi
 γούνωμα [kudōk] ék tñs ðogm̃s tñs γαλñs, κ.

γάτα· || اوتى — κατὰ ὄσου, νάροδος ἡ ἀγρία· ||
بالغى — βάτος [ἰχθύς] || سى — ὀκνηρός, κ. στα-

χτοπαίπαιλν [γαλῆ τῆς τέφρας, κῆδ.] || قره
 δυσδρεδκεια, διχονοια [μαύρη γάτα] || ارادن قره

دیکھو — διχόνοια υπάρχει μεταξύ τινών [ἀνα-
μεταξύ περνᾷ μαύρη γάτα] || کي نا کور — ἀνά-

—بولنديغى يردە قارەلر باش || ριστος ὡς ἡ γαλῆ· ||
οπου δὲν ὑπάρχει γαλῆ, ἐκεῖ οἱ ποντι-

— جگرہ باقارکي || κοὶ ἐγείρουσι κεφαλὴν [πρω.] ||
ὥς ἡ γαλῆ κυττάζει τὸ ἵπαρ κ' ὀξυγόροι ἦτοι ἄ-

— نك كوزى صيچان دليكنده در || πλῆστος [πρυ] ||
 ὁ ὀρθαλιὸς τῆς γαλῆς εἶναι εἰς τὴν τοῦ πα τοῦ

ποντικῷ [πρὸς]· βλ. καὶ ١٠٦.

ὡς ἐπιφώνημα ἐπιτιμήσεως, θλίψεως

ἀλλὰ οὐκ ἐν τῇ κυριολεκτικῇ ἐννοίᾳ, ὡς το ἡ-
τέρον: ὦ τὸν : — ἀχρεῖε σὺ ! — يا لا نجى —

ον ψευδοτην! ψευστα|| کونلر هی — پشش |xéi
[κρίσι] παρελθούσαι ήμείραν!

كديك } T. ἡ ἐκ κετικ [ἐκ τοῦ كدمك] ὄν, ἐντομή, ἐγκοπὴ, ῥήγμα, ὁδοῦς

δόντι, ῥήγμα, ἐλλειψις, ἐλάττωμα : د - ج - ح
ντομή συντομίου, κ. τσέτουλας : ع - ف - ق - ك - ل

ἡ ξίφος, δόντι, ἅτοι τὸ χαλασμένον μέρος
ἡς ἀκμῆς, ὅπερ διορίζει ὡς ὁδόν. ||

ولم يـ ۱۱

ματ || **وَبِرَمَكْ** — fi **بِرَمَكْ** — διδω ὑπ' ἐνοικίον, ἐκμισθώ || **أَسْتَرْتَهُ** — ὁ ζιτων ἐνοικίον διὰ τὸ στόμα του, σιτηνὸς ὁ γὰρ λαλῶν πολλὰ.

کرا بیدیں } Α κεραπίς, πλθ τοῦ κί-
 πός, βλ.

کرات } A. κερράτ [πλθ. τοῦ کره κερρῆ]
 ὄν. θηλ. φθοαί: α — κερράτ-λε,

πολλὰς φθοράς, ἐπανειλημμένως || جَدُولَى — κε-
ραὺ ὄξεῖς ἐλὶ, πυθαγόρειος πίναξ, προπαιδεῖα.

کرات } A. κῡθῶντ [πλθ. τοῦ κρ κῡθῶν] ὄν.
B. σφῆαιραι : سَفَائِرٌ — αἱ σφῆαιραι τῶν

ἀστέων [ἐν ὁλῷ].

κρατή { Ελ. κρατή, ὄν. κρατίας, κ. κρα-
 τῆς, ὁ ἀνεχόμενος τὰς παρεκτρο-

πὰς τῆς συζύγου αὐτοῦ § κεράτιον τῇ βο-
θειᾷ τοῦ ὁποίου εἰσάγει τις τὴν πτέρναν εἰς
ὑπόδημα στενόν.

کراچی } T. κρη-δζή, ὄν. ἐνοικιαστής, μ-
σθωτής, ἦτοι ὁ ἐπ' ἐνοικίῳ κρη-

τῶν οἰκίαν ἢ κατάστημα: *أى بك اوى وار* — ὁ ἐνοικιαστὴς ἔχει πυχίας οἰκίας [εἰς τὴν διάθεσίν του]· § ὁ δίδων ἐπ' ἐνοικίῳ ἱπποὺς ἢ ἄλλα ζῶα, ἀγωγιάτης.

کراچیلق } T. κηραδίζη-λήκ, ὄν. τὸ εἶναι
τινὰ ἐνοικιαστὴν, μισθωτὴν οἰ-

κίας κτλ. § τὸ εἶναι ἀγωγιάνην· βλ. λ. προηγ.

10. { Τ. γκιράχ [ἐκ τοῦ π. کراغ] ὄν.
 τὸ δέκατον ἕκτον μέρος τοῦ πᾶ-

χεως [μέτρον ἐκτάσεως].

کرا { A. κεροῖς [ρζ. "کر, βλ.] ἐπθ. ὁ
ἐπανελημμένως ὀπισθοχωρῶν καὶ

εἶτα ἐφορμῶν καὶ ἐπιτιθέμενος κατὰ τοῦ ἐχ-
θροῦ [ἐπίθετον τοῦ Καλίφου Ἀλῆ].

کرار } A. κηράω-εν, ἐπρ. ἐπανελημμένως·
|| عرض اتمك — ἐπανελημμένως ὑπο-

δάλλω [ἄρξ] || تَبَيَّنَ — ἐπανεληλυμένως πα-
ραγγέλλω [τενπῖξ] || βλ. και مراداً .

A. κρασις, πλθ. τοῦ βλ. κρασι
 }

کراز { Ελ. κηράξ ἢ κρας κηράς, ὄν. κηρά-
 σιον : — دال باصدي χόνδρον κηρά-

	— *κράσιον κίτρινον* — طراغانی —	
	κράσιον — آغاجی —	
	κράσιον — آغاجی —	

— طوداق || — καπνοσύριγξ ἐκ τῆς ἀδίου κεράσου· — چوبوق. ξέπθ. ἀγριοκέρασος قوش — ی

ڪراڙ } *Π. γυνυαίς, ὃν κάπρος, χοῖρος ἀρ-
 σενικός.*

क्रास { Π. γκεράς, ὄν. βλωμός, βοῦκα.

کرازی. $\kappa\rho\acute{\alpha}\zeta$, $\beta\lambda$. کبر اس.

5. A. κυδρόνας, πλθ. τοῦ ἐπομ.

5 A. κυθραδέ, ὄν. θ. τετράδιον τό-

βλίου, τεῦχος· § πλθ. کرایس κραθίς και کراس

II. κεραστέ η κερσετέ, ὄν. ξυ-
 λισ: 82. 45. 5

کراسون { κερασόν, ὄν. κ. Κερασοῦς [πόλις].

Α. κερασί, πλθ. τοῦ کراسی

T. κεράκ [λ. ἀρχ.] ὄν. συνόκερως
 22. 12. 12

515 T. κερακέ, ὄν. μακρὸν ἐνδυμα, εἰ-
δος ποδῶντος ἐκ τῶν ἐν ἱερῶν ὄντων.

φάσματος [δόφι] : س — وهيبك τὸ ῥάσων τοῦ
Βεχνηῆ, μετφ. παλαιόν, τετριμμένον, ἄθλιον.

क्रात्मक { T. κρη-λατυμάκ, ρμ. διαμ.ἐν-
οικιάζω δι' ἄλλου [δοτ. αἰτ.].

क्रात्मक { T. κηρα-λαμάν, ρμ. μτθ. λαμ-
δάνω ἢ διδω ὑπ' ἐνοίκιον οἱ

κίαν κίλ. [αίτ.].
 28/5 Τ. κίρα-λανυάκ, ρυ. πθ. λαμ-

δάνομαι ἢ διδομαι ὑπ' ἐνοίκιον.
A κροῦ [πλθ. τοῦ كرم] ἐπθ. γεν-

οἱ ἑξοχοὶ τῶν φιλοσόφων [οὐτέτις].

1. **ΚΡΑΜΕΤ** { A. κραμετ [ρζ. **کرم**] ὄν. θ. γεν-
 ναιοδωρία, μεγαθυμία, μεγαλοπρέ-

πει· τιμή, θέδας [σπν.]· θαῦμα ἄγιον, προφη-
τικὴ χάρις: — اكلامق — متوقف — ἀπαιτεῖται
[μυστερακκή] προφητικὴ χάρις διὰ τὰ ἐννοή-

κρανσايه } Π. γκιραν-δαγέ, ἐπθ. οὐ ἡ αἰ-
γίς ἐκτεταμένη, ἥτοι ὁ ὑψηλὸς
θόσος καὶ περιωπῆς.

κρανسر } Π. γκιραν-δέρ, ἐπθ. ὑπερῷφα-
νος, ἀλαζών· § πλθ. κρανسران.

κραنسرانه } Π. γκιραν-δερανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων ὑπερῷφάνω, ἀλαζονι-
κός· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει ὑπερῷφάνω, ἀλαζονικῶς.

κραنسرشت } Π. γκιραν-δισιότ, ἐπθ. οὐ
τὸ ἥθος βαρὺ, βαρὺς, δοδα-
ρός· νωθρός· § πλθ. κραنسرشتان.

κραنسرشتانه } Π. γκιραν-δισιότανέ, ἐπθ.
ὁ ἀρμόζων δοδαρῶ ἢ νω-
θρῶ· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει δοδαρῶ ἢ νωθρῶ.

κραنسرشتی } Π. γκιραν-δισιότι, ὄν. σο-
δαρότης· νωθρότης.

κραنسری } Π. γκιραν-δερί, ὄν. ὑπερῷ-
φάνεια, ἀλαζονεία.

κραنسنک } Π. γκιραν-δένκ, ἐπθ. δοδαρός,
ἀξιοπρεπής· ἀνεκτικός, ὑπο-
μονητικός· βαρὺς, ὁ βαρύνων.

κραنسیر } Π. γκιραν-δέϊρ, ἐπθ. βραδυκί-
νυτος· § πλθ. κραنسیران.

κραنسیرانه } Π. γκιραν-δεϊρανέ, ἐπθ. ὁ
ἀρμόζων βραδυκινήτω· § ἐπρ.
ὡς ἀρμόζει βραδυκινήτω.

κραنسیری } Π. γκιραν-δεϊρί, ὄν. βραδυ-
κινήσια.

کران عنان } Π. γκιραν-ἡνάν, ἐπθ. ταὐτό
κρανسر βλ.

کرانقدر } Π. γκιραν-κάτρ, ἐπθ. βαρύτι-
μος· — تار منہمہا βαρύτιμα.

کرانکوش } Π. γκιραν-γκυδός, ἐπθ. βαρὺ-
κοος, κωφός· § πλθ. کرانکوشان.

کرانکوشانه } Π. γκιραν-γκυδέανέ, ἐπθ.
ὁ ἀρμόζων βαρυνκός· § ἐπρ.
ὡς ἀρμόζει βαρυνκός.

کرانکوشی } Π. γκιραν-γκυδεί, ὄν. βαρυν-
κοία, κωφότης.

کرانمایه } Π. γκιραν-μαγέ, ἐπθ. βαρὺτιμος·
— در مارگاریتης [τῶρ] βαρὺ-
τιμος· § ὁ ἔχων μεγάλα κεφάλαια, κεφαλαιοῦχος.

کرانه } Π. γκιρανέ, ἐπθ. ταὐτό προηγ.

کرانی } Π. γκιραν-ί, ὄν. βαρύντης, ὄχλη-
ρότης· صحبت — ὄχληρότης συνο-
μιλίας [δοχπέτ].

کراویه } Α. κεραγιέ, ὄν. θ. κύμινον· βλ.
کیون.

کراहत } Α. κεραχέτ, ἢ کراهه κεραχέ, ὄν.
θ. ἀποστροφῆ· — مع الـ
کراهیت, μετ' ἀποστροφῆς· || βλ. καὶ کراهیت.

کراهة } Α. κεράχρετ-εν, ἐπρ. μετ' ἀπο-
στροφῆς.

کراهیت } Α. κεραχίγέτ [ταὐτὸ کراهت] ὄν.
— و سؤ ظن ايله · ἀποστροφῆ· || βλ. καὶ ὑπονοίας.
باقی βλέπω μετ' ἀποστροφῆς καὶ ὑπονοίας.

کرائب } Α. κεραϊτ, πλθ. τοῦ کربيه βλ.

کرائم } Α. κεραϊμ [πλθ. τοῦ کريم] ὄν. θ.
πράξεις μεγαλείου, γενναιωδωρίας,
ἀγαθότητος ψυχῆς [λ. σπν.].

کرایه } Α. κεραϊχ, πλθ. τοῦ کريمه βλ.

کرب } Α. κερπ [λ. σπν.] ὄν. λύπη, θλίψις·
ἀνθυμία, μέριμνα· ἐγγύτης· § πλθ.
کرب کربو βλ. καὶ کربت.

کرباس } Α. κερπάζ, ὄν. ὑψάσμα ἐκ βάμβα-
κος ἢ λίνου καὶ καννάδεως· § πλθ.
کرباس کرباس.

کرباسی } Α. κερπάδ-ί, ἐπθ. ὁ ἐξ ὑψάσμα-
τος βαμβακεροῦ ἢ λινού ἢ καν-
ναδίνου κατασκευασμένος, καννάδινος.

کربال } Π. κερπάλ, ὄν. κόσκινον· βλ. غریبال
γερπάλ.

کربت } Α. κερππέτ [βλ. کرب] ὄν. θ. θλί-
ψις, λύπη, δοκιμασία· — غربت
θλίψις τῆς ἀποδημίας [γουρπέτ].

کربز } Π. γκερπδός, ἐπθ. ἀγγλίνους, ἔξυπνος,
θαρραλέος περὶ τὸ ὁμιλεῖν [βλ. کربزه],
πανοῦργος, δόλιος· βλ. کوربوز.

کربلا } κερπέλα, ὄν. κ. ὄνομα τόπου ἐν
'Ιράκ τῆς 'Αραβίας περιφήμου διὰ
τὴν μάχην, καθ' ἣν ἐβουλεύθη μαρτυρικῶς ὁ
Χουσεῖν υἱὸς τοῦ Καλίφου 'Αλῆ, καὶ διὰ τοῦτο
τόπου προσκυνήσεως παρὰ τοῖς Πέρσαις.

کربہ } Π. γκερππέ, ὄν. γαλῆ· — دله — γκερ-
په — دله, ἰκτίς· — دشتی — γκερ-
په — دشتی, αἰλουρος, ἀγριόγατος, πάνθηρ.

کارخانه } T. κερχανέ, αντί کارخانه βλ.

کرد } Π. γκέρτ [προστ. τοῦ کردیدن γκερ-
 τίτην=στρέφειν, ἐν χρῆσει ἐν συν-
 θέσει] ὁ στρεφόμενος, περιερχόμενος: سیاح جهان
 —δὲγγίχί δξιχάν-γκέρτ, περιηγητὴς τὸν κό-
 σμον περιελθών || —تیژ-γκέρτ, ὁ ταχέως
 στρεφόμενος.

کرد } II. γκέρ^ε [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. κόνις,
 κονιορτός, χῶμα: كدر — γκέρ^ετι κέτ^εε^ρ,
 κόνις θλίψεως: بذر آلوده.

کرد } Π. γκίρτ, ἐπιθ. στρογγύλος : — تا
 } τὸ γράμμα ت τὸ στρογγύλον [ἵτου
] βλ. کردا کرد.

کرد } A. κέρει, ὄν. κ. Κοῦρειος· § πλθ. اکرا
 ἐκράει.

کرداب } Π. γκιρτ-άπ, ὄν. δίνη, ἥτοι συ-
στροφή τῶν ὑδάτων θαλάσσης ἢ
ποταμοῦ, παραγομένη ἐξ ἀντιθέτων ρευμά-
των· συνεκδ. μέρος ἐπικίνδυνον; مدھش — δίνη
ἡρική [υδ:χιζ:] || فلاکت ἢ مصیبت — δίνη δυστυ-
χήματος [μουδνη:] ἢ συμφορᾶς [ψελακέ:] ||
و تأثر — βαθεῖα δίνη λύπης καὶ θλίψεως.

کردار } Π. **κιοτάρο**, ὄν. ἔργον, ἔξις, φύσις,
 χαρακτήρ [ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν συν-
 θέσει]: — د پښتانه **κιοτάρο**, κακοήθης, κακότροπος.
 || — تاجدار **κιοτάρο** يا **κιοτάرو**, βα-
 σιλεὺς οὗ ἔργον ἢ δικαιοσύνη, φιλοδίκαιος. ||
 — مرچت **κιοτάرو**, οὗ ἔργον ἢ ἐν-
 σπλάγχνία, εὐσπλάγχχνος. || — فاروق **κιοτάرو**, οὗ τὰ ἔργα ὡς τὰ τοῦ Φαροῦκ, ἥτοι
 τοῦ Καλὶφου Ὁμέρ, δικαιοτάτος [Σουλτᾶνος].

کردا کرد } Π. γκιότ-α-γκιότ, έπρ, κύκλω
όλοτρόγυρα· τ. چ چوره .

کردآلود } Π. γκερτ=άλουτέ, ἢ کردآلود
 γκερτ=άλουτέ, ἐπθ. κονισαλδός
 σκονισμένος.

کردان } T. γερεῖν [ἐκ τοῦ περισ. κρν.] ἰδν
 λαίμω, αὐχλὴν ἀνθρώπου ἢ ζῶον.
 اق — κρέας λαίμου· || سوکوشی — γερεῖν ὁφθαλμοῦ·
 ὁφθ., βροστών ἐκ λαίμου· || قیرمی — κάμνω τσάκ
 κίσηματα, ἀκκίζομαι.

کردان } Π. γκερτάν [μτχ. τοῦ کردیدن γκερ-
 τέν= βλ. کرد] ὁ περιστρεφόμενος

→ **τροχός** [τῶροχ] περιστρεφόμενος: || **سپهر** →
οὐρανός [διπέρχο] περιστρεφόμενος: || **انوس** →

φανός περιστρεφόμενος ἢ فانوس خيال φανούδι
χαγιάλ, φανός φασμάτων, ἥτοι φανός περιβαλ-
λόμενος ἐκ λεπτοῦ ἡμιδιαφανοῦς ὑφάσματος,
ὅστις περιστρεφόμενος δεικνύει τὰ ἐντὸς αὐ-
τοῦ περικεκλεισμένα φάσματα καὶ σχήματα.

کردانلق } Τ. γκερτάν-ζήκ, ὄν. περιδέραιον: ی—اِخْوِ περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν.

کردانیہ } Α. γκεῖταν-ιγέ [βαρβ.] ὄν. σκοπὸς
τῆς ἀνατολικῆς μουσικῆς.

کردباد } Π. γκιότ-πάτ, ὄν. ἀνεμοστρόβιλος,
καταιγίς: 𐭠𐭥𐭥 — ἡ καταιγίς τῆς ἐ-
ξοντώσεως, τῆς θθαοτότητος [ὄνεί].

کردستان } Π. κυρδι-ιστάν, ὀν. Κουρδιστάν
[ἐπαρχία].

کردش } Π. γκερτίις, ἐσφαιζμένως γκερτίις
[ἐκ τοῦ کرد] ρ. ἀφ. στροφῆν, πε-
ριστροφῆν : افلاک — στροφῆν τῶν οὐρανῶν [ἐξ-
λάξε] : زمین — στροφῆν τῆς γῆς : عالم — στρο-
φῆν τῶν οὐρανίων σωμάτων [ἐξόρῶν].

گردشما } II. γκερτίς-νουμά, ἐπθ. ὁ περι-
ελθών. || Ρμ. اولی — περιέρχουμαι
اولی و اقطار اولی — περιέρχουμαι τὰς πόλεις
[ἐκδοῶ] καὶ τὰς χώρας [ἄκται], τὴν ὑψηλίον.

کردك } T γκεροτέκ [ἐκ τοῦ كرمك γκερομέκ,
 τείνειν] ὄν. δωμάτιον, ἐν ᾧ εἶναι
 τεταμένα λεπτά παραπετάσματα, ἥτοι παστάς,
 νυμφικὸς θάλαμος : كبرمك — εἰσέρχομαι εἰς
 τὴν παστάδα, γίνομαι γαμβρός || كجھسى — ἡ
 πρώτη νύξ τοῦ γάμου.

کردگار { Π. κιστ-γκισρ ἢ γκιστγκισρ.
δν. ὁ δημιουργός, ὁ Θεός.

کردگان } Π. γκιωτεγκιάν, ὄν. κάρυον.

کردل } T. γκεροτέλ, ὄν. πύελος, κ. μα-
στέλλον.

کردن { Π. γκερτέν, ὄν. λαμπρός, αὐχὴν: بلور
— αὐχὴν ὡς ὁ κερύσταλλος, ἦτο
λαμπρός, ὥρατος: § πλθ. کردنان. || بزد. کردان

کردنیسته } Π γκεροῖεν-πρωτότε, ἐπιθ. δοῦλος
εὐπειθοῦς [κ. λ. ὁ ἔχων τὸν
λαϊμὸν δεδεμένον].

کردن بند } Π. γκερτέν-πέντ, δν, λαιμοδέτης
[τὸ δι' οὗ δένει τις τὸν λαιμόν]

κληρονόμος γυποειδής καὶ πλύντης νεκροῦ ἀνυπόμονος.

κρ κφ } T. γκεργκκζ [κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ περσ. کزک κζαργκκζαχ] δν.

ιστός, ἥτοι μάγγανος διὰ κέντημα: قولى — τὰ πτερὰ [κὺδ.] τοῦ μαγγάνου.

κρ κλκ } T. γκερεκ-λίκ, δν. ἀνάγκη, τὸ ἀναγκαιοῦν· ἱκανότης [σπν.].

κρ κρζ } T. γκερεκ-μζ [γ' προσ. ἐνεστ. τοῦ κρ κλκ] ἀποφ. τοῦ κρ κλκ } ρμ. ἀ-

προσ. δὲν πρέπει, δὲν ἀναγκαιοῖ, δὲν ἀρμόζει: δὲν μοι ἀναγκαιοῖ — اول لعل روان كرك δὲν κόσμος, μοι ἀναγκαιοῖ ἐκεῖνη ἡ ὥραία [λὰ λ. ρεδάν].

κρ κκκ } T. γκερεκμζ, ρμ. ἀπροσ. πρέ- πει, ἀναγκαιοῖ, προσήκει· ἐν χρῆ-

σει μόνον τὸ κρ κλ καὶ κρ κζ, βλ.

κρ κκς } T. κερκενές [ἐκ τοῦ κρ κς] δν. κίρκος, κέρχην, εἶδος ἱέρακος μι-

κροῦ ἔχοντος ὑπὸ τὰς πτέρυγας πτερὰ ἐρυθρὰ καὶ κυανὰ, κ. κερκινέλι, κερκινέζι, ἀνεμογάμης.

κρ κκ } T. γκεργκκ [ἐκ τοῦ κρ κκ] δν. ἐργα- λεῖον τῶν ὑφ' αὐτῶν χρῆσιμειον πρὸς

τέντωμα τοῦ ἰστοῦ· ζτὸ ζῖλον, ἐφ' οὗ ὁ κωπη- λάτης ἐπιστηρίζει τὸν πόδα κωπηλατῶν.

κρ κκ } T. κερκί, δν. μέγας πέλεκυς· βλ. κρ κκκ.

κρ κκκ } T. κερκινέ, ταῦτὸ κρ κκκ.

κρ κκκ } T. γκεργκκκ [ἐκ τοῦ κρ κκκ] ἐπθ. τεταμένος, κ. τσιτωμένος: — ايب —

σχοινίον τεταμένον· || — مناسب — σχεδεῖς [μου- ναδεπὰτ] τεταμέναι, ἥτοι πλησιάζουσαι νὰ δια-

κοπῶσι || — طورق — ἴσταμαι τεταμένος, ἀκαμ- πτος, ἰσχυρογνώμων.

κρ κκκ } T. κερκκκ [βλ. κρ κκκ] ἐπθ. ὀργῶν [ζῶν]: — ايق —

κρ κκκκ } T. γκεργκκκκ-λεζμζ, ρμ. μδ. ἐντείνομαι, τεντόνομαι εἰς

βαθμὸν διαορήξεως [κρ. μτθ.]: — مناسب — مناسب —

κρ κκκκκ } T. γκεργκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκ } T. γκεργκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκκ } T. γκεργκκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκκκ } T. γκεργκκκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκκκκ } T. γκεργκκκκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκκκκκ } T. γκεργκκκκκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκκκκκκ } T. γκεργκκκκκκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκκκκκκκ } T. γκεργκκκκκκκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκκκκκκκκ } T. γκεργκκκκκκκκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

κρ κκκκκκκκκκκκκκ } T. γκεργκκκκκκκκκκκκκκ-λίκ, δν. ἐντασις, κ. τσίτωμα: — ايب —

μαί τινος ἐρωμένως [δοτ.]: — خوروز طاوغه — ὁ ἀλέκτωρ ἀντέχεται τῆς θορυβίας βατεῶν· ||

— کرتکار آغاه — ἡ σαύρα [κερτὲν-κελζερ] ἀν-

έχεται τοῦ δένδρου ἀναοριχωμένη· ζκτυπῶ διὰ

βαρέος πελέκεως δένδρον ὅπως κόψω ριζιθόν.

κρ κλκ } T. γκερ-λζ-μζ, ρμ. πθ. καὶ οὐδ. εἶμαι τεταμένος, κ. τσιτωμένος:

— خلاط — ὁ κάλως ἐντείνεται.

κρ κλκ } T. γκερ-λζ-μζ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν. ἀ- παρ. τὸ εἶναι ἐντεταμένον, ἐντασις.

κρ κλκ } A. κέρμ, δν. ἄμπελος· § πλθ. كرم — κζερ-οῦμ, κλήματα: و اشجار —

κλήμα- τα καὶ δένδρα [εὐχρηστότερον ἐν τῷ πλθ.].

κρ κλκ } A. κέρμ, δν. εὐγένεια χαρακτηρισ, μεγαθυμία, γενναιοδωρία, χάρις, εὐερ-

γεία [ἀντίθ. خساست — صاحبي — γενναιοδωρος· ||

— كرمه — κέρμ ποιηζοῦρονούζ, κάμετέ μοι

τὴν χάριν, ἥτοι ἀκούσατε παρακαλῶ· || ايله —

κέρμ εἴλζ, ποίησόν μοι τὴν χάριν κτλ. βλ. لطف.

κρ κλκ } Π. γκέρμ, ἐπθ. θερμός· ἐνθερμος, πλθ. ρος ζήλου δραστηριότητος· εὐερέθι-

στος: سردى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

ψυχρὸν τοῦ οὐρανοῦ [φελζέκ], ἥτοι ἡ εὐμένεια

καὶ ἡ δυσμένεια τῆς τύχης ἐρχονται καὶ παρέρ-

χονται· || سردى — و سدى كير: — و سدى كير: —

τυχία, τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ τοῦ κόσμου [ἀ-

ζέμ]· — و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

— و سدى كير: — و سدى كير: — و سدى كير: —

μήγυρις [τῶν συνδαιτυμόνων] ἦτο ἐν πλήρει
ζωηρότητι. || — اشتباهی μεγάλην ὁρεξίς [ištīḡā].

کرما کر می } Π. γκερμ-α-γκερμῖ, ὄν. ἐξα-
ψίς, ζωηρότης.

کرمان } Τ. κερμάν, ὄν. ἡλακάτη, ἄτρακτος:
ی آلویزمک — στρέφω τὴν ἄτρα-

κτον, μτφ. κατορθόνω ἔργα, δουλείαις· § φρού-
ριον [σχηματίζει ὀνόματα φρουρίων ἢ πόλεων]:
— آق — Ак κερμάν, — قره — Кара κερμάν.

کر مپرور } Π. κερῆμ-περβέρ, ἐλευθέριος,
γενναιοδωρος· εὐεργετικός, εὐ-
ποιστικός· § πλθ. کر مپروران.

کر مپرورانہ } Π. κερῆμ-περβερανέ, ἐπθ.
καὶ ἐπρ. ὁ ἀρμόζων ἐλευθε-
ρίῳ, γενναιοδωρῳ, εὐεργετικός-κῶς.

کر مپروری } Π. κερῆμ-περβερί, ὄν. ἐλευ-
θεριότης, γενναιοδωρία, εὐερ-
γεία, εὐποιία.

کر مخانه } Π. γκερμ-χανέ, ὄν. θερμοκήπιον.

کر مخیز } Π. γκερμ-χῆζ, ἐπθ. ταχύς, εὐκί-
ντος.

کر مران } Π. γκερμ-ράν, ὁ πολὺ ἐλαύνων
τὸν ἵππον, τὰ ζῶα.

کر مسز } Τ. κερεμ-δίζ, ἐπθ. ὁ μὴ ποιῶν
χάριν, εὐεργείαν, ὁ μὴ γενναιο-
δωρος, ὁ μὴ ἐλευθέριος: ڪبارك فخرادن فرق ٿي —
τίς ἢ ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ διαφθορά τοῦ μὴ γενναιο-
δωρου πλουσίου [πρμ.].

کر مشيك } Τ. γκερμῖ-ῖκ, ὄν. ἀγριοκρα-
νία.

کر مک } Τ. γκερ-μέκ, ρμ. μτθ. ἐντείνω, τεν-
τόνω, τσιτόνω [αιτ.]: — اچي — εντει-
νω τὸ σχοινίον· || — ڪوڪس — γκερογυῖς γκερμῖ-
ἐντείνω, προβάλλω τὸ στῆθος [κατὰ τοῦ ἐχ-
θροῦ], ἀνθίσταμαι κρατερῶς· περιπατῶ ἀγερῶ-
χος, μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας· || — برتي خاچه —
ἐντείνω τινὰ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, σταυρόνω.

کر مکار } Π. κερῆμ-κῖάρ, ἐπθ. ὁ ἔργον ἔχων
τὴν χάριν, τὴν εὐποιαν, εὐποισ-
τικός, γενναιοδωρος, ἐλευθέριος, εὐεργετικός.

کر مکاری } Π. κερῆμ-κῖαρί, ὄν. εὐποιία,
γενναιοδωρία, ἐλευθεριότης,
εὐεργετικότης· § ἐπθ. εὐποιστικός, γενναιοδω-

ρος, ἐλευθέριος, εὐεργετικός: لى ذات عالي — τὸ
ὑψηλὸν εὐεργετικὸν Αὐτῆς ἄτομον.

کر مکستر } Π. κερῆμ-κῖδότερ, ἐπθ. ὁ δια-
χέων χάριτας καὶ εὐεργείας,
ἐλευθέριος, εὐεργετικός, εὐποιστικός, γενναιο-
δωρος· § πλθ. کر مکستران.

کر مکسترانه } Π. κερῆμ-κῖδότερανέ, ἐπθ.
ὁ ἀρμόζων γενναιοδωρῳ, ἐ-
λευθερίῳ· § ἐπρ. γενναιοδωρῶς κτλ.

کر مکستری } Π. κερῆμ-κῖδότερί, ὄν. εὐ-
ποιία, γενναιοδωρία.

کر می } Π. γκερμ-ῖ, ἀφ. θερμότης, ζέσις,
δραστηριότης, ζῆλος, ἐνεργητικό-
της, ζωηρότης, κίνησις, σπουδὴ: — صحبت —
ζωηρότης συνδιαλέξεως [δοχπέτ]· || — مباحثه —
ζωηρότης συζητήσεως [μουῖαχαδά]· || — انشا آتہ —
ἐργάζονται μετὰ σπουδῆς καὶ δραστηριότητος· ||
— ڪال — μετά μεγάλης δραστηριότητος, ζέσεως,
πυρετωδῶς· || — تام — μεγάλην σπουδῇ.

کر می بخش } Π. γκερμῖ-πάχζ, ἐπθ. ὁ δι-
δων ζέσιν, ζωηρότητα, κίνη-
σιν. || Рм. — دیدω κτλ. [δοτ.]: — معاملات تجار به —
ἐμπορικὰς ἐργασίας.

کر میت } Δ. γκερμῖ-ῖτ [βαρβ.] τὸ ὀρθὸν کر می
γκερμῖ, βλ.

کر میت } κερεμῖτ, βλ. کر مید.

کر میخ } Π. κῖδρ-μῖχ, ὄν. ἦλος, καρφίον.

کر مید } Βλ. κερεμῖτ, ὄν. κέραμος: لى —
στέγης· || — ڪتارمق — διορθόνω τὰς κεράμους τῆς
κεραμείων.

کر مید جی } Τ. κερεμῖτ-τῖ, ὄν. κεραμεύς,
κεραμοποιὸς ἢ κεραμοπώλης.

کر مید خانه } Τ. κερεμῖτ-χανέ, ὄν. κερα-
μεῖον, κεραμοποιεῖον.

کر ن } Τ. γκερῆν [ἐκ τοῦ ڪر مڪ] ὄν. γῆ ἀ-
γονος καὶ ἐλώδης, ἣτις διασχιζεται
ξηραίνομένη μετὰ τὴν βροχὴν.

کر نا } Π. γκερῆν ἢ γκερνά καὶ γκερ-
νάϊ, ὄν. εἶδος στρατιωτικοῦ βαρυαύ-
λου [زورنا].

قولاق — ده اولق || διδραῖ δοκός — دمير —
 ἔχω τὸ οὗς τεταμένον, ἥτοι προσέχω ν' ἀκού-
 σω || اولق — يه — ἐνοχλῶ τινα, τὸν πειράζω.

کریشاخاڻه } Τ. κιοιζ-χανέ, ὄν. ἐργοστάσιον
χορδῶν μουσικῶν ὀργάνων κτλ.

کریشالک } T. κρισθ-λίη, ἐπθ. κατάλληλος
 ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς δοκός [ξύ-
 ον]: کریسته — ξυλεία κατάλληλος κτλ.

کریشلہ مک } T.ñ کریشلہκρίσθη-λαμέκ, ρμ.
 μτδ. τανύω τὸ τόξαν· θέτω
 δοκοὺς πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ πατώματος[αιτ].

کریشمه } T. κυριό-λεμέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ τα-
 νύειν κτλ. βλ. προηγ. § ὄν. δο-
 κάριον ὑποστηρίζον τὰς μεγάλας δοκοὺς τοῦ
 πατώματος.

کریف { T. γκιρίφ, ἀντί گرفت, βλ.

کریلی { T. γκεριλι [ἐκ τοῦ كرمك، كرك] }
ἐπθ. τεταμένος [σχοινίον κτλ.].

{ **كريم** } A. **κερίμ** [ρζ. **كرم**] ἐπθ. εὐγενής, ἐ-
 πιφανής, ἐξοχος· γενναιόδωρος, ἐλευ-
 θέριος, εὐεργετικός· ὁ συγχωρῶν καὶ παραδίδε-
 πων· σεβαστός, ἱερός· — **الله** ὁ Θεὸς εἶναι γεν-
 ναιόδωρος, τὸ ἡμέτερον· **عنه** ὁ Θεός, ἢ ὁ Θεὸς
 εἶναι μεγάλος || **الشم** — **κερίμου-ἑ-ἑ-ἑ-ἑ**, ὁ εὐγε-
 νής τὰ ἡθ, τὸν χαρακτῆρα· || — **امل** πόθος [**ἐ-
 μελ**], εὐγενής· || — **قرآن** τὸ ἱερὸν Κοράνιον· § θ.
كريم· — **آيت** ἀγέτι **κερίμ**, ἐδάδιον ἱερὸν τοῦ
 Κορανίου· (βλ. καὶ κατωτέρω **كريم**) § πλθ. **كرام**
kerāu καὶ σπν. **كرما** **kerma**.

کَرِیم } T. γκερίμ [ἐκ τοῦ كَرِیم] ὄν. ἀνοιγ-
 μα τῶν κνημῶν ζώου· βλ. كَرِیمك. ||

—دستگاه— ἀνοίγμα ἰστού, ἥτοι τὸ τεταμένον
μέρος τοῦ ἐργαλείου ὅπου εὐρίσκεται ἐμπρός.

ڪريمانه } Π. κερυμ-ανέ, ἐπιθ. ὁ ἀρμόζων εὐ-
 γενεῖ, ἐλευθερίῳ, γενναιοδωρῷ :
 کردن طرف — τὰρὰφί κερυμανεσιζέεν, ἐκ τοῦ
 εὐγενοῦς ὑμῶν μέρους, ἥτοι παρὰ τῆς ὑμετέ-
 ρας εὐγενείας. || ليله — هم خيمه ايليگي
 κερυμανελεγιζε, διὰ τῆς ὑψηλῆς εὐγενοῦς
 Αὐτῆς φροντίδος.

كريملك } T. γκεριμ-λεμék, ρμ. οὐδ. ὁ-
 δεύω ἀνοίγων τὰς κνῆμας, ρι-
 πτω κάτω τὸν ἀναδότην [λέγεται ἐπὶ ἐκπλου ἢ
 καὶ ὀλλῶν ζῶων].

45 کریم } A. καρμῆ [θηλ. τοῦ کریم] ἐπθ. εὐ-
γενής, ἔξοχος, γενναϊόδωρος κτλ. βλ.

٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣
 ٦١٤
 ٦١٥
 ٦١٦
 ٦١٧
 ٦١٨
 ٦١٩
 ٦٢٠
 ٦٢١
 ٦٢٢
 ٦٢٣
 ٦٢٤
 ٦٢٥
 ٦٢٦
 ٦٢٧
 ٦٢٨
 ٦٢٩
 ٦٣٠
 ٦٣١
 ٦٣٢
 ٦٣٣
 ٦٣٤
 ٦٣٥
 ٦٣٦
 ٦٣٧
 ٦٣٨
 ٦٣٩
 ٦٤٠
 ٦٤١
 ٦٤٢
 ٦٤٣
 ٦٤٤
 ٦٤٥
 ٦٤٦
 ٦٤٧
 ٦٤٨
 ٦٤٩
 ٦٥٠
 ٦٥١
 ٦٥٢
 ٦٥٣
 ٦٥٤
 ٦٥٥
 ٦٥٦
 ٦٥٧
 ٦٥٨
 ٦٥٩
 ٦٦٠
 ٦٦١
 ٦٦٢
 ٦٦٣
 ٦٦٤
 ٦٦٥
 ٦٦٦
 ٦٦٧
 ٦٦٨
 ٦٦٩
 ٦٧٠
 ٦٧١
 ٦٧٢
 ٦٧٣
 ٦٧٤
 ٦٧٥
 ٦٧٦
 ٦٧٧
 ٦٧٨
 ٦٧٩
 ٦٨٠
 ٦٨١
 ٦٨٢
 ٦٨٣
 ٦٨٤
 ٦٨٥
 ٦٨٦
 ٦٨٧
 ٦٨٨
 ٦٨٩
 ٦٩٠
 ٦٩١
 ٦٩٢
 ٦٩٣
 ٦٩٤
 ٦٩٥
 ٦٩٦
 ٦٩٧
 ٦٩٨
 ٦٩٩
 ٧٠٠
 ٧٠١
 ٧٠٢
 ٧٠٣
 ٧٠٤
 ٧٠٥
 ٧٠٦
 ٧٠٧
 ٧٠٨
 ٧٠٩
 ٧١٠
 ٧١١
 ٧١٢
 ٧١٣
 ٧١٤
 ٧١٥
 ٧١٦
 ٧١٧
 ٧١٨
 ٧١٩
 ٧٢٠
 ٧٢١
 ٧٢٢
 ٧٢٣
 ٧٢٤
 ٧٢٥
 ٧٢٦
 ٧٢٧
 ٧٢٨
 ٧٢٩
 ٧٣٠
 ٧٣١
 ٧٣٢
 ٧٣٣
 ٧٣٤
 ٧٣٥
 ٧٣٦
 ٧٣٧
 ٧٣٨
 ٧٣٩
 ٧٤٠
 ٧٤١
 ٧٤٢
 ٧٤٣
 ٧٤٤
 ٧٤٥
 ٧٤٦
 ٧٤٧
 ٧٤٨
 ٧٤٩
 ٧٥٠
 ٧٥١
 ٧٥٢
 ٧٥٣
 ٧٥٤
 ٧٥٥
 ٧٥٦
 ٧٥٧
 ٧٥٨
 ٧٥٩
 ٧٦٠
 ٧٦١
 ٧٦٢
 ٧٦٣
 ٧٦٤
 ٧٦٥
 ٧٦٦
 ٧٦٧
 ٧٦٨
 ٧٦٩
 ٧٧٠
 ٧٧١
 ٧٧٢
 ٧٧٣
 ٧٧٤
 ٧٧٥
 ٧٧٦
 ٧٧٧
 ٧٧٨
 ٧٧٩
 ٧٨٠
 ٧٨١
 ٧٨٢
 ٧٨٣
 ٧٨٤
 ٧٨٥
 ٧٨٦
 ٧٨٧
 ٧٨٨
 ٧٨٩
 ٧٩٠
 ٧٩١
 ٧٩٢
 ٧٩٣

کریںده } Π.γκριγεντέ[ταυτό] κριαιών: κριαιών δια τὸν ἀπο-
χωρισμὸν [χιδζράν].

کریوات } Α. κρηδεῖσθαι, πλθ. τοῦ ἐπομ. βλ.

کریوہ } Α. κυρτέϊδὲ [ὑποκ. τοῦ κ. κυρτέ]
δν. θ. σφαίριδιον: مضى — σφαίρι-

διον λευκόν [περιζά] || حرا — σφαυρίδιον ἐρυ-
θρόν [χαυρά] || شحبي — σαρκοδῶς [σαρχυγέ],
ἐὰν τις τῶν μικροσκοπικῶν ζωύφιων 5 πλθ.
ك يذویدات.

کریوہ } Π. γκιριβέ, δν. ἀδιέξοδος· μτφ. ἀ-
μηχανία: مشکلاته —είσερχο-

μαί εἰς ἀδιέξοδον δυσκολιών· || اضطرأیدن — ἀπαλλάττομαι τῆς ἀδιέξοδου τῆς ἀγω-
γίας· || سودا — ἀδιέξοδος τοῦ ἔρωτος (θετότα).

ڪريه } A. κερῖχ [ρζ. ڪ. κερῖχ] ἐπθ. ἀπο-
 τροπαιος, βδελυκτός, μυσάρορ, οὐ δι-
 ὄν αισθάνεται τις ἀποστροφὴν, ἀπὸθής: المنظر—
 κερῖχου-λ-μανζάρ, ἀποτροπαιος τὴν δψιν, εἰδ-
 εχθής: الصوت — κερῖχου-θ-σάβτ, οὐ ἡ φωνὴ
 ἀπὸθής, δυσάρεστος: ξδυσάωθής: النفس — κερῖχου-
 ν-νεξέξ, οὐ τὸ στόμα ὀζει, οὐ ἀπόζων ἀπὸ τοῦ
 στόματος: ξ θηλ. ڪ. κερῖχέ.

کریه } Π. γκιργέ, δν. κλαυθμός, θρῆνος, δά-
κρυα: عاشقانه. — θρῆνος ἐρωτικός. ||

—θρηῖνος ἀνθρώπου δυστυχούς. || כִּי—
 סָכָה עִמּוֹי דָּאֶרְוָה, דְּסִי גְלוּת [פּרשׁ]. || רמ.
 —κλαίω, θρηνῶ, ὀδύρομαι.

کریه بار } Π. γκροῦτε-τὰρ, ἐπιθ. ὁ χύνων δά-
κρυα, δακρυορροῶν: كوز — ὀψήθαλ-
μος δακρυορροῶν: تلف اولی — γκροῦτε-τὰρ
τελεχθηδὲ δάμακ, χύνω δάκρυα ὀδυρόμενος.

ڪريه پاش } Π. γκιρῖ-πάς, ἐπιθ. ὁ χύνων
 δάκρυα, ὁ κλαίων — ديد د-
 ٿيڻا ڇڏڻ چڻون ڏاڪريا ۽ پلڻ. ڪريه پاش.

کریه پاشی } Π. γκιρῶ - παῖς, ἀφ' τὸ χεῖν
δάκρυα, τὸ κλαῖν.

ڪريه جوش } Π. γαιργέν-δζούζ, ἐπθ. οὐ τὰ
 πικροῦς. } δάκρυα κοχλάζονσι, ὁ κλαίων

ڪريه خير } Π. γκιόγι-κνήξ, ἐπὶ ὁ διεγείρων
 ἢ ἀποσπῶν δάκρυα· چشم-
 ٻڌائμός ἀποσπῶν δάκρυα· ڦڙڦڙان ڪريه خير.

کریه خیزی } Π. γκιόγγε-ζηζί, ἀφ. διέγε-
σας ἢ ἀπόσπασας δακρύων.

کریه ریز } Π. γκιρῆ-ρίζ, ἐπθ. ὁ χύνων δά-
κρυα, δακρυροῶν, κλαίων.

کریه فشان } Π.γκριγέ·ὀρεάν, ἐπὶ θ. ὀ χύνων
δακρυα, δακρυχέων: — چشم ὀ-
φθαλμός δακρυχέων.

کریه فشانی } Π.γκιοῦ-φεσανί, ἀφ. τὸ χέειν
δάκρυα.

کریه کنان } Π. γκιργέ-κιδνάν, ἐπθ. κλαίων
καὶ ὀδυρόμενος.

ڪريه ناک } П. γκιογέ-νάκ, ἐπθ. δακρυόεις:
 — حشم — ὀφθαλμός δακρυόεις.

45 } A. κρηξ [θελ. του 45] ἐπὶ ἀπο-
 τρώπαιος κτλ. βλ. 45. § δν. θ.
 σφοδρότης πολέμου, συμφορά, πράγμα δυσά-
 ρεστον καὶ ἀνιάρον· § πλθ. 45 κρατῆ.

Π. γκεζ [προστ. τοῦ كرن γκεζιζέν,
δᾶκνειν, ἐν χρῆσει ἐν συνθέσει] ὁ δά-
κνων, ὁ κεντῶν: — زبان زεβαν-γκεζ, ὁ δάκνων
τὴν γλῶσσαν. || βλ. | كرن γκεζά.

Π. γὰρ ἐξ, ὅν. μικρὸν βέλος ἀνευ διδου-
 ρᾶς αἰχμῆς χρῆσιμεῦον τοῖς τοξόταις
 πρὸς ἀσκήσιν· ἵσχυοῖν ἔχον κόμβους καὶ χρῆ-
 σιμεῦον ὡς πῆχυς πρὸς καταμέτρην· σταθ-
 μῆν: — اورمق — σταθμίζω, κ. σταθνίζω.

T. γκεξ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. τὸ ἀκρον
 τοῦ βέλους τὸ ἐγγίζον τὴν χορδὴν τοῦ
 τόξου. βλ. كره مك. — ὄξυψοίνις. βλ. الحنين.
 § προστ. τοῦ ρημ. كره γκεξ uέκ. βλ.

كز } γκιζ [κατὰ τὸ ل. π. κατ' ἄλλους
 ἀρχ. τουρκ.] ὄν. φορά: — γ. ἀπαξ. || ο.
 — τὴν φορὰν ταύτην. — هـ πάντοτε.

ڪڙ T. ḥ γκιζ, ὄν. ἡ κεφαία τῆς σφ
 ματας ἐπὶ τῶν ἰστών τῶν πλοίων.

T. νῆς [διὰ τὰς πλατυφύονους λέξεις] κα-
 νῆς [διὰ τὰς λεπτοφύονους] ἄντων. κα-
 ταλκτικῇ, ὑμῶν : بابا παπα-νῆς, ὁ πατὴρ
 ὑμῶν. والدة βαλιτε-νῆς, ἡ μήτηρ ὑμῶν.

123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634

δεπαπὲ-γκεζάι χαϊρετ δλ-
 μακ, δάκνω τὸν λιχανὸν τοῦ θανυμασμοῦ, ἅτοι
 ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. || — جان ὁ δάκνων τὴν
 ψυχὴν, δακέθυμος, ἐγγίζων κατὰκαρδα. || — لب
 λεπ-γκεζά, ὁ δάκνων τὸ χεῖλος.

گزارش } Π. γκεῦζαρ-ιζ, ὄν. ὄνειροκρισία,
 ἐρμηνεία, σχόλιον.

12. γκεῖθ' αὐτῷ-γκέθρ, ὄν. ὄνειρο-
 κοίτης, ὁ ἐξηγῶν τὰ ὄνειρα.

کزارشنامه { Π. γκιζαρις-ναμέ, δν. όνει-
ροκοίτης [τὸ βιβλίον].

کزاز A. κῑζᾱ́ζ, ὄν. τέτανος: جنبي — κῑζ·
ζάζι ὄζενπί, πλευροτέτανος: ||

٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨

κρᾶζε } A. κρᾶξις [βλ. κρᾶζ. καὶ κρῶζ.
δν. θ. συστολή συνειρήνη ξηρασίας,
ζάρωμα· § [ιατρ.] εἶδος σπασμῶδους νόσου τῶν
προσώτων.

کزاری } A. κυζαζ-í, épθ. τετανικός § 6
کزاریه κυζαζιγέ.

کذاب { Π. γκυθαφ, βλ. کذاب.

Κζζαν { Π γκεζάν, ταύτο Κζ γκεζά, βλ.

A. κῡδῆπερὲ, ὁν.θ. [βοτ.] كزبرة البئر
 κῡδῆπερετου-λ-πι'ρ, δδιαντον [ei-
 δος λειχῆνος] || خضرا — κῡδῆπερὲϊ χαῖρά,
 χαῖρεῖςβλζον || كزبرة القناد κῡδῆπερετου-λ-κα-
 νάτ, πολύτριχον.

ڪزديرمك } T. γκεῖ-τιο-μῆκ, ρμ. μτδ. πε-
 ριάγω τινὰ ὅπως θεάσονται τι
 ἢ διασκεδᾶσθαι, περιφέρω [ait.]: — جوجى
 περιάγω τὸν παῖδα· || — آت περιφέρω τὸν ἵππον·
 || كوزز ἢ طبله περιάγω δῖσκον, κιθῶτιον· ||
 — περιφέρω τὸ βλέμμα, ἵτοι διέρχομαι ἔγγρα-
 φὸν τι, ὀρῖπτο ἐν βλέμμα, ἐπιθεωρῶ· || لباس اوسته

— περιφέρω τὸ σίδηρον [b'c] ἐπὶ τοῦ ἐν-
δύματος, σιδηρόνω. — يازو اوزرينه قلم —
τὸν κάλαμον ἐπὶ ἐγγράφου, διορθώνω.

κζδیریچی { T. γκεζ'ιριδ'ζι [ἐκ τοῦ προηγ.]
ἐπθ. ὁ περιάγων, περιφέρων.
πωλητῆς πλανόδιος: — آت ايله سبزه صاآن ير —
πλανόδιος πωλητῆς πωλὼν λαχανικά ἐπὶ τοῦ
ἵππου.

κζκιν { T. γκεζ'-γκιν, βλ. κζκινجی.

κζκινجی { T. γκεζ'γκιν-δ'ζι [ἐκ τοῦ κζκ] —
ἐπθ. πλάνης, τυχοδιώκτης, ἀ-
λήτης· ὁ πολλὰς χώρας περιελθὼν καὶ ἰδὼν·
πλανόδιος πωλητῆς· βλ. κζδیریچی.

κζκινجیلک { T. γκεζ'γκιν-δ'ζι-λ'κ, ἀφ. τὸ εἶ-
ναι πλάνητα, κτλ. βλ. προηγ.

κζκلتک { T. γκεζ'λετμέκ, βλ. κζکلتک.

κζک { T. γκεζ'-λ'κ, ὄν. ἀκμὴ ξίφους κυρ-
τοῦ· § συνών. چاقی ήτοι κονδυλομά-
χαιρον, μαχαιρίδιον [ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τουρκικῇ].

κζکله مک { T. γκεζ'λετμέκ, βλ. κζک.

κζم { A. κέζμ, ρ. ἀφ. σύντριψις πυρῆνος
ἢ ἄλλου τοιοῦτου διὰ τῶν ὀδόντων
πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ ἐμπεριεχομένου.

κζمک { T. γκεζ'-μέκ, ρμ. οὐδ. περιπατῶ,
περιφέρομαι, περιηγοῦμαι: بوش

— περιφέρομαι ἀεργός· || بوش کز نلک باش قلفه سی —
τῶν ἀεργῶν περιφερόμενων ὁ πρῶτος ἀρχιτέ-

κτων, ἀεργός, ἀγνισομέτρης· || اللردہ ال اوسته —
— περιπατεῖ ἐπὶ τῶν χειρῶν [τὸν ἔχουν ἐπ'ά-

νω στὰ χέρια τῶν], ἀπολαύει μεγάλης τιμῆς
καὶ ὑπολήψεως· εἶναι περὶ πολλοῦ· || نيشندہ ن —
— ديلردہ — || ἐπιτιδῶ καὶ θηρεύω τι· || يندہ ن —

εἶναι βούκοινον, διαδεδομένον, φέρεται ἀνὰ τὰς
γλώσσας· || — قول — —
— ποιος· || سورتک کزوب کزوب توزمق —
— περιφ'ε'ρομαι τῇδε κακει'σε, τρέχω ἐπάνω κάτω πρὸς
διασκέδασιν καὶ ἀσωτίαν· || نوله لردہ کزيبور —
— περιφ'ε'ρεται! ήτοι ποίας ἀπαιτήσεις, ιδέας ή
ἀξιώσεις έχει! τί ἐπιτιδῶκει! § μτθ. περιέρχομαι
[αἰτ.]: — بنجهی ن —
— κίαν, τὸν κῆπον· || کز خسته —
— بورادہ — || οὐχὶ κατάκοιτος, κ. στὸ ποδάρ· ||
نه کزور — || ἐδῶ τί ζητεῖ, τί δουλειὰ ἔχει; || نه کزور

κζوب يورومک || τί ζητεῖ; ήτοι δὲν ὑπάρχει, ποσῶς·
περιπατῶ καὶ ποιῶ ἐκδρομάς.

κζمه { T. γκεζ'με [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ-
τὸ περιπατεῖν, τὸ περιφέρεισθαι, πε-
ρίπατος βλ. προηγ. § ὄν. νυκτοφύλαξ ἀγορᾶς.

κζند { II. γκεζ'ένε, ὄν. ζήμια, βλάβη, συμ-
φορὰ: — ایتک ایتکال —
— ζήμιω, βλάβτω.

κζندی { T. γκεζ'ιντι [ἐκ τοῦ کزنگ] ὄν.
— περίπατος μέρος περιπάτου· διά-
δρομος πρὸς δωματίων εὐρισκομένων ἐν μιᾷ
γραμμῇ· § ἐπθ. ἀλήτης, ἀκατάστατος [سورتوک].

κζنگ { T. γκεζ'-ιν-μέκ, ρμ. οὐδ. περιπα-
τῶ, κάμνω περίπατον, περιδιαδ-
ζω· ἐξέρχομαι πρὸς ἀνάγκην· προετοιμάζομαι
νὰ ψάλλω [ἐπὶ μουσικῶν].

κζوزه { A. κζουζέ [βλ. کزازه] ὄν. θ. συ-
στολή συνειρήνη, εἰρήνη, ζάρωμα.

κζزی { T. γκεζ'ι, ὄν. εἶδος ὑψώματος μετα-
ξωτοῦ ἀναμειγμένου μετὰ βάρδα-
κος καὶ ἔχοντος ὄψιν κυματοειδῆ.

κζیچی { T. γκεζ'ιδ'ζι [ἐκ τοῦ کزک] ἐπθ.
— ὁ περιφερόμενος, περιπατῶν, πε-
ριπατητικός.

κζیچیلک { T. γκεζ'ιδ'ζι-λ'κ, ἀφ. τὸ εἶναι
τινα περιπατητικόν.

κζزید { II. γκεζ'ιζ, ὄν. δῶρον, προσφορά·
δωροδοκία.

κζزید { II. γκεζ'ιζ, ὄν. τρόπος, βοήθεια, θε-
ραπεία: — ن به ن نه έχων θεραπείαν,
ἐξ ἀνάγκης.

κζزیده { II. γκεζ'ιζ [μτχ. τοῦ کزیدن] ὄν. δεδωγμένος· — مار مار-
— γκεζ'ιζ, ὀφειδονκός.

κζزیده { II. γκεζ'ιζ [μτχ. τοῦ کزیدن] ὄν. ἐκλελεγμένος, ἐκ-
— ζιζέν, ἐκλέγειν [ἐκλελεγμένος, ἐκ-
λεκτός: — سی —
— ὁ ἀγαπητός ἐκλεκτός αὐ-
τῆς, ὁ ἐκλεκτός τῆς καρδίας τῆς [ἐραστῆς, σύ-
ζυγος]· || اخيار —
— ἐκλεκτός μετὰ τῶν καλῶν
[ἀχ'ιζ'ιζ]· || اثار —
— ἐκλεκτός μετὰ τῶν καλῶν
[ἀχ'ιζ'ιζ]· || اسلوب —
— ὁφιος [οὐδ'οῦς] ἐκλεκτός· ||
— λόγος [δουζ'ιζ] ἐκλεκτός· ||
— ἀφ'αδ —
— ἐκλεκτός, ή στρατιώται ἐκλεκτοί·
|| βλ. καὶ κζزیده —
— κζزیده.

κζزیر { T. κζζιρ, ὄν. ὑπάλληλος ὑπὸ τὰς
— διαταγὰς τοῦ μουχτάρ ήτοι δημο-
γέροντος χωρίου, κ. κεχαγιάς.

τοῦ γράμματος **κέρ** διὰ **κέρ**, ἢτοι **κέρ** || Ρμ.
ρήγνυμι, θραύω, συντριβώ, προσδάλλω, χαλα-
ρῶ, βλάπτω [αἰτ.]: **كسك** — **كسك** قيمتى θραύω
τὴν τιμὴν πράγματός τινος, ἢτοι υποδιδάζω ἢ
μειῶ τὴν ἀξίαν του, υποτιμῶ § πλθ. **كسك**
καὶ β' πλθ. **كسك**.

κέρ } T. **κέρ** [γ' προσ. τοῦ ἐνεστ. τοῦ
[κέρ] δν. σκέπαρνον, κ. σκεπάρνι.

κέρ } A. **κέρ**, καὶ κοινῶς **كسك** ἐδέρ, δν.
θ. τὸ νόημα τοῦ φωνητικοῦ σημείου

[—], ὅπερ τιθέμενον κάτωθι τῶν γραμμάτων
δεικνύει τὴν φωνὴν **κ** μὲν, ὅταν τὸ γράμμα ᾖ
δασύ, **κ** δὲ ὅταν τὸ γράμμα ᾖ λεπτόν· ὡς **ط**
كسك, **كسك**.

κέρ } A. **κέρ** [ἐκ τοῦ **كسك** **κέρ**]
ἐπθ. ὁ ἀνῆκων, ἀρμόζων βασιλεῖ,
βασιλικός.

κέρ } A. **κέρ** [θεωρεῖται ὡς ἐξαγαδι-
σθὲν ἐκ τοῦ **كسك** **κέρ**] δν. Χοσ-
ρόνης, τίτλος τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Περσίας
ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Σασανιδῶν· § πλθ. **كسك**
كسك: **كسك** — οἱ βασιλεῖς τῆς Περσίας.

κέρ } A. **κέρ**, ἐπθ. κλασματικός: **كسك**
— ἀριθμὸς κλασματικός· § θ. **كسك**.

κέρ } Π. **κέρ** [μτχ. τοῦ **كسك** **κέρ**-
κέρ, θραύειν] ἀπεσπασμένος, τε-
θραυσμένος, συντριμμένος, καταβεβλημένος,
παραλελυμένος: **كسك** — οὐ ὁ χαλινός [μτχ. **كسك**]
ἐθραύσθη, ὁ ἐνεργῶν ἀνεξαρτήτως, ἀδιάφορος.

κέρ } T. **κέρ**-**κέρ**, ρμ. ἀλλ. συμφω-
νῶ μετὰ τινος, κόπτω μετὰ τι-
νος τὴν τιμὴν ἐμπορεύματος: — **كسك** συμφωνῶ
περὶ τῆς τιμῆς § ποιῶ ἀνακωχὴν ἐν τῷ παι-
γνιδίῳ, ἀνταλλάσσω ὅ, τι ἐκέρδησα παρὰ τοῦ ἀν-
τιπάλου δι' ἐκείνων ἅτινα ἔχασα· διαλύω δια-
φορὰν μετὰ τινος· § κόπτω ψιλίαν, σκέδεις.

κέρ } T. **κέρ** [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
ἀπαρ. συμφωνία, σύμθεσις.

κέρ } A. **κέρ**, ρ. ἀφ. τὸ κόπτειν, τὸ ἐμ-
ποδίζειν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἢ τῆς
σελήνης· βλ. **كسك**.

κέρ } A. **κέρ** [ἐκ τοῦ προηγ.] δν. θ. τε-
μάχιον, τιμῆμα· § πλθ. **كسك** **κέρ**,
كسك ἐκέρει καὶ **كسك** **κέρ**.

κέρ } T. **κέρ** [ἐκ τοῦ **كسك**] δν. τε-
μάχιον τετράγωνον χλόης· μέγας

βῶλος χρώματος ἀπολιθωθείς· βλ. καὶ **كسك**.

κέρ } T. **κέρ**-**κέρ**, ἐπθ. ὁ περιέχων με-
γάλους βῶλους γῆς ἀπολιθωθέν-
τας: **كسك** — ἀγρός περιέχων κτλ.

κέρ } T. **κέρ** [ἐκ τοῦ **كسك**] δν.
μικρὸς μῦς κατατρώγων τὰ ἐνδύ-
ματα· βλ. καὶ **كسك**.

κέρ } T. **κέρ** [ἐκ τοῦ **كسك**] δν. ἀξι-
νίδιον χρησιμεύον πρὸς ἀποκοπὴν
τῶν κλάδων· βλ. καὶ **كسك**.

κέρ } T. **κέρ** [ἐκ τοῦ **كسك**] ἐπθ.
κοπτερός, δξύς, δορυμύς, σφοδρός,
ἀπότομος, αὐστηρός· δραστήριος, ἐνεργητικός,
δεινός, ἐπιτήδειος: **كسك** — ξίφος κοπτερόν· || —
قلبي جانورده دزول τοῦ κοπτερόν ξίφος δοκιμά-
ζουσι [τενερωζέ] εἰς τὰ ἀγρία ζῶα [πρμ.]: || —
دزول δξος δορυμύ· βλ. **كسك** — ἀπότομος ἀν-
θρώπος· || **كسك** — δεινὸς κάλαμος· || **كسك** —
ἐπιτήδειος κλέπτης· || **كسك** — γραφὴ ἥτις δὲν ἀ-
φίνει ἀνωμαλίας [βλ. **كسك**], κανονική· § δν. τὸ
κοπτερόν μέρος, ἀκμή: **كسك** — **كسك** ἢ ἀκμή τοῦ
ξύφους.

κέρ } T. **κέρ**-**κέρ**, ρμ. οὐδ.
καθίσταμαι κοπτερός, δξύς,
δορυμύς κτλ. βλ. **كسك**.

κέρ } T. **κέρ**-**κέρ**, δν. δξύτης μα-
χαίρας, ξίφους κτλ. δορυμύτης
δξους κτλ. τραχύτης, σφοδρότης, αὐστηρότης,
δεινότης, τὸ ἀπότομον: **كسك** — θέτω ξύλον
τι ἀπὸ τοῦ δξύ αὐτοῦ μέρος [κέρκιν-**κέρ**], οὐ-
χὶ ἀπὸ τοῦ πλατύ.

κέρ } T. **κέρ**-**κέρ**, ταῦτο βλ.
كسك.

κέρ } A. **κέρ**, δν. ἀδράνεια, νωθρότης,
ὀκνηρία.

κέρ } A. **κέρ** [νλγ.] δν. νωθρότης,
ἀδράνεια: **كسك** — νωθρότης ψυχῆς.

κέρ } A. **κέρ** [ρζ. **كسك**] ἐπθ. ἀδρα-
νής, νωθρός, ὀκνηρός: — **كسك** παῖς
νωθρός.

κέρ } T. **κέρ**-**κέρ**, ρμ. πθ. καὶ οὐδ.
κόπτομαι, τέμνομαι· κόπτονται
αἱ δυνάμεις μου, ἀποκάμνω, ἀπαυδῶ, κατα-
βάλλομαι, κ. συντακίζομαι· ἀποφασίζομαι· ἀπο-

κισις } T. κεδίς [ἐκ τοῦ كسك] ρ. ἀφ. κό-
ψις, κόψιμον· προσδιορισμός τι-
μῆς, συμφωνία.

κισικ } T. κεδίκ [ἐκ τοῦ كسك] ἐπθ. κε-
κομμένος, ἡκρωτηριασμένος· ἐλ-
λειπτής: — بوري في قول في أو في الخيرة, في أو
βραχίων [κδλ], ή ή ρις κεκομμένη, ἡκρωτη-
ριασμένος τὴν χεῖρα κτλ. || التون — φλωρίον, λίρα
κουρευμένη, ἐλλειπτής || سوت — γάλα κομμένον,
ὀρρός || اون — ἄλευρον [οὐν] κομμένον, χαλα-
σμένον || — — διακεκομμένος § κατάκοπος,
κ. συντρεκισμένος· ὀκνηρός.

κισικα } T. κεδίκα-λίκα, ὄν. ἀκρωτηρια-
σμός, ἐλλειψίς, τὸ εἶναι τι κε-
κομμένον κτλ. § ὀκνηρία § κόπωσις σωματι-
κή, κ. συντρεκισμός.

κισιαν } T. ή κεδίαν κισιαν [μτχ. τοῦ
كسك] κοπιτόμενος, ἀποκοπεῖς:
بش يرينه قوتان — ή ἀποκοπεῖσα κεφαλὴ δὲν τί-
θεται εἰς τὴν θέσιν τῆς [πρμ.] || βλ. كسك.

κισιμ } T. κεδίμ [ἐκ τοῦ كسك] ρ. ἀφ. ή
πρᾶξις ή ὁ τρόπος τοῦ κόπτειν, τέ-
μνειν, κόψις, κόψιμον, ἀποκοπή, διακοπή, παύ-
σις μαθημάτων: — ی — ή ἀπόκρεως, διακοπή
τοῦ κρέατος ἥτοι ἐναρξίς τῆς νηστείας παρὰ
τοῖς χριστιανοῖς || ی — κόψιμον τοῦ ὕδατος,
ἥτοι τὸ μέρος ἐνθα τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης ἐφ-
άπτεται τῆς πλευρᾶς τοῦ πλοίου ή μέχρι τοῦ
ὀποίου βυθίζεται τὸ σκάφος αὐτοῦ· § σχή-
μα, μορφή, κ. κόψιμον § τιμὴ κεκομμένη, ὀρι-
σμένη καὶ προσπληρονομένη· ἐκμίσθωσις κατ'
ἀποκοπὴν δημοσίων προσόδων: — ویرم — ἐκμι-
σθῶ, δίδω κατ' ἀποκοπὴν δημοσίας προσόδους.

κισιγι } T. κεδίμ-ὀζί, ὄν. ὁ ἀγοράζων δη-
μοσίας προσόδους κατ' ἀποκο-
πὴν, δημοσιώνης.

κισ } T. κέξ [ἐκ τοῦ پرس. کس] ὄν. ἄν-
θρωπος: — کس پارس تیس, ὅλοι || βλ. کس.

κισ } T. κέξ, ἐπθ. ἀφελής, ἀπλοϊκός, ὁ εὐ-
κόλως ἀπατώμενος, εὐήθης.

κισ } T. κέξ, ὄν. εἶδος ὀξυγάλακτος· εἶδος
τυροῦ οὐχὶ παχέος, ἰσχυροῦ· βλ. كسك.

κισ } Π. κέξ [προστ. τοῦ كسیدن] κεδί-
τέν, ἐλκεῖν, σύρειν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει
ὁ ἐλκων, σύρων, φέρων, ὑποφέρων, ἵπλυν: —
محت — میخنهت-κέξ, ὁ ὑποφέρων δοκιμασίας, ταλαι-

πωρος, δεινοπαθής: || — جفا — ὁ ὑποφέρων βασί-
λους [δξεφά], βασανιζόμενος, τλήμων || — سودا
ἐρωτόληπτος, ὁ ὑποφέρων ἐξ ἐρωτος [δεβτά] ||
— دل — کس — ὁ ἐλκων τὴν καρδίαν, θελξι-
κάρδιος || — بار — ὁ φέρων βάρος, ἀχθοφόρος || لا
— ὁ ὑποφέρων δεινὰ [πελά], δυστυχής || سر
ὁ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν [δέρ], ἀπειθής, ἀποστά-
της || βλ. کساکش.

κισ } Π. κίξ, ἐπιφώνημα ἐν χρήσει ἐν τῷ
ζατρικῷ πρὸς δῆλωσην ὅτι ὁ βασιλεὺς
κινδυνεύει· ὁ βασιλεὺς εἰς τροπὴν! || βλ. كسك.

κισ } Π. κισ [προστ. τοῦ كسیدن] κισ-
τέν, φονεύειν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει ὁ φo-
νεύων: — مردم — میزوتویم-κισ, ἀνθρωποκτόνος·
ماشق || — دشمن — ὁ φονεύων τὸν ἐχθρόν [κιστέν] ||
— ὁ φονεύων τὸν ἐραστὴν [κιστέν].

κισα } Π. κισά [προστ. τοῦ كسودن] κισά-
τέν, ἀνοίγειν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει
ὁ ἀνοίγων: — دهن — کسیدن-κισά, ὁ ἀνοίγων τὸ
στόμα: || — دل — ὁ ἀνοίγων ἥτοι φαιδρύνων τὴν
καρδίαν [κίλ], ἀνοικτόκαρδος, τερψίθυμος ||
— چهره — کسیدن-κισά, ὁ ἀνοίγων, ἀποκαλυπτό-
μενος τὸ πρόσωπον [κυριολ. ἐπὶ γυναικῶν καὶ
μτφ.] || — ماله — کسیدن-κισά, ή —
مالیه-κισά, ὁ κατακτὼν χώρας, κατακτητής.

κισαδ } Π. κισάδ [ἀορ. τοῦ كسادن] κισά-
τέν, ἀνοίγειν, ἐν χρήσει ἀντὶ ἀφῆρ.]
τὸ ἀνοίγειν, ἀνοίγμα, ἀνοίξις, ἐναρξίς, ἐγκαι-
νιάσις, ἐγκαίνια: — رسم — کسایک — ή τελετὴ τῶν
ἐγκαίνιων τῆς ἐκκλησίας || — ی — کسایک —
ὁ καὶ τῆς ἐναρξέως τῶν μαθημάτων τῆς σχολῆς ||
— غنچه دل — یا — ἐναρξίς τῆς βουλῆς ||
— ی — کسایک — ή ἀνοίξις τοῦ κάλυκος τῆς καρδίας § ἐκτόξευ-
σις [βέλους] § εἶδος παιγνιδίου τοῦ ταβλίου:
فرنگ || — ی — کسایک — παιγνίον ταβλίου τουρκιστί·
یا — ویرم — ی — παιγνίον ταβλίου εὐρωπαϊκῶς ||
— ی — کسایک — ἀνοίγω· ἐγκαίνι-
ζω, κηρύττω ἐναρξιν [αἰ.]: — ی — کسایک —
ἀνοίγω τὴν βουλὴν, τὸ κοινοδοῦλιον, ή κηρύττω
τὴν ἐναρξιν τῆς βουλῆς.

κισαδ } Π. κισάδ-γὰ [ἐκ τοῦ كساد] βλ.]
ἀφ. τὸ εἶναι τι ἀνεργ-
μενον, φαιδρόν, φαιδρότης.

κισαδ } Π. κισάδ [πθ. μτχ. τοῦ كسادن]
κισάδ-τέν, ἀνοίγειν] ἀνεργμένος, ἀ-
νοικτός· φαιδρός· κατακτηθείς: —
ابواب محاکم

جاءت الأخبار مبعثها كجذباته في كل شيء، في كل شيء
تدور دوائرها في كل شيء، في كل شيء.

کشاده ابرو } Π. κυθαίνει-επιροῦ, ἐπθ. οὐ
αἰ ὁφθῶς ἀνοικταί, φαιδρός,
ἐυειδής.

کشاده پیشانی } Π. κυθατὲ-πισάνι, ἐπθ.
 καθαρός, ὕμνος. } οὐ τὸ μέτωπον ἀνοικτόν,

} Π. κυβατέ-θεζενάχ, ἐπθ. ὁ
 } ἔχων ἀνοικτὰς τὰς πτέρυ-
 γας· μῦθ. ὁ παρόχων προοτασίαν καὶ σκέπην,

کشاده چهره } Π. κυθαίνε-τόεχρε, ἐπθ. ὁ
ἔχων τὸ πρὸσωπον ἀνοι-
κτόν, φαεινός· συνών. کشاده.

10. **Κυθαρέτης** - **κατήρ**, ὁ ἔχων
 τὴν καρδίαν ἀνοικτὴν, εὖ-
 θυμος.

} Π. κυθαίνε-τέον, ἐπὶ ὁ ἔ-
 } χων τὴν χεῖρα ἀνοικτήν,
 γυναιδωρος, ἐλευθέριος. § πλ. کشادهستان.

کشاده دستانه } Π. κυθατέ-τετανέ, ἐπθ.
 ὁ ἀνῆκων ἢ ἀρμύζων γεν-
 ναιοῦδ' ὠ, ἐλευθερίῳ § ἐπρ. γενναιοῦδ' ὠς.

کشاده دستی } Π. κυθατή-τέθη, ἀφ. γεν-
ναιοδωρία, ἐλευθεριότης.

{ کشاده دل Π. κυθαίνε-τις ἐπ' οὐ ἡ καρ-
 δία ἀνοικτή, εὐθυμος, ζων-
 ρός ὁ εὐεργετικός, γενναϊόδωρος.

كشاده دلانه } Π. κυβισαζέ-ιελανέ, ἐπθ. ὁ
ἀντίκων ἢ ἀρροδζων εὐθύ-
μω, ζωνορῶ ἢ γενναιοδῶρ.

کشاده دلی } Π. κνθσατῆ-τιλῆ, ὄν. εὐθυμία,
ζωηγοῦτος; § γενναιοδωρία.

كشاده رنگ } Π. κνδσαττὲ-θένγκ, ἐπθ. δ.
ἀνοικτοῦ χρώματος.

10.
 {

Π. κυθαίνου, ἐπθ. ὁ ἔχων
 τὸ πρόσωπον ἀνοικτόν, φαι-
 δρός, εὐθυμος· βλ. 9.

كشاده
 كشاده

کشاده زبان } Π. κυθατὲς-ζεπᾶν, ἐπθ. οὐ ἦ
γλῶσσα ἀνοικτὴ, εὐγλωττος.

کشاده زبانی } Π. κυθαίνε-ξέπανά, ἀφ. εὐ-
γλωττία.

کشايشه } A. κεῖσάσέ, ὄν.θ. συστολή· συγγων.
τῶν, تقلص [iat.].

كشاف } A. κεσάω [ρζ. كشف] ἐπθ. ὁ ἀποκαλύπτων, ὁ ἐρμηνεύων τὴν κεκρυμμένην ἔννοιαν τῶν μυστηρίων, ἐρμηνευτής· ἐξερευνητὴς τύπου ἀγνώστου: حقائق — ἐξερευνητὴς ἀληθειῶν [χακαϊκ]. || دقائق معاني — ἀνακαλύπτων τὰς λεπτότητας τῶν ἔννοιῶν τε καὶ με' αὐτήν || المشكلات الدينية — κεσάω σου — εὐδοκιμασί-τινι γέ, ἐρμηνευτὴς τῶν θρησκευτικῶν ἀποριῶν· ξκατάσκοπος, πρόσκοπος [στορ].

کشاکش } Π. κέξ-α-κέξ, ὄν. τὸ νὰ ἐλκω-
 σι δύο τινὲς προᾶγμα τι κρα-
 τοῦντες ἑκάτερος ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἀκρου, πᾶ-
 ρη, ἔρις, διαμάχη, διαφωνία, πάλη ἀθλητῶν,
 ὁλίσκη, λῦπη, δυστυχήματα ἀλλεπαλλήλα, ἡ-
 τινὰ δὲν ἀφίνουσι τὸν ἄνθρωπον γ' ἀνανήψη.
 ἀσθενείας, τὸ ἄδολον: وقف — اولان فکری
 διάνοιά του, ἥτις εὐρίσκετο ἐν διηνεκεὶ πάλη.
 بآگاهی کهکاکش || βλ. καὶ کشمکش.

II. κεῶν [μτχ. τοῦ κείνεν, κείνεν, σύρειν] ὁ σύρων, ἔλκων, ἀποσπῶν.
 || — — ἡ — — κεῶν ἄρῃ κεῶν, διὰ τῆς
 βίας, ἔλκων καὶ σύρων § [τουρκ.] ἀγῶγεύς [κα-
 πίστρι] ἢ πέδιλ ζώου ἐξ ἀλύσεως.

کشان } κεσάν, ὄν. κ. Κεσσάνη [κωμόπολις
παρὰ τὴν Καλλιόπολιν].

کشایش } Π. κυρία-γίε, ρ. άφ. άνοιξις, ά-
νοιγμα· καλοκαιρία, γαλήνη, φαι-

δρότης : هو — ἀνοίξεις τοῦ καιροῦ, καλοκαιρία·
 || كلك — هوايه γίνεται καλοκαιρία, ἀνοίγει, βελ-
 τιοῦται ὁ καιρὸς ἢ ἀτυμοσφαιρα· || صنایع و تجارت
 — کلدی — یکی — πᾶθε νέα ζῶη εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ
 εἰς τὰς τέχνας· — آسمان — ἀνοίξεις τοῦ οὐρανοῦ,
 αἰθρία· || ویردی — از فکرینه — ὁ ὕπνος ἐδω-
 κεν εἰς τὴν διάνοιάν του ὀλίγην γαλήνην.

کشایش بخش } Π. κῦθαγις-παῖς, ἐπθ. ὁ
 διδων ἀνοξιν, ἀνοίγων:—
 خاطر ه دل ὁ ἀνοίγων τὴν καρδίαν, εὐφραίνων.

کشاینده } Π. κηθσαγεντε [μτχ. του کشودن]
 ὁ ἀνοίγων, ὁ κυριεύων.

κστή } Π. γκῆστ [ἀορ. τοῦ κστή γκῆστέν,
 ἐπιστρέφειν] ἐν χορδαί μετὰ τοῦ συ-
 νων. گذار γκῆστζάρ, ἤτοι ایتك گذار — πηγαίνω
 καὶ ἐρχομαι, περιπατῶ, περιφέρομαι, περιέρ-
 χομαι, ταξιδεύω, περιοδεύω. || βλ. κστή γκῆστέ.

کشت } Π. κίστ, ὄν. σπартόν· ἀγρός ἐσπαρ-
μένος.

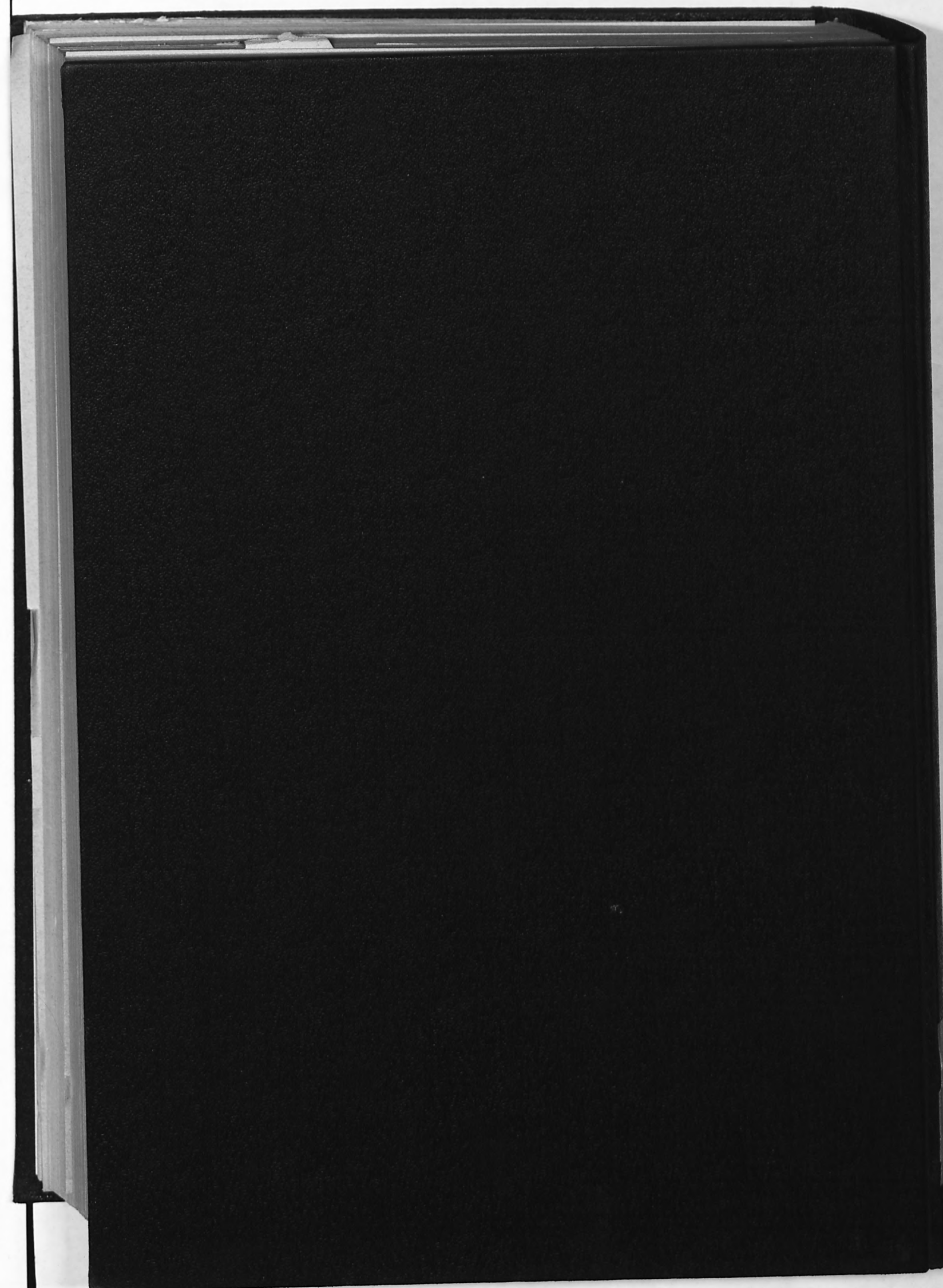
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας